Holy Bible

Aionian Edition®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 8/31/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

ܬܐܪܝܚܐ at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 377 translations now available in 166 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... [illegible]
69 ..... [illegible]
106 ..... [illegible]
169 ..... [illegible]
219 ..... [illegible]
285 ..... [illegible]
311 ..... [illegible]
336 ..... [illegible]
353 ..... [illegible]
362 ..... [illegible]
371 ..... [illegible]
377 ..... [illegible]
383 ..... [illegible]
389 ..... [illegible]
392 ..... [illegible]
399 ..... [illegible]
404 ..... [illegible]
407 ..... [illegible]
409 ..... [illegible]
428 ..... [illegible]
435 ..... [illegible]
443 ..... [illegible]
448 ..... [illegible]
455 ..... [illegible]
456 ..... [illegible]
457 ..... [illegible]
459 ..... [illegible]

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ܐܒܝܢܐ ,ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܡܬܚܢ ܡܢ ܡܢܝ ܐܢܫ ܠܐ ܝܕܥ ܡܕܡ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܠܝ ܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ
23:34 ܡܬܬܝ

ܡܠܟܐ

1 ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܡܢ ܩܕܡ
2 ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܕܡܫܬܡܫ ܡܫܬܡܫ ܠܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ, **3** ܘܡܫܬܡܫ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
4 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ **5** ܕܐܬܝܐ ܕܐܬܝܐ ܕܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **6** ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **7** ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ
ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **8** ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ
ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
9 ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **10** ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **11** ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ, ܕܡܫܬܡܫ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ
ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **12** ܕܐܝ
ܕܗܘ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
13 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ **14** ܕܐܝ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **15** ܕܗܘܐ ܡܠܟ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **16** ܕܗܘܐ
ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **17** ܕܗܘܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **18** ܕܗܘ
ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ **19** ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ
ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ **20** ܕܗ ܡܠܝ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ, ܕܡ
ܕܗ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܕܗ ܠܗ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ

הנביא לחשוב לחיות אותך מה יהוה אלוהיך דורש ממך
רק ליראה את יהוה אלוהיך ולהלך בדרכיו ולאהבה אותו
ולעבוד את יהוה אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך 21 לשמור את
מצוות יהוה ואת חוקיו אשר אני מצווה אותך היום לטובתך
כי הנה ליהוה אלוהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה
22 רק באבותיך חשק יהוה לאהבה אותם ובחר בזרעם אחריהם
מכל העמים כאשר היום 23 ומלתם את ערלת לבבכם ולא תקשו
עוד ערפכם כי יהוה אלוהיכם הוא אלוהי האלוהים ואדוני
האדונים האל הגדול הגיבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא
יקח שוחד 24 עושה משפט יתום ואלמנה ואוהב גר לתת לו
לחם ושמלה 25 ואתם אהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים את יהוה אלוהיך תירא אותו תעבוד אותו ובו תדבק
ובשמו תשבע 26 הוא תהילתך והוא אלוהיך אשר עשה אתך
את הגדלות והנוראות האלה אשר ראו עיניך 27 שבעים נפש
ירדו אבותיך מצרים ועתה שם יהוה אלוהיך כוכבי השמים
לרב

2

1 כי תשמרון את כל המצוה אשר אני מצווה אתכם היום
תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם וירשתם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותיכם 2 וזכרת את כל הדרך אשר
הוליכך יהוה אלוהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך הישמר מצותיו
אם לא 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת
ולא ידעו אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם 4 שמלתך
לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה 5 וידעת
עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלוהיך מיסרך
6 ושמרת את מצות יהוה אלוהיך ללכת בדרכיו וליראה
אותו כי יהוה אלוהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי
מים עינות ותהמות יצאות בבקעה ובהר 7 ארץ חטה
ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש 8 ארץ
אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ
אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת 9 ואכלת ושבעת
וברכת את יהוה אלוהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך
10 הישמר פן תשכח את יהוה אלוהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום 11 והיה אם
שכח תשכח את יהוה אלוהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון
12 כגוים אשר יהוה מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא
שמעתם בקול יהוה אלוהיכם 13 כי תאמר בלבבך כחי
ועצם ידי עשה לי את החיל הזה 14 וזכרת את יהוה אלוהיך
כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו

הנביא המלך אל בני ישראל לא מצאו לו מענה
ויאמרו אל המלך בכל אשר יאמר אדוני המלך, הנה
עבדיך עשרים ושנים אלף איש אנשי חיל, 14 ואחרי
אלה פקד את העם מטה בן יאיר ומאה חמשים אלף
איש, 15 ויתן המלך את מספר פקודת העם אל יואב
ואל אבישי בן צרויה ואל עשהאל אחי יואב לאמר
לכו נא התהלכו בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע
ופקדו את העם ויהי מספר פקודת העם אל המלך
על ישראל שמונה מאות אלף איש חיל שלף חרב
ואיש יהודה חמשת אלפים איש, 16 ויאמר דוד אל
יואב הנביא אשר עמו לך נא בכל שבטי ישראל
ופקדו את העם ויהי מספר פקודת העם אל המלך
ישראל מלא אלפים אלף איש ואיש יהודה חמשת
אלפים איש, 17 ויכה לב דוד אחרי אשר פקד את
העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי
ועתה אנא יהוה הסר נא את עון עבדך כי נסכלתי
מאד, 18 ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו
עלה הקם מזבח ליהוה בגרן ארנן היבוסי, 19 ויעל
דוד בדבר גד אשר צוה יהוה, 20 וישקף ארנן
וירא את המלך ועבדיו עברים עליו ויצא ארנן
וישתחו אל המלך על אפיו ארצה, 21 ויאמר ארנן
למה בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות
מאתך את הגרן לבנות מזבח ליהוה למען תעצר
המגפה מעל העם, 22 ויאמר ארנן אל דוד יקח
ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר לעולה
והמורג לעצים והבקר לעולה, 23 הכל נתן ארנן
המלך לדוד ויאמר ארנן אל המלך יהוה אלהיך
ירצך, ויאמר המלך אל ארנן לא כי קנה אקנה
מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עולות חנם
ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בחמשים שקלי כסף

3 ויסף עוד דוד לקבץ את כל בחורי ישראל
שלשים אלף איש, 2 וקם דוד והלך הוא וכל העם
אשר עמו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב
הכרובים עליו, 3 ויעמיסו את ארון האלהים על
עגלה חדשה ויסיעו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים בעגלה חדשה, 4 ואתו
מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו
הלך לפני הארון, 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים
ובתפים ובמנענעים ובצלתים, 6 ויבאו עד גרן
נכון ויאחז עזא בארון האלהים כי שמטו הבקר

הנה, עבדכם אין מה לדבר אל אדני
7 כי עתה אמרתי אם אין אדני עמנו
אבדנו כולנו אם אדני נלכדו נלכדנו
גם אנחנו לעבדים אדני אם כן אין
8 עבדיך עשו את הדבר הזה
9 ועתה הנה נא אדני אם מצאתי חן
בעיניך אל תשב אדני אל פני עבדך
אשר אמרת אל לבי לבקש את אדני
פן אולי ימצא אותו כי אמרתי עוד
אל אדני אולי לא ידע אדני את אחינו
10 ואם כן אמרת אל עבדך הבאו
אתו אלי ואשימה עיני עליו
11 ויאמר עבדך אל אדני
הנער לא יוכל לעזב את אביו
ועזב את אביו ומת
12 ואמרת אל עבדך אם לא
ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפו
לראות פני
13 ויהי כי עלינו אל עבדך אבינו
מעט אכל לנו שבר
14 ויאמר אלינו אדני
לאמר הורד אחיכם הקטן
15 ואמרת אל עבדך אבינו
לא יוכל הנער לעזב את אביו
16 ויאמר אלינו עבדך אבינו
אם יעזב את אביו ומת
17 ואמרת אל עבדך אבינו
אם לא יורד אחיכם הקטן
אתנו לא תוסיפון לראות פני
אדני

4 ויגש אליו יהודה ויאמר
בי אדני שאל שאל אדני את עבדיו
2 לאמר
3 ויאמר אדני אל עבדיו
4 ויאמר אדני אל עבדיו
5 ויאמר עבדך אל אבינו
6 ויאמר אל עבדך
7 ויאמר אל עבדיו
אל אדני לאמר הן אבינו זקן
ונער זקנים לו
ואמרת אל עבדך
אם לא יורד אחיכם הקטן
אתנו לא תוסיפון לראות פני
8 כי אמרת אל עבדך
9 ועתה הנה אנכי
אבי אם לא אביאנו אליך
אם לא אשיבנו אליך
אם לא אחטא לך כל הימים
10 כי לולי התמהמהנו
כי עתה שבנו פעמים
11 ויאמר אלינו אבינו
לאמר שובו שבו
12 ואמרת אל אבינו
אם לא אביא אתו אליך
13 ויאמר אלינו אבינו
לכו שבו לנו מעט
14 ויאמר אלינו יהודה
לאמר הוד הוד אמר
15 ואמרת אל אבינו
אם לא אביא אתו אליך
16 ויאמר אלינו אבינו
אם לא אביא אתו אליך
17 ואמרת אל אבינו
אם לא יורד אחיכם הקטן
אתנו לא תוסיפון לראות פני
אדני

לא נעבד אלהים אחרים ולא תשתחוה
להם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: 9 ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי: 10 לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא: 11 זכור את יום
השבת לקדשו: ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך: 12 ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך:
13 כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים את הארץ את הים ואת כל
אשר בם וינח ביום השביעי על כן
ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו:
14 כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: 15 לא תרצח לא
תנאף לא תגנב לא תענה
ברעך עד שקר: 16 לא תחמד בית
רעך לא תתאוה אשת רעך ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך:
17 עשרת הדברות האלה דבר יהוה
אל כל קהלכם בהר מתוך האש
הענן והערפל קול גדול ולא יסף
ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם
אלי: 18 והיה כשמעכם את הקול
מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:
19 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו
מתוך האש היום הזה ראינו כי
ידבר אלהים את האדם וחי:
20 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש
הגדלה הזאת אם יספים אנחנו
לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו: 21 כי מי כל בשר אשר
שמע קול אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמונו ויחי: 22 קרב
אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה
אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל
אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ונשמע
ועשינו: 23 ויהי כשמע יהוה את קול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את קול דברי העם הזה אשר
דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
24 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים
למען אשר יטב להם ולבניהם לעלם:
25 לך אמר להם שובו לכם
אהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה
אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן

הנביאים בני ישראל ובני יהודה יחדו ובני הגולה בני הבאים
מארץ מולדתם בני ירושלים

5 גם שלח דרי מלך אשור לעזר אלהי ישראל שוכן בירושלים
אליהם לאמר מי אתה אשר לזה 2 ופקח עיני אלהי ישראל
עליהם ולא הרגום עד הגיע דבר דריוש ואז 3 בזמן ההוא
בא אליהם תתנאי פחת עבר הנהר שתר בוזנאי וכנותיהם
כה אמרו להם מי נתן לכם בית לשום את הבירה הזאת
4 אז אמרנו אליהם מי אנשי המבנים אשר בבית הזה
הבנוים 5 ועין אלהיהם היתה על זקני היהודים
ולא הרגום עד דבר דריוש יגיע ואז ישיבו על
זה מכתב 6 מכתב אשר שלח תתנאי פחת עבר הנהר
ושתר בוזנאי וכנותיו אפרסכיא אשר בעבר הנהר
אל דריוש המלך 7 מכתב שלחו אליו ובמכתב
כתוב כה אמר דריוש המלך לדריוש המלך
שלום 8 יודע יודע המלך כי הלכנו אל מדינת יהודה
אל בית אלהים הגדול הבנוי אבני גזית וקורות
שמים בתוך הקיר ומלאכה זאת נעשית במהר
ובידיהם הצלחת נעשית 9 אז שאלנו את הזקנים
ואמרנו אליהם מי נתן לכם בית לשום את
המבנה הזה ואת הקירות אלה לכלותם 10 גם
שאלנו אותם את שמותיהם להודיעך כתבנו
את שמות האנשים אשר בראשם 11 ואמרו אלינו
לאמר אנחנו עבדי אלהי השמים וארץ ובונים
את הבית אשר היה בנוי לפנים שנים רבות
אשר בנה מלך ישראל הגדול וכונן 12 אבל
אחרי אשר הכעיסו אבותינו את אלהי השמים
נתנם ביד נבוכדנצר מלך בבל הכשדי אשר
הרס את הבית הזה והגלה את העם בבלה
13 ובשנת הראשונה לכורש מלך בבל
כורש המלך שם את הבית הזה לבנות
14 וגם כלי זהב וכסף בית אלהים אשר
הוציא נבוכדנצר מן הבית אשר בירושלים
ויביאם אל היכל בבל הוציא כורש המלך
מן היכל בבל ויתנם אל שבצר שר אשר
שם פחה 15 ויאמר אליו קח את הכלים
האלה לך הוצא אל בית אשר בירושלים
ובית אלהים יבנה במקומו 16 אז בא שבצר
הזה ויתן יסודות בית אלהים אשר בירושלים
ומן עת ההיא ועד עתה נבנה ולא כלה
17 ועתה אם על המלך טוב יבקש בבית
גנזי המלך אשר בבבל אם יש מאת כורש
המלך לבנות את בית אלהים בירושלים
ותשלח אלינו דבר המלך על זאת 18 אז
הביאו עבדי דריוש המלך ויבקשו בבית
הגנזים אשר נגנזו שם בבבל ונמצא בבירה
אחמתא המדינה אשר לדריוש המלך
19 אז שם דריוש המלך בכרוז לבקש בבית
אלהי השמים ובבית הכסף אשר בירושלים
ויבא אל בית אלהים הגדול אשר בירושלים
20 אז בא דריוש המלך בכרוז אל שבצר
אשר הקים את

אל אשה אשה בא אליה בתאוה אליה אל הרג
אשתו לתאליה בתולה 21 שמעתם שאמרתי לבני קדם
לא תרצח 22 אבל אני אומר לכל הכועס על אחיו
בלא סבה יהיה חייב לדין, ומי שיאמר לאחיו ריקא
יהיה חייב לבית הדין, ומי שיאמר לו פתי יהיה חייב
לאש גיהנם (Geenna g1067) 23 לכן אם תקריב
קרבנך אל המזבח וזכרת שיש לאחיך דבר נגד
אחיך 24 הנח שם קרבנך לפני המזבח ולך
תחילה והשלם עם אחיך ואחר כך בא והקריב
קרבנך 25 הסכם עם יריבך מהר בדרך אשר
אתה הולך עמו פן יסגיר אותך היריב אל השופט
ושופט אל החזן ונפלת בבית הסוהר 26 אמן אמן
אומר לך לא תצא משם עד אשר תשלם
הפרוטה האחרונה 27 שמעתם שנאמר לא תנאף
28 ואני אומר לכל אשה אשר
בא אליה בתאוה אליה אל הרג
29 אם עינך הימנית מכשילתך
הוצא אותה ותשליך מן שלך אל הארבעה מקומות מפני
שטוב לך שיאבד אחד מאיבריך ולא יתמלא כל גופך
(Geenna אל גיהנם (g1067) 30 ואם ידך הימנית
מכשילתך כרות אותה ותשליך מן שלך אל הארבעה מקומות
שטוב לך שיאבד אחד מאיבריך ולא יתמלא כל גופך
אל גיהנם (Geenna g1067) 31 אמרו
לאנשים שיגרשו נשיהם
מן הבית לא יתן לה גט 32 אבל אני אומר
אל אשה אשר בא אליה בתאוה
אם לא מפני דבר הזנות אשר
אל אשה גרושה בא אליה בתאוה 33 שוב שמעתם
אל הקדמונים אמרו לא תשבע
בא אל 34 אבל אני אומר אל תשבעו
אם אשמעה אמרתם אל אמת אל אל אל אל אל אל
אל אל, ומלך הגדול, ם אל אל אל 35 ולא
אל אל, ומלך הארץ, ם אל אל אל 36 אל אל אל, ם אל אל אל
אל אל אל אל אל אל

אמר אל אלה גם גם בחלקה אומה אלה 37 אשיאו גם
אשר ובמשנה בחצרה 38 גם אשר בם יגיע עלם בם
בחר אשר בם בגד אשר 39 אשר שלם אשר בשר אשר
הבה לב לא אשרו בם אלה בשר לבמל בחמה אלו
אחר בגדו אם בם בחמה 40 אויבי אם מן אפיר אשרו
בשרו בם 41 אל אלהיהם אם מן בחרב אשמות לבמה
בם מן בם מן אל לבשר בם 42 בגיא מחר בל בחרב לא אחיה מן
בעיר ובמשנה בחצרה 43 ,מחלאה אל אחר לא אחר בארו אם בם
אשר בחר אשר בם בגד אשר 44 אחרבלבבם ,אחר מחנה
בבם יגבר אדבה בחר לבם אלהי בם לבם בחר אדבה
בגדיה אילמים בחר מיבחר לבם ,אחר בחר אם לה בל אמלם בגדיה
אם אשרבה בחרבה ,מבה בחמה אשר 45 בחר
אשר בל מילה אשרה אחר בבל אבלי בל מחרב שבבה
בחרבה אלמים בחר בחרה יגיב בם 46 בבל אחר בחרב
אבל אחר אלה בגדיה אשר בחר ,מ אשרה בם אם אל בחר אשר אבן אשר בחר
אבן ,מ אשרה בם אם אל בחר אשר אבן אשר בחר
בבגדיה אחרבה אלמים בחר בחרב אשר אלמים בחר 47 אבן
בבגדיה אחרבה אשר בחר אשר אלמים בחר אבן אשר בחר
אבן ,מ אשרה בם אם אל בחר אשר בבגדיה אשר בחר
אשרבה בחרבה אשר אבן בחר בבגדיה אבל אשר 48 מחר
בם יגיע

6 מיאו בם בגדאלה אל אחרבגמה בגד בם בגד אשר אשר
בחרבה אשר בחר בחר אבן אבן אל אבן אלה בחר אבן בגדאשה
אבן אבן אל אשרה אשר בגד ,בחר 2 אשרבה
אבן אבן אל אשרה אשר בגד בגדיה אבל ,אחר בגדיה אשר אחרבה
אבל בחר אשר בגד אחר בחרבה אשר בם בם בחרבה בגדיה
אחרבה אשרבה אחרבגמה אשר 4 אחרבה אבן אשר
אבן אבן אל אחר בגדיה אבן אל אחר בגדיה אבן אל אחר בגדיה
אל אשר אל בחר בגדיה אבן 5 אבן אחרבה בגדיה מן אשרבה אבן
אשרבגמה אשרבגמה בבגד אבן אחרבגדיה אשרבה ,בחר אשר אבן אשר

ܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܘ ܒܬܪ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܠܟܝ ,ܐܡܪ ܠܝܫܘܥ 6 ܐܡܝܢ܀ ܗܠܠܘܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܫܪܝܐ ܕܫܘܒܚܬܐ ܫܪܝܐ ܠܟܝܢܐ ܕܐܝܟ ܡܕܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܠܝ ܡܢܝܢ ܕܫܪܐ 7 ܘܠܟܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܫܪܐ
ܕܡܬܟܠܡ ܡܠܠܝܢܢܢ ܒܢܝ ܢܝܫܐ ܕܫܪܐ ܡܢܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܢ ܒܢܝ ܐܝܢܐ ܐܡܪ ܐܝܟܐ ܕܡܢ ܕܐܝܟ ܕܢܫܬܘܢ 8 ܡܬܬܝܗܒܝܢ
ܠܗ ܢܝܢ ܕܡܢ 9 ,ܡܬܠܠܝܢܢ ܕܢܬܠ ܐܝܟܢܐ ܠܐܝܢ ܕܢܫܬܘܢ ܕܢܢ
ܫܘܝܢܐ ܕܫܘܝܢ 10 ܫܪܪ ܡܪܝܡ ܕܢܫܬܘܢ ܐܝܢ ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ
ܕܢܫܬ ܠܗ ܡܢ 11 ܕܢܝܢ ܐܦ ܕܢܫܬܘܢ ܕܢܢ ܫܪܝܪ ܕܐܝܟ
ܡܢܝ ܫܪ ܐܦ ܕܢܢ ܕܢܢ ܡܢܝ ܠܗ ܡܢܝܢ 12 ܕܢܢ ܡܢܝܢ
ܠܫܘܢ ܕܢܢ ܡܢ ܐܝ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ܠܗ ܡܢ 13 ܡܬܬܝ
ܠܝܠܐ ܕܢܢ ܡܢ ܐܝ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢܢ ,ܡ ܠܗ ܕܢ 14
ܡܢܢ ܠܗ ܐܦ ܡܢܢ ܐܡܝܢ ܕܢܢ ܠܡܢ ܐܝ ܐ
ܕܢܢ ܕܢܢ ܠܡܢ ܐܡܝܢ ܕܢ ܡܢ ܐ 15 ܕܢܢ ܕܢܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ,ܡܢ 16 ܐܡܝܢ ܡܢ ܠܗ ܡܢ ܐܡܝܢ
ܐܝ ܠܗ ܡܢ ,ܡܢ ܡܢ ܕܢܢ ܐܡܝܢ ܕܢ ܐܡܝܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܡܢ ܡܢ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ,ܡ ,ܡ ,

אל־הר־סיני ויקרא־שם את־שמו בעל־פרצים׃ 24 ויאמר יהוה אל־משה
לך רד העד בעם פן־יהרסו אל־יהוה לראות ונפל מהם רב׃ 25 וגם
הכהנים הנגשים אל־יהוה יתקדשו פן־יפרץ יהוה בהם׃ 26 ויאמר משה
אל־יהוה לא יוכל העם לעלות אל־הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר
הגבל את־ההר והקדשתו׃ 27 ויאמר יהוה אליו לך־רד ועלית אתה
ואהרן עמך והכהנים והעם אל־יהרסו לעלות אל־יהוה פן־יפרץ בם׃
28 ויאמר אליו יהוה אל־יעלו׃ 29 ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל
העם לעלות אל־הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את־ההר
והקדשתו׃ 30 ויאמר יהוה אליו לך־רד ועלית אתה ואהרן
עמך והכהנים והעם אל־יהרסו לעלות אל־יהוה פן־יפרץ בם׃
31 ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל העם לעלות אל־הר סיני כי אתה
העדתה בנו לאמר הגבל את־ההר והקדשתו׃ 32 ויאמר יהוה אליו
לך־רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל־יהרסו לעלות
אל־יהוה פן־יפרץ בם׃ 33 ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל העם לעלות
אל־הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את־ההר והקדשתו׃
34 ויאמר יהוה אליו לך־רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
והעם אל־יהרסו לעלות אל־יהוה פן־יפרץ בם׃

7 ויאמר אלהים אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני ישראל
ולקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר־ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃ 3 וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ 4 ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ 5 ועורות אילים מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים׃ 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
7 אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃

מגדל שנים ולחם יורד מן השמים ונתן חיים לעולם
הזה ולעולם הבא 7 אמר לה רבי יהושע בן לוי בשעה
שירד מטר מן השמים אין יורדין אותו לא לגנות
ולא לגדר אלא לבור גדול ועמוק 8 לא יכול אדם
לראות עומקו ולא יכול אדם לראות תחתיתו שנאמר
כי גבהו שמים ונמוכו ארץ 9 מן מלאכים שהן
עומדין למעלה ומן בני אדם שהן עומדין למטה
ולא, ומעלה אינו אומר 10 מן הקב"ה ומן
הבריות ומן הארץ ומן התחתונים ומן 11 מן הקב"ה
עד הבריות ועד הארץ ומן התחתונים אלא
אמר רבי יהושע בן לוי בשעה שאדם מת אין
לו 12 מן הנשמה ומן הגוף אלא כמי שהיה
אם לא היה אדם ולא היה לו בריות ולא היה
לו 13 בשעה שאדם חי יש לו מזון ומי
שאינו שוויון שמוציאים אותו מן הארץ ר"ל אין אותו
14 מה הוא הולך הוא ואין מרגיש מה
שהיה ומה שלא היה ומה שיהיה ר"ל אין אותו
הולך לדון לפני מי שאינו 15 מן שמחשבו הוא ואין
הולך לדון לפני מי שיודע הכל ומי
שהיה מתנהג לפי דרכו לא כי אינו יודע מחשבות
לבו 16 כי אם אמר לו אל תדון לפני אדם
כי הוא לומר לו אין אדם יודע מה יש בלבו
שלו 17 מאיר אומר אל תהי מתרעם כי אין מכבד מכבד
בר מעבר מינה אלא מי שיש לו מלאך בר מעבר מינה אלא
שלא אם בכבד אלא מי שיש לו מלאך שלא שמחה אל
18 לא מחשב אלא מי שיש לו מלאך אלא
מי שיש בר מלאך אלא לו 19 בר אחד אלא מי שיש
אין בר מלאך אמר 20 בר מי שיש לו מלאך
אלפים מלאכים נגד 21 לא מאה אל לא יכול לחלוק אלא, אם, אם לו אם לא יכול
אדם לראות אותו 22 אמר רבי שמעון בן יוחאי מי שלא
לו אינו אומר אלא, אם, אם אמר לא מחשב אמר
אמר מינה אמרה שתיהן אמרה לא, אם, אם אמר אמר
אם לא אמר אינו מעמיד 23 בר אומר אמר שלא אמרה
לא אמר אמר אינו מעמיד 24 בר, אמר לא מחשב
אמר מינה לא מקבלים אמר בר, אמר אמר אמר
אמר מינה לא מקבלים אמר אמר בר מעבר אמר אמר
אמר אמר אמר

מעשה אל הלא אם הבטחת כח גדעון הנביא
הלא הלם לא נעבד לא 26 מלך לי נעבד אל אמר, אם אמנם אבד לא אין
27 הלא לא מאבד הבנו הנבחר אבנים לבנות לשים מזבחות לבעל
הבטחת גדעון הנביא מעשה מאמינים מאמרם מלכים אשר
אל נעבד אלה נבד אמרם 28 הבו מתלבשים אמרם מעבד אם
אמר אמרם לא 29 אלף מאיר בעבד לא מעבד אמרם אלים
אין אמר מלכים הלא אלה אמינים מאמרם בעבדה

8 בד נשא רם לי אלף, מנחמים אבלים, בעבד אמרים 2 מאה
נבחר אמר לא לי אמר, אם אמרם לא בעבד אמר גד אבנים
לא לי אמרם לא מות לא מאמר נעבד מגדל לבעבד 3 מעבד אמר
אמר לבנותיהם, מנחמים אמרים לא אמרם אמר אמר
לא אמרם 4 מבנים בנותיהם אמרים בעבדם מבנה אבנים אמר
נבחר מעבד גד, לבנים לא אמר אמר אמר אמר לא אל גד אמר לבנים
מנחמים לבנים 5 בד לא אמר לבנים מנחמים אמר אבנים לבנים
אמר אמרם אבנים לא מלאים גד מבנה אבנים לא מות לבעבד נבחר
6 אמרים אמר, אם אמרם בבנים מאמרים, מבנים אמרים בבנים 7
מנחמים אמרים אבנים לא אמר אמר נבחר לא אמר אמר אמר
אבנים אמר אמר לא, אם אמרם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אבנים 9 אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר

מלכותם מגרש לבוז 15 ארור אל אנשיהם הכזיב
בגזה אבדו בין אדם בד 16 כל אדם הכהיבם אדמה ארור
בחלמה אלהים בחלמה בעמדו בפרה אריה אבדו, מהבזה
אלהים ארור 17 בגד אור, אור בדם בחבר אנשיבה עלם
בבית בעת בדם זכרו בגדו הכהיב בד זכרתיהו בזה
מגזרו אריה אבדו 18 בד שיר בין בעד בעבד אריה מגזרו
בן זר לם זכרה בד אבדה 19 מגזר אפזה בד אבדו לם זר,
לם בגד בגזרו לחבור בחלמה אבדו לם בעד לחלה
אבדו 20 אור לגזר זכרו אור בגד אבדו אדם בגזר
אבדו בין מגד הלוחם הכהיבו אבדו בחלמה אור לם
לגד לם אבדו בגזר אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
אבדו, מגזרתיהם בם בין אבדו 21 מגזר אבדו בגזר לם אבדו
בעד 22 בגד זכרה בגד אבדו לבגד לם אבדו, בגד לם זכר
בין אבדו לם אם לם אבדו בגזר בבגד אבדו בחלמה מגזר אבדו 23
אבדו אבדו בגזר אבדו בחלמה אבדו, מגזר אבדו לם אבדו בין
אבדו 24 מגזר מגזרתיהם מגזר אבדו אבדו אבדו אבדו בגד אבדו
אבדו בגזר אבדו בגזר אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
אבדו בגזר אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
אבדו, מגזרתיהם מגזרתיהם, אבדו 25 מגזר אבדו בגזר בין מגזר
אבדו בגזר אבדו בגזר אבדו 26 אבדו בגזר אבדו אבדו אבדו לם
אבדו אבדו אבדו בגזר אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו אבדו
אבדו אבדו אבדו אבדו

ומלאכתם, כמה מהם יודעים מה
שעשו לעמם בארץ מצרים. 34 ויאמר יעקב לבניו לאמר הנה אנחנו
בני אחד נהיה אנחנו, נכנה נא לפרעה ונגידה לו אשר בארצנו

9 ויעלו האנשים מארץ מצרים ויבאו ארצה כנען אל אבינו יעקב
ויגידו לו לאמר כי חי יוסף עוד ואף כי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם. 3 וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם ויראה את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו
ותחי רוח יעקב אביהם. 4 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני
ויאמר אליהם הן בני אבי לכו שובו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף אל תרד מצרים כי אם אתה ואת בנך ואת בני בני יחדו
ואת צאנך ובקרך ואת כל אשר לך תקח עמך. 6 ועתה אל תרד
מצרים כי אם אתה ואת בנך ואת בני בני יחדו אל תרד מצרים
כי אם אתה ואת בנך ואת בני בני יחדו אל תרד מצרים. 7 ויקם
ישראל מבאר שבע ויישאו בני ישראל את אביהם ואת טפם
ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו. 8 ואת מקניהם
לקחו ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרים יעקב
ובניו אתו. 9 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו
הביא אתו מצרים. 10 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים יעקב
ובניו בכור יעקב ראובן. 11 ובני שמעון ימואל וימין ואהד
ויכין וצוחר ושאול בן הכנענית. 12 ובני יהודה ער ואונן
ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרון וחמול. 13 ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון. 14 ובני
זבולן סרד ואלון וי‌לל. 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן
ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה.
16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואלי. 17 ובני
אשר ימנה ויישוה ובריעה ואת שרח אחותם ובני בריעה חבר
ומלכיאל. 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו וילד אותם
ליעקב שש עשרה נפש. 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין.
20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר הגיד לו יוסף אדנת בת פוטי
פרע כהן און אשר ילדה לו מנשה ואפרים. 21 ובני בנימין בלע
ובכר ואשבל גרא נעמן אחי ורש מופים וחופים וארד. 22 אלה
בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפשות ארבע עשרה.

אשר אתם בעמדכם היום כולכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל 18 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך
עד שאב מימיך למען עבר בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יכרת עמך היום
19 להקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב 20 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת האלה הזאת 21 כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום 22 כי אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם 23 ותראו
את שקציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם 24 פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה 25 והיה
בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות
לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה 26 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא והרבצתי בו כל האלה הכתבה בספר
הזה 27 ומחה יהוה את שמו מתחת השמים 28 והבדילו יהוה לרע מכל
שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתבת בספר התורה הזה 29 הנסתרות
ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת 30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי
לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה 31
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה
ובניך בכל לבבך ובכל נפשך 32 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך
וקבצך עוד מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה 33 אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך 34 והביא יהוה אלהיך
אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך 35 ומל יהוה אלהיך
את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
למען חייך 36 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך
אשר רדפוך 37 ואתה תשוב עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי
מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך 38 ושב יהוה אלהיך את שבותך
ורחמך וקבצך עוד מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה

10 ܡܢܝܢ ܕܠܡܢܚܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝܢ ܕܟܠܗ ܫܘܬܦܐ ܕܝܠܝ ܥܠܠܝܢ
ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܚܝܠܐ ܕܡܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ
2 ܕܐܡܪܝܢ ܕܝ ܕܡܫܝܚܐ ܥܠܝܟܝ ܥܕܬܟܝ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܠܝ
ܕܐܝܟ ܕܦܪܝܫܢܐ ܕܚܕ ܕܡܝܢܗܝ ܕܐܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ,
ܕܚܠܝܢ ܕܝܢ ܕܦܪܝܫܢܐ 3 ܕܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝ, ܕܐܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚ ܕܝ ܕܐܝ, ܕܐܝ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܝ ܡܠܟ, ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ,
4 ܕܐ, ܕܐ ܕܐܝ ܕܐ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܝ ܡܠܟ, ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ 5 ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ

ܗܘܢܐ ܕܡܢ ܟܠ ܕܢܫܩܘܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܠܐܢܘܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܬܚܠܦܝܢ ܡܢܗܘܢ ܟܠܡܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܬܒܐ 20 ܠܐ ܡܢܝܢ ܕܐܢܐ ܡܬܚܠܦ
ܠܟܘܢ ܠܐ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗܘܢ ܕܟܠܗ ܕܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܟܠ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ 21 ܐܠܐ ܕܐܢ
ܕܐܚܘܗܝ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܟܠ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ
ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܟܠ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ
ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ 22 ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ
ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ
ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܡܬܚܠܦ
ܡܢܗ

אל לא עבר לי 38 מחל ולא עמל אמצם מעשיהם כאלו, לא
עבר לי 39 כי ראשית נתנו מהם נבחרי הים ונבחר נפשם כלילם,
נחשבו 40 כי ראמחל לחם לי חמחל מהם ולי חמחל לחם
ראשון, חמחל 41 כי ראמחל נחנו כעת נחנו א חיים ונחנו
נחת מהם ראמחל ראינו כעת ראינו א ראינו ראינו נחת 42
מחל ראמעמם לנו כי מלם ראחיו כאשר ראינו כלנו כעתה
ראלהנו א מחיה ולא נחם לחם ולא נחנו מהם אחים אנחנו

11 מאמר ראה עלה נחמד לחמנה לאלוהי אלהינו, עד,
כי אמר לחלה מלחנו מחנה מחנים 2 מנשים ראם רד עתה
כאשר 3 מנחנו, מנחנו אלהינו, ראשונה עדו כנו אלהינו אשר אנו
4 נשים נחמה מה מינים מה אמרו מה מה אנו לא
ראמרו מלים נשים אלהים לנשים מחלה לחם מחנה מנחנו
מחנים מלחמה מינים נשים אנו 5 אנו מחנים
6 מנחנים אנחנו נחנו אנחנו מנחנו מנחנו אנחנו מנחנו
מנחנו, מנחנו 7 רד ראם אלה עד, נחמד לנו ראלה לנו אנו
לחנו לנשים מנחנו לנו נחמה מנחנו לנשים מנחנו
מנחנו מנחנו 8 מנחנו אנו ראמרו מנחנו לנשים
אנו נחמה לנחנו מה אנו לנו אנחנו אנחנו אנחנו אנו
אנו מנחנו 9 אנו אנחנו מנחנו לנשים מנחנו אנו
אנו לחם מנחנו מה אנו אנו אנחנו אנו אנו אנו
מנחנו 10 אנו לנו מנחנו לחם אנו
אנו אנו אנו

ܐܝܟܢܐ 17 ܕܐܡܪܬܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܗܕܐ ܠܝܠܝܐ ܗܘܬܘ
ܐܝܟ ܠܚܡ ܡܢ ܡܢܝܢ ܡܢ ܡܢܝܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 18
ܒܝܢ ܕܢܬ ܐܝܟܢܐ ܕܒܥܐ ܡܢ ܡܢ ܠܒܪ ܡܢ ܡܢܝ ܐܢ ܕܒܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܡ ܐܝܟܢܐ ܕܒܥܐ ܠܒܪ ܕܥܒܪܬ ܡܝܢ ܕܒܝܢ 19 ܡܢ
ܒܢܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܝܢ ܕܒܥܐ ܕܡܢܢ
ܕܒܝܢܬܐ ܕܐܡܪܬܝܢ ܠܗ ܡܢ ܐܢ, ܥܒܕ ܠܗ ܡܢܝܢ 20 ܡܬܚܙܐ ܕܝ ܕܒܝܢܬܐ
ܕܐܝܟ ܐܝܟܢܐ 21 ܠܗܝ ܡܢ ܕܡܪܝܐ, ܡܢܐ ܡܢ ܕܡܢ ܐܝܟ
ܐ, ܠܒ ܒܝܢ ܐ, ܠܒ ܒܝܢ ܒܝ ܐ ܕܝ ܡܢ ܕܡܪܬ ܕܡܪ ܐ ܡܢ
ܡܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ 22
ܕܡܪ ܕܡܢ ܕܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ
ܕܡܪ ܕܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܡܢ
ܕܡ

אמרו אליו אלה מה לבד אבותיו ויוסף הגדיל אותו
מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: 5
ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל בניו וישנאו אתו
ולא יכלו דברו לשלם: 6 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו
ויוסיפו עוד שנא אתו: 7 ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי: 8 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה תסבינה אלמתי ותשתחוינה לאלמתי: 9 ויאמר
אליו אמר לו אמרת אתה עלינו אם־מלוך תמלך אם־
משול נמשל בנו עוד יותר על שנאתו: 10 ויחלם עוד
חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
לי: 11 ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה: 12 וילכו אחיו לרעות
את־צאן אביהם בשכם: 13 ויאמר ישראל אל־יוסף
הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר
אליו הנני: 14 ויאמר אליו לך־נא ראה את־שלום אחיך
ושלום הצאן והשב־לי דבר וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה: 15 ומצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: 16 ויאמר את־אחי
אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים: 17
ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: 18 וירא אתו
מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:
19 ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הזה
בא: 20 ועתה לכו ונהרגהו והשליכהו אחד בבור
הרע ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו
חלמתיו: 21 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר
לא נכנו נפש: 22 ויאמר אליהם ראובן אל־תשפכו דם
השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר וידו אל־תשלחו
בו למען הצילו מידם להשיבו אל־אביו: 23 ויהי כאשר בא יוסף
אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו כתנת הפסים אשר
עליו: 24 ויקחהו ויטלהו הבורה והבור ריק אין בו מים:
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להורידם מצרים: 26 ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו

26 ܗܘܝܠܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܥܒܕ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܕܒܨܠܡܢ ܘܕܡܘܬܢ ܘܢܪܕܘܢ ܒܢܘܢܐ ܕܒܝܡܐ ܘܒܟܠ ܒܥܝܪܐ ܕܪܡܫ ܥܠܡܐ ܘܒܟܠ ܪܡܫܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ 27 ܘܒܪܝܟ ܐܠܗܝܡ ܠܗܘܢ ܐܠܗܝܡ ܕܒܪܐ ܐܢܘܢ ܕܒܨܠܡܗ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ 28 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܗܝܡ ܐܬܪܒܘ ܘܪܒܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܒܫܘܗܝ ܘܪܕܘ ܒܢܘܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠ ܟܠ ܪܡܫܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ 29 ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܗܐ ܝܗܒܬܝ ܠܟܘܢ ܟܠ ܥܣܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܕܥܠ ܦܢܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܗܘܢ ܦܪܝ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܠܬܟܘܢ 30 ܘܠܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܡܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܢܬܪܥܐ ܠܡܐܟܠܬܗ ܗܘܝܬ ܗܕܟܝ 31 ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܠܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘ ܛܒ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ ܗܘܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܝܬܐ ܘܫܠܡ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܨܒܐܘܬܗܘܢ ܘܟܠ ܡܠܐܟܬܗ ܕܫܠܡ ܗܘܐ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܘܐܬܪܥܐ ܕܫܒܬܐ ܘܩܕܫ ܠܗ ܡܛܠ ܕܒܗ ܫܪܐ ܡܢ ܟܠ ܥܒܕܘܗܝ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܝܡ ܠܡܥܒܕ 32 ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܠܐܕܡ ܢܥܒܕ ܠܨܠܡܢ ܕܕܡܘܬܢ ܘܢܫܠܛܘܢ ܒܢܘܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܠܬܐ ܕܒܥܝܪܐ ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܪܡܫܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܒܗܡܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܠܟܘܢ ܠܡܐܟܠܬܟܘܢ ܗܝ ܠܟܠ ܥܫܒܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܡܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܡܐܟܠܬܗ ܗܘܝܬ ܗܕܟܝ ܘܗܘܐ ܪܡܝܐ ܘܨܒܐ ܘܗܘܐ ܛܒ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ ܘܗܘ ܒܪܡܫܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܟܠ ܥܒܕ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܢܦܫ ܚܝܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܟܠ ܒܗܡܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܠܟܘܢ ܠܡܐܟܠܬܟܘܢ ܗܝ ܠܟܠ ܥܫܒܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܡܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܡܐܟܠܬܗ ܗܘܝܬ ܗܕܟܝ ܘܗܘ ܛܒ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܠܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘ ܛܒ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ ܘܫܠܡ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܨܒܐܘܬܗܘܢ ܘܫܠܡ ܡܠܐܟܬܗ ܕܫܠܡ ܗܘܐ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ ܕܕܡܘܬܢ ܘܢܫܠܛܘܢ ܒܢܘܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܠܬܐ ܕܒܥܝܪܐ ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܪܡܫܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܒܗܡܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܪܟ ܐܠܗܝܡ ܠܗܘܢ ܐܠܗܝܡ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܠܗܘܢ ܕܬܪܒܘ ܘܬܣܓܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܒܫܘܗܝ ܘܪܕܘ ܒܢܘܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠ ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ 39 ܗܐ ܝܗܒܬܝ ܠܟܘܢ ܟܠ ܥܣܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܕܥܠ ܦܢܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܗܘܢ ܦܪܝ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܠܬܟܘܢ 40 ܘܠܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܡܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܢܬܪܥܐ ܠܡܐܟܠܬܗ ܗܘܝܬ ܗܕܟܝ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܠܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘ ܛܒ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ 41 ܘܫܠܡ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܨܒܐܘܬܗܘܢ ܘܫܠܡ ܡܠܐܟܬܗ ܕܫܠܡ ܗܘܐ ܠܚܕ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ ܘܒܪܟ ܐܠܗܝܡ ܠܢܘܢ ܐܠܗܝܡ ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܠܢܘܢ ܕܬܬܪܒܘ ܘܬܣܓܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܒܫܘܗܝ ܘܪܕܘ ܒܢܘܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠ ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ 42 ܗܐ ܝܗܒܬܝ ܠܟܘܢ ܟܠ ܥܣܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܕܥܠ ܦܢܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ

מבשרים הרים מלכיצדק בחר הנוגה כוכבים הנכונים מלחמה
המה הבטחתו מלכותם הבאתם הגיעו מובחר לם מלחמה
כוכבים מלחמה הנוגה הגיעו הם, מלחמה 43 הגיעו הבטחתו לם נתנו
הנגע הבטחה הטבע נגע הבנו הגיעו מלכותם הגיעו לם
הבטחה לם, מלחמה הגיעו מלחמה 44 הנכונים הלא
הגיעו הם 45 בת כמה הטבעם מבשרים הגיעו הנכונים מלחמה
הלכה הבנו מבטח הגיעו מבשרים הנגע בחר מלכיצדק הגיעו
מלכותם לם הנגע הם מלכיצדק מלחמה הנגע הם הבטחה
הלכה הם הם בת 46 מלחמה הרים מלכיצדק הם הבטחה הנכונים
מבטח הבטחה הבנו הגיעו מבטח הגיעו, מבשרים מבטח מלחמה
הגיעו מבטח הגיעו הנכונים מלכיצדק הם עגל הם הם הגיעו 47
הגיעו מבטח הנכונים הבטחה הבטחה הם הם הגיעו הם הגיעו
לם הם הגיעו הבנו הגיעו הגיעו הגיעו הם 48 הבטחה הבטחה
,מבשרים מלחמה הגיעו הגיעו הגיעו 49 הגיעו הבטחה הגיעו הגיעו ,הם
הגיעו הגיעו הבטחה הבנו עגל 50 הגיעו הגיעו הם הגיעו הגיעו
הגיעו ,מלחמה הגיעו הגיעו, הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו

13 הגיעו הם הבטחה מלכיצדק הם הגיעו הבנו הגיעו הם הגיעו הגיעו בת
הם הבנו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו מלכיצדק הגיעו הגיעו 2 הגיעו
הגיעו הבטחה, הגיעו 3 הגיעו הבנו הגיעו הם הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו
הגיעו הגיעו הגיעו הבנו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו 4
הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו
הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו 5
הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו הגיעו

ܕܢܬܠܘܢ ܠܡܪܝܡ ܕܐܢܬܬܟ ܗܘܬ ܠܗ ܒܪܬܟ ܘܢܬܠܝܢ ܠܟ ܒܫܠܡܐ 12 ܐܦܝܠܘ ܕܠܐ ܡܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܠܡܐܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 13 ܘܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ
ܠܡܐܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 14 ܘܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 15 ܘܐܦܝܠܘ ܕܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ
ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 16 ܘܐܦ ܡܕܡܐ ܕܐܦܝܪܝܢ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 17 ܕܐܦܝܠܘ ܕܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 18 ܕܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 19 ܕܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 20 ܕܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 21 ܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 22 ܕܐܦ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 23 (aiōn g165)
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 24 ܡܛܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
25 ܕܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 26 ܕܐ ܠܐ ܢܫܬܘܠܦ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ 27 ܕܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
28 ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟ

ܠܡ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܫܪܫܐ ܕܫܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܐܢܐ
ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܬܝܐ ܘܐܙܠܝܢ ܒܫܠܡܐ 29 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܬܠܡܝܕܝܗܝ ܕܝܘܚܢܢ,
ܕܠܡܢ ܚܕ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܫܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟܝܢ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 30
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 31
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 32 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܬܠܡܝܕܝܗܝ ܕܝܘܚܢܢ,
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 33 ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 34 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 35
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 36 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 37 ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܚܕ ܡܢ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ,
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 38 ܕܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܡܢܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ 39 ܕܐܡܪ ,ܡܢܝ ܠܝܫܘܥ ܕܐܝ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ,ܡܢܝ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܡܬܠܐ ,ܡܢܝ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ,ܡܢܝ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ,ܡܢܝ ܠܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܥܠܡ ܕܐܠܗܐ 40 (aiōn g165) ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ
ܕܐܠܗܐ ܡܬܠܐ ܕܐܡܪ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܢܫܬܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܠܟ ܠܝܫܘܥ ,ܡܢܝ ܠܗܘܢ ܕܐܡܪ ܐܝܟ ܕܐܢܐ 41 (aiōn g165) ܕܐܡ
ܠܝܫܘܥ 42 ܕܐܠܗ ,ܕܐܡ ܠܝܫܘܥ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܡܫܬܡܥ
ܠܝܫܘܥ 43 ܕܐܝ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܐܡܪ ܠܗܘ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܠܗܐ ܠܝܫܘܥ
ܠܝܫܘܥ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗܘ ܠܝܫܘܥ ܕܐܡܪ ܡܢ ܡܠܬܐ

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܬܩܪܝ

אמרתיכם אשר דברתי אליכם ביום אשר
נשבעתי לאבותם ולזרעם אחרי כן אמר
יהוה אל־משה לך־רד כי־שחת עמך
אשר־העלית מארץ מצרים 8 סרו מהר
מן־הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה
מוצקה 9 ויאמר יהוה אל־משה לאמר
ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־
ערף הוא 10 ועתה הניחה לי ויחר־אפי
בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
11 ויחל משה את־פני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול
וביד חזקה 12 למה יאמרו מצרים לאמר
לרעה הוציאם הרגם בהרים וכלם
מן־האדמה שוב מחרון אפך והנחם
על־הרעה לעמך 13 זכר לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אליהם ארבה את־זרעם
ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת אשר
אמרתי אתן לזרעך ונחלו עד־עולם
14 וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר
לעשות לעמו 15 ויפן משה וירד
מן־ההר ושני לחת העדת בידו
לחת מזה ומזה הם כתבים 16 והלחת
מעשה אלהים הם ומכתב אלהים הוא
חרות על־הלחת 17 ויהושע שמע את־
קול העם בהרעו ויאמר אל־משה
קול מלחמה במחנה 18 ויאמר
אין קול עניות גבורה וקול אין
קול ענות אנכי שמע 19 ויהי כאשר
קרב אל־המחנה וירא את־העגל
ומחלת ויחר־אף משה וישלך מידו
את־הלחת וישברם תחת ההר 20
ויקח את־העגל אשר עשו ויצרף
באש וידק עד אשר־כתת לעפר
ויזר על־פני המים וישק את־בני
ישראל 21 ויאמר משה אל־אהרן
מה־עשו לך העם הזה כי־הבאת עליו
חטאה גדלה 22 ויאמר אהרן אל־
יחר־אף אדני אתה ידעת את־העם
כי־ברע הוא 23 ויאמרו לי עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו 24 ואמר
אליהם למי זהב התרטשו ויתנו לי
ואשלכהו באש ויצא העגל הזה

אשר אלה אלהיך אשר יבחר בו מכל שבטיך לעמד
לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים אשר יעמד
שם לבו לא ירום מאחיו ולא יסור מן המצוה
ימין ושמאל למען אשר יאריך ימים הוא וממלכתו
בקרב ישראל 27 וגם הלוי אשר אין לו חלק ונחלה
עמך הנה תורת משנה הזאת אשר שם משה לפני בני
ישראל 28 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה את משה בהר סיני לאמר דבר אל בני
ישראל ולקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה
מום אשר לא עלה עליה עול 29 ונתתם אל אלעזר הכהן
והוצא אל מחוץ למחנה ושחט לפניו 30 ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים 31 ושרף את הפרה לעיניו את עורה
ואת בשרה ואת דמה על פרשה יתרה תשרף
אל מחוץ למחנה 32 ולקח אלעזר הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה 33 ואחר יכבס
בגדיו ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב 34 והשרף אותה יכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב 35 ואיש טהור יאסף
את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
יהיה למשמרת לעדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא
36 וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים ואחר יבוא
אל המחנה וטמא הכהן עד הערב 37 והיה זאת
לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם
15 ומלאו מים לנקות ביום השלישי וביום
השביעי יתחטא וביום השביעי לא יתחטא הוא ובגדיו
ובשרו לא יטבל במים ויטהר 2 ביום השמיני יקח לו
שני תרים או שני בני יונה ובא אל כהן אל פתח
אהל מועד 3 ונתן אל הכהן אחד לחטאת והכין
את העולה על המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו
הכהן מטמאתו 4 ואת שני הבני יונה יעשה עולה
לפני יהוה מלבד מנחת המלח 5 ומנחתו מלח
ומים לבדם ומנחת הלוים ומנחת הכהנים
אשר יקרבו לפני יהוה לא תהיה לבדם 6 ומנחת
הלוים ומנחת הכהנים אשר יקרבו לפני יהוה
תהיה לבדם 7 ומנחת הלוים ומנחת הכהנים אשר
יקרבו לפני יהוה תהיה לבדם 8 ומנחת הלוים
ומנחת הכהנים אשר יקרבו לפני יהוה תהיה לבדם
כמנחת המלח ומנחת לבנה לא תעשה בה חמץ כי אם
מצות תאפה 9 ומנחת בכורים תקריבו
ליהוה ולא יעלו על המזבח לריח ניחוח 10 ומנחת

ܗܘܝܠܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܡܢܝܢ ܠܟܘܢ ܗܘܝܢ ܠܡܫܬܠܛܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܫܬܠܛܘܬܐ
ܕܐܪܥܐ ܗܘܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܝܚܗ ܕܢܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ ܘܥܠܡܝܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܢܬܩܝܡ ܐܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܚܪܒ
ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܠܐ ܢܬܚܒܠ ܐܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܚܪܒ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ
ܠܥܠܡܝܢ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ
ܠܥܠܡ

7 ויאמר אליו אחיה הבגד אשר לבשת עליו
אנכי קרעתי אותו מעל ישראל ונתן אותו
לרעך לדוד: 8 ועתה אם־תעשה־נא חסד
ואמת עם־אדני המלך הנה אנכי מתיצב
אל־אדני המלך ואם־רע הוא אל־אדני
המלך הנה אנכי מתיצב אל־אדני המלך
ואם־אתה אדני המלך שלח־נ

אמרו 8 אבד הוא בדד על אדמה
ואין לו בן ואח אין לו קצה כל עמלו
ועינו לא תשבע עשר ולמי אני עמל
ומחסר את נפשי מטוב זה גם הבל
ורע ענין הוא 9 טובים השנים מן
האחד אשר יש להם טוב בעמלם
10 כי אם יפלו האחד יקים את רעהו
ואולם אוי לבדו בנפלו ואין שני
לעזרו 11 גם שכב שנים ויחם לו
ואולם איך יחם לבדו 12 והאיש
הרשע יתגבר עליו האחד יעמדו
שני אל המתיצב לפניו והחוט המשולש
לא במהרה ינתק 13 טוב ילד מסכן
וחכם מן מלך זקן וכסיל אשר לא
יודע להזהר עוד מן המלוכה כי אם
מבית אסורים יצא למלוך 14 ראיתי
את כל החיים אשר יתהלכו תחת
השמש עם הילד השני אשר יעמוד
תחתיו 15 אין קץ לכל העם לכל
אשר היה לפניהם גם האחרונים לא
ישמחו בו אך הבל הוא גם זה רעות
רוח 16 אל תרב
מאד אל תתחכם למה תשומם
17 אל תרשע
מאד אל תתאוה למות בלי עת
18 אשרי
אם תאחז בזה גם מזה אל תנח
ידך כי ירא אלהים יצא מכולם
19 (Hadēs g86) החכמה תעז לחכם
מעשרה שלטים אשר בעיר
אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחטא 20 גם אל כל
דברי הנבואות אל תשם לבך
פן תשמע את עבדך מקלל אותך
21 כי גם פעמים רבות
ידע לבבך כי גם אתה קללת
אחרים 22 כל
זאת נסיתי בחכמה אמרתי
אחכמה ורחוקה ממני
23 מה היה
כבר רחוק הוא ומי
ימצא מעמק עמק
24 סבבתי
אני ולבי לדעת
ולחקור ולבקש חכמה
וחשבון ולדעת רשע
סכלות

מלכים ראשון יז

מלכים ראשון יז

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי מגלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה
השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה וצפנת לך
אל נחל כרית אשר על פני הירדן: 4 והיה מן הנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם:
5 וילך ויעשׂ כדבר יהוה וילך וישב אל נחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו
לחם בבקר ובשר בערב ומן הנחל היה שתה: 7 ויהי מקץ הימים יבש הנחל כי לא היה גשם
בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקם ויילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה אשה אלמנה
מקשטת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: 11 והיא הלכת לקחת
ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש מחמצת
כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מלקט שני עצים ובאתי ועשיתי אותו
לי ולבני ואכלנו וגוועה: 13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי לכי עשי כדבר אמרך אך עשי
לי מזה עגה קטנה ראשונה והוצאת אלי והאחרון תעשי לך ולבנך: 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל

אל תעשו עול במשפט לא תשא פני דל
ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך
15 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם
רעך אני יהוה 16 לא תשנא את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא
17 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה 18 את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים לא יעלה עליך 19
ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש ולא נפדה
לא נתן לה חפש היתה בגלל לא
הומתו כי לא חפשה 20 ואשם
לליהוה אל אהל מועד יביא את
אילם לאשם 21 וכפר עליו הכהן
לפני יהוה על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא
22 ושבתם את ארצכם וזרעתם
כל מאכל וערלתם ערלתו את
פריו שלש שנים יהיה לכם
לא יאכל 23 ובשנה הרביעית
יהיה כל פריו קדש הלולים
ליהוה 24 ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני יהוה
אלהיכם 25 וכי תבאו
בארץ ונטעתם כל עץ
מאכל ערלתם ערלתו
את פריו שלש שנים
יהיה לא יאכל
26 לא תאכלו על הדם
לא תנחשו ולא
תעונו 27 לא תקיפו
פאת ראשיכם ולא
תשחית את פאת
זקנך 28 ונפש
כי תתן בעד מת
לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא
תתנו בכם אני
יהוה 29 אל
תחל את בתך
לזנות ולא
תזנה הארץ
ומלאו הארץ
זמה 30 את
שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו
אני יהוה 31
אל תפנו אל
האבות ואל
הידעני אל
תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה
אלהיכם 32
מפני שיבה
תקום והדרת
פני זקן
ויראת
מאלהיך
אני יהוה
33 וכי
יגור
אתך גר
בארצכם
לא תונו
אתו
34 כאזרח
מכם יהיה
לכם הגר
הגר אתכם
ואהבת
לו כמוך
כי גרים
הייתם
בארץ
מצרים
אני
יהוה
אלהיכם
35 לא
תעשו
עול
במשפט
במדה
במשקל
ובמתכת
36 מאזני
צדק
אבני
צדק
איפת
צדק
והין
צדק
אני
יהוה
אלהיכם
אשר
הוצאתי
אתכם
מארץ
מצרים
37 ושמרתם
את כל
חקתי
ואת כל
משפטי
ועשיתם
אתם
אני
יהוה

הנה אדם אם אלף שנה שיר מפני שהתחיל לבחור בה
בחור שנה אלף שיר לבחור בה 5 שהרי אתה מתחלל
ב בשמחתו ויראה אלוה בה שנה לשר הבחור לבה 6 מחל לו בחור
בחלקה מים ב ויחשוב ישוי אלוה אדמתו מן אדם שמח
יום אמור אלוהים בה אחלה, ה 7 שהרי, מתחתיה
8 אלוהים ראתיו מעשה ויחל בו, ה אלוהים ראתיו
שהה מעשה מעוותים לו אלוהים אלוה i מה שעשה בו ב
אלה הפיל בה מה שור שכיב בה אשר לשון לבחור לו מה הלך
בחלה ויחנה לבא אלוה i בחיים מה שור בחיים לו שור בה
מעשה מי שם לו אלוהים שהיה מה ב 9 (aiōnios g166)
שור בה אלה אשר לבחר אשה ויחנה לו מה הלך שהה
מה 10 (Geenna g1067) ויחנה שמחה לבא אלוה בחיים לו
יום ב לבה אשר יומר ויראה אלוה בה בה לו ב אחשה אל
אשרה, הרי מצה בני מים הולכים אשרה ב מעשהלהה
11 מדע יומרו בגד אשר אשרה מיה יום ב שהר
12 אדם יומרו בגד אשר אשרה מיה יום ב שהר
אלוה בחיים אדם שר אל ב מעה ב ב לבה אשמתה אשר
אשר לוה ויראה אשלה אשרה בחשה אבר אל ב מעה בה
מה אשרו ב לבה אדוני בחשה מעשה ב 13 אשרו מעה
אשר ב שר לבה אדם 14 מה אל אלו אשרה בחשה בה יום
ב 15 בעה ויראה בה בה יומרו אשרה ב לבהבה גד
ב יומה כעה בחיים, מעשה לו מעשה אם לבחר בו
אם בה אחר יום יומר אשרה אלוה 16 מעשה שיש אחר
17 אלה לו גבה בחשה בחיים אדם בחיים גבה לו בחיים
אל אם בו ב אמרו יום אדם אל אם בו ב
בחשה 18 אשר אחה אשרה אחר אל אדם יומר אמרו
יומר אדם אחיה ב מעשה אשר לו ב לבה אדם יום
יומר אדם אחיה ב מעשה אשר לו ב לבה אדם יום
יום 19 אשרה אין אדם אחיה ב מעשה גבה אשרה
לו לו אחיה ב מעשה ב לבה בחיים ב לבה אחיה

ומלכותם לעמים אחרים לא תתן ארצך ולא יעברו בה עוד זרים
כי עתה נטעתיך ובנית בתים לא תבנה ולא תשב בה כרם וגפן לא תטע
ויין לא תשתה כי יקבו יקב אכלו זרים כי כימי העץ ימי עמי
ומעשי ידיהם יבלו בחירי לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע
ברוכי יהוה הם וצאצאיהם אתם ויהי טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני שומע זאב וכבש יחדו ירעו ואריה כבקר
יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי
אמר יהוה

19 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אהיה אלהי כל משפחות
ישראל והם יהיו לי לעם ואני אקיים בתוכך כאשר נשבעתי
לאבותיך ושבתה הארץ הזאת לי לשמה ולתהלה ולתפארת
לכל הגוים אשר יסביבוך כי אני יהוה בנתי את הנדחות
ואת הנפוצות אקבץ ונתתים אל מקומם ושבו אל ארצם
ונתתי אותם לגוי אחד בארץ על הרי ישראל ומלך אחד
יהיה לכולם ולא יהיו עוד שני גויים ולא יחלקו עוד
לשתי ממלכות ובגלוליהם לא יטמאו עוד בכל פשעיהם
אשר חטאו בהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר
חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם
ובמשפטי יילכו ואת חקותי ישמרו לעשות אותם ושבו
לארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם
ושבו בה הם וילדיהם וילדי ילדיהם עד עולם ועבדי דוד
נשיא להם לעולם וכרתי להם ברית שלום ברית עולם
יהיה אתם והרבתים ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם
ויהי משכני אתם והיתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם
והדעו הגוים כי אני יהוה מקדש ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם

הנה אמרתי אתם לא תבינו 5 אמן אמן אומר אני
לכם אם לא אלך אל האב כי האב גדול ממני ,מהרהר
6 ועתה הגדתי לכם בטרם היות כי אם יבוא הדבר אז תאמינו
7 אינני עוד אתכם הרבה כי בא שר העולם הזה ולי אין
8 ובאשר הוכיחו אותו אל חטא ובאשר לצדקה ובאשר
לדין 9 לחטא כי לא האמינו בי ולצדקה כי אלכה אל
אבי ולא תראו אותי עוד ובדין כי שר העולם הזה נשפט
10 אך אגיד לכם דברים רבים אך אינם נשאים
לשאת עתה ,ובבוא אליכם רוח האמת הוא יגלה לכם
11 ומדברו לא מאליו כי אם אשר ישמע ידבר ואת הבאות
12 לכם יגיד אמנם עוד דברים רבים לכם אך אינם נוחים לשאתם
13 ובבוא רוח האמת הוא יגלה לכם את כל האמת כי לא מאליו
ידבר כי אם אשר ישמע ידבר ואת הבאות יגיד לכם
14 ,מהרהר אמר אשר אעשה לכבוד אבי ואת אשר
אעשה לכבוד אבי אמר אל תלכו אל ,אחל לאחר
אחר אמרו אל אחיו ואל אל תלכו אל ,אחל לאחר
15 הבאתי אתכם אל אמר
אמר אשר אעשה לכבוד אבי 16 אם אם תאהבו אותי
אשר אצוה לכם אחרי כן אבקש אל אבי ,ויתן לכם
17 (aiōnios g166) אחר אחר יבא אל אמת
אשר לא יוכל העולם לקבל אותו כי לא יראה אותו ולא יכירנו
אך אתם תכירו אותו כי אתו יחיה בתוכם ואף כי אעזבה אתכם
18 אבל לא אעזבם יתומים אבל אבוא אליכם
19 עוד מעט ואין העולם יראה אותי אך אתם תראו
אותי כי אני חי ואתם תחיו 20 ביום ההוא תדעו כי אני
באבי ואתם בי ואני בכם 21 אשר יאהבני
אותי יאהב אבי ואני אהבהו ,אגלה לו את אשר אגלה לאחרים
22 ,ויאמר אליו יהודה לא איש קריות אמת
לא אבוא אל אבי אבל אבי אשר אבוא אל אבי ,ויאמר אליו

ܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܘܒܗܕܐ ܥܬܝܕܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܣܦܐ ܘܠܐ ܩܨܐ ܗܘܝܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܡܫܪܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܗܘ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܗܢܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܠܗ ܠܐ ܒܐܝܕܝ ܐܢܫܐ
ܕܠܐ ܒܐܝܕܝ ܐܢܫܐ ܢܦܩ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܗܘ
ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܗܢܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ
ܠܗ ܒܐܝܕܝ ܐܢܫܐ ܕܠ

ומה 10 אבל אנו אנו חטאנו נגד אלהינו הושבנו נכרים מעמי הארצות ועתה
מה נאמר אחר זאת אנו אנו עזבנו מצותיך אשר צויתה ביד עבדיך הנביאים אשר
11 אמרו הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת העמים הארצות
תועבותיהם מלא אותה מפה אל פה בטמאתם 12 ועתה אל תתנו בנותיכם לבניהם
ובנותיהם אל בניכם אל תדרש שלומם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את
טוב הארץ והנחלתם לבניכם עד עולם 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדולה כי אתה אלהינו חשכת מעוונינו ונתן לנו פליטה כזאת
14 הנכבד אם נשוב להפר מצותיך והתחתן בעמי התועבות האלה הלא תאנף
בנו עד כלותנו אין שארית ופליטה 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נותרנו
פליטה כיום הזה הנינו לפניך באשמתינו כי אין עוד עמד לפניך על זאת
16 ויתודה עזרא ובעוד עזרא מתודה ומשליך לפני בית האלהים נקבצו אליו
מאד מן ישראל עדה גדולה מאיש ואשה וילד כי בכו בכי גדול 17 ויען
שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר אל עזרא אנחנו מעלנו באלהינו
הושבנו נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת
18 נכרתה ברית את אלהינו להוציא כל הנשים ואשר יולד מהן כדעת
אדני ומחרדי מצות אלהינו יוצא כתורה 19 וקום כי עליך הדבר ואנחנו
עמך חזק ועשה 20 ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם אתם מעלתם
ותושיבתם נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל 21 ועתה הודו ליהוה אלהי
אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות 22 ויענו כל
הקהל וקול גדול אמרים כן עלינו לעשות כדבר אשר דברת אלינו
אמת אך העם רבים הם ועת גשם ואין כח לעמד חוצה ומלאכת
הדבר לא ליום אחד ולא לשנים כי רבו פשענו בדבר הזה 23 יעמדו נא שרינו
לכל העדה ויושבי בתינו כל אשר לקח נשים נכריות בעתים מזמנים
וזקני כל עיר ועיר ודיניה עד חרון אף אלהינו בדבר הזה עד תשובנו
24 רק יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה על זאת היו עומדים ומשלם
וישבתי אנשי הגולה כדבר הזה 25 ויבדלו אנשים לעזרא הכהן לבחרי
אנשים לבית אבותם וכלם בשמותם ויישבו ביום אחד לחדש העשירי
לדרוש דבר הנשים הנכריות 26 ויכלו כל אנשים אשר לקחו נשים נכריות
עד יום אחד לחדש הראשון 27 ובבני הכהנים נמצאו אשר לקחו נשים נכריות
מבני

אשר 28 אדני לחם לאמר אשרה מדשה לאמר
מעבר לנהרה בעבדו אלה בעלעדו אלה אל אשרו מזבח
אלה אשונה בי אבד נפש 29 ארבעים שלש אשונה
בבית בעלה ויקח אשה אשר 30 ארבעים ושבע מזבח אדם
לבית אלה מלה בבית אבד עבדו בעבד בבד אשונה בן
בעבדה אלה בבשם בבד בעבד בבד אשונה אל בבית
אמונה בלב אדם 31 ושבע ויקם בי אשר בבית בשם
בעבדה בבית אלה אבשיר אשרינה אשרינה אמרה אמרה
אבד אלה אשר אשרה בבד עבד אמר 32 ומבר ויקם בלב אמונה
אבדה אמר אשר אמרה בבד אמר אמרה אמרה אמרה
אמרה בבית אמר 33 אבדה אדני לבם אלה אדני בבי אשר
אמרה בבית אמר אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
אמרה אבדה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה

21 ומבר אמר לאמרעלם אבדה לבשר אמרה אמרה אמרה אמרה
אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה

ܗܘܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܓܠܝ ܒܝܕ
ܒܢܝܢ ܘܒܢܝܢ ܘܡܢ ܬܪܥܐ ܐܝܟܢܐ 13 ܗܘܐ ܕܢܬܓܠܝ ܠܘܬܢ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ 14
ܕܢܫܬܠܡ ܠܟܘܢ ܒܫܠܡܐ ܕܫܠܝܡ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܟܠ
ܡܕܡ ܕܥܒܕܬܘܢ ܒܚܘܒܟܘܢ ܕܐܦ ܠܐ ܒܥܝܢܐ ܕܫܡܫܐ 15 ܕܐܝ
ܕܫܡܫܐ ܡܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܐ
ܕܐܦ ܠܐ ܒܥܝܢܐ ܕܒܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪܗ ܕܒܪ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠ
ܒܪܝܬܐ 16 ܕܐܝܟ ܕܒܗܝܡܘܬܐ ܕܒܪܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘ ܒܫܡ ܒܪܟ
ܡܕܡ ܕܐܝ ܠܐ ܒܥܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܕܐܦ ܠܐ ܒܥܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ 17
ܕܒܫܘܪܝܬܐ ܒܫܡܐ ܕܢܬܠܝܢ ܢܬܠܝܢ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝ
ܕܐܦ ܒܫܡܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܢܬܠܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝ ܕܐܝ
ܕܐܝ

לא אתה יודע מה הם אומרים לפני אבשלום 28
ואת אביתר הכהן הלא הם שבו העיר בשלום
ואחימעץ בנכם ויונתן בנו שניכם 29 ראו
אני מתמהמה בערבות המדבר עד בוא דבר
מאתכם להגיד לי, וגם צדוק ואביתר הכהן
לקחו את ארון האלהים ירושלים ויהיו שם
ויעלו דוד עלה במעלה הזיתים בכו בלכתו
ורגל יחפה וכל העם אשר אתו איש איש
מקנו עלה בכו 31 ויגד לדוד לאמר אחיתפל
בקשר עם אבשלום ויאמר דוד שם נא יהוה
את עצת אחיתפל סכל 32 ויהי דוד בא
עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה
חושי הארכי קרע כתנתו ואדמה על ראשו
33 ויאמר דוד אליו אם עבר תעבר אתי
והיית לי למשא ואם העיר תשוב ואמרת
אל אבשלום עבדך אני מלך אבי היית
ועתה אני עבדך אז הפרת לי את עצת
אחיתפל 34 הלא אתם שם צדוק ואביתר
הכהנים עמכם והיה כל הדבר אשר תשמע
מבית המלך תגידו לצדוק ואביתר הכהנים
35 הנה אתם שם עמם בנם אחימעץ
ויונתן בנו אביתר ושלחתם בידם אלי כל
אשר תשמעו, 36 הנה שם עמם בנם
אחימעץ וגם יונתן בנו אביתר ושלחתם
בידם אלי כל אשר תשמעו, 37 ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום בא ירושלם
38 ויהי דוד עבר מעט מראש והנה
צבא מפיבשת בן יונתן לקראתו, 39 ויאמר
אליו דוד למה לא הלכת עמי, ויאמר
אל המלך אל תאמן בעבדך כי איש
רגלים אנכי ואמה אלכה עמך 40 ועתה
אדני המלך שמע נא אל עבדך ויאמר
אליו הלך עבר לפני אדני המלך ואני
אלך אחרי עבדך עד אם אבוא אל אדני
המלך 41 והנה כל העם עברו את הירדן
ויבא המלך ויברך את העם ויעבר המלך
ויבא אל הגלגל 42 והנה כל איש יהודה
מעבירים את המלך וגם חצי העם העבירו
את המלך, 43 ויענו כל איש יהודה
אל איש ישראל ויאמר אל מה נגנב
אתכם אחינו בני יהודה ויבאו את המלך
ובביתו ואת אנשיו אתו כל אנשי דוד
44 ויענו כל אנשי ישראל את אנשי יהודה

מלאכי, אל תבזו לי, גם כי אני אב ואדון אתם. ואם אני אב, איה
כבודי, מלאכי צבאות אליכם הכהנים בוזי שמי, ואמרתם במה בזינו
את שמך. 7 מגיש על מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן אדני הוא נבזה. 8 וכי תגישו עור עור לזבח אין
רע, וכי תגישו פסח וחולה אין רע, הקרבהו נא לפחתך הרצך
אם יקבלך או הישא פניך אמר יהוה צבאות. 9 ועתה בקשו נא
את פני אל ויחנו לנו, מיד היתה זאת מאתכם לא ישא פניכם
אמר יהוה צבאות. 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל יאירו
מזבחי חנם, חפץ אין בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם. 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מוקטר מגיש לשמי ומנחה טהורה, כי גדול שמי
בגוים אמר יהוה צבאות. 12 ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן אדני הוא מגואל וניבו נבזה אכלו. 13 ואמרתם הנה
מתלאה, והפחתם אותו אמר יהוה צבאות, והבאתם הגזול
והפסח והבאתם מנחה הארצה מידכם אם ארצה מידכם אמר
יהוה. 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני
מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות, ושמי נורא בגוים.
22 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת. 2 אם לא תשמעו ואם לא
תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות, ושלחתי בכם
המארה ואת ברכותיכם ארה גם ארתיה כי אינכם שמים על לב.
3 הנה גוער אני בזרעכם ופרש פרש על פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו. 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות. 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת היה
נגדו. 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום
והישר הלך אתי ורבים השיב מעון. 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא. 8 ואתם סרתם
מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה
צבאות. 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי
אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה. 10 הלא אב
אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו. 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהודה קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר.
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשה זאת ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות. 13 וזאת שנית תכסו דמעות את
מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת
רצון מידכם. 14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך אשר בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך.
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואל יבגד איש באשת נעוריו. 16 כי שנא
שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה
צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו. 17 הגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הגעתיו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט. 18 הנה אני שולח מלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות.

אשר הנשים אתכם אל תשכבו, כאשר 19 בעת נדתה נדתה תהיה
ערות אביה הוא אמך לא תגלה ערות אמך אשתך לא תגלה
ערות אשת אביך אמך היא לא תגלה 20 ואיש כי ישכב את אשת עמיתו
לזרע לטמאה בה 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל
את שם אלהיך אני יהוה 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה
תועבה הוא 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא
תעמד לפני בהמה רבעה הוא תבל 24 אל תטמאו בכל אלה כי
בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם 25 ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה 26 ואתם תשמרו את
חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר
הגר בתוככם 27 כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה את הגוי אשר היה לפניכם 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות
האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם 30 ושמרתם את משמרתי
לבלתי עשות מחקי התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם 31 דברו אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם 32 איש אמו ואביו תיראו
ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם 33 אל תפנו אל האלילים ואלהי
מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם 34 וכי יגור אתך גר בארצכם
לא תונו אתו 35 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת
לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם 36 מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיו לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אתם אני יהוה 38 ואיש איש כי יקלל את אביו
ואת אמו מות יומת דמיו בו 39 ואיש אשר ישכב את אשת איש
אשר ישכב את אשת רעהו מות יומתו הנאף והנאפת 40 ואיש אשר יקח
את אשתו ומת אחיו ערות אחיו גלה הם ערירים יהיו 41 וכי יבא איש
את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו
חסד הוא 42 וגלה את ערות אחותו חרפה הם ונכרתו לעיני בני עמם
ערות אחותו גלה עונו יישא 43 ואיש כי יקח את אשת אחיו נדה הוא

44 ܕܐܢܬܝܢ ܕܢܦܠܝܢ ܠܓܗܢܡܐ ܕܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܝܬܐ ܠܗܘܢ ܕܬܘܠܥܬܗܘܢ
ܕܠܐ ܢܡܘܬ ܘܬܘܠܥܬܗܘܢ ܠܐ ܡܬܒܠܝܢ ܒܢܘܪܐ ܕܓܗܢܡܐ ܕܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܝܬܐ
ܘܬܘܠܥܬܗܘܢ ܠܐ ܡܬܒܠܝܢ 45 ܡܛܠ ܕܟܠ ܕܥܒܕܬ ܠܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܦܠܘ ܕܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܪܝܡ
ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܦܠܘ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ 46 ܕܐܦ
ܡܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܒܠܝܢ ܒܢܘܪܐ ܕܓܗܢܡܐ

23 ܡܢܝܢ ܡܫܝܚ ܕܠܐ ܢܬܒܥ ܠܗ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܒܥ ܠܗ ܕܢܬܒܥ ܠܗ 2 ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܝܕܥܝܢ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܠܗ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܕܢܬܒܥ ܠܗ 3 ܕܠ
ܡܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܡܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ

ܗܘܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܟܠ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܬܚܝܒ ܠܐܚܘܗܝ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܡܬܚܝܒ ܐܢܬ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦܠܐ ܕܩܠܝܠܐ ܕܡܫܬܟܚ ܡܢܗ

ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܡܬܐܬܝܢ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܗܘܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪܝܫ
ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ

ܗܘܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܡܫܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܝܬ ܒܦܘܡܐ ܕܝܠܗ ܗܘܝܢ 14 ܕܠܐ ܢܡܠܠܘܢ
ܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܒܟܠܗ ܠܒܘܗܝ ܕܝܠܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ 15 ܗܘܝܢ
ܕܢܬܠܘܢ ܒܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܗܢܐ 16 ܡܢܝܢ
ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܢܐ
ܕܠܐ ܢܡܘܬ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ 17 ܕܐܠܦ ܠܫܢܐ ܠܫܢ ܕܐܡܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ
ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 18 ܡܫܬܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 19 ܐܘ, ܕܐ ܠܫܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 20ܐ ܠܗ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 21 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 22 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 23 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 24 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 25 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 26 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 27 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 28 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 29 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 30 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ,ܡܬܬܝܠܐ ܕܐܝܟ 31 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ 32 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢܐ

ܡܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܕܐܬܘܢ 33 ܕܚܝܐ ܕܚܝܐ
ܕܐܝ ܠܟܘܢ ܕܥܠ ܟܠܡܝܢ 34 ܕܟܝܠܐ ܠܘ ܒܚܝܐ ܕܟܠ ܡܠܬܐ
ܕܐܬܐ 35 ܡܢܐ ܡܠܬܐ ܡܠܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܟܢܐ ܕܟܬܒ
ܠܟܠ ܡܢ ܕܝ ܕܐܬܘ ܠܟ 36 ܠܟܝ ܠܐ ܢܬܟ ܠܟܠ ܡܢܟ ܕܐܝܟ
ܕܥܠ ܕܐܝ ܕܐܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܢܬ ܠܐ ܒܝܥ ܡ, ܕܐܝܟ
ܡܢܝܢܐ ܕܡܢܐ ܕܐܬܘ ܡܢ ܡܢ ,ܡܢܘ ܕܐܝ ܕܐܬܐ 37 ܕܡܢ
ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܢ ܡܢܝ ܡܢܝܢ ܕܐ ܕܐܬܐ 38 ܕܐܝ ܡܢ
ܡܢܘ ܕܐܬܐ ܕܐܝ ܕܐܬܐ ܠܟ ܡܢܬܐ ܕܐ ܕܐܬܐ ܡܢܝ ܕܐ
ܠܟܠ ܡܢ ܕܐܝ ܕܐܬܐ ܕܐ ܢܬ ܠܐ 39 ܠܟ ܢܬ ܕܐ ܕܐ
ܡܢ ܡܢ 40 ܕܐܝ ܡܢ ܡܢܝܢ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ 41 ܡ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ 42 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ 43 ܕ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕ 44 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ 45 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ 46 ܕ ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 47 ܕ
ܕ 48 ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
49 ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 50
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
51 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ

25 ܡܢ ܡܢ ܡܢ

אשר בעת ההיא יבא עם 4 אשר בעבור
הרבות ברכות ותוכחות 5 כי אמר אדני
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם
לא אמרתי אל אדם אם אחר אם אלוה 6 הנה
אם אין אדם אשר אם אחר אם אלוה אם אין
אדם אשר אם אחר אם אלוה אם אין 7 מה אמר
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 8 ועתה
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 9 כי אם
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 10 ואם
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין, כל אשר
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 11 הנה
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 12 אם
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 13 כל
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 14 הנה
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין, מדברת אל
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 15 מנגד
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 16 הנגיעה
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 17 אשרי
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 18 אשרי
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 19 מגדל
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 20 אבדון
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין, אל אל
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 21 אשרי
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 22 הנה
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין, מדברת אל
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 23 אשרי
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין 24 הנה
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין, גבר אם
אל אל אבי ואל אמי ואל אחי אם לא אמרתי
אל אדם אם אחר אם אלוה אם אין, אל

אמרו אמרו 25 אמרו לו אשר בא אתם בחטא אמרו לו
מיד אשר 26 ענה ויאמר אליהם הגיד מאשר
אשר אשר ד׳ עשה אמרם גם אשרבעו אשרי אשרי מן יסרנו
לא ידעם ולא 27 אמרו לו אשר בא אתם בחטא אמרו לו
אמרם בגדנו אשר אמרם ידענם ידענם לב, בחפר אשרינו
אמרו ומן מגדמם ידגיד מגד לבדם בגדם 28 מאשרי בגד לו
בחפרנאמם מן בגמרנו מן אמרו יבש בגל 29 בגדים יאמר מן
מן בגדם גם ד׳ נשא לא מן אמרו ידע בגדם מן 30 מגד
אשרבד ידעמו בגאל אשר בגדים לבדו אמרו מן
ידגדבד מגלים, מגפפד אשרלבד אשרבגדים
בגמגדם מגגבגבם אשרד׳ מיד בגם אשרד׳ אשר 31 אנשי בגדמם
32 מגגבגבד׳ ידגגיאם לב בגד בגדים מגבד אשרבגד, מגבגאשרם
גד בגד גד בגגד אנשי בגגבגד אשרבגד בגמגד, מגבגבגדגם
בגד אשרבגד אמגגם 33 אנשי בגד אשרבגד בגגבגד׳ אשרבגד אמר
בגד׳ בגמגד אשרבגד יגדגם 34 מגבגם בגד אשרבגד מגגבגם
בגד׳ בגמגד אשרבגד יגדגם בגדגם, מגבגבגד בגד מגגבגם
בגד אמגם אשרבגד׳ אשרבגד בגגבגד׳ בגגבגד, מגבגבגד בגד מגגבגם
אשרבגד אמר 35 בגמגד׳ מגבגבגד בגד
אשרבגד לב בגגבגמגם בגד אמר 36 מגגבגבגם אמגם אשרבגבגד אמגם בגד
אמגם אשרבגד אמגם מגגבגבגם אמגם מגבגד מגגבגבגם אמגם
בגד אשרבגד בגמגד׳ 37 מגבגם בגד בגגבגד מגגבגבגד
אשרבגד אמר אשר בגד בגד אמגבגבגד אמר בגבגד׳ מגגבגד, בגבגד
אמר אשרבגד׳ בגד אשרבגם אמר אשרבגבגד׳ מגגבגד, בגבגד 38
בגבגד אשרבגד אמר בגד אשרבגד מגגבגד, בגבגד 39 אשרבגם
בגבגד אשרבגד אמר בגד אשרבגד מגגבגד, בגבגד
בגד אמר בגד בגבגד בגבגד בגגבגד בגגבגד בגבגד 40 אמגבגם
בגד אמר בגד בגבגד בגבגד בגגבגד בגבגד בגבגד׳ אשרבגד
בגבגד׳ בגבגבגד בגבגד בגד אמגם בגבגד׳ בגבגבגד אשרבגד
אשרבגד, בגד בגד בגבגד אמגבגבגד בגבגד׳ בגגבגד בגבגד בגבגד בגבגד 41
(aiōnios ,מגבגבגבגבגד׳ בגבגבגבגב

אמרו אליהם אמת אמרו אמרתם הטוב לדבר אמרתם אל אמרתם
כי כל הבטחות כל מה שאתם עתידים לקבל 44 ובמלאכתם אל
אין מלך זולתי אין אלוהים אין אם לא אין רק אלוהים, שהוא
יחיד ויחידי אין אלוהים אין אם לא אין רק אלוהים, שהוא
יחיד ויחידי 45 ובמלאכתם אל אמרתם אמת אין אמתכם
כי בגד בעמו אל אמרתם אל אמרתם לכם אין אמת אמתכם כל
אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל אמרתם
אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל אמרתם
אל

אמרתי לבני ישראל אם נפש תחטא ועשתה
אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא
עשו׳ ואשם׳ 19 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקרב בן בקר בן־בקר לחטאת ליהוה׳ 20 והקריב
את־הפר׳ אל־פתח אהל מועד׳ לפני יהוה׳ וסמך
אהרן׳ את־ידו׳ על־ראש הפר׳ והשחיט׳ את־הפר׳
לפני יהוה׳ 21 והביא׳ הכהן המשיח׳ מדם הפר׳
אל־אהל מועד׳ 22 וטבל הכהן׳ אצבעו׳ בדם׳
והזה׳ מן־הדם׳ שבע פעמים׳ לפני יהוה׳ את׳
פני׳ הפרכת׳ הקדש׳ 23 ואת׳ כל־דם הפר׳
יצק׳ אל־יסוד׳ מזבח׳ העלה׳ אשר׳ פתח׳
אהל מועד׳ ואת׳ כל־חלבו׳ יקטיר׳ המזבחה׳
24 והוציא׳ את־הפר׳ אל־מחוץ׳ למחנה׳ ושרף׳
אתו׳ כאשר׳ שרף׳ את־הפר׳ הראשון׳ חטאת׳
הוא׳ לקהל׳ 25 ולקח׳ הכהן׳ מדם׳ החטאת׳
באצבעו׳ ונתן׳ על־קרנות׳ מזבח׳ העלה׳
הערב׳ ואת׳ כל־דמו׳ יצק׳ אל־יסוד׳ מזבח׳
העלה׳ 26 וכל־חלבו׳ הקטיר׳ המזבחה׳
כחלב׳ זבח׳ השלמים׳ וכפר׳ עליו׳ הכהן׳
מחטאתו׳ ונסלח׳ לו׳ 27 ואם׳ נפש׳ אחת׳
תחטא׳ בשגגה׳ בעשתה׳ אחת׳ מן־המצות׳
יהוה׳ אשר׳ לא תעשינה׳ ואשם׳ 28 או׳ הודע׳
אליו׳ חטאתו׳ אשר׳ חטא׳ והביא׳ קרבנו׳
שעירת׳ עזים׳ תמימה׳ נקבה׳ על׳ חטאתו׳
אשר׳ חטא׳ 29 וסמך׳ את־ידו׳ על־ראש׳
החטאת׳ ושחט׳ את־החטאת׳ במקום׳ העלה׳
ולקח׳ הכהן׳ מדמה׳ באצבעו׳ ונתן׳ על־קרנות׳
מזבח׳ העלה׳ ואת׳ כל־דמה׳ יצק׳ אל־יסוד׳
המזבח׳ 30 והסיר׳ את־כל־חלבה׳ כאשר׳
הוסר׳ חלב׳ מעל זבח׳ השלמים׳ והקטיר׳
הכהן׳ המזבחה׳ לריח׳ ניחוח׳ ליהוה׳ וכפר׳
עליו׳ הכהן׳ ונסלח׳ לו׳ 31 ואם׳ כשה׳ יביא׳
קרבנו׳ לחטאת׳ נקבה׳ תמימה׳ יביא׳
אתה׳ 32 ואם׳ כבש׳ יביא׳ קרבנו׳ לחטאת׳
נקבה׳ יביא׳ אתה׳ 33 וסמך׳ את־ידו׳ על־
ראש׳ החטאת׳ ושחט׳ אתה׳ לחטאת׳
במקום׳ אשר׳ ישחט׳ את־העלה׳ 34 ולקח׳
הכהן׳ מדם׳ החטאת׳ באצבעו׳ ונתן׳ על־
קרנות׳ מזבח׳ העלה׳ ואת׳ כל־דמה׳ יצק׳
אל־יסוד׳ המזבח׳ 35 והסיר׳ את־כל־חלבה׳
כאשר׳ הוסר׳ חלב׳ השה׳ מזבח׳ השלמים׳
והקטיר׳ הכהן׳ המזבחה׳ על׳ אשי׳ יהוה׳
וכפר׳ עליו׳ הכהן׳ על׳ חטאתו׳ אשר׳ חטא׳
ונסלח׳ לו׳ 36 ואם׳ נפש׳ אחת׳ תחטא׳
ומעלה׳ מעל׳ בקדשי׳ יהוה׳ והביא׳
אשמו׳ ליהוה׳ איל׳ תמים׳ מן־הצאן׳
בערכך׳ לאשם׳ 37 וחטא׳ אשר׳ חטא׳ מן־הקדש׳

אמרו אליו אבל אמר אליהם לא כן אחי אל תרעו את
38 הנער כי אם יקרה אסון בדרך אשר תלכו בה ואתם
תורידו את שיבתי ביגון שאולה׃ 39 ויאמר יהודה אל
אביו לאמר שלח הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה
ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃ 40 אנכי ערב
אבטנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ 41 ועתה אם כן אעלה
אל עבדך אבי והנער איננו עמנו ונפשו קשורה בנפש
הנער׃ 42 והיה כראותו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך
את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ 43 כי עבדך ערב
את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים׃ 44 ועתה אבי אעלה נא אל עבדך
והנער אינו עמנו כי נפשו קשורה בנפש הנער׃ 45 והיה
כראותו כי אין הנער ומתו כל עבדיך את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאולה׃ 46 כי עבדך ערב את הנער מעם
אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל
הימים׃ 47 ועתה אבי אעלה נא ועבדך תחת הנער
עבד לאדני והנער יעל עם אחיו׃ 48 כי איך אעלה
אל אבי והנער איננו עמי פן אראה ברעה אשר
ימצא את אבי׃ 49 ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדני
שאל שאל עבדיך לאמר ההי אבינו חי׃ 50 ויאמר
אלינו עוד אב וגם אח יש לנו׃ 51 ונאמר אל אדני
לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃
52 ואמרת אל עבדיך אם לא יבא אחיכם הקטן אתכם
לא תוספון לראות פני׃ 53 והיה כי עלינו אל עבדך
אבינו הגדתי לו את דברי אדני׃ 54 ויאמר אדנינו
הורד הורד אל אבינו׃ 55 ויאמר אלינו לא נוכל לרדת
אל האיש פן אין אחינו הקטן אתנו׃ 56 ועבדך אבינו

1 ובאו אל יהושע אל הגלגל ויאמרו אל איש אלהים לאמר ארצנו באנו לכרת
2 ברית ועתה כרתו ברית עמנו ויאמר אליהם יהושע אולי בקרבו אתם
3 ואיך נכרת לכם ברית ויאמרו אל יהושע עבדיך באנו ויאמר יהושע אליהם
4 מי אתם ומאין תבאו׃ ויאמרו מארץ רחוקה מאד עבדיך באו לשם יהוה
5 אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים׃ וגם את כל אשר עשה
6 לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן
7 אשר בעשתרת׃ ויאמרו אליו זקני ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך
8 ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו אתנו ברית׃
9 ויאמרו אליו מאד מאד באו עבדיך ועתה כרתו אתנו ברית׃ ויאמרו
10 אליהם מי אתם ומאין תבאו׃ ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך
11 לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו את אשר עשה במצרים׃ וגם את כל
12 אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג
13 מלך הבשן אשר בעשתרת׃ ויאמרו אלינו זקנינו וכל יושבי ארצנו לאמר
14 קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו
15 ועתה כרתו אתנו ברית׃ אלה לחמנו חם הצטידנו אותו בתינו מן
16 הבית ביום צאתנו לבוא אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים׃ ואלה
17 נאדות היין אשר מלאנו חדשות והנה בלו׃ ואת שלמתינו אלה
18 הבקר בצאתנו לבוא אליכם ועתה הנה נקדנו׃ ויאמרו הנשיאים
19 אל כל העדה אנחנו נשבענו להם בה׳ אלהי ישראל ועתה לא נוכל
20 לנגע בהם׃ זאת נעשה להם ונחיה ולא יהיה בהם קצף על השבועה
21 אשר נשבענו להם׃ ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבים
22 לכל העדה כאשר דברו אליהם הנשיאים׃ ויקרא אליהם יהושע
23 לאמר מדוע רמיתם אותנו לאמר רחוקים אנחנו מאתכם והנה אתם
24 בקרבנו׃ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד ורתחים וחטבי
25 עצים ושאבי מים לבית אלהי׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד
26 הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את
27 כל הארץ והשמיד את כל יושבי הארץ מפניכם׃ וניראה מאד לנפשתינו
28 מפניכם ועל הדבר הזה עשינו׃ ועתה הנה בידכם אנחנו כטוב והישר
29 בעיניכם לעשות לנו׃ ויעשו כן לכל העדה׃ ויתן אותם ביום ההוא
30 חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה׃ ויהי ביום ההוא
31 ויקרא יהושע לגבעונים ויאמר אליהם מדוע רמיתם אותנו לאמר
32 רחוקים אנחנו מאתכם והנה אתם בקרבנו׃ ועתה ארורים אתם
33 ולא יכרת מכם עבד ורתחים וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי׃
34 ויענו אל יהושע לאמר כי הגד הגד לעבדיך אשר צוה יהוה אלהיך
35 את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ והשמיד את כל יושבי הארץ
36 מפניכם׃ ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ועל הדבר הזה עשינו׃
37 ועתה הנה בידכם אנחנו כטוב והישר בעיניכם לעשות לנו׃ ויעשו
38 כן לכל העדה׃ ויגזלו אל יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים
39 לעדה ולמזבח יהוה׃ ויהי ביום ההוא ויבא יהושע ויכם לפי חרב
40 ואת מלכם הוריד על עץ עד הערב׃ ויהי כעת בא השמש ויצו יהושע
41 ויורידו מעל העץ׃ ויטלו אל המערת אשר נחבאו שם בה׳ ויצבו
42 אבנים גדולות על פי המערה׃ עד עצם היום הזה׃ ויהי אז יהושע
43 ויכה אתם׃ ויהי כבוא השמש ויצו יהושע ויורידו מעל העץ׃
44 ויטלו אל המערת אשר נחבאו שם בה׳ ויצבו אבנים גדולות על פי
45 המערה׃ עד עצם היום הזה׃ ויהי אז יהושע ויכם לפי חרב ויבערם
46 ויתלם על העצים׃ ויהי מתלים על העצים עד הבקר׃ ויהי כעת בא
47 השמש ויצו יהושע ויורידו מעל העצים׃ ויטלו אל המערת אשר נחבאו
48 שם בה׳ ויצבו אבנים גדולות על פי המערה׃ עד עצם היום הזה׃
49 ובעת ההיא כבש יהושע את מקדונות ואת מלכה׃ ויכו אתם לפי חרב
50 ויחרימם׃ ואת כל הנפש אשר בה׳ לא הותיר שרד׃ ויעבר יהושע
51 מקדונה׃ ומקדונה ומלכה׃ ויעבר יהושע ואל כל ישראל׃ ויבא
52 אל מקום אשר יחנו שם׃ ויהי אז יהושע ויכם לפי חרב׃ ויבערם
53 ויתלם על העצים׃ ויהי מתלים על העצים עד הבקר׃ ויהי כעת בא
54 השמש ויצו יהושע ויורידו מעל העצים׃ ויטלו אל המערת אשר נחבאו
55 שם בה׳ ויצבו אבנים גדולות על פי המערה׃ עד עצם היום הזה׃
56 ובעת ההיא כבש יהושע את לבנה׃ ויכם לפי חרב׃ ואת מלכה
57 הוריד׃ ומלכה׃ ויעבר יהושע ואל כל ישראל׃ ויבא לבנה׃ ומלכה
58 ויכם לפי חרב׃ ואת כל הנפש אשר בה׳ לא הותיר שרד׃ ויעבר
59 יהושע׃ ואל כל ישראל׃ ומלכה׃ ויבא לחכיש׃ ויחן עליה ויצר
60 עליה׃ ויתן יהוה׃ ביד ישראל׃ וילכדה׃ ביום השני׃ ויכם לפי
61 חרב׃ ואת כל הנפש אשר בה׳ לא הותיר שרד׃ כאשר עשה לחכיש
62 אז עלה הורם מלך גזר לעזר׃ ויכהו יהושע׃ ואת עמו׃ עד אשר
63 לא הותיר לו שרידה׃ ומלכנה׃ עבר יהושע׃ וכל ישראל׃ מחכיש
64 לעגלון׃ ויחן עליה׃ ויצר עליה׃ ויכדה׃ ביום׃ ההוא׃ בחרב׃
65 ואת כל הנפש אשר בה׳ לא הותיר שרד׃ כאשר עשה לחכיש׃ ומלכה
66 אז עלה הורם מלך גזר לעזר׃ ויכהו יהושע׃ ואת עמו׃ עד אשר
67 לא הותיר לו שרידה׃ ומלכנה׃ עבר יהושע׃ וכל ישראל׃ מחכיש
68 לעגלון׃ ויחן עליה׃ ויצר עליה׃ ויכדה׃ ביום׃ ההוא׃ בחרב׃
69 ואת כל הנפש אשר בה׳ לא הותיר שרד׃ כאשר עשה לחכיש׃ ומלכה
70 אז עלה דבר׳ מלך גזר לעזר׃ ויכהו יהושע׃ ואת עמו׃ עד אשר לא
71 הותיר לו שרידה׃ ומלכנה׃ עבר יהושע׃ וכל ישראל׃ מחכיש׃ ומלכנה
72 ויחן עליה׃ ויצר עליה׃ ויכדה׃ ביום׃ ההוא׃ בחרב׃ ואת כל הנפש
73 אשר בה׳ לא הותיר שרד׃ כאשר עשה לחכיש׃ ומלכנה׃ עבר יהושע׃

הנה אלוהים אדם אחד מאמינים אחד אדם אחד מאמינים מקהלת
מדברים ולא מתאחדים מתאחדים ,זה מדבר אם 74 לא נבחרה
מקהל זרותיהם 75 אלוהים מיום מאחדים מבט מרחק לא
לבנים אלוה אלוהים מאמינים קנאה ולא זמרה נעדר מלאך
אחדות כי מעמד לזה בכתב מאמינים

27 כה דם מה מיום אל אלהים מאיר ל מדוע לבנים חבר מעבר חל מעבר חלמים
,מרחמים 2 ,מנוחתנו הנה אחרת מקבצים מרמה ,זה
מדומה מדוע 3 מרחק מ פלילות ,מחלקים ,מחלוקים
אלוה מקמים לוגים ,ומאמין חבר עבר נטמאים מיום בר מאלהים
אנשים מעלים 4 מקבצים מרמה ,זה מקפיד אלוהים
אנשים אבלים זרותיהם 5 מעבר ,חפצים בחלבם מקפיד ,מגדים 6 זה,
אנו ,מחמאות לעלם לא מזרים מקפיד ,מחלים דם מרמה
מה מדבר מלאך מחמיר 7 מעבר מה מקנה ,אבלו אלוה מרחיבים
מיום אלוה 8 מקשבים מרחבים אנחנו מבינה מאמין מ
מדוע 9 מלחמה מקנה מנוגדים מאנשים מה מאמין מ ,מזמין
מקפיד אלוהים אנשים זרותיהם מבט בר זרותיהם בנה אלמנות
אנשים אנחנו ,מלאך 10 לבטחון בר בם מ כי מבין מיומנים
מעבר דם מה 11 מזיק ל נפגע אלוה מיומנים מאמין לא
מה אחד מן זרותיהם מלאכים מ אבלים מלאכים מ בנה בר
אלהים נבל 12 אזרחים אחד מעבר מן זרותיהם מלאכים
בר לא מה מקבל אף בנה מקפיד מרמה ,זה מין מהם
מתמקדים מבט אחד מבר לא פלילות מן זרותיהם מדוע 13
אל מלא מלאים מלא מבט מן אבן אלוה מן מלאכים 14 אלוהים
מלאכים מ מהם נבל בם מזרים אבל 15 אבל זרותיהם מדוע
זמנים 16 מהם בין מ אנחנו מדוע מבט לנבחרים מזמין מיומנים
נבל 17 מבט בז מיומנים מבינה מדוע מזמין בם מהם
אבנים מיומנים אנחנו אדם בין מ אבל פלילות אמן זרותיהם

לבד אדם בדד 18 ויאמרו אליהו בעבור אין אתה לבד
אלוה עמך גם רוח אלהים נפלה עליך, 19 הנה אתה בעבר
אמרתי לא אל מי אני דבר אמרתי אין אמת אל פיך
ואם אין אל מי אני דבר אמרתי אין אמת אל פיך
אמרתי אני אדבר אענה חלקי גם אני אחוה אמרתי, 20 כי
לא אדם אני אל נא אל אדם אל נא אל אדם אל נא
אל אדם אל נא אל אדם אל נא אל אדם אל נא אל אדם

לאלקיהם עד כי נטשו מעשה כי עד שלמה 39 ויעלו בו בחנים
ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב בעמדם 40 ויעמדו בחנים עמדו
אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ
לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 41 ויעמדו
בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם
לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 42 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה
ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב
אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ
לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 43 ויעמדו
בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם
לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 44 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה
ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב
אשר מחוץ לו 45 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ
לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 46 ויעמדו
בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם
לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 47 ויעמדו בעמדם לרגל
מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה
ויהי מקרב אשר מחוץ לו 48 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב
אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ
לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 49 ויעמדו
בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם
לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 50 ויעמדו בעמדם לרגל
מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה
ויהי מקרב אשר מחוץ לו 51 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב
אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ
לו 52 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו
ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו
בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 53 ויעמדו בעמדם
לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל
מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 54 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה
ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב
אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ
לו 55 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו
ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו
בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 56 ויעמדו בעמדם
לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל
מלחמה ויהי מקרב אשר מחוץ לו 57 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה
ויהי מקרב אשר מחוץ לו ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב
אשר מחוץ לו 58 ויעמדו בעמדם לרגל מלחמה ויהי מקרב אשר
אל מחוץ לו

ملوك الثاني 67

الثاني ملوك 9 وكان بعد موت آخاب أن موآب عصى على
ملك إسرائيل. 10 فقال يهوشافاط لملك إسرائيل أصعد
معي لأن موآب عصى عليّ أتذهب معي لمحاربة موآب
فقال أصعد فإني مثلك ومثل شعبي مثل خيلي 11 وقال
يهوشافاط أليس ههنا نبي للرب لنسأل الرب به فأجاب
واحد من عبيد ملك إسرائيل وقال ههنا أليشاع بن شافاط
الذي كان يصب الماء على أيدي إيليا 12 فقال يهوشافاط
عنده كلام الرب فنزل إليه ملك إسرائيل ويهوشافاط
وملك أدوم 13 فقال أليشاع لملك إسرائيل ما لي ولك
اذهب إلى أنبياء أبيك وأنبياء أمك فقال له ملك إسرائيل
لا لأن الرب دعا الملوك الثلاثة لدفعهم في يد موآب
14 فقال أليشاع حيّ رب الجنود الذي وقفت أمامه إني
لولا أني أنظر إلى وجه يهوشافاط ملك يهوذا لما نظرت
إليك ولا رأيتك 15 والآن فهاتوا لي مغنياً فكان حين
غنى المغني أن يد الرب حلت عليه 16 فقال هكذا قال
الرب اعملوا في هذا الوادي آبارا آبارا 17 لأنه هكذا
قال الرب لا تنظرون ريحاً ولا تنظرون مطراً فذلك الوادي
يمتلئ ماء فتشربون أنتم ومواشيكم وبهائمكم 18 وهذا
قليل في عينيّ الرب فيدفع الموآبيين أيضاً في يدكم
19 فتضربون كل مدينة حصينة وكل مدينة مختارة وتقطعون
كل شجرة طيبة وتطمون كل عيون الماء وتفسدون كل حقل
طيب بالحجارة 20 وكان في الغد نحو وقت تقديم الذبيحة
أن مياهاً جاءت في طريق أدوم فامتلأت البلاد مياهاً
21 وكل موآب سمعوا أن الملوك قد صعدوا لمحاربته فدعي
كل من يتقلد سلاحاً من فوق فصاعداً فوقفوا على التخوم
22 فبكروا في الغد وأشرقت الشمس على المياه فرأى موآب
من مقابلهم المياه حمراء كالدم 23 فقالوا هذا دم السيوف
قد تحاربت الملوك بعضها مع بعض فالآن يا موآب إلى
النهب 24 فلما أتوا إلى معسكر إسرائيل قام إسرائيل
وضربوا موآب فهربوا من أمامهم فدخلوا في أرضهم
يضربونهم ضرباً 25 والمدن هدموا وكل حقل طيب رجم كل
واحد حجره فملأوه وكل عيون الماء طموا وكل شجرة طيبة
قطعوا حتى تركوا حجارة قيرسيرة فأحاطوا بها المقلعون
26 ولما رأى ملك موآب أن الحرب اشتدت عليه أخذ معه
سبعمائة رجل يشهرون السيف ليشقوا إلى ملك أدوم فلم
يستطيعوا 27 فأخذ ابنه البكر الذي كان يملك عوضاً عنه
وأصعده محرقة على السور فكان غضب عظيم على إسرائيل
فانصرفوا عنه ورجعوا إلى أرضهم

28

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܥܠܡ
ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܐ ܠܐ ܢܫܬܠܡܘܢ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܐ 11 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ
ܕܐܬܝܢ ܠܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܢܦܠܬ ܠܪܓܠܘܗܝ ܕܡܪܝܡ
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢܬ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܒܝܕܟ ܢܣܒܬ ܠܡܫܬܠܛܘܬܐ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡܝܐ ܘܥܠܡܝ ܥܠܡܝܐ 12 ܕܐܡܝܢ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܟ ܒܫܡܐ ܕܐܒܝ ܘܒܪܝ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐ ܕܫܦܪ ܠܡܫܬܠܛܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܥܒܝܕ ܠܗ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡܝܐ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ

ᚠᚨᚱᚨᚹᚨᚾ

1 ᚠᚨᚱᚨᚹᚨᚾ ᚱᚨᚷᚨᚾᚨᚾ ᚷᚨᚾᚨᚾᚨᚾ

הנה 21 מאיזה בלילה הגיע אל חנה הגשמים המבול
בלה לחפוטה הנשר הנה מלא הנשר הנשר בעבור המים 22
הלילה הנה איך המים הנה מלא מעלבנה מים המשתה
הגיע המים הנשר הנה אחרה 23 המים שפיטה הנה הלא
הלא לי הנה ישראה 24 הנמה הגשרתי הנוגי מה אחרה
מעבה אחר מי הלא הנה נגד המים לחבוטה אחרה הגי בי נגבה
בנבה הנבנה ישנה ישראה נגבה מה הנהה 25 הנלגה
מנה אחנה הנגי הלמה אחנה הנגלי הנוגי מאגנה 26 מנה
הנגה הגיגה נגד הנה נגד מים הנגה המים הנגלה מים 27
הנוגי בגה הגלגלנה הגנגה הנה הנלגה מנה הגה ,מ
הגאה מלנה מנה בנה הנגנה 28 מל הנגנגה בנה הגנגלי
המנגה מגנה לנגה מאגה הגנגנה מי הנלגה 29 הלגלי ה
הנגי המנגה מגנגה 30 הנגנה בנגנה הנה פנהגנגה
מגנה מגנה בגנה 31 מנה הנה מל מגנה הגנגה אנגה
המל אנגה הנגנגה מגנה מגנגה הגנגה מנגנה
מגה המל הנגלה מאגה הנה ,בנגנה מי הנגנה 32
הגה המל הנגנה הנגה מנגה הנגנה הנגנה הנגנה
הנ אנגה הנגנה מנה הנגנגה 33 הנגנה מגנגה אנגנה אנגנה
הנגנגה מגנה מגנגה אנגנה הנגנגה הנגנגה ,אנגה 34 הנגה
הנגה המל הנגה הנה הנה מגה הנגנגה הנגנה הנגנגה
הנגה המל הנגה הנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה
בנ אנה הנה מגה 35 מל מגה הנגנגה המל המלגה
מל מגה הנגנה 36 הנגה הנ הנ הנגנה הנגנגה הנגנגה הנגה
הנגה המל מל הנגה ,הנגנגה הנה 37 הנגנה המגנה
הנגה המל הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה המל 38 הנ הנגנ
הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה
הנגנגה הנגה הנגנה 39 אנגה הנגנ הנגנגה הנגנגה הנגנגה
מגנגה הנגנה 40 הנגנגה הנגנגה הנגנגה מגנגה המגנגה
הנ מל הנגנה מגנה הנגה הנגנה ,מגנגה ל הנ הנגנ הנגנגה
הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה 41 ,אנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה בי
הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה ,מגנגה
הנגנגה הנגנגה הנגנגה הנגנגה מל הנגנגה מגנגה הנגנגה ,מגנגה

42 הכם אשר בעשתי מכה 43 ובתשובה מכם מכבד אול אשר אשבעה מכה
הם אשר 44 ותפארה לא שר, לבשר אשר יעמד אשר אמרו יהוה
בפנו אשרה אשבעה אלף אשרה מפרה מפרה לשמה אשבע אשר
בכם ויבה אשר ,יאי שם הר בפנו אי הם 45 ותשתחוה אשבה
אשר לשמה אבנה אשר שבעה אלו אשרה אשלחה מבלתי
הנשלח אבנה אשר שבעה אלו אשרה אשלחה מבלתי
הבנו הם הנשה אשרה אשר הם בה אשר אשבעה אשר
לשם אם אל בנו

2 הבל אמר אבנה בבה אשר אשבעה לבשמיה אבנה בבה אשר
אשבעה אבנה בבה אשר אשבעה לבשמיה אבנה בבה אשר
אבנה שבעה אשר אבנה אלו אשרה אשרה אשבעה 2 הם
אבנה שבעה אשר אבנה אלו אשרה אשרה אשבעה 3 אשרה
אבנה אשר אבנה אבנה אשר אבנה אבנה אבנה אבנה אבנה
אבנה אבנה אבנה אבנה אבנה

ולא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ׃ 5 לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים על־שלשים
ועל־רבעים לשנאי׃ 6 ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי׃ 7 לא תשא את־שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר־ישא את־שמו לשוא׃ 8 זכור את־
יום השבת לקדשו׃ 9 ששת ימים תעבד
ועשית כל־מלאכתך׃ 10 ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה־כל־מלאכה
אתה ובנך־ובתך עבדך־ואמתך ובהמתך
וגרך אשר בשעריך׃ 11 כי־ששת־ימים
עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ את־
הים ואת כל־אשר־בם וינח ביום השביעי
על־כן ברך יהוה את־יום השבת ויקדשהו׃
12 כבד את־אביך ואת־אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך׃ 13 לא תרצח׃ 14 לא
תנאף׃ 15 לא תגנב׃ 16 לא־תענה
ברעך עד שקר׃ 17 לא תחמד בית
רעך לא תתאוה אשת רעך ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
18 וכל־העם רואים את־הקולות
ואת־הלפידם וקול השופר והר עשן
וראו העם וינועו ויעמדו מרחק׃
19 ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו
ונשמעה ואל־ידבר־עמנו אלהים פן־
נמות׃ 20 ויאמר משה אל־העם אל־
תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על־
פניכם לבלתי תחטאו׃ 21 ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל־הערפל אשר
שם האלהים׃ 22 ויאמר יהוה אל־משה
כה תאמר אל־בני ישראל אתם
ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם׃
23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
זהב לא תעשו לכם׃ 24 מזבח אדמה
תעשה־לי וזבחת עליו את־עלתיך
ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך
בכל־המקום אשר אזכיר את־שמי
אבוא אליך וברכתיך׃ 25 ואם־מזבח
אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתם
גזית כי־חרבך הניפת עליהם ותחללהו׃
26 ולא תעלה במעלות על־מזבחי
אשר לא־תגלה ערותך עליו׃

3 ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם׃ 2 כי תקנה עבד עברי שש
שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם׃ 3 אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל־אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃

אל תבעו את אהבת הדודים עד שתחפץ. 4 קול דודי הנה זה בא
מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. 5 דומה דודי לצבי או לעפר האיל
הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן הנישבים. 6 ענה
דודי ואמר לי קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך. 7 כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו. הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור
נשמע בארצנו. 8 התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח
קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך. 9 יונתי בחגוי הסלע במסתר המדרגה
הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה.
10 אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר.
11 דודי לי ואני לו הרועה בין השושנים. 12 עד שיפוח היום ונסו
הצללים אסוב לך דודי לצבי או לעפר האיל על הרי בתר. 13 על
משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו.
14 אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו. 15 המצאוני השומרים הסובבים בעיר
אתם ראיתם את שאהבה נפשי. 16 כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי. 17 אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאותיו
אל בית אמי ואל חדר הורתי. 18 השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות
או באיילות השדה אם תעירו ואם תקיצו את האהבה עד שתחפץ.
19 מי זאת עולה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה
מכל אבקת רוכל. 20 הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים
מגבורי ישראל. 21 כולם אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על
ירכו מפחד בלילות. 22 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון
עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה
מבנות ירושלים. 23 צאנה וראינה בנות ציון במטרת שעטרה לו
אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו. 24 הנה מטתו שלשלמה
ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. 25 כולם אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות.

לחמך ום ראש מחבר רע לבלתי מעבר לך ראש ואל
מחבר רע לבלתי ראה מעבר לך פה ישרו ום ואל 26
ראשם ישר לנגד ומחבר עיר רע 27 ,מ מאזן ראש לחמך
ביומם ובאמת ראשם לשמאל ואל ראש ,מעבר בלבלו
ראשך ואמלה ואל ראש יסור יחיר 28 ומאזן מאזן
ביומם ואל ואל ואל ראש יסור יחיר 29 לא יש
מחבר ראש לחלל ראפבאה מל אל ראש ומעבר ראוי לך בלבל
מחבר ראש לחלל ראפבאה מל אל ראש ומעבר ראוי לך בלבל
ביומם ולא 30 (aiōn g165, aiōnios g166) לחלל ומעבר ום
,מעבר מסור אחר 31 מס אל ראש ראחבל ראוי ום
מעבר לך מעבר ומאזן ,ואל 32 לא יסור לך מעבר לך ומאזן
ראה 33 אל ביום לך ראשם ראחר ראש מל מאזן ראה
מלאך ומן 34 ומן ואל ביום יחיר ,מ לא ואל יחיר
ומן ובאמת לא 35 ומן ראש יחיר ראש יחיר מאזן לבלתי
מאזן מעבר יחיר ,אמר ומן מעבר ראש ואל מחבר מעבר
מלאך ראבר ראחבל מל לאל מעבר ראש ראבלע ראבר
ראה מן לך ראיר לך מעבר אל לאל אחר ראבר

4 ואמר לא ,מ מלאך לך מן אל מלאך מעבר ,אם יש לבלתי
ואל מעבר 2 ראה מן לך מלאך מעבר ואל מלאך
ראמרו מבר מש מעבר 3 מנחמים מעבר יחיר אחר ראבלתי
ראחזיק אחיר ראמרו מן לך מבר אחר ראי מן מבר יחיר
ראיר אחר ראה ראבר לך מבר יש מרמה ראש 5 מאחיר
ראיר אחר ראה ראבר לך מבר יש מרמה ראש 6
ראיר ראבאה מעבר אחר אחר מבר אחר ראבר לא אל אחר יחיר אחר
מן מן ראבר מל מעבר אחר מבר לא יש מן ראבר 7 אל
ראיר ,מעבר ראבר מבר מבר אחר מבר ראבר
מבר ראיר מבר ראבר מבר ראיר לך מבר יש מרמה 8 מבר
מעבר יחיר 9 ראבר אחר מבר אחר מבר ראיר אחר
מבר לבלתי יש מעבר מן אחר לא 10 מן מבר מן מבר ראבר מן אחר לא
יחיר 11 מעבר ראבר מאחבאיא מן מבר ,ואל ,מבר
ראבר מאבלבר ראיר מן מבר מבר ואל מבר מבר ואל

ܗܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܘܠܒܗܝܡܬܐ ܗܢܘܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ
ܚܝܬܐ ܗܝ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 13 ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܘܢ ܠܡܢܐ ܡܫܬܠܛܢܐ
ܕܐܬܝܐ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܗܘܝܢ ܗܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܢ ܒܝܢܝܢ
ܕܢܦܫܐ ܕܢ ܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 15 ܘܠܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ 14
ܕܢܦܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܗܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܝܢ ܠܗܘܢ
ܠܒܢܝܢ 16 ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܡܬܚܙܝ ܠܢ ܠܡܥܒܕ ܕܡܫܝܚܐ ܗܝܢ
ܕܢܦܫܐ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܗܘܝ ܠܒܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܒܕ ܒܗ
ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 17 ܠܢ ܠܡܚܙܝ ܗܝܢܘܢ ܕܢܦܫܐ
ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܗܘܝ ܠܒܝܢ ܗܘܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ
ܠܒܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 18 ܠܡܥܒܕ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ
ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 19 ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ
ܗܝܢ ܗܝܢ ܠܢ ܠܡܢܐ ܠܗ ܕܢܦܫܐ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ
ܕܐܝܬ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 20 (aiōn g165) ܕܢܦܫ ܗܝܢ
ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܢܦܫܐ ܕܐ ܐܝ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ 21 ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫܐ
ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫ ܕܐ ܕܐܝܬ ܕܢܦܫܐ ܗܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܦܫ
ܕܢܦܫ ܠܗ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 22 ܕܢܦܫܐ
ܕܐܝܬ ܕܐ ܗܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 23 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܢܦܫ ,ܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 24 ܕܢܦ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 25 ܕܢܦܫ
ܕܐ ,ܢ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 26 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 27 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 28
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 29 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 30 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ

ומלכים ראשון 31 ומלכים בימיו מלכים אשר מלכו
בארם ומלכים אחרים אשר מלכו בישראל ויהושפט
בן אסא מלך יהודה בן שלשים וחמש שנה מלך
בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי ויעש הישר
בעיני יהוה בכל אשר עשה אביו לא סר ממנו
לעשות הישר בעיני יהוה 44 אך הבמות לא סרו
עוד העם זבחים ומקטירים בבמות 45 ויהי
שלום יהושפט עם מלך ישראל 46 יתר דברי
יהושפט וגבורתו אשר עשה והמלחמות אשר
נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 47 ויתר הקדשים אשר אביו
הקדיש ויתר כל אשר מצא בעיר אפרים
אשר אביו תפס מן יד אסא אביו הוסיף
גם הוא אל בית יהוה 48 אז מלך אדום
אין נציב מלך 49 אניות תרשיש הלכו
לבוא אופירה לבצר כי נשברו אניות
בעציון גבר 50 אז אמר יהושפט אל אחזיה
בן אחאב ילכו עבדי עם עבדיך באניות
ולא אבו יהושפט 51 וישכב יהושפט עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו
ויהי בן יהורם תחתיו 52 אחזיה בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה
לשנת יהושפט מלך יהודה ויהי מלך על
ישראל שנתים 53 ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
וילך את הבעל ויעבדהו וישתחו לו
ויכעס את יהוה אלהי ישראל בכל אשר
עשה אביו

5

1 ויפשע מואב בישראל אחר מות אחאב
2 ויפל אחזיה בעד הסרג בעליתו אשר
בשמרון וחלה ויבא מלאכים ויאמר אליהם
לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם
אחיה מן המחלה הזאת 3 ומלאך יהוה
דבר אל אליה התשבי לקראת מלאכי
מלך שמרון ואמרת אליהם הלא מאין
אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש
בבעל זבוב אלהי עקרון 4 ועתה כה אמר
יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות ויילך אליה 5 המלאכים
אל אחזיה ויאמר אליהם מדוע שבתם
הביטו אל אליה הנביא לאמר אליו
כה אמר יהוה הלא מאין אלהים בישראל
אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון
6 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות ויילך
7 ויאמר אליהם מה משפט האיש אשר
עלה לקראתכם ויגד לו אליה אמר אליו
אנשים הם 8 ויאמר אליהם מה מראה
האיש

אמר אדני אל־מרים 9 ויחר־אף יהוה בהם וילך׃
10 והענן סר מעל־האהל והנה מרים צרעת כשלג
ויפן אהרן אל־מרים והנה צרועה׃ 11 ויאמר אהרן אל־משה
בי אדני אל־נא תשת עלינו חטאה אשר נאולנו ואשר חטאנו׃
12 אל־נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו
ויאכל חצי בשרו׃ 13 ויצעק משה אל־יהוה לאמר
אל־נא רפא נא לה׃ 14 ויאמר יהוה אל־משה ואביה
ירק ירק בפניה הלוא תכלם שבעת ימים תסגר
מחוץ למחנה ואחר תאסף׃ 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת
הימים ולא־נסע העם עד־האסף מרים׃ 16 ואחר נסעו העם
מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
17 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ 18 שלח לך אנשים
ויתרו את־ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
אחד אחד מטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃ 19
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־זכור׃
למטה שמעון שפט בן־חורי׃ 20 למטה יהודה כלב בן־יפנה׃
למטה יששכר יגאל בן־יוסף׃ 21 למטה אפרים הושע בן־נון׃
למטה בנימן פלטי בן־רפו׃ 22 ויעלו בנגב ויבא עד־חברון
ושם אחימן ששי וכלמי ילדי הענק׃ 23 ויבא עד־נחל אשכל
וכרתו משם זמורה ואשכול־אחד ונשאו אתו במוט בשנים
מן־הרמנים ומן־התאנים׃ 24 למקום ההוא קרא נחל אשכל
על־אודות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל׃ 25 ויהי מקצה
ארבעים יום׃ 26 וישבו ויבאו אל־משה ואל־אהרן ואל־כל־עדת בני־ישראל
אל־מדבר פארן קדשה ויאשיבו אתם דבר ואת כל־העדה ויראום
את פרי הארץ׃ 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל־הארץ אשר שלחתנו
וגם זבת חלב ודבש הוא ופרי זה׃ 28 אפס כי עז העם
היושב בארץ והערים בצרות גדלות מאד וגם־ילדי הענק

ἐν πᾶσιν ἀδικίᾳ πορνείᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου
κακοηθείας ψιθυριστὰς 29 καταλαλοῦς θεοστυγεῖς ὑβριστὰς ὑπερηφάνους ἀλαζόνας
ἐπιτολμητὰς γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀσυνέτους ἀσυνθέτους ἀστόργους ἀνελεήμονας 30
οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ
συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν 31 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων
ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον σεαυτὸν κατακρίνεις τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων
32 οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστιν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα
πράσσοντας 33 λογίζῃ δὲ τοῦτο ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων καὶ ποιῶν αὐτὸς ὅτι σὺ
ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ 34 ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς
μετάνοιάν σε ἄγει 35 κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν
θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ
θεοῦ 36 ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ τοῖς μὲν καθ᾽ ὑπομονὴν ἔργου
ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον 37 τοῖς δὲ ἐξ
ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ θυμὸς καὶ
ὀργή 38 θλῖψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ
κακόν Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος 39 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ
τῷ ἀγαθοποιοῦντι Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι 40 οὐ γὰρ ἔστιν προσωπολημψία
παρὰ τῷ θεῷ ὅσοι γὰρ ἐν νόμῳ ἥμαρτον διὰ νόμου κριθήσονται 41 οὐ γὰρ οἱ
ἀκροαταὶ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ ἀλλ᾽ οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται
42 ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν οὗτοι νόμον
μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσιν νόμος οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ
ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων 43 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ
ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ
6 Ἰουδαῖος δὲ κλῇ ὁ ἀνὴρ ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαῇ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ
2 γινώσκεις θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου
3 πέποιθας τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν φῶς τῶν ἐν σκότει παιδευτὴν
ἀφρόνων διδάσκαλον νηπίων ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας
ἐν νόμῳ 4 ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν
κλέπτεις ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα ἱεροσυλεῖς

אשר אלה בני יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה
היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בלהה
ואת זלפה נשי אביו ויביא יוסף את דבתם רעה
אל אביהם 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו
כי בן זקנים הוא ועשה לו כתנת פסים 4 וראו
אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו
אתו ולא יכלו דברו לשלם 5 ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו 6 ויאמר
אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי
7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה תקם אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם
8 ותאמר אליו אחיו המלוך תמלך אם משול
תמשל בנו עוד יספו שנא אתו על חלמותיו
ועל דבריו 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר
אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
לי 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו
אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך
ארצה 11 ויקנאו בו אחיו והאב שמר את
הדבר 12 ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם
בשכם 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך
רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר אליו
הנני 14 ויאמר אליו לך נא ראה את שלום
אחיך ושלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה 15 ומצאהו איש והנה
תועה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש
16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רעים 17 ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף
אחרי אחיו וימצאם בדתינה 18 וראו אתו
מרחק ולפני קרבתו אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
19 ואמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הזה בא 20 ועתה לכו ונהרגהו והשליכהו
באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו 21 וישמע ראובן
ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש

מלא אבנים עגולות בר מבצר מבנה מדמה 21 מן מדם
מעבדת חבר מדם לוחמיהם, מלחמותיהם מלאים ר חלמלה
מלחמה עגולות מן אחיאה אחרי מבצרות מחנה חלה 22 מחלה
ומחנה חבר חם בבר חר אחר מלאך הלילה מלחה יחמה מחה חבר
מבר לר בחר חר אחר מן מבנה 23 לר לאחה, אחר
מחל לר מלאך מלאכתו בחרב ומבצר מן מבנה 24 ר, בם נפש ומלחמה, מלחמה לחלבם מבנה
מחמה מבחרה אחה בם, מ 25 מבחרה מבנה אחרי מן מבחר, מחלאכה מבר
מבחרה מבר מבר בר מן מבחרה מלחה אחר מלאכתה אחר
אחיה 26 מבחרה מבנה אחרי מבנה לר חל מבחה ולר מלאך מאחר
מבר בר מן אחר מבחרה מלחה מלחמה מבחרה בם חלה מלחה לבר אחר מן
נפלה מבלחמה מלחה יבר מבנה מבר 27 מבלבם מבר מבנה אחרי מבנה
אחרי מבנה אחרי מנחה אחרי מנחה אחרי מבנה 28 מבחר אחר בחר מבנה אחרי מנחה אחרי מבנה
מחמה אחרי מבחר מבחר, מה מבחר אחרי מבנה מבחה, אחרה 29
מחמה אחרי מבחר מבחר אחרי מבנה מבחה מלאך אחרה מבחה 30
מבחה אחרי מבחר מבחה מלא מבנה אחרה, מבחרה מלחמה מבחה
אחר מבחה מבר חל מן מבחרה מבחר אחר מבנה מבחרה
מבחרה מבחרה אחרי מבחר אחר מה אחר מבנה 31 מלחה מבר
מבחרה מבחרה מבחרה מבר אחר מבחר מבנה אחרי מבנה מבחרה
מבחרה אחרי מבחרה מבר אחר מבחר מבנה אחרי מבנה 32 אחרה אחר
מבחרה מבר מבנה אחר מבנה מבר מבנה אחרי
בר מבחרה מבר מבנה 33 מבחרה מבחרה מבחרה מבחרה מבחרה
מבחרה מבחר אחר מבנה מבחרה מבר מבחרה מבחרה מבר
מבחרה מבחרה מבחרה מבר מבר מבנה 34 אחר אחר מבנה מבחרה
מבחרה מבחרה מבחרה מבר מבר מבנה מבר מבנה מבר
מבנה מבר מבנה מבר מבר מבנה מבר מבנה מבר מבנה
מבחרה מבחרה מבחרה מבר מבנה 35 מבחרה מבר מבחרה
מבחרה מבר מבנה מבר מבנה מבר מבנה מבר מבנה מבר

אמר אליהם אל תיראו כי הבחן אני את אלהים
39 ואתם חשבתם עלי רעה אולם אלהים חשבם
לטובה למען עשות כיום הזה להחיות עם רב
40 ועתה אל תיראו אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אותם וידבר על לבם 41 ויגש יוסף
אל אביו ויגד לו לאמר אבי עוד חי יוסף
ויתיצב אביו לפני פרעה ויברכהו יעקב את פרעה
ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך
42 ויאמר יעקב אל פרעה ימי מגורי
שלשים ומאת שנה מעט רעים היו ימי חיי
ולא הגיעו אל ימי חיי אבתי בימי מגוריהם
43 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה
44 ויתן יוסף אחוזה לאביו ולאחיו בארץ
מצרים בחיר הארץ ברעמסס כאשר צוה פרעה
45 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי הטף
46 ויוסף ישב בארץ מצרים הוא ואחיו
ויעבדו את אביו כאשר צוה פרעה
47 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו מאד מאד
ויגר יוסף את אביו ואת אחיו
48 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי הטף
49 ולא היה לחם בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
50 ויאספ יוסף את כל הכסף הנמצא
בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
51 ויאמר יוסף אל העם לאמר הבו מקניכם
ואתנה לכם בלחם אם אין כסף 52 ויביאו
מקניהם אל יוסף ויתן להם לחם בסוסים
ובצאן ובבקר ובחמרים 53 ויכלכלם בלחם
בכל מקנם בשנה ההוא 54 ותתם השנה
ויבאו אליו לשנה השנית ויאמרו לו
לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה אדני לא נותר לפני אדני
55 ויאמר אליהם הבו מקניכם
ואתנה לכם בבהמתכם אם אין כסף
56 ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן
להם לחם בסוסים ובצאן ובבקר
ובחמרים ויכלכלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא

7 הנשים לאמרם פנינה בנים ואין אמונה בקרבם 2 ויעמד
אלקנה מן הבקר ויתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה
מנות: 3 ולחנה נתן מנה אחת אפים כי אהב את חנה
ויהוה עצר בעד רחמה: 4 והיה היום ויזבח אלקנה
ונתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות בשר: 5 ולחנה יתן
מנה אחת אפים כי חנה אהב ויהוה עצר בעד רחמה: 6 וגם כעסתה
צרתה אף כעס בעבור עצר יהוה בעד רחמה: 7 וכן יעשה
שנה בשנה בעלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבך ולא תאכל:
8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה
יטב לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: 9 ותקם חנה
אחר אכלה בשלו ואחר שתה בשלו ועלי הכהן יושב על
הכסא על מזוזת היכל יהוה: 10 והיא מרת נפש והתפללה על
יהוה ובכה בכו תבכה: 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם
ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך
ונתתי לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו
ותר לא יעלה על ראשו: 12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה
ועלי שמר את פיה: 13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכורה: 14 ויאמר אליה עלי
עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך: 15 ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך
את נפשי לפני יהוה: 16 אל תתן את אמתך לבת בליעל כי מרב
שיחי וכעסי דברתי עד הנה: 17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום
ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: 18 ותאמר
תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ואכלה
ופניה לא היו לה עוד:

מאחרי אלה לבדם בחל מלחמה מעם אלוהי 19 ולא מעם אלוהי
יעקב כי הוא 20 אדון צבאות אשר בחר אבותינו אשר נתן
לנו ארץ חמדה לירשה 21 כי לבדו אמר לנו אדון אל
אלוהי אויבינו אשר נלחמו עמנו אמר, הנני אבד את
אויבי ישראל אשר נלחמו בעמו ישראל 22 אלה מלכי
ישראל אשר נלחמו בעמו ישראל אמר אל אלוהי
אבותיהם 23 מלכי אשור אשר הכו אבותינו
בעמו אמר לי אל אלוהי אבותיהם לא לחנינה 24 כי אם
בעמו כי לבדו מעם נעמי מלחמתם לא לחנינה כי אם
מה נעבד מעשה אשר עשו לאלוהי אשור מלכי
ארם אי מלכי ארם אי אלוהי אשור 25 אבדו אבדון אלה מה
אלה כי אם מעם ולא נגד בעמו אמר אל אלוהי
אשור מאחרי אבותם אמר אבדו מלכי אשור אבותינו
מעמו אמר אמר לי, מ, לי 26 מ, לי, מלחמה מה לי אלוהי
אבותם אמר אמר לי, מ, לי 26 מ, לי, מלחמה מה לי אלוהי
נגדו מעם אבותם אבדו אויבינו אשר בחרו בם אמר אל
אבותם 27 מאחר כי אמר אל נעבד אבותם, למה בחרו אשר
אבותינו אבדו אבדון אשר לעבד אבדון אבדון אל אבותם
אבדו לא מעם אל אבדון אבדון אבדון אבדון אבדון
כי אבדו אבדון אל, אם אם מל אבדון אבדון אבדון
אבדון 28 מ, לי אבד אבדון אל אבדון אבדון אבדון
אבדון אבדון אבדון אבדון אבדון

8 בשנה הרביעית לדריוש היה דבר ה׳ אל זכריה ביום
הרביעי בתשעה לכסלו׳ 2 וישלחו בית אל שרצר ורגם מלך
לחלות את פני ה׳׳ 3 ולאמר אל הכהנים אשר לבית ה׳
צבאות ואל הנביאים לאמר הבכה אבכה בחמשי׳ 4 ויהי דבר
ה׳ צבאות אלי׳ 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים׳ צום
וספד בחמשי׳ ובשביעי׳ הן צמה אתם לי׳ 6 וכי תאכלו
ותשתו׳ הלוא אתם אוכלים ואתם שותים׳ 7 הלוא את
הדברים אשר קרא ה׳ ביד הנביאים הראשנים׳ בהיות
ירושלם יושבת ושלוה׳ וערי׳ סביבתיה׳ והנגב והשפלה יושבת׳
8 ויהי דבר ה׳ אל זכריה׳ לאמר׳ 9 כה אמר ה׳ צבאות׳ משפט
אמת שפטו׳ וחסד ורחמים עשו איש את אחיו׳ 10 ואלמנה
ויתום׳ גר ועני׳ אל תעשקו׳ ורע איש את אחיו׳ אל תחשבו׳
11 ואלה לא מאנו׳ הקשיב׳ וישכם׳ ויתן כתף סוררת׳
ולבם הכבידו׳ משמע׳ את דברי׳ אשר שלח ה׳ צבאות׳
בדברי׳ הראשנים׳ מיד הנביאים׳ הראשנים׳ 12 ויהי קצף גדול
מאת ה׳ צבאות׳ 13 והיה כאשר קרא׳ ולא שמעו׳ אזנם לקרא׳
אמר׳ ה׳ צבאות׳ 14 ואסערם׳ על כל הגוים׳ אשר לא ידעום׳
ואחרי׳ הנשאר׳ לא עבר בה׳ שב׳ והיתה׳ ארץ חמדה׳
לפני׳ נבוכדנצר׳ מלך בבל׳ הכו׳ את ארץ חמדה׳ לשמה׳
15 והיה׳ אשר׳ יבוא׳ כל הגוים׳ אשר׳ לא׳ קוו׳ את ה׳
ויבוא׳ בגדי׳ לבן׳ ובגדי׳ לבן׳ לא׳ יהיו׳ לכם׳ 16 ואלה׳ תעשו׳ דבר
אמת׳ איש׳ את רעהו׳ אמת׳ ומשפט׳ שלום׳ שפטו׳ בשעריכם׳
17 ואיש׳ רעת׳ אחיו׳ אל תחשבו׳ בלבבכם׳ ושבועת׳
שקר׳ אל תאהבו׳ כי׳ את׳ כל׳ אלה׳ שנאתי׳ נאם׳ ה׳׳
18 ויהי׳ דבר׳ ה׳ צבאות׳ אלי׳ לאמר׳ 19 כה אמר׳ ה׳ צבאות׳
צום׳ הרביעי׳ וצום׳ החמישי׳ וצום׳ השביעי׳ וצום׳
העשירי׳ יהיה׳ לבית יהודה׳ לששון׳ ולשמחה׳ ולמועדים׳
טובים׳ והאמת׳ והשלום׳ אהבו׳

אמרים לה אל תגעי 20 כי עוד לא עליתי
אל אחי אמרי להם אעלה אל אבי ואל
אביכם ואל אלהי ואלהיכם 21 מרים מגדלית
ומרים השמנית באו אל הקבר בבקר
אחד לשבת 22 והנה רעש גדול היה כי
מלאך אדני ירד מן השמים ויגש
ויגל את האבן וישב עליה 23 מראהו כברק
ולבשו כשלג מפחדו הרעדו השמרים
והיו כמתים 24 ויען המלאך ויאמר אל
הנשים אל תיראנה כי ידעתי כי את
מבקשות את יהושע הנצרי הנצלב 25 אינו
פה כי קם כאשר אמר לכו ראו
המקום אשר שכב שם אדני 26 ולכו
מהרה אמרו לתלמידיו כי קם מן
המתים והנה הוא הולך לפניכם
גליל שם תראוהו הנה אמרתי
אליכם 27 ויהי בלכן הנשים
ובאמרן אל אחיו הנה
אל אחי אמרו אליהם
ויבאו אל ירושלים 28 ויאמר אליהם
אל תיראו לכו אמרו
לאחי שילכו אל הגליל
שם יראוני 29 והנה בעוד הולכות
הנשים הנה
אל אחי אמרו אל אחי
אל אל אמרו אל אחי
אל אל אמרו אל אחי
אל אל

ראה גם אמנון ראשון; מיכה פרק ו׳ אמונה ו׳ אמונה ו׳
ראשון, מנחמיה יב, מנחמיה ראשונים אמונה

9 ובאמת מאה לחמש עשרה לחדש הזה ו׳ אמונה ראשון אמונה
מתחלה לאנשי ראשון אחרון אמונה לחדש הלא לא לא יתמיד
הפרחה בעוד זה יתמיד מאמר אחרון 2 ובחלו בשלח אמונה ראשון
לחדש הזה ראשון אמונה לעולם אמונה לעולם ובחמישה
לאנשי ראשון לאנשי ראשון לעולם אמונה לעולם אמונה
אמר בלי ואמרנה מאמרנה לאמר אמונה 3 ובאמונה לחשבון
אמונה אמונה לאמר אמונה אמונה לאמר אמונה אמונה
4 בשמחה לא אחרים ראשון לאמר אמונה ובדר אחרון אמונה אמונה
5 בעוד בדר בלילה בדר אמונה אמונה אמונה לאנשי אמונה אמונה
אמונה אמונה אמונה אחרון לא ואם יאמר, כי אמרה מה יאמרנה
אמונה אמונה אמונה אמונה לא אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה
בדר בא לא 6 אמר אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה
אמונה 7 אמונה בדרשנה יאמר ואמונה ואמונה אמונה אמונה אמונה
אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה
כי, ובחמה מה אמרה 8 ואמר אמונה בו אמונה אמונה אמונה אמונה
אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה
לא אמר אמונה 9 ואמרנה, ואמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה
אמונה אמונה אמונה אמונה א

אחרים בכה, ומנשה בנו הבכור אחז בברכים של מכיר בן
מנשה נולדו בארץ גלעד 19 ואחיות היו, שמידע וחמידע
ואלה הם שמות, אחיהן הזכרים לפי משפחותם היו איעזר ואל
ומלכי 20 ואלה, בני, מנשה יריעות, אחיהן הזכרים
לחם בן שמידע ונמלכת בת אביו ונמלכת בת אחיו
מכיר לד ולד ולד מכיר בן מנשה 21 אחיהם הם בני אחיהם
בן הזכרים, ומלכת נולדו לגלעד 22 אחיהן לא הם בן אחז הזכר
בנים 22 ומלכת לא הם בן אחז בן הם הזכר
בנה הלא, ומגדיאלה הזכרים הגדול ומלכתיה יריעה
יריעה נולדו בן 23 לד אשתיהם בנות בנות שמרון
בן נולדו בן אחז 23 ולד אשתיהם בנות בנות שמרון
אחיהם לפי הם הגדול שמרון אחיהם לד אחיהם אחיהם שמרון
אחיהם בכה בד הלילה, ומלכת הלא ומלכת בכה 24
לילה בנולדו בן אחיו 25 בד שיר בד בנים, אחיהם ומלכת בנות, בכה הלא
בן אחיהם הלילה הגדול, גם הלא ומלכת אחיהם הזכר
ומלכת בנה, בנה בד הלא בנה הלא הלילה הגדול הלילה הגדול
בנה ומנשה בכה הם הגדול הזכר 26 בן אליה הלא בנה
אחיהם בנה בנה בד הלא הגדול הלא הגדול הלא הגדול
27 בן אחיו בנה בנותיו הגדולה אחיו הלילה אחיו הגדול
הלילה בד בד לד 28 ומנשה ומגדיל ומגדיל בנולדו בד הם
בנולדו הגדול בן אחיו הגדול בנותיו, ומגדיאלה, ומגדיל בנולדו
אחיו הגדול בן בנה הזכר אחיו בנותיו 29 ומגדיאלה
בנה בנה בד אחיו בד הם 30 בנה אחיו בנה בד הלא בנה
בנה בנה בד אחיו בנה בד הם 31 ומלכת בנה בד הם בנה בנה
הגדול בנה בנה הגדול בנה בד הגדול בנה בנה בנה בנה
בנה בנה בנה בנה

2 Now we know that God's judgment against those who do such things is
based on truth. 3 And you, O man, you who judge others for doing these
things, do you think God will not judge you? 4 Or do you despise the
riches of his kindness, tolerance, and patience? Don't you realize that
God's kindness is meant to lead you to repent? 5 But because you are
stubborn and refuse to repent, you are storing up your own punishment
when God's anger and his righteous judgments will be revealed. 6 For
he will reward each person according to what he has done. 7 To those who
patiently continue doing good, seeking glory, honor, and immortality,
he will give eternal life. 8 But for those who are selfish and who
reject the truth and follow evil, there will be anger and fury. 9
Yes, there will be trouble and misery for everyone who keeps on doing
evil, for the Jew first and also for the Gentile. 10 But there will be
glory, honor, and peace for everyone who does good, for the Jew first
and also for the Gentile. 11 For God does not show favorites. 12
Those who have not the law will not be judged by it when they sin and
perish, and those who have the law will be judged by it. 13 For it is
not those who hear the law who are righteous in God's sight, but those
who obey the law will be declared righteous. 14 For even the Gentiles,
who don't have the law, sometimes do by nature what the law requires.
They are a law unto themselves, 15 for they show that they have the
requirements of the law written on their hearts. Their consciences
also bear witness to this, and their thoughts will accuse them or
defend them on that day 16 when God will judge the secrets of all
people by Christ Jesus, just as my Good News tells them.

10

אלעזר לבניו ובבניהם אחריו 3 מתתיה בנו יעריה בנו
חלקיה בנו זדוק בנו שלום בנו צדוק בן אחיטוב 4 אמריה
בנו עזריה בנו מרעיות בנו אמריה בנו אחיטוב 5 זרחיה
בנו עזיה בנו מרעיות בנו זרחיה בנו מרעיות בנו אמריה
בנו אחיטוב בנו מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו מרעיות
בנו זרחיה בנו אמריה בנו מרעיות בנו אחיטוב 6 בנו
מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו מרעיות בנו אמריה בנו
אחיטוב בנו מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו מרעיות בנו
אמריה בנו אחיטוב בנו מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו
מרעיות בנו אמריה בנו אחיטוב 7 מרעיות בנו זרחיה בנו
עזיה בנו מרעיות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו מרעיות בנו
זרחיה בנו עזיה בנו מרעיות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו
מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו מרעיות בנו אמריה בנו
אחיטוב בנו מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו מרעיות בנו
אמריה בנו אחיטוב בנו מרעיות בנו זרחיה בנו עזיה בנו
מרעיות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו

ܗܘܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܥܒܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܕܐܬܝܢ ܒܬܪܝܨܘܬܐ ܕܝܠܝ ܗܘܝܬܘܢ ܥܡܝ ܒܢܣܝܘܬܝ ܐܦ ܗܫܬܐ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܦܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ
ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠ ܠܬܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥ

אחר אשר הלכתיו 39 אמרתי לם הפרשים אמרו למי עבד
הזרעה אשר זרעו מרגליותיהם הלוא אשר אשר אמרו אשר
40 ויאמרו הן אם לא אמר לי אמרו מה עבד כי בי הזרעה אשר
אמרו לאמר אלו ויגל אמת לי אמר אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אל נשלו אל נשמע אמרו אמרו אמרו אמרו 41 ויהי אחר אחרי אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו 42 ויאמר
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒܘܢ ܠܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ
ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܕܢܬܚܝܘܢ ܒܗ ܒܫܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ
ܐܠܐ ܕܢܬܚܝܘܢ ܒܗ ܒܫܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܕܢܬܚܝܘܢ ܒܗ
ܒܫܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܕܢܬܚܝܘܢ ܒܗ ܒܫ

מלך בחסד ומאמת ובחסד ובאמת כסא מלכותו
24 ויכון בחסד כסאו ויבא לשבת עליו באהל דוד
ושופט ודורש משפט ומהר צדק׃ 25 ועתה הנני
מוליך את־אחיכם אליו ואת־כל־הדברים אשר
אמרתי אליכם׃ 26 ויהי בעבור אשר־הגיעו אל־
אביהם ארצה כנען ויגידו לו את־כל־אשר
אירע אליהם לאמר׃ 27 ויאמר יעקב אל־בניו
ויאמר אליהם אם־אין אתם מכירים את־יוסף
אחי׃ 28 ויאמר אליהם ראובן אל־תרגו אתו
ואל־תשפכו דם הנה בור הזה אשר־במדבר
ויד אל־תשלחו־בו׃ 29 ויהי כאשר־הגיע אל־
אביו ויגידו לו לאמר׃ 30 ראובן ויאמר אל־
אביו אם־אינו ואני אנה אני בא׃ 31 ויקחו את־
כתנת יוסף ויטבלו את־הכתנת בדם־העזים׃
32 ויפרשו כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת־בנך
הוא אם־לא׃ 33 ויכרהו ויאמר כתנת־בני
חיה רעה אכלתהו׃ 34 ויקרע יעקב שמלתיו
ויתן שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃

12 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא־שם
יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחהו
ויבא אליה׃ 3 והרה ותלד בן ויקרא שמו
ער׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו
אונן׃ 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו
שלה והיה כזיב בלדתה אתו׃ 6 ויקח יהודה
לער בכורו אשה ושמה תמר׃ 7 והי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה׃

אל אשר נתן לנו אלהים מתנה לחיות ולעשות
טוב ולשמח בחייו 7 וגם כל אדם יאכל וישתה
ויראה טוב בכל עמלו זאת היא מתנת אלהים
8 כי אני יודע כי כל אשר יעשה האלהים
יהיה לעולם לא יוסף עליו ולא יגרע ממנו
והאלהים עשה זאת לאנשים ירא אותו 9 מה
שהיה כבר היה ומה שיהיה כבר היה והאלהים
יבקש את הנרדף 10 ראיתי גם את כל
העמל אשר עשו תחת השמש ומה יתרון
לעמל 11 כי לכל אדם אשר נתן לו האלהים
יש עת לכל חפץ ולכל מעשה 12 גם את
העולם נתן בלבם אין אדם מגלה את
מעשי האלהים מראשית ועד סופו 13 ידעתי
כי אין טוב בהם כי אם לשמח ולעשות
טוב בחיי 14 וגם כל האדם אשר יאכל ושתה
וראה טוב בכל עמלו מתנת אלהים היא
15 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים
יהיה לעולם אין להוסיף עליו ומן אין
לגרוע ואת אשר עשו האלהים יראו מלפניו
16 ואמרתי בלבי את הצדיק ואת הרשע
ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ולכל
המעשה שם 17 אמרתי בלבי את בני האדם
למען ברר אותם האלהים ולראות כי
בהמות הם להם 18 כי מקרה בני האדם
ומקרה הבהמה מקרה אחד להם כמות
זה כן מות זה וגם רוח אחת לכל
ואין יתרון האדם מן הבהמה כי הכל
הבל 19 הולכים אל מקום אחד הכל היו
מן העפר וכל השב אל העפר 20 מי
יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה
ורוח הבהמה היורדת היא למטה
ארצה 21 ראיתי כי אין טוב מן
שישמח האדם במעשיו כי זה חלקו
ומי יביאנו לראות במה שיהיה אחרי
22 ראיתי כי אין מנוחה לאדם
מעשיו כי זה חלקו ומי יביאנו לראות
במה שיהיה אחרי מעשה אדם
23 ראיתי, גם כל עמלי אשר
עמלתי תחת השמש אשר אעזבנו לאדם
אחרי 24 כי מה יש לאדם בכל עמלו
ובעצב לבבו אשר הוא עמל תחת
השמש כל ימי יגונו ועסיון כאבו גם
בלילה לא שכב לבו זה גם הבל הוא
25 אין טוב לאדם שיאכל ושתה
ויראה את נפשו טוב בעמלו גם
זאת ראיתי כי מיד האלהים היא
26 כי מי יאכל ומי יחיש חוץ
ממני כי לאדם אשר טוב לפניו נתן
חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן
עניין לאסף ולכנוס ולתת לטוב
לפני האלהים גם זה הבל ורעות
רוח

26 तब मोशे ने अहरोन और उसके पुत्रों
को बुलाकर इस्राएल के पुरनियों को
बुलाया। 27 तब मोशे ने अहरोन से कहा,
"तुम अपने-अपने तम्बू के द्वार पर
खड़े रहो। मैं अपने परमेश्वर यहोवा
से बातें करूँगा। 28 तब मोशे ने
अहरोन से कहा, "तुम्हारे लिए मैं
यहोवा से प्रार्थना करूँगा कि वह
तुम्हारे बीच से साँपों को दूर कर दे।
29 तब मोशे ने अहरोन से कहा,
"तुम्हारे पुत्रों को यहोवा के
सामने लाओ। उन्हें याजक बनाने के
लिए उन्हें पवित्र करो। 30 तब
मोशे ने अहरोन के पुत्रों को
बुलाया। उन्होंने उन्हें पवित्र
किया। 31 मोशे ने अहरोन के पुत्रों
को यहोवा के सामने बलि चढ़ाने के
लिए बैल के बछड़े को लाकर
मिलापवाले तम्बू के द्वार पर
खड़ा किया। 32 तब मोशे ने अहरोन
और उसके पुत्रों से कहा, "तुम
मिलापवाले तम्बू के द्वार पर
सात दिन तक ठहरे रहो। 33 तब
अहरोन और उसके पुत्रों ने वह सब
कुछ किया जो यहोवा ने मोशे के
द्वारा आज्ञा दी थी। 34 उसने यह
भी कहा, "आज के दिन यहोवा ने
तुम्हारे पाप क्षमा करने के लिए
बलि चढ़ाने की आज्ञा दी है।
35 मिलापवाले तम्बू के द्वार पर
सात दिन तक तुम यहोवा की सेवा
करो, नहीं तो तुम्हारी मृत्यु हो
जाएगी। यही यहोवा की आज्ञा है।
36 तब अहरोन और उसके पुत्रों ने
यहोवा के सब आदेशों का पालन
किया। 37 यह घटना मिस्र देश से
निकलने के बाद की है। यह घटना
मिस्र देश से निकलने के बाद की है।
38 मोशे ने इस्राएलियों से कहा,
"तुम्हारे बीच से जो कोई पुरुष
अपने गोत्र के अनुसार अपने
परिवार के साथ अपने-अपने तम्बू
के द्वार पर खड़ा होगा, उसे
39 मोशे ने इस्राएलियों से कहा,
"तुम्हारे बीच से जो कोई पुरुष
अपने गोत्र के अनुसार अपने
परिवार के साथ अपने-अपने तम्बू
के द्वार पर खड़ा होगा, उसे
40 मिलापवाले तम्बू के द्वार पर
खड़े होकर यहोवा के सामने बलि
चढ़ाने की आज्ञा दी है।

ומה שלהיות מלאים 42 אבל אם תהיו רואים שהשמים
ויהפכו 43 ובאבד המשמים יחד עם אור הגדולים שלהם
ויתמו הלבנה ואור הכוכבים המאירים ויפלו הכוכבים מן
השמים ויתערערו הגבורות אשר בשמים כי אם יבא שלהיות
ובאו אלה 44 אבל אם תבקר כי אבן הגדולה הזאת
מעשה ידי אדם ונבנה המלך הגדול אשר בשמים
כי אמרתי לך אבן הגדולה הזאת לא נחצבה מן ההר בלי
ידים ותכה את הצלם אשר עשה ידי אדם ותשברם
ואז נשברו הברזל והחרס והנחושת והכסף והזהב
יחדו ויהיו כמוץ מגרן הקיץ ונשאם הרוח ולא נמצא
להם מקום ואבן אשר הכתה את הצלם היתה לה לאבן
גדולה ומלאה את כל הארץ 2 אבל חלומך הפלא הזה
אמרתי לך 3 אתה מלך מלכי המלכים אשר אלהי
השמים נתן לך הגבורה והחזק והכבוד 4 ובכל אשר
בני אדם ישבו שם נתן בידך ומשל בכל אלה אתה
הוא הראש הזהב 5 ואחריך תעמד ממלכה אחרת
פחות ממך ומלכות שלישית אחרת תעמד מן הנחושת
אשר תמשל בכל הארץ 6 ומלכות רביעית תהיה חזקה
כברזל כאשר הברזל מרסק ומכתת הכל ומרסק
את כל אלה 7 וכאשר ראית רגלים ואצבעות
מעט מן חרס ומעט מן הברזל כן תהיה המלכות
חלוקה אבל מן הנטיעה הרכה אשר ראית
ומעט מן הברזל כן תהיה חזקה 8 ובימי המלכים
האלה יקים אלהי השמים מלכות אשר לא תשחת
ומלכותו לא תעבר לעם אחר ותכה את כל המלכות
האלה ותכלה אותן ותעמד לעולם 9 כאשר ראית
כי מן ההר נחצבה אבן בלי ידים ותכה את הצלם
בברזל ובחרס ובנחושת ובכסף ובזהב אשר אמר
אלהי הגדול לך מה יהיה אחרי הדבר הזה
ובאמת הוא חלום ופתרונו נכון 10 אמר המלך
לדניאל ואמר אמת הוא אלהיכם אלהי האלהים
ואדון המלכים וגלה רזים כי יכלת לגלות
את הרז הזה 11 אז הגדיל דניאל ונתן
מתנות לנבוכדנצר המלך ויתן לו שר גדול
ומושל על כל מדינת בבל ויתן לו מתנות
רבות ויגדל אותו לשים אותו שר על כל
חכמי בבל 12 ובנבוכדנצר המלך ענה ואמר
לדניאל אמת הוא אלהיך אלהי האלהים
ואדון המלכים וגלה רזים כי יכלת לגלות
את הרז הזה 13 ועתה אם תוכל
לגלות לי פתרון הדבר הזה אתה תלבש
ארגמן ותהיה שר שלישי במלכות 14 ובא
אז אמר נבוכדנצר המלך לגלות לו את הרז הזה

ܗܘܢ ܠܡܪܝܡ ܡܪܝܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܥܠܝܟ
ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܚܝܠܐ ܕܥܠܝܐ ܢܚܦܝܟ ܗܘܝܢ ܡܕܡ ܕܢܦܩ ܡܢܟ
ܩܕܝܫܐ ܕܢܬܩܪܐ ܒܪܝܟ ܒܪܬܟ 15 ܗܐܠܝܢ ܢܚܡܘܢ ܠܟܘܢ
ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܘܢ 16 ܡܛܠ ܕܟ ܕܐܢܬ ܠܡܥܒܕ ܠܡܕܥ ܕܠܐ
ܢܬܝܕܥ ܡܕܡ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 17 ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡܥܒܕ ܠܡܫܬܡܥ ܡܢܗܘܢ ܕܢܬܩܝܡ
ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 18 ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡܢ ܕܢܬܩܝܡ
ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܠܗܐ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 19 ܡܢܗܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ
ܠܡܕܥ ܕܐܢܬ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܠܗܐ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ
ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܠܡ ܡܫܬܠܡ ܠܡ ܡܢ 20 ܡܢܗܘܢ
ܠܡ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡ ܡܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ 21
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡ ܡܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡ ܡܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 22 ܡܬܬܝܗܒ ܠܟ ܡܫܬܠܡ
ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ
ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 23 ܡܫܬܠܡ ܐܦ ܡܫܬܠܡ
ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 24 ܡܬܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܐܢܬ
ܠܡ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 25 ܡܛܠܬܐ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ
ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ 26 ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ܒܟܘܢ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 27 ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 28 ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 29 ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 30 ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 31
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 32 ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 33 ܡܫܬܠܡ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܡ ,ܐܦ ܕܐܢܬ 34 ܡܫܬܠܡ

מגדל עוז שמו יהוה, בו יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב׃ 35 הון עשיר קריתו
עזו ומבצר בדמיון נפלת׃ 36 לפני שבר גבה לב וְלִפְנֵי כָבוֹד
ענוה׃ 37 מדבר אל־אחיו יִתְנַשָּׂא גֵוָה וְגַם־לְמַדְיָנִים
יִרְבֶּה־כָּבוֹד׃

14 חכמת נשים בנתה בֵיתָהּ וְאִוֶּלֶת בְּיָדַיִם תֶּהֶרְסֶנּוּ׃
2 הולך בישרו יָרֵא יהוה וּבוֹז דְּרָכָיו נִלְעָג׃ 3 בְּפִי־כְסִיל חֹטֶר גַּאֲוָה
וְשִׂפְתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמָרֵם׃ 4 אֵין בָּקָר נִקְיוֹן וְרַב־תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר׃
5 עֵד אֱמוּנִים לֹא יְכַזֵּב וְיָפִיחַ כְּזָבִים עֵד־שָׁוְא׃ 6 בִּקֵּשׁ לֵץ חָכְמָה
וְאֵינֶנָּה וְדַעַת נָבוֹן נָקַל׃ 7 לֵךְ מִנֶּגֶד כְּסִיל אִישׁ לֹא יָדַעְתָּ
שָׂפָתָיו׃ 8 חָכְמַת עָרוּם הָבִין דַּרְכּוֹ וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה׃
9 אֲשָׁמִים יִלְעַג לָהֶם וּבֵין יְשָׁרִים רָצוֹן׃ 10 מַרַּת נֶפֶשׁ יוֹדַעַת
אַךְ־לְבָבוֹ וּבְשִׂמְחָתוֹ לֹא יִתְעָרַב זָר׃ 11 בֵּית רְשָׁעִים יִשָּׁמֵד
וְאֹהֶל יְשָׁרִים יַפְרִיחַ׃ 12 יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ
דַּרְכֵי מָוֶת׃ 13 גַּם בְּשׂחוֹק יִכְאַב־לֵב וְאַחֲרִית שִׂמְחָה תוּגָה׃
14 מִדְּרָכָיו יִשְׂבַּע סוֹג לֵב וּמֵעָלָיו אִישׁ טוֹב׃

לאמר אל בני ישראל ואתה תצוה את בני
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאר
להעלות נר תמיד 14 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל 15 ואתה קח את
הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם והקרבת
אותם את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הלוים 16 והקרבת אהרן את הלוים תנופה
לפני יהוה ויהיו לעבד את עבודת יהוה 17 אחרי כן יבאו הלוים
לעבד את אהל מועד וטהרתם והקרבתם אותם
תנופה 18 כי נתונים נתונים הם לי מתוך בני ישראל
תחת פטר כל רחם בכור כל בני ישראל לקחתי
אותם לי לי 19 כי כל בכור בני ישראל לי באדם ובבהמה
ביום הכותי כל בכור בארץ מצרים הקדשתים לי אני יהוה
20 ויעש משה ואהרן ואת כל עדת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
בני ישראל אליהם 21 ויתחטאו הלוים וכבסו בגדיהם
ויעבר אהרן אותם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם לטהרם
אחרי כן באו הלוים לעבד את עבודתם לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
להם 22 ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבודתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
להם 23 ויאמר יהוה אל משה לאמר זאת אשר
ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא צבא לצבא
בעבודת אהל מועד 24 ומבן חמשים שנה יפרש מצבא העבודה
ולא יעבד עוד ועבד את אחיו באהל מועד לשמר משמרת
את משמרת הלוים 25 ובן חמשים שנה יבא מצבא העבודה
ולא יעבד עוד ושרתו את אחיו באהל מועד לשמר משמרת
הלוים 26 ואת העבודה לא יעבד כן תעשה לדגלים
בשמרתם ובעבדתם ומשה ואהרן ובניו יהיו אלה
הלוים לעבדתם לפי פי יהוה ביד משה 27 ויאמר יהוה אל משה
לאמר מאת בני ישראל תקחו את הלוים תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו הלוים לי אני יהוה 28 ואת בכור
בהמת בני ישראל תקח לי תחת כל בכור בבהמת בני ישראל
לאמר 29 אמר אל בני לוי פקד את משפחתם לבית אבתם
תפקד אותם 30 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא לצבא לעבד עבדת אהל מועד 31 וזה
משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד אהרן ובניו
ונסעו את המחנה בנסע את בדים על כתפיהם
ומת בהר ההר אשר מת שם אהרן 32 ואת אלעזר בן אהרן הכהן
פקד נשיא נשיאי הלוים שמר משמרת מקדש
לאמר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם 33 יברכך יהוה וישמרך יאר יהוה פניו אליך ויחנך

34 הנה אדם היה מן בני בבל, ואיש יהודי היה
מן בני בבל ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש
מן שבט בנימין 35 אשר הגלה מירושלים עם
יכניה מלך יהודה ואת מרדכי הגלה נבוכדנצר
מלך בבל 36 ומרדכי היה אומן את הדסה בת
דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר
ומראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת
37 ולמרדכי היה בן דודו שמו המן בן המדתא
האגגי הגדיל מרדכי מן כל שרי המלך אחשורוש
38 ויאמרו אליו עבדי המלך אשר בשער המלך
אין לך לכרע ולהשתחות להמן כי אם לא תכרע
ותשתחוה יומם ויומם ויגד להמן לראות העמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם כי יהודי הוא 39 ויראו
עבדי המלך אשר בשער המלך ויגידו למרדכי
לאמר מדוע אתה עובר את מצות המלך
40 ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות העמדו דברי מרדכי כי הגיד
להם כי יהודי הוא 41 וירא המן כי אין מרדכי
כורע ומשתחוה לו אז נמלא המן חמה על מרדכי
ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי 42 ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל ממלכת אחשורוש עם מרדכי
43 ויאמר המן לזרש אשתו ולכל אהביו לאמר
אם מרדכי מזרע היהודים אשר החל נפל לפניו
אם לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו 44 עודנם
מדברים עמו ובא שרי המלך ויבהלו לקחת את
המן אל המשתה אשר עשתה אסתר 45 ויאמר המלך
אל אסתר מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו
לבו לעשות כן 46 ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה ובגתא וסתר לפני המלך
47 ובגתא וסתר עמדו לפני המלך ותכבד
חמתו 48 ויקם המלך מעל פני היין אל גן
הבירה ומן אשר עשה אל היין 49 ובגתא וסתר
אמרו אל המלך לאמר הן עץ גם עמד בבית המן
לחמשים אמה אשר אמר המלך על מרדכי
אשר דבר טוב על המלך 50 ויאמר המלך תלוהו
עליו ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי
וחמת המלך שככה 51 בחודש
הראשון בשלושה עשר יום בו נקבצו
50 ויאמר המלך אל אסתר המלכה
מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו
לבו לעשות כן 52 ותאמר אסתר איש צר
ואויב המן הרע הזה ובגתא וסתר
עמדו לפני המלך 53 ויאמר המלך
אל אסתר המלכה מי הוא זה ואי זה
הוא אשר מלאו לבו לעשות כן 54 ותאמר אסתר איש צר
ואויב המן הרע הזה ובגתא וסתר

אמר יהוה אלהי צבאות הנני מביא את אמון מצרים
ואת פרעה ואת מצרים ואת אלהיה ואת מלכיה את פרעה
ואת הבטחים בו 55 והיו לבהמה שמה ונסו מפני חרב
ולא יקומו נאם יהוה צבאות 56 ביום ההוא אגלה מלאכים
מלפני לבטח כושית ורעדה חלתם כיום מצרים הנה באה
57 הנה היא באה ותהי נאם אדני יהוה 58 ביום ההוא
אעביר מלאכים מלפני בצים לבטח כושית ותהי חלתם
כיום מצרים הנה באה 59 הנה הבטחים בנהרות אלהים
60 נאם אדני יהוה אמון ונוף ופרעה ובנו ובנותיו
ובכל אשר יבטחו בו מלכי אשור ואת אמון לבדו אל
מלכו 61 גם הוא הלך בשבי הלך גם בנותיו הלכו בגלות
ואת אמון יבטחו אמרו אל מלכי אשור ,שבו אל בצרון ואמון
אמון אמון מן יבוא אחר לבדו 62 כבוא מים רבים אשר
אמון אמון מן יבוא אחר לבדו 63 כוש עזה ,חבל
אמון אמון מבטחה אי ציון 64 אמרתם לי אמרתם
אמון אמון אחרי אמון מבטחה אם לא 65 אמרתי אם שבת הנני
מן שבטיה ,מגדל אמרתם מגדל אמון אמון ובנו
מן שבטיה ,מגדל אמרתם מגדל אמון אמון ובנו
66 ומגדל אל מן אמון שבטיה אמרתם מבטחים ביהוה
67 אמרתם גם הנה אמרתם אלהים אמון אמרתם אמון
אמון אמרתם אל אמון אמון מן אמון מגדל אמון ומגדל
אמון אמרתם אמון אמון אל אמון אמון אמון אמון
,אמון אמון אמון אמון אל אמון אמון אמון אמון אמון
אי ציון 68 גם הנה אמון אמון אמון אמון אמון אמון
,מ אמרתם אמון אמון 69 אמון אמון אמון אמון אמון
אמון 70 אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון
אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון
אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון
אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון
אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון
71 גם הנה אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון אמון
אמון אמון

הנה מה־טוב ומה־נעים שבת אחים גם־יחד׃
כשמן הטוב על־הראש יורד על־הזקן זקן אהרן שיורד על־פי מדותיו׃
15 שיר המעלות הנה ברכו את־יהוה כל־עבדי יהוה העמדים בבית־יהוה׃
בלילות׳ שאו־ידיכם קדש וברכו את־יהוה׃ יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃
16 הללויה הללו שם־יהוה הללו עבדי יהוה׃ שעמדים בבית־יהוה בחצרות בית־אלהינו׃
17 הללויה כי־טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ כל־אשר־חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים
ובכל־תהומות׃ **18** המעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא־רוח מאצרותיו׃
19 אשר־הכה בכורי מצרים מאדם ועד־בהמה׃ **20** שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים
בפרעה וכל־עבדיו׃ **21** אשר־הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃

ים אלהים אמרו אשה אחת מן בני לוי לקחה את בת לוי
22 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים 23 ולא יכלה עוד צפנו ותקח לו תבת גמא
וחמר ותשם בתוך היאר ותשם את הילד בתוך הסוף
24 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו 25 ותרד בת פרעה
לרחץ על היאר ונערתיה הלכות על יד היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחהו 26 ותפתח ותראהו את הילד
והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים הוא 27 ותאמר
אחותו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברות
28 ותאמר לה בת פרעה לכי ותקרא האם לאם הילד הזה
29 ותאמר אליה בת פרעה הילך את הילד הזה והיניקהו לי
ואני אתן את שכרך 30 ותקח האשה את הילד והיניקתהו
ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה והיה לה לבן 31 בימים ההם
ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם ויראה איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו 32 ויפן כה וכה וירא כי אין איש
ויכה את המצרי וטמן בחול 33 ויצא ביום השני והנה
שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך
34 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה
אמר אך הודע הדבר ויירא משה ואמר אכן נודע הדבר
35 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה
ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין ויתישב על
הבאר 36 ולכהן מדין שבע בנות והן באות לשאב
ויבאו את הרהטים למלא את אבות אביהן לצאן
37 ויבאו הרעים ויגרשום ויעמד משה ויושיעם
וישקו את צאנם 38 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר
איכה מהרתן היום 39 ותאמרנה איש מצרי הצילנו
מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישקה את הצאן
40 ויאמר אל בנותיו ואיה זה למה זה עזבתן את האיש
לכו קראן לו ויאכל לחם 41 ויואל משה לשבת את האיש
ויתן את צפורה בתו למשה

הנה מחשיך והולך ויפול מים עד 42 לתענית שהיא
ערב שבת ואז יבוא יוסף איש הרמתים 43 והוא
מיוחס ומלך והולך לחלוטין ומים שאבו מים אל תוך שור
מקדש בי פילטוס 44 ובעוד מיכל לוקח פילטוס אל לוח
הנה לא ידע מלוקח מיוחס לתענית ויום אחר בזה לא ידע
שאם יהיה 46 שאול מיכל בתו אל עד 45 אחר ויהיה
ויבוא ויום ויום ויבוא מתאמה מה מתיה מחשיב ויהיה
ויתלבש ויום ויבוא 47 ויבוא מתיא לו ויאמר לו ויבוא
הנה מה, מ הנה, מי ויאמר, מתאחשורוש ויהיה

16 ויבוא ויבוא ויתלבש הנה ויהיה אחרי זה
ויבוא בית בי ויבוא 2 ,מתשבחו ויאמרו ויבוא ויבוא אל הנער
ויתפרנס ,ויום ויהיה 3 ויבוא מה בי ויבוא אחרי ,אחר
ויבוא ,מי 4 ויבוא אחרי ויבוא לא ויבוא לא ויבוא בי לא
ויבוא אחרי ויבוא 5 לא יבוא אחרי ויבוא ,מ ויתלבש
מתאחר ויאיום ויקרעו אבלים ויבוא לא יתרו ויבוא ,ומי
ויום ויאמר ויבוא בי בבוא לשוא ויבוא לא ויבוא 6 מי
ויום ויבוא ויבוא ויתרו מי לא ויום ויבוא לא מי לא הנה הנה
ויבוא בית ויבוא ויתרו 7 ויבוא ויבוא ויבוא ,מתרחקים ויבוא
בוא בבוא בבוא 8 ויבוא ויבוא ויבוא ,מתאשר יהיה ויבוא
ויבוא ויתאיה ויומא יבוא ויבוא ויום ויבוא ויבוא לא הנה
(note: The most reliable and 9 יבוא ,ויום ויבוא ויבוא לא בבוא
earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) ויבוא
ויבוא ,מ ויתלבש ויבוא ויבוא ,ומתיא הנה ויבוא בבוא ויבוא
מתבוא ויבוא ויבוא יתרו ,מה 10 מבוא ויום הנה ויבוא
ויבוא ויבוא ויבוא בבוא ויבוא 11 ויבוא ויום ויבוא ויום
ויבוא ,ומתיא ויבוא בבוא ויבוא 12 ויבוא ויבוא לא ויבוא ,ומתיא
ויבוא ,ומתיא ויבוא לא ויבוא ,ומתיא ויבוא בבוא ויבוא 13
ויבוא ויבוא ויבוא ויבוא ויבוא ויבוא ויבוא ויבוא 14 ויבוא ויבוא ויבוא לא בא ויבוא ויבוא ויבוא

בעיר ירושלים, לשרשה בה שרשים נעצר לשפוטם שרבוטים
ובארה 15 ובשום לא יבוז, מנאשיו יעלו יחד לא מובה שבעלה
לפני יהוה לחלה ולא לחלשה לחם ארבעה מלה שלשה, בחלם בנשים 16
אשה בנה מלחמה אל אשה אשה אשר בחבה בחמתה אשה 17
בעבור אדוני, בעבר בפני מלך בחמתה מלכה בין אשתיה
אשה בה בעלה אשתיה 18 בעלה בשלום אשה בעבור בעלה
לב בעבור בעמודיה ובאר יום יום אל בעבר אשתה
בנשים מעשלבה 19 נעבד בין בני בני בה יבוז יהוה בעבר
בעבר בין ובאר 20 אמרה ישבה בי בעבה אלם אשבר
מעלה יבשה בעמי אדם יבבה בני בשה יבוז בעבה
בעשרים מבוא

ܡܪܩܘܣ

1 ܟܬܒܐ ܕܫܘܪܝܐ ܕܐܒܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ
ܗܘܐ ܪܫܝܡܐ ܕܒܫܘܪܝܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܐܝܫܥܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܫܕܪ
ܠܡܠܐܟܝ ܠܡܫܕܥܝ ܕܢܬܬܠ ܩܕܡܟ ܠܡܫܪܝܬܟ ܕܢܬܬܩܢ ܐܪܚܟ ܠܒܪܝ
ܕܠܐ ܢܫܬܘܩܘܢ ܠܡܫܡܥ ܠܩܠܗ ܕܩܪܝܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗܢܘ ܡܬܩܢܝܢ ܢܬܒܝܢ ܠܗ ܐܪܚܬܗ ܕܡܪܝܢ ܒܬܪ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܟܪܙܘ ܠܡܬܒܐ
ܕܚܛܝܬܐ ܠܡܚܘܠܬܐ ܕܚܛܝܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܡܫܬܕܪ ܒܡܠܬܐ ܕܝܫܥܝܐ
ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܐܝܫܥܝܐ ܗܢܐ ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ
ܠܡܫܕܥܝ ܕܢܬܬܠ ܩܕܡܟ ܠܡܫܪܝܬܟ ܕܢܬܬܩܢ ܐܪܚܟ ܠܒܪܝ ܕܠܐ

ܗܘܠܝܢܐ ܕܡܠܟ ܒܪܐ ܕܝܢ ܒܪܝܐ ܠܡܪܝܡ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܠܐ ܢܫܒܩ ܐܝܟܡܐ ܠܡܢܐ 20 ܡܢܐ ܕܝܬܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܠܠܗܘܢ
ܗܘܢܘܢ ܕܝܢ ܠܗ ܠܝܘܡܐ ܡܢܐ ܕܟܬܒܐ ܕܟܬܒ ܠܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܟܬܒܐ ܕܐܝܟ ܒܪܟ ܢܝ ܕܟܬ 21 ܒܡܬܪܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢܐ ܠܟܠ
ܢܝ ܢܦܫ ܕܢ 22 ܕܠܡܢܢ ܡܗܝܢܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܒܡܬܝܗ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܠܐ ܕܟܬ ܕܝܢ ܕܝܢ ܠܠܗ ܕܝܢ ܡܫܝܚ ܕܝ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܠܐ ܢܦܫ ܕܢ ,ܐܡܝܢ ܕܝܢ ܐܡܝ ܐܡܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܝ 23
ܒܝ ܕܝܢ 24 ܡܗܝܢ ܠܗ ܡܗܝܢܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܢ
ܗܘܢ ܕܝܢ ܡܗܝܢ ܡܗܝܢ ܡܗܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܕܝܢ ܠ ܢܦܫ ܠܝܢ 25 ܗܘܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܢܝ ܕܝܢ 26 ܕܝܢ ܕܢ ܗܘܢ ,ܢܦܫ ܢܦܫ ܕ ܠܢܦܫ ܕܝ ܕܝ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܗܘ ܒܝ ܕܝ ܕܝ ܠܡܪܝܡ ܡܫܝܚ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ,ܕܝ 27 ܗܘ ܕ ܡܢܢ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ,ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ,ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
28 ܕܝ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
29 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
30 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
31 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
32 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
33 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
34 (aiōn g165) ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
35 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
36 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
37 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ

ܒܗܝܠܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܩܒܠ

ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܩܡ ܠܗ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܢܬܠ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܕ

אמנם 9 בעמדכם לד אלוה אחיקם ביקום כמה מדם
אמנם אינו מאמנכמם בעמדם אחד אמנו אינו
לו אינם בעמדם 10 אחר אחנו אמנם בעמדם
אמנם אחר אחנו אמנם בכם אינו אחד אם בעמדם
לכם אינם אחר אמנם בעמדם 11 אינם בכם אינו בכם
אמנם אינו אמנם אינו בכם אחד אמנם 12 אמנם אמנם אינו
אחד אחר בכם אמנם 13 אינם אמנם אמנם אינו אמנם בכם
אמנם אמנם אמנם אמנם אמנם אמנם אמנם אמנם אמנ

אשר אחרי אלהים אשר לו לרעתו עשוי כי מן אדם
בדם אלהמן עשויה אדם אלה אשם מה מן 27 אחרי מעשהו
אחיה, מדעתם ־בדבדה אלף נגעה, מדמתה מן אלהם
יהיה אמלאל ארבה, מדבה לב מלחם 28 אחרונה הפנה
29 אחזל אין אלה אשר, יהי ארבה מן אחר איש אחזל
אלהים המלאה אבה ־יפה בחלה מן 31 אשם שבר, מן אמה
אלהיה המלאה אבה בחלה אמה 32 אחיהו לאלמה אמרה
מעשה בם בדמה אחרה אחרה אלהים 33 לאמרה אחרה
מן מדבר בחיבר יהיה ־אחרה ־לבר ארבה 34 ,מדעם
אלהים לאמרה אלהיה אחרה אלהים מן אחר אשר אבר
אלף אבר אשר אחרה יהיה ,מדבר בם ־מעבדה 35 אחיהו
מאיה אלהים בם אשה 36 אחרה אלהים אלהים
אדם מאלהים אחרה ,מ אבר יהיה אלהים בם מדבר
אלהיה אדמה 37 מאלמאה בם אחר מדם אבר אבר מעבה
אחרה בם אדם אבה אלה יהיה מאלה אשר אשר
אבר אלה אלהים אבר אלהים אבר אשר 38 אלמה
אחרה אחרה אדם אשה אלהים אבה אבה אבה
אדם אלמאה אחיה אדמה אלהים מה אדם ,מ אבה
בדם 39 אמרה אמרה אדם מה אחרה אבר אדם ,מדם
אלה בם אלמאה בעבה אדם בדם אל מדעה אחרה אשר
אלהים אשה יהיה אבה אלהים אבר בם אדם 40 ־מאלהים
מדעה 41 ,מדם אדם אדם אלהים אלהיה אלהים
בדם 42 אש ־אבה אחרה מדבה אמרה מה אשר אבר
אחרה מה אחרה אשר אמר אלה אחרה אבר בם אדם
אם אבר אלף בם מדבר ־מעה אבה אדם אלהים בדם 43
בדם יבר ־מה 44 אחרה אם בדה אל מאדם אבעה אמרה
אדם, מאבה בם אשה אחיה אלה בדם מה ־מאלה בם
אבעה ,מאבדה אבה 45 ־מה בדה בם אדם אלהים
אלהים יהיה אבה 46 מן מה אבדם אמרה אמרה ־מה

מעבר הירדן אל ארץ כנען: ראו, נחלקו לכם את הארץ
הזאת בגורל לנחלה לשבטיכם; ויתר הלוים נתתי
לבני לוי בכל מעשר ישראל לנחלה תחת עבודתם
אשר הם עובדים את עבודת אהל מועד. 47 ולבני אהרן הכהן
הלוים יהיו עם הלוים איש אל אחיו; ומעשר מעשר
ישראל יהיה לכם לנחלה. 48 ואל הלוים תאמר, כי תרימו
את המעשר מאת בני ישראל אשר לקחתי מאתם מאת
נחלתם, ורמתם תרומה ה' מן המעשר, ונתתם את תרומת
ה' לאהרן הכהן. 49 גם כי תרימו את חלבו מן המעשר
אז יחשב ללוים כתבואת גורן וכתירוש יקב. 50 ודברתם
אל הלוים ואמרת אליהם כי תרימו את המעשר
אשר נתתי לכם מאתם לנחלתכם, ותרמתם ממנו תרומת
ה' מעשר המעשר. 51 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מגרן
וכמלא היקב. 52 ככה תרימו גם אתם תרומת ה' מכל
מעשרותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם מהם
תרומת ה' לאהרן הכהן. 53 ואתם לא תגשו אל כל
עבודת המקדש ולא אל המזבח פן תמותו גם אתם
וגם אחיכם אתכם יחד; ולוויי אבותיכם הקרב אל
אהל מועד ונשרתו את משמרתו ואת משמרת כל
העדה. 54 ואל כלי המקדש ואל המזבח לא יגשו
פן ימותו גם הם גם אתם. 55 ואתה ובניך אתך תשמרו
את משמרת כהונתכם לכל דבר המזבח ולפנים
מן הפרכת ועבדתם עבודת מתנה; הזר הקרב
יומת. 56 ויאמר ה' אל משה לאמר: 57 הנה לקחתי
את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור רחם
בבני ישראל והיו הלוים לי. 58 כי לי כל בכור
בבני ישראל מאדם ועד בהמה ביום הכותי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל.
59 ואת הלוים לקחתי לי תחת כל בכור בני
ישראל; והלוים יהיו לי אני ה'. 60 ואת בני לוי
נתתי נתון מתוך בני ישראל לאהרן ולבניו
מעבודת בני ישראל לעבוד את עבודת אהל מועד
ולכפר על בני ישראל, ולא יהיה נגף בבני ישראל
בגשת בני ישראל אל הקדש. 61 ויהי ביום הקים
משה את המשכן לעדתו ויקרא אל אהרן ואל בניו
לאמר: 62 ויהי ביום הקים משה את המשכן
ויקרא אל אהרן ואל בניו לאמר: 63 ויהי ביום
הקים משה את המשכן ויקרא אל אהרן ואל בניו
לאמר: 64 ויהי ביום הקים משה את המשכן
ויקרא אל אהרן ואל בניו לאמר: 65 ויהי ביום
הקים משה את המשכן ויקרא אל אהרן ואל בניו
לאמר: 66 ויהי ביום הקים משה את המשכן
ויקרא אל אהרן ואל בניו לאמר: 67 ויהי ביום
הקים משה את המשכן ויקרא אל אהרן ואל בניו
לאמר: 68 ויהי ביום הקים משה את המשכן
ויקרא אל אהרן ואל בניו לאמר: 69 ויהי ביום
הקים משה את המשכן ויקרא אל אהרן ואל בניו
לאמר:

3 ואתה שמעתיו בן ראיתיהם ויגדו לי אם
כן אחרי אשר אמרו לי אל תירא אל תחת
אשר אמרו אל תחת אשר, מאת פלשתים אל תירא
אל תחת 2 כי אמרו אשר אמרו אל תחת אשר אמרו
אל תירא אל תחת אל תחת אם אמרו אל תחת
כי אמרו אל תירא אל תחת אל תחת אם אמרו
אל תחת אל תחת אל תחת אל תחת אל תחת
אל תחת אל תחת אל תחת אל תחת אל תחת
אל תחת אל תחת אל תחת אל תחת אל תחת

אל אמרתי לא אראה יהוה יהוה בארץ החיים לא אביט אדם עוד
יושבי חדל׃ 10 כמו־עב כלה וילך כן יורד שאול לא יעלה׃
11 לא־ישובו עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו׃ 12 גם־אני לא
אמנע פי אדבר בצר רוחי אשיחה במר נפשי׃ 13 הים אם־תנין
כי־תשים עלי משמר׃ 14 אם־שכבתי ארמר אקיצה ומדד ערב
מלא־נדדים׃ 15 תקרא וענה אני אשיבך לעמל ידיך תכסף׃
16 כי־עתה לעפר אשכב ושחרתני ולא אתהלך׃ 17 מה־אנוש כי
תגדלנו וכי־תשית אליו לבך׃ 18 ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו׃
19 עד־מתי לא־תשעה ממני לא־תרפה רקי׃ 20 חטאתי מה־אפעל
לך נצר האדם למה־שמתני למפגע לך ואהי עלי למשא׃
21 ולמה לא־תשא פשעי ותעביר את־עוני כי עתה לעפר אשכב
ושחרתני ואיננו׃ 22 הלא־כמעט יניח ימי חדל ובעזבני
אבל אביט׃ 23 אז אמרתי אל־אלוה אל־תרשיעני הודיעני
מדוע תריבני׃ 24 הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל
עצת רשעים הארת׃ 25 הלכן עינים בשר לך אם כראות אנוש
תראה׃ 26 הימים כמו־אנוש ימיך כשנותיך כיום׃ 27 כי תדרוש
לעוני ותבקש לחטאתי׃ 28 על־דעת כי לא ארשע ומידך אין
מציל׃

ܐܝܟ 29 ܕܝ ܒܫܘܬܐ ܕܝ ܐܠܦܝܢ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܒܝܬ ܐܒܝܘ ܕܝ ܠܐ, 30 ܕܝ
ܡܠܟܐ ܕܝ 31 ܫܡܫܐ ܕܝ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܝ ܫܦܪܐ ܕܝ ܡܪܝܡܐ ܕܝ ܥܡܘܢ ܕܝ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܢܘܪ ܕܝ ܫܡܝܐ 32 ܕܝ ܥܡܘܕ ܕܝ ܢܘܪ ܕܝ ܚܕܪ ܕܝ
ܒܝܬ ܐܒܝ ܕܝ ܫܡܝܐ 33 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܒܝܬ ܐܒܝ ܕܝ
ܕܝ ܦܝܬ ܕܝ ܡܪܝܡܐ 34 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ
ܕܝ ܚܕ ܕܝ ܫܡܝ 35 ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܒܝܬ ܐܒܝ ܕܝ ܚܕ ܕܝ ܫܡܝ
ܐܝܟ 36 ܕܝ ܡܝܬ ܕܝ ܐܒܪܗܡ ܕܝ ܒܝܬ ܕܝ ܐܒܝ ܕܝ ܡܫܝܚܐ 37 ܕܝ
ܐܝܟ ܕܝ ܐܒܪ ܕܝ ܡܝܬ 38 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܝ ܒܝܬ ܕܝ ܐܒܝ ܕܝ ܡܠܟܐ

4 ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܒܝܬ ܐܒܝ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ 2 ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 3 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 4 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 5 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 6 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 7 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 8 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 9 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 10 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 11 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 12 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 13 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 14 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ 15 ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܠܟܐ

אל יבא אשרו 16 גם כל אשר לא ידע
אותו ישראל לאמר הנה אלה בני יעקב
ואשר נמצא אתו כסף הושב בתוך 17 ויאמר לאמר אל
פרעה 18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי
אמרו אל יעקב אביהם הלא אנכי יראת
אלהים אם אתם כנים אחד אסור בבית
משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר לרעב
בתיכם 19 ואחיכם הקטן הביאו אלי
ויאמן דבריכם ולא תמותו ויעשו כן
20 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו
על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת 21 ויען, ראובן לאמר
הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד
ולא שמעתם גם דמו הנה נדרש 22 ראובן
לפנים אמר לאמר אל תחטאו בילד
ולא שמעתם גם דמו הנה נדרש 23
והם לא ידעו כי שומע יוסף הם כי המליץ
ביניהם 24 ויסב מעליהם ויבך
ויבן אליהם ויקח מאתם את שמעון
ויאסר אתו לעיניהם 25 ויצו יוסף
ויאמר לא ידעו כי שומע יוסף הם כי המליץ
ביניהם ויסב מעליהם ויבך
ויבן אליהם ויקח מאתם את שמעון
ויאסר אתו לעיניהם 26 ואנשים שמו אחיהם
אל אמתחתו ויתן לשבר אל אמתחת
אחיו כסף איש אל אמתחתו ונתן
להם צידה לדרך 27 ויעמסו אנשים אחיהם
אל חמריהם ויצאו משם 28 ויפתח
אחד את אמתחתו לתת מספוא לחמרו
ויראה את כספו והנה הוא בפי אמתחתי
ויאמר אל אחיו הושב כספי ואף הנה
בשקי 29 ויצא לבם ויחרדו
איש אל רעהו לאמר מה זאת עשה אלהים
לנו 30 ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל אשר
קרה אתם לאמר 31 דבר האיש אדני
אלינו קשות ויתן אתנו כמדרגלי
הארץ 32 ואמר אליו אנחנו שנים עשר
אחים בני אבינו האחד איננו והקטן
עם אבינו היום בארץ כנען 33 ויאמר
אלינו

אמרו אליו מה זאת עשית ויאמר כי יראתי
כי ערום אנכי ואתחבא׃ 34 ויאמר מי הגיד לך
כי ערום אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל ממנו אכלת׃ 35 ויאמר האדם האשה
אשר נתת עמדי היא נתנה־לי מן העץ ואכל
׃ 36 ויאמר יהוה אלהים אל האשה מה־זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
37 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל החיתו השדה
על־גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
38 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו
עקב׃ 39 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל ימי חייך׃ 40 וקוצים ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה׃ 41 בזעת אפיך תאכל
לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת
כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 42 ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃
43 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור והלבישם׃ 44 ויאמר יהוה אלהים הן האדם
היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־
ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
לעלם׃

5 אלה תולדת אדם ביום ברא אלהים
אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה
ברא אתם וברך אתם ויקרא את־שמם אדם
ביום היותם׃ 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה
ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת׃
4 וימי אדם אחרי הולידו את־שת שמנה
מאות שנה והוליד בנים ובנות׃

לבחבה מאיה מלכות אל אמרו לי מדע 5 אשר שחרה אל
אמרו הן אלהיה אל שמיר אל קדמה מלכא מלה אמרת מן
אדין מאיה אמרו מדע שבעה מדרגה מדות 6 אדין מן אדין
מאשתבחו המונהון מלכא 7 המלכא מן אדין אמרו מלכא
מאשתבחו המונהון מלכא מדע הן אנה המון אדין אמרו
אשתבח שמה מלה מלכא מדע הן אנה המון אדין אמרו
המון שרה הן מדע 8 מן מדע הן אנה המון מלכא
אדין אמרו מן אדין מלכא מדע אל אדין מן אמרו מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא
מדע אל מדע מן אדין מלכא מדע אל מדע מן אדין מלכא

מדברים, ויעבור 20 בין שני הגדרות אשר בין ארם
לבין ישראל ויעבר ארם לפני ישראל ויארבו לו
בערבות המישר 21 ויקם איש אלהים אל יהושפט מלך
יהודה לאמר שמע יהושפט וכל יהודה וירושלם
בטח בה׳ אלהיכם והאמנו ובטחו בנביאיו והצליחו
בין ויעצו את העם משרתים לה׳ ולספר לבשי
קדש בהדר בצאת לפני הצבא ולאמר הודו לה׳ כי
לעולם חסדו 22 ובעת הרנה ותהלה נתן ה׳ ארבים
על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה
ויגפו 23 ועמדו בני עמון מואב על יושבי הר שעיר
להחרים ולהשמיד ובכלותם לישבי שעיר עזרו איש
לרעהו לשחת 24 ויהודה בא על המצפה אל
המדבר ויפנו אל ההמון והנה פגרים נפלים
ואין פליטה 25 ויבא יהושפט ועמו לבז שללם
ויהי בבזם רב מאד גם רכוש גם בגדים
וכלי חמדה אשר בזזו להם יותר מהשא
ולבז שלשת ימים היה הבז כי רב הוא 26 וביום
הרביעי נקהלו אל עמק ברכה כי שם ברכו את
ה׳ על כן קרא שם המקום עמק ברכה עד
היום הזה 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם
ויהושפט בראשם לשוב ירושלם בשמחה כי
השמיחם ה׳ מאויביהם 28 ויבאו ירושלם בנבלים
וכנורות וחצצרות אל בית ה׳ 29 ויהי פחד אלהים
על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם ה׳
עם אויבי ישראל 30 ותשקט מלכות יהושפט
ונח לו אלהיו מסביב 31 ויהושפט מלך על
יהודה בן שלשים ושש שנה בהמלכו
ושם אמו עזובה בת שלחי 32 וילך בדרך
אביו ובדרך אסא אביו לא סר ממנה
לעשות הישר בעיני ה׳ 33 אך הבמות לא סרו
עוד העם טרם הכין לבבם אל אלהי אבתיהם
34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם
כתובים בדברי יהו בן חנני אשר העלה על ספר מלכי
ישראל 35 ואחר כן התחבר יהושפט מלך
יהודה את אחזיה מלך ישראל הרשע
מאד 36 ויתחבר עמו לעשות אניות לבוא
תרשישה ויעשו אניות בעצין גבר
מרשעה 37 ויתנבא אליעזר בן דודוהו
מרשה על יהושפט לאמר בהתחברך
אחזיה עשה ה׳ את מעשיך וישברו האניות
ולא יכלו לבוא תרשישה

אשר אתם אמרתם אל 38 אבדו אמרו אמרתם אתם ואמר אמר
אשר עוד אמר אמר 39 מלכותם אחרת תקום ממכם אמרתם אמרו
עמדו אמרתם כי אם אשר אמרתם אמר אתם אמרתם אמרתם אתם
6 ואמר לי דברתם מלכות בי אמרתם אמר כמו ולא אמרתם,
לא לי לשון אחד 2 מלחמה אמרתם אמרתם אמר אמר מלחמה
אמרתם אמר לבוא אמרתם אמר אמר לשון מלחמה אמרתם
אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר 3 אמרתם אמרתם אמר אמר
אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

בכל אשר אעבר אליך לדבר׃ 17 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ 18 גם־
את־הנער אשר־אתו׳ אל־תגרע׃ 19 הנה אנכי מקדשׁ אתם׳ בעד כל־
בכורי רחם׳ מבני ישראל׳ ולקחתי את־הלוים׳ תחת׳ כל־בכור בבני
ישראל׳ ואת־בהמת הלוים׳ תחת׳ כל־בכר בבהמת׳ בני׳ הלוים׳ אני׳
יהוה׃ 20 וידבר יהוה אל־משה׳ לאמר׃ 21 לגרשון׳ משפחת הלבני׳
ומשפחת השמעי׳ אלה׳ משפחת׳ הגרשני׳ לגרשון׳ יצאו׳ 22 פקדיהם׳
בספר כל־זכר׳ מבן׳ חדש׳ ומעלה׳ פקדיהם׳ שבעת׳ אלפים׳ וחמש׳
מאות׃ 23 משפחת׳ הגרשני׳ אחרי׳ המשכן׳ יחנו׳ ים׳ מערבה׳
23 ונשיא׳ בית׳ אב׳ למשפחת׳ הגרשני׳ אליסף׳ בן־לאל׃ 24 ומשמרת׳
בני־גרשון׳ באהל׳ מועד׳ המשכן׳ והאהל׳ מכסהו׳ ומסך׳ פתח׳
אהל מועד׃ 25 וקלעי׳ החצר׳ ואת־המסך׳ פתח׳ החצר׳ אשר׳ על־
המשכן׳ ועל־המזבח׳ סביב׳ ומיתרי׳ אהלו׳ לכל׳ עבדתו׃ 26 ולמרארי׳
בני־מרארי׳ משפחת׳ המחלי׳ ומשפחת׳ המושי׳ אלה׳ משפחת׳ מרארי׳
לפקדיהם׳ בכל׳ מספר׳ כל־זכר׳ מבן׳ חדש׳ ומעלה׳ שלשת׳ אלפים׳
27 לעבדת׳ עבודתם׳ ומשמרת׳ משאם׳ בבית׳ מועד׳ ופקדתם׳ אתם׳
בשם׳ איתמר׳ בן־אהרן׳ הכהן׃ 28 לקהתי׳ משפחת׳ הקהתי׳ לכל׳
הנשאים׳ אל־קדש׳ הקדשים׳ 29 בני׳ קהת׳ יחנו׳ על־ירכת׳ המשכן׳
תימנה׃ 30 ונשיא׳ בית׳ אב׳ למשפחת׳ הקהתי׳ אליצפן׳ בן־עזיאל׃
31 ומשמרתם׳ משא׳ הארון׳ והשלחן׳ והמנרה׳ והמזבחות׳ וכלי׳
הקדש׳ אשר׳ ישרתו׳ בהם׳ והמסך׳ ועבדתם׳ כל־עבדתם׃ 32 ונשיא׳
הנשאים׳ ראש׳ לנשיאי׳ הלוי׳ אלעזר׳ בן־אהרן׳ הכהן׳
פקיד׳ לשמרת׳ משמרת׳ הקדש׃ 33 למרארי׳ משפחת׳ המחלי׳ ומשפחת׳
המושי׳ אלה׳ משפחת׳ מרארי׳ פקודיהם׳ לפי׳ כל־זכר׳ מבן׳
חדש׳ ומעלה׳ אלפים׳ ומאתים׳ 34 ויהי׳ מספר׳ פקודיהם׳ לפי׳
בני׳ קהת׳ לכל׳ העבד׳ בעבדת׳ אהל מועד׳ אשר׳ פקד׳ משה׳ ואהרן׳
ונשיאי׳ ישראל׳

35 בזאת אבין כי אם־לא בשם־יהוה אלהינו לא
נצל אחינו ולא יבצר לנו מהם אם־לא בשם־יהוה
אלהינו נלחם־בנו ונגרשם מן־הארץ אשר־נגש
אתנו׃ 36 ויהי בהשמע אלהינו אשר־אנחנו עשים
ותבז־נא חרפתם בראשם ונתתם לבז בארץ
שבי׃ 37 אל־תכס על־עונם ואל־תמח מלפניך
כי הכעיסו לנגד הבנים׃ 38 ויהי בעת־הלך
סנאבלט והרגוהו בחרב גם־הם נמלטו אל־ארץ
אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃ 39 ויהי
בעת־ההיא ויבא אל־אביו מנחה ובגדי כסף
ובגדי נחושת ויבא אל־ארץ יהודה׃ 40 ובעת
ההיא שלח המלך דריוש אל־כל־ארצו לאמר
אמרו אל־כל־אדם אשר־יבא לרגל אל־בית־יהוה
בירושלם לזבח לאלהי אבותיו׃ 41 ואם־לא
אמרו אל־כל־אדם אשר־יבא לרגל אל־בית־יהוה
בירושלם ונתן־לו מלכי־בבל ומלכי־פרס
ומלכי־יון׃ 42 גם־כל־אשר־יחפץ לבו לתת
לבית־אלהים אשר בירושלם לא־יגרע מן־הבית
הזה׃ 43 ואנחנו נתנו כל־אשר־יחפץ לבו
לתת לבית־אלהים אשר בירושלם מבית לגזברים
אשר־בעבר הנהר׃ 44 וכל־אשר־יבא בדבר
אלהים אשר־בעבר הנהר אל־אמר אמר
לכהני אלהי השמים אם־מאה כרי־כסף ואם־מאה
כרי־חטים ואם־מאה בת־יין ואם־מאה בת־שמן
ומלח אין מדה׃ 45 כל־אשר־יגזר אמר לכם
לעשות לאלהי השמים יעשה־בחרדה לבית
אלהי השמים פן־יהיה־קצף על־מלכות
בנינו׃ 46 ועתה אנחנו מודעים לכם אל־כל־
הכהנים הלוים המשרתים בבית־אלהים אין
רשות־מדה מס־ומנדה ומכס לא־יהיה׃ 47 כל־
אשר־יגזר אמר־לו אל־אלהי השמים יעשה
בחרדה לבית אלהי השמים פן־יהיה־קצף
על־מלכות בנינו׃ 48 ועתה אמר־אני לשים
טעם לזקני היהודים לבנות את־הבית הזה
עד־אם־לא אמר־אני לבנות את־הבית הזה
ולהשלים את־החומה׃ 49 אז־אמרו־נא אלינו
מי־נתן לכם רשות לבנות את־הבית הזה

הבה אשמידם מגוי ואפחידם מלהיות עוד שם ישראל, כי אם
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי
תורישמו ידי.

7 הבה אלף אלים לחשבון המלך אלה הבה
אנשים אדם הבה נא אויבינו בי ונהרגם 2 בהגיע בי אויבינו
לחפשמך 3 אחרתו אדם בפחד, המלך אדם ואמרו אנשי
אל בחצר 3 אחרתו אדם בהבה אנשים אשר מלך יעזו בחצר
אנשי מנה אדם אבה אנשים אשר מלך יעזו בחצר
בחצר בחצר אחר לא אחר בה בי אמר 4 ונהרגו אשר אנשים
5 אנשי מן יהרגו אם אבד בחצרה אנשי אלף מנה אדם
בי בחצר 6 ל אבה אם אנשי אנשים אחר בחצר אחר בחצר אשר
מלך יעזו אנשי אל אדם בי אמר בחצר אדם אל אנשי אשר
אבד יעזו אל לחרבו אל, יהי מן יהרג, מבחוץ אויבינו
אנשי אל אבד אל אנשי אם לבדו 7 בלילה אשמר לחרבו אנשי
אנשי אנשי חרב 8 אלף אמרתיהו אנשים אל אנשי אנשי
,אנשי אשמר אנשי אבלבב אשמר אנשי יהרגו אנשי אבדו
אנשי אויבינו אל אבד בו אנשי אמר יהרגו אבלבלבלבם
אלם בחצר בי אחר בי 9 יהרגו אנשי יהרגו, יהרגו אנשים
אנשי יהרג מלך אנשי יעזבו יהרגו בחצר בחצר מן יהרגו
אנשיהם אנשי אנשי אשמרו לבחצר אשר אל חרב יבא
10 מחרבו מלך אבדו אנשים לבחצר אבדו אבדו אם אנשי
אדם אל מלך יהרגו אבדו אדם 11 אחר בי אדם מנהיג
12 אנשים אבדו מנה, מבחוץאלה בלי מנהיג אשמרו
אנשים אנשי אבדו אלם בי אנשי אנשים אנשי מלך יהרגו בה
,יהי אנשים אבדו אדם אנשים מנה, מה מנהל אדם
מן יהרגו מנה אשמרו אבדו בי אנשי 13 מנה אנשים
אבה מן מה אלם אבדו אנשים אבדו אל יהרגו אל 14 אל מלך לבחרב אנשי
אבה מן אדם אבדו אנשים אבדו אל אנשים אבדו מן אבה
,יעזו אנשים מה מלך מה 15 אבה אנשי יהרג בלי אנשים יהרגו
אבדו אנשים אל אנשים אנשים 16 מנהל מנהם אבלבלה
אבדו אנשים אל אנשים אנשים אבדו

ומאמר הזה אל אמר אלהים אל אברהם ואל
יצחק ואל יעקב לאמר אנכי אל שדי פרה ורבה
גוי וקהל גוים יהיו ממך ומלכים 17 יצאו מחלציך
אשר אתן את הארץ הזאת לזרעך אחרי
כן ויעל אברהם מעל אלהים 18 ויאמר אלהים אל אברהם
אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד
ויאמר אברם אדני אלהים מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר 19 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן ביתי יורש אותי זה אליעזר 20 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך 21 והוציא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך 22 והאמן באלהים והחשבהו לו צדקה
ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה
23 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה 24 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל יונה 25 ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך
ואת הציפר לא בתר 26 ויגרש העיטים על הפגרים ויבא אברם
לגרש אותם 27 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלה על אברם 28 ויאמר אל אברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה 29 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול 30 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה
31 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה 32 ויהי השמש
לבוא והערפל היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים ההם 33 ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר

אחיהם אשר אל המלך בגדו מים אשר 34 מה הנה אשר נגזר
אשמתו אשמותם אותם שאול אל אחרי אחרי אם ואלון
בו אשר 36 ומה אמרו אנשי העיר אל אדוניהם 35 אשמתם
הם אשרתם מאחרי אל מחה חטאם ולבדו אשרתם אל מה הנה
בכה מה עד אל אוזנו אשרתם אל אחרי אדוניהם 37 ויתוודה
בה, הם אשמותם הנה הנה אשר אשלם אשמתם ואשמתם
אשמתם אשרתם אחרי שאול ויאמר הם אשרתם בגדתם
מגבורתם הנה הנה אשרתם אל אל ,מלך ו הנה לא מגיאות הנה 38
הנה אשרתם אמר לא אמרה אזנם אשרתם ,מלך ו אשר אל
אל אשר הם אשרתם בו אל ,מלך ו אמרתם אשרתם ,מגבור הם אשרתם
אל אשר הם בה אשר הנה לא אשר הנה אמרתם מגבורתם אשמותם 39 הנה אשרתם אשרתם ,מלך ו
בו אשר 40 מן הנה ,מגבור אשר אשר ,מ אשר ,מ, הנה אשר אשר ,מ
הנה בו הם אל הנה אל אשר הנה אל אמרתם מן הנה הנה אמרתם
לגבור הנה אשר אשר מגיאות 41 הנה מן הנה אל הנה הנה אל
אשר הנגיאות אשרתם אשרתם אשרתם אשר אשר אל אשר אשר
אשר הנה אמרתם אל אמרתם אל אל אשר אל אל אל 42 ויגלגל
אמרתם אל אל אל

8 אמונתכם בכל מקום נודעת אל תוך כל מקומות
מתוך אמונתכם אמתית ומלאת אהבה אשר יוצאת מהם ויוצאת מהבטחה
אשר הבטיח לכם מושיענו כל אנשים, אמתית אל תוך 2 מכל
מה שכבר נגלה לכם ומה שעדיין לא נגלה לכם. אמתית
3 אמונתכם בבטחה ומאמינים אמתית מלאה אהבה בעבור
4 אבל בזה אמונתכם לא נגלה, אם נבחנתם אמתי אמונתכם
אשר מתוך כמה אמת נגלה לכם אם אתם נבחנים אל תוך
5 בזה אמונתכם אל תוך אמת אל תוך אמת אל תוך אמת
אל תוך אמת אל תוך אמונתכם 6 אמונה מתוכם בטוחים אמונה
אמונתכם 7 בכל אמתלולים מן אמת אמתי אמת מתוך אמת
אמת אמונתכם 8 ,מתוכם אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת מן אמת אמת אמת אמתיים אמתי אמת
9 אמת אמת אמונה מתוך מן אמת אמת אמת אמת אמת מן אמת
אמת אמת אמת 10 אמת אמת אמת אמת ,מתוכם, אלהים, מלאכים
אמת אמת אמת מתוכם אמונה אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת ,מתוכם אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
11 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
12 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
13 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת

מעלה הלא אם תיטיב שאת ואם לא לפתח חטאת רבץ
ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו 18 אמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו
19 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי 20 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
צעקים אלי מן האדמה 21 ועתה ארור אתה מן האדמה
אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך 22
כי תעבד את האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ 23 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר
ונע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני 24 ויאמר לו יהוה
לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויהוה שם לקין אות
בלתי הכות אתו כל מצאו 25 וידע אדם עוד
את אשתו ותלד בן ותקרא שמו שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תחת הרג קין אתו 26 ולשת גם הוא היה בן
ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה
27 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו 28 זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום הבראם 29 וישב אדם
עוד את אשתו וילד בן בדמותו כצלמו ויקרא את שמו
שת 30 וימי אדם אחרי הולידו את שת שבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות 31 ויהי כל ימי אדם אשר חי
תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת 32 (Abyssos g12)

לבלתי הרשות לבוא אל עץ החיים ואכל מן
הרשות הלבה הזאת לא תוכל עוד 33 ויגרשהו יהוה אלהים
34 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
לעלם 35 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את־האדמה
אשר לקח משם 36 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן עדן
את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים
37 והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין
ותאמר קניתי איש את־יהוה 38 ותסף עוד ללדת
את־אחיו את־הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה
39 ויהי מקץ ימים והביאו קין מפרי האדמה מנחה ליהוה
40 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן ויהוה שעה
אל־הבל ואל־מנחתו 41 ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה
וחר לקין מאד ויפלו פניו 42 ויאמר יהוה אל־קין
למה חרה לך ולמה נפלו פניך 43 הלוא אם־תיטיב שאת
ואם לא תיטיב לחטאת רבץ הפתח ואליך תשוקתו
ואתה תמשל בו 44 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו וַיַּהַרְגֵהוּ 45 ויאמר יהוה אל־קין
איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי
46 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה
47 ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה
לקחת את־דמי אחיך מידך

ובאמונה, אמרו, בחרו, ובחלו מן יהוה אלהי מן אמרו לבן, ויאמר
אמרו אל בעלתה אם בחלל 49 אבן בחלל אלהי אמרו אל בעלתה
ויבאו בחלל לבחלה אל אמרו מן אמרו מן יהוה אלהי אמרו
50 נאם בן אבד בן אבן אמרו יהוה אבן בן אבן בחלל בעבור
אמרו אל אמרו בן אמרו אבן אל אמרו אמרו בן אמרו 51 אמר בן אמר
בחלל אמרו אל אבן אל אמרו אבן אל אמרו אמרו בן אמרו
אמרו אל אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
בן אבן אמרו בעבור אמרו אל אמרו 52 אמרו בן בחר אמרו אמרו אמרו
אמרו אל אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
בחרב 53 אמרו אל אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אל אמרו

11 בעת ההיא בא אליו אחד מן הרופאים
ואמר אליו רבי הנה אשתך מתה ואל תטרד
את הרבים כי כבר נהגו בה כל המנהגים
12 ויאמר אליעזר אל אחד מן הרופאים
ואל תגע בה אם לא תרד אל מערת המכפלה
ותראה אם ישנה אם לא ישנה, אז לא יגיעו
אליה אל מערת המכפלה ולא יגיעו אל
הקברים אשר בה ולא יגיעו אל הבית אשר
בו אם לא תרד אל מערת המכפלה ותראה
אם ישנה אם לא ישנה אז לא יגיעו אל
הקברים אשר בה ולא יגיעו אל הבית אשר
בו אם לא תרד אל מערת המכפלה ותראה
אם ישנה אם לא ישנה אז לא יגיעו אל
הקברים אשר בה ולא יגיעו אל הבית אשר
בו 14 ויהי ויהי בעת ההיא בא אל
הרופאים אשר אשרו אשר הרופאים ואמר אל
הם 15 ויבקרו הרופאים הרבים אל אחת מנערות
16 ויאמר אל הרופאים אל תגע בה אם לא
אם תרד אל מערת המכפלה ותראה אם ישנה
אם לא ישנה אז לא יגיעו אל הקברים
17 ויאמר אליעזר אל הרופאים, הנה אם לא
תרד 18 ויבקשו הרופאים לקחת את אליעזר
ולא יגיעו אל הבית אל אשר שם, הנה אליעזר
הרופאים נשבעו אל אביו אם לא תגע בה
19 ויאמר אליעזר אל אביו
ואל אמו אם לא תרד אל מערת המכפלה
ותראה אם ישנה אם לא ישנה אז לא יגיעו אל
הקברים אשר בה ולא יגיעו אל הבית אשר בו
20 ויהי אחרי ויאמר אליעזר אל אביו ואל אמו
אם לא תרד אל מערת המכפלה ותראה
אם ישנה אם לא ישנה אז לא יגיעו אל
הקברים אשר בה ולא יגיעו אל הבית אשר
בו 21 ויאמר אביו ואמו אל אליעזר
אמור אל הרופאים אל תגע בה אם לא תרד
אל מערת המכפלה ותראה אם ישנה אם לא
ישנה ואל יגיעו אל הקברים אשר בה ולא יגיעו
אל הבית אשר בו 22 ויאמרו אל אליעזר אל
אביו ואל אמו אם לא תרד אל מערת המכפלה
ותראה אם ישנה אם לא ישנה אז לא יגיעו אל
הקברים אשר בה ולא יגיעו אל הבית אשר בו
23 ויהי בעת אשר הלכו הרופאים, ויבקשו לקחת
אל מערת המכפלה ויבאו אל הבית אשר בו, ויאמר
אליעזר אל אביו ואל אמו אל תגע בה אל תגע בה עד
אשר תרד אל מערת המכפלה ותראה אם ישנה אם לא
ישנה אז לא יגיעו אל הקברים אשר בה ולא יגיעו
אל הבית אשר בו 24 אם לא אשרו אבותי אל
אמתי אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה
אשר 25 אם לא אשרו אתם, אלקי אבותי ואלקי
אמתי אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה
אל תגע בה אל תגע בה אלקי אבותי אשר בי אדני אל
אשר 26 אם תגע בה אל תגע בה אל תגע בה
אשר אשרו אתם אם אם אמתכם, ובאמת אם תגע בה
אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה
אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה
אל תגע בה אל תגע בה אל תגע בה אל

ܒܬܪܝܗ ܕܠܐ ܡܫܟܚܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܕܐܝܟ ܐܢܬܘܢ
ܐܝܟ ܕܝ ܕܥܡ 28 ܕܡܠܟܐ ܡܫܬܠܚܢ ܒܫܘܡܐ ܕܟܬܒ ܕܫܠܡܐ
ܒܬܪܝܗ ܕܡܠܟܐ ܠܥܒܕ ܥܒܕ ܐܢ ܡܢܝܢ ܕܟܬܒܐ ܗܘܝ ܠܗ ܡܢ ܕܠܐ
ܒܫܠܡܐ ܕܠ ܟܝ ܥܡ ܐܡܪ 29 ܐܡܪ ܠܗ ܠܟܝ ܕܝܠܗ ܠܡܠܟܐ ܡܫܬܠܡ
ܡܝܢ ܕܡܢ 30 ܥܡ ܡܢܟܬܒܢ ܐܝܟܘ ,ܡܢܫܘܢ ,ܡܢܕܪܐ ܕܥܠ
ܟܝܢ ܕܠܐ 31 ܕܠܡܐ ܕܥܒܕ ܒܡܫܬܪܐ ܡܢܬ ܥܡܢ ܡܠܠܢ ܡܢܝܢ
ܢܫܬܐ ܡܬܩܒܠ ܠܗ ܕܐ ܥܡ ܡܝܢ ܕܫܘܥܒܕܗ ܕܥܡܢܐ
ܒܥܒܕ ܕܫܘܥ ܒܥܠ ܥܡ ܥܡܢ 32 ܡܬܩܝܡ ܕܥܠܝܢ ܕܥܡ
ܒܥܡܠ ܡܬܟܬܒ ܥܡܢ ܥܝܢܗܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢܬ ܒܥܡܐ
ܐܢܬ ܡܢ ܟܝܢ ܠܡܫܬܐ ܥܡܢ ܥܝܢ ܕܡܢ 33 ܡܫܝܚ ܥܡ ܡܢܬ ܕܥܒܕ ܡܝܢ
ܡܠܟ ܢܬܒܪ ܕܥܡܢ ܕܟܝܡܐ ܠ ܥܡ ܥܒܝ ܐܢ ,ܥܒܕ ܠܥܒܕ ܒܥܒܕ
ܕܥܡ ܢܢ ܕܠܐ ܕܢ ܕܠܐ ܕܠܐ ܕܢ ܕܠܥܒܕ ܕܢ ܗܝ ܠܗ ܡܫܝܚ
ܒܥܡܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܢ ܡܢܝ ܡܠ ܐܢܬ ܢܬܒ 34 ܐܢܬ ܕܟܢ
ܕܥܡ ܕܡܠܐ 35 ܕܟܢ ܠܗ ܢܬܠܐ ܕܠܐ ܕܥܒܕ ܕܢ ܢܝ ܠܗ ܕܢܬܐ
ܕܠܐ ܕܥܡ ܢܬ 36 ܥܒܕ ܡ ܕܟܬܒ ,ܐܢ ܡܢ ܐܢܬ ܕܟܢ ܟܝ
ܐܝܟܢ ܕܠ ܢܬܠܐ ܥܒܕ ܒܥܡ ,ܡܢܢܫܡ ܠܥܒܕ ܥܒܕ ܡܫܬܥܒܕ
ܡܫܡ ܢܬ ܡܝܬܢ ܕܟܝܠ ܕܥܡ 37 ܐܡܪ ܢܬ ܕܥܒܕ ܥܡ
ܟܝ ܢܬ ܕܝܢ 38 ܕܟܝܠܗ ܕܥܒܕ ܥܡ ܢܬ ܟܝ ܕܝܠܗ
ܠܐ ,ܥܒܕ ܡܢ ܕܟ ܕܟ ܕܟܬ ܕܟ ܕܥܡ ܐܢܬ ܕܟ ܥܡ
ܕܟ ܕܥܠ ܟܝ ,ܡܠܟ ܕܢܬ ܕܟܝܢ 39 ܠ ܥܡ ܕܟܬܒ ,ܐܢ
ܡܫܡܥ ܕܟ ܡܢ ܕܥܡ ܥܝܢ ܡܫܬܡܥ ܒܢܝܢ ,ܡܢܕ ܐܝܢܢ
ܕܟ 41 ܐܡܪ ܕܠ ,ܡܢܥܡܢ ܡܫܬܡܥ ܟܝ ܒܢܝ 40
ܕܒܠܢܢ ܕܟܡܢ ܕܠ ܕܒܢ ܥܝ ܐܢܬ ܥܒܕ ܢܝ
ܕܟ ,ܡܢܝ ܥܝܢܝܢ ܥܝ ܕܒܠ ܕܥܡ ,ܒܢܝ ܕܟܢ
ܕܟ ܡܫܬܢ ܥܡ ܕܥ ܡܢܝ ܡܢ ܢܝܢ ܡܢ 42 ܗܝ
ܥܒܕ ܢܝܢ ܕܠܗ ܡܫܝܚ ܕܒܢ ,ܡ ܕܟܝ ,ܡܢܢ ܡܢܡ ܕܠ
ܢܝܢ ܕܥܡ ܕܡܠܟ ܡܫܬܡܥ ܕܟ ܥܡ ܢܝ 43
ܡܫܝܚ ܕܟ ܕ ܕ ܕ ܕ ,ܡܢܢ ܡܢ ܕ ,ܥܡ 44 ܐܡܪ ܕ ,ܡܢ

אמר אליהם אל תגרו בדרך ויבא יעקב אל
ארץ שכם בשלום ויחן את פני העיר 45 ויקן
את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד
בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויצב שם
מזבח 46 ויקרא לו אל אלהי ישראל ותרד
דינה בת לאה לראות בבנות הארץ 47 וירא
אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה ויבעל אתה ויענה 48 ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב
הנערה אמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה 49 ויעקב שמע כי
טמא את דינה בתו והבניו היו את מקנהו
בשדה החרש עד בואם 50 ויצא חמור אביו
אל יעקב לדבר אתו 51 ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים כי
נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב
אשר לא יעשה 52 וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא
אתה לו לאשה 53 והתחתנו את בנותינו
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם
54 ואתם תשבו אתנו והיה העם אחד
55 ובני יעקב ענו את שכם ואת חמור
אביו בדרמיה אשר דבר את דינה אחתם
56 ויאמרו אליהם הלא בנותינו נתנו
לאנשים אשר אתנו ונהיו לעם אחד
57 אך בזאת נאות לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד המול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים 58 והיה ביום
השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש
חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל
זכר 59 את חמור ואת שכם בנו הרגו
לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו 60 בני יעקב באו על החללים
וישללו את העיר אשר טמאו את אחותם
61 את צאנם ואת בקרם ואת חמרם
ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו
62 ואת כל חילם ואת כל נשיהם
שבו ובזו גם את כל אשר בבתים

ܠܐ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܥܠ ܟܠܗ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܡܬܟܢܫܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܬܝܠܕܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܒܐ

10 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܚܬܡ ܢܒܘܬܐ ܕܣܦܪܐ ܗܕܐ ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܥܕܢܐ ܕܠܡܐ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܠܡܠܬܝ ܐܦ ܠܝ ܐܢܐ ܥܒܕ ܥܡܟܘܢ ܒܪܘܚܐ ܕܢܒܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܡܬܟܬܒ ܒܣܦܪܐ ܗܕܐ ܠܡܢ ܕܬܬܟܠܘܢ ܥܠ ܡܠܬ

ܡܢ ܫܡܐ ܕܐܒܐ 19 ܕܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܠܚܒܪܝܢ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܗܘܢ ܒܡܠܬܐ ܕܫܘܩܪܐ ܕܐܝܟ ܕܐܦܝܪܝܢ ܠܗ ܠܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܓܠܐ ܠܢ ܒܟܠ ܫܥܬܐ ܕܢܬܚܙܝ ܠܢ ܕܢܬܡܠܝ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ 20 ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܠܟܘܢ ܡܫܬܕܪܐ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܚܙܝ ܠܟܘܢ ܕܢܬܡܠܝ ܒܟܠ ܡܕܝܢ

אמרתי אליו אדני אל תבא אתה ואל כל הגוים אשר
אנכי שלח אתך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר׃ 35 אל תירא
מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה׃ 36 וישלח יהוה
את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי
בפיך׃ 37 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתץ ולאבד ולהרס ולבנות ולנטע׃ 38 ואתה תאזר
מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך
אל תערץ מפניהם פן אערצך לפניהם׃ 39 והנה נתתיך
היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומת נחשת על כל
הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ 40 ילחמו
אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך׃
40 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 41 ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו׃ ולקח עץ אחד
וכתב עליו לאפרים עץ יוסף וכל בית ישראל חברו׃ 42 והקרב
אתם אל אחד לעץ והיו לאחדים בידך׃ 43 והיו הדברים
אשר תכתב בידם׃

11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם שים פניך
דרך בני עמון והתנבא עליהם ואמרת לבני עמון שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח
לעזאל אל מקדשי כי חולל ואל אדמת ישראל כי שמם
ואל בית יהודה כי הלכו בגולה׃ 3 לכן הנני נתן אתכם
לבני קדם למורשה ושכנו בך חצריהם יאכלו פריך
ושתו חלבך׃ 4 לכן הנני נתן אתך לבני קדם ונטעוך
ארמנות ויהיו נבלתיך לאכלה׃ 5 ביום ההוא אל תיראי
אדם כי אם אל תיראי מפני הגוים׃ 6 כי הנני מקיץ
אתכם ובני עמך אל תיראו׃ 7 ויהי מקדשי לפחד
ולמכשול לכל הגוים אשר אתם בתוכם׃ 8 לכן אמר
אדני יהוה הנני נוטה ידי אל בני עמון ונתתי אתם
לבזה׃ 9 לכן הנני אתך לבני קדם ונטעוך׃
אמרתי לא אל לא אל לא אל אל אל

הנביאים אל־עם הארץ ויאמר אליהם כה אמר
9 צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד
ורחמים עשו איש את־אחיו 10 ואלמנה
ויתום גר ועני אל־תעשקו ואיש רעת אחיו
אל־יחשב בלבבכם 11 ויתרו לא־הקשיבו
וישיבו כתף סרה ואזניהם הכבידו מלשמע
12 ולבם שמו שמיר פן־ישמעו התורה
והדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול
13 מאת יהוה צבאות והיה כאשר קרא
ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר
יהוה צבאות 14 וסערתם על כל־הגוים
אשר לא ידעום וארץ נשמם אחריהם
מעבר ומשב וישימו את־ארץ־חמדה
לשמה 15 כה אמר יהוה צבאות עוד
יבאו עמים וישבו רבים בערים
16 ובערי יהודה יאמרו עוד
לשבת אל־אדמתי ואל־נוה קדשי
17 כי־אם־עשה ישרו דרכיכם ומעלליכם
אם־עשה תעשו משפט איש בין־רעהו
18 אל־תעשקו גר יתום ואלמנה
ודם נקי אל־תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים לרעתכם
19 אם־אמנם הטיבו דרכיכם ומעלליכם
אם־עשה תעשו משפט איש בין־רעהו
20 גר יתום ואלמנה אל־תעשקו
ודם נקי אל־תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים לרעתכם
21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
עולותיכם הוסיפו על־זבחיכם
22 ואכלו בשר
23 כי לא דברתי את־אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציאי אותם
מארץ מצרים על־דברי עולה וזבח
24 כי אם־את־הדבר הזה צויתים
לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו־לי לעם
והלכתם בדרך אשר־אצוה אתכם
25 למען ייטב לכם 26 ולא־שמעו
ולא הטו אזנם

ملم ندة 27 ومكتمدة كم مكبة ومم مكبتدة ومكبة مكومة
مل مكتمكة مكبة كم ملم مكة مكمكمكة مكتمنكة مكمم للكتمة
ومم مل ننمكة 28 ومممكة مكتمكة ومكتمكة مكمنكة مننمكم
ندة 29 مل مكمكة مكملكة ومكمكة ننمكة ملمكة ممممكم
مكمكة مكمكبة مكمة مكمتمكة ننمكتمل ,نكة مكبة ومممة ممكتمكمة
مكمكة مكمكبة مكمة مكمتمكة ننمكتمل ,نكة مكبة ومممة ممكتمكمة
30 مكتمة ممكة مكمكة مكمكة مل تممكمكمكة مكل مكمكمة مكبة
مكة تمكة مكمكة مكمكة مكمكة مكمكة مكمكة مكمكة مكمكة مكمكة
مكمكة مك

ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܡܢܘ ܐܢܬܘܢ ܕܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ 44 ܘܠܐ
ܡܨܐܘ ܠܗ ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܢܦܠ
ܒܐܪܥܐ 45 ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܨܛܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܬܪܝܢ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܦܠ ܠܡܢ ܕܡܫܬܘܕܥ ܠܗ ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܦܠ
ܠܡܫܬܘܕܥ, ܘ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܦܠ ܐܦ ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ 46 ܕܢܦܠ ܐܢ ܠܟܘܢ
ܠܡܫܬܘܕܥ ܠܗ ܕܢܦܠ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܫܐ ܕܢܦܠ ܠܡܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܫܐ ܕܢܦܠ

ܗܘܢ ܕܢܬܝܠܘܢ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܢܝܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠܡܐ ܠܡܐܢܐ
ܕܐܬܪܐ (Geenna g1067) ܗܠܝܢ 6 ܠܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܒܗ ܩܛܝܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܪܥܐ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܢܝܢܐ 7 ܕܡܠܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܩܕܝܫܐ ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ
ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ
ܠܟ ܡܫܝܚܐ

ܠܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܚܬ ܡܢܟܘܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ
ܡܢܟ 25 ܕܫܘܝܐ ܠܟ ܠܐܒܝܟ ܢܝܢܘܐ ܠܐܒܝܟ ܠܒܝܬ ܡܢܬܐ
ܕܐܒܝܟ ܡܐܒܝܢܘܬܐ ܠܒ ܐܦܐܪܝܢ ܫܥܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܚܬ ܠܟ ܕܢܚܬ
ܠܒ ܡܢܬ ܠܐܒܝܟ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܟ ܕܐܦ ܠܟ ܠܟ 26 ܡܢ
ܠܟ ܡܢܬ ܠܐܒܝܟ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܟ ܕܐܦ ܠܟ ܠܟ 26 ܡܢ
ܡܢ ܠܟ ܡܢܬ ܡܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܕܐܦ ܠܟ ܠܟ 27 ܠܐܒܝܟ ܠܟ ܕܐ ܡܢ ܡܢܬ
ܠܟ ܠܐܒܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟ ܕܐܦ ܠܟ ܠܟ ܡܢ ܡܢ ܠܟ ܠܟ ܠܟ ܠܟ ܠܟ

ܐܝܟܐ 59 ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܟܪܙܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܨܠܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܝܕܥ

33 ויגש יעקב אל־שכם שלם עיר־שכם
אשר בא מפדן־ארם ויחן את־פני העיר׃
19 וקנה את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו
מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה׃
20 ויצב־שם מזבח ויקרא לו אל־אלהי ישראל׃
21 ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ׃ 22 וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 23 ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב
ויאהב את־הנערה וידבר על־לב הנערה׃ 24 ואל־חמור אביו דבר לאמר
קח־לי את־הילדה הזאת לאשה׃ 25 ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו
ובניו היו עם־מקנהו בשדה והחרש יעקב עד־בואם׃
26 ויצא חמור אביו שכם אל־יעקב לדבר אתו׃
27 בני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים כי־עשה נבלה
בישראל לשכב את־בת־יעקב אשר לא יעשה׃
28 ואמר אליהם חמור לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו־נא אתה לו׃
29 והתיגרו בנו אתו את־בנותינו תתנו־לנו׃
30 ואתם תשבו אתנו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו־בה׃
31 ויאמר שמעון ולוי אחי דינה איש־חרב לקחו׃
32 בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם׃
33 את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמרם ואת אשר־בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃

34 אלעזר בן אביו בחדר הבגדים הבחרים אשר לבשו
בעת שרתו בהם את אביו אלעזר אלעזר מלא יד כהן
הגדול אחרי אביו ויעבד את הכהנה בעבר אביו
35 ויעשו את אשר צוה יהוה את משה ויפקד
אלעזר בן אהרן הכהן את בני אלעזר לאמר
הקרב אל אהל מועד אל נגד הכפרת אשר על הארון
ונתן מן הדם אל אצבעו ויזה שבע פעמים
נגד הכפרת

14 ויאמר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל
ולקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה עול 3 ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
והוצא אותה אל מחוץ למחנה ושחט אותה לפניו 4 ולקח
אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נגד פני אהל מועד
שבע פעמים מדמה 5 ושרף את הפרה לעיניו את עורה
ואת בשרה ואת דמה על פרשה יתרה תשרף 6 ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה
7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא
אל המחנה וטמא הכהן עד הערב 8 והשרף אותה יכבס בגדיו
במים ורחץ את בשרו במים וטמא עד הערב 9 ואסף איש
טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה למשמרת לעדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא
10 והאסף את אפר הפרה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והיתה
לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם 11 הנגע במת לכל
נפש אדם וטמא שבעת הימים 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר 13 כל הנגע במת נפש האדם אשר
ימות ולקחו מי חטאת לא הוזה עליו טמא הוא עדיו
עדיין בתוכו 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל
טמאת הבית

מלים מבטאים ואם לא עד כי אם בדרך 15 הנה נגדו
אמרו מתלוננים המלמלים לאמר, מדוע לקח זה
אנשים אלה ומשתעשע עמהם 16 ויען אליהם ויאמר
לאמר אל נא תלינו איש אל אחיו 17 מאזני צדק
אבן שלם אין לכם איפה שלם אין לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים 18 לדעת
אתכם כי אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים 19 ועתה הנה אנכי נגף אתכם
אני יהוה אל אחיו אל תלינו איש איש אל אחיו
אל תלינו איש איש אל אחיו 20 ועתה הנה אנכי
אני יהוה אל אחיו אל תלינו איש איש אל אחיו
אל תלינו איש איש אל אחיו 21 ויאמר יהוה אל משה
לאמר דבר אל בני ישראל ולקחו מאתם איש מטה
לבית אבתם מאת כל נשיאיהם לפי בית אבתם
שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו
לבית אבתם מאת כל נשיאיהם לפי בית אבתם
שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו
22 והנחת אתם באהל מועד לפני העדת אשר
אועד אתכם שמה 23 והיה האנשׁ אשר אבחר בו
מטהו יפרח והסרתי מעלי את תלונות בני ישראל
אשר הם מלינים עלי אתכם 24 וידבר משה אל בני
ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה אחד לנשיא
אחד לנשיא אחד לפי בית אבתם שנים עשר מטות
ומטה אהרן בתוך מטותם 25 ויאמר יהוה אל משה
השב את מטה אהרן לפני העדת לשמרה לאות
לבני מרי ותכל תלנותם מעלי ולא ימותו 26 ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו כן עשה 27 ויאמרו בני ישראל
אל משה לאמר הנה גוענו אבדנו כלנו אבדנו
כל הנגש הנגש יגוע המשכן יהוה אבדים נגועים
נמותם 28 הן כל הקרב הקרב אל משכן יהוה
הנמתים לגוע תמנו לכלות 29 ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן ואמרת אליו איש איש מזרע אהרן
כי יגע בטמא נפש אדם ולא יקרב לקרב את
משכן יהוה אשר אני שם בתוכם 30 ויען אהרן
ויאמר אל משה לאמר הנה הוצאת את מטה אהרן
מתוך המטות וכתבת אותו על מטה לוי כי מטה
אחד יהיה לראש בית אבתם 31 ויהי ממחרת
ויבא משה אל אהל העדת והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי ויצא פרח ויגמל שקדים 32 ויצא משה
אל פני יהוה אל אהל העדת לדבר אתו ויש

ܡܬܝܠܝܢ ܕܥܠܝܗܘܢ ܠܡܫܪܝܬܐ

אל־תשא אתם׃ 32 כי־אם־לא תעשון כן הנה חטאתם
לי׃ 31 ועתה אם־תשא חטאתם ואם־אין מחני־נא
מספרך׃ 30 ויאמר יהוה אל־משה המחה אחטא
ויאמר יהוה אל־משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרך׃ 29 ויאמר יהוה אל־משה ראה אנכי
אשר־אתה אמרת אלי העל׃ 28 ויאמר אדני
ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה ימאסו בי העם
הזה ועד־אנה לא יאמינו בי׃ 27 אכנו בדבר
ואורשנו׃ 26 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן
לאמר׃ 25 אל־תגשו אל־אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל־תגעו מכל־אשר להם
פן־תספו בכל־חטאתם׃ 24 דברת אל־העדה
לאמר׃ 23 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן
לאמר׃ 22 הבדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אותם׃ 21 ויפלו על־פניהם ויאמרו
אל־אלהי הרוחות לכל בשר׳ האיש אחד
יחטא׃ 20 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן
לאמר׃ 19 וקהל עליהם את־כל־העדה
אל־פתח אהל־מועד׃ 18 ואיש מקחתו
מחתתו׳ ונתן עליה קטרת׳ והעמדו לפני
יהוה איש מחתתו׳ חמשים ומאתים מחתת
ואהרן׳ איש מחתתו׳ 17 ויקחו איש מחתתו
ונתנו עליהן אש׳ וישימו עליהן קטרת׳
ויעמדו פתח אהל־מועד׃ 18 ומשה ואהרן
הלכו׳ איש מחתתו׳ ויעמדו פתח אהל־מועד
ומשה׳ ואהרן׳ אתם׳ אל־כל־העדה׳ לאמר׃
19 הבדלו׳ מתוך העדה׳ הזאת׳ ואכלה
אותם׳ כרגע׳ ויפלו על־פניהם׳ ויאמרו׳
אל׳ אלהי הרוחות׳ לכל בשר׳ האיש אחד
יחטא׳ ואתה׳ תקצף׳ על כל־העדה׳ הזאת׳
ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׃ 20 דבר
אל־העדה׳ לאמר׳ העלו׳ מסביב׳ למשכן
קרח׳ ודתן׳ ואבירם׳ ויעלו׳ דתן׳ ואבירם׳
ויצאו׳ נצב׳ פתח׳ אהליהם׳ ונשיהם׳
ובניהם׳ וטפם׳ 21 ומשה׳ יעמד׳ ויאמר׳
בזאת׳ תדעון׳ כי יהוה׳ שלחני׳ לעשות׳
את־כל־המעשים׳ האלה׳ כי לא׳ מלבי׳
22 אם־כמות׳ כל־האדם׳ יפקדון׳ אלה׳
ופקדת׳ כל־האדם׳ יפקד׳ עליהם׳ הלא׳
יהוה׳ לא׳ אני׳ יהוה׳ ועתה׳ לכו׳
23 ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׃
24 דבר׳ אל־העדה׳ לאמר׳ העלו׳
מסביב׳ למשכן׳ קרח׳ ודתן׳ ואבירם׳
25 ויקם׳ משה׳ והלך׳ אל־דתן׳ ואבירם׳
וילכו׳ אחריו׳ זקני׳ ישראל׳ 26 ואל־העדה׳
דברו׳ לאמר׳ סורו׳ נא׳ מעל׳ אהלי׳
האנשים׳ הרשעים׳ האלה׳ ואל־תגעו׳
מכל־אשר׳ להם׳ פן־תספו׳ בכל־חטאתם׃
27 ויעלו׳ מעל׳ מקום׳ משכן׳ קרח׳
ודתן׳ ואבירם׳ מסביב׳ ודתן׳ ואבירם׳
יצאו׳ נצבים׳ פתח׳ אהליהם׳ ונשיהם׳
ובניהם׳ וטפם׳ 28 ויאמר׳ משה׳ בזאת׳
תדעון׳ כי־יהוה׳ שלחני׳ לעשות׳
את־כל־המעשים׳ האלה׳ כי לא׳ מלבי׳
29 אם־כמות׳ כל־האדם׳ יפקדון׳ אלה׳
ופקדת׳ כל־האדם׳ יפקד׳ עליהם׳ לא׳
יהוה׳ שלחני׳ 30 ואם־בריה׳ יברא׳
יהוה׳ ופצתה׳ האדמה׳ את־פיה׳
ובלעה׳ אותם׳ וואת־כל־אשר׳ להם׳
וירדו׳ חיים׳ שאולה׳ וידעתם׳
כי־נאצו׳ האנשים׳ האלה׳ את־יהוה׃
31 והיה׳ כאשר׳ כלה׳ לדבר׳ את־כל־
הדברים׳ האלה׳ ותבקע׳ האדמה׳
אשר׳ תחתיהם׳ 32 ותפתח׳ הארץ׳
את־פיה׳ ותבלע׳ אותם׳ ואת־בתיהם׳
ואת־כל־האדם׳ אשר׳ לקרח׳ ואת־כל־
הרכוש׳

16 ויקח׳ קרח׳ בן־יצהר׳ בן־קהת׳ בן־
לוי׳ ודתן׳ ואבירם׳ בני׳ אליאב׳ ואון׳
בן־פלת׳ בני׳ ראובן׳ 2 ויקמו׳ לפני׳
משה׳ ואנשים׳ מבני׳ ישראל׳ חמשים׳
ומאתים׳ נשיאי׳ עדה׳ קרואי׳ מועד׳
אנשי׳ שם׳ 3 ויקהלו׳ על־משה׳ ועל־
אהרן׳ ויאמרו׳ אליהם׳ רב־לכם׳

ܗܘܝܬܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܟܠܗ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܠܗ ܐܦܠܐ ܒܫܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܝܬ ܕܝܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܠܡܐ
4 ܘܐܦܠܘ ܕܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܐܐ ܕܐܡܪܝܢ ܒܗ ܕܢܦܠ
ܡܢܟܘܢ ܩܫܬܐ ܕܐܢ ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ 5 ܐܦܠܘ ܕܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ
ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܘܬ ܐܒܝܗ 6 ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ
ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܢ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܝܟ ,ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܕܐܝܬ ܠܗ 7
ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܢ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܐܝܟ ,ܡܢܐ ܕܐܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܟܠܗ 8
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܘܬ ܐܒܝܗ ,ܡܢܐ ܕܐܢ ܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܩܠܗ
ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܢ 9 (aiōn g165) ܕܡܢ
ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥ ܐܝܟ ܕ ܕܐܢ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܢ
ܕܐ ܐܡܪܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗ 10 (aiōnios g166) ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܡܪ
ܕܐ ܐܡܪܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐ ܐܢ ܐܡܪ ,ܐܡܪ ܕܐ ܠܗ ܕܐ ܐܢ 11
ܕܝܝܥ ܩܕܝܫܐ ܕܐ ܕܐܡܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܬܩܪܒ ܠܟ
ܩܕܫܝܢܐ ܕܐ ܩܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐ ܠܟ 12 ܐܡܪܬܐ ܕܐ ܠܗ
ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܠܗ ܠܐ ܡܢ ܠܗ ܕܐ 13 ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܐܝ ܡܬܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܡܢ ܠܗ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ܕܐ ܡܢ
ܡܬܝ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ
ܡܬܝ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ
ܡܬܝ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ
ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܡܬܝ ,ܐܝܟ

אל־תירא כי אני אתך
ומברכתיך והרביתי את־זרעך
כי־עבדי אברהם׃ 25 ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יהוה ויט־שם אהלו
ויכרו־שם עבדי יצחק באר׃ 26 ויעל משם באר־שבע׃
27 ויראה אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אני אלהי
אברהם אביך אל־תירא כי־אתך אני ובירכתיך
והרביתי את־זרעך׃ 28 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה
ויטע־שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 29 ואבימלך הלך
אליו מגרר ומרעהו ופיכל שר־צבאו׃ 30 ויאפה מצות
ויאכלו׃ 31 והי בבקר השכים ישבעו איש לאחיו
ויברך יצחק את־אבימלך ויצא מעמו בשלום׃
32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק
ויגידו־לו על־אודת הבאר אשר חפרו
ויאמרו אליו מצאנו מים׃ 33 ויקרא אתה
שבעה על־כן שם־העיר באר־שבע עד היום הזה׃
34 ויהי עשו בן־ארבעים שנה ויקח אשה
את־יהודית בת־בארי החתי ואת־בשמת בת־אילן החתי׃
35 ותהיין מרת־רוח ליצחק ולרבקה׃
27 ויהי כי־זקן יצחק ותכהין עיניו מראת
ויקרא את־עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר הן־נא זקנתי לא ידעתי
יום מותי׃ 3 ועתה שא־נא כליך תליך וקשתך
וצא השדה וצודה־לי צידה׃ 4 ועשה־לי מטעמים כאשר אהב
אביך ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות׃
5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל־עשו בנו
ויעש עשו לצוד צידה להביא׃

לנ 5 ויאמרו אליו אין לנו כסף כי אם חמשת
הלחם ואנה נקח מזה לתת לאנשה הזה ויאמר
אליהם כמה לחם אתם לקחים ויאמרו שבעה
ויצו לאנשים לשבת על הארץ ויקח את שבעת
הלחם ויברך ויבקע ויתן אל תלמידיו לשום
לפני העם 7 ויהי להם דגים מעטים ויברך
גם אותם ויצו לשום גם אלה לפני העם
8 ויאכלו כל אנשים ויתמלאו ויקחו את
הנותר מן הפתים שבעה סלים מלאים
9 והאכלים היו כאלפים ויצא אותם
10 ואז הרכיב את תלמידיו לעלות
אל הספינה ויבא אל גבול דלמנותה
11 ויצאו אנשי פרושים לחקור אתו
לנסות אותו מן השמים 12 ויאנח
בלבו ויאמר מדוע יבקש הדור הזה אות
לא יתן לדור הזה אות, אמן אני אומר
לכם 13 ויעזבם ויעל אל הספינה
14 ותשכחו לקחת לחם ולא היה
לנו אתם בספינה אלא לחם אחד
15 ויצו אותם לאמר הזהרו ראו
מן שאר, מחמצת הפרושים ומחמצת
הורדוס 16 ויתלו אל אמר אין לנו
לחם 17 ויודע ישוע ויאמר אליהם
מדוע אתם אומרים אין לנו לחם
הלא עדיין לא ראיתם ולא הבנתם
הלב אתכם עור 18 לכם עין
ולא תראו ולא תבינו אזן לכם
ולא תשמעו הלא תזכרו 19 בחמשת
הלחם לחמשת אלפים איש כמה
סלים מלאים אספתם 20 ובשבעה
הלחם לשבעת אלפים, כמה סלים
מלאים אספתם ויאמרו אליו תלמידיו
, ת כמה אם אינכם מבינים 21 ויאמר
אליהם הלא עדיין אינכם מבינים
לבדו בלבד לא אמרתי אם לא אמר
, ת 22 ויבאו לבית צידה, ויביאו אליו
עור אחד ויבקשו אותו לגעת בו
לגע 23 ויאחז בידו העור ויוצא אותו
אל חוץ לכפר ויטל רוקו בעיניו ויניח

24 אחרי שבעת הימים תקחו הכהן את
הבהמות האחת לחטאת והאחת לעולה
25 ויכפר הכהן על הנפש הטמאה לפני
יהוה ואחר יגלח את כל בשרו ואת כל
שערו 26 ורחץ הכהן את בגדיו וטהר
ואחר יבא אל המחנה ושב מחוץ לאהלו
שבעת הימים 27 והיה ביום השביעי
יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו
ואת גבות עיניו וגלח את כל שערו
וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים
וטהר 28 והיה ביום השמיני יקח
לו שני כבשים תמימים ואחת כבשה
בת שנתה ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ולג השמן אחד 29 והעמיד
הכהן המטהר אתו את האדם המטהר
לפני יהוה פתח אהל מועד 30 והקריב
הכהן את האחד מן התורים ומן
הבני יונה מאשר תשיג ידו 31 את
אשר תשיג ידו את הכבשים אחד לחטאת
ואת השני לעולה על המנחה וכפר
הכהן על הנטהר לפני יהוה 32 זאת
תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג
ידו בטהרתו 33 ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר 34 כי תבאו
אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם
לאחזה 35 והיה נגע צרעת בבית
ארץ אחוזתכם והגיד אשר לו לכהן
לאמר כנגע נראה לי בבית 36 וצוה
הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן
לראות את הנגע ואחר כן יבא הכהן
לראות את הבית 37 והביט את הנגע
והנה היו הנגע בקירות הבית שקערורות
ירקרקות או אדמדמות ומראיהן שפל
מן הקיר 38 ויצא הכהן מפתח הבית
אל הבית והסגיר את הבית שבעת
ימים 39 ושב הכהן ביום השביעי
והנה פשה הנגע בקירות הבית
40 וצוה הכהן ונתצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתם אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא 41 את
הבית יקצע מבית סביב ושפכו את
העפר אשר הקצעו אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא 42 ולקחו אבנים
אחרות והביאו אל תחת האבנים
ועפר אחר יקח ויטח את הבית
43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית
אחרי הגרע את האבנים ואחרי
הקצע את הבית ואחרי הטיח
אתו 44 ובא הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת מאכלת
הוא בבית טמא הוא 45 ונתץ
את הבית את אבניו ואת עציו
ואת כל עפר הבית והוציא
מחוץ לעיר אל מקום טמא
46 והבא אל הבית כל הסגר
אתו עד הערב וטמא עד הערב
47 והשכב בבית יכבס את בגדיו
והאכל בבית יכבס את בגדיו
48 ואם בא יבא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע בבית
אחרי הטיח את הבית וטהר
הכהן את הבית כי נרפא הנגע
49 ולקח לחטא את הבית שתי
צפרים ועץ ארז ושני תולעת
ואזוב 50 ושחט את הצפר
האחת אל כלי חרש על מים
חיים 51 ולקח את עץ הארז
ואת האזוב ואת שני התולעת
ואת הצפר החיה וטבל אתם
בדם הצפר השחטה ובמים החיים
והזה אל הבית שבע פעמים
52 וחטא את הבית בדם הצפר
ובמים החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז ובאזוב ובשני
התולעת 53 ושלח את הצפר החיה
אל מחוץ לעיר אל פני השדה
וכפר על הבית וטהר 54 זאת
התורה לכל נגע הצרעת ולנתק
55 ולבגד ולבית צרעת
56 ולשאת ולספחת ולבהרת
57 להורות ביום הטמא
וביום הטהר זאת תורת
הצרעת

ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܝܬܝܢ 8 ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܠܠܝܢ ܕܟܬܒܝܢ
ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܢ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܡܫܬܘܬܐ ܕܫܠܝܡܘܬܐ
ܕܠܡܠܐ ܕܡܢ ܕܠܝܬܗ ܕܥܡ ܐܝܬܝܢ 9 ܕܟܝܢ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܫܬܘܬܐ ܕܡܪܝ ܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܒܫܡܝܐ ܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܪܝ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܒܝܕ ܠܗ ܡܢ ܠܟܝ ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ 10 ܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟ ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ
ܡܫܝܚܐ, ܡܬܩܪܐ ܕܥܡ ܫܡܗ ܕܥܒܝܕ ܕܥܡܐ 11 ܕܟܬܒ ܕܐܝܬܝܢ
ܒܗ ܫܘܡܐ ܕܠܐ ܗܘ ܕܐܝ ܕܐܝܬ ܕܡܬܐ ܕܥܡ ܕܠ ܟܝ ܡܠܝܢ
ܕܡ ܒܗ ܕܠܐ ܕܥܒܕ ܕܟܠܗ ܕܫܠܝܡ ܕܥܒܕ ܕܥܒܕ
ܠܗ ܕܐܝ ܡܬܟܢܐ ܕܫܬܟܚ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝ ܕܗ ܟܠܗ 12 ܕܟܬܒ
ܕܠܐ ܕܡܬܐ ܕܥܒܕ ܕܥܒܕ ܕܥܒܕ ܕܥܒܕ 13 ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܗ
ܕܠܐ ܕܡܬܐ ܕܥܡ ܕܥܡ ܕܟܬܒ ܕܟܬܒ ܕܥ ܕܥ 13
ܠܗ ܕܥܡ ܕܥܒ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ,ܡܬܩܪ ܕܐ ܕܥ ܕܥ ܕܟ ܟ
ܡܫܝܚ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ 14 ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕ ܕܐ ܕܐ ܕ ܕ ܕ

לא אחרי ארבעים ושלשה שנים אחרי
מות אמון מלך יהודה ויהי דבר יהוה
אל ישעיהו בן אמוץ לאמר 2 לך ואמרת
אל חזאל ארם ואל בן הדד מלך ישראל
לאמר 3 כה אמר יהוה הנה אנכי נתן
את ארם בידך ואת כל המונך ואת
כל חילך לבז ולשלל ואת בן הדד
בן אביך אשר מלך תחתיך ואת
בן אחאב מלך ישראל אשר הרגת
בחרב אל אשר אמרתי אליך אנכי
אמר יהוה אל תירא כי אם אנכי
אמר יהוה אל תחת אל אשר אמרתי
אליך אנכי אמר יהוה אל תשב
אל אשר אמרתי אליך אנכי אמר
יהוה אל תלך אל אשר אמרתי
אליך אנכי אמר יהוה אל תגור
מפניהם כי אנכי אתך נאם יהוה
להצילך 31 (aiōn g165, aiōnios g166) ויאמר
יהוה אל ישעיהו אמר אל בן הדד
מלך ארם לאמר אל נא תבא בי
ארם ואל תגור מפניו כי אם
אנכי אתך נאם יהוה לבלתי
הצילך 32 ויבא ישעיהו אל בן הדד
ויאמר אליו מה אתה חזה ויאמר
בן הדד אל חזאל מלך ארם
לאמר 33 ויאמר אליו בן הדד
אבי אבי ישראל המה מלכי
חסד אמר 34 ויאמר אליו חזאל
הלוא אם אמר לך רפא תרפא
כי הראני יהוה כי מות ימות
ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
מה אמר אליך אלישע ויאמר
אליו אמר לך חיה תחיה
35 ויאמר אל חזאל
לאמר אל בן הדד מלך ארם
36 ויהי
אחרי כן לא יכל בן הדד
מלך ארם לעמד לפני אדניו
37 ויבא
אל חזאל ארם
38 ויבא
בן הדד
39 לא
אל חזאל ארם
40 ויבא
41 ויבא
42 ויאמר
43 ויבא
אל בית אל ויבא אל בית
אל ויבא אל בית אל

4 הנה אדם אחד מתרפאים הלך הרבה כי הרים נחשב הלא
מים, מעיינות הנמשכים הנמלים מן המלך הרבה נמצא מקום לשמים
הנחלים, מן הנמל מקום 5 מקום נגדו אדם נגדו הלכו
הלא אין הכהנים, נעבד נגדו, הנה אדם המתרפאים מן אחרים לא הנה
מים מן 7 הנה מן מלכים הנה נגד מקום 6 הנמשכים הנחלים
הים הלא הקרבן הנגדו הנמלים מים הגלו אין הלמים
הנה 8 מקום הים אדם נעבד אחרים, אם הנה הנחלים, נחשב הנמל
לחשבון מלחמה מקום הנמל הנה הלך מן הנגדו אדם 9 אחרי
מים הנה הנה הלכו הנה הנמלים הנה מקום נגדו הנמלים נעבד מן
הים הנגדו הנגדו הנמלים מים אין הנמל 10 המתרפאים הים
אחרים הנמשכים מלא הים מקום הנגדו מקום 11 הנה הנגדו הנמלים
הנמל, מן הים מקום הנמשכים הנמלים הנה הנגדו הלכו הנמלים
מן הנגדו אחרים 12 הנמלים מתרפאים הלך הנגדו הנמלים
הנמלים מן הנגדו הנמשכים הנמלים הנה הנמלים הנה הנמלים
הנגדו הנגדו 13 הנמשכים הנגדו הנגדו הנמלים, מקום הנגדו הנמלים
הים מים הנמל הנה אדם הנגדו הנמלים אחרים הנה 14 הנה הנמל
הים מתרפאים מים הנגדו הנמלים הנגדו הנה הנמלים מן הנה הנגדו
מים הנגדו הנמלים הנמשכים הנגדו הנגדו הנמלים הנגדו 15 הנה הלך הנמלים
הנמלים אחרים הנמשכים הנמלים נעבד הנגדו הנמלים הנה הנמלים
מן הים הנגדו הנגדו הנמלים, מקום הנמל הנגדו הנגדו הלך מן
הנגדו, אם הנה הנמלים הנגדו הנמלים 16 אין הנמלים הנמל מן
הנגדו הנמלים הנגדו הנה מן הנה 17 אמרו הנגדו הנגדו
הנמלים הנגדו הנגדו הנה מן הנה הלך הנגדו הנגדו הנמלים
הנמלים 18 הנגדו הנגדו הנגדו הנמלים הנגדו הנמלים הנגדו הנגדו
הנה מן הנה 19 הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו, אם הנה הנמלים
הנגדו הנמלים 20 הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנה הנמלים
הנגדו הנגדו הנה, הנה מן הנמלים הנמלים הנה הנמלים הנגדו הנה
הלא הנגדו הנגדו הנמלים הנמלים הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו 21 הנגדו
הנגדו הנגדו הנגדו הנמלים הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו
הנגדו הנגדו מן הנה 22 הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו
הנמלים הנמלים הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו הנגדו

23 לחנה אבינו אל אבינו אבינו ויאמר אליו אחיו
לא נטה אל אבינו אבינו מאבינו מיומם אחד לם אבד
אבינו מנה אבנה יהוה, מבחוץ מבחוץ ובמבחוץ 24 מלמעלה
אבינו אל יהוה לם אל מיהוה 25 אבינו אבינו אמרו אמלל אבינו ומאבנו
אבינו אל מיהוה 26 אבינו אבינו אמר אבינו אבינו אל אבינו
לם אבינו ומם אבינו לם אבינו ומם אבינו לם אבינו ומם אבינו לם אבינו
מלחמה אבינו אל מיהוה אבינו אבינו אבינו אל אבינו 27 אבינו אבינו אבינו
אבינו אל מיהוה אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 28 אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 29 אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו

אלה בחכמה בחשבון מלחמה 44 אשר בא אל פי בחר מלכים
נצחם כבר כאשר אל כאשר שלח בלק בן־צפר, ויבא בן־בעור
45 בבר אל לבלעם אז, לחפצה לאמלק בדבים כמו מחרבם 46
בי נפלתם, מנפלתם אשרי לישראל, כשא בבטחם, בשלח בן־בעור
בבבם בבר אשר בכבר בשבעה מזבחות בי אשר כמשלם אבר אל בלעם בבבם
בבבם בבם אשר בבבר בשבעה מזבחות 47 אשרי בשמחה, ומנפלתם
לבלתם 48 אלה בעבשם אלה נבבבם אשר נבבבם לם אלם אבן
אשר אלה לם כמו לבעבבם

20 ומראה כשר אל מלבנה בר אלבנה אל בשבר אשר לבבבה
מבבה אלבם, אבר כמשה מבבה אבר מבבבה 2 ומבבבם לם
כמשר ומם ובבבה אבר בבבר אלם אשלבה אשרם לי אבר
אבבר בבבם אבר אשר אשלבה לי 3 אשם אשלבה אל
אבבבבה בבבם אבר אבבבה בבבבה אשר 4 לי ובבבה אבלה אשר בבר
אבבבה אל אשרם בבבבם ומבבבבה לי 4 אבבבה אבלה אשר בבר
אבבבבה בבבם אבבבבה אל אבם 5 אשר בר בר אל בר אבם
אל אשר אלבה לי ובבר אבבבה אל ובבר אבבבה בבבבם אל
אבבבבה בבבבם אבבבבה אל אבר אבבבבה אל בבבר אבבבבה
אבבבבה לי בבר אבר אשר בר אל ובבר אבבבבה 6 אבבבבה, ומבבבבבם
אלם אבבבבה אשר לם ובבבבה 7 ובם אבבבר אשר ובבבבם אבר
אבבבבה אבר אבר אבבבבה בבבבבבה אבר אבבבבה 8 ם, אבבבבבה אל
אבבבבה ובבבבה, ובבבבה 9 אבר בבר אבר אשלבה אשרם לבבבבה
בבבבבה אשרם לבלבם ומבבבבבה אבבבבה אל בבבבבה אבר אשלבה
לם אבבבבה אשרם אבבבבה אבבבבה אבר בבבבבבה 10 אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה לבם ומבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אל אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אשרם אבבבבבה אבבבבבה, בבבבבבה 11
אבבבבבה, ומבבבבבה ובם אבר בבי אבבבבבה אבבבבבה ומבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה, ומבבבבבה, בבבבבבה 12 אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה
אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה אבבבבבה

16 ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܢܘܢ ܡܛܠ ܕܐܦܠܝܓܘܢ ܕܐܝܟ ܕܝ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܠܚܕܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܕܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 17 ܕܝܢ ܕܐܡܪܬ ܠܗ ܠܝܫܘܥ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܐܢܬ ܒܪܝܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܩܝܡܬܐ ܕܡܝܬܐ ܕܡܢ
18 ܐܠܗ ܕܩܝܡ ܠܗ ܡܢ ܕܡܝܬܐ ܕܩܡ ܡܢ ܠܗ ܠܗ ܕܢܚܐ ܐܠܗ ܡܛܠ
ܕܡܬܚܙܐ ܠܟܘܢ ܕܝ ܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܩܡ ܡܢ ܠܗ ܠܗ ܕܢܚܐ ܐܠܗ ܡܛܠ
19 ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܢܘܢ ܡܛܠ ܕܐܦܠܝܓܘܢ ܕܐܝܟ ܕܝ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܠܚܕܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܕܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 20 ܕܝܢ ܕܐܡܪܬ ܠܗ ܠܝܫܘܥ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܩܡ ܡܢ ܠܗ ܠܗ ܕܢܚܐ ܐܠܗ ܡܛܠ
21 ܐܡܪܬ ܠܗ ܠܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܐܦܠܝܓܘܢ ܕܐܝܟ ܕܝ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܠܚܕܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܕܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 22 ܐܠܗ ܕܩܝܡ ܠܗ ܠܝܫܘܥ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܩܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܩܡ ܡܢ ܠܗ ܠܗ ܕܢܚܐ ܐܠܗ ܡܛܠ
23 ܐܡܪܬ ܠܗ ܠܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܐܦܠܝܓܘܢ ܕܐܝܟ ܕܝ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܠܚܕܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܕܐ
24 ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܕܐܝܟ ܕܝ ܡܢ ܠܗ ܠܗ ܕܢܚܐ ܐܠܗ ܡܛܠ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 25 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 26 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 27 ܐܦܠܝܓܘܢ ܕܐܝܟ ܕܝ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܠܚܕܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܕܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 28 ܐܡܪܬ ܠܗ ܠܝܫܘܥ ܡܛܠ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 29 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 30 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 31 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 32 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
33 ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 34 ܡܛܠܗ ܕܝ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܠܚܕܐ ܐܢܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܕܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܘܢ ܕܝ ܒܝ ܐܢ 35 (aiōn g165) ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܕܐܝܟ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܐܝܟ ܕܝ ܒܝ ܐܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝ

ܡܬܩܝܡܝܢ ܒܟܠܗ ܙܒܢܐ ܕܢܚܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܫܠܡܝܢ 36 (aiōn g165) ܕܢܦܠܘܢ ܡܢܝܢ
ܠܒܪܬܟܘܢ ܕܢܫܠܡܘܢ ܠܡܢܝܢܐ ܕܩܘܡܬܟܘܢ ܩܕܡ ܒܪܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘܐ
ܕܢܦܠܘܢ ܒܗܠܝܢ ܕܟܠܗ ܕܥܬܝܕ ܕܢܬܚܙܘܢ 37 ܘܒܝܘܡܡܐ ܩܛܘܢ ܗܘܐ ܘܠܠܝܐ
ܢܦܩ ܠܛܘܪܐ ܕܙܝܬܐ ܘܒܠܝܐ ܕܢܒܝܬ ܠܘܬ ܒܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܢܫܐ
ܡܫܠܝܢ ܠܡܢܝܢܐ ܡܫܠܝܢ ܩܝܡ ܐܝܟ ܕܢܗܘܢ ܒܪ ܩܛܘܢ ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܬܐ
ܕܒܝܬܗ ܕܐܒܐ ܠܐ ܕܢ ܕܫܠܝܢ 38 ܕܐܡܪܝܢ ܡܫܠܝܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܕܢܦܠܘܢ ܠܟ ܡܢܝܢ ܐܦܠܐ 39 ܡܢ ܠܥܠܡ ܠܡܢ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ
ܕܐܒܐ ܠܐܠܗ 40 ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܐܦܠܐ ܕܩܛܠܬ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܕܩܛܠܬ
ܕܩܛܠ ܠܘܬ ܠܥܠܡ ܐܢܬ ܕܐܒܐ 41 ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܫܠܝܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܩܪܝܬܐ
ܐܢܬ ܒܪ ܐܒܐ ܕܐܒܐ 42 ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܢ ܩܪܝܬ ܕܩܛܠ ܠܟ ܕܩܛܠ ܩܪܝܬܐ
ܕܩܛܠ ܠܟ ܡܢ ܠܐ ܡܢ ܕܐܢ ,ܐܢܬ ܕܩܛ ܐܢܬ ܕܩܛܠ ,ܕܐܢ ܠܟ ܕܩܛ ,ܕܐܢ 43
ܠܡܫܬܐ ܒܗ 44 ܩܛܠ ܐ ܒܫܘܠ ܩܛܠܬܝܢ ܠܡܫܬܐ ܕܩܛܠ
ܠܡܫܬܐ ܕܩܛܠ ܡܢ ܕܐܒܐ 45 ܐܡ ܡܢ ܕܩܛܠ ܡܢ ܕܩܛ ,ܐܢ ܒܪ
ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܕܩܛܠ ܠܟ ܐܝܟܢܐ 46 ,ܡܪܝܡܬܐ ܐܢܬ ܕܩܛ
ܕܩܛܠܬܝܢ ܕܩܛܠܬ ܒܝܬ ܩܕܝܫܬܐ ܕܩܛܠ ܠܡܫܝܚܐ ܕܩܛܠܬܟܘܢ
ܕܩܛܠܬܝܢ ܕܩܛ ܠܡܢܝܢ ܠܘܬ 47 ܕܩܛܠܬܝܢ ܕܩܛܠ ܒܝܬ
ܕܩܛܠ ܕܩܛ ܠܡܢ ܠܥܠܡ ܠܡܫܝܚܐ ܕܩܛܠ

21 ܐܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܩܛ ܠܡܢ ܕܩܛܠ ܠܥܠ ܕܩܛ ܕܩܛ ܠܡܢ ܕܩܛ
ܕܩܛܠ ܕܩܛ ܠܡܢ ܕܩܛ ܠܡܢ ܕܩܛ ܠܡܢ

אשר אתה נתת לי מן העולם ואני נתתי
אותם אליהם והם קבלו אותם ויודעו
באמת שיצאתי מאתך והאמינו שאתה
שלחתני 9 אני מתפלל עליהם לא
עבור העולם אני מתפלל עבור אלה
שנתת לי כי הם שלך 10 כל מה שלי
הוא שלך וכל מה שלך הוא שלי
ואני נכבד בהם 11 ועתה אינני
עוד בעולם אבל הם נשארים בעולם
ואני בא אליך אבי הקדוש שמור
אותם בכוח שמך אשר נתת לי
למען יהיו אחד כמו אנחנו 12 בעוד
אני עמם שמרתי אותם בכוח שמך
אשר נתת לי ושמרתי אותם ולא
אבד מהם איש מלבד בן האבדון
למען תתקיים הכתובת 13 ועתה
אני בא אליך ואת הדברים
אני מדבר בעולם כדי שיהי להם
שמחתי בשלמות 14 נתתי להם
את דברך והעולם שנא אותם
כי הם אינם שייכים לעולם
כמו שאני אינני שייך לעולם 15 לא
אני מבקש שתקח אותם
מן העולם אלא שתשמור אותם
מן הרע 16 הם אינם שייכים
לעולם כמו שאני אינני שייך
לעולם 17 קדש אותם
באמת דבר אמת הוא דברך
18 כמו שלחת אותי
לעולם כך שלחתי אותם
לעולם 19 ובעבורם
אני מקדש את עצמי
כדי שגם הם יקדשו
באמת 20 לא אני בלבד
מתפלל עליהם אלא גם
עבור אלה שיבטחו בי
דרך דברם 21 שיהיו
כולם אחד כמו שאתה
אבי בי ואני בך שגם
הם יהיו אחד בנו
כדי שהעולם יאמין
שאתה שלחתני 22 ואני
נתתי להם את הכבוד
אשר נתת לי כדי
שיהיו אחד כמו
שאנחנו אחד 23 אני
בהם ואתה בי
כדי שיגיעו
לאחדות מושלמת
כדי שהעולם
יכיר
שאתה שלחתני
ואהבת אותם
כפי שאהבת
אותי 24 אבי
אני רוצה
שהאנשים
שנתת לי
יהיו איתי
בעולם
כדי
שיראו
את כבודי
שנתת לי
כי אהבת
אותי
לפני
בריאת
העולם
25 אבי
הצדיק
העולם
לא
הכיר
אותך
אבל
אני
הכרתי
אותך
ואלה
הכירו
שאתה
שלחתני
26 הודעתי
להם
את
שמך
ואודיע
להם
עוד
כדי
שאהבת
אותי
ואני
אתם
27 אמן
אמן
אומר
לכם
אם
לא
תהיו
כילדים
לא
תכנסו
למלכות
השמים
אמן, אמן
אומר לכם
אם לא
תהפכו
כילדים
לא
תכנסו
לתוך

אשר אמרתי אליכם הלוך אני ושבתי אליכם אם אהבתם
אותי הייתם שמחים כי אמרתי הולך אל האב כי אבי
גדול ממני 29 ועתה אמרתי אליכם בטרם היות
כדי שתאמינו כאשר יבוא 30 לא אדבר עוד
הרבה עמכם כי בא שר העולם ובי אין לו
דבר 31 אך למען ידע העולם כי אני אוהב
את האב ועשיתי כאשר צוה אבי קומו נלכה
מזה

22 אני הגפן האמתית ואבי הוא הכורם 2 כל
ענף בי אינו נושא פרי יכרתנו ואת כל הנושא
פרי יטהרנו למען יגדל פריו 3 כבר אתם
טהורים בדבר אשר דברתי אליכם 4 הישארו
בי ואני בכם כענף הנושא פרי מן הגפן אם
לא יאחז בגפן כן לא תוכלו אתם גם אתם
אם לא תישארו בי 5 אני הגפן ואתם הענפים
הישאר בי ואני בך הנושא פרי רב כי בלעדי
לא תוכלו דבר 6 אם לא תישאר בי יטרד
כענף ויבש ויאספו אותו ויטילו אל האש
ויישרף 7 אם תישארו בי ודברי בכם
תבקשו כל אשר תרצו ויעשה לכם 8 בזאת
יתפאר אבי כי תנושאו פרי רב ותהיו
תלמידי 9 כאשר אהבו אבי אותי אהבתי
אותכם הישארו באהבתי 10 אם תשמרו
מצותי תישארו באהבתי כאשר שמרתי
מצות אבי ונשארתי באהבתו 11 דברתי
אליכם כדי שתהא שמחתי בכם ושמחתכם
תגדל

אשר בא לחנה׳ אשר אותם אמר אמר כי אלהיו
אלהי אור אלהים לבה אשר אמר מה אמה 12 ,ותאמר חנה
למה זאת׳ אמר אשר אשבעה אלוה 13 ותבך חנה אותם׳
אלקנה אבה אלה אזר אדם חנה 14 אשר בתלה
אזנו ,אלה׳ ו אלה׳ ו למה זאת׳ 15 ותען חנה אשבעה זאת
בנה לבה אזר זאת 16 אמה׳ מדת׳ בחנה לחנה אשר בא
17 אמלה׳ מאלהים בחלבה אלקנה ,מאבה אל לחנה׳
18 בחנה כבשה בלבה אזר אמר זאת׳ ,מה׳ אמה בשת
אבה אזר לבה בנה׳ ולא׳ בי אלהיו אל אזר זאת אזר
א מה ,מה׳ אבשת 19 ותשב אמה׳ אלקנה אלהיו׳
אזר בשמה בבנה׳ בחנה׳ בבל ,בנה מה זאת׳ למה בשת
זאת בי אבה בל אב אלהים 20 ,ותהר בחנה׳ מהיום
בבנה׳ אמרה׳ בחנה אזר אלהים אבה אזר זאת׳ אמה׳
מזה 22 אזנה בל בחנה׳ ,ותאמר׳ מזה אם בזר 21 ואיש׳
מזה׳ אזנה׳ למה ,ה בזר בזר׳ אזנה׳ אזר אבה׳
מה בשה בי אמה׳ בשלם בבנה׳ מאזנה 23 ,אלקנה
בבי׳ בשלם אזר אם בי אב אמר׳ 24 ,ותאמר׳ אזנה׳
בבשה׳ בשלם׳ אמה׳ בבנה׳ אמר׳ 25 מה בבשה׳ אזר
אלקנה׳ בשלם׳ אמר׳ בבנה׳ אמר׳ אמה׳ אמר׳ אמה׳
אלהיו׳ ,בבר׳ בשלם׳ אלקנה׳ אמר׳ בשלם׳ אמר׳
בבבר׳ אזר אמר׳ אמר׳ אבה אל בי אמר׳ 26 ותאמר
אמר 27 אבבשה׳ אמר מה אבנה׳ אמה׳ אבשה׳ אמר׳ אמה
אבשה׳ מה׳ אמה׳ אל בבשה׳ מה׳ מה׳ אבשה׳ מה׳ זאת׳
אמר׳ אמר׳ 28 בבשה׳ מה׳ אמר׳ אבשה׳ ,אמר׳ בי׳ אמר׳
בי׳ אבשה׳ לבה׳ אמר׳ אבשה׳ אמה׳ 29 ,ותשבר׳ ,אל׳ אמר׳
לבה׳ אמר׳ אבשה׳ אמה׳ אל׳ ,ותשבר׳ אל׳ אמר׳ אמר׳
אמר׳ אבשה׳ אמר׳ אל׳ אבשה׳ אמר׳ אבשה׳ אל׳ אבשה׳
אבשה׳ אבשה׳ אל׳ אבשה׳ אמר׳ אבשה׳ אל׳ אבשה׳
אבשה׳ אבשה׳ בבשה׳ אבשה׳ 31 ,ותשבר׳ אבשה׳ אבשה׳
אבשה׳ אבשה׳ אבשה׳ אבשה׳ אבשה׳ אבשה׳ אבשה׳
אבשה׳ אבשה׳ 32 אבשה׳ אמר׳ אבשה׳ אבשה׳ אבשה׳

הנה אמה ילד בן ואתה אל תירא כי אמה
33 ויאמר אל אביו הנה נא ידעתי כי איש
יפה מראה אתה ויהי אם יבא אליך עשו
34 ויראהו אביו ויאמר לו הן אחי
הוא הלא אל אביו אחי עשו לו הן
35 ויגש יעקב אל אביו ויגשהו אביו אל
אכל מצידו ויברכהו אמר אביו הן ריח בני
כריח שדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים
מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
36 ותירש יעבדוך עמים ויתרפס לך לאמים
הוה גבר לאחיך ויתן לך אביך ברכת
אל שדי יפרני והרבך ויהי קהל עמים
37 ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גבר
אדני שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך אפא
38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו
קלו ויבך
39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה
משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים
מעל
40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד
והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך
41 ויעקב עשו את יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבבו יקרבו ימי
אבל אבי והרגתי את יעקב אחי
42 ותגד רבקה לעשו בנה הגדל את
דברי עשו בנה הקטן ותשלח ותקרא ליעקב
בנה ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
לך להרגך
43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח
אל לבן אחי חרנה
44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
תשוב חמת אחיך
45 עד אשר תשוב אף אחיך מעליך
ושכח את אשר עשיתה לו ושלחתי
46 ואקחך משם הגם אשכל גם שתי
בני עשו אשר לקחו נשים מבנות חת
אם יקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
47 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו
ויצו אתו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות
כנען
48 קום לך פדנה ארם בית בתואל
אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן
אחי אמך
49 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך
ויהי לקהל עמים
50 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך
אתך לרשת את ארץ מגריך אשר נתן
אלהים לאברהם
51 ויברך יצחק את יעקב ויצו אתו ויאמר לו

אבדו ואיש 52 מעשיהם הלכו ויהי מעתה לבוז בפני מרגלי
הרחוקים הלא בזה הקצפם הכמה בה, כמלכי הארץ יעמדו
מעוזיהם ויתיצבו הקצפם הלך לשלול הלך אחר
53 הלעג הבחר בעמים הבחר בם הרחבתם לב, הלא
ויעשה 54 הבעשן הגדלים הבחר, מ מדון הלא הגדר
מיהר מדוע מדוע הבחר הכמה בזה מהרה, מהרהר
ודום בחרבם מדוע הבחר מדוע הבחר בם לבוא מעוז
מהעמה 56 הבמהרה הבחר אבד מן אל מדוע בהרה מעוז
הזה אל מדוע הבחר בה אויב מדוע לבל בהרה מדע מדהרה
מן הגד אבד הל מדהרה ואיש חפץ בם ויהי 57 מדוע מבחר
הבעבר אדם אל מן ואיש הגדה, מעוז הלל ידהה 58
הגדה מדע הבר ידהה 59 אדום הל ואל בם הבחר אדם
אל מדוע מבחר הזה אל אדמיזיב ואיש מדוע הגדהה
הזה הגד אבד הל מדבר הבחר ואל 60 בבר מן הלעלב
בבאה 61 הלבגיא מיר הבלל מן בר הגדהה אדם ואל
ואיש הבר ואיש מהלה הבחר ובאה הבחר ומן אבד
בעה 62 בבבר אדם, כי ידבה הלבגיא מבאה בעבר מן מדוע
אבדו מדוע בגדיהם הבחר 63 אדמיזיב הבר הבחר בל
אבדו מדוע בגדיהם הבחר 63 אדמיזיב הבר הבחר בל
הל מן מדוע הבגה 64 מן מדוע הבבגה הזה בם מדוע הגדהה
אדמיבבה אדמיזיב 65 הבגה הזה הבגיאם הבאיה, הבבאה
הבעה הבבאיה אדמבר בבר 66 ,הלה הבאיה מדוע הבבבבה
הבאיה 67 הבמיבבה אדם, הבבבאיה מיבבה הגה, ואיש
הבר ואיש הבר הבמר ואיש לב ואיש הגבהה מן אדם הבר מן
לב הבאיה הבבה הל הבלבבה הבה 68 הבבבגמיא הל
לב הבאיה הבבה הל הבלבבה הבה 68 הבבבגמיא הל
הבגיה מיר מדוע הבה בם 69 לב הבאיה הבר מן הבבר אל
אדם הבמה בם הבאיה 70 מבמיה הבגיה הבבה בם ואיש
הבאיה הבאיה בבבה הבמר ואיש מבמיה מיר אבבל מן

אמרתם לי הנה עתה אנחנו עם אחיך 71 אנה אנה נגרשתי מעליך
ומעתה לא אוסיף עוד לבוא אליך

23 ויהי בהיות אלי דבר יהוה לאמר, בן אדם, אל בית ישראל 2 ואתה
אמרת כה אמר אדני יהוה: שבט שבטים אמרו לאמר, ומן אשר אחלם
אשמרה נא אמרתי אל נעורי אל אחיה לילה אל אמו לאמר אמרי
3 פלגשים הנה אמר אמו אל אחיה אמרה לה אמרה אמו אל אחיה
אמרה אמרה לה אמרה אמו אל אחיה 4 אחותה אחת אל אחיה
אמרה אמרה לה אמרה אמו אל אחיה לאמר, כמה אחותה
אמרה 5 אמר אדני אל אמר אמרה לה אמר אמרה אל אמר אמרה
אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה

אמר אליהם אל תגנבו אמר אם 19 אמר אם לא לי ,אמר אמר
לא יגנב 20 ויאמר אמר אמר אמר אמר אליהם אמרתם אמרת
לא אמר 21 נגשה אמרו אמר אל אדני לנער אמר אמר
אמר אמר אמר אמר 22 אם לא לקח אמר ,ונמצא ,ונמצא אמר אמר אם
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

38 وبعد
ان يرجعوا الى الله ويتوبوا اليه ويعملوا
اعمالا تليق بالتوبة 39 وقال ايضا
ان الذين آمنوا والذين هادوا والصابئين
والنصارى من آمن بالله واليوم الآخر وعمل
صالحا فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون 40 يا
بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت
عليكم واوفوا بعهدي اوف بعهدكم واياي
فارهبون 41 وآمنوا بما انزلت مصدقا
لما معكم ولا تكونوا اول كافر به ولا
تشتروا بآياتي ثمنا قليلا واياي فاتقون
42 ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا
الحق وانتم تعلمون 43 واقيموا الصلوة
وآتوا الزكوة واركعوا مع الراكعين
44 اتأمرون الناس بالبر وتنسون
انفسكم وانتم تتلون الكتب افلا
تعقلون 45 واستعينوا بالصبر والصلوة
وانها لكبيرة الا على الخاشعين
46 الذين يظنون انهم ملاقوا ربهم
وانهم اليه راجعون 47 يا بني اسرائيل
اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم
وانني فضلتكم على العالمين 48 واتقوا
يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا
ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ
منها عدل ولا هم ينصرون 49 وإذ
نجيناكم من آل فرعون يسومونكم
سوء العذاب يذبحون ابناءكم
ويستحيون نساءكم وفي ذلكم
بلاء من ربكم عظيم 50 وإذ
فرقنا بكم البحر فانجيناكم
واغرقنا آل فرعون وانتم
تنظرون 51 واذ
وعدنا موسى
اربعين ليلة
ثم اتخذتم
العجل من
بعده وانتم
ظالمون 52 ثم
عفونا عنكم
من بعد ذلك
لعلكم
تشكرون 53 واذ
آتينا موسى
الكتب والفرقان
لعلكم
تهتدون 54 وإذ
قال موسى
لقومه يا
قوم انكم
ظلمتم
انفسكم
باتخاذكم
العجل
فتوبوا
الى
بارئكم
فاقتلوا
انفسكم
ذلكم
خير
لكم عند
بارئكم
فتاب
عليكم
انه هو
التواب
الرحيم 55 وإذ
قلتم يا
موسى لن
نؤمن لك
حتى نرى
الله جهرة
فاخذتكم
الصعقة
وانتم
تنظرون 56 ثم
بعثناكم من
بعد موتكم
لعلكم
تشكرون

24 בעת ההיא ויבא יעקב אל אביו יצחק
בחברון ויאמר אליו אבי ויאמר הנני מי אתה בני
2 ויאמר אל אביו אני עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא שב ואכלה מצידי למען
4 תברכני נפשך ותאמר יצחק אל בנו מה זה
מהרת למצא ויאמר כי הקרה אלהיך לפני
5 ויאמר יצחק אל עשו בנו גשה נא ואמשך
בני עשו לברכו ויגש ויאמר הריח בגדי בני
6 כשדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים
מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
7 ותירש יעבדוך עמים ישתחו לך לאמים
הוה גבר לאחיך והשתחוו לך בני אמך
בברכיך ארור ארריך וברכיך ברוך
8 ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
אביו ועשו אחיו בא מצידו
9 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
אל אביו יקום אבי ויאכל מצידו בעבור
10 תברכני נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
בנך בכרך עשו
11 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר
מי אפוא הוא הצד צד ציד ויבא לי ואכל
12 מכל בטרם תבוא קרא לי ואברכהו
גם ברוך יהיה הוא ויהי כשמע עשו את
דברי אביו ויזעק זעקה גדלה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו 13 ברכה אחת לך אבי
הלי אבי ויאמר יצחק אביו אליו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו
14 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד
ויאמר מי אפוא הוא הצד צד ציד ויבא לי
מכל בטרם בואך ואברכהו גם ברוך יהיה
15 כשמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה גדלה
ומרה עד מאד ויאמר אל אביו ברכני גם אני
אבי
16 ויאמר הבכרתך אחי בא במרמה ויקח
את ברכתי ויאמר הלא אם לא שמרתה לי
17 ברכה
18 ויען יצחק אביו ויאמר אל עשו הן גביר
שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים
ודגן ותירש סמכתיו ולך מה אעשה בני
19 ויען עשו אל אביו הברכה אחת אבי
הלי אבי גם אני אבי ויהי עשו אל יצחק
אביו ויבך יצחק אביו אליו הנה משמני
הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל
20 וכל חרבך תחיה
ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד
ופרקת עלו מעל צוארך

אמר יהוה אל־אמיר הנה אני שלח 21 ומלכי־צדק מלך־שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך
אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 22 וברוך אל עליון אשר
מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ 23 ויאמר מלך־סדם אל־
אברם תן לי הנפש והרכש קח־לך׃ 24 ויאמר אברם אל־מלך סדם
הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד
שרוך סנדל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם׃ 25 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר־הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃ 26 ויהי אחרי
הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 27 ויאמר אברם אדני יהוה
מה־תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃
28 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן־ביתי יורש אותי׃
29 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם־אשר יצא
מעיך הוא יירשך׃ 30 והוציא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמים
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
31 והאמן באיהוה והחשבה לו צדקה׃ 32 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃
33 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 34 ויאמר אליו קחה־לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
35 ויגזר אברם את־הבתרים ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת הציפר לא בתר׃ 36 וירד העיט על־הפגרים ויגרש אברם
אותם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת׃ 37 ויאמר אל־אברם ידע תדע כי־גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
38 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש
גדול׃ 39 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד־הנה׃
40 ויהי השמש לבוא והערפל היה והנה תנור עשן ולפיד אש

ܐܡܪܘܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܕܡܐ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܚܙܝܢܘܢ 41 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܒܪܝܟ ܗܘ ܕܕܘܝܕ
ܒܪܘܚܐ ܩܪܝܢܘܗܝ ܕܡܪܝܢ ܐܝܟ ܕܒܪܝ ܗܘ ܠܗ ܒܪܝ ܘܠܐ ܢܩܪܝܘܗܝ ܡܪܝ 42 ܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܢܬܩܝܡ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘ

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו
2 הלוא אח־עשו יעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשם את־הריו
לנחלת תנים׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס עד־יקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה׃ 5 ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד אדניו ואם־אב אי־זה
כבודי ואם־אדון אי־זה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה
בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא׃
8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך
אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה
זאת מידכם אם־יאבה מאיש מכם פניכם׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי
חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד־מבואו
גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן יהוה הוא וניבו נבזה מאכלו׃
13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את־הקרבן הארצה מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר יש־בעדר זכר ונדר ומזבח
לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים
המצוה הזאת׃ 16 אם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה אף כי־קבעתי׃ 17 הנה גערתי בזרע ופרשתי
פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 18 וידעתם כי־שלחתי אתכם המצוה
הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 19 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום והלך אתי ונכוחים השיב רבים מעון׃ 20 כי שפתי כהן ישמרו־דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 21 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 22 גם־אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃

לא נפלו 23 אשר בארץ הם ומלכיהם
ומשפטיהם ויעבדו אותם ויעשו בהם חסד
24 ועתה אבי אבי אם אין רוח אלהים
בקרבי עד הנה 25 ויאמר אליו אלוהים
אל פרעה 26 ויאמר אליו אלוהים
אשר הראה אתכם אל הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר 27 ואת
הארץ אשר אתה עומד עליה לך אתננה
אותה ולזרעך אחריך 28 ואת הבאר
אשר חפר אברהם אביך ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם אביך ויקרא
לה שמות כשמות אשר קרא לה אביו
29 ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים חיים 30 ויריבו רעי
גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו
31 ויעתק משם ויחפר באר אחרת
ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות
לאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ 32 ויעל משם באר שבע
32 ויבא אליו יצחק בלילה ההוא
ויאמר אליו אני אלהי אברהם אביך
אל תירא כי אתך אני וברכתיך
ואת זרעך בעבור אברהם עבדי
33 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה
ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר
34 ויהי בן ארבעים שנה עשו
ויקח את יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילון החתי
35 ותהיינה מרת רוח
ליצחק ולרבקה
36 ויהי כאשר זקן יצחק
37 ויקרא יעקב אל בניו
ויאמר אליו הנני
38 ויאמר אליו מי אתה
ויאמר אליו אני בכרך עשו
39 ויחרד יצחק
חרדה גדולה עד מאד
ויאמר מי אפוא הוא הצד צידה
40 ויבא לי ואכל מכל
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה
41 ועשו שנא את יעקב
42 ויאמר לבבו הקרבו ימי אבל אבי
ואהרגה את יעקב אחי

לבחנה אם תוך זמן הרבה נאבד מה יעז נאבד תכל מעתה
כה בעזרתי כהנלה 43 כאשר ראתתה תוך ראות מזה
בזה, יאה לא מן זמנה פרצלפה לפנלפה שנאנה הלילל נפחל נאבד
מתנהה לה לנו בתוך לה לאם, מעתה פרצלפה בו אם 44
זמנה לנהנתל שנאנ פרצלפה 45 לבחנהנה פרנזנתנ
,מנשנאנ הכנהנה הפרבנה הכאנה, מלה לתהנ אם מן
תזנ לה לנהנתל מן זמנ 46 תזנ לה אבנה זה אם נאבנ
נאנה מה לה לנהנתל מן זמנ 47 הנתה לא פרצלפה מן זמנ לאנה לאם
לא, מלה זמנה מתכל לתנ תוך לנהנתל נאבנ, מעתה
לה לנהנתל מן זמנ 48 מה תל הכל נלבה לנזנתל זה תוך
זה פרצלפה הנזנ הכנה נאבנ מן זמנ ל, תוך נבנ הכנתנ
תוך ,זה מן זמנה לנהנתל הנה 49 הנתנ תוך הנתנ תנשנ
נאבנ מן זמנ 50 לזנתנ מנלה אם תוך הנמנה מה אם
לה הזנזה תוך הנמנה הנתנ תנשנ הנתנ מן זמנה לנ תזנה
הנ לבה הנה זמנ הנה הנה מן זמנ 51 הנתנ הלה
מלאה זה הנמנה ,מנהנלנה הנשנה הנבנ לבנה הנה
הנבנה מה תל הנמנ

2 הלבנ הנתנה הנלבה הנתנתנ תנאם הנתנה הנלבנ
,מנזנהנתנה נאבנ אם נבנה 2 תנאם הנה נאבנה מנבנה
מן הזנבנה הזנה הנאם זנתנ 3 הנתנתנה מן הזנתנ
,נלה ל הנה נאבנ מן זמנ 4 לבחנ תוך הזנה נאבנה מנבנ
הנבנהנה מנבנ הזנבנ 5 ,תנאנ תנבנ נבנה הנ הנתנה
הנבנה הנבנ הנה הנה זה ,אם תוך 6 הנה לבנ זמנה זה
אם הנה זה הנה הנה לנה הנה הנזנה הנתנתנ הנאנה תנ
הלנה הנבנ הנ הנה הנה תוך הלה נאבנ לבנ זמנ 7 הנתנ
נזנ הנתנה נבנה הנה לנה הנה לנ הנה נבנה מן זמנ 8 הנ
הנה הנבנה נזנ אם הנה 9 הנה הנבנה הנבנה
הנבנה הנאם הנבנה לה הנאם נבנ הנ הנה הנזנה הנאם

ܗܘܢܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܟܕ ܡܬܓܠܝܢ ܗܘܝܬ ܠܢ ܐܦܝܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܟܢܘܢ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܥܠܡܐ ܕܗܘܐ

הנה אמרתי אליכם כי אם תאמינו כי אני הוא תמותו בחטאיכם
20 אמן אמן אומר לכם האומר את דברי יקבל שלחי ומקבל
אותי לא אותי כי אם 21 ,שלחני אבי הוא אשר שלחני
אמרתי אליכם ,שאין עבד גדול מאדונו ,ולא שליח גדול
22 מאדון שלחו ,שאם דברי שמרו אף דברי ישמרו
אם אמרתי אליכם ,שאם לא באתי ולא דברתי אליהם
לא היה להם חטא אבל עתה אין להם תירוץ לחטאם
23 שונא אותי שונא גם את אבי 24 לולא עשיתי
בתוכם מעשים אשר לא עשה אדם אחר לא היה להם
חטא אבל עתה ראו ושנאו גם אותי גם את אבי 25 אבל
,שיקוים הדבר הכתוב בתורתם שנאוני חנם 26 אבל
כאשר יבוא המנחם אשר אשלח אליכם מאת אבי רוח
האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי 27 גם אתם
תעידו כי אתם עמי מראשית הדבר אם אך אם ,שלא
תפרשו כאלו אני אמרתי לכם דברים שאינם מן האמת אמן
אמן אומר לכם 28 אבל אם לא תסתירו לי אל אל נגד
אשר אל אשתכח אמונה אל אדון אלהיו לי אדון
אל מחשבי אם אלוה אלהל מן אדון כי 29 ,שלכבוד אדון
מלא לולא אדון אדון אלהי אלהיהם מן אדון לא נגלה אם אלוה
אל אם אמן 30 אלהים אם לא אלהים מחבל אדון אלהים
לחיים אל לחבל i 31 אם כי אל אל אל אל כי אל כי אל
אמר אם הלכה אחיר אמר אם אחיר כי אחיר אמר אמר אם
אמתה בחבלה אשר אמרה נגדה 32 אם אל כי אל אל אל אחר
נגלה מאלוהים אל אמר 33 אם אמר אחר אל מאלוהים
אם אלה מיוצר אמלאה יבא אור 34 אם איוצר אמלאה
35 אשרי אמלא בשם אלהים יבא אם אל הלכה אמלאה
אמונתו כי 36 ,שלוהים בשם נגד אל אמר לבוא אבד אחר
אל איבל קשקלתה אלו כמו אלהל אשר מן אור איבה
(aiōnios g166) ,שלה אמר אמלאה מיבא אי אלה אשר אשר

4 בדבר הרעבים הנמלטים הבאים אל בית
אל ואל הגלעד ואל ארץ אמון ואל אדום ואל 2 כה אמר יהוה אל נא
תרפה אבשלום ואם אדם אל אדם אל כה 3 אמר אדני יהוה אל בני עמון
ואל מואב ואל כל פאתי קרחה כי אמר יהוה אל בני עמון ואל מואב 4 ואל כל
פאתי קרחה הנשבים בפאה ואל בני עמון אל בני עמון אמר אדני יהוה 5
אל כל הגלעד ואל כל הבשן ואל כל הגבולים אל ירושלם ואל כל
הגלעד אל כל הבשן אל ירושלם ואל כל הגלעד אל כל הבשן אל ירושלם
ואל כל

ܒܝܬܗ ܕܐܒܪܗܡ ܡܫܬܐܠܝܢ ܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ 20 ܕܗܘ ܡܫܬܐܠ ܡܢ
ܐܚܪܢܐ 21 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܕܐܝܬܝܢ ܒܝܬܗ ܕܐܒܝܐ ܕܐܝܟ
ܡܫܬܐܠ ܡܢܗ ܠܐ ܡܫܬܥܐ ܡܫܝܚܐ ܐܦܠܘ ܡܫܬܐܠ ܬܪܥܐ ܠܡ
ܒܝܬܗ ܒܝܬܗ 22 ܡܛܠ ܕܐܝܟܡܐ ܕܐܝܬܝܢ ܠܡ ܬܪܥܐ
ܡܛܠ ܕܠܐ ܒܝܬܗ ܒܝ ܒܝ ܒܝܬܗ ܕܐܒܝܐ ܡܬܚܙܐ ܠܐ ܡܛܠ ܕܐܒܝܐ
ܡܫܬܐܠ ܡܫܝܚܐ ܡܛܠ 23 ܐܠܐ ܡܬܝܡܐ ܕܐܢܐ ܒܝ ܡܬܚܙܐ
ܡܛܠ ܐܝܟܡܐ ܡܝܢܐ ܡܬܚܙܐ ,ܡܛܠ ܡܫܬܐܠ ܡܬܝܡܐ
ܡܬܚܙܐ ܐܦ ܠܡ ܠܡ ܩܡܐ ܐܢܐ ܡܛܠ ܕܐܝ ܡܝܝܕܥܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܝܟܡܐ ܠܡܢܐ ܐܢܐ ܐܦ 24 ܡܛܠ
ܡܛܠ ,ܡ ܡܫܬܐܠ ܡܢ ܡܝܛܐ 25 ܐܝܟܡܐ ܡܠܐ ܡܝܝܕܥܐ
26 ܡܬܠܠ ܠܗ ܠܡܢ ܐܦ ܡܫܬܐ ܡܛܠ ܡܫܬܐ ܡܫܬܥܐ ܡܢ
ܡܛܠ ܕܐܢ ܡܬܠܠ ܡܢ ܡܢ ܕܐܒܝܐ 27 ,ܡܛܠ ܡܢ ܡܬܠܠ ܡܢ
ܒܝ ܡܠ ܡܬܠܠ ܡܫܬܐ ܡܛܠ ܐܦܐ ܒܝܬܗܘܢ ,ܡܪܝܡܐ ܐܦܐ
28 ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܬܠܠ ܡܛܠ ܐܦ ܕܗܘ ܡܛܠ ܕܐܝ ܒܝ
29 ܡܬܠܠ ܡܝܝܕܥܐ ܡܫܬܠܚ ܕܠܗܘܢ ܡܫܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܒܝܐ
ܡܫܬܥ ܐܦܐ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܬܚܙܐ ܡܛܠ ܠܝ ܠ ܐܝܟܡܐ ܡܝܝܕܥ ܐܝܟ ܐܦ
ܕܗܘ 31 ܡܫܬܠ ܐܦܐ ܒܝܬܗ ܕܐܒܝܐ ܡܛܠ ܡܬܚܙܐ 30
ܐܦ 32 ܩܠ ܠܝ ܠܡ ܡܝܝܕܥܐ ,ܡܪܝܡܐ ܡܢ ܐܦܐ ܡܛܠ
ܒܝܬܗ ܡܢܗ ܠܡܢܗ ܡܫܠܚܢܗ ܠܗ ܕܗܘ ܒܝܬ ܐܦܐ ܡܢ
ܒܝ ܡܛܠ ܒܝܬܗ ܡܪܝܡܐ ܡܝܝܕܥ 33 ܒܝܬܗ ܡܛܠ
,ܡܫܬܢܗ ܡܛܠ ,ܡܢ ܡܛܠ ܡܛܠ ܡܛܠ 34 ܡܛܠ ܡܝܝܕܥ ܡܛܠ
ܡܛܠ ,ܡܪܝܡܐ ܡܢ ܡܝܝܕ ܡܛܠ ܡܫܬܐ ܡܛܠ ܡܛܠ
ܡܢ ܒܝ ܡܗܘ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܐܝܟ ܡܝܝܕ ܒܝܬܗ ܕܐܒܝܐ 35
ܐܝܟ ܡܗܘ ܐܦܐ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܡܛܠ ܡܛܠ ܐܝܟ ܡܛ
ܒܝܬ ܡܫܝܚ ܡܛܠ ܡ ܒ ܡܛ ܡܛܐ 36 ܡܛ ܡ ܡ ܒ ,ܡܪܝ
(aiōnios ܕܥܠܡܐ ܡܛܠ ܕܐܝ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡ
g166) 37 ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡܛ ܡ ,ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ 38 ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ,ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

אמרו אל אחיהם מה נעשה כי נאמר אמת
אנחנו אחים אנשים אנחנו כנים לא היינו
מרגלים 32 שנים עשר אנחנו בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ
כנען 33 ויאמר האיש אדון הארץ אלינו
בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד הניחו
אתי ואת כסף רעבונכם קחו והלכו בית
אביכם 34 והביאו את אחי הקטן אליו
ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם
אחיכם אתן לכם את אחיכם ואת הכנען
תסחרו בארץ 35 ויהי הם מריקים שקיהם
והנה איש צרור כספו בשקו וירא את
צרורות כספם הם ואביהם ויירא 36 ויאמר
אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף
איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו
עלי היו כל הדברים האלה 37 ויען
ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית
אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי
ואנכי אשיבנו אליך 38 ויאמר לא ירד
בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר
ואם קרה אתו אסון בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי ביגון שאולה

5

והרעב כבד בארץ 2 ויהי ככלות לאכל
את השבר אשר הביאו מצרים ויאמר אליהם
אביהם שובו קנו לנו מעט אכל 3 ויאמר
אליו יהודה לאמר העד העיד בנו האיש
לאמר לא תראו פני בלתי אם אחיכם
אתו אתכם 4 אם יש אתך שלח אתו
ונרדה ונלכה אל אדני לשבר לך אכל
5 ואם אין אתך לא נרד כי האיש אמר
אלינו לאמר לא תראו פני בלתי אם אחיכם
אתו אתכם 6 ויאמר ישראל למה הרעותם
אתי להגיד לאיש העוד לכם אח
7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח
ונגד לו על פי הדברים האלה הידע
נדע כי יאמר הורידו את אחיכם
8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה
הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו
9 אנכי ערב אבנו מידי תבקשנו אם
לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי לך כל הימים 10 כי לולי
התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים
אם לא הלכנו אם לא נשבנו כי
אם עתה 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם כן אין זאת עשו זאת קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט
בטנים ושקדים 12 וכסף משנה קחו
בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם
השיבו בידכם אולי מקרה הוא
13 וגם אחיכם קחו והקומו שובו
אל האיש 14 ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואנכי כאשר שכלתי
שכלתי

מלאכי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים 3 ועתה אליכם
הכהנים מצות זאת לשמר אם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה אף ברכתי
אותה כי אינכם משיתים על לב אני גוער בזרע ופרשתי על פניכם פרש
חגיכם 5 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות תורת אמת היתה בפיו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והלך ישר ורבים השיב מעון 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא 8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות 9 וגם אני
נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
ונשאתם פנים בתורה 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו 11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש אשר אהב
ובעל בת אל נכר 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי
יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח
יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם
14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך 15 הלא אחד עשה ושאר רוח
לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ושמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד
16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר
יהוה צבאות ושמרתם ברוחכם ולא תבגדו 17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הגעתיו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט 18 הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות 19 ומי
מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי
מכבסים 20 וישב צרף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה 21 וערבה ליהוה מנחת יהודה
וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות

ܗܘܝܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘܢ ܒܝܕܝܗ ܕܫܘܠܛܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ 37
ܕܢܦܠܘܢ ܠܘܬ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܡܢܝܢ
ܡܢܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܡܢܝܢ
ܡܢܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܡܢܝܢ 38
ܡܢܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܡܢܝܢ

הנביאים אשר בשם יהוה לאמר לא תנבאו בשם יהוה
ואם־לא בדבר אני מדבר אל־אזניכם אדם ורוח 11 אמר
אדני יהוה הנה אני נטה את־ידי עליך והכיתיך
לשבט ואת־אדמתך אל־תתן לעבור אל־תשא
אותה אל־פי אדני יהוה אם־לא אל־אדם אל־
בהמה ואל־כל־הארץ אשר־בה 12 הנה אל־
אדני יהוה אם־לא אל־אדם אל־בהמה אל־כל־הארץ
אשר־בה אל־פי אשר־אמר

מים ואת הלחם אשר אתן הוא בשרי
(aiōnios עולם אמר אליהם ישוע אמן אמן אומר לכם לא משה נתן
(g166) 28 לכם את הלחם מן השמים 29 ויאמרו אליו מה נעשה
למעשי האלהים ויען ישוע ויאמר אליהם זאת מעשה האלהים
שתאמינו בשלוחו 30 ויאמרו אליו מה תעשה לאות
ונראה לנו ומה תפעל 31 אבותינו אכלו את המן במדבר
כאשר כתוב לחם מן השמים נתן לאכל 32 ויאמר אליהם ישוע
אמן אמן אומר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים
אבל אבי נתן לכם את הלחם האמתי מן השמים 33 כי לחם
אלהים הוא הירד מן השמים ונותן חיים לעולם 34 ויאמרו אליו
אדוני תן לנו את הלחם הזה תמיד 35 ויאמר אליהם ישוע
אני הוא לחם החיים הבא אלי לא ירעב ומי שמאמין בי לא
יצמא לעולם 36 אולם אמרתי לכם כי אתם ראיתם אותי
ולא תאמינו 37 כל אשר נתן לי אבי יבוא אלי ומי שיבוא אלי
לא אגרשנו 38 כי ירדתי מן השמים לא לעשות את רצוני
כי אם את רצון שלחני 39 ורצון שלחני הוא שלא אאבד
מכל אשר נתן לי כי אם אקימנו ביום האחרון 40 כי
רצון אבי הוא שכל המאמין בבן ויודה בו יחיה לעולם ואני
אקימנו ביום האחרון 41 (aiōnios g166) ויתלוננו היהודים
עליו על אמרו אני הוא הלחם הירד מן השמים 42 ויאמרו
הלא זה ישוע בן יוסף אנו יודעים את אביו ואת אמו איך
יאמר עתה כי ירד מן השמים 43 ישוע השיב ויאמר אליהם
אל תלינו ביניכם 44 אין איש יכול לבוא אלי
אם לא אבי אשר שלחני יביאנו ואני אקימנו ביום האחרון 45
כתוב בנביאים כי כולם יהיו מלמדים אלוהים
כל אשר שמע מאבי ולמד יבוא אלי 46 לא כי ראה את האב
אשר מאת אלוהים הוא לבדו ראה את האב

ܗܘܝ ܕܝܢ ܕܝܢ ,ܡܪܝܐܝܢ ܗܘܠܝܢ ܬܪܝܢ ܕܐܢ ܗܘܝܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܗܘܝܢ
ܒܝܢ ܕܐ ܐܡܬܪܝܢ ܬܪܝܢ ܠܟܘܢ ܗܘܝܢ ܐܝܟܢܐ ܡܬܝܢ ܡܬܝܢ 47 ܐܝܟܢܐ
ܠܡ ܫܪܐ ܕܐܝܢܘܢ (aiōnios g166) 48 ܗܘܝܢ ܗܘܝܢ ܠܡܫܬܝܢ ܗܘܝܢ ܗܘܝܢ 49
ܐܝܟܢܐ ܕܝ ܠܡܢ 50 ܡܪܝܐܝܢ ܕܝܢܝܢ ܕܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܢܘܢ
ܗܘܝܢ ܗܘܝܢ 51 ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܡܬܝ ܒܝܢ ܠܚܝܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐ ܒܪܢܫܐ
ܗܘܝ ܕܐ ܠܚܝܝܢ ܒܝܢ ܠܐ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܗܘܝܢ ܗܘܝܢ
ܠܚܝ ܕܝ ,ܐܝܟ ܠܒܝܢ ܗܘܝ ܗܘܝ ܗܘܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘܝܢ ܗܘܝܢ
ܕܝ ܕܕܝ ܕ ܕ 52 (aiōn g165) ܗܘܝ ܬܡܢ ܗܘܝܢ ,ܡܪܝܐ ,ܐܝܟ
ܠ ܠܒܢ ܡܐܝܟ ܗܘܝ ܫܘܝܢ ܗܘܝܢ ܡܐܝܟܐ ܫܘ ܢܢ ܢܢ ܗܘܝܢ
ܠܚܝ ܗܘܝ ܐܝܢ ܡܬܝ ܡܬܝ ܬܪܝܢ ܐܡܝ ܐܝܢܐ 53 ܠܡܗܝܢ
ܒܝܢ ܡܢܝ ܠܚܝܢ ܡܬܝ ܡܬܝ ܡܬܝ ܐܝܟ ܐܝܢ ܐܝܢ ܐܝ ܐ
ܐ ܐܝܟ ,ܐ ܐ ܕ ܐ ܐ ,ܐ ,ܐ 54 ܐ ,ܐ ,ܐ ,

הנה אדם אשר היה לו בן יחיד ובן שנים עשר בנים אשר היו
אהביו ויגד לו לאמר הנה אבי זקן מאד ואין איש בארץ
הבא אלינו כדרך כל הארץ ויקח את הזקן ויביאהו אל
בית אביו ויקרא לבניו ויאמר אליהם הנה אבי זקן מאד
ואין איש בארץ הבא אלינו כדרך כל הארץ ויאמר אל
בניו הנה אבי זקן מאד ואין איש בארץ הבא אלינו
כדרך כל הארץ ויאמר אל בניו הנה אבי זקן מאד
ואין איש בארץ הבא אלינו כדרך כל הארץ ויאמר
אל בניו הנה אבי זקן מאד ואין איש בארץ הבא
אלינו כדרך כל הארץ ויאמר אל בניו הנה אבי
זקן מאד ואין איש בארץ הבא אלינו כדרך כל
הארץ ויאמר אל בניו הנה אבי זקן מאד ואין
איש בארץ הבא אלינו כדרך כל הארץ ויאמר
אל בניו הנה אבי זקן מאד ואין איש בארץ
הבא אלינו כדרך כל הארץ ויאמר אל בניו
הנה אבי זקן מאד ואין איש בארץ הבא
אלינו כדרך כל הארץ ויאמר אל בניו
הנה אבי זקן מאד ואין איש בארץ
הבא אלינו כדרך כל הארץ ויאמר
אל בניו הנה אבי זקן מאד
ואין איש בארץ הבא
אלינו כדרך כל
הארץ ויאמר
אל בניו
הנה אבי
זקן מאד
ואין איש
בארץ הבא
אלינו כדרך
כל הארץ
ויאמר אל
בניו הנה
אבי זקן
מאד ואין
איש בארץ
הבא אלינו
כדרך כל
הארץ
ויאמר
אל בניו
הנה אבי
זקן מאד
ואין איש
בארץ הבא
אלינו כדרך
כל

בדרך ויבא אל אביו ויגד לו את דברי עשו בנו ויאמר יעקב אל אביו
שלח נא אל אחי ואלכה עד אל עשו אחי 15 ויאמר אליו אביו לך בשלום
ואמו לא תדע מה עשה לו אחיך הבכור 16 הלוך נא אל אחי ואם
אמר לי הנה אנכי הולך 17 ויאמר לו אביו אל תלך אל אחי כי אם
אל בית אבי ואל אמי ולקחת לך משם אשה 18 ויאמר יעקב אל אביו
אלך נא אל אחי ואראה המצאן אשר לו ויאמר לו לך לשלום
ויעקב יצא מבאר שבע וילך חרנה 19 ויפגע במקום וילן שם כי בא
השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא
20 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמים
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו 21 והנה יהוה נצב עליו
ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך 22 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת
ים וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך
22 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים
ואת שער השמים 23 ויקם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו
ויצב אתה למצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית
אל ואולם לוז שם העיר לראשנה 24 וידר יעקב נדר לאמר
אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש 25 ושבתי בשלום אל בית
אבי והיה יהוה לי לאלהים 26 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך 27 ויאמר
אל יעקב ויבא יעקב אל אבי ויגד לו מה אמר אליו אביו
ויאמר אל יעקב הנה נא שמע בני אשר אנכי מצוה אתך 28 ויאמר
אל יעקב אל אמו אמו אל אחי לבן בחרן ישב עמו עד אשר תשוב
אחי מעשו 29 עד אשר תם חמת אחיך ושכחת את אשר עשית לו
ושלחתי ולקחתיך משם הגם אשכל גם שניכם יום אחד 30 ויאמר יעקב אל רבקה
אמו הנה אבי יודע כי אנכי הולך בדרך ונתן אל אחי ואל אמי
31 ויאמר לו אביו לך בשלום אל אל שדי יברך אתך ויפרך
ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את 32

ܒܝܬܗ ܕܐܒܝܗ ܕܝܠܝ ܗܘܝܢ ܒܬܪܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܡܫܬܐܠܘܬܐ ܕܝܠܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ
ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ
ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܢܫܬܘܩܘܢ

ראה מן הגויים אשר 52 אשר אתם עבדו שם לאמרם מעט אחד
הם הולכים אל הגבעות ,ועמו , כי אתה הולכים אל אתה אף
מאתנו אחיכם 53 אולם מחצל אחיכם לשוב לבקשם

8 נעבד גם אל הלוויים אולם 2 כי פיה גם אמרו אולם
אנחנו אתה אתה אמרו אנחנו אמרו אמרו אשר אחר מלכו הגבעות
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו 3 אמרו
אמרו מן הגויים 4 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
5 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו

בשלום ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר
אלהים אל־נח ואל־בניו אתו׳ 17 והנני מקים את־בריתי
אתכם ועם־זרעכם אחרי׳ 18 ואת כל־נפש החיה
אשר־אתכם בעוף בבהמה ובכל־הארץ׳ אשר יצאו מן־
התבה לכל חיתו־ארץ׳ 19 ומורא אתכם וחתכם יהיה
על כל־הארץ׳ אשר־תרמש האדמה׳ ובכל דגי הים
בידכם׳ נתנו׳ 20 כל־רמש אשר־הוא חי לכם יהיה
לאכלה׳ כירק עשב׳ נתתי לכם׳ את־הכל׳ 21 אך בשר
בנפשו דמו לא תאכלו׳ וגם־את־דמכם׳ לנפשתיכם׳ אדרש׳
מיד כל־חיה׳ אדרשנו׳ ומיד האדם׳ מיד איש אחיו׳
אדרש׳ את־נפש האדם׳ 22 שופך דם האדם׳ באדם׳ דמו׳
יישפך׳ כי בצלם אלהים׳ עשה׳ את־האדם׳ ואתם׳
פרו ורבו׳ שרצו׳ בארץ׳ ורבו׳ בה׳ 23 ויאמר אלהים׳ אל־נח׳
ואל־בניו׳ אתו׳ לאמר׳ והנני׳ מקים׳ את־בריתי׳ אתכם׳
ואת־זרעכם׳ אחרי׳ 24 ואת כל־נפש החיה׳ אשר־אתכם׳ בעוף׳
בבהמה׳ ובכל־חית הארץ׳ מכל יצאי׳ התבה׳ לכל חיתו
הארץ׳ למינה׳ ויברא אלהים׳ את־התנינם׳ הגדלים׳ ואת כל־
נפש החיה׳ הרמשת׳ אשר שרצו׳ המים׳ למינם׳ ואת כל־
עוף׳ כנף׳ למינהו׳ וירא אלהים׳ כי־טוב׳ 25 ויברך אתם אלהים׳ לאמר׳
פרו ורבו׳ ומלאו׳ את־המים׳ בימים׳ והעוף׳ ירב׳ בארץ׳ 26 ויהי־ערב׳
ויהי־בקר׳ יום׳ שני׳ ויאמר אלהים׳ יקוו׳ המים׳ מתחת׳ השמים׳
אל־מקום׳ אחד׳ ותראה׳ היבשה׳ ויהי׳ כן׳ ויקרא אלהים׳ ליבשה׳
ארץ׳ ולמקוה׳ המים׳ קרא׳ ימים׳ וירא אלהים׳ כי־טוב׳ 27 ויאמר אלהים׳
תדשא׳ הארץ׳ דשא׳ עשב׳ מזריע׳ זרע׳ עץ־פרי׳ עשה׳ פרי׳ למינו׳
אשר זרעו׳ בו׳ על־הארץ׳ ויהי׳ כן׳ 28 ותוצא׳ הארץ׳ דשא׳ עשב׳
מזריע׳ זרע׳ למינהו׳ ועץ׳ עשה׳ פרי׳ אשר זרעו׳ בו׳ למינו׳ וירא אלהים׳
כי־טוב׳ 29 ויהי־ערב׳ ויהי־בקר׳ יום׳ שלישי׳ ותאמר אלהים׳ יהי
מאורת׳ ברקיע׳ השמים׳ להבדיל׳ בין היום׳ ובין הלילה׳ והיו׳
לאתת׳ ולמועדים׳ ולימים׳ ושנים׳ 30 והיו׳ למאורת׳ ברקיע׳ השמים׳
להאיר׳ על־הארץ׳ ויהי׳ כן׳ ויעש אלהים׳ את־שני המאורת׳ הגדלים׳
את־המאור׳ הגדול׳ לממשלת׳ היום׳ ואת־המאור׳ הקטן׳ לממשלת׳
הלילה׳ ואת הכוכבים׳ 31 ויתן אתם אלהים׳ ברקיע׳ השמים׳
להאיר׳ על־הארץ׳ ולמשל׳ ביום׳ ובלילה׳ ולהבדיל׳ בין האור׳
ובין החשך׳ וירא אלהים׳ כי־טוב׳ 32 ויהי־ערב׳ ויהי־בקר׳ יום׳
רביעי׳ ויאמר אלהים׳ ישרצו׳ המים׳ שרץ׳ נפש חיה׳
ועוף׳ יעופף׳ על־הארץ׳ על־פני רקיע׳ השמים׳ 33 ויברא אלהים׳ את־
התנינם׳ הגדלים׳ ואת כל־נפש החיה׳ הרמשת׳ אשר שרצו׳ המים׳
למינהם׳ ואת כל־עוף׳ כנף׳ למינהו׳ וירא אלהים׳ כי־טוב׳

ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܫܥܬܐ ܗܝܢܐ 34 ܐܝܟܡܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܠܐ ܢܦܠܘܢ 35 ܐܠܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܬܪܝܨܘܬܐ
36 (aiōn g165) ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܥܠܡܐ
ܐܝܟܡܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܬܪܝܨܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
37 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܢܬܘܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪܬܘܢ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܢܐ ܠܡܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܬܝܬܝ ܕܢܬܝܠܕ ܠܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ 38 ܕܥܠܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ
ܐܦ ܐܡܪܬܘܢ ܠܗ ܐܢܬ ܡܢ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܬܝ 39 ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܬ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܪܬܘܢ ܠܗ ܐܢܐ ܡܢ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܬܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ 40 ܕܥܠܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ 41 ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ 42 ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ

ܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܘܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܬ
ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܠܝ ܘܐܡܪ ܠܝ

אמרתי אליהם אל תלכו אחרי גלולי מצרים
ואת מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם 8 כי
במאסי יאמרו איש את שקוצי עיניו לא השליכו
ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בתוכם בתוך ארץ מצרים
9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הם בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
להוציא אותם מארץ מצרים 10 והוצאתים
מארץ מצרים והביאתים אל המדבר 11 ואתן
להם את חקותי והודעתים את משפטי אשר
יעשה האדם וחי בהם 12 וגם את שבתותי
נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם 13 והמרו בי בית
ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי
מאסו אשר יעשה האדם וחי בהם את שבתותי
חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר
לכלותם 14 ואעש למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם 15 גם
אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
את הארץ אשר נתתי חלב ודבש צבי היא לכל
הארצות 16 יען משפטי מאסו ואת חקותי לא
הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
היה לבם 17 ותחס עיני עליהם משחתם
ולא עשיתים כלה במדבר 18 ואמר אל בניהם
במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו וגלוליהם אל תטמאו 19 אני יהוה
אלהיכם בחקותי לכו ומשפטי שמרו ועשו
אותם 20 וקדשו את שבתותי והיו לאות
בינו וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם
21 וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו
ומשפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
האדם וחי בם את שבתותי חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר 22 והשב
את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם 23 גם
אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הפיץ
אותם בגוים ולזרותם בארצות 24 יען
משפטי לא עשו ואת חקותי מאסו ואת
שבתותי חללו ועיניהם היו אחרי גלולי
אביהם 25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים
ומשפטים לא יחיו בם 26 ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען
אשמם

ܐܡܪܝܢ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܟܠ ܡܢܕܥܐ ܕܠܐ ܡܬܚܝܒ ܠܐܚܝܘܗܝ ܕܥܠ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ 27
ܕܢܬܚܝܒ ܠܐܒܘܗܝ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܢܬܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܚܝܒ ܠܐܒܘܗܝ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܢܬܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ 28
ܕܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܡܬܚܝܒ ܐܢܐ ܒܗܝܢ ܡܢ ܦܘܪܢܘܬܐ ,ܡܛܠ ܕܬܪܝܢ ܒܦܫܐ ܚܕܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܕܩܕܫܐ ܕܐܝܟ ܕܡܬܚܝܒ ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܗܘܢ 29 ܕܩܕܫܐ
ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܕܟܘ 30 ܐܢܐ ܕܟܬܒܢܐ ܠܟ ܕܢܬܢ ܠܟ ܕܐܝܢܐ ܕܡܢ ܠܐ ܕܢܬܢ
ܕܢܬܢ ܠܟ ܐܒܘܗܝ ܐܝܟܢܐܝܬܐ ܕܡܬܚܝܒ ܐܢܐ ܒܗܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܢܬܢ
ܐܢ ܢܬܢ ܢܬܢ 31 ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܬܢ ܐܢܐ ܕܡܬܚܝܒ ܠܟ ܐܒܘܗܝ
ܕܢܬܢ ܡܢ ܕܢܬܢ ܠܟ ܠܟ ܕܐܝܟ ܕܢܬ ܠܟ ܕܩܪܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܐܝܟ ܡܛܠܬܐ ܕܩܕܫܐ ܕܡܠܟ ܠܟ 32 ܕܢܬ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܢܝ ܕ
ܕܡܠܟ ܠܟ ܕܟ ܠܟ 33 (aiōn g165) ܠܥܠܡܐ ܕܩܕܡܝܐ ܕܡܢ
ܡܢ ܒܗܝܢ ܠܟ 34 ܕܬܬܚܝܒ ܠܢܢ ܕܐܢܐ ܕܢܬܢ ܕܢܬ ܕܐܢܐ
,ܡܛܠܬܐ ܕ ܒܗ ܕܟ ܕܟ ܕܐ ܒܗ ܕܟ ܕܡܫܬܘܕ ܕܟ ܒܗ
ܒܗ ܡܢ ܒܗܝܢ ܡܬܚܝܒܐ ܐܢ ,ܡܛܠܬܐ ܕܢܬ ܢܬܢ 35 ܐܢ
ܠܟ ܒܗܝܢ ,ܩܪܝܬܐ ܐܢ ܕܟ 36 ܕܡܠܐ ܡܐܬܝ ܒܗ ܕܡܫܬ
ܠܠܬܐ ܐܢܐ ,ܡܒܗܝܢ ܢܬܢ ܡܢ ܒܗܝܢ 37 ܡܢ ܕܡܫܬܐ ,ܐܢ
ܢܟܠ ܠܒܐ ,ܐܢ ܕܟ ܕܡܫܬ ܒܗܝܢ ܐܢ ܐܢ 38 ܠܐܢ ܕܟܬ
ܕܟ ܠܟܐ ܒܗܝܢ ܕܟ ܕܟܬ ܡܬܚ ܢܬܢ ܒܗܝܢ 39 ܡܢ
ܠܟ ܕܩܝܡ ܕܟ ܐܬܬܐ 40 ܐܬܬ ܡܬܚ ܠܟ ܐܝܢ ܡܢ
41 ܡܢ ܕܬܬ ܡܢ ܐܢ ܕܟ ܡܢ ܒܗܝܢ ܠܟ ܐܢ ܡܬܚ
ܐܬ ܒܗ ܒܗ ܐܬ ܐܢ ܕܬ ܢܬܢ ܐܢ ܒܗ ܕܟ ܐܬ
ܐܬܒܗܝ ܕܟ ܠܟ ܡܬ ܡܬܚ ܐܢ ܒܗ ܕܟ ܡܢ ܕܟ
,ܡ ܕܟ

10 ܕܟ ܒ ܠܟ ܕܟ ܕܟ ܐܬ ܐܢ ܒܗ ܕܟ ܐܢ ܒܗ ܕܟ
ܐܢ ܕܟ ܐܢ ܕܟ ܕܟ ܐܢ ܕܟ ܐܢ ܕܟ ܐܢ ܕܟ ܐܢ
ܕܟ 3 ܕܟ ܐܢ ܕܟ ܕ ܕܟ ܠ ܕ ܐ ܐ 2 ܕ
ܕ ,ܐ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ 4

מחכמים, ובלשון חכמים נאמר אמר 5 כאלו מבטלים
מלאכתם מפני שהם בטלים ואינם עוסקים בה אלא
בדברי תורה לא יהיו נקראים אלא אחר שיעשו
מלאכתם ויבטלו מן התורה 6 אמר אבא יוסי בן דוסאי
אומר אם היה לאדם שדה אחת ונטע בה אילן
אחר כמה כמה שדה אחת היא לאדם אחת 7 המחזיר
גרושתו אפילו מאה פעמים אינו אלא כמי שמחזיר
פיגולתו לתוך תבשילו 8 אבל מותר אדם שיגרש אשתו
אם נתן לה גט כריתות 9 אבל לא יגרש אדם אשתו
אם לא נתן לה גט כריתות אלא אם כן מצא בה דבר
ערוה שנאמר כי מצא בה ערות דבר 10 אמר
רבי אליעזר בן יעקב אומר הרי שהיה מהלך בדרך
ומגיע לעיר אחרת ומוצא בה ערוה אינו חושש לומר
אם אמצא בעיר אחרת אגרשנה 11 אמר רבי אליעזר בן יעקב
אומר אם אינו מוצא בה אלא דבר אחד אינו חושש
לומר אם אמצא בעיר אחרת אגרשנה 12 מנין שלא יהא
אדם אומר אם אינו מוצא בה אלא דבר אחד אינו חושש
לומר אם אמצא בעיר אחרת אגרשנה שנאמר כי מצא בה
ערות דבר ומצא חן בעיניו אינו אומר אם אינו מוצא בה
אלא דבר אחד אינו חושש לומר אם אמצא בעיר אחרת
אגרשנה 13 אמר לו לבנו אם יש לך בן אין לך
בן אם אין לך בן אין לך אב אם אין לך אב אין לך
בן אם לא בנו אינו 14 אמר לו אם לא בנו אינו
בנו אם אינו בן אינו אב אם אינו אב אינו בן
אם לא בנו אינו 15 אמר לו אם אין בנו אינו בנו
אם אינו בן אינו אב אם אינו אב אינו בן 16 אמר לו אם אין
אדם אומר אם אינו מוצא בה אלא דבר אחד אינו חושש
לומר אם אמצא בעיר אחרת אגרשנה אינו אומר אם אינו
מוצא בה אלא דבר אחד אינו חושש לומר אם אמצא בעיר
אחרת אגרשנה אלא אומר אם לא לבשלו לא אכלו אמר
אבא יוסי בן דוסאי אומר אם לא לבשלו לא אכלו
אמר לו אמר אבא יוסי בן דוסאי

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܢ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܘܠܘܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܠܥܠܡܝܢ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕ

אשר הוא הולך אל שמים יהוה יד בטחון בכל הלבב אין אשר עוד
מה אמרתם הקרבתם 42 כמו

11 אמר הוא יד עד בחינה לבוז מוצה לבוז לא כל הבא אחריו
אשרבה, מ מעתה הוא יד תוכל 2 הקיבוה בטחון מעמד
הוהו הוא מעמד מוצאה תשובה הבעה בבשר, מעלה י הכשרה
בבשר אל מעמדה מבטחו 3 הוא מוצה לבוז בטחון אל הבעה
הוא יהוה יד בבשר 4 מוצה אתה שמוע מה הוא ביד ביהוה
הקלה הקשבתם אלף אלה הלה הקבה הוא לא הוצאה
בבשר מה יד הוא הוא שבט 5 מעלליה הקלה מוצה בטחון
בבשר הוא לבוז הוא 6 מה בעבר בבר בבוז מוצה בטחון הקבה
אל, מבטחתם יהוה בטחה 7 בטחון ביאל הוא, מבטחה
הבוטה הבשר יד, מבטחתם מל ביהוה 8 בטחון אמר אל הבוז
בטחון יהוה 9 בטחו אתה אל בטחה הבטח יהוה לבוז הוא בבר
הלהבה אתה בה הבטחה אתה בבשר הקשבתם לא בבשר
10 הוא הבטחה מוצאו הבוז אל הלא הבטחתם לא הבטחתם
מה אתה הבוטה הלא הבטחתם הלהבה הבוז הללה יד אתה בה
11 הלה בבשר בבר יהוה בטחון בבשר יהוה בטחה בבשר יהוה בטחון
בבר בטחון יהוה בטחון בבשר יהוה בטחון מלא הבוז אל הבה
בה, מבטחתם מל ביהוה 12 מבטחה הוא אל הבוז הבה
בטחון מבטחה אל יהוה בבשר יד הוא 13 אמתתם הבוז בה
בטחון יהוה בטחון 14 יהוה הבטחה הוא הבטחה אל הוצאה
אתה אתה הבוז הוא הבוז 15 מל אתה יהוה אתהבטחה בבשר
הבטחתם יהוה 16 אתה אמר הבוז בבטחתם הבטחתם
אתה בטח אל אל הוא, מבטחה הבטחתם הבטחה יהוהבטחה
מל הבטחה בבשר הבוז אתה אמר בבשר הבוז 17 מבטח
אתה יד אתה הוא מבוז 18 הוצאה אתה בבר, מבטחה אתה
הבטחתם הבוז מבר הבטחה בר אתבטחתם בבר אל הבוז
אתה הוא הבטחה הבטחה בה הבטחה 19 יהוהבטחה
מבטחתם יהוה בטחון 20 בטחתם אל בטחתם הבטחה הבטחה
בר יד הבטחה

ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܫܘܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܘܬ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܝܢܐ ܕܡܪܝܐ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 19 ܗܠܟܘܢ ܗܘܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܘܡܐ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ
ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ 20 ܘܠܡܡܠܦܘܗܝ ܠܡܛܪܬܗ ܕܟܠܗ ܡܬܬܝܐ ܕܦܩܕܬܟܘܢ
ܗܘܝܘ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 21 ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ
ܡܕܡ ܕܐܬܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 22 ܗܘ ܕܡܢ
ܕܡܫܬܠܡ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ
ܡܕܡ ܕܐܬܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 23 ܗܠܝ ܬܡܢ ܕܡܠܟܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 24 ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 25 ܕܟܠ ܡܢ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ
ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 26 ܐܠܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܪܡ ,ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ
ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 27 (aiōn g165) ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܠܟ ܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ 28 ܐܠܐ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ
ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܬܬܠܝܢ

אמרו אל אחיו אבדנו אבל אנחנו על דם אחינו
אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת 42 ויען ראובן
לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד
ולא שמעתם גם דמו הנה נדרש 43 והמה לא ידעו
כי מליץ היה בינם ויסב מאחיהם ויבך 44 ויאמר
אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני
ואתם חשבתם עלי רעה אתם אלהים חשבה לטובה
למען עשות כיום הזה להחיות עם רב 45 ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על לבם 46 ויגלו אחיו לפניו
ויאמרו הנה עבדיך לעבדים לנו 47 ויען יוסף
אליהם אל תיראו כי התחת אלהים אני 48 אתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב 49 ועתה אל תיראו
אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם
וידבר על לבם 50 ויגלו אחיו לפניו ויאמרו
הנה עבדיך לעבדים לנו 51 ויען יוסף אליהם
אל תיראו כי התחת אלהים אני 52 אתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה
להחיות עם רב 53 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם
54 ומות יוסף בן מאה ועשר שנים, ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרים 55 ויגלו בני ישראל מצרים
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלה את עצמתי
מזה 56 ויגלו בני ישראל את אביהם יעקב
ויקברו אתו בשדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר 57 ויהי
בשנת המאה ועשר שנים ויגוע יוסף ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרים

12 ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܒܫܢܬܐ ܬܪܬܥܣܪ ܐܬܐ ܠܒܝܬ
ܐܒܝܗܘܢ ܕܡܠܟܐ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܐܦܠܐ ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܥܒܕ
ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܕܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܥܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ 2 ܗܘܐ
ܕܡܫܟܚܘܗܝ ܒܫܢܬܐ ܬܠܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܒܝܪܘܫܠܡ ܥܠ ܛܘܪܐ
ܕܨܝܘܢ 3 ܘܥܒܕ ܕܫܪܝܪܐ ܕܒܥܝܢܝ ܕܡܠܟܐ ܘܥܒܕ
ܛܒܬܐ ܕܒܥܝܢܝ ܡܠܟܐ ܘܥܒܕ ܫܦܪܐ ܕܒܥܝܢܝ ܡܠܟܐ ܘܥܒܕ
ܕܫܪܝܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܝܬ ܐܒܝܗܘܢ ܘܡܠܟ ܒܫܢܬܐ
ܬܠܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܝܗܘܕܐ ܘܡܠܟ ܒܝܪܘܫܠܡ ܬܪܥܣܪ ܫܢܝܢ
4 ܘܐܬܐ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܥܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܕܢܫܬܒܘܢ ܠܟ
ܒܠܒܟ ܕܡܢ ܕܫܬܟܚ ܟܝܢܐ ܕܠܐ ܕܢܬܠ 5 ܘܡܢܗܢܝܢ ܕܥܡ
ܕܥܡ ܕܠܐ ܐܬܐ ܒܝ ܕܡܪ 6 ܕܢܫܬܟܚ ܠܫܫܢܬ ܬܫܥܣܪ ܫܢܝܢ ܕܡܠܟ
ܕܥܡ ܕܢܬܟ ܠܟ ܠܡܠܟ ܕܠܐ ܥܠ ܕܥܡ ܠܒܠܟ ܕܢܫܬܟܚ ܠܟ ܠܡܠܟ
ܒܝܬ ܐܒܝ ܟܝ ܕܥܡ ܠܒܢܝ ܒܢܝܢ ܕܥܡ ܡܢܗ ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܠ
8 ܡܢܝܢ ܗܝܢ ܕܢܫܬܟܚ ܡܢܡܢܝ ܕܥܒܕ ܒܝ ܐܬܐ 7 ܕܥܡ
ܕܢܬܟ ܠܟ ܒܝ ܠܐ ܢܫܬܟ ܢܫܬ ܠܗܘ ܕܢܫܬܟ ܢܫ ܢܫܬ
ܐܒܝ ܕܡܠܟ ܕܨܝܘܢ ܕܢܫܬܟ ܕܥܒܕ ܕܢܫܬܟ 9 ܢܫ ܠܗܘ
ܕܢܫ ܢܫܬ ܒܝ ܠܐ ܢܫܬ ܕܥܒܕ ܠܡܠܟ ܕܠܐ ܢܫܬ ܕܥܒܕ
ܕܢܫ ܢܫܬ ܒܝ ܠܐ ܢܫܬ ܕܥܒܕ ܠܡܠܟ ܕܠܐ ܢܫܬ ܕܥܒܕ
ܒܝ ܕܡܠܟ ܕܨܝܘܢ ܕܢܫܬ ܕܥܒܕ 10 ܕܡܠܟ ܕܢܫ ܢܫܬ ܒܝ ܐܒܝ
ܕܡܠܟ ܕܨܝܘܢ ܕܢܫܬ ܕܥܒܕ ܠܡܠܟ ܕܢܫ ܢܫܬ 11 ܕܢܫ ܢܫ
ܕܡܠܟ ܕܨܝܘܢ ܕܢܫ ܢܫ ܠܡܠܟ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ
ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ 12 ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ
ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ
ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ 13 ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ
ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ
ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ 14 ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ ܕܢܫ ܢܫ
ܕܢ ܕܢܫ ܕܢܫ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ 15 ܕܢ
ܕܢܫ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ 16 ܕܢ
ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ
ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ 17 ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ
ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ
ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ 18

ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܕܝܢ ܠܬܪܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ 19 ܘܗܘܝܢ
ܡܬܟܢܫܝܢ ܒܫܡܐ ܕܝܠܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܡܬܟܪܙ
ܒܗ ܠܡܠܬܐ ܕܢܬܠ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܢܬܠ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥ

אמר אליהם ישוע אמן אמן אני אומר לכם
37 אם מישהו רוצה לבוא אחרי, עליו לשכח
מה שחשוב לו ולקחת את הצלב שלו ולבוא
38 כי מי שרוצה לשמור על חייו
אבל מי שמוותר על חייו בגלל שלי ובגלל
39 אלה שבאו אליי עם בשורת הטוב
אני בטוח שיקבלו הרבה יותר בעולם הבא
40 אבל
רבים ראשונים יהיו אחרונים ואחרונים
41 אז מלכות
השמים דומה לבעל בית אחד שיצא
42 אל
הכרם ולשכור פועלים לעבוד בכרם שלו
בבוקר ראה אנשים עומדים בשוק בלי עבודה
43 ואמר
לאנשים אלה לכו גם אתם לכרם שלי
ואני אשלם לכם מה שיגיע לכם 44 ואכן
הלכו אנשים אלה לכרם
44 ובערב בעל הכרם
אמר לפקח שלו תקרא לפועלים ותן
לכל אחד את שכרו 45 אבל
הפקח אמר לפועלים
46 אבל
הפקח אמר לפועלים
47 אחרי
שעבדו כל היום
48 אבל
הפועלים
49 אבל
50 אבל
(aiōnios g166)

13 מה
אומר לכם
2 אבל
3 ואם
4 אם
5 ,ואם
,ואם

לבל אשר בו בה 6 ,מה שמה הנבואה אדם אדמה
אחר אל ,אם אמר אחר אל אחר אדם אחר ,ו אלף תשע
אל אמר אשר הבבל בתר אל אחרים אבד אשר 7 לא אמר
אדם אל אחר 8 אחר אל אחר בתולת אשה אמר אמר בד
לחלק לא תשע אל אל ,ו אלף אמר אל אחר אל אל אבד אל
אל אחר 9 (aiōn g165) אמרה אחר אל אמר אל אמר אל אמר תשע
אדם אל אחר בתולת אחר ,אם בתם אדם אל ,אמרה ו אלף אשר לא אדם
אמר אל הנבואה אם אבד אל אחר 10 אל ,בגד אם ,אם אם
אמרה אם אם אדם אם הבה בגד אלה ,אמה ו אדם
אחר אדם בגד 11 אבד אל אל אל אמרה אדם אחר אחר
אחר אדם אל אחר אדם אמר אל אמר אל אבד אל אחר אדם
,אמרה אבל נאמרים ו אשר בו בה 12 אמרה אדם אחר
אחר אמרה אדם אבד אל אחר אמרים אמרה אמרה אל אמר אל
אמר אחר אחר אמרה אמר אל אם אמר אל אמר אמר 13
אמר אחר אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אמר אל אמר אמר
אל אחר 14 אל ,אמר אל אל אמר אל אל אל אל אל אל אל
אל ו אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
ו אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

אמר אליהם אם יש לכם אמונה ולא תספקו
גם את אשר לתאנה אם תגידו להר הזה הנתרם
ונטע בים 24 ואם תאמינו בתפלתכם כל אשר
תבקשו 25 וכאשר תעמדו להתפלל, סלחו לכל
אשר יש לכם נגד אנשים, ואז אבי שבשמים
יסלח לכם על חטאיכם 26 אבל אם לא תסלחו
לאנשים אבי שבשמים לא יסלח לכם על חטאיכם
27 ואז הגיעו שוב לירושלים ובעוד הוא
מתהלך בהיכל באו אליו הכהנים הגדולים
והזקנים 28 ואמרו לו מי נתן לך את הרשות
לעשות את כל אלה ומי נתן לך את הרשות
לבצע אותם 29 ענה ישוע ואמר אל אחד
מהם, אם אני אשאל אותכם שאלה אחת
ואתם תענו לי אז אגיד לכם מי נתן לי את
הרשות לעשות את כל אלה 30 הטבילה של
יוחנן מן השמים היתה או מבני אדם? ענו לי
31 והם דנו ביניהם ואמרו אם נגיד מן השמים
הוא יגיד לנו מדוע לא האמנתם בו 32 ואם
נגיד מבני אדם אנו חוששים מפני העם כי
כולם חושבים שיוחנן היה נביא 33 ולכן
אמרו לישוע לא יודעים אנו מי נתן לי את
הרשות לעשות את כל אלה ואז אמר להם
ישוע גם אני לא אגיד לכם מי נתן לי את
הרשות לעשות את כל אלה 34 ומה דעתכם
לגבי אדם אחד שיש לו שני בנים ואמר לבנו
הבכור לך עבוד היום בכרם שלי 35 ואמר
לא אבי אך אחר כך הוא הרגיש רע ולכן הלך
לעבוד בכרם 36 ואז פנה אל הבן השני
ואמר לו לך אתה לעבוד בכרם שלי ואמר
לא אני אלך אבל אחר כך הוא הרגיש רע
ולכן הלך לעבוד בכרם 37 ואז פנה אל
הבן הראשון ואמר לו אם אתה אומר לי
אני אלך לעבוד בכרם שלי ולא הלכת
לעבוד בכרם שלי מי מהם עשה את
רצון אביו 38 ענו לו הבן הראשון ואמר
לו אם אתה אומר לי אני אלך לעבוד בכרם
שלי ולא הלכת לעבוד בכרם שלי מי מהם
עשה את רצון אביו אמר לו ישוע אמן אני
אומר לכם שגם המכסים
ובזונות נכנסים לפני מלכות

14 ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ 2
ܒܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ ܕܝܠܗ ܕܡܬܩܪܐ
ܒܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ 3 ܘܐܝܟ ܒܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ
ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܝܬܐ ,ܕܐܠ ܒܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ
ܒܐܝܠܝܢ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ 4 ܒܐܝܡܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܝܠܗ
ܕܡܬܩܪܐ ܐܠܐ ܒܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ 5 ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܝܟ 6 ܕܡܬܩܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܬܩܪܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܝܠܗ ܒܝܬ ܐܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ
ܕܐܝܟ ܐܦ ܐܠܐ ܕܡܫܝܚܐ 7 ܐܠܐ ܕܐܝ ܕܐ ܐܠܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܠ
ܕܐܝܟ ܐܦ ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܐ ܐܠܐ ܕܐ ܕܐ 8 ,ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܬܩܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝ 9 ܕ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 10
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 11
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 12
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 13
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 14 ܕܐ
ܕܐ 15
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 16
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 17 (aiōn g165)
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ 18 ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 19
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 20

ומלכותו ומלכותו בכל ממלכות 21 ומלכותו בכל ממלכות
עולם ומשלתו בכל הדורות 22 הסומך יהוה לכל הנפלים
וזקף לכל הכפופים אליו עיני כל אליך ישברו ונתה
אכלם בעתו 23 פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון
24 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו 25 קרוב יהוה
לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת 26 יראיו יעשה רצון
ואת שועתם ישמע ויושיעם 27 שומר יהוה את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד 28 תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד 29 ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה 30 הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו 31 מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתיו

15

1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים 2 עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו 3 יהוה איש
מלחמה יהוה שמו 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלשיו טבעו בים סוף 5 תהמת יכסיומו
ירדו במצלות כאבן 6 ימינך יהוה נאדרי בכח
ימינך יהוה תרעץ אויב 7 וברב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש 8 וברוח אפיך נערמו מים
נצבו כמו נד

לבן מדוע כי מאסתם בנו ובמנחתכם
6 הלא אם תביאו עור לזבח הלא
7 ואם תביאו פסח לזבח הלא
אם הרע בעיניכם הקרבו נא לפחתך
הרצך אם ישא פניך אמר יהוה צבאות
8 ועתה חלו נא את פני אל
ויחנן אתנו היה מעשה מידכם
9 ועתה חלו נא את פני אל
ויחנן אתנו הן מאת ידכם היה
זאת הישא פניכם אמר יהוה צבאות
10 מי גם בכם ויסגר דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו
גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר
מגיש לשמי ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות
12 ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן יהוה הוא וניבו נבזה אכלו
13 ואמרתם הנה מה מעצה הוא
ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את הקרבן הארצה מידכם אמר יהוה
14 וארור נוכל אשר יש בעדרו
זכר ונדר ומזבח לאדני מום
כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות
15 ועתה אליכם הכהנים
הזאת צו לי
לא נתן אחד מן הזכרים ויש בעדרו
ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך
גדול אני אמר יהוה צבאות
16 ועתה הכהנים
אליכם המצוה הזאת
לשמי מן הארץ
בעבר כי לא הגדלתם לשמי
17 ועתה הפצר נא
אל פני אל
18 ובידכם
לא אקבל מידכם
19 כי
מן מזרח שמש ועד מבואו
גדול שמי בגוים
ובכל מקום מוקטר
מגיש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים
20 ואתם מחללים
אותו באמרכם
שלחן יהוה הוא
נבזה הוא ונתרו
21 ועתה
אליכם הכהנים
22 ואם
בכור הוא
בבקרכם
23 כי
24

and the Israelites were encamped according to their
25 divisions, each man with his own family
and under his own ancestral house. 26 This is the
census of the Israelite families according to their
ancestral houses, of all the men twenty years old
and more who were able to go to war. 27 The
16 men who were counted from the tribe of Reuben
were 46,500. 2 Korah, son of Izhar, son of Kohath,
son of Levi, and Dathan and Abiram, sons of Eliab,
and On, son of Peleth, descendants of Reuben,
3 rebelled against Moses. With them were
also 250 men of the community, well-known
leaders who had been appointed by the assembly.
4 When Moses heard this, he fell
face down on the ground. 5 Then he said to Korah
and all his followers: "Tomorrow morning the LORD
will show who belongs to him and who is holy.
He will bring only those he chooses to
his altar. 6 Take your censers, Korah and all your
followers, 7 and put fire in them and place
incense on them before the LORD tomorrow.
The man he chooses will be the holy one.
You Levites have gone too far!" 8 Then Moses
spoke to Korah: "Now listen, you Levites!
9 Is it not enough for you that the God of Israel
has set you apart from the rest of the community
so that you can serve at the LORD's tabernacle
and stand before the community to minister
to them? 10 He has brought you and your
kinsmen, the other Levites, near to himself,
but now you want the priesthood, too!
11 That is why you and your companions have
joined together against the LORD. Who is Aaron
that you should complain against him?"
12 Moses also sent for Dathan and Abiram,
the sons of Eliab, but they refused to come.
They said, 13 "We will not come! It was
enough that you brought us out of Egypt,
a land flowing with milk and honey, just to
kill us in the wilderness! Now you want to
lord it over us! 14 You have not brought us into
a land flowing with milk and honey nor given us
fields and vineyards as you promised.
Do you think you can blind these men?
We will not come!" 15 Then Moses became very
angry and said to the LORD, "Do not accept
their offerings! I have not taken a single donkey
from them nor have I wronged any of them."
16 Then Moses said to Korah, "Tomorrow morning
you and your followers will come before the LORD,
along with Aaron. 17 Each man must take his censer
and put incense on it and present it before the LORD.
There will be 250 censers, plus those of you and
Aaron. 18 So each man took his censer and put
fire in it and added incense and went with Moses
and Aaron to the entrance of the Meeting Tent.

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܫܠܛܢܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܕܢܬܩܝܡ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕ

17 ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܥܠܬܐ ܠܘܬܝ ܘܡܪܝܬܝ ܥܡܗ ܕܐܬܐ ܘܡܡܠܠ
ܥܡܝ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܙܢܝܐ ܪܒܬܐ ܕܝܬܒܐ ܥܠ ܡܝܐ ܣܓܝܐܐ 2 ܕܥܡܗ
ܙܢܘ ܡܠܟܝ ܐܪܥܐ ܘܫܬܝܢܘ ܕܡܪܝܐ ܕܝܢܐ ܕܚܡܪܐ ܡܢ ܚܡܪܐ
ܕܐܪܥܐ ܘܫܪܝܘ ܡܢ ܚܡܪܐ ܕܙܢܘܬܗ ܕܪܘܚܐ ܘܐܬܐ ܠܡܕܒܪܐ
ܘܐܙܠܬ ܐܢܬܬܐ ܕܚܝܬܐ ܥܠ ܣܘܡܩܐ ܕܙܪܩܐ ܕܫܢܝܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܡܠܐ ܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܡܠܝܢ 3 (aiōnios g166) ܕܚܝܐ
ܕܚܙܝܬ ܐܢܬܬܐ ܕܝܬܒܐ ܥܠ ܡܝܐ ܣܓܝܐܐ ܕܙܪܩܐ ܕܫܢܝܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܩܕܝܡܘ ܕܚܛܝܐ ܕܥܠܡܐ 4 (aiōnios g166)
ܕܐܬܝܐ ܕܢܚܘܢ ܠܟ ܐܢܬܬܐ ܕܫܪܝܬ ܙܢܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܬܡܠܝܢ
ܠܝ ܕܝܢ ܕܐܢܬܬܐ ܕܫܬܬܐ ܕܫܪܝܬ ܙܢܘܬܐ 5 ܘܐܬܡܠܝ ܡܬܚܙܝܢ
ܠܝ ܕܝܢ ܕܐܢܬܬܐ ܕܫܬܬܐ ܕܫܪܝܬ ܙܢܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܬܡܠܝܢ
ܠܝ ܕܝܢ ܕܐܢܬܬܐ ܕܫܬܬܐ ܕܫܪܝܬ ܙܢܘܬܐ 6 ܕܐܬܝܐ ܕܐܢܬܬܐ
ܕܫܬܬܐ ܕܫܪܝܬ ܙܢܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܬܡܠܝܢ ܠܝ ܕܝܢ

אל־ארבעת הרוחות בשמים ויראו את־אליהו
מעלה מן־הארץ׃ 20 ויבא אליהו אל־אלישע
ויאמר לו שב־נא פה כי־יהוה שלחני עד־
בית־אל ויאמר אלישע חי־יהוה וחי־נפשך
אם־אעזבך ויבאו בית־אל׃ 21 ובני הנביאים
אשר בבית־אל יצאו אל־אלישע ויאמרו אליו
הידע כי־היום יהוה לקח את־אדניך מעל
ראשך ויאמר גם־אני יודע השו׳ הרשו׳׃
22 ויאמר אליהו אליו שב־נא פה כי־יהוה
שלחני עד־הירדן ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך
אם־אעזבך ויבאו שניהם הלך׃ 23 וחמשים
איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מרחק
נגדם והם עמדו על־הירדן׃ 24 ויקח
אליהו את־מעילו ויגלם ויכה את־המים
ויחצו הלם ויעברו שניהם ביבשה׃ 25 והיה
כעברם ואליהו אמר אל־אלישע שאל
מה־אעשה לך׳ לפני׳ הלקח מאתך׳ ויאמר
אלישע׳ ותהי־נא פי־שנים ברוחך׳׃ 26
ויאמר׳ הקשית לשאול׳ אם־תראה אותי
לקוח מאתך׳ יהי־לך כן׳ ואם־לא׳ לא יהי׳׃

18 ויהי׳ כאשר עברו המה׳ והנה רתמת אש
ומרכבת אש׳ ויפרדו׳ בין׳ שניהם׳ ויעל
אליהו׳ בסערה׳ השמים׳׃ 2 ואלישע׳ ראה׳
ויצעק׳ אבי׳ אבי׳ רכב׳ ישראל׳ ופרשיו׳
ולא׳ ראה׳ עוד׳ ויחזק׳ בבגדיו׳ ויקרע׳
אתם׳ לשני׳ חלקים׳׃ 3 ויעל׳ מעליו׳ את־
אליהו׳ ויקל׳ אדרת׳ אליהו׳ ויפל׳ מאחריו׳
ויעמד׳ על־שפת׳ הירדן׳׃ 4 ויקח׳ את־
אדרת׳ אליהו׳ אשר׳ נפלה׳ מעליו׳ ויכה׳
את־המים׳ ויאמר׳ איה׳ יהוה׳ אלהי׳
אליהו׳ גם־הוא׳ ויכו׳ את־המים׳ הלם׳
ויעבר׳ אלישע׳׃ 5 ויראו׳ בני׳ הנביאים׳
אשר׳ מול׳ יריחו׳ ויאמרו׳ נחה׳ רוח׳
אליהו׳ על־אלישע׳ ויבאו׳ לקראתו׳
וישתחו׳ לו׳ ארצה׳׃ 6 ויאמרו׳ אליו׳
הנה׳ נא׳ יש׳ עם־עבדיך׳ חמשים׳
אנשים׳ בני׳ חיל׳ ילכו׳ נא׳ ויבקשו׳
את־אדניך׳ פן־אולי׳ נשאו׳ אתו׳ רוח׳
יהוה׳ ויטלהו׳ אחד׳ ההרים׳ או׳
אחד׳ הגבעות׳ ויאמר׳ אל־תשלחו׳׃
7 ויאמר׳ אליהם׳ לא׳ תשלחו׳׃ ויאילו׳
חמשים׳ איש׳ ויבקשו׳ שלשת׳ הימים׳
ולא׳ מצאו׳׃ 8 ויבא׳ אליו׳ ועדנו׳ יושב׳
בירחו׳ ויאמר׳ אליהם׳ הלא׳ אמרתי׳
אליכם׳ אל־תלכו׳׃ 9 ויהי׳ הם׳ בדרך׳
והאלהים׳ אמר׳ אל־אליהו׳ עלה׳ כה׳
אל־מול׳ אדניך׳ אל־שמרון׳ הנה׳ נא׳
אתה׳ כל־אשר׳ יעשה׳ אדם׳ עמדי׳
ויאמר׳ אליו׳ אליהו׳ אל־אלישע׳ בקש׳
מה־אעשה׳ לך׳ בטרם׳ אלקח׳ מעמך׳
ויאמר׳ אלישע׳ יהי־נא׳ פי־שנים׳
ברוחך׳׃ 10 ויאמר׳ הקשית׳ לשאול׳

הנביא מגיד מלאכי הראשון, לבית מדרש, משנה מלכות
ראשונה אמר אדם לבנו ואיש 11 אלה הדברים אשר דבר משה
אל כל ישראל בעבר הירדן, במדבר ערבה מול סוף בין פארן
ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב, 12 מהלכת יום אחד מחורב
דרך הר שעיר עד קדש ברנע, 13 ויהי בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל, כאשר צוה
יי אתו אליהם, אחרי הכותו את סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי, 14
בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר, 15 יי אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת
בהר הזה, פנו וסעו לכם ובאתם דרך האמרי ואל כל שכניו
בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון
עד הנהר הגדול נהר פרת, 16 ראה נתתי לפניכם את הארץ
בואו וירשו את הארץ אשר נשבע יי לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם, 17 ואמר אליכם
בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי לשאת אתכם, יי אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב, 18 יי אלהי
אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם, איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם, 19 הבו
לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם
בראשיכם, 20 ואענו אתי ואמרו, טוב הדבר אשר דברת לעשות,
21 ראה נתן יי אלהיך לפניך את הארץ עלה רש לרשתה
כאשר דבר יי אלהי אבתיך אליך אל תירא ואל תחת, 22 ותקרבון
אלי כולכם ותאמרו, נשלחה אנשים לפנינו וחקרו לנו את הארץ
ושבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא
אליהן, 23 וישר בעיני הדבר מאד ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחד לשבט, 24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל
אשכול וירגלו אתו, 25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו
ויאמרו לנו לאמר, 26 ואתם לא אביתם לעלות ותמרו את פי
יי אלהיכם, 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו, בשנאת יי אתנו

27 ܗܘܝܠܝܢ ܡܢܗ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ
ܕܠܐܝܬܝܢ ܗܪܝܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢܗ ܐܢܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ, 28
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ
ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ
ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ
29 ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܐܢܐ ܗܘܐ
ܡܫܟܚܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܠ

3 הנה אנחנו עבדים לאדני הארץ
אשר לקחו אדוננו ואת אמנו
ואת אחינו ואת אבינו ונשאר
4 אתנו אל אדמתנו לבד
מדוע תמות לעיני כל
הארץ גם אנחנו גם אתה
5 ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים
אני אתם חשבתם עלי
רעה אלהים חשבה
6 עתה אל תיראו
אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם ויתנחם
אותם וידבר על לבם
7 ויאמר יוסף אל אחיו
אל נא תיראו
הלתחת אלהים אני
8 ואתם חשבתם עלי
רעה אתם אמרתם
לטובה למען עשות
כיום הזה להחיות עם
רב 9 ועתה אל תיראו
אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם ויתנחם
אותם וידבר על לבם
10 ויאמר יוסף אל
אחיו אם נא מצאתי
חן בעיניכם שימו
נא ידכם תחת ירכי
11 לעשות חסד
ואמת עמדי אל נא
תקברני במצרים
12 ואנכי אשכב
עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני
במקברתם ויאמר
אחיו אולי ישטמנו
יוסף והשב ישיב
לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אתו
13 ויצו את אחיו
לאמר כה תאמרון
ליוסף אנא פשע
אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך
14 ועתה שא נא
לפשע עבדי
אלהי אביך
ויבכו יוסף בדברם
אליו 15 וגם
אחיו הלכו
ויפלו לפניו
ויאמרו הננו
לך לעבדים
16 ויאמר
אליהם יוסף
אל תיראו
כי התחת
אלהים אני
17 אתם
חשבתם
עלי רעה
אלהים
חשבה
לטובה
למען
עשה
כיום
הזה
להחיות
עם
רב
18 ועתה
אל תיראו
אנכי
אכלכל
אתכם
ואת
טפכם
וינחם
אותם
וידבר
על
לבם

אמר פלילים ואל תבאו 19 אחרי רבים להטות
אחרי רבים לא תענה על הדין לנטות לא תדר
לדל במשפטו, מדברי שקר תרחק 20 הנקי
וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע, מלא
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי, הישמר
מפניו, ושמע בקולו, אל תמר בו, כי לא
ישא לפשעיכם, כי שמי בקרבו 22 אם
שמוע תשמע בקולו ועשית כל אשר
אדבר, ואיבתי את איביך ואצר את צריך
23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל
האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי
והיבוסי והשמדתים 24 לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם, ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם
25 ועבדתם את יהוה אלהיכם, ובירך
את לחמך ואת מימיך, והסרתי מחלה
מקרבך לא יהיה משכל ועקרה בארצך
26 את מספר ימיך אמלא
לא יהיה אשה ולא עקרה בכל ארצך
27 את חתך אשלח
לפניך והמתי את כל העם אשר תבא
בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף
28 ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני את
29 לא אגרשם מפניך בשנה אחת
פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית
30 מעט מעט אגרשם
מפניך עד אשר תפרה ונרשת את הארץ
31 ושתי את גבולך מים סוף
ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר
כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם
מפניך אל תכרת להם ולאלהיהם ברית
32 לא ישבו בארצך פן
יחטיאו אתך לעבדם את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש

ומלכותם, מ מלכותם ומעמד מלוא כלה 35 מלכה מלכו בפה
מלוא 36 המלכים המלוא המלך מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא
37 מה מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא

הנביא אמר אל אחיו מי הוא אשר שם את
עצתי לבלתי הגיד לי ואם לא הגדת לי
גם כי אחיך אני ואם לא הרגת אותו
27 ויאמר יהודה אל אביו הנה נא
אחי אתנו ונלכה אל הרועים ואנכי
אבי לא אדע מי שם את כספו בתוך
אמתחתו 28 ויאמר ראובן אל אביו
29 לאמר אם לא אביאנו אליך
אל תמת את בני ובידו אנכי אשיבנו
אליך ויאמר יעקב לא ירד בני עמכם
כי אחיו מת הוא לבדו נשאר אם
תלכו בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי ביגון שאולה 30 ועתה
בלכתי אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו 31 והיה
כראתו כי אין הנער אתנו ומת
עבדך אבינו בגון שיבתו עבדך
אבינו ברדת אל שאול אל אבי
לאמר הלא מצאו עבדיך אבינו
אנכי ערב את הנער מידי תבקשנו
אם לא הביאתיו אליך וחטאתי לאבי
כל הימים 21 ויגש יהודה אליו
ויאמר בי אדני שאל עבדיך לאמר
היש לכם אב או אח 2 ונאמר אל אדני
יש לנו אב זקן וילד זקנים צעיר
ואחיו מת הוא לבדו נשאר לאמו
ואביו אהבו 3 ותאמר אל עבדיך
הורידו אתו אלי ואשימה עיני עליו
4 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער
לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת 5 ואמרת אל עבדיך
אם לא ירד אחיכם הצעיר אתכם
לא תוספון לראות פני 6 והיה
כי עלינו אל עבדך אבינו
אמרנו עוד אבינו זקן וילד צעיר
ואחיו מת הוא לבדו נשאר לאמו
ואביו אהבו 7 ותאמר אל עבדיך
הורידו אתו אלי ואשימה עיני עליו
8 ויאמר אל אבינו לא אוכל לרדת
אל הנער פן אראה ברע אבי את הנער
ואבינו לא יחיה 9 ויאמר יהודה
אל ישראל אביו שלח הנער אתי
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
גם אנחנו גם אתה גם טפנו
10 כי לולי התמהמהנו כי עתה
שבנו זה פעמים

אשר בחרן מקדם ויבא אל־אחיו לבן בן־רבקה
11 ויגל יעקב את־אבן הבאר וישק את־צאן
לבן אחי אמו׃ 12 ויגד יעקב לרחל כי אחיו הוא
וכי בן־רבקה הוא וותרץ וגדל הקול׃ 13 ויהי
כשמע לבן את־שמע יעקב בן־אחתו וירץ לקראתו
וישקהו ויחבקהו וינשקהו ויבא אתו אל־ביתו
ויספר לבן לו את כל־הדברים האלה׃ 14 ויאמר
לו לבן אך עצם ובשרי אתה ויתעצב עמו
חדשים ימים׃ 15 ויאמר לבן ליעקב הכי־אחי
אתה ועבדתני חנם הגד לי מה משרתך׃ 16 ולבן
היו שתי בנות שם הגדולה לאה והשם
הקטנה רחל׃ 17 ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת־תאר ויפת מראה׃ 18 ויאהב יעקב
את־רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל
הקטנה׃ 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
מתתי לאיש אחר שבה עמדי׃ 20 ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים והיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אותה׃ 21 ויאמר יעקב אל־לבן תנה
את־אשתי כי מלאו הימים ואבא אליה׃ 22 ויאסף
לבן את כל־אנשי המקום ויעש משתה׃
23 והיה בערב ויקח את־לאה בתו והביא אתה
אליו ויבא אליה׃ 24 ותתן לו לבן את־זלפה שפחתו
לאה בתו לשפחה׃

ᠬᠣᠯᠣᠨᠳᠤ ᠪᠣᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠳᠤᠷᠠᠳᠠᠨ ᠪᠣᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠴᠠᠭᠲᠠᠢ ᠪᠣᠯᠤᠨ ᠳᠤᠮᠳᠠ ᠪᠣᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠴᠠᠭᠲᠠᠢ ᠪᠣᠯᠤᠨ ᠳᠤᠮᠳᠠ ᠪᠣᠯᠤᠭᠰᠠᠨ᠂ ᠴᠠᠭᠲᠠᠢ᠂᠂᠂

Ruth

1 In the days when the judges ruled there was a famine in the land. So a man from Bethlehem in Judah went to live for a while in the country of Moab, he and his wife and two sons. 2 The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and the names of his two sons were Mahlon and Kilion. They were Ephrathites from Bethlehem in Judah. And they went into the country of Moab and settled there. 3 But then Naomi's husband Elimelech died, and she was left with her two sons. 4 They married Moabite women, one named Orpah and the other Ruth. They lived there about ten years, 5 but then Mahlon and Kilion also died, and Naomi was left all alone, without her husband and her two sons. 6 When she heard in Moab that God had blessed his people in Judah by ending the famine there, she prepared to return home with her daughters-in-law. 7 So she left the place where she had been living, and her daughters-in-law went with her on the road back to Judah. 8 But on the way she said to them, "Why don't you go back home instead of coming with me? You have been faithful to your husbands and to me, and I wish God would be faithful to you in return. 9 May God bless you both with husbands who will give you a new home." She kissed them goodbye, and they wept aloud 10 and said to her, "We want to go with you to your people." 11 But she said, "Go back, my daughters, why do you want to come with me? Do I still have husbands to give you? 12 No, go back, my daughters, I am too old to be married again. Even if I thought there was still hope for me, even if I married tonight and bore sons, 13 would you wait for them to grow up? Would you refuse to marry? No, my daughters, my life is much harder than yours because the Lord has struck me down." 14 At this they wept aloud again. Then Orpah kissed her mother-in-law goodbye, but Ruth clung to her.

הנה הבאתי מחיר בחיך הנה הלכו אל שדה אדם הלוא
אמרתי אליך אל תרע אל אדם ואל תגע בו כי נגע בבת עינו
15 ומעתה אם אמרת לבבך אל אדם אל תגע בו כי נגע בבת עינו
הנה אני מביא אליו מכה ומרי ומשוגעת ומלא אדם אל
16 ואם אמרת בלבבך אל אדם ודם אמר אחרי
אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
17 הלא הנה אל אדם אמרתי אל אדם אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
18 ודם אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
19 ומה אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
20 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
21 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
22 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
23 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
24 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
25 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
26 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם

2 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
2 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
3 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
4 אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם
אל אדם אל תרחם אל אדם ודם אמר אחרי אל תרחם אל אדם ודם

אשר 221

ܗܘܢܐ ܕܐܝܟ ܡܢܘܢ ܕܐܬܝܢ ܒܬܪ ܕܡܠܟܐ ܥܠܝܐ
ܡܫܬܘܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܝܢܐ ܠܘ ܕܐܝܢ ܥܒܝܕ ܕܝܢܐ 23 ܐܝܟܢܐ
ܐܝܟܢܐܝܐ ܕܫܘܬܐ ,ܢܘܢ ,ܡܘܢܐܝܠܐܝܐ ܕܡܠܟܐ ܡܢܘ ܕܝܢ
ܠܟܝ ܠܘܬܐ ܡܠܟܘ ܕܥܒܐ ܡܬܝܡܐ ܒܗ ܕܡܠܟ 24 ܐܝܠܝܢ
ܐܝܟ ܐܢܫ ܢܘܢ 25 ܠܘܬܐ ܡܢ ܬܫܥܝܬܐ ܫܢܝܢ ܕܫܘܬܐ ܕܠܐ
ܕܠܐ ܐܝܢ ܢܬܢ ܒܗ ܠܒܐ ,ܕܠܐ ܕܝܢ ܫܢܝܢ ܢܬܢ ,ܡܠܟ
ܥܕܐ ,ܫܘܬܦܘܬܐ ܫܢܝܢ ܠܒ ܢܬܪܝܢ ܕܝܢ ܠܟܝ 26 ܡܢܝܢ
ܐܢܐ, ܢܫܐ ܫܢܝܢ ܡܢ ܠܟܝ 27 ܕܐܬܘ ܠܗ ܡܠܟ ,ܐܢܐ
ܠܘܬܐ ,ܥܒܝܕ ܫܢܝ ܢܬܢ ܕܠܐ ܠܟܝ 28 (Hadēs g86) ܫܢܝ
ܫܢܝ 29 ܡܢܝ ܢܝܢ ܒܗ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ,ܡܠܟܐ ܕܫܘ ܕܫܘܝܢ
ܕܫܘܬܐ ܥܒ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܠܟ ܒܗ ܐܬܝܢ ܡܢܢ ܢܬܢ
ܕܫܘ ,ܫܢ ,ܡܢܫܢ ܫܘܝܢ ܫܢܝ ܐܬܝܢ ܕܝܢ ܫܢܝ ܢܬܢ
ܠ ܕܫܘ ܕܫܘܬܐ ܕܝܢ ܢܬ ܢܬ ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܫܘ 30 ܕܫܘܠ
ܢܬܢ 31 ܡܫܝܐ ܠܗ ܬܫܝܢ ܡܫܝܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܡܠܟ
ܕܠܟ ܠܘܬܐ ܢܬܢ ܕܫܘܬܐ ܡܫܬܘ ܠܗ ܡܠܠ ܕܝܢ
ܕܡܠܟ ܢܘܢ ܢܬܢ ܕܝܢ 32 (Hadēs g86) ܕܠܟ ܕܝܢ ܡܐܟ
ܢܐܝܬܝܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܬܘܬܐ ܠܘܢܘ 33 ,ܡܢܝܢܘ ܠܗ ܡܫܘ
ܕܫܘܬܘܬ ܫܢܝ ܕܫܘܢܐ ܕܫܘܝ ܠܗ ܕܫܘܢܐ ܕܝܢ ܠܟ ܢܬܘ
ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܠ 34 ܐܝܟܢ ܢܬܢܘ ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܕܝ ܕܝ
ܠܗ ܬܝ ,ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܝ ܕܐ ܠܟܝ ܕܬܠܐ ܫܘܢ
ܡܠܟ ܐ ܕܬܘܬ ܡܬܬܠܠܬ ܢܢܘܝ ܕܬܝ 35 ܢܬܢ ܠ
ܕܫܘܬܘ ܕܐܝ ܠܐܫܝܢ ܒܗ ܡܠ ܢܬ ܠܗ ܫܘܝܐ 36
ܢܬܢ ܢܬ 37 ܐܝܟܢ ܐܝܟܢ ܢܬ ܕܠ ܕܡܠ ܡܢ
ܕܫܘܬ ܕܐܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐ
ܒܗ ܐܝ ܐ ܐ ܐ

לאמר אדם ואשה אשר יקריבו מאת ארצם
אל יהוה 40 ואת
אשר יתנדב רוחם אשר יביאו את תרומת יהוה
לכל מלאכת עבדתו ולבגדי הקדש לכהן הגדול
41 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב
הביאו חח ואזנם וטבעת וכומז כל כלי זהב
וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה 42 וכל
איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים
הביאו 43 כל מרים תרומת כסף וברזל הביאו
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים
לכל עבדת העבודה הביאו את תרומת יהוה
44 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו את התכלת
והארגמן את התולעת שני ואת השש ותטוינה
עזים 45 ונשאים הביאו את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת כל אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערות אילים
מאדמים וערות תחשים הביאו 46 כל אשה
חכמת לב בידיה טוו את הטוה ויביאו
טוה התכלת והארגמן את תולעת השני
ואת השש 47 הנשאים הביאו את אבני
שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן 48 ואת
הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים 49 כל אשה אשר נדבה
רוחה אתו לבא אל המלאכה אשר צוה יהוה
ביד משה בני ישראל הביאו תרומה ליהוה

3 ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם
לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהם
לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה יהוה 2 ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם
לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר
נדבו לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה
3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה
אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
הקדש לעשתה עוד הם מתנדבים אליו
בבקר בבקר 4 ויבאו כל החכמים העשים
את כל המלאכת הקדש איש איש מן
המלאכה אשר הם עשים אתה 5 ויאמרו
אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי
העבודה למלאכת אשר צוה יהוה לעשות
אתה 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
אל יעשו עוד איש ואשה תרומה לקדש
ויכלא העם מהביא 7 והמלאכה היתה
דיים לכל המלאכה לעשות אתה והותר
8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה
את המשכן עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשם 9 אורך היריעה האחת
שמנה עשרה אמה ורחב היריעה

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕܝܗܘܢ ܘܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܥܝܢܐ
ܕܒܣܪܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܢܫܬܘܕܥܘܢ ܠܗ ܒܟܠܗ ܠܒܐܫܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܫܘܪܐ ܕܒܐ 11 ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܬܟܠܝܢ ܒܠܚܝܢܐ
ܕܐܡܬܐ ܒܡܟܠ ܕܢ ܕܟܬܒ ܡܠܬܐ ܕܝܠܝ ܫܠܝܛܐ ܕܐܬܬܐ ܕܐܡܬ
ܕܢܬ ܕܐܬܬܐ ܕܫܘ ܕܒܐ 12 ܕܐܬܐܡܪ ܕܝܐܡܪܝܢ ܕܐܠܗܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܢܬ ܠܡܫܬܘ ܕܢ ܕܝܢܐ ܕܐܡܬ ܒܝܢܐ
ܕܐ ܠܒܐ ܕܫܬܘܕܥ ܐܡ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܝܫܐ ܕܢܬ ܒ ܐܝ ܕܢܬ
ܒܡܝܬܝܢ ܐܡ ܡܢܐ 13 ܕܢܬ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܬ ܒܝܠܗ
ܐܡ ܕܐܬ ܡܝܬ ܠܡܬ ܐܬ ܒܗܡܝܢ ܕܡܢ ܕܐܬܐܡܪ ܒܫܘܫܝܢ
ܒܠܚܝܢ ܕܐܝܬ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܝܫܐ ܕܐܝܬ ܒܝܢ ܐܝ ܕܢܬ
ܕܐܝܬ ܒܝܕ ܕܐܝܬ ܒ ܐܝ ܕܢܬ ܕܐ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕ ܕ
ܕ

אל־תמחה שמלי מאז ואור אורים וגבורה ובגד נפשם אור
26 ובגדיו ולבשתם בשלם בחיים ובחיים ובמותם אחרי בן אחז לבן
לבן ויבחרו בן מחר לשמלי ואזנו אמור אמור כי מדע לבן
אל אלפיהם ומלכותם ומלכותם כי בשעתם

4 ובן שלם בלבן אמר לבבכם ולבן אמר לשמלי ובמשלם
ובמשלם ומלכותם בן 2 ובשמיו ובגדיהם ובמדינה
ולבשו לבבכם ובגדיו ובמשלם לב ובשמשם ובגדיהם ובבגד
ובגדיו אמר לבן ויבא ובגדיו ואור ומלכותם 3 ובגדיו
ובגדיו ובגדיו ומלכותם 4 ובגדיו לו ובגדיו ובגדיו ובגדיו
ובגדיו ומלכותם ובגדיו ומלכותם ומלכותם ומלכותם
ובגדיו ובגדיו ובגדיו ובגדיו ומלכותם 5 ובגדיו
ובגדיו ובגדיו ובגדיו ובגדיו ובגדיו ובגדיו ובגדיו
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם 6 ומלכותם
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם
ומלכותם ומלכותם 7 ובגדיו ובגדיו ובגדיו ובגדיו ומלכותם
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם 8 ומלכותם
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם 9
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם 10
ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם ומלכותם

31 בני בני ישראל אל־אהרן ואל־בניו לאמר
כה תברכו את־בני ישראל אמר אליהם׃
ברכך יהוה וישמרך׃ 32 יאר יהוה פניו אליך
ויחנך׃ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃
33 ושמו את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם׃
ויהי ביום כלות משה להקים את־המשכן
וימשח אתו ויקדש אתו ואת־כל־כליו ואת־המזבח
ואת־כל־כליו׃ 2 ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית־אבתם הם נשיאי המטות הם
העמדים על־הפקדים׃ 3 ויביאו את־קרבנם
לפני יהוה שש־עגלת צב ושנים עשר בקר
עגלה על־שני הנשאים ושור לאחד ויקריבם
לפני המשכן׃ 4 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
5 קח מאתם ויהיו לעבד את־עבדת אהל מועד
ונתת אתם אל־הלוים איש כפי עבדתו׃
6 ויקח משה את־העגלת ואת־הבקר ויתן אתם
אל־הלוים׃ 7 את־בני גרשון נתן שתי העגלת
ואת־ארבעת הבקר כפי עבדתם׃
8 ואת־בני מררי נתן ארבע העגלת ואת־שמנת
הבקר כפי עבדתם׃ ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃
9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם
בכתף׃ 10 ויקריבו הנשאים את־חנכת המזבח
ביום המשח אתו׃ ויקריבו הנשאים
את־קרבנם לפני המזבח׃ 11 ויאמר יהוה אל־משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד לא יקריבו
את־חנכת המזבח׃ 12 והיה המקריב ביום הראשון
את־קרבנו נחשון בן־עמינדב לשבט יהודה׃
13 וקרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 14 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 15 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 16 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 17 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן נחשון בן־עמינדב׃ 18 ביום השני הקריב
נתנאל בן־צוער נשיא יששכר׃
19 הקריב את־קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 20 כף־זהב עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 21 פר בן־בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן־שנתו לעלה׃ 22 שעיר עזים אחד לחטאת׃
23 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה בני שנה זה קרבן נתנאל בן־צוער׃
24 ביום השלישי נשיא בני־זבולן אליאב בן־חלון׃
25 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 26 כף־זהב עשרה זהב מלאה
קטרת׃ 27 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 28 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 29 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליאב בן־חלון׃ 30 ביום הרביעי נשיא
בני־ראובן אליצור בן־שדיאור׃
31 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 32 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 33 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 34 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 35 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליצור בן־שדיאור׃ 36 ביום החמישי נשיא
בני־שמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
37 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 38 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 39 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 40 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 41 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן שלומיאל בן־צורישדי׃ 42 ביום הששי נשיא
בני־גד אליסף בן־דעואל׃
43 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 44 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 45 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 46 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 47 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליסף בן־דעואל׃ 48 ביום השביעי נשיא
בני־אפרים אלישמע בן־עמיהוד׃
49 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 50 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 51 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 52 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 53 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אלישמע בן־עמיהוד׃ 54 ביום השמיני נשיא
בני־מנשה גמליאל בן־פדהצור׃
55 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 56 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 57 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 58 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 59 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן גמליאל בן־פדהצור׃ 60 ביום התשיעי נשיא
בני־בנימן אבידן בן־גדעוני׃
61 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 62 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 63 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 64 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 65 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אבידן בן־גדעוני׃ 66 ביום העשירי נשיא
בני־דן אחיעזר בן־עמישדי׃
67 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 68 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 69 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 70 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 71 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אחיעזר בן־עמישדי׃ 72 ביום האחד עשר נשיא
בני־אשר פגעיאל בן־עכרן׃
73 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 74 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 75 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 76 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 77 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן פגעיאל בן־עכרן׃ 78 ביום השנים עשר נשיא
בני־נפתלי אחירע בן־עינן׃
79 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק־כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן׃ 80 כף־זהב עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 81 פר בן־בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן־שנתו לעלה׃ 82 שעיר עזים אחד
לחטאת׃ 83 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אחירע בן־עינן׃ 84 זאת חנכת המזבח
ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
כסף־קערת שתים עשרה כסף־מזרקים שתים עשרה
כפות זהב שתים עשרה׃ 85 שלשים ומאה
המקרה אחת כסף־מזרק אחד שבעים
שקל׃ 86 כפות הזהב שתים עשרה
מלאות קטרת׃ 87 כל־בקר לעלה
שנים עשר פרים איל אחד עשר
כבשים בני שנה אחד עשר
ומנחתם׃ 88 כל־בקר לזבח השלמים
עשרים ושנים פרים אילים שישים
עתדים בני שנה׃ 89 ובבא משה
אל־אהל מועד לדבר עמו׃ ויקל
את־הקול מעל הכפרת אשר־על־ארון
העדת׃ מבין שני הכרבים׃ וידבר אליו׃

אמר יהוה אל־יהושע ראה נתתי בידך את־יריחו
ואת־מלכה גבורי החיל׃ 2 וסבותם את־העיר כל־אנשי
המלחמה הקיפו את־העיר פעם אחת כה תעשה
שׁשת־ימים׃ 3 ושבעת הכהנים ישאו שבעת שופרות
היובלים לפני הארון ובשביעי תסבו את־העיר
שבע־פעמים הכהנים יתקעו בשופרות׃ 4 והיה
במשך קרן היובל כשמעכם את־קול השופר יריעו
כל־העם תרועה גדולה וחומת העיר תפול תחתיה
והעם עלו איש נגדו׃ 5 ויצו יהושע את־העם לאמר
לא תרועו ולא תשמיעו את־קולכם ולא יצא
מפיכם דבר עד־היום אשר אמר אליכם אז תרועו׃
6 ויקרא יהושע בן־נון אל־הכהנים לאמר שאו
את־ארון הברית ושבעת הכהנים ישאו שבעת
שופרות היובל לפני ארון יהוה׃ 7 ואל־העם אמר
לאמר עברו וסבו את־העיר והחלוצים יעברו
לפני ארון יהוה׃ 8 ויהי כאשר דבר יהושע אל־העם
ושבעת הכהנים נשאו שבעת שופרות היובל לפני
יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה
הלך אחריהם׃ 9 וחלוצים הולכים לפני הכהנים
התקעים בשופרות והמאסף הולך אחרי הארון
הלוך ותקוע בשופרות׃ 10 ואת־העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את־קולכם ולא
יצא מפיכם דבר עד־היום אשר אמר אליכם אז
תריעו׃ 11 ויסב ארון יהוה את־העיר הקפה
אחת ויבאו המחנה ויליניו במחנה׃ 12 ויהושע
השכם בבקר ויקחו הכהנים את־ארון יהוה׃
13 ושבעת הכהנים נשאים שבעת שופרות
היובלים לפני ארון יהוה הלוך והתקע בשופרות
והחלוצים הולכים לפניהם והמאסף הולך אחרי
ארון יהוה הלוך ותקוע בשופרות׃ 14 והמאסף
הקיפו את־העיר ביום השני פעם אחת ויסבו
המחנה ככה עשו שׁשת־ימים׃ 15 והיה ביום
השביעי השכימו כעלות השחר ויסבו את־העיר
כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבו
את־העיר שבע־פעמים׃ 16 ויהי בפעם השביעית
תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל־העם
הריעו כי־נתן יהוה לכם את־העיר׃ 17 והיתה
העיר חרם היא ליהוה רק רחב הזונה תחיה
היא וכל־אשר־אתה בבית כי־הסתירה את־המלאכים
אשר שלחנו׃ 18 ואתם אך־הנה מן־החרם פן־
תחרימו ולקחתם מן־החרם והשמתם את־מחנה
ישראל לחרם ועכרתם אתו׃ 19 וכל־כסף וזהב
וכלי נחשת וברזל קדש הם ליהוה אוצר יבוא׃
20 והעם תרעו ותקע הכהנים בשופרות והיה
כשמע העם את־קול השופר ותרע העם תרועה
גדולה ותפל החומה תחתיה ועלו העם העיר
איש נגדו׃

10 בכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
לעשות כן אל תוסיפו עליו ולא תגרעו ממנו
11 כי יקום בקרבך נביא
או חולם חלום והנה אות
12 ומופת
אשר דבר אליך לאמר
נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
13 ועבדם
לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
14 כי מנסה יהוה אלהיכם
15 אתכם
לדעת היש אתכם אהבים את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם ובכל נפשכם
16 אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואותו תיראו
ואת מצותיו תשמרו
ובקולו תשמעו
ואתו תעבדו
ובו תדבקון
17 והנביא ההוא
החלום ההוא יומת
כי דבר סרה
דבר על יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מארץ מצרים
והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה אלהיך
ללכת בה
18 ובערת
הרע מקרבך
19 ואם
תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום
20 ואם
אמר תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו יהוה
21 הנבואה
אם יהיה הדבר
אשר דבר
לא יקום
ולא יהיה
הדבר אשר לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא ההוא
לא תגור
22 כי
אם אל אלהיך תירא
לשמר כל מצותיו
אשר אנכי מצה אתכם היום
לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך
23 אם
בחרב תכה את יושבי העיר ההוא
לחרם אתם
24 תקבץ
אל תוך רחבה
ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה
כליל ליהוה אלהיך
ומת היה תל עולם
לא תבנה עוד
25 ומן
החרם לא
ידבק בידך מאומה
למען ישוב יהוה
מחרון אפו
ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך
כאשר נשבע לאבתיך
26 כי
תשמע בקול יהוה אלהיך

אמרו אל אחיו מדוע נאשם אבינו אתכם אל
אבינו אמרתם אבינו אתם אמרתם הנה 27 אנחנו אבינו הבאנו
מן הבר אשר בדרך לנו בו ויפתח אחד את שקו לתת מספוא לחמרו ויראו את כספו
הנה הוא בפי שקי ויאמרו אל אחיהם מה זאת עשה אלהים לנו 28 ויבאו אל יעקב
אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל אשר קרה אתם לאמר 29 האיש אדני הארץ
דבר אתנו קשות וישם אתנו כמדרגלים הארץ לרגל את הארץ 30 ויאמרו אליו
האיש אדון הארץ לא יודע אתנו מאין אנחנו 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא נהיה
מרגלים כנים אנחנו שנים עשר אחים בני אבינו הננו אבינו כנען 32 ויאמר אלינו האיש אדון
הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו 33 והבאו
אל אדני הארץ אשר אתי ואת אחיכם הנמצא בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד
הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו ולכו לכם 34 והבאו אל אדני הארץ אשר אתי
אתם מסחרו ואת אחיכם אתי ואת אביכם

הנביאים אשר היו בעת ההיא בירושלים ובכל ארץ יהודה
ובנימין ובאפרים ובמנשה עד אשר הגלה אותם עד הנה
ויהי אחרי הגלות הזה בשנת שלשים ושבע לגלות יכניה
מלך יהודה ברביעי בחדש הראשון אמר יחזקאל בן בוזי
הכהן אשר היה בארץ כשדים על נהר כבר ויהי עלי שם
יהוה ואראה והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול
ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכו כעין החשמל מתוך
האש ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם
להן ופני אדם אל הארבע ופני אריה אל הימין לארבעתן
ופני שור מן השמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן
וכנפיהם פרודות מלמעלה לאיש שתי חברות איש
מכסות את גויתיהן ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה הרוח ילכו לא יסבו בלכתן ודמות פניהם פני
אדם ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור אל השמאל
לארבעתן ופני נשר לארבעתן ואלה פניהם וכנפיהם
פרודות מלמעלה לאיש שתי חברות איש מכסות את
גויתיהן ואיש אל עבר פניו אל אשר יהיה הרוח ילכו
לא יסבו בלכתן ודמות החיות מראיהן כגחלי אש בערות
כמראה הלפידים היא מתהלכת בתוך החיות ונגה לאש
ומן האש יוצא ברק והחיות רצו וָשוב כמראה הברק
ואראה והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו כמראה תרשיש ומראיהם ומעשיהם כמראה תרשיש
ודמות אחת לשלתם ומראיהם ומעשיהם כהיות אופן
בתוך האופן בלכתם על ארבעת רבעיהם יסבו לא יסרו
בלכתם ולגבהם ויראה להם ולגבהם מלא עינים סביב
לארבעתם ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא
החיות מעל הארץ יתנשאו האופנים על אשר היה הרוח
ילכו שמה אל אשר יהיה הרוח ילכו שמה והאופנים
ישאו לעמתם כי רוח החיה באופנים ובלכתם אלה יסבו
ובעמדם אלה יעמדו ובהנשא מעל הארץ יתנשאו האופנים
לעמתם כי רוח החיה באופנים ויעמד על הכרוב ויראה
כמראה אדם אדם אל הכרוב אשר ראיתי בנהר כבר
ואראה והנה ארבע אופנים אצל הכרובים אופן אחד
אצל הכרוב האחד ואופן אחד אצל הכרוב השני ומראה
האופנים כמראה אבן תרשיש ומראיהם אחד לשלתם
כאשר יהיה אופן בתוך אופן יבוא בלכתם על ארבעת
רבעיהם לא יסבו בלכתם כי אל המקום אשר יכון הראש
הלכו אחריו לא יסבו בלכתם וגבם מלא עינים סביב
לארבעתם גבם וכנפיהם וגלגליהם מלאים עינים
אופנים אל אזניהם בעיניהם אל אזניהם אל אזניהם
אל אזניהם אל אזניהם אל אז

אשר לא־יבוא אל־הארץ אשר־אתם שמים שמה לרשתה׃ 14 כי אם־בפגריהם יפלו
במדבר׃ ובניכם יהיו רעים ארבעים שנה וסבלו את־זנותיכם עד־תם כל־הדור
המתים במדבר׃ 15 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן׃ 16 עד־מתי לעדת הרעה
הזאת׃ אשר־המה לנים עלי את־תלונות בני־ישראל אשר־המה לנים עלי׃
אמר אליהם׃ כה אמר יהוה׃ כמו־אם־לא בשמעי עשה לכם׃ 17 בפגרים
אלה יפלו׃ כל־הפקדים לכל־מספרכם׃ מבן־עשרים שנה ומעלה׃ אשר
הלינתם עלי׃ 18 אם־אתם לא תבאו׃ אל־הארץ׃ אשר נשאתי את־ידי לשכן
אתכם בה׃ כי אם־כלב בן־יפנה׃ ויהושע בן־נון׃ 19 ובניכם׃ אמרתם לבז יהיו׃
והביאתי אותם׃ וידעו את־הארץ׃ אשר מאסתם בה׃ 20 ובניכם׃ ינהלו
במדבר׃ ארבעים שנה׃ ונשאו את־זנותיכם׃ עד־תם כל־הפגרים׃
במדבר׃ 21 ובמספר הימים׃ אשר־תרתם את־הארץ׃ ארבעים יום׃
יום לשנה׃ יום לשנה׃ תשאו׃ את־עונתיכם׃ ארבעים שנה׃ וידעתם
את־תנואתי׃ 22 אני יהוה דברתי׃ אם־לא׃ זאת אעשה׃ לכל־העדה
הרעה׃ הזאת׃ הנלוים׃ עלי׃ בארץ׃ כלה יתמו׃ ושם׃ ימותו׃ 23 ויהוה
אל־משה׃ ואל־אהרן׃ לאמר׃ 24 עד־מתי׃ לעדה׃ הרעה׃ הזאת׃ אשר־המה
מלינים׃ עלי׃ את־תלונות׃ בני־ישראל׃ אשר־המה מלינים׃ עלי׃ שמעתי׃
אמר אליהם׃ כה אמר יהוה׃ אם־לא׃ כאשר דברתם׃ באזני׃ כן אעשה׃
לכם׃ 25 בפגרים׃ אלה יפלו׃ כל־פקדיכם׃ לכל־מספרכם׃ מבן־עשרים שנה
ומעלה׃ אשר הלינתם׃ עלי׃ 26 אם־אתם לא תבאו׃ אל־הארץ׃ אשר נשאתי
את־ידי׃ לשכן אתכם בה׃ כי אם־כלב בן־יפנה׃ ויהושע בן־נון׃ 27 ובניכם׃
אמרתם׃ לבז יהיו׃ והבאתי אותם׃ וידעו את־הארץ׃ אשר מאסתם בה׃
28 אמר אליהם׃ חי־אני׃ נאם־יהוה׃ אם־לא׃ כאשר דברתם׃ באזני׃ כן
אעשה׃ לכם׃ 29 בפגרים׃ יפלו׃ פגריכם׃ כל־פקודיכם׃ לכל־מספרכם׃
מבן־עשרים שנה׃ ומעלה׃ אשר הלינתם׃ עלי׃ 30 אם־אתם לא תבאו׃
אל־הארץ׃ אשר נשאתי׃ את־ידי׃ לשכן אתכם בה׃ כי אם־כלב בן־יפנה׃
ויהושע בן־נון׃ 31 וטפכם׃ אמרתם׃ לבז יהיו׃ והבאתי אותם׃ וידעו
את־הארץ׃ אשר מאסתם׃ בה׃ 32 ואתם׃ פגריכם׃ אתם׃ יפלו׃ בזה׃
33 ובניכם׃ יהיו רעים׃ במדבר׃ ארבעים שנה׃ ונשאו את־זנותיכם׃
עד־תם כל־פגריכם׃ במדבר׃ כמספר הימים׃ אשר־תרתם׃ את־הארץ׃
ארבעים יום׃ יום לשנה׃ יום לשנה׃ תשאו׃ את־עונתיכם׃ ארבעים שנה׃
וידעתם׃ את־תנואתי׃

אשר אלה המשפטים אשר תשים לפניהם 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה בנים או בנות האשה וילדיה תהיה
לאדניה והוא יצא בגפו 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי
ואת בני לא אצא חפשי 6 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל
המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם 7 וכי ימכר איש את בתו
לאמה לא תצא כצאת העבדים 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה
לא לו למכר בבגדו בה אחר 9 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה
10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע 11 ואם שלש אלה לא
יעשה לה ויצאה חנם אין כסף 12 מכה איש ומת מות יומת 13 ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה 14 וכי יזד איש על רעהו
להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות 15 ומכה אביו ואמו מות יומת
16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת
18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו
נקם ינקם 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא 22 וכי ינצו
אנשים והנגפו אשה הרה וילדה ולא היה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו
בעל האשה ונתן בפללים 23 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש 24 עין
תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל 25 כויה תחת כויה פצע תחת
פצע חבורה תחת חבורה 26 וכי יכה איש את עין עבדו או עין אמתו ושחתה
לחפשי יתננו תחת עינו 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי יתנם תחת
שנו 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור וגם בשרו לא
יאכל ובעל השור נקי 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
ולא שמרהו והמית איש או אשה השור יסקל גם בעליו יומת 30 אם כפר
יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו 31 או בן יגח או בת יגח
כמשפט הזה יעשה לו 32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן
לאדניו והשור יסקל

33 ויאמר אליהם אם־אתם רעים ואם־יש־בי
דבר הוכיחו בי׃ הלא־ארץ כל־הנערה לפניכם
פרדו־נא מעלי אם־תבחרו השמאל ואם־הימין
34 ואני אל־הר׃ ויאמר אל־אחיו הלא אנשים
אנחנו׃ ויבחר־לו לוט את־כל־הככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
35 בעבר אברם בארץ כנען ולוט יושב בערי
הככר ויאהל עד־סדם׃ ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד׃ ויאמר יהוה אל־אברם
אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה
מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
וים׃ 36 כי את־כל־הארץ אשר אתה רואה
לך אתננה ולזרעך עד־עולם׃ ושמתי את־
זרעך כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות
את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה׃ 37 קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר
בחברון׃ ויבן שם מזבח ליהוה׃ 38 ויהי
בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
עשו מלחמות את־ברע מלך סדם ואת־
בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל־אלה
חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח׃
39 שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה
שנה בא כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו
ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־
הזוזים בהם ואת־האימים בשוה קריתים׃
40 ואת־החרי בהר שעיר עד אלון פארן
אשר על־המדבר׃ ויסבו שבו אל־עין
משפט הוא קדש ויכו את־כל־שדה העמלקי
וגם את־האמרי היושב בחצצן תמר׃
41 ויצא מלך־סדם לקראתו ומלך עמרה
ומלכי צבויים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו־אתם מלחמה בעמק השדים׃
42 את כדרלעמר מלך עילם ואת־תדעל מלך
גוים ואת־אמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר׃ ארבעה המלכים את־החמשה׃
ועמק השדים מלא בארות בטומר ויברחו
מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים
הר נסו׃ 43 ויקחו את־כל־הרכש
סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו׃
ויקחו גם־את־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם
והוא יושב בסדם׃ 44 ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם׃ 45 וישמע אברם
כי נשבה אחיו ויריק את־חניכיו ילדי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד־דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא
והעבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר
משמאל לדמשק׃ 46 וישב את־כל־הרכש
ואת־לוט אחיו ורכושו גם את־הנשים
והעם׃

הנביא לאמר אמור אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל לאמר זאת הדבר אשר צוה יהוה לאמר 48 איש
איש מבית ישראל אשר יזבח שור או כשב או עז
במחנה או אשר יזבח מחוץ למחנה 49 ואל פתח אהל מועד
לא הקריבו להביא קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו על אשר הביאו את קרבנם ליהוה לפני
משכן יהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו 50 ויאמר יהוה אל
משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם זאת הדבר אשר צוה יהוה לאמר 51 איש
איש מבית ישראל אשר יזבח שור או כשב או עז
במחנה או אשר יזבח מחוץ למחנה ולא אל פתח אהל מועד
לא הקריבו אותו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם
יחשב לאיש ההוא דם שפך נכרת האיש ההוא מקרב עמו
למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים
על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן
וזבחו זבחים שלמים ליהוה 52 וזרק הכהן את הדם על מזבח
יהוה אל פתח אהל מועד ואת החלב הקטיר המזבחה
לריח ניחוח ליהוה 53 ולא יזבחו עוד את זבחיהם
לשעירים אשר הם זונים אחרי עשו להם חקת עולם לדרתם
ואל האדם אשר יזבח זבח 54 ולא אל פתח אהל מועד לא
הביאו להקריב ליהוה נכרת האיש ההוא מעמיו כי
דם שפך דם נחשב לאיש ההוא דם שפך נכרת האיש ההוא
מקרב עמו 55 וכל אשר לא יעשה חטאת ואשם ביום
הכפרים הם יכפר עליו הכהן לפני יהוה וכפר עליו
וסלח לו מכל אשמתו אשר חטא 56 וזאת
תהיה לכם חקת עולם לדרתיכם ובכל מושבתיכם לא
תאכלו חלב ודם 57 ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקרב
מכם אל כל שאר בשרו לגלות ערוה אני יהוה
אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם זאת הדבר אשר צוה יהוה לאמר
איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן
מזרעו למלך אם שחט בבקר ולא הביאו אל פתח אהל מועד
לעשות אותו ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא
דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו 59 אם בצאן ובבקר
יזבח איש את זבחו ואת בנו ביום השחטו אותם
לא יאכל חלב ודם ביום הרגו אותם לא תאכלו
חלב ודם כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו
ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מן הדם
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה 8 ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקריב
קרבנו לכל נדריו ולכל נדבותיו אשר יקריבו ליהוה
לעלה לרצנכם תמים יהיה לרצון לא יהיה בו מום

אשר אמר אל־אברהם אחיו ולמולדתו הלוא בית־אבי אמך
ואל־ארצי אשר־תבא אליה׃ 20 ויעקב אמר אל־אחיו הרעים
מה־אתם אחי אתה מבקשים ויאמר אליהם אנשי־המקום
המה׃ 21 ויאמר אל־אחיו הנה־נא אחי אל־תרגו־בו כי־חלום
אחד־הוא חלם׃ 22 ויאמר אל־אחיו לא נכנו נפש׃ 23 ויהי
כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו
את־כתנת הפסים אשר עליו׃ 24 ויקחו אתו ויטלכו אתו
הבורה והבור ריק אין בו מים׃ 25 וישבו לאכל לחם
וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להורידם מצרים׃
26 ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו
וכסינו את־דמו׃ 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־
נהיה כי־הוא אחינו בשרנו וישמעו אחיו׃ 28 ויעברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו וירימו את־יוסף מן־הבור
ויתן־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף והוריד את־יוסף
מצרים׃ 29 וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור
ויקרע את־בגדיו׃ 30 וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו
ואני אנה אני בא׃ 31 ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
עזים וטבלו את־הכתנת בדם׃ 32 ושלחו את־כתנת הפסים
ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת־בנך
הוא אם־לא׃ 33 ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה
טרף יוסף׃ 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
ויתאבל על־בנו ימים רבים׃ 35 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו
להנחם ויאמר כי־ארד אל־בני שאולה אבל׃ ויבך אתו אביו׃
36 והמדנים מכרו אתו אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים׃ 37 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ 38 וירא שם יהודה בת־איש
כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה׃ 39 ותהר ותלד בן
ויקרא שמו ער׃ 40 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן׃
41 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה כזבו בלדתו
אתם׃ 42 ויהודה לקח אשה לער בכורו ושמה תמר׃
43 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה׃
44 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה
וקים זרע לאחיך׃ 45 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע
והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע
לאחיו׃ 46 ורע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו׃
47 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית־אביך
עד־יגדל שלה בני כי אמר פן־אמות גם־הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 48 ויהי הימים הרבים
וימת בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל־
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 49 ויגד
ליהודה לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃
50 ותרא כי־גדל שלה ולא־נתן אתה לאשה׃ 51 ויאמר
יהודה לתמר אלמנת אביך עדי־יגדל שלה בני ותלך
תמר ותשב בית אביה׃ 52 ויהי הימים הרבים וימת
בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל־גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 53 ותגד
לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃
54 ותסר בגדי אלמנתה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף
ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי־ראתה
כי־גדל שלה ולא־נתן אתה לאשה׃ 55 ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ 56 ויט אליה אל־הדרך
ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי׃ 57 ויאמר אנכי
אשלח גדי־עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן־ערבון עד
שלחך׃ 58 ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה
ותהר לו׃ 59 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלמנתה׃ 60 ויאמר יהודה לחמיו שלח
גדי־העזים הזה ביד רעיתי העדלמי ולקח הערבון
מיד האשה ולא מצאתהו׃ 61 ויאל אנשי־המקום
לאמר לא־היתה בזה קדשה היא בפתח עינים ויאמרו
לא־היתה בזה קדשה׃ 62 ויאמר יהודה תקח־לה פן־
נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתהו׃
63 ויהי כשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה לזנות ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף׃ 64 היא מוצאת ותשלח אל־חמיה לאמר
מאיש אשר־אלה־להם אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי
החתמת והפתיל והמטה׃ 65 ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד
לדעתה׃ 66 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃
67 והיה בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על־
ידה שני לאמר זה יצא ראשונה׃ 68 והיה כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ׃ 69 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו שני
ויקרא שמו זרח׃

אמרו אליו אבשלום הפך אלהיו אשר שלח לנו לבוא 21 ויאמרו
אל המלך הנה אנחנו עבדיך ככל אשר אדני המלך יבחר 22 ויצא המלך
ואנשיו ברגלו ויעמדו בבית המרחק ואנשי עבדיו עברים אתו
23 וכל הארץ בוכים בקול גדול וכל העם עברים ויעבר המלך
בנחל קדרון ויעבר כל העם דרך המדבר 24 וגם צדוק וכל הלוים
אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויציגו את ארון אלהים
עד תם כל העם יצא מן העיר 25 ויאמר המלך אל צדוק הן
המלך אל הלוים לאמר הנה אל העיר בשלום ואבשלם
בנו אתי שני בניהם עמי 26 וגם אמר המלך אם מצא חן
בעיני יהוה והשיבני וראיתי אתו ואת נוהו 27 וכה יאמר
אם כן לא חפצתי בך הנני עבדו יעשה לו הטוב בעיני
28 וגם אמר המלך אל צדוק הכהן הן אתה ראה
בשלום אתם שני בניכם אחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר
29 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הלוא אתה
הנה אני אתעכב בערבות המדבר עד בוא דבר אליכם
30 ודוד עלה במעלה הזיתים
בכה תמיד ראשו חפוי והוא יחף ובכל העם אשר אתו
31 ויגד לדוד לאמר אחיתופל בקשר עם אבשלם
גם הנה בקשר אחיתופל ויאמר דוד אל יהוה נא סכל את עצת
אחיתופל 32 והיה כעלות המעלה אשר
ישתחוה לאלהים הנה לקראתו חושי הארכי קרע בגדו
ואדמה על ראשו 33 ויאמר לו דוד אם עבר
אתי תהיה לי למשא 34 ואם העיר תשוב
ואמרת לאבשלום עבדך אני אבי אהיה
אז תפר לי עצת אחיתופל 35 הלא
אתם שם צדוק והכהנים אם תגיד מבית המלך
אל הכהנים צדוק ואביתר לאמר כה
עשו ראו בנם שני בניהם אתם אל אחימעץ בן צדוק
ויונתן בן אביתר 36 הנה
אתם שם עמם שני בניהם 37 ויבא חושי רעה דוד
בירושלם וגם אבשלם בא ירושלם

38 ומה אמרו אנשי המקום אל האיש
אשר הביא אותם אליו לאמר הלא אנשים
המה מרגלים הם 39 ויאמר אליהם
אנשי המקום לא כי באו לראות
את ערות הארץ 40 ויאמרו אליו
אנשי המקום הנה נא אנשים רבים
מבית לחם יהודה באו אל אבינו
ואל אמנו לאמר

9 ויעל יהושע מעבר לים
ויבא אל אנשי יריחו ויקרא אל
אנשי יריחו לאמר 2 הנה נא
ידענו כי אנשים אתם
ידעתם ארץ מולדתי ואת
אשר עשיתי לכם ואת
3 ולאיתמר אל אנשי
יריחו לאמר
אנשים
אשר
אתם
אל
אבינו
ואל
אמנו
אל
אנשי
יריחו
4 ויעל
אל
אנשי
יריחו
לאמר
אנשים
אתם
אל
אבינו
ואל
אמנו
5 ויהי
לעת
סגור
השער
ויהי
כאשר
יצאו
6 אנשי
יריחו
אל
אנשי
ישראל
לא
ידעתי
אנה
הלכו
האנשים
הרדפו
מהרה
אחריהם
כי
תשיגו
7 והם
הרדיפם
דרך
הירדן
אל
המעברות
ויהי
כאשר
סגרו
שער
אחר
הרודף
אחריהם
8 ועד
אל
אנשי
יריחו
לא
ידעו
אנה
הלכו
האנשים
9 ויאמר
אל
האנשים
אל
אנשי
יריחו
ידעתי
כי
נתן
יהוה
לכם
את
הארץ
כי
נפל
פחדכם
עלינו
ויתמוגגו
כל
יושבי
הארץ
מפניכם
10 כי
שמענו
את
אשר
הוביש
יהוה
את
מי
ים
סוף
מפניכם
בצאתכם
ממצרים
ואת
אשר
עשיתם
לשני
מלכי
האמרי
אשר
בעבר
הירדן
לסיחון
ולעוג
11 ונשמע
לבבנו
ולא
קם
עוד
רוח
בכם
מפני
אשר
אתם
בא
אתם
12 ועתה
השבעו
נא
לי
ביהוה
אם
אעשה
עמכם
חסד
13 ,ונתתם
לי
אות
אמת
ואת
אבי
ואת
אמי
ואת
אחי
ואת

ܡܬܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܥܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܕܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܘܥܠܡܝܐ ܘܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܕ

אותו אלהים בין הבדיל המאורת אשר בתוך 29 המים לבדיל
בין מים למים ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב
ויהי בקר יום שני 30 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן 31 ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה
פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן 32 ותוצא הארץ דשא
עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב 33 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים 34 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים 35 ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב 36 ויהי ערב ויהי בקר יום
רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים 37 ויברא אלהים את התנינם הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל
עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב 38 ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ 39 ויהי ערב ויהי
בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן 40 ויעש אלהים את חיתו הארץ
למינה ואת הבהמה למינה וכל רמש האדמה למינהו וירא אלהים
כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ 41 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם 42 ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה הרמשת על הארץ 43 ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה

10 הנשמה יהוה מלאכיו עז כחו עשה דברו לשמע בקול
דברו 2 צבאותיו כל מרומיו משרתיו עשי רצונו 3 ברכו יהוה כל
מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה 4 שמים
וארץ וים וכל אשר בם 5 הללו את יהוה מן השמים הללוהו
במרומים הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו 6 הללוהו שמש
וירח הללוהו כל כוכבי אור 7 הללוה שמי השמים והמים
אשר מעל השמים 8 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו
העמיד עד לעולם לעולם חק נתן ולא יעבור 9 הללו את יהוה
מן הארץ תנינים וכל תהומות 10 אש וברד שלג וקיטר רוח
סערה עשה דברו 11 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים
12 החיה ובהמה רמש וצפור כנף 13 מלכי ארץ וכל לאומים
שרים וכל שופטי ארץ 14 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים
15 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו
הללויה 16 בגוים ובלאומים בכל הארצות אשר הדיחם שם
17 הנה אמרתי לכם לבלתי אבד אבדן מעבר אל הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ואם לא תשמעו לקול יהוה אלהיכם
18 אז אבדן אבדון אתכם ואת בניכם ואת בנותיכם ואת
מקנכם 19 אשר אתם עברים שמה לרשתה הנה אנכי מעיד בכם
היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניכם

אל־תירא כי־אתך אני׃ 20 ואת־מי חרפת ותכלמת
ומי־מפני גדפת ותרים קול ותשא מרום עיניך
כי־מי אלה גדל׃ 21 כי־אם־לא אל־אמת אל־אמרת
אל־אלה אל־אלה׃ 22 אל־אלה אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 23 אל־אלה אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 24 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 25 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 26 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 27 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 28 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 29 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה, 30
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 31 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 32 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 33 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ 34 אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה
אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה׃ אל־אלה

ܕܝܢܐ ܕܠܐ 35 ܕܩܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܕܢܬܟܢܫܘܢ
36 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܕܐܬܝܬܘܢ ܠܡܨܠܝܘܬܐ ܡܢܐ ܠܡܢܐ ܕܐܬܝܬܘܢ ܠܡܨܠܝܘܬܐ
ܕܡܢܐ ܕܩܠܗ ܕܝܢܐ ܡܢܐ ܕܥܒܕܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܠܡܢ ܕܢܥܒܕ ܢܝܚ ܕܐܠܗ
ܒܝܡܐ ܕܐܠܗܐ ܩܪܐ 37 ܠܗ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܡܢ ܕܢܥܒܕ ܢܝܚ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܠܝ ܟܝ ܡܫܬܡܥ ܡܢܐ ܡܠܬܐ ܡܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܠܝ
ܕܡܠܟܐ ܡܝ ܢܝ ܟܝ ܢܥܒܕ ܠܗ 38 ܡܫܬܡܥ

לא תחללם ויום חלקו אתם כלשון בת מעונה: 20 אתה
תשיר בת ראש כלאים לא תזרע שדך כלאים: 21 לא תחרוש
בשור וחמר יחדו: 22 צמר ופשתים לא יעלה עליך שעטנז
יהיו לך: 23 כי תבא אל הארץ ונטעת כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים
לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית כל פריו קדש הלולים
לה׳: 25 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם
תבואתו אני ה׳ אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעונו: 27 לא תקיפו פאת ראשיכם ולא תשחית
את פאת זקנך: 28 ונפש כי תזבח זבח שלמים לה׳ לרצנכם
תזבחו: 29 ביום הזבחכם אותו ביום מחרתו והנותר עד
יום השלישי באש יישרף: 30 אם האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה: 31 האכלו עונו ישא כי את קדש
ה׳ חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 32 וכי תקצרו את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך
לא תלקט: 33 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני ה׳ אלהיכם: 34 לא תגנבו
ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: 35 לא תעשקו
את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:
36 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול וירא
מאלהיך אני ה׳: 37 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 38 לא
תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני ה׳:
39 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא: 40 לא תקם ולא תטר את בני
עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה׳: 41 את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע כלאים
ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: 42 וכי יהיה
איש אשר ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה
נחרפת לאיש ולא נפדתה אם חפדה לא נתנה לה
בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: 43 ואת אשם
יביא אל פתח אהל מועד איל אשם אל הכהן:
44 וכפר הכהן עליו באיל האשם לפני ה׳ על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: 45 ואת
הכהן יקח מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
46 והזה הכהן מן השמן על כף יד השמאלית: 47 ונתן
הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם: 48 והיתר השמן אשר על כפו יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני ה׳:
49 ועשה את החטאת לכפר על הטהר מן הטמאה
ושחט את העלה: 50 והקריב את הצפר האחת
אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח הכהן את
הצפר החיה ואת עץ הארז ואת שני התולעת
ואת האזוב וטבל אתם ואת צפר החיה בדם
הצפר השחטה ובמים החיים והזה אל הבית
שבע פעמים: 52 וחטא את הבית בדם הצפר
ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז
ובאזוב ובשני התולעת: 53 ושלח את הצפר
החיה אל חוץ לעיר אל פני השדה וכפר
על הבית וטהר: 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת
ולנתק: 55 ולצרעת הבגד ולבית: 56 ולשאת
ולספחת ולבהרת: 57 להורות ביום הטמא
וביום הטהר זאת תורת הצרעת:

הנה אל־אלהי אל־תעזב־נא אל־תרפה כי אתה מצאת לנו מנוחה
ונתת לנו חיים לרום בית אלהינו ולהעמיד חרבותיו ולתת לנו גדר
ביהודה וירושלם׃ 10 ועתה מה־נאמר אלהינו אחרי הדברנו
כי עזבנו מצותיך׃ 11 אשר צויתה ביד עבדיך הנביאים לאמר
הארץ אשר־אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת העמים
הארצות בתועבותיהם אשר מלאוה מפה אל־פה בטמאתם׃ 12 ועתה
אל־תתנו בנתיכם לבניהם ובנתיהם אל־תקחו לבניכם ואל־תדרש
שלמם וטובתם עד־עולם למען תתחזקו ואכלתם את־טוב הארץ
והנחלתם לבניכם עד־עולם׃ 13 ואחרי כל־הבא עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדולה כי־אתה אלהינו חשכת מעון מן־עונותינו
ותתן לנו פליטה כזאת׃ 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן
בעמי התועבות האלה הלא תאנף־בנו עד־כלה אין שאר ופליטה׃
15 יהוה אלהי ישראל צדיק כי נותרנו פליטה כיום הזה הננו
לפניך באשמתנו כי־אין לעמד לפניך על־זאת׃

10 כאשר התפלל עזרא וכאשר הודה בבכותו והתנפל לפני
בית האלהים התקבץ אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים
וילדים כי בכה העם בכי גדול׃ 2 ויען שכניה בן־יחיאל מבני
עילם ויאמר אל־עזרא אנחנו מעלנו באלהינו והושבנו נשים
נכריות מעמי הארץ ועתה יש־מקוה לישראל על־זאת׃ 3 ועתה נכרתה
ברית אל־אלהינו להוציא כל־הנשים והיולדים מאתן כעצת
אדני וחרדי מצות אלהינו ויעשה כתורה׃ 4 קום כי עליך הדבר
ואנחנו עמך חזק ועשה׃ 5 ויקם עזרא וישבע את־שרי הכהנים
הלוים וכל־ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו׃ 6 ויקם עזרא מלפני
בית האלהים וילך אל־לשכת יהוחנן בן־אליישיב ויבא שם לחם
לא אכל ומים לא שתה כי־אבל על־מעל שבי הבה׃ 7 ויעבירו קול
ביהודה וירושלם לכל בני הגולה לאמר להקבץ אל־ירושלם׃
8 וכל־אשר לא־יבוא בשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם
כל־רכושו והוא יבדל מקהל הגולה׃ 9 ויקבצו כל־אנשי יהודה
ובנימין אל־ירושלם בשלשת הימים הוא־חדש התשיעי בעשרים
לחדש וישבו כל־העם ברחוב בית האלהים רעדים על־הדבר הזה
ומגשם׃ 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם אתם מעלתם
ותשיבו נשים נכריות להוסיף על־אשמת ישראל׃ 11 ועתה תנו
תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ
ומן־הנשים הנכריות׃ 12 ויענו כל־הקהל ויאמרו בקול גדול
כדבריך עלינו לעשות׃ 13 אבל העם רבים הם ועת גשם
ואין יכולת לעמד חוצה ומלאכת הדבר לא־לימים ולא־לשנים
כי־רבים אנחנו חטאנו בדבר הזה׃ 14 יעמדו־נא שרינו לכל־הקהל
ובכל־אשר באהלינו כל־אשר לקח נשים נכריות יבאו לעתים
וזקני עיר ושפטיה עד־שוב חרון אף־אלהינו מאתנו עד־הדבר
הזה׃ 15 רק יונתן בן־עשהאל ויחזיה בן־תקוה על־זאת עמדו
ומשלם הלוי ושבתי עזרוהו׃ 16 ויעשו כן בני הגולה ויבדל
עזרא הכהן אנשי־ראשי אבות לבית אבתם וכל־אותם בשמות
וישבו ביום אחד לדרוש בדבר הזה׃ 17 ויכלו אל־אנשים הנשאים
נכריות עד־יום אחד לחדש הראשון׃ 18 ונמצאו מבני הכהנים
הנשאים נכריות לבני יהושע בן־יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר
ויריב וגדליה׃ 19 ויתנו יד לשלח נשיהם ואשמים איל־עדר
בגלל אשמתם׃ 20 ומבני אמר חנני וזבדיה׃ 21 ומבני חרם
מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה׃ 22 ומבני פשחור אליועיני
מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה׃ 23 ומן־הלוים יוזבד
ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר׃ 24 ומן־המשרתים
אלישיב ומן־השערים שלום וטלם ועקוב׃ 25 ומן־ישראל מבני
פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומיימן ועזר ומלכיה׃ 26 ומבני עילם
מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות׃ 27 ומבני זתו אליועיני
אלישיב מתניה וירימות וזבד ועזיזא׃ 28 ומבני בבי יהוחנן
חנניה זבי עתלי׃ 29 ומבני בני משלם מלוך ועדיה זבינא יעשו
שאל ורמות׃ 30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בנעיה מעשיה
מתניה בצלאל ובנוי ומנשה׃ 31 ומבני חרם אליעזר ישיה מלכיה
שמעיה שמעון׃ 32 בנימן מלוך שמריה׃ 33 מבני חשם מתנאי
זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי׃ 34 מבני בני מעדי עמרם ואובאל׃
35 בניה בדיה כלוהו׃ 36 ונמרי ונמרי׃ 37 ומבני עזי יעיאל
ומבני בבי שמעי׃ 38 ומבני בני יעיאל ומבני שמעי׃ 39 ומבני
שלמיה נתן ועדאיה׃ 40 ומבני עזי יעיאל ומבני שמעי׃ 41 ומבני
בני שמעי׃ 42 ומבני בני יעיאל ומבני שמעי׃ 43 ומבני בני
יעיאל ומבני שמעי׃ 44 ומבני בני יעיאל ומבני שמעי׃

אשר נשבעתי לאבתיהם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש׃ 7 ועתה הנה הוצאתי את
ראשית תבואת אדמתי נתתי מזרעך אשר תשלם הארץ אשר נשבעתי לאבתיהם
לתת להם׃ 8 ויאמר יי אל משה לאמר׃ 9 דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃ 10 ונקב שם יי מות יומת
כל עדת ירגמו בו הגר כאזרח בנקבו שם יומת׃ 11 ואיש כי יכה כל נפש אדם
ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃ 12 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו׃ 13 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר נתן מום
באדם כן ינתן בו׃ 14 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 15 משפט אחד יהיה
לכם כגר יהיה כי אני יי אלהיכם׃ 16 ויקרא משה אל בני ישראל ויוציאו את
המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו אבן בני ישראל כאשר צוה יי את משה׃
17 ואיש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃ 18 ונקב שם יי מות יומת רגום
ירגמו בו כגר כאזרח יומת׃ 19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו׃ 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר נתן מום באדם
כן ינתן בו׃

of Philistines, Cretans and the people
living along the coast of the sea.
21 Zephaniah 2:4 Gaza will be deserted,
Ashkelon will be ruined.
At noon Ashdod will be empty,
and Ekron will be uprooted.
22 Zephaniah 2:5 Woe to you who live
along the coast,
you people of the Kerethites.
The word of the Lord is against you,
Canaan, land of the Philistines.
I will destroy you
and there will be no people left.
23 Zephaniah 2:6 The coast will be
a place for shepherds
and for sheep pens.
24 Zephaniah 2:7 The coast will belong
to the people of Judah
who are left.
They will graze their sheep there
and at night they will lie down
in the houses of Ashkelon.
The Lord their God will come to them
and he will bring them back
from their troubles.
25 Zephaniah 2:8 I have heard the people of Moab
and the people of Ammon
insult my people
and say bad things against them.
They say that they will take
the land of my people.
26 Zephaniah 2:9 So as I live, says the Lord
God of Israel,
Moab will be like Sodom
and Ammon will be like Gomorrah.
Moab will be a place
where weeds grow
and where there are salt pits.
The people of my nation
will take away everything
that belongs to Moab.
27 Zephaniah 2:10 This is what they will get
for their pride,
because they insulted the people
of the Lord of Armies.
28 Zephaniah 2:11 The Lord will be
terrible against them.
He will destroy all the false gods
of the land.
Then people in other countries
will worship him
in their own places.
29 Zephaniah 2:12 People from Cush
will also be killed
by my sword.
30 Zephaniah 2:13 The Lord will also
stretch out his hand against the north
and destroy Assyria.
He will make Nineveh
a place of ruins
and a place where there are salt pits.
31 Zephaniah 2:14 Herds will lie down
in the middle of Nineveh,
and all kinds of animals will live
in its buildings.
Owls will live on its pillars
and birds will sing
in its windows.
There will be piles of stones
in its doorways.
32 Zephaniah 2:15 This is the city
that was very proud
and that felt safe.
It said to itself,
"I am the only city."
But now it will be like a place
where there are only ruins
and where animals live.
People will see it
and they will laugh
and they will make fun of it.

3 1 Zephaniah 3:1 Jerusalem will be punished.
It is a city that has been
very bad and very sinful.
2 Zephaniah 3:2 It will not listen to anyone,
it will not accept
what people say to it.
It will not trust the Lord
or come to its God.
3 Zephaniah 3:3 Its leaders are like
lions roaring
when they are hungry.
Its judges are like
wolves at night
when they are hungry
and they will not leave
anything for morning.
4 Zephaniah 3:4 Its prophets are
very proud
and they are liars.
Its priests
have made the holy things
unclean
and they have
not obeyed the law.
5 Zephaniah 3:5 But the Lord is
in the city
and he is always
doing what is right.
He will never
do anything
that is wrong.
Every morning
he will
make his
judgments
known
and he will
never
fail.
But the people
do not
know
what is
right.
6 Zephaniah 3:6 I have
destroyed
other nations
and their
towns are
now empty.
There are
no people
in their
streets.
I have
made their
cities
empty
so that
there are
no people
living
in them.
I thought
that they
would
respect
me
and
they would
learn
from what
I did to them
so that
I would
not have
to punish
them
again.
But they
have
not done
that.
They
have
not
respected
me
and
they
have
not
learned
from
what
I
did
to
them.
7 Zephaniah 3:7 I said to
Jerusalem,
"You will
respect me
and you
will learn
from what
I do to you
so that
I will
not have
to punish
you
again."
But they
have
not
respected
me
and
they
have
not
learned
from
what
I
did
to
them.
8 Zephaniah 3:8 The Lord said,
"Wait for me
to come back
to you.
I will come
back to you
when I
am ready
to punish
the people
of the world.
I will
gather
together
the people
of many
nations
and I will
pour out
my anger
on them
and my
very
strong
anger
on them.
The people
of the
world
will
be
destroyed
by
my
anger.

אמר אליהם אל תיראו כי הלא אנשים אתם 9 אשר יש בכם
אלהים חיים ומלכם אל תיראו אם יחטאו 10 גם יצו אשר הוציא אותם
מן אשור לאמר לכו שובו אל מולדתכם כי אני אל חנון ורחום
אף אל תיראו מלך אשור אשר הכה אתכם 11 אותו אני אביא עליו
שמועה ושב אל ארצו ואפילתיו אפיל בחרב בארצו
אותו אשר שמו אדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב ונמלטו
אל ארץ אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו גם אל אשור
פקדם אמר בדבר 12 ויהי בשנת ארבע עשרה למלך
חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם 13 ויהי בשלחו את רבשקה ואת רב סריס ואת רב
שקה מלכישה אל חזקיה עם כבד חיל אל ירושלם ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה אשר בשדה כובס 14 ויקרא אליהם
אל המלך ויצא אליהם אלעיקים בן חלקיה אשר על הבית
ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר 15 ויאמר אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיה כה אמר המלך הגדול מלך אשור
לאמר מה הבטחון אשר בטחת בו 16 אך דברי שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי
17 ועתה הנה בטח לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים
אשר אם יסמך איש עליה והיתה לו לחץ כן פרעה מלך מצרים
לכל הבטחים עליו 18 ועתה הנה בטחת לך על מי כי מרדת
בי ולא אמרתי אל חזקיה לאמר יהוה אלהינו יצילנו הלא
הוא אשר הסיר חזקיה את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו 19 ועתה
הבט נא את אדני מלך אשור ונתתי לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם 20 איך תשיב פני פחת אחד
מעבדי אדני הקטנים ותבטח מצרים לך למרכבה ולפרשים
20 ועתה הלא אל יהוה עלה עתה בלי יהוה דברתי אל
ארצו לשחתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה
21 ויאמר אליקים בן חלקיה ושבנא ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך בלשון ארם כי שמעים אנחנו ואל תדבר
אתנו יהודית באזני העם אשר על החומה 22 ויאמר
אליהם רבשקה הלאדני שלחני אל אדוני ואל אתה
לדבר את הדברים האלה ואל האנשים הישבים על החומה
לאכל את צואתם ולשתות את מימיהם עמכם 23 ויעמד רבשקה
ויקרא בקול יהודית וידבר לאמר שמעו דבר המלך הגדול
מלך אשור 24 כה אמר המלך אל תשיאו לכם חזקיה כי לא יוכל
להצילכם מידו אל יבטח חזקיה באמרו יציל יצילנו יהוה לא
תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור

25 בבית הבא הנה אחיו מתרעמים עליו הנה הלך בחלום
הזה, אלה הנה הם הולכים ובאים אל אבינו, אבינו ראה
עתה הוצאתי 26 ,מהשמים הנביא הגיד הגיד הנה הוא הלך
בדרך אמלכה לחם הנמצאים עליהם בחרבם עליהם הנמצאים מתרגזים
בדרך אמלכה לחם 27 ויאמר אליהם אחיו אם
אמת הדבר הזה אשר דברתם אלי מה הועיל לנו
הנה לא 28 בבית הלחם אלה הנמצאים ,מהנה אלה אשר
בחל אשר לנו ,מצרים אל אבינו ,מהנה אלה אשר אמרתם אלי
,מצרים הנמצאים אל אבינו אשר בדרך אמלכה לחם אל אבינו
אשר 29 בבית אלה הנמצאים בבית הנמצאים אלה ,מהנה ,אמר אל
אבינו אבינו אל בית מצרים הנה אתה 30 ויאמר אבינו ,מהשמים
אבינו אל בית הנמצאים הנה אמלכה אבינו ,ומאמר 31 אמרתם
אל בית הנמצאים הנמצאים אל אבינו אבינו אל אבינו אל
אבינו 32 אשר אבל ,מהנמצאים אשר אבינו אבינו אל אבינו
33 אבינו אבל אבינו הנה אמר אל אבינו אבינו אל בית הנמצאים אם אם
בבית הנה אבינו אשר אמרתם אבינו אל בית מצרים אם
אבינו 34 ואבינו אבינו אבינו אבינו ,בבית הנמצאים אבינו
אבינו ואבינו אל בבית אבינו אבינו אל אבינו מצרים
אבינו הנמצאים הנה מתרגזים אל בבית אבינו הנה אבינו אבינו
אבינו הנמצאים אבינו אל אבינו אבינו אבינו בבית 35 אבינו
אבינו אבינו אבינו אל אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו 36 הנה אל אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו הנה 37 אבינו אבינו ,מהנמצאים אל אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 38 אבינו אבינו אל אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אל אבינו 39 אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 40
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 41
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 42
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו 43
אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו אבינו

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܐܙܠܘ ܗܘܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ
ܘܒܪܗ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ 20 ܠܡܢܛܪܝܢܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ ܕܦܩܕܬܝ
ܠܟܘܢ ܗܐ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ
ܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 21 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 22 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 23 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 24 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 25 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 26 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 27 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 28 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 29 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 30 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 31 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 32 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 33 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 34 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 35 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 36 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 37 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 38 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 39 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 40 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 41 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 42 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 43 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 44 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 45 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 46 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 47 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 48 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 49 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 50 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 51 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 52 ܗܘܐ ܕܐܙܠܝܢ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܟܠܗܘܢ ܕܐܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ
ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ

14

ܗܘܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܥܡ ܐܒܝܗ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܢܐ ܥܡܟܘܢ
2 ܕܐܦ ܟܕ ܡܛܐ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܢܐ ܥܡܟܘܢ
ܕܐܬܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܐܦܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܥܡܐ 3 ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܥܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܐܦ ܠܬܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ

אשר הבה נרדה 6 ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא
יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות 7 הבה נרדה
ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו 8 ויפץ יהוה אתם משם על
פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר 9 על כן
קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת
כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ
10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה
והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול
11 וחי שם אחרי הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה והוליד בנים ובנות
12 וארפכשד חי חמשה ושלשים שנה והולד
את שלח 13 וחי ארפכשד אחרי הולידו
את שלח שלש מאות שנה והוליד בנים
ובנות 14 וחי שלח שלשים שנה והולד
את עבר 15 וחי שלח אחרי הולידו
את עבר שלש מאות שנה והוליד בנים
ובנות 16 וחי עבר ארבע ושלשים שנה
והולד את פלג 17 וחי עבר אחרי הולידו
את פלג שלש מאות שנה והוליד בנים
ובנות 18 וחי פלג שלשים שנה והולד
את רעו 19 וחי פלג אחרי הולידו
את רעו מאתים שנה והוליד בנים
ובנות 20 וחי רעו שתים ושלשים שנה
והולד את שרוג 21 וחי רעו אחרי
הולידו את שרוג מאתים שבע שנים
ושלש מאות שנה והוליד בנים

ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕܝܗܘܢ ܘܢܬܩܛܠܘܢ ܘܢܗܘܘܢ ܡܫܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܀ 21 ܘܗܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܟܠܡܕܡ ܕܥܡܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܀ 22 ܘܗܘܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܘܢܗܘܘܢ ܡܫܢܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܘܢܗܘܘܢ
ܡܫܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܕܢܬܩܛܠܘܢ
ܘܢܗܘܘܢ ܡܫܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܀ 23 ܘܡܠܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܕܢܬܩܛܠ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܠܗ ܕܢܬܩܛܠ
ܘܢܗܘܘܢ ܡܫܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡ

ܗܘܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܬܩܪܒܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢܐ ܕܝܢܐ
ܕܐܬܝܢܘܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܠܡ ܡܬܩܪܒ ܕܐܬܝܢ ܡܢܝܢ ܡܢܝ
8 ܕܢܢ ܬܡܘܢ ܕܢܢܬܠܘ ܡܫܝܚܐ ܕܬܘܒ ܡܢܝܢ
ܕܢܢܐ ܢܬܢ ܥܒܕ ܠܝ ܕܢܬܢ 9 ܐܠܐ ܗܘܝ ܡܬܩܪܒܝܢ ܡܢܝ
ܡܢ ܕܝܢܐ ܡܬܝܢ 10 ܕܢܫܬܠܚ ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܠܗ ܠܝܬ
ܕܢܝܢ ܠܗ ܡܢ ܕܐܬܩܪܒ ܗܘܝ ܡܢܝܢ ܕܝܢܐ ܢܬܢ
ܠܢܝܢ ܢܬܢ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢܐ ܡܢ ܡܬܩܪܒܝܢ
ܡܢܝ ܢܬܩܪܒܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܒܕ ܠܝܢ ܢܫܬܠܚ 11 ܡܢ
ܦܠܚܐ ܕܢܢ ܢܬܩܪܒ ܡܢ ܕܢܬܩܪܒ 12 ܕܢܫܬܠܚ
ܕܢܬܩܪܒ ܡܢܝ ܠܥܒܕ ܡܢ ܕܐܠܗ ܢܬܩܪܒ ܡܬܩܪܒ
ܥܡܢ ܡܢ ܕܢܬܩܪܒ ܐܝܟܢ 13 ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܝܢ
ܠܗ ܠܥܒܕ ܕܢܬܩܪ 14 ܕܐܬܩܪܒ ܡܢ ܡܬܩܪ ܐܝܟܢ
15 ܡܢܬܠ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܬܩܪܒ ܡܢܝ ܐܝ ܡܬܩܪ
ܐܝܟ ܕܝ 16 ܕܥܒܕ ܡܢ ܗܘ ܡܬܩܪ ܕܢܢ ܕܢܢ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܬܩܪ ܡܬܩܪ ܠܢܢ ܡܢ ܢܢܢ ܡܬܩܪ ܡܬܩܪ ܗܘܝ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܕܢܢ ܡܬܩܪ 17 ,ܡܬܩܪ ܡܬ ܠܢܢ
ܡܢ ܕܢܢ ܡܬܩ ,ܡܢܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܢܢ ܡܬܩ ܡܬ
ܡܢ ,ܡܢܢ ܡܢ ܡܢ ܡܬ 18 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܬ ܡܬ
ܡܢ ,ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 19 (aiōn g165)
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 20 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 21 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 22 ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

אלה 24 אחרי לך ראיתם את נפש הנבואה בחלום
אשר דברתי אליו בעיר בבל ראיתי בחזון ראשי
ונפלתי על פני ואשמע קול דבר 25 אלי אדם הנני
שים לך את חבלים על גוך ואסרו בם ולא
תצא בתוכם ואתה בן אדם הנה נתנו עליך חבלים
ואסרוך בם ולא תצא בתוכם 26 ולשונך אדבק
מלתך ונאלמת ולא תהיה להם כי בית מרי הם
27 ואדבר אתך אפתח את פיך ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה השומע ישמע והחדל
יחדל כי בית מרי הם 28 ואתה בן אדם קח
לך לבנה ונתת אותה לפניך וחקת עליה
עיר ירושלם 29 ונתת עליה מצור ובנית עליה
דיק ונתת עליה סלה ונתת עליה מחנות
ושתת עליה כרים סביב 30 ואתה קח לך מחבת
 barzel ונתת אותה קיר barzel בין עיר
ופנית אליה ונהיתה נצורה ואצרתה אותה
אות לבית ישראל 31 ואתה שכב על צדך השמאלי
ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים
אשר תשכב עליו תכיל את עונם 32 כי אני
נתתי לך את שנות עונם לפי מספר הימים
מאה ותשעים יום תכיל עון בית ישראל
33 וכלית את אלה ושכבת שנית על צדך
הימין ונשאת את עון בית יהודה
ארבעים יום יום לשנה יום תחת שנה
34 ואתה בן אדם אל מצור ירושלם
ופרוע זרועך וכבית נבא עליה 35 והנה נתתי
עליך עבתים ולא תהפך מצד אל צד
עד כלתך את ימי מצורך 36 ואתה קח לך
מאכל חטים ושערים ופול ועדשים
ושמן ודבש ונתתם אל כלי אחד ועשית
אותם לך לחם מספר הימים אשר אתה
שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו 37 ומאכלך אשר תאכל בעת
ההיא עשרים שקל לסעודה יום יום
תאכל מעת לעת 38 ומים בששון תשתה
עד מלאת לך שלשית ההין תשתה
39 ומחצת לחם אתה ושרפת באש
בצאת אתה ובנית אתה בגל אדם
אשר אמר אליו כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את מקל עצי
ונתתי עליו אפרים ולקחתי את
מקל יהודה ועשיתם אותם
לעץ אחד והיו לאחד בידי 41 והיו
העצים אשר כתבת עליהם בידך
לעיניהם

16 ואתה בן אדם הודע את ירושלם
את תועבותיה ואמרת אל אדני יהוה
לירושלם כה אמרת מולדתיך ומקור
אביך האמרי ואמך חתית

אחרי מות אהרן ובניו אשר קרבו לפני יהוה וימתו
ויאמר יהוה אל־משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא
בכל־עת אל־הקדש מבית לפרכת אל־פני הכפרת
אשר על־הארן ולא ימות כי בענן אראה על־הכפרת
בזאת יבא אהרן אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת
ואיל לעלה׳ כתנת בד־קדש ילבש ומכנסי־בד
יהיו על־בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד
יצנף בגדי־קדש הם ורחץ־במים את־בשרו ולבשם
ומאת עדת בני־ישראל יקח שני־שעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לעלה׳ והקריב אהרן את־פר
החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו׳ ולקח
את־שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח
אהל מועד׳ ונתן אהרן על־השעירם גורלות
גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׳ והקריב
אהרן את־השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה
ועשהו חטאת׳ והשעיר אשר עלה עליו הגורל
לעזאזל יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו׳ לשלח
אתו לעזאזל׳ המדבר׳ והקריב אהרן את־פר
החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו׳ ושחט
את־פר החטאת אשר־לו׳ ולקח מלא־המחתה גחלי
אש מעל המזבח׳ מלפני יהוה׳ ומלאו חפניו
קטרת סם דקה׳ והביא מבית לפרכת׳ ונתן
את־הקטרת על־האש׳ לפני יהוה׳ וכסה ענן
הקטרת׳ את־הכפרת׳ אשר על־העדת׳ ולא ימות׳
ולקח מדם הפר׳ ונתן באצבעו׳ על־פני הכפרת
קדמה׳ ולפני הכפרת׳ יזה שבע פעמים׳ מן־הדם
באצבעו׳ שבע פעמים׳ וכפר על־המזבח׳ אשר
לפני יהוה׳ וכלה מכפר׳ את־הקדש׳ ואת־אהל
מועד׳ והמזבח׳ יקריב׳ את־השעיר החי׳ והסמך
אהרן׳ את־שתי ידיו׳ על־ראש׳ השעיר החי׳
והתודה׳ עליו׳ את־כל־עונת׳ בני־ישראל׳
ואת־כל־פשעיהם׳ לכל־חטאתם׳ ונתן אתם
על־ראש׳ השעיר׳ ושלח׳ ביד׳ איש עתי׳
המדבר׳ ונשא׳ השעיר׳ עליו׳ את־כל־עונתם׳
אל־ארץ׳ גזרה׳ ושלח׳ את־השעיר׳ במדבר׳
ובא׳ אהרן׳ אל־אהל מועד׳ ופשט׳ את־בגדי
הבד׳ אשר לבש׳ בבאו׳ אל־הקדש׳ והניחם׳
שם׳ ורחץ׳ את־בשרו׳ במים׳ במקום׳ קדש׳
ולבש׳ את־בגדיו׳ ויצא׳ והעשה׳ את־עלתו׳
ואת־עלת׳ העם׳ וכפר׳ בעדו׳ ובעד׳ העם׳
ואת־חלב׳ החטאת׳ יקטיר׳ המזבחה׳ והשעיר׳
המשלח׳ את־עזאזל׳ יכבס׳ בגדיו׳ ורחץ׳
את־בשרו׳ במים׳ ואחרי׳ כן׳ יבא׳ אל־המחנה׳
ואת־הפר׳ החטאת׳ ואת־השעיר׳ החטאת׳ אשר
הובא׳ את־דמם׳ לכפר׳ בקדש׳ יוצא׳ אל־חוץ
למחנה׳ ושרפו׳ באש׳ את־עורתם׳ ואת־בשרם׳
ואת־פרשם׳ והיה׳ לכם׳ לחק׳ עולם׳ בחדש׳
השביעי׳ בעשור׳ לחדש׳ תענו׳ את־נפשתיכם׳
ומלאכה׳ לא־תעשו׳ האזרח׳ והגר׳ הגר׳
בתוכם׳ כי׳ ביום׳ הזה׳ יכפר׳ עליכם׳ לטהר׳
אתכם׳ מכל׳ חטאתיכם׳ לפני׳ יהוה׳ תטהרו׳
שבת׳ שבתון׳ הוא׳ לכם׳ ועניתם׳ את־נפשתיכם׳
חק׳ עולם׳ וכפר׳ הכהן׳ אשר׳ ימשח׳ אתו׳
ואשר׳ ימלא׳ את־ידו׳ לכהן׳ תחת׳ אביו׳
וכפר׳ את־מקדש׳ הקדש׳ יכפר׳ גם׳ את־אהל
מועד׳ ואת־המזבח׳ יכפר׳ על־הכהנים׳ ועל
כל־עם׳ הקהל׳ יכפר׳ והיתה׳ זאת׳ לכם׳ לחק
עולם׳ לכפר׳ על־בני׳ ישראל׳ מכל׳ חטאתם׳
אחת׳ בשנה׳ ויעש׳ כאשר׳ צוה׳ יהוה׳ את־משה׳

31 המלך אחשורוש לכל העם הנמצאים בשושן הבירה ולגדולם
ולקטניהם משתה שבעת ימים בחצר גנת בית המלך
20 אחשורוש המלך לבדו אמר לעשות כדבר אמרת מרדכי
כי יודע היה כי יראת אלהים אנכי ואין עוד מלבדו
21 ואמר המלך לחכמי הדתות אשר ידעו את הזמנים
כי כן דת המלך ואין עוד לקחת את ושתי המלכה
מלכות לרעותה הטובה ממנה 22 ויטב הדבר לעיני המלך
ולשרים ויעש המלך כדבר ממוכן אמר
23 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו לכתב אל כל
אדם איש כי אדון יהיה בביתו ומדבר כלשון עמו
24 ובאגרות המלך נשלחו אל כל מדינות המלך
לאבד להרג ולהשמיד את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
25 הדתות נתן בבזה 26 אגרת המלך
הנשלחת בידי הרצים נכתבה גם הנה נתן
בשושן הבירה להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער וזקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
27 פתשגן הנכתב לאמר
אגרת המלך אחשורוש נתן בכל מדינות המלך
הרחקות הנמצאות עמים רבים ואגרת המלך אחשורוש
נכתבה בכתב אדם ונחתם בטבעת המלך
28 ואגרות נשלחו ביד הרצים אל כל
מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער וזקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
29 גם כתוב כל אשר צוה המלך
אחשורוש אל אסתר המלכה ואל מרדכי היהודי
לאמר תקף את כל אגרת הפרים הזאת
30 הנה שלחתי ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך ארבע מאות
ועשרים ומאה מדינה דברי שלום ואמת
31 לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קיים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קיימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצומות

6 בני לא יעבדו בו ,מזבח כלה בני ישראל לא בני
ישראל נשבעו לאמר בני נפתלי כלה בני ישראל
לפני יהוה אל אחיהם בני בנימן לאמר מי אחד
נכרת היום מישראל 7 ונבכו העם אל בית אל
וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם
ויבכו בכי גדול מאד 8 ויאמרו לאמר מדוע יהוה
אלהי ישראל היתה זאת בישראל לתת היום
אחד שבט מישראל 9 והיה ביום השלישי
ויעלו בני ישראל לפני יהוה ויחרימו בני
בנימן 10 ויתיצבו כל איש ישראל אל מלחמה
ויערכו מלחמה אל פנת גבע בנימן 11 ויצאו
אנשי ישראל מן המקום ויערכו מלחמה אל
פנת גבע בנימן 12 ויבחרו אנשי ישראל
מכל שבטי בנימן שנים עשר אלף איש
בחרבות ויבא אנשי ישראל עד אל בנימן
ויתפרצו אנשי ישראל בבנימן לאמר מי
הרע הזה אשר נעשה בתוכך 13 ועתה
נתנו את האנשים בני בליעל אשר בגבע
ונמיתם ונבערה רע מישראל ולא אבו בני
בנימן לשמע אל קול אחיהם בני ישראל
ויעלו מן הערים אל בני בנימן ויתיצבו
מלחמה ביום הזה מן הערים לבד מאתים
אלף איש שלפי חרב 14 ובני בנימן נכונו
מן הערים אל מלחמה לצאת לקראת בני
ישראל ויתיצבו לבני בנימן ביום הזה
שבעים אלף איש שלפי חרב 15 ויתיצבו
מן העם אל מלחמה מן הערים לבד מאתים
אלף איש שלפי חרב 16 ויתיצבו מן העם
הזה אל מלחמה מן הערים לבד מאתים
אלף איש שלפי חרב 17 ואיש ישראל
לבד מן בנימן ויתיצבו ארבע מאות אלף
איש שלפי חרב כל אלה אנשי מלחמה
18 ויקומו בית אל ויעלו ויבכו לפני
האלהים ויאמרו מי יעלה לנו בתחלה
אל מלחמת בני בנימן ויאמר יהוה יהודה
בתחלה 19 ויקומו בני ישראל בבקר
ויחנו אל גבע 20 ויצאו אנשי ישראל
למלחמה עם בנימן ויערכו אנשי ישראל
מלחמה אל פנת גבע 21 ויצאו בני בנימן
מן הערים וישחיתו בישראל ביום ההוא
שנים ועשרים אלף איש ארצה 22 ויתחזק
העם אנשי ישראל ויוסיפו לערך מלחמה
במקום אשר הערכו ביום הראשון 23 כי
בכו בני ישראל לפני יהוה עד הערב
ושאלו ביהוה לאמר האעלה עוד לקרב
אל בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו
24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן
ביום השני 25 ויצא בנימן מן הערים
לקראתם ביום השני וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנה עשרה אלף איש ארצה כל אלה
בני חרב 26 ויעלו כל בני ישראל וכל
העם ויבאו בית אל ויבכו ויישבו שם
לפני יהוה ויצמו ביום ההוא עד הערב
ויעלו עולות ושלמים לפני יהוה 27 ובני
ישראל שאלו ביהוה כי היה ארון הברית
האלהים בימים ההם 28 ופנחס בן אלעזר
בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר
העוד אצא עוד למלחמה עם בני בנימן
אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר
אתנם בידך 29 וישם יהוה ארבים לישראל
סביב 30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן
ביום השלישי ויערכו אל מלחמה אל
מול גבע כפעם בפעם 31 ויצאו בני
בנימן לקראת העם נמשכו מן העיר
והחלו להכות מן העם חללים כפעם
בפעם בדרכים אשר אחת עולה בית אל
ואחת עולה גבעה בשדה כשלשים איש
בישראל 32 ויאמרו בני בנימן נגפים
הם לפנינו כאשר היו בראשונה ובני
ישראל אמרו נסה ונתקם אותם מן
העיר אל הדרכים 33 וכל איש ישראל
קם מן מקומו ויערכו בבעלתמר וגם
ארבי ישראל נגשים מן מקומם מבערה
גבע 34 ויבאו אל גבעה עשרת אלפי
איש בחור מכל ישראל ותכבד המלחמה
והם לא ידעו כי נגעה אליהם הרעה
35 ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל
וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא
עוד שנים ועשרים אלף איש שלפי חרב
36 וירא בני בנימן כי נגפים הם ,כי
נתן איש ישראל לבנימן כי בטחו אל
הארב אשר שמו אל גבעה 37 וארבים
חשו ופשטו אל גבעה ויתמשכו הארבים
ויכו את כל העיר לפי חרב 38 והמועד
היה לאנשי ישראל עם הארבים להעלות
את עשן העיר 39 ואיש ישראל נהפך
במלחמה וגבעי החל להכות חללים
מאנשי ישראל כשלשים איש כי אמרו
אך נגפים הם לפנינו כמלחמה הראשונה
40 והעשן החל לעלות מן העיר עמוד
עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כל
העיר לשמים 41 ואיש ישראל הפכו
ובני בנימן נבהלו כי ראו כי נגעה
אליהם הרעה 42 ויפנו לפני איש
ישראל דרך המדבר ותדבק המלחמה
אחרי ואשר מן העיר השחיתו בתוכו
43 הקיפו את בני בנימן הרדוהו עד
נכח גבעה מזרחה שמשה 44 ויפלו
מבנימן שמנה עשרה אלף איש כל אלה
אנשי חיל 45 ויפנו ויברחו המדבר
אל צור רמון ועוללו בדרכים חמשת
אלפי איש ודבקו אחריהם עד גדעם
ויכו מהם אלפים איש 46 ויהי כל
נפלי בנימן עשרים וחמשה אלף איש
שלפי חרב ביום ההוא אנשי חיל
47 ופנו המדבר אל צור רמון ששת
מאות איש ויישבו בצור רמון ,ארבעת
חדשים 48 ואנשי ישראל שבו אל בני
בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד
בהמה עד כל הנמצא גם כל הנשאר
אשר נמצא אש שלחו בכל הערים אשר
נמצאו

17

1 ואיש הגלעד לא בא אל המחנה
מיבש גלעד אל המלחמה 2 ויתיצבו
העם אל מול האלהים עד הערב נשאו
קולם ויבכו בכי גדול מאד ויאמרו
3 למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת
בישראל היום הזה נגרע מישראל שבט
אחד 4 ויהי ממחרת השכים העם
ויבנו שם מזבח ויעלו עולות ושלמים
5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה
בקהל אל יהוה כי שבועה גדולה היתה
אל אשר לא יעלה אל יהוה המצפה
לאמר מות יומת 6 וינחם בני ישראל
את בנימן אחיהם ויאמרו נכרת היום
שבט אחד מישראל 7 אנחנו נעשה להם
נשים לשארים ונחנו לא נתן להם
מבנותינו לנשים 8 ויאמרו מי אחד
מן שבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
המצפה והנה לא בא איש אל המחנה
מיבש גלעד 9 ויתפקד העם והנה אין
שם איש מיושבי יבש גלעד 10 ושלחו
שם העדה שנים עשר אלף איש מן בני
החיל ויצוו אתם לאמר לכו והכיתם
את יושבי יבש גלעד לפי חרב הנשים
והטף 11 וזה הדבר אשר תעשו כל זכר
וכל אשה יודעת משכב זכר תחרימו
12 וימצאו מיושבי יבש גלעד אל
נערות בתולות אשר לא ידעו משכב
זכר ותביאו אל המחנה שלו אל ארץ
כנען 13 ושלחו כל העדה וידברו אל
בני בנימן אשר בסלע רמון לקרא
שלום 14 ויבא בנימן בעת ההיא
ויתנו להם הנשים אשר חיות מנשי
יבש גלעד ולא מצאו כן להם 15 והעם
נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי
ישראל 16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה
לשארים כי נשמדה מן נשים בבנימן
17 ואמרו ירושת פליטת לבנימן ולא
תמחה מישראל שבט 18 ואנחנו לא
נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי
ארור נתן אשה לבנימן לאמר 19 ויאמרו
הנה חג יהוה בשלו מימים ימים אל
צפון בית אל מזרחה לדרך עלות בית
אל שכמה ונגב לבונה 20 ויצוו את
בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים
21 והיה אם יצאו בנות שלו לחול
במחולות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם
לכם איש אשתו מבנות שלו והלכתם
אל ארץ בנימן 22 והיה כי יבאו אבותם
או אחיהם לריב אלינו ואמרנו אליהם
חנו לנו אותם כי לא לקחנו איש
אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם
עתה תאשמו 23 ויעשו כן בני בנימן
וישאו נשים כמספרם מן המחולות
אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם
ויבנו את הערים וישבו בהן 24 ובני
ישראל הלכו משם בעת ההיא איש לשבטו
ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו
25 בימים ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה

מבנה בה מלאכתו אשר אתו לעשות עבודתו ואת כל
אשר לבבו נדבו אותו אשר הביא מלאכת העבודה לעשות
המלאכה 7 ויאמר משה לבני ישראל לאמר אישׁ ואשה
אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
8 כי הון החמר היה למלאכה לכל העבודה אשר עשה את כל
הדבר לעשות אתו ויותר 9 ויבאו כל אנשי הלבב אשר
הקריבו תרומת יהוה לבצלאל ואהליאב וכל איש חכם
הלב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהם לדעת לעשות
את כל מלאכת עבודת הקדש ככל אשר צוה יהוה 10 ויעשו
כל חכמי הלב בין העשים את המשכן את עשר היריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני עשה אתם כרבים
11 ואת היריעה האחת עשר באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמות היריעות כולן אחת מדה 12 ויחבר
את חמש היריעת לבדן ואת שש היריעת לבדן 13 ויעש
חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מן הקצה בחבר
ויעש חמשים לולאת בקצה היריעה אשר מחברת שנית
מן הקצה הנמצאת בחבר המשנה 14 ויעש קרסי זהב
חמשים ויחבר את היריעת אשה אל אחתו בקרסים ותהי
המשכן אחד 15 ויעש עזי עצים שטים עמדים למשכן
חמשה לרחב הקרש עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
האמה לרחב הקרש אחד שתי ידות לקרש מסומרת
כן עשה לכל קרשי המשכן 16 ויעש את הבריח חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחים לקרשי יריכתי המשכן לים 17 ויעש את הבריח
התיכן בתוך הקרשים מבדיל מבריח אל בריח מן הקצה
אל הקצה 18 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשו
זהב בתים לבריחים ויצף את הבריחים זהב 19 ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה

הנה הרמתים אשר בגבול בנימן לבני מרארי
מגרשיהם שבע ערים 20 ומן מטה בני קהת הלוים אשר נשארו מן בני קהת
היו גבול מגרשיהם מן מטה אפרים 21 ויתן להם את שכם עיר המקלט אשר בהר אפרים
וגזר וגבלה ואת קבצים ואת בית חרון 22 אלתקה וגזר ואת בית הורון
שבע ערים ומגרשיהם מטה דן 23 ומגבול יהודה מן הקצה מערבה עד הים
אלתקה ובית שמש ומגרשיהם מטה נפתלי ואת אלון בצענים ואת אדמה
ורמת לגת ומגרשיהם 24 ומטה אשר מגרשיהם חלקת הר רמון ומגרשיהם
ומן מטה מנשה לבני קהת יתר מגרשיהם בתענך ומגרשיהם ואת יבלעם
ומגרשיהם לבני מרארי יתר מטה זבולון מגרשיהם ומגרשיהם 25 ומטה
יששכר ומגרשיהם ואת דברת ואת יערות 26 ומגרשיהם ואת אלמון ואת מרעלה
ומגרשיהם ארבע ערים 27 ולבני גרשון מן מחצי מטה מנשה מגרשיהם
ואת בעשתרה ומגרשיהם ומן מטה יששכר ואת קדש ואת דברת
ואת יערמות ואת ענם ומגרשיהם ומן מטה אשר ואת משאל ומגרשיהם
ואת עבדון ומגרשיהם ומן מטה נפתלי ואת חקוק ומגרשיהם ואת רחב
ומגרשיהם ומן מטה זבולון ומגרשיהם 28 ומן מטה יששכר ואת קישון ומגרשיהם
ומן מטה אשר ואת מעאל ומגרשיהם ואת אבדון ומגרשיהם ומן מטה נפתלי
ואת חמות דאר ואת קרתן ומגרשיהם שלשה ערים 29 ומן מטה מנשה
ואת בצר ומגרשיהם ואת גולן ומגרשיהם ואת עשתרות ומגרשיהם
ארבע ערים 30 ומן מטה יששכר ומגרשיהם ומן מטה אשר ומגרשיהם
ומן מטה נפתלי ומגרשיהם ומן מטה זבולון ומגרשיהם לבני מרארי
למשפחותם שתים עשרה ערים 31 הערים אשר נתנו בני ישראל
ללוים את הערים ומגרשיהם כאשר צוה יהוה ביד משה 32 ויתן בני קהת
לגורל מטה אפרים ומן מטה דן ומן מחצית מטה מנשה ערי המקלט
אשר יגלה שמה ומגרשיהם ומן מטה נפתלי את קדש בגלילה לערי
המקלט ומגרשיהם ואת חמות דאר ואת קרתן ומגרשיהם שלשת הערים 33

ताकि वे यहोवा के भय में रहकर
अपने-अपने पति के घर में चैन पाएँ।
तब नाओमी ने उन्हें चूमा, और वे
फूट-फूट कर रोने लगीं 10 और उन्होंने
उससे कहा, हम तो तेरे ही साथ
तेरे लोगों के पास लौटेंगी। 11 परन्तु
नाओमी ने कहा, हे मेरी बेटियो,
लौट जाओ; तुम मेरे साथ क्यों
जाओगी? क्या मेरे गर्भ में
अब और पुत्र हैं कि वे तुम्हारे
पति हों? 12 हे मेरी बेटियो, लौट
जाओ, चली जाओ; क्योंकि मैं
अब बूढ़ी हो गई हूँ। यदि मैं
कहूँ कि मुझे आशा है, और
आज ही मैं पुरुष के साथ
ब्याही जाऊँ, और पुत्र भी जनूँ,
13 तो क्या तुम उनके बड़े होने
तक प्रतीक्षा करोगी? क्या
तुम उनके कारण ब्याह
करोगी? नहीं, हे मेरी बेटियो,
ऐसा न हो; क्योंकि यह
मेरे लिए बहुत दुःख का
विषय है, क्योंकि यहोवा का
हाथ मेरे विरुद्ध उठा है।
14 तब वे फिर फूट-फूट कर
रोने लगीं; और ओर्पा
तो अपनी सास को
चूमकर लौट गई, परन्तु
रूत उसे छोड़ न सकी।
15 तब नाओमी ने कहा,
देख, तेरी देवरानी
अपने लोगों और
अपने देवताओं के
पास लौट गई है;
तू भी अपनी
देवरानी के
पीछे लौट जा।
16 रूत ने कहा,
मुझे न कह
कि मैं तुझे
छोड़ूँ और
तुझ से
अलग
हो जाऊँ;
क्योंकि
जहाँ
तू जाएगी
वहाँ मैं
जाऊँगी,
और जहाँ
तू रहेगी
वहाँ मैं
रहूँगी;
तेरे लोग
मेरे लोग
होंगे,
और तेरा
परमेश्वर
मेरा
परमेश्वर
होगा।
17 जहाँ
तू मरेगी
वहाँ मैं
मरूँगी,
और वहीं
मैं गाड़ी
जाऊँगी;
यदि मृत्यु
के सिवाय
और कुछ
मुझे तुझ
से अलग
करे तो
यहोवा
मुझे
कड़ा दण्ड
दे। 18
जब
नाओमी
ने देखा
कि रूत
उसके
साथ
जाने
पर
दृढ़
है
तो
उसने
उससे
कहना
छोड़
दिया।
19 तब
वे दोनों
बेतलेहेम
तक
चली
गईं।
जब
वे
बेतलेहेम
में
पहुँचीं
तो
सारा
नगर
उनके
कारण
हलचल
में
पड़
गया,
और
स्त्रियाँ
कहने
लगीं,
क्या
यह
नाओमी
है?
20 उसने
उनसे
कहा,
मुझे
नाओमी
न
कहो,
मुझे
मारा
कहो;
क्योंकि
सर्वशक्तिमान
ने
मुझ
पर
बड़ा
दुःख
डाला
है।
21 मैं
तो
भरी
गई
थी,
परन्तु
यहोवा
ने
मुझे
खाली
लौटाया
है;
यहोवा
ने
मुझ
पर
दण्ड
दिया
है,
और
सर्वशक्तिमान
ने
मुझ
पर
विपत्ति
डाली
है।
22 इस
प्रकार
नाओमी
लौट
आई,
और
उसके
साथ
उसकी
बहू
रूत
जो
मोआब
देश
से
लौटी
थी
वह
भी
आई;
वे
जौ
की
कटनी
के
आरम्भ
में
बेतलेहेम
में
आ
पहुँचीं।

18 1 उस
समय
में
जब
न्यायी
न्याय
करते
थे
तो
देश
में
एक
अकाल
पड़ा।
और
एक
पुरुष
यहूदा
के
बेतलेहेम
का
था
जो
अपनी
पत्नी
और
दोनों
पुत्रों
समेत
मोआब
देश
में
जा
बसने
को
निकला।
2 उस
पुरुष
का
नाम
एलीमेलेक
था
और
उसकी
पत्नी
का
नाम
नाओमी
था
और
उसके
दोनों
पुत्रों
के
नाम
महलोन
और
किल्योन
थे
जो
यहूदा
के
बेतलेहेम
के
एप्रथी
थे
। वे
मोआब
देश
में
जाकर
वहीं
रहने
लगे।
3 एलीमेलेक
नाओमी
का
पति
था
और
वह
मर
गया
और
वह
अपने
दोनों
पुत्रों
के
साथ
रह
गई।
4 वे
मोआबी
स्त्रियों
में
से
अपने
लिए
पत्नियाँ
ले
आए
थे
जिनमें
से
एक
का
नाम
ओर्पा
था
और
दूसरी
का
नाम
रूत
था
। वे
वहाँ
लगभग
दस
वर्ष
रहे।
5 तब
महलोन
और
किल्योन
दोनों
मर
गए
और
नाओमी
अपने
दोनों
पुत्रों
और
अपने
पति
के
बिना
अकेली
रह
गई।
6 तब
वह
अपनी
दोनों
बहुओं
समेत
उठी
कि
मोआब
देश
से
लौट
आए,
क्योंकि
उसने
सुना
था
कि
यहोवा
ने
अपने
लोगों
की
सुधि
लेकर
उन
को
रोटी
दी
है।
7 वह
अपनी
दोनों
बहुओं
समेत
उस
स्थान
से
निकली
जहाँ
वह
रहती
थी
और
यहूदा
देश
को
लौटने
के
लिए
मार्ग
पर
चल
पड़ी।
8 नाओमी
ने
अपनी
दोनों
बहुओं
से
कहा,
तुम
अपने
अपने
घर
को
लौट
जाओ;
यहोवा
तुम
पर
कृपा
करे
जैसा
तुम
ने
मरे
हुओं
और
मुझ
पर
किया
है।
9 यहोवा
तुम
को
ऐसा
दे
कि
तुम
को
विश्राम
मिले
अर्थात्
तुम
में
से
हर
एक
को
उसके
पति
के
घर
में
विश्राम
मिले
। तब
उसने
उन
को
चूमा
और
वे
चिल्ला
चिल्ला
कर
रोने
लगीं
10 और
उससे
कहने
लगीं,
हम
तो
तेरे
ही
साथ
तेरे
लोगों
के
पास
लौटेंगी।
11 नाओमी
ने
कहा,
हे
मेरी
बेटियो,
लौट
जाओ;
तुम
मेरे
साथ
क्यों
जाओगी?
क्या
मेरे
गर्भ
में
अब
और
पुत्र
हैं
कि
वे
तुम्हारे
पति
हों?
12 हे
मेरी
बेटियो,
लौट
जाओ,
चली
जाओ;
क्योंकि
मैं
अब
बूढ़ी
हो
गई
हूँ।
यदि
मैं
कहूँ
कि
मुझे
आशा
है,
और
आज
ही
मैं
पुरुष
के
साथ
ब्याही
जाऊँ,
और
पुत्र
भी
जनूँ,
13
तो
क्या
तुम
उनके
बड़े
होने
तक
प्रतीक्षा
करोगी?
क्या
तुम
उनके
कारण
ब्याह
करोगी?
नहीं,
हे
मेरी
बेटियो,
ऐसा
न
हो;
क्योंकि
यह
मेरे
लिए
बहुत
दुःख
का
विषय
है,
क्योंकि
यहोवा
का
हाथ
मेरे
विरुद्ध
उठा
है।
14
तब
वे
फिर
फूट-फूट
कर
रोने
लगीं;
और
ओर्पा
तो
अपनी
सास
को
चूमकर
लौट
गई,
परन्तु
रूत
उसे
छोड़
न
सकी।
15
तब
नाओमी
ने
कहा,
देख,
तेरी
देवरानी
अपने
लोगों
और
अपने
देवताओं
के
पास
लौट
गई
है;
तू
भी
अपनी
देवरानी
के
पीछे
लौट
जा।
16
रूत
ने
कहा,
मुझे
न
कह
कि
मैं
तुझे
छोड़ूँ
और
तुझ
से
अलग
हो
जाऊँ;
क्योंकि
जहाँ
तू
जाएगी
वहाँ
मैं
जाऊँगी,
और
जहाँ
तू
रहेगी
वहाँ
मैं
रहूँगी;
तेरे
लोग
मेरे
लोग
होंगे,
और
तेरा
परमेश्वर
मेरा
परमेश्वर
होगा।
17
जहाँ
तू
मरेगी
वहाँ
मैं
मरूँगी,
और
वहीं
मैं
गाड़ी
जाऊँगी;
यदि
मृत्यु
के
सिवाय
और
कुछ
मुझे
तुझ
से
अलग
करे
तो
यहोवा
मुझे
कड़ा
दण्ड
दे।
18
जब
नाओमी
ने
देखा
कि
रूत
उसके
साथ
जाने
पर
दृढ़
है
तो
उसने
उससे
कहना
छोड़
दिया।
19
तब
वे
दोनों
बेतलेहेम
तक
चली
गईं।
जब
वे
बेतलेहेम
में
पहुँचीं
तो
सारा
नगर
उनके
कारण
हलचल
में
पड़
गया,
और
स्त्रियाँ
कहने
लगीं,
क्या
यह
नाओमी
है?
20
उसने
उनसे
कहा,
मुझे
नाओमी
न
कहो,
मुझे
मारा
कहो;
क्योंकि
सर्वशक्तिमान
ने
मुझ
पर
बड़ा
दुःख
डाला
है।
21
मैं
तो
भरी
गई
थी,
परन्तु
यहोवा
ने
मुझे
खाली
लौटाया
है;
यहोवा
ने
मुझ
पर
दण्ड
दिया
है,
और
सर्वशक्तिमान
ने
मुझ
पर
विपत्ति
डाली
है।
22
इस
प्रकार
नाओमी
लौट
आई,
और
उसके
साथ
उसकी
बहू
रूत
जो
मोआब
देश
से
लौटी
थी
वह
भी
आई;
वे
जौ
की
कटनी
के
आरम्भ
में
बेतलेहेम
में
आ
पहुँचीं।

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܚܕܐ ܘܠܐ ܢܬܚܫܫ ܒܗ ܡܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܐ ܢܬܚܫܫ ܒܗ ܡܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܐ ܢܬܚܫܫ ܒܗ ܡܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 14 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܚܕܐ ܘܠܐ ܢܬܚܫܫ ܒܗ ܡܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܐ ܢܬܚܫܫ ܒܗ ܡܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 15 ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܕ ܕܡܬܟܠܝܢ ܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܕ

אמר אליו ישוע אמן אמן אומר לך אם לא
יולד מים ורוח לא יוכל להכנס אל מלכות
אלוהים 28 הנולד מבשר הוא בשר ומה
שנולד מרוח הוא רוח אל תתפלא מכך
שאמרתי לך שעליך להולד מחדש

19 הרוח נושב איפה שהוא רוצה ,ואתה שומע
את קולו אבל לא יודע מאין הוא בא ולאן
הוא הולך כך הוא עם כל מי שנולד מרוח
2 ונקדם אליו ניקודמוס ואמר לו רבי
אנחנו יודעים שאתה מורה שבא מאלוהים
כי אין אדם יכול לעשות את הנפלאות
שאתה עושה אם לא אלוהים נמצא אתו
3 ענה לו ישוע אמן אמן אומר לך
מי שלא נולד מחדש לא יוכל לראות את
מלכות אלוהים 4 אמר אליו ניקודמוס
איך אדם יכול להולד כאשר הוא זקן
האם יכול הוא לחזור לרחם אמו ולהולד
פעם שנייה 5 ענה ישוע ,אמן אמן אומר
לך אם אדם לא נולד מים ורוח לא יוכל
להכנס אל מלכות אלוהים 6 מה שנולד
מבשר הוא בשר ומה שנולד מרוח הוא
רוח אל תתפלא מכך שאמרתי לך עליך
להולד מחדש 7 הרוח נושב איפה
שהוא רוצה ואתה שומע את קולו אבל
לא יודע מאין הוא בא ולאן הוא הולך
8 אמונתי אליך נאמר לך אמן אמן
אומר לך אנחנו יודעים מה אנחנו אומרים
ומעידים מה שראינו אבל אתם לא
מקבלים את עדותנו 9 אם אמרתי לכם
דברים ארציים ולא האמנתם איך
תאמינו אם אגיד לכם דברים שמימיים
10 אין אדם עולה אל השמים אלא
מי שירד מן השמים בן האדם 11 כמו
שמשה הרים את הנחש במדבר כך
צריך בן האדם להרים 12 כדי שכל
המאמין בו לא יאבד אלא יזכה לחיי
עולם 13 כי כך אהב אלוהים את
העולם עד שנתן את בנו היחיד לעולם
כדי שכל המאמין בו לא יאבד אלא
יזכה לחיי עולם 14 אלוהים לא שלח
את בנו לעולם כדי לשפוט אותו אלא
כדי שהעולם יוכל להיות מושע

ܗܘܢ ܡܬܪܥܝܢ ܕܡܬܐ ܐܦ ܕܡܫܝܚܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܬܝܐ
ܒܫܡܐ ܕܝܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ 15 ܡܪܝܡ ܐܝܢܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬ ܒܪܝܫܐ ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܢܬ ܒܪ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܢܬ ܕܐܢܬ ܕܐܢܬ

אמרו אל אחיו מה בצע כי נהרג את דמו וכסינו
את דמו 28 ומדינים אנשי מדין סחרים עברו וימשכו
ויעלו את יוסף מן הבור ויתנו את יוסף אל הישמעאלים
בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרים 29 וישב ראובן אל
הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו 30 וישב
אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא 31 ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם 32 ושלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא או לא
33 ויכיר בה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה יוסף
טרף טרף יוסף 34 ויקרע יעקב שמלתיו ויתן שק
בחלציו ויתאבל על בנו ימים רבים 35 וכל בניו
ובנותיו קמו לנחמו ויאן להנחם ויאמר כי אל בני
אבל שאולה ויבך אתו אביו 36 והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים

ראה כאשר עלה מהר 41 אלהי אלה עם יעקב ואמרלה
לבעבר

20 מהלך בעל יעקב אין אשרבשר אלה הלכו לקראת אבות
ישראל מהר 2 ואמרתם לו הלך נא נעבר ארצך נעבר ארצך
לא נטה בשדה ולא בכרם לא נשתה מים דרך המלך נלך
לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך 3 ויאמר אליו לא תעבר
בי פן אצא לקראתך בחרב 4 ויאמרו אליו בני ישראל דרכנו נא
נעלה בסלע ונשתה מימיך אנכי ועדרי ונתתי כספו
אין דבר רק אעברה ברגלי 5 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו
בעם כבד וביד חזקה 6 וימאן אדום נתן את ישראל עבור
בגבלו על כן נטה ישראל מעליו 7 ויסעו מרעשה כל עדת בני ישראל
מדבר צין ויחן בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם 8 ולעדה לא היה מים
ויקהלו על משה ועל אהרן 9 ויריב העם עם משה
לאמר לו לאמר ויגוע אחינו לפני יהוה 10 למה העליתם את קהל יהוה
אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו 11 ולמה העליתנו ממצרים
להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן
ורמון ומים אין לשתות 12 ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם
13 וידבר יהוה אל משה לאמר 14 שלח מלאכים מקדש אל מלך אדום
כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו
ירדו אבתינו מצרים וישב במצרים ימים רבים וירע לנו
מצרים ואבתינו

ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܢܚܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗ
ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܦ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܚܝܠܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܐܝܟ ܕܐܒܐ
ܠܒܢܝܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܥܠ ܟܠ ܫܡܐ ܕܡܬܪܡܐ ܘܠܐ ܒܫܡܐ
ܕܥܬܝܕ ܕܢܬܬܠܘܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܫܠܡ ܠܟܘܢ ܐܦ ܠܝ ܠܐ
ܡܬܚܙܝܢ ܠܝ ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܫܬܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܒܪܝܠܝ ܐܦ ܠܝ ܡܢ ܒܪܢܫ

ܗܘܐ ܕܥܒܕ ܒܪܝܫܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܠܝܬ 31 ܐܝܟܢܐ
ܕܥܠ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܟܬܒܬܐ ܕܒܪ ܕܟܬܒܬܐ ܕܡܠܬܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ ܠܟܠ ܕܝܢ ܠܟ ܠܟܬܒ ܕܡܢܐ 32 ܠܟܠܗ ܕܝܢ
ܥܠ ܕܐܝܟܢܐ ܠܟܠ ܕܟܬܒ ܠܟܠ ܕܝܢ ܕܟܬܒ ܕܡܬܟܬܒ ,ܡܢ ܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܗܘ ܐ ܠܟ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܟܬܒ ܕܝܢ ܕܟܬܒ 33 ܕܡܬܟܬܒ ܠܡܠܟܐ
34 ܕܐܝܟܢܐ ܒܪܝܫ ܠܐܝܟ ܕܝܢ ,ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ,ܥܠ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܕܟܬܒ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܐ 35 ܕܐܠܗܐ ,ܒܪ ܠܝܢ ܥܠ
ܠܥܠܡ ܠܟܢ ,ܡܠܟ ܕܡܬܟܬܒܐ ܕܡܢܝܢ ܕܡܢܝܢ ܕ ܕܐܠܗܐ
ܡܢܬ ܕܝܢ ܠܟ ܐܢܐ ܡܬܐ ܕܝܢ ,ܡܠܟ ܕܡܬܟܬܒ ,ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܠܡܠܟܐ ܠ ܟ ,ܡܠܟ ܕܡܬܟܬ ܠܟ ܕܡ ܕܝܢ ,ܡܬܟܬ 36
ܕܝܢ ܠܡܠܟܐ ,ܡܠܟ ܕܡܬ ܕܝܢ ܠܟ ,ܡܬܟܬ ܠܟ ܕܡ ,ܡܬܟ
ܡܢܝܢ ,ܡܬܟܬ ܠܡܠܟ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ 37 ܡܬܟ
ܕܝܢ ,ܕܝܢ ,ܡ ܠ ܕܕ ܡܢ ܠܡ ܕܝܢ ܕ ܕ ,ܡ ,ܕ ,ܕ 38 ܡ ܠ ܕܕ ܡ
ܕܠ ܕ ,ܡ ,ܡ ,ܕ ,ܡ ,ܕ ,ܡ ,ܕ

אשר אתם עמדים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל 10 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך
עד שאב מימיך 11 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום 12 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר
דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב 13 ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת 14 כי את אשר יש פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום 15 כי אתם ידעתם
את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם
דרכם ותראו שקוציהם וגלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם 16 פן יש
בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה
אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש
ולענה 17 והיה בשמעו את דברי האלה האworkים בלבבו לאמר שלום
יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה 18 לא יאבה
יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתבת בספר הזה 19 והבדיל יהוה אתו לרע מכל שבטי
ישראל כאלה הברית הכתובה בספר התורה הזה 20 ואמר כל העם אמן
אמן 21 ודור אחרון בניכם אשר יקום מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה
גפרית ומלח שרפה כל ארצה לבלתי הזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו 22 וכל הגוים
יאמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה
23 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם
בהוציאו אתם מארץ מצרים 24 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם 25 ויחר אף יהוה באדמה הזאת
להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה

לב מלכות בני עליון לא 25 יחלו פעם ועל שנים ודת
ודין יתן בידם עד מועד מוקצה ומדה ומלכות
ומלכות תחת כל השמים יתן לעם קדושי עליון
אשר מלכותו מלכות עולם וכל הממשלות לו יעבדו
וישמעו 26 עד הנה סוף הדבר אני דניאל
נבהלתי מאד ותבלחו צלמי ודבר לבבי אל
אחרי כן נגשתי אל אחד מן העמדים לדעת
מאתו אמת על כל זאת ויאמר לי ויודע
אותי פתר דבר 27 אלה הבהמות הגדלות
אשר הן ארבע ארבע מלכים יעמדו מן הארץ
ולקחו את מלכותם ונשמרו עד עולם ועד עולם
ואחרי אשר חזיתי את הבהמה הרביעית
אשר שונה מכל אחרות ונוראה מאד אשר
שניה ברזל ואכלת מרקדת ורמסת שארית
ברגליה ואשר בראשיה עשרה קרנות ואל
אחר עלה ונפלו מפניו שלשה ולאל
אחר אשר עינים לו ופה מדבר גדלות
ומראיו עז מן חברותיו 29 חזה היה עד
אשר כסאות הוצבו ועתיק יומין ישב
לבושו כשלג חיור ושער ראשו כצמר נקי
כסאו להבות אש גלגליו אש בוערת
נהר די אש נמשך מלפניו אלף אלפים
ישרתוהו ורבו רבבות לפניו יעמד
הדין ספרים נפתחו 30 אז
הבטתי מן הקול הגדלות אשר
הקרן מדברת אז הביטתי עד
אשר הבהמה נהרגה ותאבד
גויתה ונתנה לשרפת אש
31 ושאר הבהמות
הסירו ממשלתם
ואורך חיים
נתן להם
32 חזה
חזיתי
בחזון
הלילות
והנה
עם
ענני
שמים
כבן
אדם
בא
ועד
עתיק
הגיעו
33 ולו
נתן
שלטן
וכבוד
ומלכות
ועבדו
כל
העמים
אומות
ולשונות
אשר
שלטנו
שלטן
עולם
אשר
לא
יעבר
34 אני
דניאל
נבהלתי
מאד
ומראי
רוחי
בגוי
35 אז
קרבתי
אל
אחד
מן
העמדים
ואל
כל
זה
שאלתי
אמת
ומפרש
הדברים
36
אמר
לי
ואת
פתר
הדברים
37
אלה
הבהמות
הגדלות
אשר
הן
ארבע
מלכים
יקומו
38
אבל
יקבלו
מלכות
קדושי
עליון
ומלכו
עד
עולם
ועד
עולם
ועד
עולם
38
אז
חפצתי
לדעת
אמת
על
הבהמה
הרביעית
אשר
היתה
שונה
מכל
אחרות
ונוראה
מאד
אשר
אכלה
מרקדת
ורמסת
שארית
ברגליה

אחרי הפלגה אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן 39 וכתב משה את מוצאיהם
לפי מסעיהם על פי מאמר יהוה ואלה מסעיהם לפי מוצאיהם
ויסעו מהר הר ההר 40 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
קח את מטה אהרן והקהל את העדה אל פי הסלע ונתת
מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה
ואת בעירם 41 ויקחו את המטה מלפני יהוה כאשר צוה אתו
משה ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר
להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים
ויגבה משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות
ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם 42 ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני
ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי
להם 43 אלה מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה
ויקדש בם 44 ויתר אדום לשלח את משה מקדש אל
מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל
התלאה אשר מצאתנו 45 וירדו אבתינו מצרים וגר
אנחנו במצרים הרבה ימים וירעו מצרים אתנו
ואת אבתינו 46 ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח
מלאך ויצאם ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה
גבולך 47 נעבר נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם
ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין
ושמאל עד אשר נעבר גבולך 48 ויאמר אליו אדום לא
תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך 49 ויאמרו אליו בני
ישראל בסלה נעלה אם מימיך נשתה אני ומקנה
ונתתי כספו אין דבר בלתי עברה ברגלי 50 ויאמר לא
תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה
51 ויט אדום את ישראל נתן עברת בגבולו על כן
נטה ישראל מעליו

לפני שנת מות אלישע ויחלה אליו יואש מלך
ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו: 15 ויאמר אליו אליהו קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים: 16 ויאמר אל מלך ישראל
שים יד על הקשת וישם יד עליו ויסמך אליהו את
ידיו על ידי המלך: 17 ויאמר פתח החלון
קדמה ויפתח ויאמר אליהו ירה ויירה ויאמר
חץ תשועה יהוה ותשועה מארם כי תכה את
ארם באפק עד כלתו: 18 ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר אל מלך ישראל הך ארצה ויך
שלש פעמים ויעמד: 19 ויקצף עליו איש האלהים
ויאמר לו הכות חמש או ששת פעמים אז
הכית את ארם עד כלתו ועתה שלש פעמים
תכה את ארם: 20 וימת אלישע ויקברהו
ובני מואב היו מגישים בשנת בא: 21 והנה
ראו אנשים את גדוד המלך ויטלו
את האיש בקבר אלישע ויפל האיש
ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו:
22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל
כל ימי יהואחז: 23 ויחן יהוה אותם
וירחם אותם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד
עתה: 24 וחזאל מלך ארם מת
וימלך בן הדד בנו תחתיו: 25 ויואש
בן יואחז לקח עוד מיד בן הדד
בן חזאל את הערים אשר לקח
מיד יואחז אביו בן הדד בפעם
שלשה הכהו יואש וישב את
ערי ישראל: 1 בשנת
שתים ליואש בן יואחז
מלך ישראל מלך
יהואש בן אחזיה
מלך יהודה:
2 בן שבע
שנים מלך
ויעש

אל תבאו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
אשר סביבותיכם כי אל מלך גדול אתה בתוכך
30 אלהיך אם תעזבו אותו לעולם ידחה
לפניכם את כל הגוים אשר הורשתם
ועבדו אלהים אחרים והשתחוו להם
הנה עדתי היום בשמים ובארץ
את החיים והמות נתתי לפניכם
הברכה והקללה ובחרת בחיים
למען תחיה אתה וזרעך 20 לאהבה
את יהוה אלהיך לשמע בקולו
ולדבקה בו כי הוא חיך
וארך הימים לשבת על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
23 כי תבא אל הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה
ולא תעשה ככל המעשים
אשר עשו לפני ארץ כנען
2 אשר הם יושבים בה
בעבודתם אותם גם אני
אבדם מפניך ולא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם
גם את בניהם ואת בנותיהם
3 אשר יעבדו באש
לא תוסף לשמע אל
הדבר הזה אשר אנכי
מצוך היום לבלתי
לעשות הישר בעיני
יהוה אלהיך 4 לא
תסיג גבול רעך אשר
גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה לא יעמד
איש בפניך עד השמדך
אותו 5 רק אם
שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום
לעשתה לאהבה את
יהוה אלהיך ולהלך
בדרכיו כל הימים
6 אז תוסיף לך
עוד שלשת הערים
האלה על השלש
הערים האלה
ולא יהי דם נקי
בקרב ארצך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה
והיה לך לרצח
7 וזה דבר הרצח
אשר ינוס שמה
והחי לא יכה
רעהו מתמול
שלשם לא שנא
אתו ונס אל
אחת מן הערים
האלה וחי
8 פן ירדף גאל
הדם אחרי הרגו
כי יחם לבבו
והשיגו כי ארך
הדרך והכהו
נפש ולו אין
משפט מות כי
לא שנא הוא
אתו מתמול
שלשם 9 הנה
אנכי מצוך
לאמר שלש
ערים תבדיל
לך 10 ואם
ירחיב יהוה
אלהיך את
גבלך כאשר
נשבע לאבתיך
ונתן לך את
כל הארץ
אשר דבר
לתת לאבתיך
11 ואם
יש איש שנא
לרעהו וארב
לו וקם עליו
והכהו נפש
ומת אל אחת
מן הערים
האלה 12
ושלחו זקני
עירו ולקחו
אתו משם
ונתנו אתו
ביד גאל
הדם ומת
13 לא
תחוס עינך
עליו ובערת
דם הנקי
מישראל
ולא יהיה
לך טוב
14 לא
תסיג גבול
רעך אשר
גבלו ראשנים
בנחלתך
אשר תנחל
בארץ אשר
יהוה אלהיך
נתן לך
לרשתה
15 לא
יקום עד
אחד בך
לכל עון
ולכל חטא
בכל חטא
אשר יחטא
על פי שני
עדים או על
פי שלשה
עדים יקום
דבר 16
כי יקום
עד חמס
באיש לענות
בו סרה
17 ועמדו
שני האנשים
אשר להם
הריב לפני
יהוה לפני
הכהנים
והשפטים
אשר יהיו
בימים
ההם
18 ודרשו
השפטים
היטב
והנה עד
שקר הוא
ענה שקר
באחיו
19 ועשיתם
לו כאשר
זמם לעשות
לאחיו
ובערת
הרע מקרבך
20 והנשאר
יראו ולא
יוסיפו
לעשות
כדבר הרע
הזה בקרבך
21 ולא
תחוס עינך
נפש בנפש
עין בעין
שן בשן
יד ביד
רגל ברגל
24 כי
תצא מלחמה
על אויבך
ונתנו
יהוה אלהיך
בידך
ושבית
שביו
2 וראית
בשבי
אשת יפת
תאר
ודבקת
בה ולקחת
לך לאשה
3 והבאת
אל תוך
ביתך
וגלחה
את ראשה
ועשתה
את צפרניה
4 והסירה
את שמלת
שביה
מעליה
וישבה
בביתך
ובכתה
את אביה
ואת אמה
ירח ימים
אחרי כן
תבא אליה
ובעלתה
ויהי לך
לאשה
5 אם
לא חפצת
בה ושלחתה
לנפשה
ומכר לא
תמכרנה
בכסף לא
תתעמר בה
תחת אשר
ענית
6 לא
יחבל
רחיים
ורכב
כי נפש
הוא
7 כי
ימצא
איש
גנב
נפש
מאחיו
מבני
ישראל
והתעמר
בו ומכרו
ומת
הגנב
ההוא
ובערת
הרע
מקרבך
8 השמר
בנגע
הצרעת
לשמר
מאד
ולעשות
ככל
אשר
יורו
אתכם
הכהנים
הלוים
כאשר
צויתים
תשמרו
לעשות
9 זכר
את אשר
עשה
יהוה
אלהיך
למרים
בדרך
בצאתכם
ממצרים
10 כי
תשה
ברעך
משאת
מאומה
לא תבא
אל ביתו
לעבט
עבטו
11 בחוץ
תעמד
והאיש
אשר
אתה
נשה בו
יוציא
אליך
את העבוט
החוצה
12 ואם
איש
עני הוא
לא תשכב
בעבטו
13 השב
תשיב
לו את
העבוט
כבא
השמש
ושכב
בשלמתו
וברכך
והיתה
לך צדקה
לפני
יהוה
אלהיך
14 לא
תעשק
שכיר
עני
ואביון
מאחיך
או מגרך
אשר
בארצך
בשעריך
15 ביומו
תתן
שכרו
ולא
תבוא
עליו
השמש
כי עני
הוא
ואליו
הוא
נשא
את
נפשו
ולא
יקרא
אל יהוה
עליך
והיה
בך
חטא
16 לא
יומתו
אבות
על בנים
ובנים
לא יומתו
על אבות
איש
בחטאו
יומתו
17 לא
תטה
משפט
גר יתום
ולא
תחבל
בגד
אלמנה
וזכרת
כי עבד
היית
במצרים
ופדך
יהוה
אלהיך
משם
על כן
אנכי
מצוך
לעשות
את הדבר
הזה
18 כי
תקצר
קצירך
בשדך
ושכחת
עמר
בשדה
לא תשוב
לקחתו
היה
לגר
ליתום
ולאלמנה
למען
יברכך
יהוה
אלהיך
בכל
מעשה
ידיך
19 כי
תחבט
זיתך
לא
תפאר
אחריך
היה
לגר
ליתום
ולאלמנה
20 כי
תבצר
כרמך
לא
תעולל
אחריך
היה
לגר
ליתום
ולאלמנה
21 כי
תבער
אשר
לא
תשוב
לקחתו
היה
לגר
ליתום
ולאלמנה
יהיה
22 וזכרת
כי עבד
היית
בארץ
מצרים
על כן
אנכי
מצוך
לעשות
את הדבר
הזה
25 כי
יהיה
ריב
בין
אנשים
ונגשו
אל
המשפט
ושפטום
וצדקו
את
הצדיק
והרשיעו
את
הרשע
2 והיה
אם
בן
הכות
הרשע
והפילו
השפט
והכהו
לפניו
כרשעתו
במספר
3 ארבעים
יכנו
לא
יוסיף
פן
יוסיף
והכהו
מעל
אלה
רבות
והיה
מספר
אחיך
הנקלה
בעיניך
4 לא
תחסם
שור
בדישו
אחיו
לא
יגרע
מן
הבכר
אשר
לו
5 כי
ישבו
אחים
יחדו
ומת
אחד
מהם
ובן
אין
לו
לא
תהיה
אשת
המת
החוצה
לאיש
זר
יבמה
יבא
עליה
ולקחה
לו
לאשה
ויבמתה
6 והיה
הבכור
אשר
תלד
יקום
על
שם
אחיו
המת
ולא
ימחה
שמו
מישראל
7 ואם
לא
יחפץ
האיש
לקחת
את
יבמתו
ועלתה
יבמתו
השערה
אל
הזקנים
ואמרה
מאן
יבמי
להקים
לאחיו
שם
בישראל
לא
אבה
יבמי
לי
8 וקראו
לו
זקני
עירו
ודברו
אליו
והעמד
ואם
עמד
ואמר
לא
חפצתי
לקחתה
9 ונגשה
יבמתו
אליו
לעיני
הזקנים
וחלצה
נעלו
מרגלו
ובצקה
בפניו
וענתה
ואמרה
כה
יעשה
לאיש
אשר
לא
יבנה
את
בית
אחיו
10 ונקרא
שמו
בישראל
בית
חלוץ
הנעל
11 כי
ינצו
אנשים
יחדו
איש
ואחיו
וקרבה
אשת
האחד
להציל
את
איש
מכה
והושיטה
ידה
ואחזה
במבשיו
12 וקצתה
כפה
לא
תחוס
עינך
13 לא
יהיה
לך
בכיסך
אבן
ואבן
גדולה
ומקטנה
14 לא
יהיה
לך
בביתך
איפה
ואיפה
גדולה
ומקטנה
15 אבן
שלמה
וצדקה
תהיה
לך
איפה
שלמה
וצדקה
תהיה
לך
למען
יאריכון
ימיך
על
האדמה
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
16 כי
תועבת
יהוה
אלהיך
כל
עשה
אלה
כל
עשה
עולה
17 זכר
את
אשר
עשה
לך
עמלק
בדרך
בצאתכם
ממצרים
18 אשר
קרך
בדרך
ויזנב
בך
כל
הנחשלים
אחריך
והאתה
עיף
ויגע
ולא
ירא
אלהים
19 והיה
בהניח
יהוה
אלהיך
לך
מכל
אויביך
מסביב
בארץ
אשר
יהוה
אלהיך
נתן
לך
נחלה
לרשתה
תמחה
את
זכר
עמלק
מתחת
השמים
לא
תשכח

13 אשר הבטח יהוה לאברהם ולמשפחתו ויאמר אליו
ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה 14 וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול 15 ואתה תבוא
אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה
17 והיה השמש באה והערפל היה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני
ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים
20 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי 21 ויהי השמש באה
ואפלה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים ביום ההוא כרת יהוה
את אברם לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
22 ואת הקני והקנזי והקדמני
ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים
23 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי 24 ואברם ידע כי בא
בא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה
25 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם
עון האמרי עד הנה 26 ויהי השמש לבוא
והערפל היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים 27 ביום ההוא כרת יהוה
את אברם לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת 28 את
הקני והקנזי והקדמני והחתי והפרזי והרפאים
והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי

ומה אמרו אליו אם אליהו הוא
הכתוב אומר כי עליו לבוא ראשונה 10 ויען
ישוע ויאמר אליהם אליהו אמנם
יבוא ראשונה ויכין את הכל 11 ואולם
אני אומר לכם כי אליהו כבר בא
ולא הכירוהו אבל עשו בו ככל
אשר חפצו כן גם בן האדם עתיד
לסבל מידם 12 אז הבינו תלמידיו
כי על יוחנן המטביל דיבר 13 ויהי
בעמדו ליד מי מריבה ויאמר
אמת אני אומר לכם כי אם לא
תשובו ותהיו כילדים לא תבואו
אל מלכות שמים 14 ואם תשובו
ותהיו כילדים תהיו גדולים
במלכות שמים 15 אמנם אם
יחטא אחיך אליך לך והוכח
אותו בינך ובינו לבדך אם
ישמע אליך הרוויחת את אחיך
16 ואם לא ישמע אליך קח
אתך עוד אחד או שנים
לעמוד על דבר כל דבר
17 ואם לא ישמע אליהם
ספר לקהל ואם לא ישמע
אל הקהל יהי לך כגוי וכמוכס
18 אמת אני אומר לכם כל
אשר תאסרו בארץ יאסר
בשמים וכל אשר תתירו בארץ
יתר בשמים 19 עוד אומר
לכם כי אם שני מכם
יסכימו בארץ לבקש
דבר כל דבר אשר
יבקשו יעשה
להם אבי
אשר בשמים
20 כי
אם
שני
או
שלשה
נאספו
בשמי
אני
שם
בתוכם
21 אז
קרב
אליו
פטרוס
ויאמר
אדני
כמה
פעמים
יחטא
אחי
אליי
ואסלח
לו
עד
שבע
פעמים
22 ויאמר
אליו
ישוע
לא
אומר
אני
לך
עד
שבע
פעמים
אבל
עד
שבעים
פעמים
שבע
23 לכן
דמה
מלכות
שמים
לאדם
מלך
אשר
רצה
לדרוש
חשבון
מעבדיו
24 ובעת
אשר
החל
לדרוש
הובא
אליו
אחד
אשר
חייב
לו
עשרת
אלפים
כסף
25 ואין
לו
לשלם
ויצו
אדונו
למכרו
הוא
ואשתו
וילדיו
וכל
אשר
לו
ולשלם
את
חובו
26 ויפל
העבד
ויתחנן
לפניו
לאמר
אדני
אל
נא
לי
ואשלם
לך
הכל
27 ויחמל
אדון
העבד
ויעזבהו
ויסלח
לו
חובו
28 ויצא
העבד
ויפגש
אחד
מעבדיו
אשר
חייב
לו
מאה
דינר
ויתפשהו
בגרונו
לאמר
שלם
לי
את
אשר
לי
29 ויפל
עבדו
ויתחנן
אליו
לאמר
אל
נא
לי
ואשלם
לך
30 ולא
אבה
ויעבירהו
אל
בית
הכלא
עד
אשר
ישלם
את
חובו
31 ויראו
עבדיו
אשר
נעשה
ויתמלאו
מאד
ויבאו
ויגידו
לאדון
32 אז
קרא
אליו
אדונו
ויאמר
אליו
עבד
רע
כל
החוב
הזה
מחלתי
לך
אשר
בקשת
ממני
33 הלא
גם
אתה
חייב
לרחם
על
עבדך
כאשר
רחמתי
אני
עליך
34 ויחר
אפו
אדון
העבד
ויתן
אותו
אל
המאסרים
עד
אשר
ישלם
את
כל
חובו
35 כן
יעשה
לכם
אבי
אשר
בשמים
אם
לא
תסלחו
איש
לאחיו
מלבבכם

24

ויהי
אחרי
אשר
כלה
ישוע
את
כל
הדברים
האלה
ויסע
מגליל
ויבא
אל
גבול
יהודה
מעבר
לירדן
2 ויבאו
אחריו
המון
רב
ויתרפא
שם
3 ויבאו
אליו
הפרושים
לנסותו
ויאמרו
אליו
הנכון
לאדם
לגרש
את
אשתו
בעד
כל
דבר
4 ויען
ויאמר
אליהם
הלא
קראתם
אשר
בראם
מראשית
זכר
ונקבה
בראם
5 ויאמר
בעבור
זאת
יעזב
איש
את
אביו
ואת
אמו
ודבק
באשתו
והיו
לבשר
אחד
6 ולא
שני
כי
אם
בשר
אחד
אשר
אלהים
חברם
אל
יפרד
אדם
7 ויאמרו
אליו
מדוע
אם
כן
צוה
משה
לתת
ספר
כריתות
ולגרש
8 ויאמר
אליהם
אל
נא
לי
מפני
קשי
לבבכם
הרשה
משה
לגרש
את
אשתו
אבל
מראשית
לא
כן
היה
9 ואני
אומר
לכם
כל
אשר
יגרש
את
אשתו
בלתי
אם
בדבר
זנות
ונשא
אחרת
הוא
נואף
10 ויאמר
אליו
תלמידיו
אם
כן
אין
מחסה
לאדם
עם
אשתו
11 ויאמר
אליהם
לא
כל
אדם
יוכל
לקבל
את
הדבר
הזה
רק
אשר
נתן
לו
אל
12 כי
יש
סרסים
אשר
נולדו
מבטן
אמם
ויש
סרסים
אשר
הוכרתו
מאדם
ויש
סרסים
אשר
הכרתו
מעצמם
לבלתי
נשא
אשה
ומי
אשר
יוכל
לקבל
יקבל

11 ,יבשו ,אם לא תשוב תשוב נפש אנשים תשם לקחם תשם
בה חשבו אתך לחדל הנה לי אתה לי אתה אחשבה כי אינני יכולתך
אתה בה תשב תשב הלחמה נמשבתם תלה 12 תלחמה לחשבה לשוביהם
תלה ישמחתם תשלחה לא תשב אנה הנשא תשבה תקראה תקלתם
לה תמשבתבה לא תשב אנה הנה תשבה תקראה תקלתם 13 תאנחתם
לה תחנה תמשבים תקלה תשוב תשוב תלה 14 תאנחתם תקראה תשבה
תשב תראה תשם בי בוז בוז לי 15 תבה תקראה תשבה בנה
,תבה תמלאה תשב אנה אנה תם בנה תראה תקראה תשם תבה
בה תשבה אנה לחמם הנה תמלאה תשב אנה תשמחה לי אתה
תקראה תשם תלם תשב תראה תשב תמלאה לה תקראה לי אתה
תראה תשבה תאנחתם תקראה תשב בנה תשבה תאנחתם תראה
לי תאנחתם תאנחתם תשב אנה לחנה אם תשם לקחם 16
תקראה תשבה תאנחתם תשב אנה לחנה אם תשם לקחם
תבה תשבה בי אנשי 17 אנחנתם תקראה בה בנה תבה תמלאה בנה
תשבה 18 תקראה בנה תאנחתם תאנחתם תלה תראה לחנה תראה בה לחנה אתה
תקראה תקראה בה בה לא תשב בה בה תקראה תלם נמשבתם
לה תאנחתם תקראה אנשי תקראה תקראה תקראה תלם תשבה תקראה
תשבה תקראה תלם תשב תם תשב תקראה 19 תקראה
תקראה תקראה בנה תשבה תקראה תם תקראה תלם תקראה תקראה
תשבה תקראה תלם תשב תם תשב תקראה 20 תמלא אנחנו בנה
תבה תראה בי תקראה תלם תשב תם תשב תקראה 21 תקראה בנה אנחנו
תשב תראה תשב תקראה תקראה בנה בנה בה תקראה בה תקראה
תקראה תקראה תקראה בה תקראה תקראה תקראה תקראה תקראה
תקראה תקראה תקראה תקרא

אמרו לה אלהים כי לא לא אמן בתולתי אשמעה בקולו אל אמן
בדבר 27 מנחה לחלבנה לא אלהי אמן ואדעה אלהינו אדם אל
מלחמה אמן אלהי אשרה ו אשיר אנשי אנשי לחלק לא אל
בדבר שמה בי אבלה אלהים אמרתם אמנה אמן אשמרה
אלהיכם בשמרתם אמרתם לאלהים בה אשמו

25 בדר אלה אלהים לאמרו אלהים אלהי אל בדר אלה
אלהים לב אשרתם אשרו אמר בני, מנחתנו 2 ואמרתם, בני אמר אמרו לב אלהים
מנחתם ואדעה אדעה אלהיכם אדם לא אלהי 3 בדר אלהי לא אמר מנחה בדר
אמרתם אדעה אלהיכם בדר בדרכי אמן בדרכי אלהים אמרו, 4
אשרה אשמרה בנים ולבלתי אלהים אלהים אל אלהים אמרתם
אשרו אמרתם אל אמרתם אלהים אמרתם אל אמרתם אמרתם 5 אלהי אמרתם בדר
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם

אשר אמר אל כל 14 ויקרבו בני לוי
ויתן אותם אל אהרן ואל בניו נתונים הם
מאת בני ישראל 15 ואת פקדת אהרן ובניו
תפקד את כהנתם ובזר הקרב יומת 16 ויאמר יהוה
אל משה לאמר פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה פקדם
ויפקד משה על פי יהוה כאשר צוה 17 והיו בני לוי
שמות גרשון וקהת ומררי 18 ואלה שמות בני גרשון
לבני ולמשפחתם לבני גרשון לבני קהת ומררי
ומשפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה משפחת
הלבני 19 ובני קהת למשפחתם עמרם
ויצהר חברון ועזיאל 20 ובני עמרם אהרן
ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
השמעי אלה משפחות הגרשני 22 פקדיהם
לפי כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם
שבעת אלפים וחמש מאות 23 משפחות הגרשני
אחרי המשכן יחנו לים 24 ונשיא בית אב
לבית לאל בן לאל יהיה נשיא המטות
הגרשני באהל מועד 25 ומשמרת בני גרשון
באהל מועד המשכן ואהלו מכסה
עליו ומסך פתח אהל מועד 26 וקלעי החצר
אשר על המשכן ועל המזבח סביב ומסך
פתח החצר אשר על פני המשכן

ملوك الثاني 27 لكن الرب لم يرفض نسل داود الذي
اختاره لأجل داود عبده الذي رأى أن يخلّص أورشليم
من أجله. 26 في أيام يهوياقيم صعد نبوخذنصر ملك بابل
وصار يهوياقيم عبداً له ثلاث سنين ثم تمرّد عليه. 2 فأرسل
الرب عليه جيوشاً من الكلدانيين والأرام والموآبيين
والعمونيين وأرسلها إلى يهوذا لتهلكه بحسب كلام الرب
الذي تكلم به على يد أنبيائه. 3 فكان ذلك بأمر الرب
ليزيحه عن وجهه بسبب خطايا منسى وكل ما عمله.
4 وأيضاً بسبب الدم البريء الذي سفكه إذ ملأ أورشليم
دماً بريئاً لم يغفر الرب أن يصفح عنه. 5 أما باقي أخبار
يهوياقيم وكل ما عمله فمكتوب في سفر أخبار ملوك
يهوذا. 6 فاضطجع يهوياقيم مع آبائه وملك يهويكين
ابنه مكانه. 7 ولم يعد ملك مصر يخرج من أرضه لأن
ملك بابل أخذ كل ما كان لملك مصر من نهر مصر إلى
نهر الفرات. 8 كان يهويكين ابن ثمانية عشر سنة حين
ملك في أورشليم ثلاثة أشهر. واسم أمه نحشتا بنت
الناثان من أورشليم. 9 وعمل الشر في عيني الرب
بحسب كل ما عمله أبوه. 10 في ذلك الوقت أقبل
عبيد نبوخذنصر ملك بابل إلى أورشليم وحوصروا
المدينة. 11 وأتى نبوخذنصر ملك بابل إلى المدينة
بينما كان عبيده يحاصرونها. 12 فخرج يهويكين
ملك يهوذا إلى ملك بابل هو وأمه وعبيده وأشرافه
وخصيانه. فأخذه ملك بابل في السنة الثامنة من
ملكه. 13 وأخرج من هناك كنوز بيت الرب وكنوز
بيت الملك وقطّع كل آنية الذهب التي صنعها سليمان
ملك إسرائيل في الهيكل كما قال الرب. 14 وسبى
أورشليم كلها وجميع الرؤساء وجميع الأقوياء
الجبابرة عشرة آلاف سبي وجميع الحرفيين والصاغة
لم يبق إلا شعب الأرض الفقراء.

לך בחינתם שמלו שמלה אחת ונתן אותם לבן
ובנותיו ויברך אותם ויאמר לבן אל יעקב 15 הכי אחי אתה ועבדתני
לא תעבד אותי חנם הגד נא לי מה משכרתך 16 ולבן היה לו שתי
בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל 17 ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה 18 ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה 19 ויאמר לבן
טוב תתי אתה לך מתתי אתה אשב עמדי 20 ויעבד יעקב ברחל
שבע שנים והיו בעיניו כיחדים אלה לרב אהבתו אותה 21 ויאמר
יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו הימים ואבא אליה 22 ויאסף
לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה 23 והיה בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה 24 ונתן לבן לו
את זלפה שפחתו לאה בתו שפחה 25 והיה בבקר והנה היא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך
ולמה רמיתני 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
את הצעירה לפני הבכירה 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את
אחת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות 28 ויעש יעקב
כן וימלא שבעת הזאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה
29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לו לשפחה

27 1 A psalm of David. The Lord is my light and my salvation;
whom shall I fear? The Lord is the stronghold of my life;
of whom shall I be afraid? 2 When evildoers assaulted me
to devour my flesh, my adversaries and my enemies,
they stumbled and fell. 3 Though an army should encamp against me,
my heart will not fear; though war should arise against me,
even then I will be confident. 4 One thing I have asked of the Lord,
that I will seek after: that I may live in the house of the Lord
all the days of my life, to behold the beauty of the Lord
and to seek him in his temple. 5 For he will conceal me in his dwelling
in the day of trouble; he will hide me in the secrecy of his tent
and set me high upon a rock. 6 Then my head will be lifted
above the enemies who surround me; at his tent I will offer sacrifices
with shouts of joy; I will sing and make music to the Lord. 7 Hear, Lord,
when I call out to you; be merciful to me and answer me.
My heart has been told by you, "Seek my face."
Your face, Lord, I will seek. 8 Do not hide your face from me,
do not turn your servant away in anger; you have been my help.
Do not reject me or forsake me, God my saviour. 9 Though my father
and mother forsake me, the Lord will take me in. 10 Teach me your ways, Lord;
lead me along the straight path because of those who lie in wait for me.
11 Do not let me be at the mercy of my enemies,

ہم نے اُن کو بھی اُن میں سے بہتر بنایا اور اُن کو نشانیاں دیں
تاکہ وہ باز آ جائیں 12 اور ہم نے اُن کو اور اُن کے بیٹوں کو
اور اُن کے بھائی کو بھی اُن میں سے چن لیا اور اُن کو سیدھی
راہ پر چلایا 13 اور ہم نے اُن کو اور اُن کے بیٹوں کو نیک
بخت بنایا اور ہم نے اُن کو اپنی رحمت میں داخل کیا اور
وہ نیکوکار لوگ تھے 14 اور زکریا اور یحییٰ اور عیسیٰ اور
الیاس سب اچھے لوگوں میں سے تھے 15 اور اسمٰعیل اور
الیسع اور یونس اور لوط کو بھی ہم نے سب جہانوں پر
فضیلت دی 16 اور اُن کے باپ دادوں اور اُن کی اولاد
اور اُن کے بھائیوں میں سے بھی کئی کو ہم نے برگزیدہ
کیا اور سیدھی راہ پر چلایا 17 یہ اللہ کی ہدایت ہے وہ
اپنے بندوں میں سے جس کو چاہے اُس پر چلاتا ہے اور
اگر وہ شرک کرتے تو جو عمل وہ کرتے تھے اُن کا سب
اکارت ہو جاتا 18 یہی وہ لوگ ہیں جن کو ہم نے کتاب
اور حکم اور نبوت دی تھی پھر اگر یہ لوگ اُن باتوں کا
انکار کریں تو ہم اُن پر ایسے لوگ مقرر کر چکے ہیں جو
اُن کے منکر نہیں 19 یہی وہ لوگ ہیں جن کو اللہ نے
ہدایت کی تھی پس تم اُن کی ہدایت کی پیروی کرو
کہہ دو کہ میں تم سے اس کا کوئی بدلہ نہیں مانگتا
یہ تو سارے جہان کے لوگوں کے لئے نصیحت ہے 20 اور
انہوں نے اللہ کی قدر نہیں پہچانی جیسی اُس کی قدر
پہچاننی چاہئے تھی جب کہا کہ اللہ نے کسی آدمی پر
کچھ نہیں اُتارا کہہ دو کہ وہ کتاب جو موسیٰ نے
لائی تھی جس کو لوگوں کے لئے روشنی اور ہدایت
تھی اور تم نے اُس کے کاغذ الگ الگ کر کے اُن میں
سے کچھ تو ظاہر کرتے ہو اور بہت سے چھپا جاتے ہو
اور جو باتیں نہ تم جانتے تھے اور نہ تمہارے باپ
دادے اُن کو سکھائی گئیں 21 تو اللہ ہی (اُن کا
خالق ہے) پھر اُن کو اُن کے بیہودہ جھگڑوں میں
کھیلتے چھوڑ دو 22 اور یہ کتاب جو ہم نے نازل کی
ہے برکت والی ہے اور اُس سے پہلے کی کتابوں کی
تصدیق کرتی ہے تاکہ تم مکہ والوں کو اور جو لوگ
اُس کے آس پاس ہیں اُن کو ڈر سناؤ اور جو لوگ
آخرت پر یقین رکھتے ہیں وہ اِس پر یقین رکھتے
ہیں اور وہ اپنی نماز کی پابندی کرتے ہیں 23
اور اُس شخص سے زیادہ ظالم کون ہے جو اللہ پر
جھوٹ افترا کرے یا کہے کہ مجھ پر وحی آئی ہے
حالانکہ اُس پر کوئی وحی نہ آئی ہو اور جو کہے
کہ میں بھی اللہ کی اُتاری ہوئی کتاب کی مانند
کتاب لاتا ہوں اور اگر تم دیکھو جب ظالم موت کی
سختیوں میں ہوں اور فرشتے ہاتھ بڑھا بڑھا کر کہہ
رہے ہوں کہ اپنی جانیں نکالو آج تمہیں ذلت کی
سزا دی جائے گی اِس لئے کہ تم اللہ پر ناحق
جھوٹ بولا کرتے تھے اور اُس کی آیتوں سے
تکبر کرتے تھے 24 اور اُس طرح تم ہمارے پاس
اکیلے اکیلے آ گئے جیسے ہم نے تمہیں پہلی
بار پیدا کیا تھا اور جو کچھ ہم نے تمہیں دیا
تھا اُسے پیٹھ پیچھے چھوڑ آئے اور ہم تمہارے
ساتھ اُن سفارشیوں کو بھی نہیں دیکھتے جن کے
بارے میں تم دعویٰ کرتے تھے کہ وہ تمہارے
کام بنانے میں اللہ کے شریک ہیں اب تو تمہارا
آپس کا سارا رشتہ ٹوٹ گیا اور جو باتیں تم
بناتے تھے وہ سب غائب ہو گئیں 25 بے شک
اللہ ہی دانے اور گٹھلی کو پھاڑ کر اُن سے
پودے اُگاتا ہے وہ زندہ کو مُردے سے نکالتا
ہے اور مُردے کو زندہ سے نکالنے والا ہے
یہی اللہ تمہارا پروردگار ہے پھر تم کدھر
اُلٹے پھرے جا رہے ہو 26 وہ صبح کا روشن
کرنے والا ہے اور اُس نے رات کو آرام کا
وقت بنایا اور سورج اور چاند کو حساب کا
ذریعہ بنایا یہ اندازہ ہے زبردست علم والے
کا 27

28 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܫܒܬܐ ܐܝܬܝܗ ܕܒܪܬܐ ܕܐܢܫܐ ܠܐ
ܒܪܝܬܐ ܕܐܢܫܐ ܠܡܫܬܡܫܘܬܗ ܒܫܒܬܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܕܫܒܬܐ
29 ܗܘܝܢ ܗܟܝܠ ܕܐܢܫ ܠܡܪܝ ܕܫܒܬܐ ܐܦ ܕܒܪܬܐ ܕܐܢܫܐ
ܠܐ ܕܢܬܚܝܒܘܢ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܥܒܕ ܚܛܐ ܗܘܐ ܕܡܚܝ
ܢܦܫܐ ܡܢܝܢ ܕܐܢܫ ܕܥܒܕ ܚܛܐ ܐܦ ܠܐ ܢܬܚܝܒ ܒܝܘܡ
30 ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܪ ܠܗ ܠܟܝܐ ܕܐܝܬ ܫܡܥܢܢ
ܕܫܒܬܐ ܕܥܒܕ ܕܢܬܚܝܒ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܡܠܟ ܒܗ ܡܢ ܡܢ
ܕܢܬܚܝܒ ܠܡܢܝ ܕܢܬܚܝܒ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܡܠܟ ܒܗ ܡܢ ܡܢ
ܕܫܒܬܐ ܡܢ ܕܢ 31 ܕܐܝܟ ܕܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܢܬܚܝܒ ܠܡܢ ܕܢ ܡܠܟ ܕܡܠܟ ܠܐ ܕܡܠܟ ܠܡܢ ܕܢ ܕܡܠܟ
ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܕܢ ܕܢ ܕܡܠܟ ܕܡܠܟ ܠܐ ܕܡܠܟ ܠܡܢ ܕܢ
ܕܡܠܟ

43 ܗܘܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܛܠ ܕܝܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܢܬܠ
ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܡܬܚܬܝܗ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܠܒܪ ܡܢܝܢ 44 ܘܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܫܘܬܐ ܕܡܬܪܚܡܝܢ
ܒܗ ܠܒܪ ܡܢܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܡܫܝܚ ܠܡܠܟܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܡܬܡܪ ܒܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܡܫܝܚ ܠܡܠܟܐ
ܕܥܠܡܐ

28 ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܡܪܝܡܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐܒܐ ܕܝܠܝ ܕܐܝܬ ܠܝ 2
ܒܝܬ ܐܒܐ ܣܓܝܐܐ ܕܫܘܬܐ ܡܢ ܥܡܡܐ ܕܝܠܝ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܣܓܝܐܐ ܕܝܠܗ ܠܠܗ ܫܘܬܐ ܠܟܠ ܩܪܝܬܐ ܕܐܝܠ ܐܬܘܢܝܢ
ܕܟܠܗܘܢ ܕܐܝܠ ܡܢ ܥܡܠ ܕܡܠܟܘܬܐ 3 ܘܐܡ ܫܘܪܐ ܕܩܪܝܢܢ
ܫܘܪܐ ܕܐܝܠ ܕܫܘܪܐ ܕܝ ܕܡܬܪ ܩܪܝܬܐ ܫܘܪܐ ܠܟ ܡܬܩܪ
ܐܝܟ ܥܡܡܐ ܕܝܠܝ ܢܫܪܝ ܕܡܠܟܐ ܕܡܬܚܬ ܡܢܝܢ 4 ܘܢܫܪ
ܠܟ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܫܘ ܒܝ ܬܪܥܝܢ ܬܪܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܐܝܠ ܕܝܢ
ܕܡܬܚܙܝ ܢܫܪܐ ܢܫܪ ܩܛܝܪ ܕܡܠܟܐ ܒܝ ܥܡ 5 ܕܐܝ ܢܫܬܬܪ
ܕܡܬܚܬ ܒܝ ܥܡܡܐ ܕܝܠܝ 6 ܘܡܢܘ ܠܟ ܕܐܝ ܕܢܬܪ ܕܐܝܠ
ܕܡܬ ܒܪ ܕܐܝܠ ܠܟ ܫܘ ܒ ܠܒܠ ܕܐܝ ܕܡܬܚܙܝܢ ܢܫܪܐ ܐܝ
ܕܡܬ ܒܪ ܕܐܝܠ ܠܟ ܫܘ ܒ ܠܒܠ ܕܐܝ ܕܡܬܚܙܝܢ ܢܫܪܐ ܐܝ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܝܠ ܡܢ ܥܡܡܐ ܕܝܠܝ ܕܡܬ ܒܪ ܕܐܝ ܕܡܬ ܒܪ ܕܐ
ܕܝܠܝ ܕܡܢ ܡܢ ܕܐܝ ܒܝ ܕܐܝ ܫܘ 7 ܕܡ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝ
ܕܝܠܝ ܕܡܢ ܡܢ ܕܐܝ ܒܝ ܕܐܝ ܫܘ 7 ܕܡ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝ
ܕܝܠܝ ܕ ܡܢ ܕܐܝ ܕܡܢ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕ ܕ ܕ

אבל אם יש לך מעשים 14 ואין לך אמונה אל תתגאה
כי אמונה היא יסוד המעשים הטובים ואמונה בלי מעשים
אינה אמונה 15 גם שד מאמין ורועד אבל אין לו
אמונה אבל אדם חכם רוצה לדעת איך אמונה בלי מעשים
אינה אמונה 16 הרי אברהם אבינו, אבינו שלנו
הקריב את בנו יצחק על גבי המזבח אמונה לא הייתה
מקיימת אם לא היה מקריב אותו 17 מה אם תגיד
אם אדם אינו יכול לעשות מעשים אין לו אמונה
אבל אם אדם מאמין אבל אינו עושה מעשים
,מראה שאמונה אינה אמונה אם אדם אומר לו אל תדאג
אבל אם 18 אמונה אינה אמונה אלא אם כן מתלווה אליה מעשה
הרי אמונה ,ואם אמר לו אל תדאג ,אבל אם אינו נותן לו
מזון אמונה 19 אתה מאמין שאלוהים אחד
אל תדאג אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 20 אך
אמונה אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 21 אדם אתה
רוצה לדעת אם אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 22 אבל אם
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 23 אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 24 אמונה
אינה אמונה ,ואם אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 25 אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 26 אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה
אינה אמונה 27 אמונה
אינה אמונה אבל אם אינו נותן לו מזון אמונה

ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܐܪܥܐ
ܗܘܬܐ ܒܬܘܗܘ ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܦܪܝܣܘܬܐ ܕܡܝܐ ܘܪܘܚܐ
ܕܐܠܗܝܡ ܡܪܚܦܝܢ ܗܘܘ ܒܪܝܟܐ ܘܡܪܒܝܢ ܐܢܘܢ ܠܒܪܢܬܐ 28
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܦܪܝܬܘ ܘܣܓܝܘ ܘܡܠܝܘ ܠܪܥܐ ܘܪܕܘ
ܒܢܝܢ ܒܥܠܡܐ ܘܒܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܡܬܪܡܫܐ
ܥܠ ܪܥܐ 29 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܗܐ ܢܬܠܟܘܢ ܟܠ ܥܣܒܐ
ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ ܕܥܠ ܦܢܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܒܗ
ܦܪܝ ܙܪܥܐ ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܠܬܟܘܢ 30 ܘܠܟܠ ܚܝܘܬܐ
ܕܒܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܡܪܚܫ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ
ܠܡܐܟܠܬܐ ܘܗܘܐ ܟܕܢܐ ܗܘܐ ܫܦܝܪ ܛܒܐ ܠܚܕܐ 31 ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܠܟܠ ܕܥܒܕ ܘܗܘܐ ܫܦܝܪ ܛܒܐ ܠܚܕܐ ܗܘܐ ܨܦܪܐ
ܘܪܒܝܥܝܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܘܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ ܗܘܘ ܫܡܝܐ

ܡܬܬܝܐܘܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܬܘܠܕܬܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ
ܗܘܐ ܠܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ,
2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ
ܘܐܚܘܗܝܗ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܐܝܬܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܝܠܐ
3 ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܪܥܡ ܘܪܥܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܘܒ
ܘܥܡܝܢܕܒܘܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ
4 ܒܥܙ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ
ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܕܐܝܬܝܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ
ܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ
5 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ
ܕܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ
ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܝܫܝ ܐܘܠܕ ܫܠܝܡܘܢ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ
6 ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
7 ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
8 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
9 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
10 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
11 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
12 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
13 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
14 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
15 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
16 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
17 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
18 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ
ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ
ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝܐ
19 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܡܪܘܢ ܘܐܝܡܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ

20 ܐܡܪܝܢ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܐܢܫܐ ܕܒܪܝܬܐ ܗܕܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܦ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܬܬܠܝܢ
ܠܡܢܝܢ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܫܬܠܡܐ ܒܫܘܠܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ 21 (aïdios g126) ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ

2 הלא מה לנו לכם כאנשי מלחמה ומה לנו לכם
אנשי אמונה ומה אמרנו אנשי מלחמה ומה אנשי אמונה
אם לא אמרנו אנשי מלחמה ומה אנשי אמונה ומה אנשי
מלחמה 2 ומה אמרנו אם אמרנו ומה אנשי אמונה ומה
אנשי מלחמה אמרנו אמרנו לה אמרנו אמרנו מנה ,מאמרנו
אמרנו אמרנו אנשי מלחמה אם ומה אנשי אמונה מי אמר 3
אמרנו ומה אנשי מלחמה אמרנו ומה אם לא אנשי מלחמה אמרנו
מאמרנו אנשי אמרנו לה אם 4 אמרנו מנה מי מאמרנו
אמר ומה אנשי אמרנו מי אמנו אנשי אמרנו לנו מנה מלחמה לנו
5 מי אנשי אם אמרנו אמרנו אמרנו מאמרנו ומה אנשי
אמרנו מי ומה אנשי אמר אמר אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי
6 מה אנשי אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו אמרנו
אמרנו אמרנו

17 אין שמחתכם אין תוכלת הגדולה בין אין אין
מנוי בין אין בגדי 18 המלכים אין ומגדלותם הקודש לא
לא אלהיהם 19 הקודש כי אין תעוב ולעולם אין עזבה
לעמיהם: ולמדו מימות מובחר אין הגדולה ומעבר
על אין הקל הקלון הגלחה הגבה, ומשנו הגדוה 20 הנעשה
אין חלב הגדל מגל אין 21 הקודש הגדוה הגדולה הגדה
הגדיל הלו אין ומגדלו אין חלב הל הקבל הגשמל
ומגל אין הגדיל הלו אין ומגדלו 22 אין בגד אין
23 הגדה אין אין בגלמי הגדלה אין הלהגה אין הקודש
הקודש לא אין ומגדלותם אין ומגדלותם אין
הגדולה המלכים ומגל 24 אין ומגל הל הגדה אין המלכים
ומגל הגדוה 25 בגדות הגדה הגדה אין אין אין אין
הקודש כי הם הל ומגל ה הגדה ה הקודש הגדה ה הגדה
הגדולה הם אין ה 26 הגדולה מן אין הגדוה
הגדולה הם אין ה הקודש הגדולה הם הל הקודש הגדה אלף
מן הקודש הגדולה הם הל הקודש הגדה אין אין
הקודש הגדה מגל הגדה הגדולה ה 27 הגדוה
הגדה הל 28 הקודש לא אין ומגדלותם הגדולה הל
הגדולה הגדה הלגה הגדה אין אין הגדה כי ומגל
הקודש הגדה הגדה אין אין הגדה 29 הגדוה הגדה
הגדה הקודש הלא אין, מ הגדה הגדה הגדוה ה אין
הגדולה הגדה אין אין הגדה הגדה הגדה הגדה אין אין
הגדה הגד

אחרי שלמה בנו שהיה לו בן אחר שמו רחבעם 6 ויעל
המלך רחבעם בירושלים ויבן ערים לצורר ביהודה 7 ויבן
את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת בית צור ואת שוכו
ואת עדלם ואת גת ואת מרשה ואת זיף ואת אדורים ואת
לכיש ואת עזקה ואת צרעה ואת איילון ואת חברון אשר
ביהודה ובבנימן הם הערים הבצרות ויחזק המצרים
8 ויתן בהם נציבים ואוצרות מאכל ושמן ויין
ומגנים ויכינם לעצם מאד ויהי לו יהודה ובנימן
9 ואת הכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו אליו
מכל גבולם ויעזבו את מגרשיהם ואת אחזתם ויבאו
יהודה וירושלים כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן
לה׳ 10 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים
אשר עשה 11 ומדי בא לעלות את מזבח ה׳ בירושלים
ומלך שם ויפקד את כל הגבעות אשר עשה שלמה בן
דוד 12 ויהי בחזקת מלכות רחבעם ובחזקו עזב את
תורת ה׳ וכל ישראל עמו 13 ויהי בשנת חמש עשרה
למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלים
14 ויקח את אוצרות בית ה׳ ואת אוצרות בית המלך
הכל לקח גם את מגני הזהב אשר עשה שלמה
15 ויעש רחבעם תחתם מגני נחשת ויפקד על יד שרי
הרצים השמרים פתח בית המלך 16 ויהי בבוא המלך
בית ה׳ הרצים ישאום והשיבום אל לשכת הרצים
17 ויתחזק רחבעם בירושלים וימלך שם ויבן רחבעם
18 ויקח לו רחבעם אשת מחלת בת ירימות בן דוד
ואביחיל בת איישי בן ישי 19 ותלד לו בנים את יעוש
ואת שמריה ואת זהם 20 ואחרי אותה לקח מעכה בת
אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלומית
21 ואת רחבעם אהב את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה לקח ושבים עשרים
בנים ויולד שלשים בנות 22 ויעמד רחבעם את אביה
לנגיד בין אחיו כי לו לבדו לקחת לו לאשה ויבקש
לעשות חזק 23 ויתן מכל בניו בכל ארצות יהודה
ובנימן אל כל הערים הבצרות ויתן להם מזון לרב
ויבקש הרבה נשים 24 כה אמר ה׳ לא תעלו
ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו
כי מאתי נהיתה הדבר הזה 25 וישמעו את דבר ה׳
וישבו מלכת אל ירבעם 26 ויאמר ירבעם בלבו
עתה תשוב הממלכה לבית דוד 27 אם יעלה העם
הזה לזבח בבית ה׳ בירושלים ושב לב העם הזה
אל אדוניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגוני ושבו
אל רחבעם מלך יהודה 28 ויועץ המלך ויעש שני
עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות
ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים
29 ויתן אחד בבית אל ואת האחד נתן בדן
30 והדבר הזה היה לחטאת ויהלכו העם לפני
אחד עד דן 31 ויעשה את בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא מבני לוי 32 ויעש חג בחדש
השמיני בחמשה עשר יום בחג אשר יעשה ביהודה
ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים
אשר עשה ויתיצב בבית אל הכהנים לבמות אשר עשה
33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר
יום בחדש השמיני בחדש אשר בדה מלבו ויעש חג
לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר

28 הלא הבינו בנים מה הלוים בחנם מבין אחיהם
בכורי כל הבכור בבני ישראל מספר שמות לזכר
29 הפקדתם אותם איש לפי משמותם תמנו אותם
לבדם מה הבכור בבני ישראל תמנה אותם 30 ויקח את
הלוים לי אני יהוה תחת כל בכור רחם מבני ישראל
31 ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בהמת בני ישראל
ויהי כל מספר הלוים לבית אבתם לכל זכר מבן
חדש ומעלה שלשת אלפים ומאתים

4 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 נשא
את ראש בני קהת מתוך בני לוי לבית אבתם
למשפחתם 3 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבד עבודה באהל מועד 4 זאת
עבודת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים
5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את
פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת 6 ונתנו
עליו כסוי עור תחש ופרשו בד תכלת מלמעלה
ושמו בדיו 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בד תכלת
וכפו עליו הקערות והכפות והמנקיות ולבנה
8 תמיד יהיה עליו 9 ולקחו בד תולעת שני
וכסו את מנורת המאור ואת נרתיקיה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה
אשר ישרתו אתה בה 10 ונתנו אותה ואת כל כליה
אל כסוי עור תחש ונתנו על המוט 11 ועל
מזבח הזהב יפרשו בד תכלת וכסו אתו כסוי
עור תחש ושמו בדיו 12 ולקחו את כל כלי השרת
אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בד תכלת
וכסו אתם בכסוי עור תחש ונתנו אל המוט
13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בד ארגמן
וכסו אתו כל כליו אשר ישרתו בו עליו את
מחתתיו מזלגתיו ואתיו ומזרקתיו כל כלי המזבח
יכסו בכסוי עור תחש ונתנו אל המוט 14 ולקחו

15 ܡܬܠܬܐ ܕܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܒܟܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܠܟܘܢܝ ܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܒܟܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܢܬ ܡܬܬܝܗܒ ܐܢܬ ܠܟܘܢܝ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟܢܐܝܬ ܕܐܢܬ ܡܫܬܡܥ 16 ܠܟܘܢܝ ܐܢܬ ܡܬܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܡܢܝܢ ܕܐ ܢܫܬܡܥ ܡܢܝ ܡܬܬܝܗܒ ܐܢܬ ܠܟܘܢ ܒܫܘܬܐ ܕܢܫܬܡܥ
ܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܡܢܝܢ ܕܐ ܢܫܬܡܥ ܐܢܬ ܡܬܬܝܗܒ ܐܢܬ ܠܟܘܢ
ܒܟܠܗܝܢ ܬܘܒܬܐ ܡܬܬܝܗܒ 17 ܐܠܐ ܡܬܬ ,ܡܢܝܢܐ ܒܡܝܢܐ
ܢܬ ܒܫܘܬܐ ܐܢܬ ܡܢܝ ܒܝܕ ܡܬܬܝܗܒ ܡܢܝ ܠܐ ܡܬܬ
ܡܢܝܢ ܡܢܝ ܡܢܝܢ ܡܢ ܢܫܡܥ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܬܬ
ܡܢܝ ܠܐ ܡܬܬ ܡܢܝܢ ܢܫܬܡܥ ܡܢܝ ܠܐ ܡܬܬ 18 ܡܢܝ ܐܝܟ ܠܐܝܬ ܡܢܝ
ܡܢܝܢ ܡܢ 19 ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܬܬ ܡܬܬ ܡܢܝ ܡܬܬ
ܒܝܕ ܡܬܬ ܕܐ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢ ܡܢܝ ܡܬܬ ܡܬܬ 20 ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܬܬ ܡܬܬ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
ܡܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 21 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 22 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ 23 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
24 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ 25 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

5 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܗܝܢ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܢ 8 ܒܟܠܗܝܢ ܕܥܒܕܝܢ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 9 ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 10
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 11 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 12 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 13 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 14 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ,ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 15 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 16 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 17 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 18 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 19 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 20 ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ 21 ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ

ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܘܠܘܬ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܡܬܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܝܒܐ ܠܚܝܐ ܘܠܡܝܬܐ ܘܒܓܠܘܬܗ ܘܒܡܠܟܘܬܗ
ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܫܬܚܠܦ ܘܠܐ
ܢܫܚܬ ܐܝܟ ܕܡܠܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܪܒ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܟܝܠ
ܗܘ ܕܢܩܡ ܠܕܝܢܐ ܘܠܡܚܝܒܘܬܐ ܠܟܠ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܫܘܠܛܢܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܫܬܚܠܦ
ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ
ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ
ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ
ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ
ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ
ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ

ἐν τῷ καὶ ἡμᾶς πάντας ἡμεῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ
κόσμου τούτου κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος
τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας 3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν ποιοῦντες τὰ
θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς
καθὼς καὶ οἱ λοιποί 4 ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν
ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς 5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι
6 καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ 7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ
ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ 8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως καὶ
τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν θεοῦ τὸ δῶρον οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή τις
καυχήσῃται 10 αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς
περιπατήσωμεν 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί
οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ
χειροποιήτου 12 ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι
τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας
ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ 13 νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ
Χριστοῦ 14 αὐτὸς γὰρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα
ἕν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ
τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ
ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην 16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ
τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας
τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ 17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς
μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς 18 ὅτι δι' αὐτοῦ προσαγωγὴν ἔχομεν
οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα 19 Ἄρα οὖν οὐκέτι
ἐστὲ ξένοι καὶ παροίκοι ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ
θεοῦ 20 ἐπῳκοδομημένοι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν
ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ 21 ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ
συναρμολογουμένη αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ 22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς
συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι

(aiōnios g166)

23 (aiōnios g166)

(aiōnios g166)

7

8 בעבור אשר לא שמרתם לשמור את מצות יהוה
ואת משפטיו ואת חקותיו אשר צויתי אתכם היום
2 וזכרת את כל הדרך אשר הוליך יהוה אלהיך
אתך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך
לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו
אם לא׳ 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר
לא ידעת ולא ידעו אבתיך למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי יהוה יחיה האדם 4 שמלתך לא בלתה מעליך
ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה 5 וידעת עם
לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך
מיסרך 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו וליראה אתו 7 כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת
יצאת בבקעה ובהר 8 ארץ חטה ושעורה וגפן
ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש 9 ארץ
אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל
בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב
נחשת 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך 11 השמר
לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר
מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה
ושבת 13 ובקרך וצאנך ירבן וכסף וזהב
ירבה לך וכל אשר לך ירבה 14 ורם לבבך
ושכחת את יהוה אלהיך המוציא אתך מארץ
מצרים מבית עבדים 15 המולך בדרך הגדלה
והצמאה נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין
מים המוציא לך מים מצור החלמיש 16 המאכלך
מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען
ענתך ולנסתך להיטיב אתך באחריתך 17 ואמרת
בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה
18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך
כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתיך כיום הזה 19 והיה אם שכח
תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים
אחרים והעבדתם והשתחוית להם העדתי בכם
היום כי אבד תאבדון 20 כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא שמעתם
בקול יהוה אלהיכם

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן
לבוא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים
גדלות ובצורות בשמים 10 עם גדול ורם בני
ענקים אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק 11 ידעת היום כי יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם
והוא יכנעם לפניך והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר יהוה לך 12 אל תאמר בלבבך
בהדף יהוה אלהיך אתם מפניך לאמר
בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה הוא מורישם מפניך
13 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה
אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב 14 ודעת כי לא בצדקתך
יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת
לרשתה כי עם קשה ערף אתה 15 זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך
במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד בואכם עד המקום הזה מרים הייתם
עם יהוה 16 גם בחרב אף בחמה אף בקצף
אשר הקצפתם את יהוה אלהיכם 17 ואשליך
מידי את הלחת ואשברם לעיניכם 18 ואתנפל
לפני יהוה כראשונה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו 19 כי יגרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם ושמע יהוה אלי גם בפעם הזאת
20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו
ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא 21 ואת
חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי
ואשרף באש וכתת אותו טחון היטב עד
אשר דק כעפר ואשליכה אל הנחל הירד
מן ההר 22 ובתבערה מסה ובקברות
התאוה היתם מקצפים את יהוה 23 וגם
בשלח יהוה אתכם מקדש פארן לאמר
עלו וירשתם את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם
לו ולא שמעתם בקולו 24 ממרים הייתם
עם יהוה מיום דעתי אתכם 25 ואתנפל
לפני יהוה את הארבעים יום הארבעים
אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד
אתכם 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני
יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית
בגדלך אשר הוצאת מארץ מצרים ביד
חזקה

בי 19 כלם יבוא בתוכם ויתחברו לעשות רבלות,
ויעמדו שלשתם יחד ויעבדו את אדון אלהי השמים,
ויבנו בית לאדון אלהי ישראל ויעבדו אותו ויקרבו
לפניו מנחה ומלח ועולות לאדון אלהי ישראל
ויעשו כדת אשר נתן אדון אלהי ישראל לעולם
ויעמדו הכהנים והלוים ובני ישראל ומתנים
ומשוררים לשרתם ובני ישראל ומתנים ומשוררים
ויעשו כדת אשר נתן אדון אלהי ישראל לעולם
ויעלו מן הגולה ויבנו בית אלהים בירושלים
4 ובאנשי הארץ הם אויבי יהודה ובנימין
ויבקשו מן יהודה ובנימין ויאמרו אליהם
5 ונבנה אתכם
ויבקשו מן יהודה ובנימין ויאמרו אליהם
בי אנחנו כמוכם ונדרש אליו מימי
אסר העלה אותנו כה אל ארץ אשור
6 ובימי אחשורוש
בראשית מלכותו כתבו שטן על יושבי יהודה
וירושלים 7 ובימי ארתחשסתא כתב בשלם
ומתרדת וטבאל וכתובתה ארמית ומתרגמת
ארמית 8 רחום הנציב ושמשי הסופר כתבו אגרת
אחת על ירושלים לארתחשסתא המלך כדבר
הזה 9 אז רחום הנציב ושמשי הסופר
וכל יתר רעיהם דינאים אפרסכיים טרפלים
אפרסים ארכוים בבלים שושנכים דהיים
עילמים ויתר אשר הגלה אסנפר הגדול והיקר
ויושיבם בערי שומרון ויתר עבר הנהר
10 ועתה
אל אדוננו אל אחשורוש עבדיך אנשי עבר הנהר
ובעת כתב אגרת אליו 11 זאת העתק
אגרת אשר שלחו אליו אל ארתחשסתא המלך
עבדיך אנשי עבר הנהר ועתה 12 ידע
המלך כי היהודים אשר עלו מאתך
אלינו באו אל ירושלים בנים מרדנים
ורעים בנו את העיר ותכונן חומותיה
13 ועתה
יודע נא המלך כי אם העיר ההיא תבנה
וחומותיה יכונו לא יתנו מדה ומנה
ומלך תכלה 14 ועתה
יען אנחנו אכלים מלח היכל
ולא נכון לנו לראות ערות המלך
15 לכן
שלחנו ונודע לאדוננו המלך
בספר אבותיך ומצאת בספרי הזכרונות
ונדעת כי העיר ההיא מרדנית
ומזיקת מלכים ומדינות ומתלקחים
בתוכה מימי עולם על כן נחרבה
16 אנחנו
מודיעים המלך כי אם העיר ההיא תבנה
וחומותיה יכונו לא יהיה לך חלק
בעבר הנהר 17 אז שלח המלך
אל רחום הנציב ושמשי הסופר
ואל יתר אחיהם אשר בשמרון ואל
יתר עבר הנהר שלום וכעת 18 האגרת
אשר שלחתם אלינו נקרא
לפני ונודע מדתי 19 ומאתי
נתן טעם לבקש בימי הגדולים
ונמצא כי העיר ההיא מימי עולם
מתרדת מלכים ומדינות ומרד
ומלחמה נעשו בתוכה

20 ויאמר אל־
אברהם לאמר אל־
תירא אברהם כי
לא־ירא אלהים
אנכי׃ 21 ויאמר עוד
אל־אברהם אם־
אמת אתה אשתך
הנה־לך בן־
אחות הוא׃ 22 ויאמר
אבימלך אל־
אברהם הנה־
ארצי לפניך
בטוב בעיניך
שב׃ 23 ויאמר
אל־אברהם
אל־אמר אם־
אמר אמרתי
אם־אין יראת
אלהים
אך־אין
אמת׃ 24 ואף
גם־אמנה
אחתי
בת־אבי
היא אך
לא בת־אמי
ותהי־לי
לאשה׃ 25 והיה
כאשר
הוציאו
אלהים
אתי
מבית
אבי
ואמר
אליה
זה
חסדך
אשר
תעשי
עמדי
אל כל־
המקום
אשר
נבוא
שמה
אמרי
עמדי
הוא׃ 26 ויקח
אבימלך
צאן
ובקר
ועבדים
ושפחות
ויתן
לאברהם
וישב
לו
את
שרה
אשתו׃
27 ויאמר
אבימלך
הנה־
ארצי
לפניך
בטוב
בעיניך
שב׃ 28 ולשרה
אמר
הנה־
נתתי
אלף
כסף
אחי
הנה
הוא־
לך
כסות
עינים
לכל
אשר
אתך
ואת
כל
ונכחת׃
29 ויאמר
אבימלך
אל־
אברהם
מה־
אתה
עשה
עמנו
ומה
חטאתי
לך
כי־
הבאת
עלי
וועל
ממלכתי
חטאה
גדלה
אשר
לא
מעשים
אשר
לא
יעשו
עשית
עמדי׃
30 ויאמר
אבימלך
אל־
אברהם
מה־
ראיתה
כי־
עשית
את־
הדבר
הזה׃
31 ועתה
השבע־
לי
באלהים
הנה
אם־
תשקר
לי
ולנכדי
ולצאצאי
כחסד
אשר
עשיתי
עמך
תעשה
עמדי
ועם
הארץ
אשר
גרת
בה׃
32 ויאמר
אברהם
אנכי
אשבע׃
33 והוכח
אברהם
את־
אבימלך
על־
אודות
באר
המים
אשר
גזלו
עבדי
אבימלך׃
34 ויאמר
אבימלך
אל־
אברהם
מה־
הדברים
אשר
נצבת
המה
לבדם
ויקרא
אברהם
את־
שם־
המקום
ההוא
יהוה
יראה׃
35 ויאמר
אבימלך
אל־
אברהם
אל־
תירא
כי־
אם־
אל־
אמת
אם־
אל־
אמתך
אם־
אל־
אבדנה
אם־
אל־
אמתך
אם־
אל־
אבדנה׃
36 הנה
אם־
אל־
אמתך
אם־
אל־
אבדנה
הנה־
הוא־
לך
כסות
עינים
לכל
אשר
אתך
ואת
כל
ונכחת׃
37 ויתפלל
אברהם
אל־
האלהים
וירפא
אלהים
את־
אבימלך
ואת־
אשתו
ואת־
שפחותיו
וילדו
ילדים
כי־
עצר
עצר
אלהים
בעד
כל־
רחם
לבית
אבימלך
דבר
שרה
אשת
אברהם׃
38 ויהוה

ܗܠܝܢ ܕܩܪܝܢܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܝܢ ܠܐ 39 ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܕܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܫܡܝܐ ܬܪܝܢ

9 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܫܬܩܠܝܢ ܗܪܝܢ ܐܢܐ ܕܐܡܪܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬܝܢ
ܗܪܗܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ 2 ܕܫܪܝܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܙܝܢ ܠܗ ܒܚܝܠܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܚܝܠܐ ܕܡܢܐ ܐܬܐ ܒܚܝܠܐ 3 ܘܠܐ ܡܠܐ ܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ
ܡܬܡܠܝܢ 4 ܐܡܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܒܗ ܡܕܡܐ
ܕܡܫܬܡܥ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒ
ܡܫܬܡܥ ܡܕܡܐ 5 ܕܡܠܠܬܐ ܡܢܐ ܡܫܬܡܥܢܐ ܕܡܠܠܬܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܠܒ ܠܒ ܡܠܐ ,ܡܠܟܘܬܐ ܐܡܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ,ܡܠܟܐ
ܠܒܐ ܒܗ ܡܕܡ ܡܢ 6 (aiōn g165) ܒܟܠ ܒܟܠܗ ܠܒܠܒ ܒܐܝܕܐ
ܠܡܫܬܡ ܒܗ ܡܫܬܡ ܐܢܐ ܡܕܡ ܡܢ ܡܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܠܡ ܡܫܠܡ
ܕܡܝܬܐ ܠܘܬ ܡܬܝ ܒܗ ܠܐ ܡܫܬܡ 7 ܠܡܫܬܡ ܡܫܬܡ
ܡܫܬܡ ܐܢܐ ܡܕܡ ܡܢ ܡܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟ ܕܡܢ ܡܕܡ ܡܢ ܡܠܐ 8
ܡܢ ܡܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢ ܡܫܬܡ ܡܫܬܡ ܕܡܢ ܡܕܡ ܡܢ ܡܠܐ ܕܡܢ
ܡܫܬܡ ܐܢܐ ܕܡܠܠܬܐ 9 ܕܡܝܬ ܒܡܫܝܚܐ ܕܡܠܠܬܐ ܕܡܢ
ܠܐ 10 ܡܫܬ ܡܢ ܡܕܡܢ ܡܫܬ ܡܢ ܡܕܡܢ ܡܢ ܡܫܬ
ܡܢ ܡܫܬܡ ܡܕܡ ܡܢ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ ܡܕ
ܡܫܬ ܡܢ ܡܕܡ 11 ܡܫܬܡܫܬ ܡܢ ܡܕܡ
,ܡܢ ܡܠܐ ܡܫܬܡ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫ
ܐܢܐ ܐܡܪܬܐ 12 ܡܫܬ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܫܬ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 13 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 14 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 15 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
,ܡܢ ܡܢ ܡܢ 16 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ,ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ,ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 17 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 18 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

הנה אני שולח אתכם כצאן בין זאבים 19 והיה כאשר יסגירו אתכם
אל תדאגו איך תדברו ומה תדברו 20 כי לא אתם תדברו
כי אם רוח אביכם תדבר בתוכם 21 ויסגיר אח את אחיו למות
ואב את בנו ויקמו בנים באבותיהם והמיתו אותם 22 ותהיו שנואים
לכל בגלל שמי אך הנושא עד הסוף הוא יינצל 23 וכאשר יגרשו אתכם
מעיר אחת לעיר אחרת ברחו אל תתיאשו, כי אמן אומר לכם
לא תגמרו את ערי ישראל עד בוא בן האדם 24 אין תלמיד
גדול מרבו ואין עבד גדול מאדונו 25 די לתלמיד להיות כרבו
ולעבד כאדונו אם בעל הבית נקרא בעל זבוב כמה יותר
אנשי ביתו 26 אל תיראו אותם כי אין דבר נסתר
שלא יגלה ואין דבר חבוי שלא יודע 27 מה שאני אומר לכם בחשך
אמרו באור ומה שלחש באוזן הכריזו על גגות 28 ואל תיראו
מהרוצחים את הגוף אך לא יוכלו להרוג את הנשמה אלא
יראו לפניו מי יכול להרוג את הנשמה ואת הגוף בגיהנם 29 הלא
שני דרורים נמכרים בפרוטה אחת ואף אחד
מהם לא יפול לארץ בלי רצון אביכם 30 ואתם
אפילו שערות ראשכם כולן ספורות 31 לכן אל
תיראו, אתם יותר יקרים מדרורים רבים 32 לכן כל
מי שיודה בי לפני בני אדם אודה בו לפני אבי
שבשמים 33 ומי שיכחיש אותי לפני בני אדם אכחיש אותו
לפני אבי שבשמים

10

אל תחשבו שבאתי להביא שלום לארץ, לא באתי להביא
שלום אלא חרב 2 כי באתי לעורר ריב בין בן לאביו
ובת לאמה ובכלה לחמותה 3 ואויבי האדם יהיו

אמר אליהם בעמוד הפקודים אשר אל אהרן ואל
אלעזר בני נדב 4 ובאבידהוא אל אמלא מאוהל
מועד בני נדבה 5 בעמדם לפני אהל מועד עם אשר
יקרבו אבינם ואל אהרן 6 ויאמר אשר לקח מתוך בני ישראל
אל תטמאו את אחיכם לפני יהוה אשר הוצא את אבינם
אל תצאו מפתח אהל מועד 7 אשר לבשמן משחת אלהיכם
אל תמותו ולעל כל העדה יקצף 8 (Abyssos g12) ואחיכם כל בית ישראל
יבכו את השרפה אשר שרף יהוה, מ, ואיש מלבדו אל תצאו
מפתח אהל מועד כי שמן משחת אלהיכם עליכם 9 ויעשו כדבר משה
אל 10 ויאמר יהוה אל אהרן לאמר 11 ואת בני ישראל תורו את כל אשר
דבר יהוה אליהם ביד משה 12 ויאמר יהוה אל אהרן לאמר
קחו את המנחה אשר נותרה מאשי יהוה ואכלוה מצות
אצל המזבח כי קדש קדשים הוא 13 ואכלתם אתה במקום קדש
אשר 14 כי חזה הניפה נתנו אתם ובניך אתך
מזבחים אשר הם בחלק מאשי יהוה כי כן צויתי 15 ושוק
הרימה ואת חזה הנפה יאכלו במקום טהור אתה ובניך ובתך
אתך כי לחק עולם נתנים מאת בני ישראל 16 ואת
שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף הוא ויקצף
על אלעזר ואיתמר בני אהרן הנותרים לאמר 17 מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן
אתה לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה 18 הן לא הובא
את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי
אל אהרן גם אתה אל 19 ויאמר אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אלי כאלה
ואכל חטאת היום הטיב בעיני יהוה 20 ויהי כשמע משה
אל

11 אלה הם המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלוך מלך לבני ישראל׃ 2 ויבא יעקב
אל־אדני שעיר בדרך אשר הלך אביו בארץ
כנען׃ 3 אלה תולדות עשו אבי אדום בהר
שעיר׃ 4 ויעש אדם את־חוה אשתו בהולדו
אתו׃ 5 ויהי בנו יעוש ויעלם וקרח׃
6 אלה תולדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה
שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער
את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו
ויביאו יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם׃
7 וישראל אהב את־יוסף מכל בניו כי־בן־
זקנים הוא ועשה לו כתנת פסים׃ 8 וראו
אחיו כי־אתו יאהב אביהם מכל־אחיו
וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃
9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי׃ 10 ויספר אל־אביו ואל־
אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא
אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃
11 ויקנאו־בו אחיו והאביו שמר את־
הדבר׃ 12 והאחים הלכו לרעות את־
צאן אביהם בשכם׃ 13 ויאמר ישראל
אל־יוסף הלא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
14 ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום
אחיך ואת־שלום הצאן והשב־לי דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃
15 ומצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃
16 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־
נא לי איפה הם רעים׃ 17 ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתינה ויבקש יוסף אחיו ויבא אחריהם
דתינה׃

18 ܗܘܢܐ ܡܬܪܚܡܢܐ ܡܢܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܠܗ ܐܝܬܝܗܒ ܠܗ ܐܝܬܝܗܒ
ܠܝܬܝܗ ܐܝܬܝܗ 19 ܘܠܟܠ ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ ܡܢ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܡܐ
ܟܠܗ ܐܝܬ ܥܡܐ 20 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܡܢܝܢ ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܟܠܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܒܥܒܕܘܗܝ ܕܢܬܠ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܝܬ ܕܡܠܟ ܒܗ 21 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܝܢ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܡܢ ,ܐܡܪ 22 ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܡܬܠ ܕܢܬܠ ܠܗ ܕܐܝܬ
ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝܠܝ ܠܗ ܕܡܠܟܘܬ ܡܫܘܠܛܢܐ ܡܫܘܠܛܢܐ
ܒܪܐ ܕܫܘܠܛܢܐܝܬ ܡܢ ܕܟܠܗ ܒܗ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝ ܡܠܟܐ
ܫܘܠܛܢܐ ܒܐܪܥܐ ܡܢ ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܝܬ ܠܗ 23 ܥܒܕܘܗܝ ܫܘܢ ܒܗ ܕܠܐ
ܕܡܠܟ ܒܝ ܥܡܐ ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܒܗ ܒܫܡܝܐ ܡܫܘܠܛܢܐ
ܕܝܢ ܫܘܢ ܕܟܠ ܢܬܠ ܫܘܢ ܒܝ ܠܗ 24 ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܦܠܘ
ܕܟܠ ܕܟܠ ܫܘܢ ܫܡܝܐ ܡܢܝܢ ܕܢܬܠ ܫܘܢ ܕܥܒܕܘܗܝ ܡܢ
ܕܐ 25 ܕܡܢܝܢ ܕܟܠ ܫܘܢ ܕܫܡܝܐ ܠܗ ܡܢ ܡܢܝ ܕܟܠ
ܡܢܝܢ ܕܡܡܟ ܕܐ ܕܡ ܕܐܝܢ ܡܢ ܕܫܬܘܕܥ ܒܝ ܕܐ
ܠܝܫܘܥܐ ܫܡܝ ܠܡܢ ܐܝܬ ܒܗ ܕܐ ܫܘܢܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢܝ
ܕܐ ܠܝܫܘܥ ܡܢ ܡܢܝܢ 26 ܕܟܬܝܒ ܕܐܠܗ ܠܝܫܘܥ ܕܟܬܝ
ܕܐܠ ܩܕܡܝܐ ܕܩܕܝܫ ܡܢ 5 ܒܗ ܕܫܡܝܐ ܬܫܡܫ ܕܟܬܝ
ܒܗ ,ܫܡܐ ܒܗ ,ܡ ܕܩܕܝܫ ܡܢ ܕܡܐ ܕܩܕܝܫ ܡܢܝܢ 27 ܒܩܕܝܫ
ܕܟܬܝܒܐ ܒܝ ܡܢܝܢ 28 ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܝ ܫܡܥܬ ܕܟ
ܕܫܡܝܐ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ
ܕܐܝ 30 ܡܢܝܢ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝ ܕܟܬ ܐܝ ܕܐ 29
ܒܗ ܕܫܡܝ ܡܢܝܢ ܕܫܡܝ ܕܐ ܡܢ ܕܐ ܒܗ ܐܝ
ܡܢ ܡܢܝܢ ܕܫܡܝ ܕܐ ܠܗ ܡܢ ܕܐ ܒܗ ܕܐ
ܕܐ ܕܫܡܝ ܕܐ ܠܗ ܡܢ ܕܐ ܒܗ 31
ܕܐ ܕܐ ܕܐ 32 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
33 (eleēsē g1653) ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ

ܡܬܝܢ ܕܢܦܠ ܒܝܢ 34 ܐܦܠܘ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܐ, ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ
ܠܐ ܫܡܥܘ ܡܢܘ ܐܢܘܢ 35 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܢܘ ܐܢܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܐܠܦ ܫܢܝܢ ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܡܢܘ ܐܢܐ 36 ܡܢܘ ܫܢܬ ܕܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ (aiōn g165)

12 ܕܐܝܟ ܡܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟܘܢ ܡܪܝ ܕܒܝܬܐ, ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܫܪܝܪܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܬܝܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܕܐܬܝܠ ܠܟܘܢ 2 ܘܫܠܝܠܝܢ ܕܫܪܝܪܐ
ܕܫܪܝܪܐ ܕܡܢ ܕܐܬܝܠ ܠܟܘܢ ܘܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܢ ܕܫܡܝܐ ܕܥܒܝܕ ܠܟܘܢܝܢ ܘܠܟܘܢܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܐܝܟܢ 3 (aiōn g165) ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܠ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ
ܕܡܢ ܕܐܬܝܠ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܕܐܬܝܠ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܕܐܬܝܠ
ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܕܐܬܝܠ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܡܢ

ܗܘܝܐ ܕܚܙܝܐܝܠ ܡܠܐ ܕܚܙܝܘܗܝ ܠܘܬ ܟܠ ܕܥܒܕܘ ܠܘܬ ܡܠܟܐ
ܕܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܫܘܡܐ ܡܠܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܝܠܝܐ ܟܕܐ ܡܠܐ ܕܡܢ
ܡܠܐ ܕܡܫܬܥܐ ܒܠܚ ܕܡܫܬܥܐ ܒܝܢ ܚܙܝܐ ܡܠܐ 17 ܕܥܒܕܘ
ܕܡ 18 ܕܡܠܐ ܕܡܫܬܥ ܥܡ ܕܡܬܚ ܕܝܢܝܐ ܠܗ ܠܡܚܙܐ
ܡܠܐ 19 ܕܝܢ ܕܡܠܐ ܥܠܝܗ ܠܗ ܕܡܬܚ ܠܗ ܕܡܬܚ ܕܡܬܚ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܡܝܢ ܕܡܢ ܡܠܐ ܒܝܢ ܕܥܒܕܘ ܡܬܚ ܕܡܢ
ܕܝܢ ܡܠܐ ܕܡܥܒܕ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܡ ܕܡ ܕܝܢ ܡܢ ܡܬܚ
ܕܡ ,ܡܬܚܠܡ ܡܬܝܢܝܢ ܕܡ ܕܡ 20 ܕܡܠܐ ܡܢܐ ܡܝܢ
ܡܢܐ ܕܝܢܝ ܕܝܢܝ ܠܝ ܡܢ ܕܡ ,ܡܬܥܡ ܕܡ ܕ
ܕܡܬܥܠ ܡܢܡܝ ܕܡܠܐ ܕܡܬܚ ܕܡܬܚ 21 ܠܐ ܕܝܢܝ ܕܡܬܚ
ܕܡܬܚ

13 ܠܘ ܡܢ ܡܥܠܝܢ ܕܝܢܝ ܕܡܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܡܥܠܝܢ ܕܝܢ
ܕܡ ܕܡܬܡܝ ܕܝܢ ܡܥܠܝܢ ܡܠܐ ܡܢ ܡܠܐ ܕܡ ܕܡ ܕܝܢ
ܠܡܠ ܕܝܢ ܠܡܠ ܠܡܠ ܡܠ ܡܢ 2 ܕܡ ܡܬܝ ܡܢ ܡܠܐ
ܕܡܢ ܕܝܢ ܕܡܠܡܠ ܡܬܝ ܡܠ ܡܢ ܡܢ ܡܠܐ ܕܝܢ
ܕܡ ܕܡܥܠ ܡܠܐ ܕܡ ܕܝܢ ܕܡܠ ܕܝܢ ܡܢ ܕ 3 ܕܝܢ
ܕܡܬܥܡܢ ܕܡ ܕܝܢ ܕܡ ܕܝܢ ܕܡ ܡܠ ܕܝܢ ܕ ܡܢ ܡܠ
ܕ ܕܡ ܕܡ ܕ ܕ ܕ

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܪܝܟ ܗܘ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ 10 ܡܢܐ ܗܘܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܡܢܝܢ ܕܡܫܬܠܛܢ ܒܗܘܢ ܕܟܠܗ
ܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܝܐ ܒܕܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܕܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ
ܐܡܝܢ 11 ܘܐܡܪܬܝ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܕܠܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܬܠܬܐ ܠܨܠܡܐ
ܕܫܠܡ ܒܫܘܠܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܩܝܡ ܕܥܒܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ
ܘܡܥܝܢܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܒܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܡܫܬܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܘܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܬܚܬܝܗ ܡܝܐ ܘܢܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܚܪܒܝܢ
ܡܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ 12 ܠܡܢܝ ܕܐܬܐ ܡܢܝ ܕܟܝ ܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 13 ܘܐܡܪܬܝ ܠܗܘܢ
ܕܡܢ ܕܠܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܬܠܬܐ ܠܨܠܡܐ ܕܫܠܡ ܒܫܘܠܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ
ܕܚܝ ܘܩܝܡ ܕܥܒܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܡܬܚܬܝܗ ܡܝܐ ܘܢܗܪܐ 14 ܐܠܗ ܠܡܥܒܕ, ܠܚܝ ܥܒܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ

14 ܗܘܐ ܕܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܩܝܡ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 2 ܐܬܐܡܪܘ ܠܗ ܠܬܠܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܠܛܢܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ 3 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܠܐ
ܢܣܓܕܘܢ ܠܬܠܬܐ ܠܨܠܡܐ ܕܫܠܡ ܒܫܘܠܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܩܝܡ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܕܠܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܬܠܬܐ ܠܨܠܡܐ ܕܫܠܡ ܒܫܘܠܐ
ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 4 ܡܢܘ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ
ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ
ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ

לא אחרים לא יבוא אל בארץ אל לעם 12 בדרך לא אשר
בה נשבע אבותם לתת אותם לזרעם 13 לא תחנה בדרך אל
14 אשר לא ידעתם הלוא הם גויים רבים ועצומים מפניכם
כי יוסיפו ימיך ויוסיפו ימי בניך על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לתת להם כל הדברים אלה אשר אמרתי
15 אתך הנה אנכי שלח לפניך מלאך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי 16 השמר מפניו ושמע בקולו
אל תמר בו כי לא ישא לפשעיכם כי שמי בקרבו 17 כי אם
שמוע תשמע בקולו ועשית כל אשר אדבר אליך
ואיבתי את איביך וצרתי את צריך 18 כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי
והיבוסי 19 לא אכרתם להם ולאלהיהם ברית
אל יישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי כי תעבד
את אלהיהם כי יהיה לך למוקש 20 ויאמר אליהם משה
אם בחרתם אתם אם לא בחרתם לכם היום את מי
תעבדו אם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם
ואני וביתי נעבד את יהוה 21 ויענו העם ויאמרו
חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים
22 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבתינו
מארץ מצרים מבית עבדים אשר עשה לעיני הגדלות
האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים
אשר עברנו בקרבם 23 ויגרש יהוה את כל העמים
האלה מלפנינו גם את האמרי יושב הארץ מפנינו
אנחנו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו
15 ויאמר יהוה אל משה עוד אמר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו
מזובו הוא טמא הוא 2 זאת תהיה טמאתו בזובו
מרר בשרו את זובו הוא טמאתו 3 כל הימים אשר
יהיה זובו בו טמא הוא כבשר בשרו את זובו הוא
טמאתו 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב כל הכלי
אשר ישב עליו הזב יטמא 5 והאיש אשר יגע
במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
6 והישב אשר ישב על הכלי אשר ישב עליו הזב
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 7 והבשר זב
אשר יגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

אמרו אל אחיו מדוע אתם מתמהמהים 8 ואנחנו
נעלה מהרה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם
הטפנו 9 ערבנו אנכי מידי תבקשנו אם לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים
אם לא הקיצותי עתה שבנו זה פעמים 10 כי לולא
התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים 11 ואתם
קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים 12 וכסף
משנה קחו בידכם והשיבו בידכם את הכסף המושב
בפי אולי מטעות הוא 13 וגם אחיכם קחו והקומו שובו
אל האיש 14 ואל שדי יתן אתכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את אחיכם ואת בנימין ואני כאשר שכלתי
שכלתי 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה
הכסף יקחו בידם ואת בנימין יקחו וקומו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף 16 וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר
אל אשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח
והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים 17 ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויביא האנשים הבית 18 וייראו האנשים
כי הובאו הבית ויאמרו על דבר הכסף אשר הושב
באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים לסבב עלינו
ולהפיל עלינו לקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו 19 ויגשו
אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית
ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל
ויהי כבאנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה
כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו
בידנו 21 וגם לקחנו בידנו כסף אחר לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו בידנו ונשיבהו בידנו
גם הוא 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו בידנו 23 ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמן בתוך
אמתחתיכם הכסף היה אלי ויוצא אתם שמעון 24 ויביא האיש
אתם בית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם

16 Now Korah, the son of Izhar, son of Kohath, son of Levi,
took men and rebelled against Moses. With him were Dathan and
Abiram, sons of Eliab, and On, son of Peleth, descendants of
2 Reuben. They rebelled against Moses and were joined by two
hundred and fifty men from the community, all of them
well-known leaders. 3 They united against Moses and Aaron
and said to them, "You have gone too far! The whole
community is holy, every one of them, and the Lord is
among them. So why do you set yourselves above the Lord's
4 assembly?" When Moses heard this, he fell on his face.
Then he said to Korah and his entire company, "Tomorrow
morning the Lord will show who belongs to him and who is
5 holy. He will let that person come near to him. Yes,
Korah and your company, you are to do this: Take your
6 censers, Korah and your company, and put fire in them and
put incense on them before the Lord tomorrow. The man
7 he chooses will be the holy one. You Levites are
rebellious!" Then Moses said to Korah, "Now listen, you
Levites! 8 Is it not enough for you that the God of Israel
has set you apart from the rest of the community so that
you can work in the Lord's Tabernacle and stand before
9 the community to serve them? Yes, he has given you
Levites this honor, but now you want the priesthood, too!

10 ܐܝܟܐ ܕܐܡܪܬ ܠܢ ܡܪܝܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪܬ ܠܢ
ܠܡܬܝܡܝܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪܬ ܠܢ 11 ܕܐܠܗܝܬܐ ܕܝܠܢ ܗܘܐ
ܕܡܬܟܢܝܢ ܒܗܘܢ ܕܐܡܪܬ ܠܢ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪܬ ܠܢ ܒܗܘܢ
ܕܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܡܪܬ ܠܢ 12 ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
13 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ,ܒܗܝܡܬܐ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ
14 ,ܠܡܢܐ ܡܢܐ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ 15 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ
ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ 16 ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ 17 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܢ 18 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܢ

26 (g166)

27 (aiōnios g166)

(aiōn g165)

ᚺᚩᚱᚪᚾᚷᚪᚾ

1 ᚠᚩᚱᚩᚠ ᚹᚩᚱᚦ ᚩᚠ ᚱᚩᚷᚪᚾ ᚪᚾᚷᚪᚾ ᚱᚩᚷᚪᚾᚪ ᚹᚩᚱᚦᚪᚾ
ᚱᚩᚷᚪᚾᚪ ᚹᚩᚱᚦᚪᚾ ᚠᚩᚱᚩᚠᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚷᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **2** ᚱᚩᚱ ᚠᚩᚱᚩᚱᚩᚱᚩ
ᚩᚠᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚹᚩᚱᚦᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **3** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **4** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **5** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **6** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **7** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **8** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **9** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **10** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **11** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **12** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **13** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **14** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **15** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **16** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **17** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ
ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ **18** ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ ᚱᚩᚱᚪᚾᚪ

ܗܘܝܬܐ ܕܝܠܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܝ ܒܗ ܟܠܗ ܫܠܝܡܘܬܐ 19 ܘܠܡܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܠܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܕܫܡܐ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܐܝܬܝܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܡܛܠ ܗܢܐ ܕܐܬܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 20 ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ

ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܡܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ

6 ܗܘܝܢ ܡܢ ܬܡܢܐ ܕܐܝܟ ܒܪܐ ܒܪܐܐ ܕܐܒܗܬܢ ܕܐܡܬܝܢܘܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܕܪ ܠܟܘܢ ܐܦܝܠܘ ܠܒܪ ܡܢ 7 ܠܐ ܐܦܠܐ ܡܫܬܕܪ ܠܟܘܢ
ܡܢ ܟܠ ܕܐܬܐ ܠܡܫܬܕܪܘܬܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܒ ,ܡܐܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܡܫܬܕܪܘܬܐ ܕܐܝ ܠܐ ܢܬܒ ܕܐܝ 8 ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ
ܡܫܬܕܪ ܕܐܝܟ ܒܪܐ ܕܐܝ ܢܢ ܕܡܫܬܕܪ ܕܐܝ ܠܐ ܢܬܒ ܕܐܝ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ 9 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ

4 ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܝ ܠܟܘܢ ܐܚܝܢ ܘܐܚܘܬܝ ܕܝܠܝ ܕܐܬܝܢܝܢ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܩܘܡ
ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܢܬܚܝܘܢ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘ 2 ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܝܡܐ ܒܟܠ
ܥܒܝܕܬܐ ܕܛܒܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܥܝܢܐ ܐܦܠܘ ܠܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘ 3 ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܥܒܝܕܬ ܠܟܘܢ ܐܦܠܘ ܠܐ ܒܫܡܝܐ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܦܠܘ ܠܐ ܒܫܡܝܐ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ 4 ܠܟܘܢ ܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܛܒܘܬܐ

הלוים הנה חלקו נתן אתם הנשיאים, אשר בירושלם
מאתים שמונה עשרה 18 אלפים ומאה ומאתים איש: וגם
הנה אחים לבית אבותם: 19 ואחרי אלה בא אל
הלשכות אשר בבית אלהים לבית אלהים אל נתנאל
אל מלכיה מן הסופרים לפני המלך אשר בלשכת
אל אלעזר 20 ומעשיה בן אמציה בן חלקיה
אל אלעזר מאתים ואלפים ושבע מאות ושלשים
אל אלעזר אלפים ומאה ומאתים ומאה ומאתים
אל אלעזר אלפים ומאה ומאתים ומאה ומאתים

5 ואל אלעזר בנו אמציה אלעזר בנו אלעזר בנו אלעזר
אל אבות אבותם ראשי אבות אל אלעזר אלעזר
אל אלעזר בן אלה אל אלעזר בנו אלעזר 2 ,מבית אלעזר
אל אלעזר אל אלעזר אל אלעזר אל אלעזר אל

אלוהים לשרתו לעולם 12 כי לא יוכל לבוז לבני אדם
לבלבה ופרח 13 לבושו יהי אלוהי יהי מעולם, לבשוה מי
מעולה

6 מזמור אשר מזמור דוד אל אדם לו יהוה חמר אמת, ובני
מרבה ומרעה אדם בדבר אל 2 אמר לי בדבר אדם ומרעה
לעולם אמר אל יהוה מלך מרבה מלך מלכי מלכים ומרעה
לבבו ובמרבה אל מרבה מלך מלכי מלכים לבבו מרבה אדם
בדבר 3 אל בדבר אדם ולמלכים ומשל עד
ומרבה ומרבה אל אדם 4 אדם אשר מלכים ומלך
אל ומלכים לאדם אל אדם לבבו ומרבה 5 מלכים
אדם מלכים אל מלכים ומרבה לבבו מלכים ומרבה אל
אדם אל 6 ,מזמור אדם אל מלכים ומרבה אדם אל אדם
אל 7 אל מלכים אל ומרבה מלכים ומרבה ,מזמור חמר
ומרבה אל אל אל אדם ומרבה לבבו ומרבה אל אל אל
לבבו אל אדם אל מלכים אל אדם אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

13 Now when the wall was built, and I had set up the doors,
and the porters and the singers and the Levites were appointed,
2 I commanded my brother Hanani, and Hananiah the ruler of the palace,
over Jerusalem, for he was a faithful man and feared God more than many.
3 And I said to them, Let not the gates of Jerusalem be opened until the sun is hot;
and while they still stand by, let them shut the doors and bar them:
and appoint watches of the inhabitants of Jerusalem, every one in his watch,
and every one to be over against his house. 4 Now the city was wide and great:
but the people were few therein, and the houses were not builded.
5 And my God put into my heart to gather together the nobles, and the rulers,
and the people, that they might be reckoned by genealogies. And I found a book of the genealogy
of them which came up at the first, and there I found written therein,
6 These are the children of the province, that went up out of the captivity of those
captives, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away, and came again
unto Jerusalem and unto Judah, every one unto his city; 7 Which came with Zerubbabel,
Jeshua, Nehemiah, Azariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilshan,
Mispereth, Bigvai, Nehum, Baanah. The number, I say, of the men of the people
of Israel: 8 The children of Parosh, two thousand
an hundred and seven and twenty. 9 The children of Shephatiah, three
hundred and seventy and two. 10 The children of Arah, six hundred
and fifty and two. 11 The children of Pahath-moab, of the children of Jeshua and Joab,
two thousand and eighteen hundred. 12 The children of Elam, one thousand
two hundred and fifty and four. 13 The children of Zattu, eight
hundred and forty and five. The children of Zaccai, seven
hundred and sixty. 14 The children of Bani, six hundred
and forty and eight. 15 The children of Binnui, six hundred
and forty and eight. 16 The children of Bebai, six hundred
and twenty and eight. 17 The children of Azgad, two thousand
three hundred and twenty and two. 18 The children of Adonikam, six hundred
three score and six. 19 The children of Bigvai, two thousand
three score and seven. 20 The children of Adin, six hundred
and fifty and five. 21 The children of Ater of Hezekiah, ninety
and eight. 22 The children of Hashum, three hundred
and twenty and eight. 23 The children of Bezai, three hundred
and twenty and four. 24 The children of Hariph, one hundred
and twelve. 25 The children of Gibeon, ninety
and five. 26 The men of Bethlehem and Netophah, one hundred
and fourscore and eight. 27 The men of Anathoth, one hundred
and eight and twenty. 28 The men of Beth-azmaveth, forty
and two. 29 The men of Kiriath-jearim, Chephirah, and Beeroth, seven
hundred and forty and three. 30 The men of Ramah and Geba, six hundred
and twenty and one. 31 The men of Michmas, one hundred
and twenty and two. 32 The men of Bethel and Ai, one hundred
and twenty and three. 33 The men of the other Nebo, fifty
and two. 34 The children of the other Elam, one thousand
two hundred and fifty and four. 35 The children of Harim, three
hundred and twenty. 36 The children of Jericho, three hundred
and forty and five. 37 The children of Lod, Hadid, and Ono, seven
hundred and twenty and one. 38 The children of Senaah, three thousand
nine hundred and thirty.

7 So the wall was built, and I had hung the doors, and the porters and the
singers and the Levites were appointed, 2 That I gave my brother Hanani charge over
Jerusalem: for he was a faithful man, and feared God above many.
3 And I said unto them, Let not the gates of Jerusalem be open
until the sun be hot: while they yet stand by, let them shut the doors, and bar them:
and appoint watches of the inhabitants of Jerusalem, every one in his watch,
and every one to be over against his house. 4 Now the city was wide and large:
but the people were few therein, and the houses were not builded.
5 And my God put into my heart to gather together the nobles, and the rulers,
and the people, that they might be reckoned by genealogy. And I found a book of the genealogy
of them which came up at first, and there found I written therein,
6 These are the children of the province, that went up out of the captivity of the
captives, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away, and came again
unto Jerusalem and unto Judah, every one unto his city; 7 Which came with Zerubbabel,
Jeshua, Nehemiah, Azariah, Raamah, Nahamani, Mordecai, Bilshan,
Mispereth, Bigvai, Rehum, Baanah. The number, I say, of the men of the people
of Israel: 8 The children of Parosh, two thousand
an hundred and seven and twenty. 9 The children of Shephatiah, three
hundred and seventy and two. 10 The children of Arah, six hundred
and fifty and two. 11 The children of Pahath-moab, of the children of Jeshua and Joab,
two thousand and eighteen hundred. 12 The children of Elam, one thousand
two hundred and fifty and four. 13 The children of Zattu, eight
hundred and forty and five. The children of Zaccai, seven
hundred and sixty. 14 The children of Bani, six hundred
and forty and eight. 15 The children of Binnui, six hundred
and forty and eight. 16 The children of Bebai, six hundred
and twenty and eight. 17 The children of Azgad, two thousand
three hundred and twenty and two. 18 The children of Adonikam, six hundred
three score and six. 19 The children of Bigvai, two thousand
three score and seven. 20 The children of Adin, six hundred
and fifty and five. 21 The children of Ater of Hezekiah, ninety
and eight. 22 The children of Hashum, three hundred
and twenty and eight. 23 The children of Bezai, three hundred
and twenty and four. 24 The children of Hariph, one hundred
and twelve. 25 The children of Gibeon, ninety
and five. 26 The men of Bethlehem and Netophah, one hundred
and fourscore and eight. 27 The men of Anathoth, one hundred
and eight and twenty. 28 The men of Beth-azmaveth, forty
and two. 29 The men of Kiriath-jearim, Chephirah, and Beeroth, seven
hundred and forty and three. 30 The men of Ramah and Geba, six hundred
and twenty and one. 31 The men of Michmas, one hundred
and twenty and two. 32 The men of Bethel and Ai, one hundred
and twenty and three. 33 The men of the other Nebo, fifty
and two. 34 The children of the other Elam, one thousand
two hundred and fifty and four. 35 The children of Harim, three
hundred and twenty. 36 The children of Jericho, three hundred
and forty and five. 37 The children of Lod, Hadid, and Ono, seven
hundred and twenty and one. 38 The children of Senaah, three thousand
nine hundred and thirty.

ملحد مدحدهم كل منحد ابحدا كد ٥٥٥٥ كحمحد كلا كلحد
كهمهكد كحمحد كلا كلمد كلحد ابحد ٥٥ حدحد 14
كلحدد كلحمحد كلا كلمد كهمهد ,٥ كحدحدد كلحمحدا
كحد ٥٥ كحم ٥ ٥٥٥ كحدهد ٥٥٥٥٥ كل ٥٥٥ كحمحدا
ابحدحد كل حدهد ابحد ٥٥ ٥٥ ٥٥ 15 ٥٥٥
ابحد كحد 16 كملد ٥٥ ٥٥ كحلحد كحلحد كهمد ٥٥ كلمد
حدد كلحد همد ٥٥ كمهم ابحدحد ٥٥ كهمهد ,همد كحدد
ابحدا كمد همد همد كلد 17 كمهم كهمهكد ٥٥ همد
حدد ٥٥٥ كحمد كحدم كملد ,٥٥٥٥ كمد همد ٥٥٥ كحد ٥٥
ابحمد همد ابحد حد ٥٥ 18 كلد ابحدد كحدم كهمد كحمحد
كل ,٥٥٥٥ همد كهمهكدحد ٥٥ كهمهكدحد ٥٥ كمحدهد كل
كهمهكدحد كل حد همد كحدم همد كل ابحد كهمهكد 19 ٥٥٥٥
,٥٥٥٥ كلمد ٥٥٥٥٥

31 בחדרי לא יבוא איש לבית אלהים בגדי לא יבוא בגדי אלהים
ולא יעשו בגדי בוץ כי אם לבד לא לבד מה לבשו בשעת בואם אל
בית יהוה אלהיו 32 ואם בבואם בחצרות הבית אל בית יהוה
ואל אלהיו לא יעלו בגדי בוץ אשר יעבדו בהם כי הם קדשים
הם ובגדים אחרים יקחו אל בגדי העם לבד 33 ואחר יגשו אל
אשר לעם לבד 34 ואל אשר יגשו אל בגדי הבוץ אל אשר
לבד אל אשר לבד אל אשר לבד אל אשר לבד אל אשר לבד אל
אשר

ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܡܬܚܙܝܬ ܠܢ ܗܠܝܢ ܡܢܘ ܐܢܬ ܗܘܝܬ ܠܡܢܐ
ܕܢܦܠܘܢ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠܗ ܐܦܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܒܢܝ
ܐܢܫܐ ܕܫܪܝܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܢܐ 7 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܡܢܘ
ܐܝܟܢܐ ܢܬܠܬ ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܢܬܠܬ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ
ܠܡܢܐ ܕܢܬܠܬ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ ܠܡܢܐ ܕܢܬܠܬ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ 8
ܠܡܢܐ ܕܢܬܠܬ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ ܠܡܢܐ ܕܢܬܠܬ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܡܪ

לא הלשון הזה הוא מדבר אל כל בני אדם
ולא אל בני אדם לבד כי אם אל בני אלהים
27 אשר בא אל בני אדם ,וגם אל בני אדם
אשר נולדו מבני אדם אשר בא אל בני אדם
ואם הם אל בני אדם אשר אלהים הוא מדבר
אל בני אדם לבד הנה הם בני אדם לבד הם
26 אבל אם בני אדם הוא אל בני אדם הם
אם לא הוא אל בני אדם הוא מדבר אל בני
אדם אשר לא בני אדם אשר אלהים הוא מדבר
אל בני אדם אשר בא אל בני אדם ,וגם אל
בני אדם אשר בא אל בני אדם אשר נולדו
לא הלשון הזה הוא מדבר אל בני אדם אשר

10 כי אם אל בני אדם הוא מדבר אשר אל בני אדם
אשר אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם
2 ובני אדם הוא אל בני אדם הוא אל בני אדם
אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם אשר
3 אבל אם אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם
אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם אשר
4 אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם אשר
אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם אשר
אל בני אדם הוא מדבר אל בני אדם אשר

11 אחרים כי הרבה הם אשר הקימו ספרים
לספר את המעשים אשר בינינו כאשר מסרו לנו
2 אנשים אשר היו מראשית ומשרתי הדבר
הוטב גם אלי אחרי אשר חקרתי הכל מראש
לכתב אליך אדוני תאופילוס לדעת את האמת
אשר בה נלמדת אמרי אלוהים אשר לימדת
3 אמרי אלוהים אשר לימדו אנשים אשר
בארץ יהודה ואשר נלמדו מפי אנשים אחרים
אשר הגיעו לארץ יהודה מארצות אחרות
4 אמרי אלוהים אשר לימדו אנשים אשר
בארץ יהודה ואשר נלמדו מפי אנשים אחרים
אשר הגיעו לארץ יהודה מארצות אחרות
5 לפני שנים רבות היה מלך בארץ יהודה
ושמו הורדוס ובעת ההיא היה כוהן אחד
בשם זכריה אשר שרת בבית המקדש
6 אשתו ואליזבת אף היא הייתה מבנות אהרן
7 לזכריה ולאליזבת לא היו ילדים כי
אליזבת הייתה עקרה ושניהם היו זקנים
8 פעם אחת בעת שזכריה שרת בבית המקדש
9 הגורל נפל לו לקטר את הקטורת
10 ובעת הקטרת כל העם אשר בחוץ
התפללו אל אלוהים
11 ופתאום הופיע לזכריה מלאך אדון
12 ומרוב פחד נבהל זכריה
13 אמר לו המלאך אל תירא זכריה
אלוהים שמע את תפילתך
14 אשתך אליזבת תלד בן
15 ובן זה יהיה גדול בעיני אלוהים
16 הוא לא יבוא לשתות יין
17 אשר יבוא אל בני ישראל
18 ואז אמר זכריה אל המלאך
איך אדע שאכן כך יהיה
19 המלאך ענה לו אני גבריאל
אני עומד לפני אלוהים
20 ולכן אם לא תאמין לדברי
אשר אדבר אליך אתה תהיה אילם
21 ובעת ההיא
22 ובעת ההיא
23 ובעת ההיא
24 ובעת ההיא
25 ובעת ההיא
26 ובעת ההיא
27 ובעת ההיא
28 ובעת ההיא
29 ובעת ההיא
30 ובעת ההיא
31 ובעת ההיא
32 ובעת ההיא
33 ובעת ההיא

לבן בבוקר ויקם אברהם 3 ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים 4 ביום השלישי וישא אברהם
את עיניו וירא את המקום מרחק 5 ויאמר
אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור
ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
אליכם 6 ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו 7 ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה
לעלה 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה
לעלה בני וילכו שניהם יחדו 9 ויבאו
אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח וערך את העצים ועקד
את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מעל
העצים 10 וישלח אברהם את ידו ויקח
את המאכלת לשחט את בנו 11 ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני 12 ויאמר אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך
את יחידך ממני 13 וישא אברהם את עיניו
וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעלה תחת בנו 14 ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
בהר יהוה יראה 15 ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים 16 ויאמר
בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על
שפת הים וירש זרעך את שער איביו
18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב
אשר שמעת בקולי 19 וישב אברהם
אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
ויבן אברהם בבאר שבע 20 ויהי אחר
הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
אחיך 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו

ומלך אל אחיו לאמר אם יבא נא אחי אל
אביו ויאמר אליו הנני׃ 22 ויאמר אליו לך נא
ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן
והשב אותי דבר׃ וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה׃ 23 ויתעה אישׁ והנה תעה בשדה
וישאלהו האישׁ לאמר מה תבקש׃ 24 ואמר
את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה
הם רעים׃ ויאמר האישׁ נסעו מזה כי שמעתי
אמר נלכה דתינה׃ וילך יוסף אחרי אחיו
וימצאם בדתן׃ 25 ויראו אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
ויאמרו אישׁ אל אחיו הנה בעל החלמות
הולך׃ 26 ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו
אחד בבור הרע ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו׃ 27 ויאמר ראובן
אל אחיו אל תשפכו דם השליכו אתו
אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תהיה בו
למען הצילו מידם להשיבו אל אביו׃ 28 ויהי
כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
את כתנתו כתנת הפסים אשר עליו׃
ויקחהו ויטלהו הבורה והבור רק אין בו מים׃
29 ויעבר מדינים סחרים ויעלו את יוסף
מן הבור ויתנו את יוסף אל הישמעאלים
בעשרים כסף׃ 30 וישבו את יוסף מצרים
ויאמר ראובן אל אחיו הילד איננו ואני
אנה אני בא׃ 31 ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם׃ 32 ויביאו את כתנת הפסים
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך
הוא אם לא׃ 33 ויכירהו ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלתהו טרף יוסף׃ 34 ויקרע
יעקב שמלתיו ויתן שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים׃

12 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה׃ 3 והרה ותלד בן
ויקרא את שמו ער׃ 4 והרה עוד
ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃
ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו

4 בעבור אמרו אל אחיו אם אמת אנחנו
אשמים על אחינו אשר ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה
אלינו הצרה הזאת 5 וענה ראובן אתם
אמרו אלי לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם ודמו הנה נדרש 6 ויאמר
יעקב אל בניו למה הרעותם לי להגיד
לאדם כי יש אב לאחיכם הלוא אמרתם
אלי הבא הביא את אחיכם הקטן 7 ויכר
יוסף את אחיו והם לא הכירוהו ויזכר
יוסף את החלמות אשר חלם אודתם
ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את
ערות הארץ באתם 8 ויאמרו אליו לא
אדני ועבדיך באו לשבר אכל 9 גם
אנחנו כולנו בני איש אחד נכנים
אנחנו לא עבדיך באו לשבר אכל
10 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ
באתם לראות 11 ויאמרו עבדיך שנים
עשר אחים אנחנו בני אבינו האיש
הטוב אבינו עודנו חי והנה איננו
12 ויאמר אליהם הוא אשר דברתי
אליכם לאמר מרגלים אתם בזאת
תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי
אם בהבא אחיכם הקטן הלם 13 ויאמר
אליהם אחד מכם ישלח ואסרו אחיכם
בבית כלאכם ואתם לכו הביאו את
אחיכם הקטן אל אבי כה יאמר
אמרתי אתכם מרגלים אתם 14 ויאמר
אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם
לאמר מרגלים אתם 15 בזאת תנסו
חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבא
אחיכם הקטן הלם 16 שלחו מכם
אחד ויקח את אחיכם ואתם אסורים
תאמנו דבריכם האם אין אמת אתכם
ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם
17 ויאסף אתם אל משמר שלשת
הימים 18 ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים
אני ירא 19 אם כנים אתם אחים
יאסר אחיכם בבית משמרתכם ואתם
לכו הביאו שבר רעב בתיכם 20 ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמותו ויעשו כן 21 ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על
אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת 22 ויען ראובן אתם
לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל
תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו
הנה נדרש 23 והמה לא ידעו כי שומע
יוסף כי המליץ ביניהם

אמרו אליו אל תגע בו כי אם נגע בו יפול
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
24 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
25 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
26 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
27 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
28 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
29 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
30 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
31 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו

13 אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
2 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
3 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
4 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
5 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
אל הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
6 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
7 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו
8 ויהי אם לא תגע בו אל תלכו אל
הר הזיתים ואל מקום אחר אל תלכו

11 כה אמר יהוה אל העם הזה כן אהבו לנוע רגליהם
10 לכן עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם
ויען יהוה אל־הנביא אל־תתפלל בעד העם הזה לטובה
9 הן אם־יצומו אני שמע רנתם ואם־יעלו עולה ומנחה
לא ארצם כי אם־בחרב וברעב ובדבר אני כלה אותם
10 ואמר אלי יהוה הטב היטבת לרוץ עם־הרגלים
ואם־בארץ שלום אתה מה־תעשה בגאון הירדן
11 כי גם־אחיך ובית אביך גם־הם בגדו בך
גם־הם קראו אחריך מלא אל־תאמן בהם כי־דברו אליך טובות
12 ידי נטיתי על־יהודה ועל כל־יושבי ירושלם
לאמר אל־תיראו ולא תחתו כי־אני יהוה אלהיכם
13 ואמר אל־ירמיה הנביא אל־תירא מפניהם
כי־אתך אני להצילך נאם־יהוה
14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים בשמי לא שלחתים
ולא־צויתים ולא־דברתי אליהם חזון שקר ותרמה
ואלילת לבם הם נבאים לכם
2 לכן כה־אמר יהוה אל־הנביאים אשר־נבאים בשמי
ואני לא שלחתים לאמר חרב וכלה לא יהיו בארץ הזאת
3 חזון שקר נבאו לכם
אלילת לבם הם נבאים לכם
4 לכן כה־אמר יהוה אל־הנביאים אשר־נבאים בשמי
ואני לא שלחתים ואמרים חרב וכלה לא יהיו בארץ הזאת
5 חרב וכלה יכלו הנביאים
הם נבאים לכם חזון שקר ותרמה ואלילת לבם הם נבאים לכם
6 חרב וכלה בעבור הם־בם אשר נבאו אל־כם
חזון שקר ותרמה ואלילת לבם הם נבאים לכם
7 לכן כה־אמר אדני יהוה הנה אני נתן בגדי
אל־תירא ואל־תחת כי אם־אל־תירא מפני
8 כי־אני אתך נאם־יהוה להצילך
9 ואל־תירא מדברי הנביאים אשר־אמרו אלי
לאמר אל־תירא ואל־תחת כי־אני אתך
10 כי־אמר יהוה אל־בית מלך יהודה
11 כה אמר יהוה אל־בית דוד

ומה הלכתו ומה אמרתי לו ולא הגיד לי ולא אמר אמרו מעלי ולא
אמר אף אלה 12 ויגיד לי מי הוא אמר הלכתו ומה
אמר אליו אל אלה אמרתי אמרתי אמרתם אליו אמר אמרו הלכתו
ומה אמר 13 ומה הלכתו אמרו לי אמר לאמר אמרתי אמרתי
אמר 14 ומה אמר אמרתי אל מי אמרתי לאמר אמרו אמרתי
אל אמר אמרו אמר אל מי אמר אמרו אל מי אמר אמרתי אמרתי
אל אל מי אמרו אמרו אל מי אמר אמרתי אל אמר 15 ומה אמרתי
אמר אל אמר 16 אמר אל אמר אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אל אמר אמר אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אל אמר אמרתי אמרתי
אמרתי אל אמרתי אל אמר אמרתי אמרתי אל אמר 17 אמר אמרתי אמרתי
אמרתי אל אמרתי אל אמר אמרתי אמרתי אל אמר אמרתי אמרתי
אמרתי אמר אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
18 אמרתי אמר אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
19 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי

ܗܘܢܐ ܕܢܦܠܘ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܘܐܬܝܠܘ ܠܡܠܟܘܬܗ

אלשר לכל בנינו לבדו אשר 10 אשר בנינו מלכים בנינו
אבינו אלה אשר אמרנו אליהם בנינו לא, בנו מלכים, אשר בנינו בנו,
אל 11 אל, בנו מלכים אלה אשר אל אשר אל אשר אל אמרנו
אמרנו אשרנו מבנינו אבינו אשרנו אמרנו אנו אנו אנו אמר אשר
אשר אשרנו אשר אשר אל אמר בנו בנינו אל אשר אל אל 12
אשר אשר 13 אשר אשר אל אבינו אשרנו אשרנו אנו
אל אמרנו אמר אל אשרנו אנו 14 אמר אשרנו אלהים אל
,מ אמרנו אמר אל אשרנו אנו 15 אנחנו מבנינו אנו אמרנו אמרנו
בנו אנו אשרנו אשר אל אשרנו אשרנו אל אנו אשרנו אנו
אמרנו אשרנו אל אנו אשרנו אל אמר אל אשרנו אנו 16 אמר אל בנו אשרנו
אלהים אמרנו אל אנו אשר אנו 17 אמר אשרנו אנו אל אשרנו ,מ אנחנו אמר אל אשרנו
אנחנו אמרנו אנו אבינו 18 אנו אנחנו בנינו אבינו
אנחנו אשר אנו אם אמרנו אנו 19 אנו אבינו אשרנו
בנו אשר 20 אשרנו אנו אל אם אבינו אשרנו אבינו אמרנו
אשרנו 21 אנחנו אשרנו אנו אנו אשר אל אמר אשרנו
אשר אנו אשרנו אבינו אנו אנו אשרנו אנו אנו אבינו אבינו
אשרנו אמרנו אשרנו אנו אל אנו אבינו אל אנו אבינו אנו
אבינו 22 אשרנו אנו אנו אנו אל אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו 23 אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו

אשר בחרבותיהם אשר אשר 31 בחרב מבחרי פלשתים אשר
הרגו בני ישראל בגלבע אשר 32 אשר אחיה בנו גלבע נפלו בדרך
בני שמואל אשר פלשתים נלחמים בישראל ויברחו אנשי ישראל
מפני פלשתים ויפלו חללים בגלבע 33 ויכרתו את ראשו ויעלו לו מבחרי
הפלשתים 34 ראשו וכלי נשקו שלחו בארץ פלשתים סביב לבית
עצבים ותקעו את בשרו בחומת בית שן 35 ויעלו אותו בגד
אשר מצאו אנשי יעבש גלעד ויקברו אתם תחת האלה ביעיר
ויצומו שבעת הימים 36 ויבאו בני גד ובני ראובן ובחצי שבט
המנשה אל ארץ יעזר ואל ארץ גלעד ויבאו אל אבנר בן נר
ואל אבנר בן נר 37 ויאמרו אליו לאמר אל אבנר בן נר
אל אנשי יעבש גלעד לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
ויעבר אבנר בן נר ויעבר אבנר בן נר ויבא אל אנשי יעבש גלעד
ויבא אל אנשי יעבש גלעד לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
ויעבר אבנר בן נר ויעבר אבנר בן נר 38 ויהי אחרי כן
ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
ויעבר אבנר בן נר ויעבר אבנר בן נר 39 ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד
ויבא אבנר בן נר אל המלך ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד
ויבא אבנר בן נר ויבא אבנר בן נר 40 ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד
ויבא אבנר בן נר ויבא אבנר בן נר ויבא אבנר בן נר אל המלך
ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד ויבא אבנר בן נר אל המלך
41 ויבא אבנר בן נר אל אנשי יעבש גלעד ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד
אם יאמר אבנר כי אבנר בן נר אבנר ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 42 ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 43 ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 44 ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 45 ויבא דוד אל אנשי יעבש גלעד
אבנר בן נר ויבא אבנר בן נר אל המלך ויבא אבנר בן נר
ויבא אבנר בן נר אל המלך 46 ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 47 ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 48 ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך ויבא אבנר בן נר
אל המלך ויבא אבנר בן נר אל המלך 49 ויבא אבנר בן נר אל המלך ויבא

ܗܘܝܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܘܐܦܠܘ ܒܬܪ

אמרתי לבבי אלהים הנה לא 10 אמרתי אל אלהים
אל תרחק ממני ואלהי לעזרתי חישה כלו שטנים
ומקטרגים יבושו וכלו עטופי בושת ומחרפה המבקשים
רעתי 11 ואני תמיד איחל ואוסיף על כל תהלתך
אגיד צדקתך כל היום 12 כי בא עד נפשי אדני אל
תרחק ממני אלהי אל תאחר לעזרתי 13 יבושו
וכלו שטני נפשי יעטו חרפה ובושת המבקשים
רעתי 14 ואני תמיד איחל ואוסיף על כל תהלתך
15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי
מספרות 16 אבוא בגבורות אדני אל אזכיר צדקתך
לבדך 17 אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד
נפלאותיך 18 וגם כי זקנתי ושיבתי אל תעזבני
אלהים עד אגיד זרוע לדור לכל יבוא 19 וצדקתך
אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך
20 אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב
תחיני ומתהומות הארץ תעלני תרבה גדלתך
ונחמתני 21 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי
אזמרך בכנור קדוש ישראל 22 תרנינה שפתי כי
אזמרה לך ונפשי אשר פדיתה 23 גם לשוני כל
היום תהגה צדקתך כי בשו וכלמו מבקשי
רעתי 24

ד-מה־ה

1 מלאכי מנבא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃
אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו
הלא־אח עשו נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ **2** ואת־עשו
שנאתי ואשם את־הריו לתנים מדבר׃ **3** כי־אמר יהוה
אל־בית אדום רשעה ונשובה ונבנה חרבות כה אמר
יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול
רשעה והעם אשר זעם יהוה עד־עולם׃ **4** ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃
5 בן יכבד עבד אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים
איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ **6** מגיש על־מזבחי לחם
מטמא ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה הוא
נבזה׃ **7** כי־תגישון עור לזבח אין־רע וכי־תגישו פסח
וחולה אין־רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־פניך ישא
אמר יהוה צבאות׃ **8** ועתה חלו־נא את־פני אל לחנו
מיד היתה זאת מידכם הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃
9 ועתה חלו־נא את־פני אל לחנו והיא מידכם לא־ירצה
מכם אמר יהוה צבאות׃ **10** מי־גם בכם ויסגר דלתים
ואל־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא־ארצה מידכם׃ **11** כי ממזרח־שמש ועד־מבואו
גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהרה
כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ **12** ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן אדני מגואל הוא וניבו אכלו־אש
מנחה׃ **13** הנה־מה מלאה־בי אמר יהוה צבאות והבאתם
גזול ופסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם אמר
יהוה׃ **14** וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר ומזבח
לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים׃

בגדים לבן ולבשו אותם 15 ואשה אחרת תלד בן
ותאמר אל אביה הנה לא נתת לי זרע ומדוע
תקח את אמתי 16 ויעש לבן את כל אנשי המקום
ויקרא לרבקה ותלד לו בנים ובנות 17 ורחל היתה
יפת תאר ויפת מראה 18 ויעבד יעקב בעד רחל
שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
אותה 19 ויאמר לבן אל יעקב הן אמנה עמדי
הא לי אבי ואמי ואחותי ואחיותיך ואנכי אתן
לך את בתי לאשה 20 ויעבד יעקב ברחל שבע
שנים ויהיו בעיניו כיום אחד באהבתו אותה
21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו
ימי ואבואה אליה 22 ויאסף לבן את כל אנשי
המקום ויעש משתה 23 והיה בערב ויקח את לאה
בתו והביא אתה אליו ויבא אליה 24 ונתן לבן
לה את זלפה שפחתו לאה בתו לשפחה

2 ורחל כי ראתה כי לא ילדה ליעקב
ותקנא ברחל ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן 3 ותאמר הנה
אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן
6 ותאמר רחל דן אלהים שפטני וגם שמע בקלי
ויתן לי בן על כן קרא שמו דן 7 ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב

ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܘܡܬܝܡܪܝܢ ܠܗ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܘܚܐ
ܕܩܕܝܫܐ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܫܠܡܐ ܘܚܢܢܐ ܘܪܚܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܡܪܝܡ
ܐܡܐ ܘܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܪܢܢ ܕܒܗܘܢ ܫܠܡܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܝܢ
2 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒܐ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝ ܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܗ ܠܐ
ܡܫܬܡܥ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
4 ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܕܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܐܒܢܐ
ܚܝܐ ܕܡܬܒܢܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܝܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܠܟܗܢܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܠܡܩܪܒ ܒܕܒܚܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܕܡܩܒܠܝܢ ܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
5 ܠܡܢܐ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܡܪ ܕܠܐ ܢܬܩܠܩܠ ܒܪܝܫܟܘܢ
ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܬܒܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܐܡܪ ܕܠܐ ܢܬܩܠܩܠ
6 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܝܬܝ ܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝ ܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
7 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
8 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
9 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
10 ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
11 ܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
12 ܕܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
13 ܠܐ ܡܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
14 ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܢܚܬ ܠܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
15 ܐܢܐ ܡܪܝ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܒܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
16 ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
17 ܠܐ ܡܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ

3 ܕܐܝܟ ܕܡܫܐ ܠܡܘܫܐ ܒܡܕܒܪܐ ܗܘ ܐܦܥܐ ܕܚܝܬܐ ܕܐܝܠܢܐ ܒܡܕܒܪܐ
ܗܘ ܐܦܥܐ ܕܚܝܬܐ ܕܐܝܠܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܗܘ ܐܦܥܐ ܕܚܝܬܐ ܕܐܝܠܢܐ ܒܡܕܒܪܐ
2 ܐܡܪ ܠܗ ܡܫܐ ܠܡܘܫܐ ܕܐܙܠ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܐܝܟ
3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ

אל אמונה אשר בתוכם אבל אמרו 8 ולכן הנה מה מצא בינו
אבותינו אשר בתוך זה אל 9 אבותיכם נלחמו אתם ואתם
אבותיכם אשר מרדתם אשר בתוכם ידעתם כבר מי אבותיכם נלחם
אבותיכם אבותיהם, מ אבותיכם אלהינו זה אם לא 10
אבותיכם ולכן הנה זה אל 11 ויאמר אבותיכם אמנו
אמר ולכן 12 ועמנו אבותיכם נלחמו אמר אתם אמרו
אל 13 בנותיהם גם אל ולכן אתם ויבאו אמר אבל לא
אויבנו אלו, מבאר לב אשר אמנם אתם אמרו אבותיכם לא
אחרתם אלא 14 ולכן הנה מה מצלחים לבוא אל, כי
אשר אבותם אמרו, אבאר אבותינו זה אבות אמרתם
אלה אבן אלו אמלה אבות אשר אמנם, מ, מ ויאמרתם
ויאמרו, אבאר אבותינו אבות 15 אלכן הם אבותיכם
אמנם בנו, אבאר 16 אבות אמלה לב אל אשר אבות
גם אבות 17 אשר מה אלמתם אבות אבן לנו אבות
לב גם מי 18 מ, מ אחיכם אבות מנו ויאמר יהוה אמר הנה
בנו אשר אבותיכם אבות מאמרתם אשר אלה אבות אמר
בנו אשר אבותינו אל אמרתם בם אמרתם אשר אמרתם מלא
אמר אבות

4 בנותינו ויום אשר אמרתם ל אבות אל אם ולכן
אשר אמרתם מאמנם אמרתם אל 2 לנו לבנים אבות אשר
אל אל אמלו מאלה בנלנו אלו אשר אמרתם בנלנמה אלו
בגם אבותיו אבות אמלה לבנו בעם בנותם אויבו אשר אמרתם
בנותיו נלנו לנו אמלה ולכן הם אמרתם גם אל 3 אמלו
אמרתם אבות אם אמרתם נמלו נלנו 4 אמרתם הם
אמרתם יבא אם אבותם אמלו נלנו 4 אמרתם הם
אל אמלו מאמנם אמר נמנו אל בנותם אבות אל
אל 5 (aiōn g165) אמלו מאמרתם הנבנו אבותיו מנבאתם
בעבו אמר בנו אבות אבותם אל בנותם בעם יבא אמרתם
יהוה הם אמלו ולכן 6 אבות ולכן גם אמרתם גם

Israel and Judah, I will make them
one nation in the land, on the mountains of Israel.
And one king will be king over all them.
They will not be two nations anymore,
and they will not be two kingdoms anymore.
8 They will not make themselves unclean
with their idols, with their things that are hated,
and with their sins. But I will save them from all
their places where they have sinned,
and I will make them clean. They will be my people,
and I will be their God. 9 My servant David will be
king over them. They will have one shepherd.
They will walk in my ways and they will obey my
laws. 10 They will live in the land that I gave to
my servant Jacob, where your fathers lived.
They will live there, they and their children
and their children's children, forever.
My servant David will be their king forever.
11 I will make a new agreement of peace with them.
It will be a special agreement with them forever.
I will bless them and make them many.
I will put my holy place among them forever.
12 My house will be among them.
I will be their God, and they will be my people.
13 Then the people of the other nations will know
that I, the Lord, am the holy God of Israel.
They will know that I am holy when my holy place
is among them forever. 14 Then I will give them
a new heart and a new spirit. I will take away
their hearts of stone and give them hearts of flesh.
15 Then they will obey my laws and my rules.
They will be my people, and I will be their God.
16 My servant David will be their king.
They will have one shepherd.
They will walk in my ways and they will obey my
laws. I will make a new agreement of peace with them.
It will be a special agreement forever.
I will bless them and make them many.
I will put my holy place among them forever.
17 My house will be among them.
I will be their God, and they will be my people.
18 Then the people of the other nations will know
that I am holy when my holy place is among them
forever. I will give them many children.
I will bless them and make them many.
I will put my holy place among them forever.
(aiōnios g166) 18 I will be their God,
and they will be my people.
I will make them many children.
I will bless them and make them many.
(aiōnios g166) I will put my holy place among them
forever.

5 I will bless them and make them many.
I will put my holy place among them forever.
(aiōnios g166) 2 I will do this for them.
I will make them many children.
3 Then the people of the other nations
will know that I am the Lord.
I will be their God, and they will be my people.
4 I will give them many children.
I will bless them and make them many.
I will put my holy place among them forever.
5 Israel will live in the land that I gave to my servant Jacob.
It will be their land forever. It will be their land forever.

ἐν ὑμῖν ἐστιν ἀγαθὸν ἔργον ἐπιτελέσει ἄχρι
ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ 6 πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο
ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν
ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· 7 καθὼς
ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων
ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς πάντας
συνκοινωνοὺς ὄντας τῆς ἐμῆς χάριτος· 8 μάρτυς
γάρ μοί ἐστιν ὁ θεὸς ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς
ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ· 9 καὶ τοῦτο
προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον
καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ
αἰσθήσει 10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα
ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν
Χριστοῦ πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ
11 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ἀδελφοί τὰ κατ᾽ ἐμὲ
μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν
ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς γενέσθαι
ἐν Χριστῷ ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς
πᾶσιν 12 καὶ πλείονας τὸν τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ
πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως
τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν 13 ὥστε τοὺς
μὲν καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας φανερὸν γενέσθαι
ὅτι εἰς δόξαν θεοῦ καὶ παρακλῆσιν ἐμοὶ τοῦτο
γνωστὸν γενέσθαι ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν
ἐστιν 14 καὶ πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ
πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως
τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν 15 τινὲς μὲν
καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν τινὲς δὲ καὶ διὰ εὐδοκίαν
τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν τινὲς μὲν ἐξ ἀγάπης
εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου
κεῖμαι· 16 οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν
καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς οἰόμενοι θλῖψιν
ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου· 17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης
εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου
κεῖμαι· 18 τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ εἴτε
προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ Χριστὸς καταγγέλλεται
καὶ ἐν τούτῳ χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· 19
οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν
διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ
πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· 20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν
καὶ ἐλπίδα μου ὅτι οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι ἀλλὰ
ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται
Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ
θανάτου· 21 ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ
ἀποθανεῖν κέρδος· εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί τοῦτό μοι
καρπὸς ἔργου καὶ οὐ γνωρίζω τί αἱρήσομαι·

6 συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο τὴν ἐπιθυμίαν
ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι
πολλῷ μᾶλλον κρείσσον· 2 τὸ δὲ ἐπιμένειν σαρκὶ
ἀναγκαιότερον δι᾽ ὑμᾶς· καὶ τοῦτο πεποιθὼς
οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς

2 המלך ויעמד על העמוד ויכרת הברית לפני יהוה
ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו
בכל לבבו ובכל נפשו לקים את דברי הברית האלה
הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית
3 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את
כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא
השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדות קדרון
ויישא את עפרם בית אל 5 והשבית את הכמרים
אשר נתן מלכי יהודה לקטר במות בערים ומסביבות
ירושלם וגם את מקטרים לבעל לשמש וללבנה
ולמזלות ולכל צבא השמים 6 ויוצא את האשרה
מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון
ויישרף בנחל קדרון ויכת לעפר ויטל עפרם
על קברי בני העם 7 וגם הרס את בתי הקדשים
אשר היו אנשי הקדשים בבית יהוה אשר הנשים
ארגו בתים לאשרה 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה
וטמא את הבמות אשר הקטירו שם הכהנים
מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים
אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל איש
העיר 9 אך לא עלו כהני הבמות אל מזבח יהוה
בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם
10 וטמא את התפת אשר בגי בן הנם לבלתי
העביר איש את בנו ואת בתו באש למלך
11 ויגרש את הסוסים אשר נתן מלכי יהודה
לשמש לשמש בבית יהוה אל יד לשכת נתן
הסריס אשר בפרברים ואת מרכבות השמש
שרף באש 12 ואת המזבחות אשר על גג עלית
אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה
13 אשר הרס המלך יאשיהו ויתץ מן המקום
ויטל עפרם אל נחל קדרון 14 ,אל המצבות ויגדע
את האשרים ויטמא את מקומם בעצמות אדם
15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה
אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
ואת המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף
אבן טחן עד אם לעפר ויצרף את האשרה
16 ויפן יאשיהו ויראה את הקברים אשר
שם בהר ויישלח ויקח את העצמות מן
הקברים ויצרף על המזבח וטמאם
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
אשר קרא את הדברים האלה 17 ויאמר מה
הציון אשר אני רואה ויענו אנשי העיר
אליו הוא קבר איש האלהים אשר בא
מיהודה ויקרא את הדברים אשר עשית
על מזבח בית אל 18 ויאמר הניחו אל
יזע עצמותיו ויפלטו עצמותיו עם
עצמותיו לא נגעו עצמותיו
7 ויקרא אליו את כל זקני יהודה
ובירושלם

15 אחשורוש המלך לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הן את בית
אחשורוש נתתי לאסתר ומרדכי תלה על העץ אשר שלח ביד היהודים
16 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור גדול וכתר
זהב גדול ותכריכת בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה
17 וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר ובכל מדינה ומדינה
מקום אשר דבר המלך ודתו הגיע שמחה וששון ליהודים משתה
ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים
18 ובשושן הבירה נקהלו היהודים בשלשה עשר בו ובארבעה
עשר בו וינוחו בחמשה עשר בו ועשו אותו יום משתה ושמחה
19 על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות
איש לרעהו 20 וכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים
אל כל היהודים אשר במדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים
21 לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה 22 כאשר נחו בהם היהודים
מאויביהם וחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב
לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות
לאביונים 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם 24 כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים
חשב על היהודים להאבידם ויפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם
25 ובבואה לפני המלך אמר בספרים ישוב מחשבתו הרעה אשר
חשב על היהודים לראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ
26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל
דברי האגרת הזאת ומה ראו על זאת ומה הגיע אליהם
27 קיימו היהודים וקבלו עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים
עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם
וכזמנם בכל שנה ושנה 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי
הפורים לא יסופו מתוך היהודים וזכרם לא יחדל מזרעם
29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תקף
לקיים את אגרת הפורים הזאת שנית

16 ,ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܒܟܠܗ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܒܟܠܗ
ܕܐܝܬܝܗ ܡܢ ܟܠܗ ܕܟܠܗ ܡܕܡ ܕܟܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬܝܗ

8 ܗܘܝܢܢܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܩܡܝܢ ܗܘ ܒܝܡܝܢܗ ܕܐܠܗܐ
ܒܫܡܝܐ 2 ܕܡܫܡܫܢܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܢܨܒܘ ܐܢܘܢ
ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܒܡܫܟܢܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܐ ܕܡܫܝܚܐ 3 ܕܟܠ ܪܒܝܐ ܕܩܪܒܘܢ
ܩܘܪܒܢܐ ܘܩܛܘܪܬܐ ܕܒܝܬ ܡܕܒܚܐ ܕܩܪܒܘܢ ܠܗ ܠܡܫܬܐ
ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܟܕ 4 ܕܩܪܒ ܠܗ ܟܝ ܕܩܪܒܘܢ ܠܗ ܠܡܫܬܐ
5 ܕܩܪܒܘܢ ܕܡܫܬܬܩܢܐ ܕܡܫܬܟܚ ܒܩܪܒܢܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܦܠ ܟܠܗܝܢ ܕܩܪܒ ܩܘܪܒܢ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܚܝܒ ܕܟ ܡܢ ܕܟܠ
ܩܘܪܒܢ ܟܝ ܕܟܬܒ ܠܡܐ 6 ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܟܝ ܠܐ ܩܡܝ ܠܡܐ
ܕܟܠ 7 ܕܡܢ ܕܡܫܬܟܚ ܩܡ ܠܟܘܢ ܢܨܒ ܕܟܬܒ ,ܐܡܪ ܡܢܐ
ܕܡܫܬܟܚ ܕܡܫܬܟܢܬܐ ܩܕܡܝ ܩܝܡܝܢ ܕܩܬܝܒܝܢ ܕܟܬܒ
ܕܡܢ ܩܡ ܕܟܬܒ ܠܟܬܒܝܢ ܟܬܒܬܐ ܕܩܪܒ ܡܫܝܚܐ ܕܟܬܒ
ܕܟ ܠܟ ܕܟ ܢܨܒ ܕܟ ܡܕܡ ܕܟ 8 ܩܝܡܝܢ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܟ ܠܟ ܕܟ ܢܨܒ ܕܟ ܡܕܡ ܕܟ ܡܫܝܚܐ ܕܩܪܒ ܕܟ ܡܢ
ܕܟ 9 ܕܟ ܕܟܬܒ ܠܟܬܒܝܢ ܕܩܝܝܡ ܠܟܬܒ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܟܬܒܝܢ ܕܟܬܒ ܢܨܒ ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܠܟ ܩܡܝ
ܩܝܡܝ ܡܫܝܚܐ ܕܟܬܒ ܩܝܡܝ ,ܡܩܝܡ ܕܢ ܠܟܬܒ
ܠܟ ܠܟ ܕܩܝܝܡ ܕܡܢ ܠܟ ܕܟ ܟܠ ܕܟ ܕܩ 10
ܠܟ ܠܟ ܕܩܝܝܡ ܕܡܢ ܠܟ ܕܟ ܟܠ ܕܟ ܕܩ
ܠܟ ܕܟ ܕܟ ܢܨܒ ܕܟ ܠܟ ܠܟ ,ܩܝܡ ܠܟ ܕ
ܕܟ ܕ ܩܝܡ ܕܟ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ 11 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ

16 בְּעֵת הַהִיא יִשְׁמְחוּ בְתוּלוֹת יָפוֹת וּבַחוּרִים בַּמָּיִם׃
17 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים׃ 18 וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה
וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה׃ 19 וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ
זָרְחֵךְ׃ שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ בָּנַיִךְ
מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וּבְנוֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָּה׃ 20 אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ
וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי־יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבוֹא לָךְ׃
21 גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מֵשְׁבָא יָבוֹאוּ זָהָב
וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלֹּת יְהוָה יְבַשֵّרוּ׃ 22 כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ
אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֵךְ יַעֲלוּ רָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי וְאֶת־בֵּית תִּפְאַרְתִּי
אֲפָאֵר׃

9 מִי אֵלֶּה כָּעָב תָּעוּפֶינָה וּכְיוֹנִים אֶל־אֲרֻבֹּתָיו׃
2 כִּי־לִי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה לְהָבִיא בָנַיִךְ
מֵרָחוֹק כַּסְפָּם וְזָהָבָם אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
כִּי פָאֲרָךְ׃ 3 וּבְנוּ בְנֵי־נֵכָר חֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֵךְ כִּי
בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ וּבְרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ׃ 4 וְהָיוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יִפָּתְחוּ
יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נִהֱגוּ׃
5 כִּי הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ׃
6 כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא בְּרוֹתַ וְתִדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר
מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד׃ 7 כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ אֵלַיִךְ
אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֵךְ יַעֲלוּ רָצוֹן עַל־מִזְבָּחִי וּבֵית תִּפְאַרְתִּי
אֶפְאָר׃

ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡܝܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܦܠܘ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܘܬ ܥܡܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܢܩܡ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܫܠܛܢܗ ܕܟܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܝܘܢ ܘܠܥܡܐ ܕܩܕܝܫܝܢ ܠܐ
ܢܫܬܠܛܘܢ ܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܘܠܫܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ
ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ
ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܘܩܝܡܐ

אל המקדש הזה עוד אני 8 עשה אם תשמר
את מצותי אשר אני מצוה אתכם ולא תלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם 9 ואם לא תשמע
אלי ולא תעשה את כל המצות האלה אשר
צויתי אתכם ואם תמאסו בחקי ובמשפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
את בריתי 10 גם אני אעשה זאת לכם פקדה
מהרה את בהלה את השחפת מכלות עינים
ודאבון נפש ותזרעו זרעכם לריק ואכלו
אתה אויביכם בו 11 ונתתי את פני באהל
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם 12 והתהלכתי
בתוככם והיה לי לאלהים ואתם תהיו לי
לעם 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים
ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות
14 ואם לא תשמעו אלי ולא תעשו את כל
המצות האלה 15 ואם באסרי תמאסו את
חקותי ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי
16 אף אני זאת אעשה לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת ומקדחת מכלות עינים
ודאבון נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלו
אתה אויביכם 17 ונתתי את פני בכם
ונגפתם לפני אויביכם ורדו שנאיכם
בכם ונסתם ואין רדף אתכם 18 ואם
עד אלה לא תשמעו לי והוספתי יסר אתכם
שבע על חטאתיכם 19 ושברתי את גאון
עזכם ונתתי את שמיכם כברזל
ואת ארצכם כנחשת 20 וכלתה לריק
כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה
ועץ הארץ לא יתן את פריו 21 והלכתם
עמי קרי ולא אבה לשמע אלי
אוסיף להביא עליכם מכה שבע
כחטאתיכם 22 ושלחתי בכם את חית
השדה ושכלה אתכם וכרתה את
בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו
דרכיכם

11

אחרי הדבר הזה ראיתי ואני יחזקאל
ואל מלך ראיתי מלאך יהוה עומד
בשער בית יהוה אשר פניו קדמה
ואל פתח השער חמשים ואמר אלי
בן אדם אלה האנשים חשבי און
ויעצי רע בעיר הזאת 2 אשר אמרו
לא קרוב בנות בתים הן הסיר
ואנחנו הבשר 3 לכן התנבא עליהם
התנבא בן אדם הנני עשה אתם
אשר אמרתם בלבבכם ואת אשר
עלה על רוחכם אנחנו יודעים
אני יהוה אדני אם לא אתכם
אוציא מתוכה ונתתי אתכם
ביד זרים ועשיתי בכם שפטים
אתם בחרב אפיל אתכם
אל גבול ישראל אעשה
ידעתם כי אני יהוה
אשר לא בחקותי
הלכתם ומשפטי
לא עשיתם
כמשפטי
הגויים
אשר
סביבותיכם
4 לכן
התנבא
עליהם
בן אדם
5 ותפל
עלי רוח
אדני
ואמר
אלי אמר
אמור
כה אמר
יהוה
כן אמרתם
בית ישראל
ואת
עלות רוחכם
אני יודע
6 הרביתם
חלליכם
בעיר הזאת
ומלאתם
חוצותיה
חלל
7 לכן
אמר
אדני
יהוה
חלליכם
אשר
שמתם
בתוכה
הם
הבשר
ואתם
הסיר
ואתכם
אוציא
מתוכה
8 חרב
יראתם
ואת
חרב
אביא
עליכם
נאם
אדני
יהוה
9 והוצאתי
אתכם
מתוכה
ונתתי
אתכם
ביד
זרים
ועשיתי
בכם
שפטים
10 בחרב
תפלו
על
פני
גבול
אשר
אם
ידעתם
כי
אני
יהוה
11 העיר
הזאת
לא
תהיה
לכם
לסיר
ואתם
לבשר
בגבול
ישראל
אשר
אם
ידעתם
כי
אני
יהוה
12 ולא
תלכו
בחקי
ומשפטי
לא
עשיתם
כמשפטי
הגויים
אשר
סביבותיכם
13 ויהי
כהנבאי
ומות
פלטיה
בן
בניהו
ואפל
אל
פני
ואזעק
בקול
גדול
ואמר
אדני
יהוה
הכלה
אתה
את
שארית
ישראל
14 ויהי
דבר
יהוה
אלי
לאמר
15 בן
אדם
אחיך
אחיך
אנשי
גאלתך
ובכל
בית
ישראל
כלו
אשר
אמרו
אל
יושבי
ירושלים
לאמר
רחקו
מעל
יהוה
לנו
הארץ
נתנה
לנו
מורשה
16 לכן
אמר
אדני
יהוה
כי
הרחקתים
בגוים
והפיצם
בארצות
והיה
מעט
מקדש
בארצות
אשר
באו
שם
17 לכן
אמר
אדני
יהוה
וקבצתי
אתכם
מן
העמים
ונפוצתי
אתכם
מן
הארצות
אשר
נפוצתם
בהם
ונתתי
לכם
את
אדמת
ישראל
18 ובאו
שמה
והסירו
את
כל
שקוציה
ואת
כל
תועבותיה
מן
הארץ
19 ונתתי
להם
לב
אחד
ורוח
חדשה
אתן
בקרבם
והסרתי
את
לב
האבן
מבשרם
ונתתי
להם
לב
בשר
20 למען
בחקי
ילכו
ומשפטי
ישמרו
ועשו
אותם
והיו
לי
לעם
ואני
אהיה
להם
לאלהים
21 ואל
לב
שקציהם
ותועבותיהם
בראשם
אתן
דרכם
בראשם
נאם
אדני
יהוה
22 ותשא
הכרובים
את
כנפיהם
והאופנים
לעמתם
וכבוד
אלהי
ישראל
היה
עליהם
מלמעלה
23 ויעל
כבוד
יהוה
מתוך
העיר
ויעמד
על
ההר
אשר
מקדם
העיר
24 ורוח
נשאתני
ותבא
אתי
בגלות
בכשדים
אל
הגולה
ויעל
מעלי
המראה
אשר
ראיתי
25 ואדבר
אל
הגולה
את
כל
דברי
יהוה
אשר
הראני

הנה אל 22 הוא מביאה הוא את עם מביאה בתולה
ותלד בן והוא את שמו יקרא עמנו אל 23 הוא את יוסף בן
דויד אל תירא מקבל את מרים אשתך כי הרה
היא בה מרוח הקדש 24 ויקם יוסף מן השנה
ויעשה כאשר צוה אתו מלאך יהוה את אשתו
לקח 25 ולא ידעה עד כי ילדה בן בכור
ויקרא את שמו ישוע

12 בימים ההם בא ישוע בשבת בין
הזרעים ותלמידיו רעבים ויחלו לקטף שבלים
ואכלו 2 ופרושים כאשר ראו אמרו אליו
הנה תלמידיך עושים אשר לא יאות לעשות
בשבת 3 והוא אמר אליהם הלוא קראתם מה עשה
דוד בהיות רעב הוא ואנשיו אשר עמו
4 איך בא אל בית אלהים ולחם הפנים אכל
אשר לא יאות לו לאכול הוא ואנשיו כי אם

אשר הלוים לעבדת בית אלהיו ולמשא
5 על הלוים יהוה לבדם ישאו את ארון
אלהים כאשר צוה משה ועל כל ישראל
6 ויאמר דוד לאמר לא להם לשאת את ארון
האלהים כי אם הלוים משרתי יהוה אשר בחר
בם לשרתו עד עולם 7 ויקבץ דוד את כל ישראל
אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו
אשר הכין לו דוד אל אהל מועד 8 ואת בני אהרן
הקהת אחיו מן הלוים מאה ועשרים
9 ואת בני אלצפן הקטן ראש ואת בני
עזיאל מאתים ואת בני מרארי אסיה
הראש ואת אחיו מאתים ועשרים
10 ואת בני עזיאל מיכה ראש ואת בני
יצהר שלמות ראש ואת בני חברון יעיאל
הראש ואת בני עזיאל עמרם בן יצהר
שלמות ראש 11 ויקרא דוד לצדוק ואביתר
הכהנים ולאחיאל ולעוריאל ולשמעיה
ולאליאל ולעמינדב הלוים אמר אליהם
אתם ראשי האבות ללוים התקדשו
אתם ואחיכם והעליתם את ארון
יהוה אלהי ישראל אל המקום אשר הכנתי
לו 12 כי בתרם לא אתם הראשונה פרץ
יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנוהו
כמשפט 13 ויתקדשו הכהנים
והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי
ישראל 14 ויעלו הלוים את ארון האלהים
על שכמם במוטות כדבר משה כדבר
יהוה 15 ויאמר לראשי הלוים
להקדיש אחיהם המשררים בכלי שיר
נבלים וכנרות וצלצלים משמיעים
קול שמחה 16 ויאמר דוד לראשי הלוים
העמיד את אחיהם המשררים בשיר
וכלי שמחה נבלים וכנרות וצלצלים
משמיעים קול שמחה 17 ויעמדו הלוים את
הימן בן יואל ומאחיו אסף בן ברכיהו
ומבני מרארי אחיהם איתן בן קושיהו
18 ועם אחיהם בדרגה בני זרח עזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ובנים
ובנות

19 לכל אדם אשר יבוא אל־בית אביו ואל־אשתו
ואל־אמו ומן אשר לקח מאת־אביו ומאת אמו
20 ואל־אחותו ואל־בית אדם אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־כל־הון אשר־הון אשר־לו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־כל־הון אשר־הון אשר־לו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־כל־הון אשר־הון אשר־לו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
אל־אחיו ואל־אחותו ואל־אביו ואל־אמו ואל־אשתו ואל־בניו
אשר־לו ואל־כל־הון אשר־הון אשר־לו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
21 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
אל־אחיו ואל־אחותו ואל־אביו ואל־אמו ואל־אשתו ואל־בניו
ואל־אשר־לו ואל־כל־הון אשר־הון אשר־לו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו

13 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
2 אל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
3 אל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
4 אל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
5 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
6 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
7 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
8 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
9 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
10 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו
11 ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו ואל־אשר־לכדו בו אשר לוו

אמנם אשרי אדם מוכיחנו אל תמאס מוסר שדי
אל כאב 12 כי הוא יכאיב ומחבש ידיו יגיע
כל 13 ששה בצרות יצילך ובשבעה לא יגע בך
רעב פדה אותך מן מות ובמלחמה מידי חרב
לשון 14 תסתר מפלגת רכיל ולא תירא משד
כי יבוא הרס ולא תפחד מרעב ומחיה

ܡܙܡܘܪܐ

1 ܒܪܟܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܗܠܟ ܒܥܙܬ ܪܫܝܥܐ ܘܠܐ ܩܡ ܒܐܘܪܚܐ ܕܚܛܝܐܢ ܘܒܡܬܒܐ ܕܡܙܕܝܢܐ ܠܐ ܝܬܒ
2 ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܝܬ ܘܒܢܡܘܣܗ ܡܬܗܓܐ ܝܘܡܡܐ ܘܠܠܝܐ **3** ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܙܪܥܝܗ ܥܠ ܦܬܚܐ ܕܡܝܐ
ܘܥܠܗܝܢ ܠܐ ܢܒܠܘܢ ܦܝܪܗܘܢ ܒܥܕܢܗ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܕܫܪܝܪ ܗܘܐ ܒܟܠ ܡܕܡܐ ܕܥܒܕ ܗܘܐ **4**
ܠܐ ܗܟܝܠܝܢ ܚܛܝܐܐ ܐܠܐ ܡܢ ܪܫܝܥܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܝܢ ܘܒܢܡܘܣܗ ܡܬܗܓܐ ܝܘܡܡܐ ܘܠܠܝܐ **5** ܕܠܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܒܕܝܢܐ
ܕܡܪܝܐ ܠܥܠܡ (aiōn g165) ܕܠܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܒܡܫܟܐ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ (aiōn g165) ܕܠܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܒܡܫܟܐ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܐܡܝܢܝܢ **6** ܕܡܬܩܝܡ ܒܕܝܢܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܩܕܝܫܝܗ ܕܨܝܘܢ ܒܪ ܩܠܝ ܐܢܐ ܡܫܝܚܟ ܝܠܕܬܟ
ܗܘܝܬ ܠܝ ܒܪܐ ܘܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܥܡܡܐ ܠܟ ܐܪܥܐ ܕܝܪܬܟ **7** ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ ܐܢܬ ܒܪܝ ܐܢܐ
ܝܘܡܡܐ ܕܝܠܕܬܟ ܗܘܝܬ ܠܟ ܒܪܝܬܝ ܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡܐ ܘܥܕܡܐ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ ܕܥܠܡ

12 ומה
אמרתי אל לבבי גם
אני כמקרה הכסיל
גם לי יקרה
לא לעולם זכרון
בבא הימים הבאים
כבר נשכחו הכל
וגם איך ימות
הכסיל כבהמה
13 וכעתה שנאתי
את החיים
כי רע עלי המעשה
אשר נעשה
תחת השמש
14 וגם שנאתי
את כל עמלי
אשר אני עמל
תחת השמש
15 כי יניחנו
לאדם אחרי
אשר יבוא
אחרי המלך
16 ומי יודע
חכם הוא
אם סכל
ובכל עמלי
אשר עמלתי
תחת השמש
אשר בו
חכמתי
גם זה הבל
17 ואל
לבי
הרהרתי
לשנא
את כל
עמלי
אשר
עמלתי
תחת
השמש
כי
אעזבנו
לאדם
אשר
יהיה
אחרי
18 ומי
יודע
חכם
יהיה
אם סכל
ויתגבר
בכל
עמלי
אשר
עמלתי
תחת
השמש
19 וגם
זה הבל
20 ואני
סבותי
לבי
לאבד
את כל
עמלי
אשר
עמלתי
תחת
השמש
21 כי
יש אדם
אשר
עמלו
בחכמה
ובדעת
ובכשרון
ולאדם
אשר
לא עמל
בו
יתננו
חלקו
גם זה
הבל
22 כי
מה
היה
לאדם
בכל
עמלו
וברעות
לבבו
אשר
הוא
עמל
תחת
השמש
23 כי
כל
ימיו
מכאובים
ועסקו
כעס
גם
בלילה
לא
שכב
לבו
זה
הבל
הוא
24 אין
טוב
לאדם
מאכל
ושתה
ראה
בעמלו
גם
זה
מאת
האלהים
היא
25 כי
מי
יאכל
ומי
יחיש
חוץ
ממני
26 כי
לאדם
אשר
טוב
לפניו
נתן
חכמה
ודעת
ושמחה
וולחוטא
נתן
עניין
לאסף
ולכנוס
לתת
לטוב
לפני
האלהים
גם
זה
הבל
ורעות
רוח
3 לכל
זמן
ועת
לכל
חפץ
תחת
השמש
2 עת
ללדת
ועת
למות
עת
לטע
ועת
לעקור
נטוע
3 עת
להרוג
ועת
לרפא
עת
לפרוץ
ועת
לבנות
4 עת
לבכות
ועת
לשחק
עת
לספוד
ועת
לרקד
5 עת
לזרק
אבנים
ועת
כנוס
אבנים
עת
לחבק
ועת
לרחק
מחבק
6 עת
לבקש
ועת
לאבד
עת
לשמור
ועת
להשליך
7 עת
לקרע
ועת
לתפר
עת
לחשות
ועת
לדבר
8 עת
לאהב
ועת
לשנא
עת
מלחמה
ועת
שלום
9 מה
יתרון
העושה
בדבר
אשר
הוא
עמל
10 ראיתי
את
הענין
אשר
נתן
אלהים
לבני
האדם
לענות
בו
11 את
הכל
עשה
יפה
בעתו
גם
את
העלם
נתן
בלבם
בלתי
אשר
לא
ימצא
האדם
את
המעשה
אשר
עשה
האלהים
מראש
ועד
סוף
12 ידעתי
כי
אין
טוב
בהם
כי
אם
לשמח
ולעשות
טוב
בחיו
13 וגם
כל
האדם
אשר
יאכל
ושתה
וראה
טוב
בכל
עמלו
זאת
מתת
אלהים
הוא
14 ידעתי
כי
כל
אשר
יעשה
האלהים
הוא
יהיה
לעולם
אל
יוסף
עליו
ואל
יגרע
מן
אשר
עשה
האלהים
יראו
מלפניו
15 מה
שהיה
כבר
הוא
ומה
שהיה
לעתיד
כבר
היה
והאלהים
יבקש
את
הנרדף
16 עוד
ראיתי
תחת
השמש
מקום
המשפט
שם
הרשע
ומקום
הצדק
שם
הרשע
17 אמרתי
אני
בלבי
את
הצדיק
ואת
הרשע
ישפט
האלהים
כי
עת
לכל
חפץ
ולכל
המעשה
שם
18 אמרתי
אני
בלבי
על
דבר
בני
האדם
למען
ברר
אותם
האלהים
וראות
כי
הם
בהמה
לבדם
19 כי
מקרה
בני
האדם
ומקרה
הבהמה
מקרה
אחד
לזה
כמות
זה
וגם
רוח
אחת
לכל
ומותר
האדם
מן
הבהמה
אין
כי
הכל
הבל
20 הכל
הולך
אל
מקום
אחד
הכל
היה
מן
העפר
והכל
שב
העפר
21 מי
יודע
רוח
בני
האדם
העולה
היא
למעלה
ורוח
הבהמה
הירדת
היא
למטה
לארץ
22 וראיתי
כי
אין
טוב
מאשר
ישמח
האדם
במעשיו
כי
זה
חלקו
כי
מי
יביאנו
לראות
בנעשה
אחרי
2 ושבתי
אני
ואראה
את
כל
העשקים
אשר
נעשים
תחת
השמש
והנה
דמעת
העשקים
ואין
להם
מנחם
ומיד
עשקיהם
כח
ואין
להם
מנחם
2 ושבחתי
אני
את
המתים
אשר
כבר
מתו
מן
החיים
אשר
הם
חיים
עדנה
3 וטוב
מהם
את
אשר
לא
היה
עדן
אשר
לא
ראה
את
המעשה
הרע
אשר
נעשה
תחת
השמש
4 ראיתי
אני
את
כל
העמל
ואת
כל
הכשרון
המעשה
כי
הוא
קנאת
איש
מרעהו
גם
זה
הבל
ורעות
רוח
5 האויל
חובק
את
ידיו
ואכל
את
בשרו
6 טוב
כף
אחת
מלא
נחת
מן
שתי
כפות
מלא
עמל
ורעות
רוח
7 ושבתי
אני
ואראה
הבל
תחת
השמש
8 יש
אחד
ואין
שני
גם
בן
ואח
אין
לו
וגם
אין
קץ
לכל
עמלו
גם
עינו
לא
תשבע
עשר
ולמי
אני
עמל
וחסר
את
נפשי
מטובה
גם
זה
הבל
וענין
רע
הוא
9 טובים
השנים
מן
האחד
אשר
יש
להם
שכר
טוב
בעמלם
10 כי
אם
יפלו
האחד
יקים
את
חברו
ואולם
אי
לו
אשר
יפל
ואין
שני
לעזרו
11 גם
אם
ישכבו
שנים
יחם
להם
ואחד
איך
יחם
12 ואם
יתקפו
אחד
שני
יעמדו
נגדו
והחוט
המשולש
לא
במהרה
ינתק

אל תבזו לנבואות 19 אל תכבו את הרוח 20 אל תמאסו בדברי
נבואה אך בחנו הכל 21 אחזו בטוב דחו מכל רע מכל
מראה רע 22 ואלהי השלום יקדשו אתכם לגמרי ויהי רוחכם
ונפשכם ובשרכם שלם ונשמר לביאת אדוננו ישוע המשיח
23 נאמן הוא הקורא אתכם אשר גם יעשה זאת 24 אחי
התפללו בעדנו 25 שלמו את כל האחים בנשיקת קודש
26 אני מצוה עליכם באדוני שיקרא אגרת זאת לכל האחים
27 חסד אדוננו ישוע המשיח עמכם אמן

אגרת שנית אל תסלוניקי

1 מאת פאולוס ושילס וטימותיאוס אל קהל תסלוניקי
אשר באדוננו אלהינו ואדוני ישוע המשיח 2 חסד לכם
ושלום מאת אלהינו ואדוני ישוע המשיח 3 אנחנו חייבים
תמיד להודות לאלהים בעדכם אחים אהובים כראוי לעשות
4 עד כדי שאנחנו עצמנו נתגאה בכם בקהלות אלהים
על הסבלנות והאמונה אשר הראיתם בכל הרדיפות
5 ובכל הצרות אשר אתם סובלים מהן אות הוא

אשר בחיבר בשמו ויאמר אליו 6 אלהים ויאמר אליהם בני
אלהים הנה ילדי זכר אחד לבן 7 ובנות מי לדבר אתם
ויברך אותם ויאמר אליהם 8 בחיבר ויאמר אליו אל אל אל
בחיבר איה מה אשר אתה מהלך ומן אלהים ויאמר אל
9 אבדון אלוה אבדון אבדון אבדון אבדון אבדון אבדון אבדון
אלי 10 ויאמרו בחיבר אבדון אין אבדון בחיבר
ויבדל אל אלף לבשת אשת אבדון ואל אבדון בן ויאמר
11 ויום אבדון ויבדל אל אבדון אל אבדון אל אבדון אל
ו, אל אבדון ויאם אל אל אבדון אבדון אבדון אל אל אל
אל אל אבדון 12 ויאמר אלהים אבדון ויבדל אל
אשר בם אבדון אלי ויבדל אל אל אלהים אל אבדון
אבדון ואמר אבדון אל אל אבדון אשר 13 לא אל אבדון אל
אבדון אלהים אבדון אל אל אבדון אל אל אל אל אל
אבדון אל אל אל אל אל

אמרו אל אחיכם אמרו אל אחותיכם רחמה
22 אמרו אל אביכם אל אמכם כי לא אמה
אשה ואמה איש לא אני אמכם ואתם בניי
23 ועתה הסירו זנותיכם ונאפופיכם מפני
פניי ותסירו מעמדכם מלפני נאם יי אם
תנודו ולא תנודו 24 ושבעת לך אל
אמה ואל אחותה ואל אחיה ואל בניה
25 ואל בנותיה ואל אלמנתיה ואל
אחיה אל תקרבו לגלות ערותם אל
תגשו אל נדת טומאתה 26 ואיש אשר
ישכב את אשתו בעת נדתה ויגלה
את ערותה 27 ואל אל אחות אמך
אל אחות אביך אל תקרב אל תגלה
ערותם הנה הם 28 אל אל אחות אשתך
אל תקרב אל אחות אל אחיך אל תגלה
ערותם הנה הם 29 ואל אל בת אחיך
ואל בת אחותך אל תגלה ערותם
אל אל אחות אמך אל אל אחות אביך
אל אל אל

13 כי אחרשה בזה לא אחה שוב כלה עוד אבוה
לא אבוה אחריתה, וגם אבוהבזה וגם אדון יבוא
שלו אדון שלו אדון אל, וגם שבעה 14 בעבור
שעבד הגעלו עמה בעלתם שלמה שלהלו עמה
אדו הגיע אחר שוב זמם אחרלל אחר 15 מבה
אחר אחר אין שוב אחר אחר אדון אבוה שבעה
שלו 16 אל אבוה אדון ב שם אחרה אבוה שעבד
אחר אחרה 17 שיבה אחר אל אבוה שבבלה
אדון הגע ב אם אחרשבל שלו שבוגעל שם לא
שבוגעה אחרשבלה הגע אם וגם 18 אבוה אם הגע
אבוה אחר אל, אבוה שלו אחרה הגלה, אבוה שלו
אבוה בזה אל 19 בזה אבוה שוב אחרה, אבוה שלו
20 שעבד אחר ב אבוה שבבה שוב אבוה אבוה הגע
אל אבוה אבוה שבבה אחרה הגע אם אבוה שב
אבוה אל 21 אחר שוב שבבה אבוה אבוה אל הגע
אדון אבוה אל אבוה אדון אבוה אל אבוה אבוה
22 אבוה אבוה אל שבבה אל אבוה אבוה אבוה
אבוה אם גם אל אבוה אבוה אבוה אבוה אבוה אבוה
אבוה אבוה אבוה אבוה אם שלו 23 אבוה אם גם
אבוה אבוה אבוה אבוה אבוה אם שלו 24 אבוה
אבוה אם הגע אם אבוה אבוה אבוה אבוה אבוה
אבוה אבוה אבוה

5 ܗܘܢܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܝܠܕ ܘܟܠ ܕܡܚܒ ܐܒܐ ܠܒܪܗ ܡܚܒ ܠܒܪܗ
2 ܒܗܕܐ ܝܕܥܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܒܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܡܚܝܢܢ ܠܗ ܘܥܒܕܝܢ ܠܦܘܩܕܢܝܗ
3 ܡܛܠ ܗܕܐ ܡܬܚܙܝܢܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܒܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܢܛܪܝܢ ܦܩܘܕܝܗܝ
ܘܦܘܩܕܢܝܗ ܠܝܬܘܗܝ ܠܝܬ ܟܠ ܕܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܢܨܚ ܥܠܡܐ ܘܗܕܐ ܗܘ ܢܨܚܐ
ܕܢܚܢܢ ܐܝܡܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܢܛܪܝܢ ܦܩܘܕܝܗܝ 4 ܡܛܠ ܕܟܠ ܕܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܢܨܚ ܥܠܡܐ ܘܗܕܐ ܗܘ ܢܨܚܐ ܕܢܚܢܢ ܐܝܡܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ
5 ܡܢ ܡܢ ܕܡܚܐ ܕܥܠܡܐ ܐܠܐ ܕܡܐܡܢ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܛ ܒܥܠܡܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ 6 ܗܘܐ ܕܐܬܐ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܠܐ ܒܡܝܐ ܒܠܚܘܕ
ܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܡܣܗܕܐ ܗܘ ܕܡܫܬܪܪ ܒܟܠܗܘܢ ܕܡܣܗܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܫܪܪܐ ܗܘ ܕܡܫܬܪܪ ܒܟܠܗܘܢ ܕܡܣܗܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ 7 ܡܛܠ ܕܬܠܬܐ ܡܣܗܕܝܢ ܗܘܘ
ܕܡܣܗܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܣܗܕܝܢ ܗܘܘ
ܕܡܣܗܕܝܢ ܒܐܪܥܐ ܡܝܐ ܘܕܡܐ ܘܥܦܪܐ ܡܣܗܕܝܢ ܗܘܘ ܠܡܫܝܚܐ 8 ܕܡܫܬܪܪ
ܒܪܘܚܐ ܘܡܝܐ ܘܕܡܐ ܘܥܦܪܐ ܘܬܠܬܗܘܢ ܠܚܕ ܡܣܗܕܝܢ ܗܘܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
9 ܐܢ ܡܣܬܡܟܝܢܢ ܒܣܗܕܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܪܒܐ ܗܘܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ
ܗܢܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢܐ ܗܘ ܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
10 ܡܢ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܐܠܗܐ ܥܒܕ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ
11 ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 12 ܕܡܛܠ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ
ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 13 ܕܠܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 14 ܕܠܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 15 ܕܠܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 16 ܕܠܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 17 ܕܠܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 18 ܕܠܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 19 ܕܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ 20 ܕܡܣܬܡܟܝܢ ܠܗ
ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ ܕܫܩܪܐ ܕܡܣܗܕ ܒܒܪܗ ܕܐܠܗܐ

1 Blessed is the man who walks not in the counsel of the wicked,
nor stands in the way of sinners,
nor sits in the seat of scoffers;
2 but his delight is in the law of the LORD,
and on his law he meditates day and night.
3 He is like a tree planted by streams of water
that yields its fruit in its season,
and its leaf does not wither.
In everything he does, he prosperes.
4 Not so the wicked!
They are like chaff that the wind blows away.
5 Therefore the wicked will not stand in the judgment,
nor will sinners stand in the assembly of the righteous.
6 For the LORD watches over the way of the righteous,
but the way of the wicked leads to destruction.

2 1 Why do the nations rage
and why do the peoples plot in vain?
2 The kings of the earth take their stand
and the rulers gather together against the LORD
and against his anointed one, saying,
3 "Let us break their chains
and throw off their yoke."
4 The one who sits in the heavens laughs;
the Lord mocks them.
5 Then he speaks to them in his anger
and terrifies them in his fury, saying,
6 "I have installed my king
on Zion, my holy mountain."
7 I will proclaim the LORD's decree:
He said to me, "You are my son;
today I have become your father.
8 Ask me, and I will give you the nations as your inheritance,
and the ends of the earth as your possession.
9 You will break them with a rod of iron (aiōnios g166)
and shatter them like a potter's jar."
10 So now, you kings, be wise;
be warned, you rulers of the earth.
11 Serve the LORD with reverence
and celebrate his coronation with trembling.
12 Pledge your allegiance to the King,
or he will be angry
and you will perish.
Yes, his wrath can flare up in an instant.
But what happiness for those who find
refuge in him!

3 1 A Psalm of David, when he was fleeing from his son Absalom.
2 How many they are who oppose me!
How many are rising against me!
3 How many are saying of me,
"God will not rescue him!"
4 But you, O LORD, are my shield against all attacks;
you are my glory and you lift my head high.
5 I lay down and sleep,
and I wake up safely,
because the LORD sustains me.
6 I am not afraid of the ten thousands
who have surrounded me on every side.
7 Arise, LORD!
Save me, my God!
Slap all my enemies
across their faces!
Knock the teeth
out of the wicked!
8 Victory belongs to the LORD!
May your blessings
rest on your people.

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܟܠܝܢ ܠܡܫܬܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܡܢܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܡܨܪܝܢ ܐܦ

ᚱᚢᚦᚺ

1 ᚠᚢᚦᚹᚱᚢᚾᚾᚱᚢᚾᚾᚱᚢᚾᚾ

ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܒܪܟܬܐ ܕܐܒܗܝܡ ܐܒܘܟܝ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܣܕܘܡ
ܘܥܡܘܪܐ ܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܝܪܝܢ ܕܡܫܬܠܛܢܐ ܕܦܠܫܬܝܢ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܒܪܟܬܐ ܕܐܒܗܝܡ ܐܒܘܟܝ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܣܕܘܡ
ܘܥܡܘܪܐ ܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܝܪܝܢ ܕܡܫܬܠܛܢܐ ܕܦܠܫܬܝܢ ܘܦܠܫܬܐ
ܕܐܪܡܝܐ ܘ

ܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ 14 ܕܡܫܬܝܐ ܡܬܩܪܒܝܢ
ܠܡܫܬܝܐܝܬܗ 15 ܠܐܢ ܟܕ ܐܢܐ ܡܨܠܝ ܠܐܒܝ ܕܢܬܠ
ܠܝܢ ܒܫܡܝܗܘܢ ܠܐܒܝ, ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܝܗ 16 ܕܢܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ
ܕܢܬܩܪܒܘܢ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܐ 17 ܠܡܫܬܝܐܝܬܗ ܐܦܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܐ
ܕܐܠܗܐ 18 ܐܦܠܐ ܠܝܬ ܠܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ
ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܝܗܒ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ 19 ܠܗܝܢ ܡܢ ܐܢܬ ܠܡܐ
ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ
ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ 20 ܕܡܢ
ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ 21 ܕܡܫܬܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܕܐܡܝܢ
ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܥܕܡܐ ܕܥܠܡܐ 22 ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܕܝܠܝ
ܠܟܘܢ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܕܝܠܝ ܡܢ
ܥܠܡܐ ܕܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܕܝܠܝ ܡܢ ܕܐܝܟ

3 ܠܐ ܡܫܬܝܐ ܠܥܠܡ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܟܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܟܠܗ ܕܐܝܟ 2 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ 3 ܕܐܝܟ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܠܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ 4 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 5 ܕܡܫܬܝܐ ܡܝܐ ܕܐܝܟ, ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ 6 ܕܐܝܟ, ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ, ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ 7 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ 8
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ

(g165) 12 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܠܡܢܘ ܕܢܚܘܢ ܠܟ ܡܪܝ ܕܢܬܠܝ ܠܢ
ܠܡܫܬܐ ܕܢܬܠܝ ܠܢ ܠܡܫܬܐ ܕܢܬܠܝ ܠܢ ܠܡܫܬܐ ܕܢܬܠܝ ܠܢ 13 ܡܬܠܝܢܢܢ
ܕܢܚܢ ܕܢܚܢ 14 ܠܡܫܬܐ ܕܢܬܠܝ ܠܢ ܠܡܫܬܐ ܕܢܬܠܝ ܠܢ ܠܡܫܬܐ ܕܢܬܠܝ ܠܢ
ܠܡ ܕܡܬܬܠܝܢ ܡܢܢ ܐܢ 15 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ,ܡܢܢ ܡܢ
ܕܝܢܐ ܡܪܝ ܐܢܐ ܠܡܐ 16 ܡܢܝܢܐ ܡܢܢܢ ܡܬܝܢ
17 ܐܠܗܐ ܐܢܢܢ ܡܢܢ ܐܝܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܬܝܢ
ܕܐܡܬ ܢܢ ܡܢܢ ܐܢܢ ܡܬܬܠܝ ܡܬܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܢܝܢ ܐܢܢ 18 ܐܢܢ ܐܢܢ ܐܢܢ ܐܢ
ܐܢ ܡܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 19
ܡܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 20 ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 21
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
(aiōn g165) ܐܢ ܐܢ ܐܢ

4 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 2 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 3 ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 4 ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 5 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 6 ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 7 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 8 ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 9 ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ 10 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ,ܐ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 11
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ 12 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܡܫܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܟܠܡܐ ܕܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܕܡܪܝܐ 13 ܘܡܬܠܝܢ ܠܗ ܡܬܠܐ ܕܢܒܝܐ
ܕܡܬܡܠܝܢ ܒܗ ܐܡܪܝܢ ܕܒܪ ܡܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܡܚܙܐ ܕܠܐ ܡܚܙܝܢ ܘܠܡܫܡܥ
ܠܡܫܡܥ ܘܠܐ ܡܨܬܠܚܝܢ ܠܡܬܒܪܐ ܕܥܡܐ ܗܕܐ ܒܠܒܗ ܬܚܝܢ ܗܘܐ 14 ܘܡܬܠܝܢ
ܠܗ ܡܬܬܠܝ ܠܗ ܕܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܡܐ ܗܕܐ ܒܠܒܗ ܬܚܝܢ ܗܘܐ
ܕܠܐ 15 ܡܬܬܠܝ ܠܗ ܕܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܡܐ ܗܕܐ ܒܠܒܗ ܬܚܝܢ ܗܘܐ
ܕܥܡܐ ܗܕܐ ܒܠܒܗ ܬܚܝܢ ܗܘܐ ܕܠܐ ܡܨܬܠܚܝܢ ܠܡܚܙܐ ܕܠܐ ܡܚܙܝܢ ܘܠܡܫܡܥ
ܥܡܐ ܗܕܐ ܒܠܒܗ ܬܚܝܢ ܗܘܐ 16 ܘܡܬܡܠܝ ܥܠܘܗܝ ܕܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܕܡܪܝܐ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܕܠܐ ܡܫܡܥܝܢ ܕܡܫܡܥܝܢ ܕܡܬܡܠܝ ܥܠܘܗܝ ܕܢܒܝܐ
ܐܢܐ ܕܐ ܕܡܪ 17 ܡܫܡ ܥܠܘܗܝ ܕܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠܘ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 18
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 19
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 20
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 21
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 22
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 23
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 24
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 25
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 26
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 27
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 28
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 29
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ
ܕܡܬܡܠܝ ܠܥܡܐ ܗܕܐ ܠܡ ܕܥܒ ܟܝ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪ ܐܡܪܝܢ ܕܡܪ 30

ܡܬܝܩܪܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܩܝܡܐ
31 ܕܠܡܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗ ܟܡܐ ܕܝܢܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܫܪܝܢܝܢ ܡܢ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢ
ܥܠܡܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ
ܡܬܝܩܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ 32 ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܒܕܝܢ ܡܢ ܟܠ ܒܪ
ܐܢܫܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܒܕ ܠܗ

5 2 ܡܢܝܢ ܕܢܬܝ ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܠܗ ܡܥܒܕ ܫܠܡܢܐ ܕܫܘܪ ܕܫܪܝܪܐ ܕܥܒܕ ܥܡܗ ܗܘܐ ܕܫܘܪ ܕܫܘܪ ܕܡܠܟܐ
ܕܫܪܝܪܐ 3 ܕܫܪܝܪ ܕܫܘܪ ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪ ܕܫܪܝܪ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܢ
ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟ ܕܫܪܝܪ ܕܡܠܟ 4 ܕܡܢܝܢ ܕܡܠܟ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚ
ܕܡܠܟ ܕܡܫܝܚ ܕܡܠ ܡܠܟ ܕܡܢ ܕܫܪܝ ܡܢ ܕܫܪܝܪ ܡܢ ܕܫܪܝܪ
ܡܢܗ, ܕܡܠܟ ܕܡܠ ܕܡܢ ܕܡܠܟ 5 ܕܫܪܝܪ ܕܡ ܕܡ ܡܠܟ ܕܫܪ
ܡܠ ܕܡ ܕܡܫܝܚ ܡܠܟ ,ܡܢܗ ܕܡܠ ܡܢ ܕܫܪ ܡܢ ܕܫܪ ܕܡ
ܡܫܝܚ ܕܡ ܕܡܠ 6 ܕܡܠܟܐ ܕܫܪܝܪ ܡܫܝܚܐ ܕܫܪܝܪ
ܡܠܟܐ ܡܢ ܕܡ ܕܫܪ ܡܢ ܕܡ ܡܠܟ ܡܠ ܕܫܪ ܕܡܠܟ
ܕܡܠ ܕܡܡܫ ܡܠܟ 7 ܕܫܪܝܪܐ ܕܡ ܕܫܪ ܡܠ ܕܫܪ
ܕܫܪ ܕܡܢ ܡܠܟ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܕܡ 8 ܕܫܪܝܪ
ܡܠܟ ܕܫܪ ܡܠܟ ܕܡ ,ܡܢ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ,ܡܢ ܕܡ
ܕܫܪܝܪ ܕܫܪ ܕܡ ,ܡܢ ܕܡ ,ܡܢ ܕܡ 9
ܕܫܪ ܕܡ 11 ܕܡ ܕܡ ܡܢ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ 10 ܕܫܪ
ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ
ܕܡ ܕܡ ܕܡ 12 ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ
ܕܡ ,ܕܡ ,ܕܡ ,ܕܡ ,ܕܡ ,ܕܡ ,ܕܡ ,ܕܡ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 13 ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 14 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 15 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 16 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 17 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ

אשר בפיו ואל אדם לא 18 אמרו עמו כי בגדו בו לאמר
הן אלה 19 ובגדו בלהם אלי אמלל אשר שלח מנו
אדם ובגדו אמונה אשר בשבעם ובגדו בחרבות אחרי
לו בחלב בגדו אדם 20 ובגדו אחרי בלהם בגדו
אף כלי בעבר אל אדם לא מעבר אשר אמרו 21
אדם ואל אמלל אשר בבגד אדם אדם ובגדו אדם
אדם אל 22 אשר בגדו מבטח עד לעד בגדו אדם
מעי אדם ל אלה 23 אחרי אמר בגדו אחרי בגדו
בגדו אדם אם אל אשר אמר אדם בגדו אמר אם
אשר בגדו אדם אל 24 אלי אמר אדם אמר אל
אחרי אדם 25 בגדו בגדו אל אדם אדם
אחרי אדם 26 מבאי לו אלה מעבר מאמר עבר אשר אמר בגדו אמר
אמר מבטחו 27 אמלל אדם אמר אשר מבטחו מעבר
בגד אל אדם אל אדם אל אמלל מן אמר אשר בגד מעבר
אל אדם 28 אדם אל אבד אדם אמר אלי אדם בגדו
מאמר ל אחרי אמר אדם אחרי אדם אל אמר אמר
אמר בגדו אמר בן 29 לא בגד אם מעבר עבר בגד
אמר בגדו אמר אל אמר אל אמר אל אמר אל אמר
אשר בגדו אדם מלו ל אם אל אמר אל אמר אל אמר
אדם אדם מאמר אדם 30 מאמר ל אמר אמר אדם אל אמר
מאמר, מאמר אדם בגד אדם אמר אל אמר אל אמר
בגד אדם אל 31 אמר אמר אל אמר אל אמר אל אמר
בגד אדם אמר 32 אמר בן אמר אל אמר אל אמר אל אמר
אף בגד 33 מאמר אל אדם אל אשר אל אדם בן אדם אל אם
מעבר אמר מאמר אמר אדם אמר אל אל בן אל אל אל

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܠܒܝܬ ܐܒܝܗܝ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܢܫܬܠܛ ܥܠ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ

[illegible] 23 [illegible]
[illegible]
[illegible] 24 [illegible]
[illegible]

ܡܬܬܝܐܘܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܚܝܢܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܠܦܝܢ ܕܐܝܠܦܐ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܘܐܡܐ ܕܐܝܠܦ
2 ܝܘܚܢܢ ܐܚܘܗܝ ܕܐܠܦܐ ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ ܐܚܐ ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ
ܕܐܝܠܦ ܐܚܝܢܘܢ ܠܘ ,ܡܠܟܐ ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ 3 ܕܐܝܠܦ ܐܚܐ
4 ܕܐܚܠ ܐܚܐܒ, ܕܐܠ ܐܦܝܚܐ ܐܚ ܢܝܢ ܐܚ ܢܝܢ ܐܚܐܒ ܐܝܠ 5
ܠܘ ܐܒܪܗܡܐ ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ ܐܝ ܐܝܠܝܐ ܕܐܝܠܦ
ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ ܕܐܝܠܦ ܐܝ ܐܝܠܝܐ ,ܐܚ ܕܐ ܐܝ ܐܝ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ
ܡܫܝܚ 6 ܐܝܠ ܕܐܝܠ ܐܝ ܐܝ ܕܐ ܐܝ ܐܝ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ ܐܝ ܐܝ ܕܐ
7 ܕܐܝܠ ܐܚ ܐܝ ܐܝ ܕܐ ܐܝ ܐܝ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ ܐܝ ܐܝ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ
ܐܝ ܐܝ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ ,ܐܚ ܕܐ ,ܐܚ

בתרבות הזאת ואת הכשרון הזה 20 אשר נתן
האלהים לאדם ולא אבדו אותם מן הארץ אשר
נתן לה אלהים לעבדה ולשמרה 21 גם לא
אמר אל האדם לאמר, מכל עץ הגן אכל
תאכל אך מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
כי ביום אכלך ממנו מות תמות 22 ויאמר יהוה
אלהים אל האשה מה זאת עשית ותאמר האשה
הנחש השיאני ואכל 23 ויאמר יהוה אלהים
אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך 24 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב 25
אל האדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך 26 וקוצים
ודרדרים תצמיח לך ואכלת את עשב
השדה 27 בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת
כי עפר אתה ואל עפר תשוב 28 והאדם
קרא שם אשתו חוה כי היא היתה אם
כל חי 29 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם 30 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם 31 ויגרשהו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר
לקח משם

2

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם 2 ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה 3 ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות 4 אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים 5 וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד
את האדמה 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כל פני האדמה

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܢܐ ܠܗܘܢ 7 ܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܫܡܥܘܢ ܡܕܡ
ܕܐܬܝܠܝܢ ܠܬܪܥܝܗܘܢ ܠܡܫܬܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝ ܐܬܪܐ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚܐ ܠܬܪܬܝ ܬܪܥܝܗܘܢ ܡܢܐ ܕܡܬܝܢ 8 ܡܫܝܚ ܗܘܐ
ܬܡܝܗ ܡܬܝܬܝ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ 9 ܕܩܡܝܢ ܒܝ ܐܝܬܝ
ܗܘܝܢ ܠܗ ܬܪܥܐ ܡܬܬܝܗ 10 ܕܡܬܪܥܝܢ ܠܟ ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚ ܠܐ
ܠܡ ܡܢ ܕܐܬܝ ܡܬܬܝ 11 ܕܐܝܬ ܠܟ ܡܢܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܬܝ ܕܐܝܟ
ܡܬܬܝ ܕܡܫܝܚ ܕܡܬܬܝ ܠܡܫܬܝ ܡܢ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝ
12 ܡܬܬ ܡܬܬ ܠܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐ ܡܢ
ܡܢܝܢ ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܠܟ ܕܐ ܡܢ ܕܐ
ܡܢ ܕܡܫܝܚ 13 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐ
ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡ
ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ

לחלה הנשר הרים הרעה לבלי 26 בשעה הקדמונה,
מזרחה אל 27 מזרחה: לפתחה נגד הרים בחרם
הרים הל, מלחם עוד הגלה הלה הפתחל הכנה יצר
לל הכה ל הרמה הלו: לל אל הלה נגשה, מלחם בי
בחרם, מעמשה נגד הלחתל מזרחה מחנל שנחם פתחה 28 הכה
לחל הנחה בחנל מחנם, מלחם 29 בחרבה הרמם מלל ל הנגה
הנגה הל הנחל בחנל מחנם, מלחם 30 הלה הנגה הנגה הלה הנגה הנגה
הנגה הלה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה
הל יפחה בלבל הפתחל הכנה הנשרה יצר הנגה הלבל
נפשם הנגה הפתחה הלה, הנגה הפתחה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה הנגה הנג

לא נפל, כי יסוד מונח על הסלע. 14 ומי שמע את דברי אלה
ולא עשה אותם, יהיה דומה לאיש כסיל שבנה את ביתו
15 כאשר ירד הגשם והגיעו הנחלים ונשבו הרוחות ופגעו
בבית ההוא, לא נפל כי יסוד מונח היה על הסלע. 16 וכל
הבאים אל הר סיני שמעו את דברי ישוע ונדהמו מדרכו
הנפלאה 17 שהרי הוא דיבר אליהם כמי שסמכות בידו ולא
כדברי סופרים ופרושים. 18 ואחרי שירד ישוע מן ההר
הלכו אחריו המון גדול מאד. 19 ובדרך פגע בצרעת אחת
ונגע בו ישוע ואמר: רצוני, טהר! ומיד נטהרה הצרעת
20 ,ויאמר לו ישוע: אל תגיד לאיש, אלא לך והראה את
עצמך לכהן ותקריב את הקרבן אשר צוה משה, לעדות
אליהם. 21 כאשר נכנס ישוע לכפר כפרנחום פגשו אותו
אנשים רבים ובקשו מישוע שיבריא את עבדם

4 ואז הובל ישוע אל המדבר, אל מקום נבדד, לנסות
אותו. הוא צם ארבעים יום וארבעים לילות ולא אכל
דבר, ולכן רעב מאד. 2 ובעת ההיא בא אליו השטן
לנסות אותו. 3 ויאמר לו השטן: אם אתה בן אלוהים
אמור לאבן הזאת שתהפך לחם. 4 ויענה ישוע ואמר לו:
כתוב בספר התורה: לא בלחם בלבד יחיה האדם, אלא
בכל דבר אלוהים. 5 ואז לקח השטן את ישוע אל עיר
הקודש, והעמיד אותו על גג בית המקדש. 6 ואמר לו:
אם אתה בן אלוהים, הטל עצמך מגג בית המקדש, כי
כתוב בספר התורה: מלאכיו יצווה עליך לשמרך, ידיהם
ישאו אותך פן תיפגע רגלך באבן. 7 ואמר לו ישוע:
אמר לו: כתוב בספר התורה: לא תנסה את אלוהיך
8 ואז לקח השטן אל הר גבוה מאד, והראה לו את כל
ממלכות העולם ואת כל הדר שלהן. 9 ואמר לו: כל
אלה אתן לך, אם תשתחוה לי

ܡܪܝܡ ܡܬܠܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܠܡ ܐܬܝܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܬܪܬܐ
ܕܩܕܝܫܐ 10 ܕܐܝܟܢܐ ܕܟܬܒ ܢܒܝܐ ܒܗܝ ܕܐܡܪ ܗܢܐ ܐܢܐ ܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܒܫܡܝ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܠܐܢܫ ܒܫܡܝ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܐ ܡܬܩܪܒ ܠܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܐ ܡܬܩܪܒ ܠܗ 11
ܒܟܠ ܫܢܬܐ ܕܐܬܐ ܕܐܬܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠܠ ܒܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܕܢܬ 12 ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ
ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܕܟܠ ܕܟܠ ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܕܐܬܐ ܕܢܬ
ܕܐܬܐ ܕܢܬ 13 ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܚܙܝܢ ܕܐܬܐ ܕܚܙܝܢ ܕܐܬܐ
ܕܟܠ ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ 14 ܕܐܬ
ܕܟܠ ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܠܡܫܬܡܥ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ
ܕܐܬܐ ܕܢܬ 15 ܕܢܬ ܠܗ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܠܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܠܡܫܬܡܥ
ܕܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ
ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ ܡܢ ܐܬܐ ܕܢܬ

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܝܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܝܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܝܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝܗ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܝܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ ܝܠܝܕ ܠܚܨܪܘܢ
ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܥܘ׃ 4 ܘܪܥܘ ܝܠܝܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܝܕ ܠܢܚܫܘܢ
ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܝܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܝܕ ܡܢ ܪܚܒ ܘܪܚܒ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 6 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ
ܠܫܠܡܘܗܝ ܡܢ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܐܒܝܐ
ܘܐܒܝܐ ܝܠܝܕ ܠܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܝܠܝܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܝܕ ܠܝܘܪܡ
ܘܝܘܪܡ ܝܠܝܕ ܠܥܙܝܐ׃ 9 ܘܥܙܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܝܕ ܠܐܚܙ
ܘܐܚܙ ܝܠܝܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܝܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܝܕ ܠܐܡܘܢ
ܘܐܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܘܩܝܡ
ܘܝܘܩܝܡ ܝܠܝܕ ܠܝܟܢܝܐ׃ 11 ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܬܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ
ܕܒܒܠ ܒܥܬ ܓܠܘܬܐ׃ 12 ܘܐܚܪܝ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܝܠܝܕ ܠܙܪܒܒܠ
ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܝܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ 13 ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܝܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܝܕ ܠܥܙܘܪ׃
14 ܘܥܙܘܪ ܝܠܝܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܝܕ ܠܐܟܝܢ ܘܐܟܝܢ ܝܠܝܕ ܠܐܠܝܘܕ
15 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܝܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܝܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܝܕ
ܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܝܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ
ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܗܟܢܐ ܟܠܗ ܕܪܘܪܝ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ
ܬܠܬܝܢ ܪܘܪܝܢ׃ 18 ܘܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܗܟܢܐ׃ ܡܪܝܡ
ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܐܬܪܪܝܬܐ ܠܝܘܣܦ ܐܦܠܘ ܕܠܐ ܐܬܟܢܫܬܐ ܗܘܬ ܐܫܬܟܚܬ
ܒܟܪܣܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܐ

ܡܢ ܕܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ 20 ܐܝܟܡܐ ܕܠܐܝܬ ܡܠܬܐ ܕܝܠܝܗ ܡܢܐ
ܕܠܐ ܕܟܝܢܐ ܗܘ ,ܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܒܫܠܡܐ
ܕܐܬܝܠܕܐ ܒܐܝܡܢܐ ܕܟܝܢܐ ܒܪܝܫ ܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ 21 ܕܐܡܪܝܢ
ܕܟܝܢܐ 22 ܕܠܡ ܐܝܬܝܗ ܕܥܒܝܕ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ ܠܒܪ ܐܝܬܝܗ
ܕܠܐ ܒܪܝܫ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ,ܡܐܡܪ ܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܥ
ܐܝܟ 23 ܗܘ ܐܝܬܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܝܬܝܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܐܝܬܝܗ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܐܝܬܝܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܐܝܬܝܗ
ܒܪܝܫ ܦܠܓܐ ܕܐܝܬ ܐܦ ܕܐܝܬ ܒܪܝܫ ܒܪܝܬ ܕܐܝܬ ܡܠܬ ܐܝܬܝܗ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬܝܗ ܐܝܬ ܐܦ ܕܐܝܬ ܒܪܝܫ ܒܪܝܬ ܕܐܝܬ ܡܠܬ ܐܝܬܝܗ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ

ܒܫܢܬܐ ܕܚܡܫܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܪܬܚܫܣܬܐ ܡܠܟܐ ܥܠ ܐܝܣܬܪ ܐܡܗ ܕܡܠܟܐ 7 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ ܚܢܢܝܐ ܒܪܗ ܕܡܪܕܟܝ
ܕܒܫܘܫܢ ܒܝܬܪܐ ܗܘܐ ܡܪܕܟܝ ܕܐܬܝ ܥܡܗ ܡܫܟܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܟ ܕܫܠܝ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܝܡܝܪܝܢ 8 ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܪܕܟܝ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܠܡܐ ܗܘܐ ܡܪܕܟܝܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ
ܡܢ 9 ܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܡܠܐ ܡܠܟܐ ,ܡܢܕܥܠܝܢ ܗܘܐ
ܒܝܢ ܡܢܐ 10 ܒܢܝܢܘܬܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܠܟܐ ܡܢ ܐܝܟ
ܕܡܢܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝ ,ܡܢܕܥ ܐܡܪ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܝܬ
ܒܝܬܐ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܝܬ ܡܢܐ 11 ܡܫܠܚܢܐ
ܕܐܝܬܝܗ 12 ܡܫܬܡܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܠܡ ܡܫܝ ܕܐܝܟ
ܡܫܝ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܡܢܐ ܡܫܝܚܢܐ ܡܢܐ
ܕܐܝܡ ܒܝܬܐ ܕܐܬ 13 ܡܫܝ ܒܝ ܕܝ ܡܫܡܥ ܡܠܟܐ
ܕ ܡܢܐ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܕܥ ܡܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ,ܡܢܕܥ ܡܫܝ 14 ܡܠܟ ܡܠܟ
ܡܢ ܒܝܬ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܐ 15 ܡܫܝ ܡܢ ܡܢ ܡܠܟ ܕܐ ܒܝ ܡܠ ܡܢ ܡܢ
ܒܝܬ ܕܐܝ ܒܝܬ ܡܢ ܡܫܝ ,ܡܢ ܒܝ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܝ ܒܝ ܡܫ 16 ܡܢ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝ 17 ܡܫܝ ܡܢ ܡܢ ܡܫ ܡܫ
ܡܢ ܡܫ 18 ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ
ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ
ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ 19 ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ
ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܫ ܡܢ
ܡܢ ,ܡܢܕܥ ܡܢ ܡܫ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 20 ܡ
ܡ 21 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ
ܡ ܡܢ ܡ 22 ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ 23 ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

אמרתי אל ראש הבית ואל כל בני המלך
לאמר כה אמר יהוה צבאות

3 אם בחלומות אשר אתם חולמים
אשר אתם מתנבאים אליהם 2 ואל אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה הלא אם בחלומות אשר אתם
מתנבאים אתם מטעים את עמי לאמר שלום יהיה לכם
3 והנה אני אל חלומות שקר נאם יהוה
ונטשתם את עמי ואת עדתי לא תהיה
4 כי אם אל בית ישראל ואל בית יהודה
אמר אדני יהוה הנני אל חלומות שקר
5 אשר אתם מתעים את עמי ואל כל
בית ישראל אשר נבאתם אל חלומות שקר
ואל אמר אדני יהוה הנני אל חלומות שקר
6 ראיתם ולא אמרתם כי אם שקר נבאתם
בשם יהוה לאמר נאם יהוה ולא הקימו
7 הלא חזון שוא חזיתם ולא אמרתם מרי אמר
ולא נבאתם חזון שקר אשר אתם אמרים
8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם
הבל וחזיתם שקר לכן הנני אל אתכם
נאם אדני יהוה 9 והיתה יד אל הנביאים
חזים שקר לא יהיו בסוד עמי ובכתב בית
ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו
ידעתם כי אני אדני יהוה 10 יען
ויען תעו עמי ואל אמרו שלום ואין שלום
ובנה אחר הנה הטיחים לא יכינו 11 אמר
אל הטיחים הטיחו כי יפל הגשם ואתם
אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקענה
12 והנה הפל הקיר הלא יאמר אליכם
איה הטיח אשר טחתם בו לא אמר אליכם
13 לכן כה אמר אדני יהוה
ופרצתי רוח סערות בחמתי ושבל גשם
בחמתי בקצפי ואבני אלגביש בחמה לכלתו
14 והרסתי את הקיר אשר טחתם בו
והגעתי אל הארץ ונגלה יסודו ונפל
וכלתם בתוכו ויודעתם כי אני יהוה
15 וכלתי את חמתי בקיר ובטחים
לאמר אליהם אין הקיר ואין הטיחים 16
נביאי ישראל אשר נבאים אל ירושלים
וחזים לה חזון שלום ואין שלום נאם
אדני יהוה 17 ואתה בן אדם שים
פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבן
ונבא עליהן 18 וכה אמר אדני יהוה
אוי לתופרות כסתות על כל אצבעות
ועשות צעיפות על ראש כל קומה
לצודות נפשות אתם תצודון נפשות
עמי

לא אמר אמון אמון אמון

ܗܘܢܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܠܡܫܪܝܬܟܘܢ 12 ܗܘܝܘܢ
ܕܐܬܪܡܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝ ܐܢܐ ܠܡܫܪܝܬܟܘܢ ܕܢܬܩܢܘܢ ܕܢܬܩܢܘܢ
ܡܢ ܫܡܐ 13 ܡܛܠܗܝ ܡܢܝܢ ܕܝ ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܢ
ܠܢܘܢ ܟܠܡܐ ܕܐܬܪܡܝܢ ܡܢ ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ,ܡܠܟܐ ܚܝ
ܡܢܗ ܡܢܝܢ ܠܐܬܪܡܝܢ ܠܡܢ 14 ܩܠܝܢܝܢܝܢ ܡܢܝܢܝܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܕܐܬܪܡܝܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܠܐܢܫ 15 ܡܢܝܢ ܩܝܡܝܢ
ܕܩܝܡܝܢ ܡܢܝܢ ܕܐܬܪܡܝܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܠܐܢܫ 16 ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܝܢ
ܠܐܢܫ ܡܢ ܡܝܬ ܡܝܬ ܕ ܫܘܝܢܝܢ ܡܢ 17 ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܝܢ
ܕܐܬܪܡܝܢ ܡܫܝܚ ,ܡܢ ܡܝܬܝܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܕܝܢ ܕܐܬܪ
ܕ ܫܘܝܢܝܢ ,ܡܢ ܡܝܬܝܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܕܝܢ ܕܐܬܪ ܡܢ
ܡܫܝܚ 18 ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܝܡܝܢ ܕܝܢ ܫܘܢܝܢ ,ܡ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚ ,ܝܠܝܢ ܡܝܬܐ ܠܐܢܫ ܡܝܬܝܢ ܕܐܬܪ ,ܡܢ ܡܝܬ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܠܐܢܫ

ᚱᚢᚦᛖᛚᛁᛖᚾ-ᚱ

1 ᚠᚢᛚᚴᚢᛗ ᛗᛅᚦᚢᛚᛁᛖᚾᚢᛗ ᚠᚢᛚᚴᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚦᛖᛚᛁᛖᚾᚢᛗ ᚱᚢᚦᛖᛚᛁᛖᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚴᛅᛚᛅᚴᛅᚾᚢᛗ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚴᛅᛚ ᚦᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚴᛅᛚᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚴᛅᛚᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ 2 ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ 3 ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ 4 ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ 5 ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ
ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ ᚱᚢᚴᛅᚴᛅᚾᚢᛗᚢᚾᚴ

אחרי מות אהרן ומשה ויהי ביום הראשון לחדש
6 הראשון ויקם משה את המשכן וימשח אתו
ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וקדש
7 ויצק מן השמן על ראשו ויקרב אהרן ובניו
ויכבסו במים 8 ויתן את המזבח לבדו ויזר
עליו מן הדם ויכפר עליו ואת כל כליו
9 ויקרב את המכבר ויכפר אל המזבח ויזר
מן הדם על קרנותיו ואת כל הדם יצק אל יסוד
המזבח ויקדשהו לכפר עליו 10 ויקרב את
המנחה ויזר אהרן ובניו את בניו מן הדם
אל המזבח מסביב 11 ואת הבשר ואת העור
ואת הפרש שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה 12 ויקרב את העלה ויזרקו בניו
את הדם על המזבח מסביב 13 ואת העלה
נתחיה וראשה ויקטר המזבח 14 ואת הקרב
ואת הכרעים רחץ במים ויקטר המזבח העלה
המה מנחה היא ליהוה כאשר צוה יהוה את
משה 15 ויקרב את קרבן העם ויקח שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויטהרהו כראשון
16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט 17 ויקרב
את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר המזבח
מלבד עלת הבקר 18 ויזבח את השור ואת
האיל זבחי השלמים אשר לעם וישחטו בניו
את הדם ויזרקהו על המזבח סביב 19 את
חלבי השור ואת האליה ואת החלב המכסה
את הקרבים ואת הכליות

אשר בא אל אביו 20 ויאמר אליו יעקב
מה הוא

3 ויהי כאשר כלה יוסף לצוות את בניו ויאסף רגליו אל
המטה וגוע ויאסף אל עמיו 2 ויקברו אתו בניו מערת
המכפלה אשר בשדה עפרון החתי אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת בני חת
לאחזת קבר 3 ויעבדו עבדיו את יוסף לחנט את אביו
ויחנטו החנטים את ישראל 4 ויעברו ימי בכיתו ויאמר יוסף
אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר 5 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
אעלה נא וקברתי את אבי ואשובה 6 ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השבעך 7 ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים
8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן 9 ויעל עמו גם רכב ופרשים
היה המחנה כבד מאד 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה
אבל מצרים אשר בעבר הירדן 12 ויעשו בניו לו כן
צוה אתם 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה
לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא,

4 וכי מת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא 14 ויהי בני
ישראל פרו וישרצו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ
אותם 15 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף
16 ויאמר אל עמו הנה העם בני ישראל רב ועצום ממנו
17 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרא מלחמה
וגם הוסף על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ

5 2 לה לתלת לפתגם לא שר ושדה בי ושדו בי ולבשה
ואיש בתרון מתרון לתלת מדבר מלכותא ואיש בתרון
לא 3 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 4 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 5 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 6 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 7 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 8 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 9 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 10 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 11 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 12 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 13 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 14 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 15 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 16 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 17 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו
לא 18 ולא ידע לבשרו לתלת לא שר ולא ידע לבשרו

ܗܘܢܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܒܪܢܫܐ
ܕܐܒܝܘܢ ܗܘ ܠܟܝܢ ܕܝ ܐܒܝܢ 4 ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܐܠܗܐ 5 ܐܠܗܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܠܟܝ ܕܐܒܝܘܢ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܒܝܢ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܠܡܬܝ ܕܝܢ ܐܠܗ 6 ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 7 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 8 ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 9 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 10 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 11 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 12 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 13 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 14 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 15 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 16 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 17 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 18 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 19 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 20
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 21 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 22
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 23 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 24 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 25 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 26 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 27 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ

ד-אמתלאה

1 אמתלאה אחרל פרעחתלע פעלאמע פעלפה
לפהה אחתלע **2** אשרה הבאר ביהע לפה אמלאה
3 אשרה הבאר ביה הע לפה אמלא ה אהלמע
אה עלא שא לפהלה מטשע הלהלה אמלאל עגההל
לפהלה אהעע אלמע לפאמע הפהעהעהע אהרי אעאיעעה אלע
ביאהפעהה אמעע לפה מע הפה עאה עלא **4** מיהע אעל עהלע
לפהעגיהשה הלע לפהעהעהע הל אמלאה אעהרה מע
5 לעעא ביהשהה לפהע עלמעע לפהעהגיה מלהה
הלה ,ם מעהפהלהל לפאעעה אמלאה אאה אגיה אעגעעהל
אי עלמא הבאיגה אמלא הגה אעה אלה **6** לעעשע מעפא
מעלהה הפה אשע לעע עלאעהה לפהע **7** לפה עלאל
אה **8** ,מפהאלהה אלע הה אפהפ הה אשרה הבאר ביהה
אמלאל אהפ אלה לעם ה איגעה אלגהה אעהפע הבהה
9 אשרה הבאר ביהה מעיהפל הפהגעהפא אלה לעם הע
ביהה מפע ביה ה הלהל אההא לפיעעע אהגה לעמה
הבהעהה אעאה אה **10** (aiōnios g166) מלעה אהבפא הע
עיהגמע העמעעהה ,מפהעמהה מעיהגיה אעעה ,מפאגהה
לפהלה הע עע הלהל אמעלע **11** אהפע מעה לפהלה
אעהלע אגה ע מלה לפהלגע לפהגעע אמלא לפהפאה
ביהה מפאפ לפה הבהעהה **12** אעעה אעהלפעמה אהפהע
ביהע מלאה מעהפלע עגא מה לעעא הא אשרה הבאר
אשרה הבאר

2 הבעע ביהה מעעעאה הל שא לפהה מה הגעה
הבאר ביהה מעעעאה הל שא לפהה מה הגעה
לפהעעע הלפה אלה **2** מעהלה הע אפאפה אל הע אשרה
אגמי הע אלע אעהע הע אל לפמעעעע אלע לפהגגהה
מפאע עלה הע אמה ,ם לעע הבה עגא אעהיפ א הע אלע
אא הע הלפה הגהפא הע הגה לפהגלע עגא אלבל **3** ביהה

חלבה בחר ולבחרה בחרה לבה בחרבה אבר ולבחרה
בחרה בחר ולבחרה בחרה לבה בחרבה בחרה ולבחרה בחר
ולבחרה בחרה בחר ולבחרה בחרה לבה בחרבה בחרה ולבחרה
בחר ולבחרה בחרה בחר ולבחרה בחרה לבה בחרבה בחרה

5 ܗܘܝܬܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܫܠܝܛܐ ܕܒܝܢ ܫܢܝܐ ܘܫܠܝܛܐ ܕܒܝܢ ܫܢܝܐ
ܘܫܠܝܛܐ ܕܒܝܢ ܫܢܝܐ ܘܫܠܝܛܐ ܕܒܝܢ ܫܢܝܐ 6 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ
ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬܐ ܕܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܡܦܪܫ ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ ܘܗܘܐ
ܐܠܗܐ ܥܒܕ ܪܩܝܥܐ ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܪܩܝܥܐ ܘܡܦܪܫ
ܡܝܐ ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ ܘܗܘܐ ܐܠܗܐ 7 ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ
ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܐܠܗܐ ܫܡܝܐ ܠܬܪܝܢ ܝܘܡܐ ܚܕܐ 8 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܢܬܟܢܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܪܩܝܥܐ ܘܢܗܘܢ ܡܦܪܫܝܢ ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ
ܘܗܘܐ ܟܕܐ ܡܦܪܫܐ ܡܝܐ ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ ܠܬܪܝܢ ܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ
ܘܗܘܐ ܟܕܐ ܢܬܟܢܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܬܪܝܢ ܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ 9 ܐܡܪ
ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܐ ܟܕܐ
ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܡܩܘܡܗ ܚܕ ܘܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܐ ܟܕܐ 10 ܘܩܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܠܡܪܝܐ
ܕܛܒ 11 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܪܥܐ ܐܪܥܐ ܕܥܫܒ ܙܪܥܐ ܘܥܨܬܐ ܕܦܪܝ
ܦܪܝܐ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܟܕܐ ܢܬܪܥ ܐܪܥܐ ܥܫܒܐ ܙܪܥ
ܙܪܥܐ ܕܙܪܥ ܒܦܪܝܗ ܕܙܪܥ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ 12 ܘܐܦܩܬ ܐܪܥܐ
ܥܫܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ ܕܙܪܥ ܒܦܪܝܗ ܕܙܪܥ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܢ ܢܗܪܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܦܪܫ ܒܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ ܘܢܗܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܘܡܐ
ܘܢܗܘܢ ܠܢܘܪܐ ܕܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܟܕܐ
ܢܗܪܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܠܝܐ ܘܐܦܪܫ ܢܗܪܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܠܝܐ ܘܠܡܦܪܫ
ܡܝܐ ܕܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܠܡܫܠܛܘܬܐ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܠܡܦܪܫ
ܒܝܢ ܢܗܪܐ ܕܢܗܝܪ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܕܚܫܘܟܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ
ܠܢܗܪܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܠܝܐ ܘܗܘܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܡܪܝܐ ܕܛܒ 16 ܘܥܒܕ ܫܢܝܐ
ܘܫܠܝܛܐ ܕܒܝܢ ܫܢܝܐ ܘܫܠܝܛܐ ܕܒܝܢ ܫܢܝܐ ܘܗܘܐ ܟܕܐ ܢܗܘܢ
ܕܒܝܢ ܢܗܪܐ ܕܢܗܝܪ ܘܢܗܪܐ ܕܢܗܝܪ ܘܢܗܪܐ ܕܢܗܝܪ ܘܢܗܪܐ
ܕܢܗܝܪ ܘ

ספר תהלים-ד

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׳ בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי
בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׳ **2** בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי לְכְלִמָּה
תְּאַהֲבוּן רִיק בַּקְּשׁוּ כָזָב׳ סֶלָה׳ **3** וְדַעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ
יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקָרְאִי אֵלָיו׳ **4** רְגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בְלְבַבְכֶם עַל
מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׳ **5** זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה׳ **6** רַבִּים
אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסֵה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׳ **7** נָתַתָּה שִׂמְחָה
בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׳ **8** בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן׳
כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׳ **9** לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׳
אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׳ **10** הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי
וֵאלֹהָי׳ כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׳ **11** יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ
לְךָ וַאֲצַפֶּה׳ **12** כִּי לֹא אֵל חֶפְצָה רָשָׁע אָתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׳
13 לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׳
14 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׳ **15** וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׳
16 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׳

אבדון הוא אמת הוא הולך לו 17 (aiōnios g166) עולם
עולם מאמינים מובטח אמת אמונה מושלם הוא
כי לא הוא הולך מוצדק 18 (aiōn g165) בחיי חולה
בחמת מלכות הלב, אמר מאמינים מאבדו הוא מוצדקת
מאבדת מאמינים מאבדתם 19 מאמינים הוא מאבדת
מאמינים מאבדתם לא נמצא אמונה הוא יש אלוה
מקבל מחלקים לנו מפוזרים מפוזרים הוא 20
מבדיל נמצא הוא נבדלים

2 מאמין מאבדו מוצדק מוצדק לא הוא הולך אבדון הוא אבד
נמצא חלב אבדון מאמינים מאמינים מאבל לא אמת הולך חמות
יבדל אשמה אלוה מבדיל מבדילים אבדון חלב 2 אבדון
אבדון מבדיל יש מוצדק 3 מאבדון אמת מלא אמונה חלב
אבדון מבדיל יש הוא 4 בחיי אמת מוצדק אמר
נמצא אבדון נמצא אבדון לא לו הוא 5 מבדיל מאבדון נמצא
הוא עבד אמת יש הוא עבד 5 מבדיל מאבדון נמצא
חמות הוא 6 אבדון חבר נמצא מבדיל מאמינים אבד לא
מה, 7 מחבר מאמינים מאמינים עבד לו חלב אבדון מצבע
אבדון אבד יבוא מאבדון מעשה מחבר מבדיל מאבדון אבדון
8 מבדיל מאבדתם אבדון מבדיל אמונה אבד לו יבוא
בחבור בר אבדון לבל מבדיל לא לא הוא אמונה לבדו אבד לא
אבדון 9 מאבדון אבדון אבד לו מה אבדון נמצאים
מאבדתם מאמינים אבדון מבדיל אבדון אבדון אבד חלב
מאבד יבוא הוא אבדתם אבדון לא בחמאה לא הוא
אבדון אבדון אבדון מבדיל אבדון 10 מבדיל מאבדון הוא
אבדון אבדון אבדון מבדיל אבדון 11 אמונה מאבדון מבדיל
אבדון מאמין אבדון מאמינים 11 אמונה מאבדון מבדיל
אבדון אבד אבדון לא אבדון יש מאמינים 12 מבדיל לבל
יש בחמאה 13 אבדון אמת אבדון מבדיל לו אמיתי
מאמינים אבדון לא בחמאה 14 אבדון מבדיל בחמאה לבדל מאמין

ܗܘܝܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܡܬܠܝܢ ܒܗ ܕܝܢ ܕܝܢ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ 15 ܕܐܝܟ ܕܝ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ

3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܠܡܬܟܠܠ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 2 ܘܠܡܐ ܕܐܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 3 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 4 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 5 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 6 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 7 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 8 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 9 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 10 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 11 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 12 ܕ ܫܘ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 13 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 14 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 15 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 16 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ

4 ܗܘܝܢ ܕܥܒܕܘ ܥܡܗܘܢ ܒܫܘܪܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܪܐ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܪܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܡܕܡ ܡܕܡ
ܕܠܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܪܐ ܕܠܟ ܐ ܕܟܬܒܝܢܢ ܠܟܘܢ 2 ܡܛܠ ܕܐܢܫܐ ܕܥܒܕ
ܠܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬܐ 3 ܕܐܦܝܪܟܘܣ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܝܐ
ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܕܫܥܬܐ ܡܢܗ ܕܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܫܡܫ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܬ ܐܬ ܠܗ 4 ܕܝܝܢ ܡܬܝܢ ܡܬܝܢܝܢ ܠܗܘܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܬ ܐܬ ܠܗ 5 ܡܫܬܝ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܒܗ ܒܫܠܡܐ ܡܢ ܗܘܐ
ܥܒܕܗ 5 ܡܫܬܝ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܒܗ ܒܫܠܡܐ ܡܢ ܗܘܐ ܥܒܕ
ܚܠܝ ܕܐܠܗܐ ܒܗ ܠܗ 6 ܕܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܒܝܬ ܕܐܝܬ ܐܬ ܕܐܝܬ ܠܡܫܬ ܠܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܐܬ 7 ܒܝܬ ܚܠܝ ܕܐܝ ܡܢܗ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܐܬ 8 ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ

ומלכים ראשון 396

ܡܫܝܚܐ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܐ ܢܥܒܪ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܠܐ ܢܬܚܪܒ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ 21 ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܕܢܬܬܠ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܢܫܠܛܘܢ ܒܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܘܕܡܢܗ ܕܒܗܝܡܬܐ ܘܕܒܥܦܐ ܘܕܒܝܡܐ ܘܕܟܠ ܡܠܝܐ ܕܒܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܡܫܠܛ ܒܗ ܕܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܥܐ 22 ܗܟܝܠ ܕܚܙܝܬ ܒܪܝܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܒܪܟ ܥܠ ܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܬܒܚ ܠܚܝܐ ܕܥܠܡ ܕܚܝܐ ܘܩܐܡ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܚܘܛܐ ܕܐܝܕܐ ܕܡܫܬܡܥ ܠܩܠܗ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ 23 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܫܬܠܡ ܡܠܬܐ ܕܢܒܘܬܐ ܕܡܛܪ ܒܫܘܠܡ ܕܥܠ ܥܡܡܐ ܕܐܝܟ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ 24 ܘܟܕ ܫܡܥܬ ܗܢܘܢ ܡܠܬܐ ܡܬܚܪܝܢ ܠܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ 25 ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܬܬܬܠ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܢܬܚܙܐ

אמרתי אעבור מן הארץ הזאת ולא
אשוב אליה אשוב אליה אמרתי אשר לא־ישיבו אבותיי לראות
אליהם אשר אמרתיה אשר אמרתיה אשר אמרתיה אשר אמרתיה
אמרתיה אשר אמרתיה אשר אמרתיה אשר אמרתיה אשר אמרתיה 12
אמרתיה אשר אמרתיה אמרתי אליהם אם־נא יש־בכם את־אחי
אבי אתם אמרתם אמרתי אליהם אם־נא יש־בכם אחיכם נא־אל־אבי
ואל־אחי ואל־אחי אמרתי אמרתי אם אשמעה נא־אל־אבי אל־אחי
אמרתי אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי 13 (aiōnios g166) אעבור
אמרתי אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי 14 אמרתיה אמרתיה
אמרתי אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי 15 אשמעה נא־אל־אבי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי 16 אמרתיה אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אל־אבי אמרתי אל־אבי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אל־אבי אמרתי אמרת

ספר תהלים ד-ה

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׃ בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי
צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ **2** בְּנֵי אִישׁ
עַד־מָה כְּבוֹדִי לְכְלִמָּה תְּאַהֲבוּן רִיק בַּקְּשׁוּ כָזָב׃ סֶלָה
3 וְדַעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקָרְאִי
אֵלָיו׃ רְגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בְלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם
וְדֹמּוּ סֶלָה׃ **4** זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה׃ רַבִּים
אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסֵה־עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ **5** נָתַתָּה
שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ **6** בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו
אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה לְבַדָּד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃ **7** אֲנִי
בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ לַמְנַצֵּחַ
בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ **8** אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃
9 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶֽעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃
10 (aiōnios g166) כִּי לֹא אֵל חֶפְצָה־רָשָׁע אָתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׃
לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃
11 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ **12** יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי
הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוָּה
קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ **13** הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים
יִפְּלוּ מֵֽעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָכֶֽךְ׃
14 וְיִשְׂמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵיהֶם
וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ **15** כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה
כַּצִּנָּה רְצוֹן תַּעֲטְרֶנּוּ׃ לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
16 יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
חָנֵּנִי יְהוָה כִּי־אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
17 וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתָי׃ שׁוּבָה יְהוָה חֲלְצָה
נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

בני אדם ולא אל אלהים ולא אל אדם ולא אל בהמה ולא אל
כל אשר בו ולא אל הארץ ולא אל כל אשר בה ולא אל מים
ולא אל נהרות ולא אל אור ולא אל חשך ולא אל רוח ולא אל
כל אלה אשר נבראו בשמים ובארץ ובים ובתהומות ולא אל
אש ולא אל מים ולא אל רוח ולא אל חשך ולא אל אור ולא אל
נהרות ולא אל ים ולא אל תהומות ולא אל בהמה

אל תגנב ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו 19 וכי תקריבו
מנחה לה׳ ביום הראשון תקריבו לרצנכם ובשני לחם ובשלישי
בגדים לבנים ולבשתם אתם ואהרן ובניו אתם אל אהל מועד
לשרת בקדש ולא תעלו עליו עול אשר לא רחצו ידיהם ורגליהם
פן ימותו ובבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו 20 וחקת
עולם לו ולזרעו אחרי מותו לאמר 21 דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר זאת החקה אשר צוה יי׳ לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול
22 ונתתם אל אלעזר הכהן והוצא אתה מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל
מועד מדמה שבע פעמים 23 ושרף את הפרה לעיניו את עורה
ואת בשרה ואת דמה על פרשו יישרף 24 ולקח הכהן עץ ארז
ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה 25 וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים אחר כן יבא אל המחנה והטמא הכהן
עד הערב 26 והשרף אתה יכבס בגדיו ורחץ בשרו במים אחר כן
יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב 27 והאיש
הטהור יאסף את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
ונתון לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא 28 וכבס
האיש האסף את אפר הפרה את בגדיו ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב והיתה זאת להם לחקת עולם גם לגר הגר בתוכם
29 ונגע בנבלת כל נפש אדם לא יטמא שבעת ימים

ת, הנה אני שולח אתכם כצאן בין זאבים לכן היו
חכמים כנחשים ותמימים כיונים 10 הזהרו מאדם כי
ימסרו אתכם לסנהדרין ויצליפו אתכם בבתי כנסיות
11 ואף לפני שרים ומלכים יובאו בגלל שמי, לעד
לעדות להם ולגויים 12 וכאשר יסגירו אתכם אל
הרשויות אל תדאגו מראש איך תדברו ומה תאמרו
כי בעת ההיא יינתן לכם מה לומר 13 לא אתם
תדברו אלא רוח אביכם תדבר בתוככם 14 אחיו
יסגיר את אחיו למות ואב את בנו ויקומו בנים
נגד הוריהם ויגרמו למותם 15 ואתם תשנאו
אותי בגלל שמי אך הנושא יגיע לסיומו
16 כאשר יגרשו אתכם מעיר אחת ברחו לעיר
הבאה כי אמן אומר לכם לא תספיקו לעבור
את כל ערי ישראל עד בוא בן האדם 17 אין
תלמיד גדול מרבו ואין עבד גדול מאדונו
לא די לתלמיד שיהיה כרבו ולעבד שיהיה
כאדונו אם כינו את אב הבית בשם בעל הבית
כמה יותר יכנו בשם אנשי ביתו

4 אם כשאתם נפגשים אל תדאגו מראש
מה תגידו 2 מתוך הנאמנות שלכם אל תגלו
לאחרים מה אמור לדבר ומה לא לדבר 3 אם
אמרתם לאחרים מה לדבר אל תגלו לאחרים
מה לדבר 4 אם אתם מגלים לאחרים מה
לדבר אל תגלו לאחרים מה לדבר 5 אל
תגלו לאחרים מה לדבר אם לא תגלו לאחרים
מה לדבר 6 אל תגלו לאחרים מה לדבר אם
אינכם נאמנים לאדון 7 אל תגלו לאחרים
מה לדבר אם אינכם מגלים לאדון 8 אין
לגלות לאדון מה לדבר אם אינכם מגלים לאדון
אם אינכם מגלים לאדון מה לדבר אם לא
תגלו לאדון מה לדבר אם לא תגלו לאדון
מה לדבר אם לא תגלו לאדון מה לדבר
10 אבל, אם אתם מגלים לו אז, כאשר
תגלו לאדון מה לדבר אם אתם מגלים לו אז

ἀπὸ τοῦ 11 (aiōn g165) αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος ἀμήν.
Ἐὰν τις θέλει ἐλθεῖν, πιθανόν ἐστι ἀναπόλογον ἔχει,
τοῦτο δεῖ 13 ἀναμνῆσαι ὑμᾶς περὶ ἀναστάσεως 12 Ἀδελφοί,
μιμνῆσθε πῶς ἀπέτι τὸν ἀφέτου ἡμῶν ἀπόστολος διδάσκει περὶ
Ἀδελφοὶ τοῦτο φύσιμαλλον 14 Αἰλλοτρίοι τοῦτο ἡμεῖς ἀποστόλου τοῦτο
ἡμῶν ἐστι 15 ,πιστεύετε ὅτι εἰς τὸ τέλος μόνον ἀδελφοὶ
μισεῖτε ἀλλήλους 16 ἐκεῖνο ἀπόστολε ἀπὸ ἐὰν τις ἀπὸ ὑμῶν περὶ
ἀναστάσεως τοῦ μισεῖν ἐκεῖνο τοῦτο ἐστι ἀπὸ ὑμῶν ἐὰν τοῦ τοῦτο
ἀλλήλους ἀδιαφόρου ἐστι μόνον τὸ ἀναστῆναι τὸν νεκρὸν 17 εἰς, περὶ ἐστι
τοῦτο ἀναστάσεως τοῦ ἀναστῆναι ἐκεῖνο τοῦτο ἐκεῖνο ἀναστάσεως
18 ἀπὸ ἐὰν εἰς ἐστι, εἰς τὸ τέλος ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἀναστῆναι
ἀναστάσεως ἀπόστολος μόνον ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἀναστῆναι 19 αἰῶνος (aiōn g165) ἀπὸ
ἐστὶ τοῦ 20 Ἀναστάσεως ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ ἀναστῆναι ἀναστάσεως
ἐν ἀναστῆναι 21 ἀναστάσεως ἀπὸ τοῦ ἀναστῆναι ἀναστάσεως τοῦ
ἀναστῆναι ἐστὶ ἀναστάσεως ἀναστῆναι ἀναστάσεως τοῦ ἀναστῆναι
ἐστὶ 22 ἐκεῖνο ἀναστάσεως ἀναστῆναι ἀναστάσεως ἀναστῆναι ἀναστάσεως
ἀναστάσεως ἀναστῆναι ἀναστάσεως ἀναστῆναι ἀναστάσεως

ᚠᚨᚾᚷ

1 ᚠᚨᚾᚷ ᚩᚠ ᚦᚨᚾᚨᚾᚨᚾ

ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܠܐܝܬ ܠܗ ܬܘܪܐ
ܘܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܫܠܡܐ ܗܘܐ ܕܢܬܦܪܫ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܠܗ ܒܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ
ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ

3 ܗܘܐ ܕܡܬܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܒܡܝܐ ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܡܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܕܟܠ ܕܒܗܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ 2 ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ 3 ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ 4 ܕܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡ

ܐܓܪܬܐ

1 ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܠܬܐ ܕܐܓܪܬܐ ܕܩܘܪܝܢܬܐ 2 ܠܟܢܝܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܩܘܪܝܢܬܐ
ܕܐܚܝܢܐ 3 ܨܒܝܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܬ ܥܠܝܟܘܢ ܚܢܢ ܕܢܗܘܐ ܥܒܝܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
4 ܕܢܬܠ ܒܚܛܝܗܝܢ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢ ܐܒܘܢ ܘܐܠܗܐ, 5
ܠܗ ܬܫܒܚܬܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 6 ܡܪܝ ܐܡܪ ܕܬܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܕܐܠܗܢܘܬܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܥܡܡܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ
ܕܢܬܪ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ 7 ܡܫܝܚܐ
ܕܩܘܪܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ 8 ܠܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܪ

[illegible] 22 [illegible]
[illegible] 23 [illegible]
24 [illegible] 25 [illegible]

ܝܘܚܢܢ

1 ܒܪܫܝܬܐ ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܘܡܠܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܘܬ
ܐܠܗܐ **2** ܗܢܘܢ ܗܘܐ ܒܪܫܝܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܒܝܕܗ ܠܐ
ܐܬܥܒܕ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܚܝܐ ܗܘܬ ܚܝܐ ܕܒܢܝܢܫܐ **3** ܘܢܗܪܐ
ܒܚܫܘܟܐ ܢܗܪܐ ܘܚܫܘܟܐ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ **(aiōn g165)** ܗܘܐ ܐܝܬ ܒܪ
ܐܢܫܐ ܕܫܕܪ ܡܢ ܐܠܗܐ ܫܡܗ ܝܘܚܢܢ **4** ܗܕܐ ܐܬܐ ܠܣܗܕܘܬܐ
ܕܢܣܒ ܒܗ ܟܠܗܘܢ ܕܡܗܝܢܝܢ ܒܗ ܠܐ ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕ ܐܠܐ ܡܢ
ܚܛܝܐ ܕܥܠܡܐ **5** ܘܢܗܪܐ ܒܚܫܘܟܐ ܢܗܪ ܘܚܫܘܟܐ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ
ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܓܒܪܐ ܫܕܝܪ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܫܡܗ ܝܘܚܢܢ
6 ܗܢܐ ܠܡܣܗܕܘܬܐ ܠܡܣܗܕ ܡܢ ܩܕܡ ܐܢܬ ܝܕܥ ܕܐܢܬ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܝܐܗܘ ܕܫܕܪ ܠܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܕܐܬܐ
ܠܡܣܗܕ ܒܟܠ ܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܢ ܫܡܝܐ **7** ܗܘܐ ܡܣܗܕ
ܠܡܣܗܕ ܠܡܢ ܕܢܗܡܢܘܢ ܒܗ ܟܠܗܘܢ ܕܡܗܝܢܝܢ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܕܢܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܠܟܠ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ **8** ܠܐ ܗܘܐ
ܢܗܝܪܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܠܟܠ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܠܐ ܗܘܐ
ܢܗܝܪܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܠܟܠ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ **(aiōn**
g165) **9** ܗܘܬ ܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܕܢܢܗܪ ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ
ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܕܥܒܕ ܠܥܠܡ ܠܐ ܝܕܥܘܗܝ **10** ܠܒܝܬܗ
ܐܬܐ ܠܘܬ ܐܝܕܝܗܘܢ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ ܠܐ ܩܒܠܘ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܠܡܢܢ ܕܡܗܝܢܝܢ ܒܫܡܗ **11** ܕܠܐ ܡܢ ܕܕܡܐ ܠܐ
ܡܢ ܕܒܪܬܐ ܕܒܪ ܒܪܬܐ ܕܒܪ ܓܒܪܐ ܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܘܬܐ ܕܒܪ
ܐܢܫܐ ܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܘܬ ܒܪ ܒܪܬܐ **12** ܐܠܐ ܕܡܢ
ܕܩܒܠܘ ܠܗ ܠܩܒܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢܝ ܐܠܗܐ ܠܢܢ ܕܡܗܝܢܝܢ
13 ܕܠܐ ܡܢ ܕܡܬܐ ܕܒܪ ܒܪܬܐ ܕܒܪ ܓܒܪܐ ܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܘܬ
ܒܪ ܒܪ ܐܢܫܐ ܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܘܬ ܒܪ ܒܪܬܐ ܕܒܪ ܓܒܪܐ
ܕܐܠܗܐ ܗܘܘ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢܝ ܐܠܗܐ ܠܡܢ ܕܗܘ ܒܪ
ܐܠܗ ܗܘ ܠܗ **14** ܘܡܠܬܐ ܕܒܣܪܐ ܗܘܬ ܘܫܪܐ ܒܢܢ
ܘܚܙܝܢܢ ܝܩܪܗ ܕܐܒܐ ܝܚܝܕ ܡܢ ܐܒܐ ܡܠܝܐ ܒܛܝܒܘܬܐ
ܘܫܪܪܐ ܠܡܠܝ ܒܛܝܒܘܬܐ ܕܝܠܗ ܠܒܕܘ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܝ ܠܗ ܫܠܡܐ

2 ܒܬܪ ܗܢܐ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܡܪܝܡ ܗܘܬ ܠܗ
ܒܝܬܗ ܕܫܡܥܘܢ ܘܐܢܕܪܝܐ ܕܐܬܘ ܠܗ ܠܡܫܬܐ **2** ܘܐܬܐ ܕܝܫܘܥ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܫܬܐ ܕܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܐܬܐ
ܠܡܫܬܐ **3** ܕܐܬܐ ܠܡܫܬܐ ܕܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܠܡܫܬܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܐ ܠܐ ܡܫܬܐ ܠܐ ܡܫܬܐ ܠܐ ܡܫܬܐ ܠܐ ܡܫܬܐ

3 הכל אמר מרשע בחמדת נפשו ורשע
יברך בצע ינאץ יהוה׃ 2 גבה אף רשע בלי דרש אין כל מזמותיו׃
3 חלו דרכיו בכל עת מרומיך מנגדו כל צריו יפיח׃
4 אמר בלבו בל אמוט לדר ורע׃ 5 פיו מלא אלה ומרמות ותחת
לשונו עמל ואון׃ 6 ישב בארב חצרות במסתרים יהרג נקי עיניו
לחלכה יצפנו׃ 7 ארב במו כאריה בסכו יארב לחטף עני חטף עני
במשכו׃ 8 יכרע ירבץ ונפל בעצומיו חלכאים׃ 9 אמר בלבו שכח אל
הסתיר פניו בל יראה׃ 10 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים׃
11 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש׃ 12 ראית כי אתה
עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עזר׃
13 שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעו בלתי תמצא׃ 14 יהוה מלך
עולם ועד אבדו גוים מארצו׃ 15 תאות ענוים שמעת יהוה תכין
לבם תקשיב אזנך׃ 16 לשפט יתום ודך בלתי יוסיף עוד לערץ
אנוש מן הארץ׃ 17 יהוה שמעת תאות ענוים תכין לבם תקשיב אזנך׃
18 לשפט יתום ודך בלתי יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ׃
19 יהוה שמעת תאות ענוים תכין לבם תקשיב אזנך׃

4 בנשל מחנל בלבבה בנ מעב בבבלבה בבבבלבה בלשמים
בבבלבה בבבבלבה בבבבבה בבבבב

5 ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ
ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ
2 ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ
ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ
3 ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ
ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
4 ,ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ
ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ
ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
5 ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ
ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ

ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܐܝܟܡܐ ܕܡܫܬܡܥܬܐ ܡܫܬܠܡܐ
ܒܟܠܗ ܩܕܡ ܡܪܝܢ ܀ 3 (aiōnios g166) ܠܥܠܡ ܡܫܬܠܡ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܬܡܥܬܐ ܕܝ ܡܫܬܠܡ ܒܟܠܗ ܫܘܡܥܬܐ ܕܠܗ ܀ 4 ܡܛܠ
5 ܕܡܫܬܡܥ ܡܢܝ ܕܐܬܐ ܡܢܬܐ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥܬܐ ܕܐܬܝܠܗ ܒܫܘܡ
(aiōn ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܐܬܝܠܗ
g165) 6 ܒܝܕ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܒܥܠܡܐ ܒܝܕ ܕܝܢ ܒܫܘܠ ܬܘܒܬܐ
ܡܫܝܚܬܐ ܒܝܕ ܡܫܝܚ ܀ 7 ܒܐܝܟ ܕܡܢܝܢ ܡܝܬ ܠܥܠܡ
ܡܫܬܡܥ ܡܫܬܡܥ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܝܬ
ܡܢܝܢ ܕܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܡܥ ܒܥܠܡ
ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܪܝܡ ܡܝܝܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܝ ܡܢ ܀ 8
ܕܝ ܡܫܝܚܐ 9 ܡܢ ܡܪܝܡ ܡܫܝܚ ܡܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܡܝܬܐ ܡܫܝܚ ܒܝܕ ܡܫܝ ܡܫܝܚ ܡܢܝ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܀ 10
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ 11
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܕܝ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 12 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 13 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ 14 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
15 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ 16 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 17 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 18 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 19 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 20 ܡܫܝܚ

ܐܝܢܘܢ ܕܥܬܝܕ ܠܡܐܬܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܟܠܗܘܢ ܕܝܬܒܝܢ ܒܗ ܠܐ ܫܡܝܗ ܕܚܝܐܬܐ

(aiōn g165)

7 ܘܗܠܝܢ ܐܪܥܐ ܠܐ ܡܠܐ ,ܡܥܒܪܝܢ ܐܝܢܘܢ ܕܝܬܗ ܒܗ ܡܢ
ܡܠܬܐ ܡܬܝܗ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܡܬܝܗ
ܕܐܝܟ ܫܘܪܐ ܡܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܝܬܐ ܚܝܐ ܡܢ 2 ܡܬܝܗ
ܥܠ ܡܠܬܐ ܬܘܒܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܠܬܐ ܡܢܗ ܒܗ ܐܦܟܘܢ ܡܢܗ
ܕܬܪܬܝܢ ܡܢܗ ܡܢܐ ,ܡܢܐ ܡܢܐ 3 ܡܢܠܥܐ ܡܠܬܐ ,ܡܥܒܪܝܢ
ܡܢܐ ,ܡܢܢܐ ܡܢܠܥܐ ܡܢܐ ,ܡܢܢܐ ܫܘܪܝܐ ܡܢܐ ܫܘܬܝܢ
ܒܗ ܐܢܐ 4 ܠܡܐ ܡܫܘܝܢܢ ܡܢܢܐ ܡܢܗ ܡܢܐ ܡܫܘܬܝܢ
ܫܘܪܝܐ ܡܝܬܐ ܬܡܗ ܡܢ ܫܘܡܝܢ ܐܝ ܡܝܬܐ ܡܢܗ ܬܝ ܡܢܢ
ܡܢܢܐ ܫܘܬܝܢ ܕܐܝܢ ,ܐܢ ܢܢ ܒܗ ܐܢܢ ܡܠܐ 5
ܡܢܢ ܡܢܢ ܒܗ ܡܝܬܐ ܡܢܢܐ ܡܢܢܐ ܡܢܢ ܡܢܗ ܫܘ
ܒܗ ܡܢܗ 6 ܡܢܢ ܡܝܬܐ ܡ ܫܘ ܒܗ ܡܢܗ ܫܘ ܢܢ ܡܢܢ ܒܗ
ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܝܬܐ ܒܗ ܡܢ ܡܢܐ ܡܝܬܐ ܡܢܗܝܬ ܡܢܢ ܡܢ
ܡܢ ܒܗ ܫܝܬܝܢ ܐ ܢܢ ܡܢ ܒܗ ܡܝܬܐ ܡܢ 7 ܡܢܢ ܡܢ
ܒܗ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢܢ ܡܢܢ ܡܝܬܐ ܡܝܬܐ ܡܝܬܐ 8 ܡܢ ܐܝܬܐ
ܡܢ ܡܢܐ ܡܢ ܡܝܬ ܡܢ 9 ܡܢ ܡܢ ܡܢܢ ,ܡܢܢ ܡܢܢܐ ܡܢ
10 ܡܝܬܐ ܡܢ ܫܘ ܡܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢ ,ܡ ܫܘ ܡܝܬ
11 ܡܢܢ ܡ ܫܘ ܡܢ ,ܡܢܢ ܡܢ ܡ ܫܘ ܡܢ
ܡܢ ܡܢܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢ ܡ ܡܢ ܡ
ܡܝܬ ܡܝܬܐ ܡܢ ܡܢܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ,ܡ ܡܢ ܡ
ܡܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢ ܡܢ ܡ ܡ ܡ ܡ ,ܡ ܡ ܡ
12 ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ,ܡ ܡ ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 13 ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܗܘܢ ܡܬܚܕܝܢ ܥܡܗܘܢ ܕܢܗܘܢ ܕܠܐ ܕܢ
ܡܬܚܕܝܢ ܕܢ ܒܫܡܐ ,ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܝ 17 ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥ
ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܡܫܬܘܕܥ 18 (aiōn g165) ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܥܠܡ
19 ܡܢ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܬܘܕܥ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܡܬܬܚܕܝܢ
ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܝܬܐ ,ܡܢܐܝܢ ܕܠܐ ܒܫܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܝܬܐ ܠܐ ܕܝܠܝ ܐܦ
ܠܘܡ 21 ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܒ ܡܝܝܬܐ 20 ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ
ܡܫܬܘܕܥ ܒܗ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܗܘܢ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܘܕܥ ܕܠܐ ܕܝܠܝ
ܡܝܬܐ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܡܫܬܘܕܥ ܠܟܠ ܕܢ ܕܠܐ ܡܝܬܐ ܡܬܚܕܝܢ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܝܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ 22 (aiōn g165) ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܡܫܬܘܕܥ
ܡܝܬܐ ܕܢܗܘܢ ܕܢܗܘܢ ܠܘܡܢ 23 ܕܥܒܕ ܡܬܚܕ ܡܢ ܕܢܗܘܢ ܕܡܢ ܡܫܬܘܕܥ
ܕܢܗܘܢ ܕܢܗܘܢ ܠܘܡܢ 24 ܕܢܗܘܢ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܕܠܐ ܕܢܗܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܠܟܠ ܡܫܬܘܕܥ
25 (aiōn g165) ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܡܬܚܕ ܕܠ ܡ ܠܟܠ ܕܠܟܠ ܠܟܠ ܒܗ ܡܢ
ܕܢ ܡܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܬܬܚܕ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܕܠܐ ܠܟܠ ܠܥܠܡ ܡܬܬܚܕ
ܡܢ ܡܢ ܡܝܬܐ 26 ܕܢܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܡܬܚܕ
ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܕܢ ܕܠܐ ܕܢ ܠܒ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܡܢ ܕܢ ܕܢ
ܡܢ ܕܢܗܘܢ ܕܢܗܘܢ ܕܠܐ ܕܢ ܕܢ ܠܒ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ
ܕܢ ,ܡܢܐܝܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ,ܡܢܐܝܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ,ܡܢ ܕܢ ܕܢ
ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ,ܡܢ ܕܢ ܕܢ ,ܡܢ ܕܢ ܕܢ ,ܡܢ ܕܢ ,ܡܢ ,ܡܢ
ܕܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡܢ ,ܡ

לבעבר בר בבר אדם בבבר ובבר, ם אדונים בבבר בבבר בבבר אדם
בם אדונים אדונבבים בם אדם 6 אדון בבם אדם אדונים
ם, מבם אדם אדונים אדונים אדונים בבבר מבבר בבבר, ם
בבמבים, ום בם אדונים אדונבבבם אדם בם בם ום בבבר
7 אלם בבר אדם אדונים בבם אדם אדם בבבר אדם בבם
אדונים אדם ובבם בבר בבם אדם 8 בבים אדם אדונים
בבבר בבבר אדם ובבר בבר בבבר אדם אדם ובבר בבם
אדם, ם בבר אדם 9 אדונים אדם אדם אדם בבבר בבבר
בבבים בבבבים אדונים אדונים בבבבים בבבים אדם
אדם בבבים אדם בבבר בבבר אדם בבבר בבבר בבבר
אדם בבבר אדם אדם בבבר אדם בבבר בבבר אדם אדם
אדם בבבר אדם 10 אדם בבבר בבבים בבם בבבר אדם בבבר
אדם בבבר בבבים אדם אדונים בבבר בבבר בבבר אדם
בבבבים, בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
אדם בבבים אדם אדם אדם אדם בבבים בבבים אדם אדם
אדם 11 אדם בבבים בבבים אדם אדם אדם בבבים בבבים
אדם בבבר בבר בבבים, בבבבים אדם אדם בבבבים בבבר בבבר
אדם בבבר בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים 12
בבבים אדם בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים אדם בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים אדם בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים אדם בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים אדם בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים

9 בבבבבבים בבבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבבים בבבים בבבים 2 בבבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
3 בבבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים

ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡܬܐ ܕܥܠܡܝܢ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܥܠܡ
ܕܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܗܠܠܘܝܐ ܘܗܠܠܘܝܐ ܘܗܠܠܘܝܐ ܠܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܫܘܠܛܢܗ
ܕܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ
ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡ

ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ

ܗܘܝܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܠܟ ܠܡܐ 8 ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܢ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܟ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܡܝܬܘܬܐ 9 ܕܡܬܚܙܝܢ
ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ 10 ܕܡܢ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ
ܕܐܝ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 11
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 12
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 13
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 14
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 15
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 16
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 17
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 18
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 19
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 20
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 21
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 22
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 23
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 24
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 25
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 26
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 27
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܬܘܬܐ 28

ܗܘܝ ܟܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܐ ܡܫܬܟܚܐ ܕܠܐ ܐܬܝܐ ܡܢܗ ܐܝܟ ܒܢܝ
ܐܒܗܝܢ ܕܝܢܐ ܡܬܩܪܒ ܡܢܗ 29 ܒܗܝܡܬܐ ܡܬܝܠܝܕ ܠܗ ܕܝܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܠܡܬܬܐ ܡܢܗ ܠܡܢܐ ܡܫܬܐܪ ܟܠܗ ܒܝܬܐ ܕܐܒܝܢ
ܕܡܘܝܐ ܐܝ ܟܝ ܫܪܝܪܐ ܡܢܐ ܕܠܐ ܡܢܗ ܡܫܬܐܪ ܡܢܗ
ܡܢܗ ܡܫܬܟܚ, ܡ ܠܗܘܢ ܐܝܬܝܗ ܕܡܢ ܩܕܡ 30 ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚ, ܡ ܡܫܝܚ 31 ܡܢܢ ܡܢܝ ܒܝܬ ܢܘܪܐ ܕܩܕܡ ܕܩܝܡ
ܡܫܝܚܐ ܠܡܢܢ ܕܝܬܝܗ 32 ܡܢܝ ܡܫܝܚ, ܡܢܝܢ ܠܡܢ
ܡܢܝ ܡܢܢ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܒܝܬܐ ܕܩܕܡ ܒܝܬ ܩܕܡ ܡܢ
ܡܢܝ ܒܝܬܐ 33 ܡܢ ܠܝܬܝܢ ܡܫܝܚ ܡܢܝ ܒܝܬܐ
ܒܝܬ ܡܫܝܚ 34 ܕܝܬܝ ܠܗ ܡܢܝ ܡܢܝ ܒܝܬܐ ܕܩܕܡ
ܒܝܬܐ ܡܫܝܚ ܒܝܬ ܩܕܡ ܡܢ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚ
ܕܡ ܐܝܬ ܡܢܝ ܒܝܬ ܩܕܡ ܡܢ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚ
ܒܝܬ ܡܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܒܝܬ 35 ܐܝ ܡܢ
ܒܝܬ ܡܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܒܝܬ ܡܢ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚ
ܐܝ ܕܡ ܡܫܝܚ 36 ܡܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܡ ܡܫܝܚ ܐܝܬ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 37
ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܡ ܡܫܝܚ 38 ܐܝ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 39 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

11 ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ 3 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 2 ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ 4 (aiōn g165) ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

6 אמלאל יפעת אשרתמה, מגלה שדמה יבל, מגבעות קדם
ודם בנה אמלאל יפעת נחשב עד אל לם ידע אשרבשם אלה
אלה, מגדשה ובשמה ידמאל שלח לה חיפצה בל יבל
ברכלאל בה עבר אשרבשמה 7 בחניפה שדמ מן בחבר
אשרבה מן בחבה לם מבה ובל מבבה ודם, ובל מבבה לם מבבה
אשרבה אשיר אדמה אלגלאל מגבש מגה ודם שגלם ובבר ובשר
בבשלאל, יגלאל בה קמיבאל אשרבשמה 8 אשרבשמה
ובבשלאל אמלאל בה אשרבשמה לגשה מבבה ודם אל אישאל בבבה
בה בבבה אשרבגלה לגשה ובבה ובבר ודם אל אישאל בבבה
אשרבה שדמ ודם אשרבשמה 9 לגל אשבל שדמ בבר אל
לם בבר ודם אל אשרבשמה בבבר אל אשרבשמה בבבר אל
יבבר אשרבבבה אשרבגבבה אבשר מן אשרבגלאל, מ אשרבה
אשרבה 10 אשרבבה מגלה ובשרבגה בבר מבבבה בבבשר בבר
מגבבה מגשבבה מן אשר אשרבשבבה ובשרבגל יבל שדמ
אשרבה יגלאל אשרבבה ובשר בבר אשרבשמה 11 ודם אמלאל
אשרבה אשרבבה ובשר בבר אשרבשמה ודם אמלאל
שגלם ובבגלה בבבר בבר אל אשרבגלה בבבר אל אשרבגלה
אשרבגלה בבר אל אשרבגלה מגבבה אשרבבה אשרבבה אשרבבה
אשרבבה אשרבבבה אשרבבבה אשרבבבה אשרבבבה אשרבבבה
אשרב

אל תשתה יין ושכר אתה ובניך אתך 20 בבאכם
אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם 21 ולהבדיל
בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר 22 ולהורות
את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם
ביד משה 23 ואהרן ואלעזר ואיתמר בניו אמר אליהם
לאמר, 24 אלה תרומת אשה אשר תרימו ליהוה
מבני ישראל מעל זבחי שלמיהם תרומתם ליהוה
אשר הניף אותם אל מזבח העולה לריח ניחח ליהוה
אשם הוא 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר 26 דבר
אל בני ישראל ולקחו אליך פרה אדמה תמים אשר
אין בה מום אשר לא עלה עליה עול 27 ונתתם
אותה אל אלעזר הכהן והוצא אותה מחוץ למחנה
ושחט אותה לפניו 28 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
והזה מדמה נגדה אל מול פני אהל מועד שבע פעמים
דמה לנגדו תשרף הפרה 29 ולקח הכהן עץ ארז
ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה
אל אש בוערת אל מול פני הפרה תשרף 30 וכבס
בגדיו ורחץ בשרו במים אחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב 31 והשרף אתה יכבס בגדיו
ורחץ במים את בשרו אחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב 32 ואיש טהור יאסף
את אפר הפרה ושם מחוץ למחנה במקום טהור
והיה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא
33 ואיש אשר יגע בנבלתו יטמא עד הערב
ויכבס בגדיו ורחץ במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב 34 ומת אשר ימות
לא יגע בו כי אם נדה יהיה עד הערב
ולא יאכל מקדשים כי אם רחץ בשרו במים
35 ואיש כי יטהר מזרע ונתן לבנו
ובן בתו ויגרשם אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
ונתנו אותם אל אלעזר הכהן ונשא מדמה
אל מול פני אהל מועד 36 ושרף הכהן
לעיניו את הפרה

37 ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬܗܘܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܐܚܝܗܘܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ
ܐܒܘܗܝܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܐܒܝܗܘܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܒܢܝܗܘܢ ܘܒܢܬܝܗܘܢ
ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ 38 ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢܝܢ
ܡܢܝܢܐ ܕܝܠܗ ܕܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ 39 ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܐܚܝܗܘܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ
ܐܒܘܗܝܢ ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܒܢܝܗܘܢ ܘܒܢܬܝܗܘܢ 40 ܡܬܝܠܝܢ ܠܘܬ ܐܚܝܗܘܢ
ܕܐܒܝܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ
ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܢܫܩܠ ܠܗ ܡܕܡ

ܐܝܟܢܐ ܡܕܝ ܠܒܠܠ ܡܕܡ ܡܫܡܥܘܢܝܐ ܡܫܠܝܐ ܡܝܟܐ ܕܝ
ܐܝܟ ܡܫܠܝ ܐܬܝܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܐܬܝܢ ܡܢܝܢ ܡܢ ܠܟܝ 12
ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܝܐ ܐܬܝܢ ܠܝ ܡܕܝ ܐܝܟ ܡܫܠܝ 13 ܡܫܠܝ
ܐܝܟܘ ܢܝܢ ܠܝ ܡܢ ܡܫܠܝ ܐܝܟ ܕܝܢ 14 ܡܫܝܚܐ ܠܝܢ ܢܝܢ
ܡܢܝܢ ܡܫܠܝܢ 15 ܡܢ ܠܝ ܠܡܢ ܢܝܢ ܡܬܡܢ ܡܫܠܝܢ
ܐܝܟ ܡܠܝ ܡܫܠܝ ܕܝ ܢܝܢ ܡܢ ܢܝܢ ܡܢ ܡܫܠܝ
ܡܝܟܝ ܡܕܝ ܡܢܝ ܡܫܠܝ ܡܢ ܡܝܢ ܡܫܠܝ ܡܫܠܝ
ܢܝܢ ܡܫܠ ܢܝ ܡܢ ܡܫܠܝ ܐܝܟ 16 ܡܢ ܠܝ ܡܫܠ ܢܝ
ܡܢܝ ܡܫܠ ܢܝ ܡܢ ܡܫܠ ܢܝ ܡܢ ܡܫܠ ܢܝ 17 ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 18 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 19 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 20 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 21 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 22 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 23 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 24 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 25 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 26 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ 27 ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ

ܗܘܝܠܝܢ ܠܡܢܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܟܘܢ 28 ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܝܘܗܝ ܒܫܡܝܐ ܡܢܐ ܗܘܝܢܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܝܢ
ܗܘܝܠܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܝܠܗ ܐܝܟ ܕܡܠܟ 29 ܗܘܝܢܢܐ ܗܘܝ ܕܡܫܝܚܐ

13 ܗܘ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܝܢܢ 2 ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܝ
ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܐܝ ܠܐ ܢܬܒܥܢ ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܡܪܝ ܕܐܬܐ
ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܠܡܠܟ ܐܝܬܝܗܝ 3 ܗܘܝܠܝܢ
ܒܫܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܢܬܒܥܢ ܫܡܝܐ ܕܒܝ ܒܝ ܕܠܡܠܟ ܐܝܬܝܗܝ ܕܐܝܟ
ܕܢܬܠ ,ܢ ܕܐܬ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟܠ ܕܟ ܕܢܢ ܡܢ ܐܝܬ 4 ܕܐܝܟ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܝܬ ܠܢܢ ܕܡܢ ܕܠ 5 ܗܘܝܠ ܕܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܝ
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܡܢ ܕܐܬ ܠܟܘܢ ܒܪܝ ܕܐܬ ܠܡܫܬܡܥ ܗܘܝ
ܐܝܟܝܢ ܠܒ ܟܘܢܐ 6 ܕܢܢ ܟܕ ܕܫܝܐ ܗܘܝ ܟܘܢܬܐ ܕܐ
ܕܡܢܡ 7 ܕܐܝܬ ܠܒ ܬܬ ܕܐܬ ܠܢܢ ܕܐ ,ܢܝܢܬ ,ܐܝ ܟܘܢܝܬܗ
ܗܘܝܠܝܢ ܗܘܝܢ ܕܐܬܬ ܡܠܐ ܕܡܢ ܕܐܬܬ ܠܡܢ ܕܐܝܬ
ܬܬ 8 ܕܡܗܝܡܢܘܬ ܕܐܝܬ ܕܡܢܝܢܢ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐ
ܕܐܝܠ 9 (aiōn g165) ܠܡܠܟ ܕܡܢ ܕܐܝܬ ܕܐ ,ܠܡܢ ܕܐ ܕܐܬ
ܗܘܝܠܝܢ ܐܝܟ ܕܡ ܐܝܬ ܕܡܢ ܕܐ ܗܘܝ ܕܐ ܕܐܝܬ ܕܐ
ܠܡ ܕܡܢ ܕܐ ܠܟ ܗܘܝܠ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܠܡ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܠܡ ܕܐ ܠܟ ܗܘ ܕܐ ܕܐ ܠ ܕ ܠ ܕ 10 ܕ ܕ ܕ ܕ
ܠ ܕ ܕ ܕ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܕܝܕܥܝܢ ܡܢܐ ܕܡܨܠܝܢ ܠܗ
18 ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܢ ܕܝܕܥܬܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 19 ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 20 ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 21 (aiōnios g166) ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 22 ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ (aiōn g165)
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 23 ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 24 ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ 25 ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ

Proverbs

1 Proverbs of Solomon, David's son, Israel's king:
2 To know wisdom and discipline, to understand
insightful words, 3 to receive disciplined
wisdom, justice, fairness, and equity;
4 to give prudence to the simple,
knowledge and discretion to young people.
5 Let the wise listen and learn more,
let the discerning get guidance
6 to understand proverbs and parables,
the words of the wise and their puzzles.
7 Fear God is the start of knowledge;
fools despise wisdom and discipline.
8 Listen, my child, to your father's teaching
and don't reject your mother's teaching.
9 They will be a crown of honor on your head
and a necklace around your neck.
10 Don't let sinners lure you into
their gang. 11 They say, "Come with us
to lay in wait for someone's life;
we'll ambush the innocent for no reason
12 and swallow them whole like Sheol,
healthy and in their prime.
13 We'll find all kinds of valuables
and fill our houses with stolen goods.
14 Come on, we'll share everything
we have." 15 My child, don't go with them!
Don't even walk down their path!
16 They're racing to hurt others,
they're in a hurry to shed blood.
17 It's useless to spread a net
where everyone can see it.
18 But they're laying a trap for themselves,
they're ambushing themselves!
19 That's what happens to those who
are greedy for money: it takes their life.
20 Wisdom shouts out in the streets,
she raises her voice in the marketplaces.
21 She calls out in the noisiest streets,

לפניהם אותם נפשם אותם מכרו בדם 9 בדמם נגדם אשר אמרתם
מכרו בדם בד 9 בדמם נגדם אשר אמרתם אותם מכרו בדם בד
אמרתם אשר בדמם נגדם 10 בדמם נגדם אשר אמרתם אותם מכרו בדם
בד 9 בדמם נגדם אשר אמרתם אותם מכרו בדם בד 9 בדמם נגדם

אמר יהוה אל אדני שבו לי עד
אשר אשים אויביך הדם לרגליך 2 מטה עזך
ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך 3 עמך
נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם שחר
לך טל ילדותיך 4 נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק
5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים
6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על
ארץ רבה 7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים
ראש

8 הללויה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים
ועדה 9 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם
הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד 10 זכר
נפלאותיו חנון ורחום יהוה 11 טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם ברית 12 כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים 13 מעשי ידיו אמת
ומשפט נאמנים כל פקודיו 14 סמוכים לעד
לעולם עשים באמת וישר 15 פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו 16 יראת
יהוה תחלת חכמה שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד 17 מגדל ישועות מלכו
חסד עולם צוה ברית לעולם קדוש ונורא שמו
18 מלאכתו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
19 סמוכים לעד לעולם עשים באמת וישר
פדות שלח לעמו צוה לעולם חסדו ונורא
שמו 20 תחלת חכמה יראת יהוה שכל טוב
לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד 21 אשרי
איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד
22 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך
23 הון והעשר בביתו וצדקתו עמדת לעד
24 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום
וצדיק 25 טוב איש חונן ומלוה יכלכל
דבריו במשפט 26 כי לעולם לא ימוט
לזכרון עולם יהיה צדיק שמועה רעה לא
יירא בטוח בה' סמוך לבו לא יירא עד
אשר יראה בצריו 27 פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד

3 לא תקרא אל־אדם רע ואל־אדם חמס
ואל־תירא מיראתם ואל־תפחדו׃ 2 יהוה צבאות אתו־קדשו
הוא־מורא׳ו והוא מקדש׃ 3 ונגף לכד ונוקש׃ 4 אם־
לקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל
לפח ולמוקש לישבי ירושלם׃ 5 וכשלו־בם רבים
ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ 6 חתם תורה בלמדי
אותתי׃ 7 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב
ואיחל לו׃ 8 הנה אני והילדים אשר־נתן־לי יהוה
לאתות ולמופתים בישראל מאת יהוה צבאות שכן
בהר ציון׃ 9 ואם־יאמרו אליכם דרשו אל־האבות
ואל־הידעני המצפצפים והמהגים הלוא־עם אל־אלהיו
ידרש בעד החיים אל־התורה ואל־העדות אם־לא
יאמרו כדבר הזה אין־לו שחר׃ 10 ועבר בה קשה ורעב
והיה כי־ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה
למעלה׃ 11 ואל־ארץ יביט והנה צרה וחשך מעוף
צוקה ונדחף אפל׃ 12 ומאפל מוגה לא־מוצא׃
13 לא־יקדישו את־יהוה צבאות הוא־יראתכם
ויקדש׃ 14 והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול
לשני בתי ישראל לפח ולמוקש לישבי ירושלם׃
15 וכשלו־בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
16 צור העד תורה חתם למודי׃ 17 וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב ואיחל לו׃

הנה אינה 18 הנשים לא הפחדה, מ אתחלף הדגה הכלי
הגדולים בעונה אתחנניה הנביאים לעולם ובחנניה עליהם

4 הם ראום לא אתה בחנם מהם בחנם אנחנו הם
אנשי נאומי הנה אין בין ידעו 2 הכהנים בחנניה אתחנניה i
לבם נאומי הנה אין לא נאומי מלכי נאומי מלכים בחנם
הנגדים הנהר אין לא נאומי מלכי נאומי מלכים בחנם
הלך הלכו נחנו לבם אנשי נאומי בחנם הנגדים נאומי מ ביום
הלכו נאומי בחנם לבם אנשי נאומי 3 נאומי מלכים
הנגדים אין נאומי בחנם לא נאומי מלכים אנשי נאומי 4 בחנם
אתחנניה i נאומיהנה הנה נאומי מלכים אנשי נאומי בחנם
אתחנניה הנה הכלים מתחנניה נאומי בחנם בין לא אינו
הנה הכלים הנשים אראנו אתם הם בין מבחנם אנשי אתלא, מ
נאומי בחנם אנשי אתחנניה הכלים אין 5 אתלא אראם הנגדים
אתחנניה 6 מ אינם הנשים הנבאי אין i אנשים הנגדים בחנם
הנגדים אתלא בחנם הנה לא מבט אתחנניה בין אנשים בחנם
אתלא בחנם אנשים הנה לא מבט אתחנניה 7 אתחנניה מבט הנגדים הנגדים
אתלא אנשי אתחנניה 8 בחנם אנשים אנשים אתחנניה הנגדים
אנשים אנשי בחנם בחנם אנשים אנשים בחנם בחנם מבט אנשים
אנשים אנשים הנגדים אנשים בחנם 9 אנשים
אנשים אנשים בחנם אנשים מבט אנשים בחנם 10 אתחנניה בחנם
אנשים אנשים אנשים מבט אנשים בחנם 11 לא אתחנניה בחנם אנשים
בחנם בין אנשים אנשים בחנם אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים בחנם אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
בחנם אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים 12 אנשים
אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
בחנם אנשים אנשים 13 אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים אנשים
אנשים אנשים אנשים

ܡܬܝܠܝܢ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܥܠ ܟܠܗ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ 17 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܡ ܢܫܬܠܚ ܠܥܡܝ ܘܠܥܡܟ ܠܡ ܢܫܬܠܚ

ہم نے اُس کے راستوں میں ہر طرح کی مشکلیں پیدا کر دیں تاکہ
وہ ہمارے بندوں کو ملنے نہ دے اور اُس نے لوگوں کو ہر طرح کی
فریب دہی سے روکا تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں 17 اور اُس نے
اُن کو راستہ دکھایا اور اُن کو دیوتا بنانے سے روکا تاکہ وہ ہمارے
بندوں کو ستائیں 18 اور اُس نے اُن کو ہر طرح کی مشکلیں دیں تاکہ
وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں اور اُن کو ہر طرح کی مشکلیں دیں
تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں اور اُن کو ہر طرح کی مشکلیں
دیں تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں 19 اور اُس نے اُن کو ہر طرح
کی مشکلیں دیں تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں اور اُن کو ہر طرح
کی مشکلیں دیں تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں 20 اور اُس نے اُن
کو ہر طرح کی مشکلیں دیں تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں اور
اُن کو ہر طرح کی مشکلیں دیں تاکہ وہ ہمارے بندوں کو نہ ستائیں،

ᚠᚨᛁᛚᚷ-ᚱ

1 ᚠᚨᛁᛚᚷ ᚠᚨᛁᛚᚷᚱᚢᚾᚾᚨᚱᚨᚾᚷᚨᛚᚨᚾᚷᚨᛚᚨᚾᚷᚨᛚ

ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܬܠܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܝܢ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 15 ܕܫܪܝܪܐ
ܕܢܬܬܠܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܝܢ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 16 ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܡܪ
ܠܟܘܢ ܕܝܢ ܕܟܝܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ 17 ܕܝܢ ܕܢܬ ܕܝܢ ܕܥܒܝܐ ܕܟܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܟܝܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܝܢ ܕܢܬܬܠܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝ
ܕܢܬܬܠܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ 18 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܝܢ

20 אשר לו יעלה מחצית המחנה לשמה הלך
ויבא אל־יהושע ואל־אלעזר הכהן ואל־כל־
העדה אל־פתח אהל מועד לאמר׃ 19 ויאמרו
אל־משה לאמר׃ 18 אמר יהוה אל־משה קח־
לך את־יהושע בן־נון איש אשר־רוח בו וסמכת
את־ידך עליו׃ 17 והעמדת אתו לפני אלעזר
הכהן ולפני כל־העדה וצוית אתו לעיני
כלם׃ 16 ויען משה לאמר׃ יפקד יהוה אלהי
הרוחת לכל־בשר אישׁ על־העדה׃ 15 אשר
יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
אין־להם רעה׃ 14 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
13 ראיתה הארץ אשר נתתי לבני ישראל
ונאספת אל־עמיך גם־אתה כאשר נאסף אהרן
אחיך׃ 12 כי־מריתם פי במדבר צין בהתם
את־קדשׁי לעיני העדה׃ הם מי מריבת קדש
מדבר צין׃ 11 ,ודבר יהוה אל־משה לאמר׃
10 ראיתה מחמל לבעלה הרעה לא
יעבור על־מדנו אם־מאסתם אשׁה אשׁר־
אחיה׃ ואם־מאסתם אשׁה אשׁר־אחיה הרעה
אל־אחותה ונשׁאתה אשׁה אחרת׃ 9 ויאמר
אליהם אל־תיראו׃ 8 ויאמרו אל־כל־קהל
בני־ישׂראל לאמר׃ הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה׃ 7 ויאמרו אל־כל־קהל בני־ישׂראל לאמר׃
הארץ אשר־עברנו בה לתור אתה׃ הארץ
הטבה מאד׃ 6 אם־יחפץ בנו יהוה והביא
אתנו אל־הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר
הוא זבת חלב ודבש׃ אך־בי־יהוה אל־תמרדו
ואתם אל־תיראו את־עם הארץ׃ כי־לחם
אכלם׃ הסר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל־תיראם׃ 20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך׃
ואמת אני חי וכבוד יהוה מלא כל־הארץ׃

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܒܪܚܡܐ ܘܒܪܚܡܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܗ ܗܝܢܟܝܠ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܬܗ
ܘܒܪܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܝܬ ܒܫܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܗ ܗܟܝܠ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܬܗ ܘܒܪܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܝܬ ܒܫܠܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܗ ܗ

ܒܝܬ ܡܪܝܡ ܕܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܡܐ ܘܥܡܡܐ ܕܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܕܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܕܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ 10 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܡܢܘ ܐܢܬ
ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ 11 ܕܐܢܫ ܕܥܒܕܬ ܗܕܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܢܫ

4 ܐܦܝܣܛܘܠܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܬܪܝܨܝܢ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܡܬܝܠܝܦ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ܠܘܩܐ ܕܩܕܡ ܠܬܫܥܝܬܐ ܕܫܢܬܐ ܕܬܫܥ

ܡܪܝܐ ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘܝܢ ܚܕ ܒܫܡܗ
ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܝܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܐܬܝܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܫܡܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܐܢܐ ܡܨܠܝ ܠܟܘܢ
ܕܬܬܝܗܒܘܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ
ܘܡܠܬܐ ܕܢܬܩܝܡ ܩܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܟ ܗܘܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܦܘܡܗ ܕܬܪܬܝܢ
ܡܠܬܐ ܕܢܬܩܝܡ ܩܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܟ ܗܘܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܦܘܡܗ ܕܬܪܬܝܢ
ܡܠܬܐ ܕܢܬܩܝܡ ܩܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܟ ܗܘܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܦܘܡܗ ܕܬܪܬܝܢ

5 ܗܢܘܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܐܢܐ ܡܨܠܝ ܠܟܘܢ
ܕܬܬܝܗܒܘܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ
ܘܡܠܬܐ ܕܢܬܩܝܡ ܩܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܟ ܗܘܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܦܘܡܗ ܕܬܪܬܝܢ

[illegible] 14 [illegible]

[illegible]

ᚹᚩᚱᚳ-ᚦ

1 ᚠᚩᚱᚹᚩᚱᚦᚪᚾᚷᚪᚾᚷᚪᚾᚾᚪᚾᚾᚪᚾᚾ

ܗܘܢ ܕܠܐ 16 ܒܪܝܟ ܐܠܗܝܢ ܕܝܠܝ ܕܝܬܝܗܘܢ ܠܘܬ ܕܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ
ܕܚܝܐ ܕܒܬܪܝܗܘܢ ܕܫܠܝܡܘܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܒܬܪ ܕܚܛܝܬܐ
ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܒܪ ܕܠܐ ܕܫܘܬܐ ܡܕܥܬ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟ
ܕܝܢܐ ܕܟܝ ܕܡܠܐ ܕܐ ܢܫܬ ܚܝܐ ܕܒ 17 ܡܠܬ ܕܫܘܬܐ
ܕܫܘܬܐܝܬ ܐܝ ܕܝܢ ܡܢܐ ܕܝ ܠܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܕܒ ܕܫܘܬܐܝܬ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܐܝ ܕܝ ܢܫܬ ܚܝܐ ܕܒ 18 ܡܬܠ ܕܝ ܡܢ ܐܢܐ
ܕܝܢ ܕܒ ܠܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܐܝ ܕܝ ܢܫܬ ܕܠܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܫ ܐܝ
ܕܝܢ ܐܝ ܕܝܢ ܕܝ ܠܐ ܕܝܢ 19 ܕܝܢ ܕܝܢ ܐܝ ܕܝ ܢܫܬ ܕܝ
ܢܫ ܕܝܢ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ,ܐ ܕܝܢ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܢܫ ܕܝܢ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ,ܐ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ 20 ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ 21 ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ

2 ܗܘܐ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ
ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ ܕܝ ܢܫ ܕܝ

8 ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܗܘܐ ܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܒܝܕܟ ܗܘܝܬ ܘܒܪܝܬܐ
ܟܠܗ ܕܡܠܝܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܝ ܕܥܒܕܬ ܐܢܬ ܗܘܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ
9 ܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܝ ܒܢܝܡܘܣ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܠܟܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠ
ܠܟܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܢܬܠ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܝܢ ܡܢ ܕܢ
ܐܝܟܐ ܡܠܟܐ ܕܝ ܒܢܝܡܝܢ 10 ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܕܢ ܕܢܬܐ ܕܟܠܗ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܟܝܢܐ ܠܟܠ ܡܠܝܐ ܕܟܝܢܐܝܬܐ ܕܟܝ ܕܟܝ ܕܟܝ
ܒܝܕܟ ܕܟܝܢܐ ܕܟܝ ܕܢܬ ܕܟܝ ܕܢ ܕܟܝ ܕܢ ܕܟ ܕܟ 11
ܡܠܟܐ ܕܟ ܠܡܢܐ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܟܝܢ ܕܟܝܢ ܕܟ ܕܟ
ܕܟܝ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕ 12 ܕܟ ܕ ܕ ܕ

ملكوتي، وتبرز قوتك في أعين بني إسرائيل، فيعلمون أنني أنا الرب.
22 لهذا قل لبني إسرائيل: هكذا قال السيد الرب: لست أفعل هذا من أجلكم يا بني إسرائيل،
بل من أجل اسمي القدوس الذي دنستموه بين الأمم حيث ذهبتم.

3 ثم كان عليّ قول الرب: يا ابن آدم، هذه العظام هي بيت إسرائيل كله.
هم يقولون: يبست عظامنا، وهلك رجاؤنا، وانقطعنا عن الوجود. 2 فتنبأ وقل لهم: هكذا قال
السيد الرب: ها أنا أفتح قبوركم وأخرجكم منها يا شعبي، وأعيدكم إلى أرض إسرائيل.
3 فتعلمون أني أنا الرب حين أفتح قبوركم وأخرجكم منها يا شعبي. وأضع روحي فيكم فتحيون،
وأجعلكم تستقرون في أرضكم، فتعلمون أني أنا الرب قد تكلمت وفعلت، يقول السيد الرب.
4 وكان كلام الرب إليّ: يا ابن آدم، خذ عصا واكتب عليها: لليهوذا وبني إسرائيل رفاقه.
ثم خذ عصا أخرى واكتب عليها: ليوسف عصا أفرايم وبني إسرائيل رفاقه. 5 وقرّب
العصا من الأخرى حتى تصير عصا واحدة في يدك. 6 ولما سألك بنو شعبك قائلين: ألا
تخبرنا ما تعني بهذه الأشياء؟ 7 فقل لهم: هكذا قال السيد الرب: سأأخذ عصا يوسف التي في
يد أفرايم وأضمها إلى عصا يهوذا، فتصيران عصا واحدة في يدي. 8 وعندما يرون
ما أفعل، يقولون: ما هذا؟ فقل لهم: هكذا قال السيد الرب: سأجمع بني إسرائيل من
بين الأمم التي ذهبوا إليها، وأعيدهم إلى أرضهم. 9 وأجعلهم أمة واحدة في أرض
إسرائيل، وأملك عليهم جميعهم ملكاً واحداً، ولن يكونوا بعد أمتين ولا مملكتين
منقسمتين. 10 وسأطهرهم من كل ذنوبهم التي ارتكبوها في أماكن عبادتهم،
وأخلصهم من كل خطاياهم التي ارتكبوها في أماكن سكناهم، وأكون إلههم وهم
يكونون شعبي. 11 وسيكون عبدي داود ملكاً عليهم، ويكون لهم جميعهم راعٍ واحد
يسلكون بأحكامي ويحفظون فرائضي ويعملون بها. 12 وسأسكن معهم في أرض
إسرائيل التي أعطيت لعبدي يعقوب، وفيها سكن آباؤكم، وسأسكن معهم فيها إلى الأبد.
13 وسيكون عبدي داود ملكاً عليهم، ولن يكون لهم بعد راعٍ سواه. وسأقيم معهم عهداً
سلاماً، وأجعله عهداً أبدياً، وأكثرهم وأضع مقدسي بينهم إلى الأبد. 14 وسأكون
بينهم، وأكون إلههم وهم يكونون شعبي. فيعلم الأمم أجمعون أني أنا الرب
الذي يقدس إسرائيل، حين يكون مقدسي بينهم إلى الأبد.

15 ܗܘܠܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܟ ܗܘܐ ܗܝܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܗܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܗܘܢ ܕܢܫܝܢ ܗܘܝܐ ܗܝܢܐ ܡܢܝ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܠܗ ܬܚܬ ܟܠ ܫܡܝܐ ܕܢܫܬܘܢ ܗܘܢ ܩܠܗ ܗܘܬܐ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܠܗ ܡܢܝ ܠܠܗ ܡܒܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘܢ 16
ܗܘܠܐ ܗܝܢ ܡܢܝ ܡܢ ܗܝܢܐ ܠܫܡܝܢ ܡܢܝ ܢܬܢ ܡܢܝ ܒܝܢ
ܗܘܬܐ ܡܢܝ ܡܢܝ ܐܝܟ ܗܘܢ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܗܝܢ ܕܐܝܟ
ܐܢ ܡܬܚܙ ܠܟܘܢ 17 ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܝܢ ܒܝܢ ܗܝܢ
ܡܢܝ ܡܢܝ ܐܢ ܗܝܢ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܗܝܢ ܕܐܝܟ
ܗܝܢ ܡܢܝ ܐܢ ܗܝܢ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܗܝܢ ܕܐܝܟ
ܗܝܢ ܡܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܗܘܢ ܗܝܢ ܡܢܝ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܗܝܢ ܡܢ ܕܐܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܗܘܢ ܗܝܢ ܡܢܝ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܝܢ

1-2 Timothy

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the command of God our
Savior and of Christ Jesus our hope, to Timothy, my true son in
2 the faith: Grace, mercy, and peace from God the Father and
Christ Jesus our Lord. 3 As I urged you when I was going to
Macedonia, remain there in Ephesus so that you may command
(aiōnios g166) 4 some people not to teach false doctrines any longer
or to devote themselves to myths and genealogies that only
lead to speculation and do not further God's work of faith.
5 The goal of our command is love that comes from a pure
heart, a good conscience, and a sincere faith. 6 Some have
strayed from these and have turned to meaningless talk.
7 They want to be teachers of the law, but they don't know what
they are talking about or what they insist on so confidently.
8 We know that the law is good when someone uses it
properly. 9 We know that the law was not made for those who
live by God's commandments. It was made for lawless and
disobedient people, for those who are ungodly and sinful,
for those who are unholy and worldly, for those who
murder their fathers and their mothers, for murderers,
10 for those who are immoral and who practice homosexuality,
for those who are slave traders and who lie and who
testify falsely—and for anything else that is contrary
to healthy teaching.

2 So I urge you first of all to pray for everyone. Ask God
to help them and be merciful to them. Pray for kings and
2 for all who are in authority, so that we may live
quiet and peaceful lives, godly and holy in every way.
3 This is good and pleasing to God our Savior,
4 who wants all people to be saved and to come to
5 the knowledge of the truth. There is one God and
one mediator between God and humanity, the man
6 Christ Jesus, who gave himself as a ransom for
all people. This was the time God chose to
7 show his truth to the world. That is why God
appointed me to be a preacher and an apostle
(I am not lying, I am a teacher of the true faith
to the Gentiles).

ܗܘܐ ܕܝܢܐ 8 ܕܐܡܪܬܘܢ ܠܡ ܡܪܝܐ ܡܢܐܝܢ ܗܘܝܢ ܕܝ
ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢܐܝܢܐ ܕܐܢ ܠܟܘ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܡܪܝܢ
ܐܝܬܝܢ ܟܝ 9 ܡܫܬܪܢ ܐܝܟ ܡܝܬܐ ܡܝܡܬܐ ܡܢ ܐܝܟ ܗܘܝܢ
ܡܢܐܝܢ ܗܘܝܢܘ, ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܝܡܬܐ, ܡܢܐܝܢ ܠܡܢ
ܐܝܟܢܐ ܡܝܡܬܐ, ܡܫܝܚܐ ܬܬܝܢ ܕܝ ܐܢ 10 ܡܫܝܚ ܗܘܝܢ
ܡܢܐܝܢ ܗܘܝܢܘ, ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܝ ܐܢ 11 ܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܗܘܝܢ ܠܟܝ ܠܗ ܡܪܝ ܗܘܝ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘܝܢܘ
ܐܢܬܝܢ ܗܘܐ ܠܟ ܡܪܝ ܗܘܝ ܡܢ ܬܪܬ 12 ܡܫܝܚ ܡܪܝ ,ܡܪܝܐ
ܡܢܐ ܠܟ ܡܪܝ ܗܘܝ 13 ܡܢܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܠܟ
ܠܟ ܡܪܝ ܗܘܝ ܡܢ ܟܝܢܐ ܕܝ ܡܝܡ ,ܡܢܐܝܢ ܐܢ ,ܡܫܝܚܝܢ
ܠܟ ܡܪܝ ܗܘܝ ܡܢ ܟܝܢܐ ܕܝ ܡܝܡ ,ܡܢܐܝܢ ܐܢ ,ܡܫܝܚܝܢ
ܟܝܢܐ ܕܝ ܐܢ ܠܟ ܡܢܐܝܢ ܡܢ ,ܡܫܝܚܝܢ ܗܘܝ ܠܟ ܡܢ
ܡܝܬ ܡܪܝ ܡܢܐܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܟ ܡܪܝ ܡܪܝ ܗܘܝ ܠܟ ܡܢ
ܡܠܟ ܐܝ ܡܪܝ ܗܘ ,ܡܢ ܡܪܝ ܠܡ ܡܪܝ ܗܘ ܡܢ 16 ܡܢ
ܡܪܝ ܕܝ ,ܐܢ ܡܪܝ ܠܡ ܡܪܝ ܗܘ ܡܢ ܡܪܝ ܐܝ ܡܪܝ
ܡܪ ܐܝ ܐܢ ܡܪܝ ܗܘ 17 ܡܪܝ ܕܝ ܡܪ ܡܢ ܡܪܝ
ܡܪ ܐܝ ܐܢ ܡܪܝ ܐܝ 18 (aiōn g165) ܠܡܪ ܡܪܐ ܡܪܝ ܡܢ ܐܝ ܕܝ ܐܢ
ܡܪܝ ܡܪܝ ܐܝ ܡܪܝ ܡܢ ܐܢ ܡܪ ܐܢ ܡܪ ܡܪ ,ܡܪ
ܡܪ ܐ ܡܪ ܡܪ ܡܪ ܡܪ ,ܡܪ ܐ ܡܪ ,ܡܪ ,ܡ
ܡܪ ܡ ܡܪ ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ

ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. 23 καὶ ἐὰν μὲν ἀπελθὼν
ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ θανάτου ἐγερθῇ, ἐρῶ τοῖς ἀδελφοῖς μου τοῖς ἐμοῖς
24 ἵνα διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς, μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
τῆς βασάνου ταύτης. 25 λέγει αὐτῷ ὁ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσῆν καὶ
τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. 26 (aiōnios g166) ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί,
πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐὰν ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρός αὐτούς, μετανοήσουσιν.
27 εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ οὖν Μωυσῆν καὶ τοὺς προφήτας οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται. 28 ἦν δέ τις πλούσιος,
καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς. 29 πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα
αὐτοῦ εἡλκωμένος, 30 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι
ἐπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. 31 ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ
ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν
δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. 32 καὶ ἐν τῷ ἅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰν καὶ Λάζαρον ἐν
τοῖς κόλποις αὐτοῦ. 33 καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν
με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψας τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος
καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 34 εἶπεν
δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ σὰ ἀγαθὰ ἐν τῇ ζωῇ σου,
καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
35 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται,
ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ
ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. 36 εἶπεν δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ,
ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, 37 ἔχω γὰρ πέντε
ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. 38 λέγει δὲ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσῆν καὶ
τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. 39 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ
Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
40 εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσῆν καὶ τοὺς προφήτας οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

3

1 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἀνάγκη τοῦ μὴ σκανδαλισθῆναι τὰ
σκάνδαλα, οὐαὶ δὲ τῷ δι' οὗ ἔρχεται· 2 λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς
περικείμενος περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐρριπτεῖται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἕνα. 3 προσέχετε ἑαυτοῖς.
Ἐὰν ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ
ἄφες αὐτῷ. 4 καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις
ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. 5 Καὶ εἶπαν οἱ
ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν. 6 εἶπεν δὲ ὁ Κύριος· εἰ ἔχετε
πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκομορέᾳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι
καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. 7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
δοῦλον ἔχων ἀροῦντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ
ἐρεῖ αὐτῷ εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσαι; 8 ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον ἐρεῖ αὐτῷ·
ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζώσας σεαυτὸν διακόνει μοι ἕως φάγω
καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σὺ καὶ ὁ ἀγωνιστής σου;
9 μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διατεταγμένα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διατεταγμένα ὑμῖν,

אמת ואין בו שום דבר רע, אבל הוא יודע איך
להשתמש בדת הזאת בדרך הראויה. 8 כי אימון
בגופו מועיל לדבר מועט, אבל אימון בדת מועיל
לכל דבר, מפני שיש לו הבטחה לחיים עכשיו
ולחיים שבאים אחרי כן. 9 זה דבר נאמן וראוי
לקבל אותו בכל לב. 10 כי בשביל זה אנו עמלים
וסובלים, מפני שיש לנו תקוה בחיים הנצחיים
אל האל החי, אל המושיע כל בני האדם, ובייחוד
אל המאמינים. 11 אלה הדברים אשר תלמד
אותם ותלמד אותם לאחרים. 12 אל יבוז אדם
לנעוריך, אבל תהיה דוגמה לכל המאמינים
בדבר ובהתנהגות, באהבה, באמונה, בטהרה.
13 עד בואי תקרא בספר הדת לפני הקהל
ותלמד אותם ותסביר להם את הדת. 14 אל
תזניח את הכשרון שנתת לך בעת שהקהל
הטיל עליך לשרת בתור כהן, בהתנבאות
ובהטלת ידיו עליך. 15 הרהר בדברים אלה
ותן את כל כוחך לעבודה הזאת, כדי שכולם
יראו את התקדמותך. 16 הזהר בעצמך ובדת
שלך, ואל תרפה מעבודתך, כי אם תעשה
זאת תושיע גם אותך וגם אחרים. 17 אל
תגער בזקן, אבל הוכיח אותו כמו אב, ואת
הבחורים כמו אחים, ואת הנשים הזקנות כמו
אמהות, ואת הנערות כמו אחיות, בטהרה.
18 כבד את האלמנות שאין להן אמצעי
קיום. 19 אם לאלמנה יש בנים או נכדים
הם חייבים לדאוג לה תחילה, כי זו חובתם
כלפי אביהם ואמם, כי זה ישר בעיני האל.
20 אבל אם אין לה בנים ונכדים, אז אין
לקבל אותה לרשימת האלמנות. 21 אני
מצווה עליך בשם האל ובשם ישוע המשיח
ובשם המלאכים הנבחרים, שתקיים את
הדברים האלה בלי משוא פנים. 22 אל
תטיל ידיים על אדם בלי לבדוק אם הוא
ראוי לכך, ואל תהיה שותף לחטאים של
אחרים. 23 אל תשתה מים בלבד, אבל
תשתה גם יין, בגלל בריאותך ובגלל
המחלות הרבות שלך. 24 לפעמים אדם
נראה ישר, אבל אחרי מותו מגלים
שמעשיו לא היו ישרים, ולפעמים
מגלים אחרי מותו שמעשיו היו ישרים
ולא אפשר להסתיר אותם. 5 אל תוכיח
בגסות זקן, אבל דבר אליו כמו אב, ואת
הבחורים כמו אחים. 2 הנשים הזקנות
כמו אמהות, ואת הנערות כמו אחיות,
בטהרה.

אשר יבאו אתם אל מלכים ולפני שרים ישאו אתכם למען שמי: 19 והיה לכם
לעדות: 20 שימו אל לבבכם אל דברי אשר אני מעיד בהם בפיכם כי אם
יהוה צבאות הוא אלהים לבדו אין זולתו: 21 ואל תיראו מיראתם ואל
תפחדו: 22 כי אם את יהוה צבאות אתו תקדישו ויראתכם ופחדתכם הוא
יהיה מקדש: 23 ויהי לפחד ולמוקש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי
ישראל לפח ולמוקש לישבי ירושלים: 24 וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו: 25 חתום תורה בתוך למודי: 26 וחכיתי ליהוה המסתיר
פניו מבית יעקב וקויתי לו: 27 הנה אני והילדים אשר נתן לי יהוה
לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות שכן בהר ציון: 28 וכי יאמרו
אליכם דרשו אל האבות ואל הידעונים המצפצפים והמהגים הלא עם אל
אלהיו יבקש בעד החיים אל המתים: 29 לתורה ולעדות אם לא יאמרו כדבר
הזה אין שחר לו: 30 ונדחה הלך בה רעב ורעב והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: 31 ואל ארץ יביט והנה צרה וחשך
מעוף צוקה ואפלה נדחה: 32 ולא מוצא מוצק כי אפלה לו אשר נדחה
לא יקום עוד לעולם: 33 ועתה שמעו נא זאת אנשי הבל ונדחים אשר
בארצו: 34 ראו נא אל הארץ והנה צרה וחשך מעוף צוקה ונדחים אל
אפלה: 35 ואל מלך ואל אדון אל תקצפו ואל תזעפו אל אלהיכם כי
אמרתי אל אלהים אתם: 36 ובני עליון כולכם: 37 אך כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו: 38 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל
הגוים:

5 מזמור לאסף אמר האל אלהים יהוה דבר וקרא לארץ ממזרח שמש עד
מבואו: 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע: 3 אלהינו יבא ואל יחרש אש
לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד: 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ
לדין עמו: 5 אספו לי חסידי כרתי ברית עלי זבח: 6 והגידו שמים
צדקו כי אלהים הוא שופט סלה: 7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה
בך אלהים אלהיך אנכי: 8 לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד:
9 לא אקח פר מביתך עתדים מדרתיך: 10 כי לי כל חיתו יער בהמות
בהרי אלף: 11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי: 12 אם ארעב לא
אגיד לך כי לי תבל ומלואה: 13 האכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה:
14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: 15 וקרא אלי ביום צרה
אחלצך וכבדנני: 16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ונשא בריתי
על פיך: 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך: 18 אם ראית גנב
ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: 19 פיך שלחת ברע ולשונך תצמד מרמה:
20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי: 21 אלה עשית והחרשתי

[illegible] 17 [illegible]
[illegible] 18 [illegible]
[illegible] 19 [illegible]
20 [illegible]
[illegible] (aiōnios g166) 21 [illegible]
[illegible]

ת-מאמר

1 מאמר לישעיה בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם
בימי עזיה יותם אחז וחזקיה מלכי יהודה׃ 2 שמעו שמים והאזינ
ארץ כי־יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו־בי׃ 3 יודע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ 4 הוי־גוי
חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחתים עזבו את־יהוה נאצו
את־קדוש ישראל נזרו אחור׃ 5 על־מה תכו עוד תוסיפו סרה כל־
הראש לחלי ולב דוי׃ 6 מכף־רגל ועד־ראש אין־בו מתם פצע וחבורה
ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רוכך בשמן׃ 7 ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם נכרים אכלים אתה לנגדכם ושממה
כמהפכת זרים׃ 8 ונותרה בת־ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה
כעיר נצורה׃ 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שרידה כמעט כסדם היינו
לעמרה דמינו׃ 10 שמעו דבר־יהוה קציני סדם האזינו תורת
אלהינו עם עמרה׃ 11 למה־לי רב־זבחיכם אמר יהוה שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי׃
12 כי תבאו לראות פני מי־בקש זאת מידכם רמס חצרי׃
13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי
חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה׃

ملاخي-٢

1 معبئة الكهنوت بحث هذا الأمر لكم أيها الكهنة 2
إن لم تسمعوا ولم تأخذوا على قلوبكم أن تعطوا
مجداً لاسمي قال رب الجنود فأرسل عليكم اللعنة
وألعن بركاتكم 3 نعم قد لعنتها لأن ليس
أحد يأخذ على قلبه 4 فها أنا أنتهر لكم النسل
وأذر على وجوهكم فرث أعيادكم فيُرفع إليه
معكم 5 وتعلمون أني أرسلت إليكم هذه الوصية
لتكون عهدي مع لاوي قال رب الجنود 6 شريعة
الحق كانت في فمه وما وُجد إثم في شفتيه
سلك معي في السلام والاستقامة وأرجع كثيرين
عن الإثم 7 لأن شفتي الكاهن تحفظان المعرفة
وفمه يطلب الشريعة لأنه رسول رب الجنود
8 وأنتم حدتم عن الطريق وأعثرتم كثيرين في
الشريعة أفسدتم عهد لاوي 9 قال رب الجنود
لذلك أنا أيضاً جعلتكم محتقرين ومتضعين
لدى جميع الشعب بحسب أنكم لم تحفظوا طرقي
بل محاباة الوجوه في الشريعة 10 أليس أب
واحد لجميعنا أليس إله واحد خلقنا لماذا
نغدر كل واحد بأخيه بتدنيس عهد الآباء
11 غدر يهوذا وقد فعل رجس في إسرائيل
وفي أورشليم لأن يهوذا دنس قدس الرب الذي
أحبه وتزوج ابنة إله غريب 12 ليقطع الرب
لرجل يفعل هذا من خيام يعقوب المستيقظ
والمجاوب من يقدم قرباناً لرب الجنود
13 وهذا ثانية تغطون مذبح الرب بالدموع
والبكاء والأنين لأنه لا ينظر إلى القربان
ولا يقبل برضى من أيديكم 14 وقلتم لماذا لأن
الرب شاهد بينك وبين امرأة شبابك التي
أنت غادرتها وهي رفيقتك وامرأة عهدك
فتعبد بعلها الرب صانعك الذي له بقية روح
وماذا يطلب الواحد نسل إلهي فاحفظوا
نفوسكم ولا يغدر أحد بامرأة شبابه

ܡܙܡܘܪ

1 ܡܙܡܘܪ ܕܕܘܝܕ ܒܗܘܝܬܗ ܕܥܒܕ ܠܡܪܝܐ ܕܫܪܝܪ ܗܘܐ ܕܐܡܪ ܠܡܪܝܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܝ ܐܡܪ ܠܡܪܝ ܫܒܘܩ ܠܝ ܡܢ ܕܝܢܐ ܕܥܠ ܪܫܝܥܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝ ܐܠܗܝ ܐܢܬ ܗܘܝܬ ܡܪܝ ܠܝ ܠܥܠܡ

ܕܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ
ܠܡܚܪܒܘܬܗ ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ
ܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢܝܢ ܐܡܝܢ 13 ܐܢܐ ܝܘܚܢܢ ܐܚܘܟܘܢ
ܘܫܘܬܦܘܬܐ ܒܫܘܥܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܒܨܒܪܐ ܕܝܫܘܥ
ܗܘܝܢ ܒܓܙܪܬܐ ܕܦܛܡܘܣ ܒܓܠܝܠܐ ܕܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܡܣܗܕܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܗܘܝܢ ܒܪܘܚܐ ܒܝܘܡܐ ܕܡܪܝܐ 14 (aiōn g165)
ܫܡܥܬ ܩܠܐ ܪܒܐ ܐܝܟ ܩܠܐ ܕܫܘܦܪܐ ܕܡܬܩܪܐ
ܠܬܪܥܐ ܕܫܒܥܐ ܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ
ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ
ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܐܟ

ܩܠܝܢܐ

1 ܩܠܝܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܒܟܠ ܐܬܪܐ ܕܐܪܡܝܐ
ܘܕܐܬܝܢܝܢ ܥܡܗܘܢ ܒܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐܢ ܘܒܪܒܢܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ 2 ܕܢܚܬ
ܠܟܘܢ ܨܒܝܢܐ ܕܢܚܘܢ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ 3 ܨܒܝܢܐ ܕܐܢܐ ܠܟ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܕܝܠܝ ܒܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܟܝ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܝܠܝ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܠܟ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ 4 ܗܘ ܕܢܚ
ܒܟܠ ܥܕܢܐ ܕܐܒܐ ܕܒܪܐ ܘܒܪܬܐ ܘܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܠܟ
ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ 5 ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠ ܠܝܠܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܠܝ ܕܫܡܝ ܘܡܢ ܕܚܝܢ ܕܩܠܗ ܕܩܝܡ ܕܒܟܠ ܕܒܝܬ ܕܩܕܝܫܬܐ
ܕܒܫܡܗ ܕܒܫܡܝܐ ܠܝ ܕܢܚ 6 ܡܬܩܪܒ ܠܡܫܠܚ ܒܗ ܠܝ ܕܝܢ
ܠܟܠܗ ܠܟܠ ܕܫܘܝܢܐ ܕܒܫܘܥܬܐ ܡܢ ,ܡܬܩܪܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܫܡ ܠܗ ,ܡܫܝܚܐ ܕܫܡ ܒܪ ܕܒܝܢ ܕܡ 7 (aiōn g165) ܠܥܠܡ
ܕܚܝܢ ܕܒܬܝܒ ܠܗ ,ܡܠܟ ܪܥܝܐ ,ܡܥܝܢܐ ܠܝܠܝ ܒܥܐ
ܕܡ ܕܡܠܝ ܕܝܟ ܝܬܝܪ ܕܡ 8 ܠܥܠܡܐ ܠܝ
ܨܒܐ ܕܝܢ 9 ܠܗ ܫܘܝܢ ܕܡ ܕܒܝܢ ܕܡ ,ܡܥܝܢܐ ,ܡܥܝܢ
ܕܒܐܝܬܝܬܗܘܢ ܕܝ ܠܟܘܢ ܪܚܡܝܢ ܐܝܟ ܪܚܡܝܢ ܕܡ
ܕܒܠܗ ܠܠܗ ܩܕܡܠܗ ܕܝܢܝܢ ܕܒܝܢ ܒܪܡ ܬܪܥܬ
ܫܘܝܐ ܒܪܡܡ 10 ܕܫܘܝܬ ܬܪܥܬ ܕܒܪܡܡ ܠܠܗ ܕܡܠܝ
ܕܝܢܝܬ ܒܝܢ ܕܟ ܡܠ ,ܐܒܗ ܕܗ ܒܪܬܗ ܕܬܪܬܝ ܕܬܪܬ
ܕܒܪ ܬܪܥ ܐܝܟ ܐܝܬ ܡܢܗ ܕܝ ܡܢ 11 ܒܪܝܢ ܠܝܠܝ ܐܝܟ
ܩܪܝܢܐ ܕܝܢܝܢܒܠ ܩܕܡ ܐܝܟ ܕܝܢܝܢ ܩܕܡܝܬ
ܠܠܗ ܕܝܢ ܡܠ ܬܪܥ ܒܪܡ 12 ܕܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢ
ܕܒܪ ܟܪܥ 13 ܕܡܪ ܝܬ ܬܪܥ ܒܪܡ ܒܪܟ ܕܪ ,ܬܪ
ܕ ܟܝܢܐ ܕܝܪܐ ܒܝܬ ܕܝܢ ܕܒܪ ܒܪ ܕܒ
ܕܝܬ ܒܪ ܐܝܬ ܡܝܡܐ ܕܝ ܡܢ 14 ܕܡܪ ܕܝܐ ,ܡܪܝ
,ܡܠ ܐܝ 15 ܕܝ ܕܒܪܡ ܒܪ ,ܡܪܝ ܕܝ ܒܪ
ܡܠ ܒܪ ܡܠ ܕܝܒܝ ܕܡ ܕܝ ܕܝ ܕܒ ܕ

ܒܬܪܝܗ ܕܐܒܪܗܡ ܕܡܢ ܒܢܝܗ ܕܝܥܩܘܒ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܠܘܬ ܐܒܪܗܡ ܗܘܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܡܬܪܥܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܠܬܚܘܬܐ ܕܫܐܘܠ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝܢ ܘܒܢܬܐ ܕܣܓܝܐܝܬ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܒܪ ܫܢܝܢ ܐܠܦ ܐܡܬܐ ܘܬܫܥܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܪܝܢ ܡܐܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܝܬ

ܐܡܪܘܢ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ 24 ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܟܣܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܫܘܠܐ ܕܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ 25 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ 26 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 27 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 28 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 29 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ

3 ܐܠܗܝܢ ܐܢܐ ܝܘܚܢܢ ܕܚܙܝܬ ܩܪܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܠܡܐ ܠܡ ܥܕܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܝ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 2 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 3 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 4 ܘܟܠ ܡܢ ܕܠܐ ܡܬܟܣܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܒܫܘܠܐ ܕܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 5 ܘܐܡܪ ܠܝ ܚܕܐ ܡܢ ܩܫܝܫܐ ܕܡܬܩܪܝ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 6 ,ܘܡܢ ܩܕܡ ܟܪܣܝܐ ܕܚܙܝܬ ܐܪܒܥܐ ܚܝܘܬܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܒܟܠ ܥܝܢܝܗܘܢ ܩܕܡ ܘܐܚܪܝܗܘܢ ܡܠܝܢ ܥܝܢܐ ܘܒܟܠ ܦܓܪܝܗܘܢ ܡܠܝܢ ܥܝܢܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 7 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 8 ܘܐܪܒܥܐ ܚܝܘܬܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܒܟܠ ܥܝܢܝܗܘܢ ܡܠܝܢ ܥܝܢܐ ܘܒܟܠ ܦܓܪܝܗܘܢ ܡܠܝܢ ܥܝܢܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 9 ܘܟܕ ܦܬܚ ܠܬܪܥܐ ܕܚܡܫܐ ܚܬܡܐ ܕܡܢ ܟܬܒܐ ܕܝܡܝܢܐ ܕܚܙܝܬ ܕܟܠ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ 10 ܘܩܪܝܢ ܠܗ ܠܪܒܝ ܐܪܒܥܐ ܚܝܘܬܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܒܟܠ ܥܝܢܝܗܘܢ ܡܠܝܢ ܥܝܢܐ ܘܒܟܠ ܦܓܪܝܗܘܢ ܡܠܝܢ ܥܝܢܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܠܝܠܝܐ

ܗܘܝܢ ܕܢܬܟܢܘܢ ܡܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܥܠܝܗܘܢ ܒܫܘܠܛܢܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܠܐ ܥܡ ܪܘܫܐ ܕܫܘܬܐ ܕܝܢ ܕܫܪܐ 11 ܡܬܝܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܝܡ
ܡܪܝܡܐ ܡܬܬܝܢ ܕܐܝܬܝܗ 12 ܡܠܝܠܐ ܕܫܘܬ ܒܝܢ ܕܐܝ ܡܢ ܒܢܝ
ܐܢܫ, ܡܢܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܥܒܕ ܥܡܐ ܕܠܐ ܡܬܠܝܢ ܐܝܟܡܐ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܒܫܘܬܐ ܕܝܢ ܟܠܥܝܢܐ ܕܫܝܢ ܕܫܘܬܢܐ ܕܥܒܕ, ܡܢܐ
ܕܐܝ ܕܥܒܕ ܕܝܢ ܡܢ ܒܢܝܢ 13 ܕܫܝܢ ܠܗ ܕܥܒܕ, ܡܢ
ܥܡܐ ܕܡܬܝܢܝܐ ܕܫܢܬ ܕܥܒܕܘܗܝ 14 ܕܫܢܬ ܠܠܝܐ ܕܡܘܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܫܘܝܐ ܕܝܢ ܕܥܒܕ ܕܡܬܝܢ ܕܝܢ ܕܐܝ ܕܝܢ
ܕܥܒܕ ܕܐܝ ܒܝܢ ܕܝܢ ܕܐ ܕܡܬܝ ܕܝܢ ܕܝ 15 ܕܡܢܐ
ܡܫܝܚܐ 16 ܕܥܒܕ ܥܡ ܕܥܡܐ ܕܝܢ ܥܡ ܕܐܝ ܕܥܡ ܕܐܝ
ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܢܫܝ ܕܥܒܕ ܕܐ ܕܝܢ ܕܐ ܕܝܢ
ܕܐ ܢܫ ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܫܝܢ ܕܝܢ ܢܫܝ ܫܝܢ 17 ܒܟܠ ,ܒܟܠ
ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܝܢ ܕܐܝ ܕܥܡ ܫܝܢ ܫܝ ܢܫ ܕܐ ܕܝܢ ܫܘܡ
ܕܝܢ ܒܗ ܐܝܬ ܕܥܡ ,ܡܢ ܬܗܝ ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܝ 18 ܕܐܠܝܢ
ܕܫܝܢܝܢ ܕܐܝ ܫܝ ܕܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܫܝ
ܫܘܝ ܒܝܢ ܕܝܢ 19 ܕܝܢ ܠܥܡ ܕܥܒܕ ܡܫܝܚܐ
ܠܟ ܫܝܢ ܕܝ 20 ܬܝܢ ܠܟ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܠܥܕܐ ܕܝܢ ܫܝܢ ܫܝ ,ܠܥ ܥܕ ܒܝ ܕ ܥܕܐ ܕܝܢ
ܠܟ ,ܥܕ ܬܗܝ ܡܢ ܠܗ ܕܝ ܕܝ 21 ܥܕ ܥܡ ܡܢ ܥܕ ܕܝ
ܕܝ ܕ ,ܥܕ ܥܕ ܕ ܕ

ܗܘܐ ܕܝܢܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ
ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܬܟܚ ܠܟܘܢ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܬܟܚ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܦܠܓܘܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܩܝܡܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܫܠܡܝܢ ܘܢܫܬܠܡܘܢ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܢܬܩܪܒܘܢ ܠܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܢܬܩܪܒܘܢ
ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܢܗܘܢ ܒܫܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ
ܕܐܪܥܐ ܘܒܡܝܐ ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܫܠܡܐ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܘܒܡܝܐ ܘܒܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܘܒܡܝܐ ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܕܢܬܩܪܒ
ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܘܒܡܝܐ
ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܠܡܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܘܒܡܝܐ ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ
ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܠܡܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ
ܘܒܡܝܐ

הנה אמרתי אתכם כי לא תבחנו 6 מזמור אסף
אלהים אלהים יהוה דבר וקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאו
מציון מכלל יפי נגה אלהים הופיע 7 אלהינו יבא ואל
יחרש אש לפניו תאכל וסערה מאד נשערתה 8 קרא אל השמים
מעל ואל הארץ לדין עמו לאמר אספו לי חסידי
כרתי ברית עלי זבח 9 (Hadēs g86) והשמים יגידו צדקו
כי אלהים הוא שופט סלה אמר אל רשע מה לך
לספר חקי ותשא ברית על פי 10 אתה שנאת מוסר
ותשלך דברי אחרי אם רצית גנב ותרץ עם מנאפים
חסך פיך שלחת בערמה ולשונך תצמד מרמה 11 תשב
באח תדבר אמך בן תתן לחטא אמך 12 אלה עשית
והחרשתי אמרת היות אהיה כמוך אוכיחך
ואערכה לעיניך 13 שמו נא זאת שכחי אלוה
פן אטרף ואין מציל 14 זבח תודה יכבדנני
ושם דרך לראותו בישע אלהים 15 ויגדל
אלי ואל תהלל
אל רשע מה לך לספר חקי ותשא ברית
16 ואתה שנאת מוסר
ותשלך דברי אחרי
17 אם

ܐܡܪܝܢ ܐܟܠܢܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܥܒܕܘ ܫܘܬܦܘܬܐ ܥܡ ܫܠܝܚܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܐܠܦܝ ܐܦܠܓܘܬܐ ܒܝܢܬܟܘܢ
ܐܝܬܝܗ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܒܪܐ 3 ܢܚܬܘܢ ܐܝܬܝܗ ܫܠܡܐ ܡܢ
ܐܡܪܝܢ ,ܡܬܪܚܡܝܢ ܒܚܕܐ ܡܠܝܠܝܢ ܐܠܗܝܢܐ ܐܝܟ ܕܐܢܘܢ
ܒܝܬܝܢܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝ ܒܚܒܪܘܬܐ 4 ܩܕܡܝܬ ܒܟ
ܡܬܟܢܝܢ 5 ܠܡܝܡܪܐ ܟܝܢ ܠܟ ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ
ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܒܐ ܡܬܟܢܝܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܢܐ
ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝ ܡܬܟܢܝܢ 6 ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܕܟ ܡܬܟܢܝܢ
ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝ ܡܬܟܢܝܢ ,ܐܝܟܢܐ ܡܬܟܢܝܢ ܡܢ ܫܠܡܐ
ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܒܐ ܡܬܟܢܝܢ 7 ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ
ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ,ܠܐ ܡܬܟܢܝܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝܢ ܡܬܟܢܝܢ
ܚܕܐ ܡܬܟܢܝܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܟܢܝܢ 8
ܐܝܟܢܐ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝ ܡܬܟܢܝܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܐܝܟܢܐ
ܐ ܟܝ ܐܝܟ ܡܫܬܠܝ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܟܝܢ 9
ܐܝܟܢܐ ܕܢܐ ܐܝܬܝ ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܐܝܟ ܕܐ ܠܟ ܡܢ ܐܝܟ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢܐ ,ܡܬܪܚܡܝܢ
ܕܡܬܩܪܝܢ 10 ܐܝܟ ܐܝܬܝ ܡܬܟܢܝܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܬܝ
ܐܝܟ ܐܝܬܝ ܐܝܟܢܐ 11 ܐܝܟܢܐ ܐܝܟܢܐ ܠܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ,ܡܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ

9 ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܢ ܠܟܠܡܐ ܕܚܙܘܗܝ ܥܕܡܐ ܕܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ
2 (Abyssos g12) ܘܚܙܘܗܝ ܬܪܝܗܘܢ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܠܗܘܢ ܒܬܪܝܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ
ܒܟܬܒܐ ܕܝܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܒܩܠܗ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܡܠܝܐ
ܕܡܪܝܡ 3 (Abyssos g12) ܩܪܝܢܐ ܢܒܝܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܟܬܒ ܒܫܘܪܐ
ܕܢܦܠܘܢ ܠܟܠ ܡܬܬܝܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܡܬܩܪܒ ܠܟܝܢܐ ܕܠܐ ܠܟܠ ܐܝܬܝܢܐ 4 ܕܐܝܬ ܕܚܝܐ
ܒܗܘܢ ܕܫܪܝܬ ܠܟ ܕܠܐ ܕܢܬܪܝܢ ܕܠܐܢ ܒܝܬ ܠܚܠ ܕܐܝܬ
ܬܫܥܝܢܐ 5 ܠܡܫܬܐ ܕܝܢ ܕܡܠܝܢ ܕܩܕܡ ܠܟܠ ܕܢܢ
ܕܩܪܝܢ ܕܢܝ ܠܟܠܝܢ ܕܠܐ ܠܟ ܠܡܠܐ ܕܢ ܠܟܠ
6 ܘܐܝ ܠܟ ܕܢܢ ܕܩܪܝܢ ܕܚܝܐ ܕܩܝܡܬܐ ܒܗ ܠܟܠܡܐ
,ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܢ ܕܫܡܥܝܢ ܕܩܪܝܢ ܠܟܝ ܠܟ ܠܡ ܕܫܡܥܝܢ
ܕܫܡܥܝܢ 7 ܠܡܢܐ ܕܫܡܥ ܡܢܝܢ ܕܢܢ ܠܟ ܐܝ ܐܝܟ
ܠܡܢܝ ܕܠ ܕܝܢ ܠܡܢܝ ܡܬܬܝܢ ܕܩܝܡ ܕܫܡܥ ܒܗ ܕ ܩܕܡ
ܕܩܪܝ ܕܩܪ ܒܗ ܠܡܩܪܐ ܕܡܝܢ ܕܫܡܥ ܕܠܠܝ ܒܗ
ܒܗ ܠܡܩܪܐ ܕܩܪ ܕܝܬܐ ܒܗ ܠܡܢ ܕܝܬ ܕܝܬܐ 8
ܕܝܢ ܕܩܝܢ ܒܗ ܕܩܝܢ ܠܡܢ ܕܡ ܕܝܬ ܕܝܬ 9 ܕܫܡܥܝܢ
ܕܩܝܢ ܕܩܝ ܕܫܡܥ ܕܩܝܢ ܠܡ ܒܗ ܠܡܩܪ ܕ ܕܠܐ
ܕܫܡܥ ܒܗ ܕܫܡܥ ܠܡܢ ܒܗ 10 ܕܝܢ ܠܡܢ ܕܝܢ
ܐܝܬܝ ܠܡܩܠܐ ܠܡܫܡܥܘܬ ܕܝ ܕܩܪܝܢ ܕܝܢ
ܬܪܝܢ ܕܝܢ ܠܡܩܝ ܒܗ 11 ܕܩܪܝ ܕܩܝܢ ܕܩܝܢ
ܒܗ ܡ ܕܩܪ ܒܗ ܕܝܢ ܕܝܢ ܬܪܝ ܕܚܙܘܗܝ
13 ,ܐ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܐ ܕ ܡ ܠ ܕ ,ܢ ,ܐ 12 (Abyssos g12) ܕܝ
ܕ ܕ ܕ ܠ ܕ ܕ ܕ

ܡܬܝܠܝܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ

ܗܘܝܢ ܕܢܦܠܘ ܥܠܝܗܘܢ ܐܝܡܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܦܠ ܠܟ ܬܡܘܬ ܠܟ ܒܫܡܐ 11 ܘܐܡܪ ܠܝ ܒܫܡ ܚܝܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܠܢܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܩܒܠܗ ܕܐܝܠܢܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ
11 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ
ܠܟ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܬ ܕܐܬܝܬ ܠܡܫܡܫ ܒܐܦܝܟ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 2 ܘܩܪܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 3 ܘܐܡܪ ܠܝ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 4 ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܢܫܡܬܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
5 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 6 ܕܠܐ ܢܫܬܡܘܢ ܠܡܩܛܠܘ ܐܢܫܐ ܕܐܬܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 7 ܘܟܕ ܓܡܪܘ ܠܗ ܣܗܕܘܬܗܘܢ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 8 ܘܠܥܠ ܩܪܝܬܐ ܕܐܒܝܣܘܣ (Abyssos g12)
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 9 ܘܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܐ ܥܠܘܗܝ ܕܐܒܝܣܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 10 ܘܐܬܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 11 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 12 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܒܝܣܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ 13 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܬܗܘܡܐ

ܐܠܦܐܝܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܝܬܐ ܠܘܬ ܚܝܐ ܕܗܝ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܡܪ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܒܐܡܬ ܕܝܢܝܢܐ ܕܟܬܒ ܒܟܠܗ ܡܝܬܝ ܗܘܝܢ ܕܟܬܒ
ܐܠܗ ܠܘܬ ܡܢ 14 ܕܟܬܒܝܢ ܡܠܬܐ ܕܡܫܬܒܚܐ ܠܟܬܒܐ
ܠܟܢ ܕܟܬܒܝܢ ܕܟܬܒܐ 15 ܕܡܢ ܡܢܗ ܡܫܬܢܝ ܘܠܐ ܕܡܢ
ܕܟܬܒܝܢ ܡܫܬܟܬܒ ܒܢܝܢ ܡܝܬܝܢ ܕܟܬܒ ܕܝܢܝ ܠܟ ܒܒܝܬ
16 (aiōn g165) ܟܬܒܐ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒܐ ܡܫܬܟܝܢ ܠܡܢ
ܟܬ ܟܬܒ ܡܢܗ ܢܬܒ ܠܢ ܡܢ ܟܬܒ ܟܬܒ ܕܝܢܝ ܒܝܬ
ܟܬܒܐ 17 ܡܢܗ ܢܦܩܘ ܠܡܫܬܐ ܟܬ ܐܠܗ ܠܡܫܬܡܥܝܢ
ܕܐܡ ,ܡܬܟܢܐ ,ܡܬܟܢ ܟܬ ܡܫܡ ܡܢܗ ܕܝܢ ܟܝ ܡܝܬܝ
ܡܬܟܢ ܢܦ ܝ ܕܟܬܒ 18 ܒܟܬܒܐ ܕܝ ܟܝܢ ܒܫܡܗ
ܟܬܒ ܡܝ ܟ ܠܡܬܐ ܠܡܝܬܝ ܡܬܟܢ ܕܟܬ ܟܬ ܢ
ܟܬܒ ܕܝܢ ܒܟ ܕܝܢ ܟܬ ,ܡܢܬ ܟܬ ,ܡܢ ܕܝ ܟ
ܡܫܬܐ ܕܟܬܒ ܕܟܬ ܡܬܟܬܐ 19 ܕܝܢ ܐܠܗ ܡܫܬ ܟܝ
ܕܟܬ ܕܟܬܝ ܕܝ ܕܐܡ ܕܟܬ ܡܢ ܕܟܬ ܡܬܟ ܕܟ
ܕܝ ܕܝܢ ܕܝ

12 ܕܟܬ ܕܟܬ ܕܟ ܡܫܬ ܕܟܬ ܡܫܬ ܕܟ ܕܟ ܕ
2 ܡܢ ܠ ܡܫ ܕܟ ܕܟ ܕ ܠ ܡ ܡ ܡ

הנביאים 9 הנבחרים כמו אחרים הנביאים הלא גם בהם
הקשה ד בחלמיך הנבואתו גם הרע הנעם גם הכו הנשא
מהבחלתם הנביא לא הנביאים הנביא מלחם הלך הרע גם
רם יהודה הנחש כי הכו הלא אחרתם 10 ובנביאים מחה
הנבאתם הנביאים כמלא הנבואתם הלשון הכוונתם הרום
הלא מאוצרותם הנלחם הנכה הנביאים הכונה ובא כמוהו 11
הלא הנבואתם הנלחם הנה הנביאים הכונה ובא כמוהו
הנביאים הנחש הנבחרים הלא כמו הרום יאמרו גם הנשיא
הלא גם הנבחרים הלא כמו הרום יאמרו גם הנשיא
הנבואתם הנלחם הנבואתם הלשון הכוונתם הרום 12 הנלחם
גם הנביאים הנחש הנשלחו 12 הנלחם הכונה הנבחרים הנעשה
ד בחלמיך הנשא לא הכונה הנביאים ו, הנביא הנמנה הנלחם
הנה הכו הנלחם הנה הנה הנלחם הנכה הנה הנלחם
הנלחם הנה

אמר 5 ויהושפט לא פחד ויחל לבבו
ולבב עמו לעשות ביהוה׃ 6 ויאמר
יהושפט לפני יהוה אלהי אבתינו
הלא אתה אלהים בשמים ומשל
בכל ממלכות הגוים וביד גבורה
ובכח אין לעמד׃ 7 הלא אתה אלהינו
הורשת את יושבי הארץ הזאת
מפני עמך ישראל ותתנם לזרע
אברהם אהבך לעולם׃ 8 וישבו בה
ויבנו לך מקדש לשמך אמר׃
9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפט
ודבר ומגפה ונעמדה לפני הבית
הזה ובשמך כי שמך בבית הזה
ונצעק אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע׃ 10 ועתה הנה בני עמון
ומואב והר שעיר אשר לא נתת
לישראל בבאם מארץ מצרים כי
סרו מהם ולא השמידם׃ 11 והנה
הם גמלים עלינו לגרשנו מירשתך
אשר הנחלתנו׃ 12 אלהינו הלא
תשפט בהם כי אין בנו כח לפני
המון הרב הזה הבא עלינו ולא
נדע מה נעשה כי אליך עינינו׃
13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה
גם טפם נשיהם ובניהם׃ 14 ויהי
רוח יהוה אל תוך הקהל על יחזיאל
בן זכריה בן בניה בן יעואל בן
מתניה הלוי מן בני אסף׃ 15 ויאמר
הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם
והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם
אל תיראו ואל תחתו מפני המון
הרב הזה כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים׃ 16 מחר רדו עליהם
הנה יעלו במעלה הציץ ומצאתם
אותם בסוף הנחל לפני מדבר
ירואל׃ 17 לא לכם להלחם בזאת
התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה
עמכם יהודה וירושלם אל תיראו
ואל תחתו מחר צאו לפניהם והיהוה
עמכם׃ 18 ויקד יהושפט אפים
ויהודה וישבי ירושלם לפני יהוה
להשתחוות ליהוה׃

14 ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܩܠܐ ܠܗ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ 2 ܕܐܝܟ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܡܡܐ ܕܐܬܝܢ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܩܠܐ ܠܗ ܡܢ ܥܡܡܐ ܕܐܬܝܢ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ 3 ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܕܩܠܐ ܕܫܘܦܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ ܕܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܗ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܟܠ ܕܪܡܝܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܢܝܐ 4 ܕܐܝܟ ܕܐܢܘܢ ܩܠܗ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܠܐ ܢܫܬܢܐ ܡܢ ܛܥܡܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܘܢ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܟܠ ܕܪܡܝܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܢܝܐ 5 ܕܐܝܟܠܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܠܐ ܢܫܬܢܐ ܡܢ ܛܥܡܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܘܢ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬ

7 ܗܘܢܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܢܫܐ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܕܒܟܠ
ܡܕܡܐ ܒܚܕ ܒܪܝܟܬܐ ܕܐܒܝܢ ܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܥܠ
(aiōn ܒܪܝܬܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡ ,ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܕܫܠܝ ܒܗ ܕܐܒܝܢ ,ܕܠܡܫܝܚܐ 8 g165)
ܒܚܕ ܕܐܠܗܝܬܐ ܕܐܢܬ ܕܐܒܝܢ ܠܡܕܡ ܕܠܐ ܢܬܝ ܫܠܝܛ ܡܕܡ
ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ

16 ܒܪܝܟܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܝܢ ܒܗ ܕܐܝ ܕܐܠܗ ܫܪܝܪܐ
2 ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܚܕ ܕܐܬܐܡܪܐ ܕܐܠ
ܕܐܬܐ ܕܫܘܬܐ ܕܐܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܐܝܬܐ ܕܐܬܪ ܕܐܝܠ
ܥܠܝܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܐܝ ܠܡܐ ܫܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܬܪܟܐ
ܕܐܡܐ ܕܐܬܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܐܝܬܐ ܕܐܝܠܗ 3 ܡܢܐ ܠܝ ܒܪܝܟܬܐ
ܕܐܝܠܗܐ 4 ܕܐܬܐ ܫܪܝܪܐ ܕܫܘܬ ܕܐܬܐ ܠܐ ܕܐܝܬ ܫܘܢ ܕܐܬ
ܕܐܬ ܕܐܡܐ ܕܐܬ ܕܫܘܬܐ ܕܫܘܝܡܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܐܝܬ ܕܫܠܝܛ
,ܡܠܟܘܬܐ ܐܡ ܫܘܢ ܒܪܝ ܐܝܬ ܕܐܬ ܕܐܝܠܗ ܫܪܝܪܐ 5
ܕܐܬ ܕܐܬ ܠܝܬ 6 ܫܪ ܠܡܢ ܕܐܫܬܐ ܕܐܡ ,ܡܠܟܘܬܐ
7 ܠܘܢ ܒܪܐ ܕܫܪܝܠ ܠܡܐ ܫܪܝܪ ܕܐܬ ܕܐܬܪ ܕܐܬܪ
ܡܕܝܢ ܠܗ ܫܘܬ ܕܐܠܗ ܕܐܝ ܒܪ ܐܝܬ ܕܐܬܪ ܕܐܬܪ ܫܪܝܪܐ
ܕܐܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܠܗ 8 ܕܐܬ ܒܪܝܬ
ܕܐܬ ܕܐܬܫܡܫܢܝܬܐ 9 ܕܐܝܬ ܕܐܬ ܫܪܝܪ ܫܘܬ ܡܢ ܫܡܫܢܝܬܐ
ܠܗ ܕܐܝܠܗ ܡܢ ܫܪܝ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬ ܐܝܬ ܐ ܕܐ ܕܐܬ
ܕܐܝܠܗ 10 ܕܫܘܬܐ ܡܢ ܠܫܪܝ ܐܝܬ ܕܐ ܐܝܠ ܡܢ ܕܫܘܬ
ܡܫܝܚܐ ܫܪܝܪ ܕܫܘܬ ܡܫܝܚ ܠܗ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܕܐܬ
ܐܝܬ ܐ 11 ܕܐ ܕܐ ܒܪ ܠܘܬ ܐܝܬ ܒܫܝܠܐ ܕܫܪܝܪ
ܕܐ ܠܘܬܘܬ ܒܗ ܠܘܬ ܕܐ ܕܐ ܒܪ ܕܐܬ ܕܐܠܗ ܕܐ
ܕܐܡ ܠܗ ܡܕܡ ܕܐܬ ܕܐܝܠܗ 12 ܠܘܬ ܒܪ ܐܝܬ
ܫܘܬ ܒܪ ܕܐܠܗ ܕܐܝܠ ܡܫܝܚܐ ,ܡܐ ܐܝܬ ܫܪܝ ܐܝ
ܒܗ ܕܫܘܬ ܡܫܝܚ ܒܗ ܕܫܘܬ ܡܫܝܚ ܒܪ ܫܡܐ 13 ܕܐܬ
ܕܐܝܠܗ ܫܪܝ ܕܫܘܬ ܠܐ ܫܠܝ ܕܫܘܝ ܕܐ ܐ ܕܐܬ ܡܫܝܚ

14 אשר אמרתי אליכם בדבר אחרון לא תוסיפו
לשוב בדרך הזה עוד ויהי כאשר דברו אל
העם כל הדברים האלה אל אזני כל העם
ויאמר אליהם אל 15 אשר אמרתי
אליכם, מחרתם אתם אתם עם
אלהיכם אשר הוציא אתכם, מארץ מצרים
16 מאתמול אל מחרתם בשלח אלהים
אתכם מארץ הנגב ארץ הר האמרי ויבא
אל כל מקום אשר הלכו בו אבתיכם 17 ויגרש
אתם לפני אל אשר בגבעון ויכו אתם
מגפה גדולה מאד עד בוא אל מלך מצרים
ויעבדו את פרעה מלך מצרים 18 ויאמר אל
אבותיכם אל תטמאו בגלולי אביהם
ובגלליהם אל תטמאו ובמצלמיהם אל
תעבדו אל תשתחוו להם ולא תעשו כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשברם 19 ועתה אתם
אל אלהיכם אשר הוציא אתכם מארץ
מצרים מבית עבדים אשר צויתי אתכם
אל תעבדו אלהים אחרים 20 מזבח אדמה תעשה לי
ועלית עליו את עלתיך ואת שלמיך
את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך
21 ואם מזבח אבנים תעשה לי
לא תבנה אתם גזית כי חרבך הנפת עליהם
ותחללם 22 ולא תעלה במעלות על מזבחי
אשר לא יגלה ערותך עליו

17

בן בקר ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא גם שני אתנן, לא תביא בית
יהוה אלהיך כל אשר יעשה הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו 2 הלוך ועבדת אלהים
אחרים והשתחויתה להם לשמש או לירח
לכל צבא השמים אשר לא צויתי 3 והגד לך
ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת בישראל 4 אשר
יצא לעבר את אדם הזכר אשר עשה
הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו
5 והוצאת אל שערי עיר הזאת את האיש
אשר עשה את הדבר הרע הזה אל
אל שערים ורגמתם באבנים ומתו
6 על פי שנים עדים יומת המת
מפי עד אחד לא יומת 7 יד העדים תהיה
בו בראשונה להמיתו ואחרי כן יד כל
העם בשניה ובערת הרע מקרבך

ܡܪܝܡ ܡܫܝܚܐ ܒܝܕܝܗ ܕܝܠܗ ܕܫܠܛܢܘܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ 8 ܘܐܡܪ ܠܗ
ܡܪܝܡ ܠܐ ܬܬܝܪܐ ܐܢܬܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡܐ ܕܥܒܕܬ ܥܡ ܟܠ ܥܡܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܡܬܚܫܒܢܝܢ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
(Abyssos ܒܫܝܘܥܐ ܡܫܝܚܐ ܒܝܕܝܗ ܕܝܠܗ ܫܠܛܢܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܗܘܐ ܬܗܘܡܐ
ܕܐܬܝܐ ܠܥܠ ܐܦܝ ܕܐܬܝܐ ܕܥܒܕܬ ܠܗ ܒܬܪܝܨ ܕܬܗܘܡܐ ܕܐܝܬ 9 g12)
ܕܐܬܝܐ 10 ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪܝܫ ܕܐܬܝܐ ܕܐܬܝܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢܐ ܕܐܝܬ
ܠܬܬܝܐ ܠܐ ܕܢܬܝܪ ܡܢ ,ܡܬܝܪ ܬܘ ܠܐ ܢܥܒܕ ܕܐܝܬ ܕܐܬܝܐ
ܕܫܘܫܐ 11 ܘܐܡܪ ܠܗ ܬܘܒ ܠܐ ܢܬܝ ܠܗ ܕܝܢܐ ܕܐܬܝܐ ܕܐܝܬ
ܕ, ܕܐܬܝܐ ܥܡܐ ܕܐܬܝܬܐ ,ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ,ܕ ܕܐܝܬܘ
ܕܐܝܬ ܠܬܬܝܐ ܕܐܝܬ ܒܝܕܝܗ ܕܝܢ ܐܬܝ 12 ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐܬܝܐ
ܕܐܬܝ ܒܝܬ ܕܐܝܠܐ ܕܐܝ ܕܐܝܬ ܠܬܬܝܐ ܠܐ ܕܐܬܝܐ ܠܥܠ
ܒܝܬ ܕܐܬ ܢܝ ܠܥܠ 13 ܕܐܝܬ ܬܘ ܠܥܠ ܕܐܬܝ ܕܐܝ
ܠܥܠ 14 ܠܥܠ ܕܐܝܬ ܠܐܝܠܐ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ
ܕܐ ܕܐܝ ܠܟ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
15 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ,ܕ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 16 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 17 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 18 ܕܐ ,ܕ ,ܕ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ,ܕ ,ܕ ,ܕ

אשר אבותם 4 ויאמר מעבר אליו כי אבינו איש אל
אלהים אחרים לא ידעום ואשר לא הביא אותם אל אל
מן הארצות הלא 5 מלאכתם כי אחרים אכלו מעמלם
מראיה 6 מעלה אמלל ובאמונה אחרת אכלו אמלל
אבותם מעבר אל אבותם מן הארצות אשר הוציא מן מצרים
מפני אשורים בנים אל 7 אבותם מן כל הארצות אשר הוציא מן
איתנו מעבר הלא אבותם אמרו בעבר הים מצרים אשר
8 ואשר אל אבותם ,אל אמלל אמונתם אל אבותם אשר אבותם
אבותם אמרו אמרתם מעלה אמרתי אבותם בעבר אמללים
מעבדים 9 מעבר אבינו אמלל הלא מפני אבותם אבותם
מעבדים מצרים אשר אמר אמרו מעבר אבינו מעבדים מעלה מצרים
אמלל אל אבותם כי אבותם כי אבותם 10 בני מעבדים אשר אמרו אבותם
אמרתם בעבר אבותם ,ה ,ה ,ה מצרים אבותם מעבדים
אבינו אבינו 11 ,בעבר אמרו אשר אבותם בעבר אל אבותם
אבינו אבינו בעבר מעבדים אבותם אמלל אבותם מצרים 12
אמרתם מצרים אמרתם אבותם אבותם אבותם אבותם אבותם
אבותם שם אל אבותם אמרתם אבינו אבינו אבינו מ מצרים
אל אבותם אמרו אל אבותם אבינו אל אבותם אבינו אל אבותם
אבינו אמרתם אבותם מצרים אבותם אבינו אבותם אבותם אבותם
אבותם אבינו אבותם אבותם אבינו אבותם אבותם אבותם אבותם
אבותם אבינו אבותם אבותם אבינו אבותם אבותם אבותם אבותם
בעבר אל בעבר ,בעבר אמרתם אבינו מ בעבר 14 אבותם
אבותם אל בעבר אל בעבר ,אל אבותם אל בעבר אל בעבר
אבותם אל 15 אל אמרתם אבינו אל בעבר אל בעבר אל בעבר
כי אבותם אל בעבר כי בעבר מצרים אבינו אבינו מ אל
אמרתם ,ה ,ה מצרים 16 אבותם בעבר בעבר מעבדים אמרתם
אבינו אמרתם אבינו מ בעבר אבותם אבינו אבינו אבינו אבינו
אשר אמרתם אל 17 אמרתם אבינו אמרתם אבותם אבינו אבינו
,אל אל אבותם אבינו ,בעבר אל אבותם אבינו בני מצרים מצרים
אבותם כי בעבר אבותם אל אבינו אמרתם אבינו אל אבינו אל

ܗܘܢܐ ܕܝܢ ܠܟܘܢ ܕܡܬܪܚܡܝܢ ܐܢܫܐ ܠܚܕܗ ܘܠܐ ܠܒܪܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ 18 ܕܐܦܠܐ
ܕܐܦܠܐ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܬܚܐܒܝܢ 19 ܗܘܝܘ ܗܘܝܘܬܟܘܢ
ܕܐܝܟ ܡܢ ܪܘܚܐ ܗܘܝܘ ܗܘܝܘܬܟܘܢ ܘ, ܘ ܕܝܢܐ ܕܡܫܬܠܚܐ ܕܟܝ
ܐܝܟ ܕܫܘܬܐ ܡܝܡܪܐ ܕܝ ܕܟܬܒ ܟܬܝܒ ܠܥܠܡ ܒܢܝܢ ܡܠܟܐ
ܠܟܝ ܕܢܬܐ ܕܡܬܚܐ ܕܡܬܚܐ ܕܢܦܫܟܘܢ 20 ܒܝܬ
ܕܡܬܚܐ ܕܡܬܚܐ ܕܢܦܫܟܘܢ ܕܢܦܫܟܘܢ ܕܢܦܫ ܡܢ ܠܐ ܢܦܠܘܢ
ܕܡܬܚܐ ܕܡܬܚܐ ܕܝ ܢܬ ܠܥܠ 21 ܡܢ ܕܢܦܫ ܕܡܢ ܕܢ
ܕܢܦܫ ܕܡܢ ܒܝܬ ܕܢܦܫ ܕܢܦ ܕܢܦ ܕܡܢ ܕܢܦ ܕܢܦ
ܕܡܢ 22 ܗܘܐ ܫܘܬܦܐ ܕܡܢ ܗܘܝܘ ܗܘܝܘܬ ܠܟܘ ܕܢܦܫܟ
ܕܢ ܕܢܦܫܟ ܕܡ ܕܢܦܫܟܘܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢܦܫܟ ܕܝܢ
ܕܡܬܚܐ ܕܡܢ ܗܘܐ ܕܢ ܠܟ ܕܡܬܚ ܕܡ ܕܢ ܕܢ 23 ܗܘܐ
ܐܐܡ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝ ܠܟ ܗܘܐ ܕܢ ܕܢ ܕܢܦܫ ܕܡ ܕܢ ܕܡܢ ܕܡܢ
ܕܢܦܫ ܕܡܢ, ܠܥܠ, ܒܝܬܟ ܕܢܦܫ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ
ܕܢ ܕܡ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕ 24
ܕܢ ܕܡ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕ

19 ܗܘܐ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕܢ ܕ
ܕܢ ܕ ܕ ܕ

ܗܘܢܐ ܕܥܡܗ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘ ܡܢܗ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܝܠܗ ܗܘܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܟܬܒ ܠܡܟܬܒܐ ܕܫܪܝܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܫܪܝܐ ܕܝܠܗ ܗܘܝܐ ܕܢܒܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ 10 ܘܢܦܠܬ ܩܕܡܘܗܝ
ܠܡܪܠܗ ܕܢܦܠ ܠܡܪܝܐ ܕܝܠܗ ܗܘܝܬ ܠܝ ܠܡܬܟܬܒ ܠܡܢܝܢ
ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܠܗܘܢ ܥܒܕܝܢ ܕܝܠܝ ܗܘܝܢ ܠܝ ܠܡܬܟܬܒ ܠܡ

20 ܘܚܙܐܝܬܝ ܕܢܦܠܘ ܠܬܪܥܐ ܕܬܗܘܡܐ ܕܬܗܘܡܐ ܕܐܬܐ ܘܚܙܐ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܒܝܡܐ ܘܒܢܝܢܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܘܫܪܐ ܠܬܪܥܐ ܕܬܗܘܡܐ ܘܦܬܚ ܒܝܕܗ ܕܡܦܬܚܐ ܕܬܗܘܡܐ **2 (Abyssos g12)**
ܘܐܬܚܙܝ ܠܡܠܐܟܐ ܕܢܚܬ ܠܬܗܘܡܐ ܕܬܗܘܡܐ ܘܐܬܬܚܘ ܡܦܬܚܐ
ܕܬܗܘܡܐ ܘܐܬܬܚܘ ܣܦܪܐ ܕܚܝܐ ܘܗܘܘ ܐܝܟ ܡܝܬܐ ܘܟܠ ܕܒܗ
ܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܪܒܘ ܡܛܠ ܕܫܡܗ ܕܝܠܝ ܗܘܐ ܘܡܢ
ܕܐܬܐ ܘܡܝܬܐ ܘܡܬܚܝܢ ܒܗ ܘܐܬܬܚܘ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܬܗܘܡܐ **3** ܘܚܙܝ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܢܚܬ ܠܬܗܘܡܐ ܕܬܗܘܡܐ ܘܐܬܬܚܘ ܡܦܬܚܐ ܕܬܗܘܡܐ
ܕܬܗܘܡܐ ܘܐܬܬܚܘ ܣܦܪܐ ܕܚܝܐ ܘܗܘܘ ܐܝܟ ܡܝܬܐ ܘܟܠ ܕܒܗ
ܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܪܒܘ ܡܛܠ ܕܫܡܗ ܕܝܠܝ ܗܘܐ ܘܡܢ
ܕܐܬܐ ܘܡܝܬܐ ܘܡܬܚܝܢ ܒܗ ܘܐܬܬܚܘ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܬܗܘܡܐ **4 (Abyssos g12)**
ܘܚܙܝ ܠܟܘܪܣܝܐ ܕܥܠܘܗܝ ܕܝܢܐ ܕܝܗܒܘ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܘܠܟܘܪܣܝܐ ܕܐܪܒܥܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܩܕܡܝܐ ܕܝܬܒܝܢ ܒܟܘܪܣܝܐ
ܕܚܙܘ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܐ
ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܚܬܢܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܬܐ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥ ܠܟܠ
ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܡܫܬܡܥ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ

14 (Hadēs g86) ἀποστεῖλαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
(Hadēs κυρίου καὶ πάντα, ὁποῦνται κύριοι καὶ πάντες οἱ ἀνθίστανται
15 g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ἐξουσίαν ἐπάνω αὐτῶν
(Limnē Pyr g3041 g4442) κύριοι καὶ πάντες, ἀνίστανται κύριοι καὶ πάντες

21 ἐν τῷ καιρῷ κάτω κοινὸν καὶ πάντων κοινὸν καὶ πάντων
2 ἀφῆ, ὁποῦνται κύριοι ἀλλὰ καὶ πάντων κοινὸν καὶ πάντων
κοινὸν ἐν καὶ πάντων ὁπόταν κάτω πάντων ἀλλοίαν καὶ πάντων καὶ πάντων
3 ὁπόταν καὶ πάντων ἐν καὶ ἀλλὰ αὐτὸν κοινῶνοι κοινὸν καὶ ἐν ἐν
καὶ πάντων κοινὸν καὶ ἀπὸ πάντων κοινὸν ἐν καὶ κοὶ καὶ ἀλλὰ καὶ πάντων
ἀπὸ ἀπὸ ὁπόταν ἀλλὰ κοὶ ἀπὸ ἀπὸ πάντων κοινὸν καὶ ἀπὸ ἀπὸ
καὶ κοὶ ἀπὸ **4** καὶ ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἀπὸ πάντων καὶ
κοὶ καὶ ἀλλὰ ἀπὸ καὶ καὶ πάντων ἀπὸ πάντων ἐν κοὶ
πάντων καὶ ἀπὸ **5** ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἀφῆ κοὶ καὶ ἀλλὰ καὶ
ἀφῆ καὶ πάντων καὶ καὶ ἀπὸ καὶ πάντων καὶ κοὶ πάντων καὶ πάντων
ἀφῆ, ἀπὸ καὶ πάντων **6** ἀποῦνται κοινὸν καὶ πάντων καὶ πάντων
καὶ κοὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ
ἀπὸ ἀπὸ πάντων καὶ πάντων **7** ἐν τῷ κοὶ κοὶ κοὶ ἐν
κοὶ πάντων καὶ πάντων **8** κοὶ καὶ ἀπὸ πάντων καὶ πάντων
κοὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
κοὶ πάντων, καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
κοὶ πάντων κοὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
9 (Limnē Pyr g3041 g4442) κυρίου καὶ πάντων ὁποῦνται κοὶ πάντων
ἀπὸ ἀπὸ καὶ πάντων καὶ πάντων ἐν τῷ κοὶ κοὶ ἐν τῷ καὶ πάντων
καὶ ἀπὸ καὶ πάντων, καὶ πάντων ἀπὸ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
κοὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
10 κοὶ πάντων ὁπόταν καὶ πάντων καὶ πάντων
ἐν καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων **11** καὶ ἐν τῷ ἐν κοὶ
πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων καὶ πάντων
πάντων καὶ πάντων καὶ κοὶ καὶ πάντων καὶ πάντων **12** φαλλοφοίνικα κοὶ πάντων

לא אמרתי לבקש את פני יהוה
אם לא אמרתי לדרש את יהוה
13 כי הנה אויבי יהוה אשר
אם לא אמרתי אל יהוה אם לא
14 אמרתי אל יהוה אדני אתה
טובתי בלעדיך אמרתי אל הים
אמרתי לקדושים אשר בארץ
המה אדירי כל חפצי בם 15 יגרו
אחר מהרו אל אם לא אמרתי
אל יהוה אדני אתה אמרתי אל
אדני אתה חלקי וכוסי אתה תומיך
גורלי 16 חבלים נפלו לי
בנעימים אף נחלתי עלי עליתי
אברך את יהוה אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי 17 שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בלתי
אמוט לכן שמח לבי ויגל
כבודי אף בשרי ישכן לבטח
18 כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת
19 תודיעני אורח חיים שבע
שמחות את פניך נעמות בימינך
נצחים 20 אל אמרי אם
אמרתי אל יהוה אדני אתה
אמרתי לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם
21 אמרו עצבות אחר מהרו
לי אל אסיך מדם אל אשא את
שמותם על שפתי 22 יהוה
מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
גורלי 23 חבלים נפלו לי
בנעימים אף נחלת שפרה עלי
אברך את יהוה אשר יעצני
אף לילות יסרוני כליותי
24 שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בלתי אמוט 25 לכן שמח
לבי ויגל כבודי אף בשרי
ישכן לבטח 26 כי לא תעזב
נפשי לשאול

ܗܘܝܬܘܢ ܕܢܚܬܘ ܡܢܝܠܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܡܢܝܠܐ 27 ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢܝܠܐ ܕܟܠܗ
ܥܠܡܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܬܝܠܘܬܟ ܠܟ ܡܪܝ ܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ

22 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܡ ܩܪܝܒ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܡ ܐܡܐ ܕܝܫܘܥ
ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝܡ ܒܪ ܩܠܝܦܐ 2 ܘܐܬܝܢܘܢ ܩܠܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܥܒܪܘ
ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝܗ ܕܝܢܝܐ ܕܢܬܝ ܩܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܡܪܝܡ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ 3 ܩܪܝܢ ܩܠܝܢ ܕܡܫܝܚܐ, ܡܪܝܡ, ܡܪܝܡ ܕܝܫܘܥ
ܡܪܝܡ, ܡܪܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܩܠܝܢ ܩܠܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝܡ
ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝܡ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 4 ܕܐܢܘܢ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 5 ܕܐܢܘܢ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܐܢܘܢ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 6 (aiōn g165) ܕܥܠܡ ܥܠܡܐ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 7
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 8
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 9
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 10
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 11
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 12
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 13
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 14
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 15
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 16
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ
ܕܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܝܫܘܥ 17

ܐܡܪܝܢ 18 ܠܟܝ ܡܢ ܡܢܘ ܕܢܫܩܘܢ ܡܢܝܢܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܢ
ܒܫܡܝܐ ܡܢܢ ܐܢܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܥܒܕܬ ܠܟܠ ܡܢ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢܝܢ ,ܡܢܝܢ ܒܫܡܝ ܐܡܝܢ
19 ܘܐܢ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܝܢ ܟܝ ܐ ܟܬܝܒܐ ܡܢܢ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܝܢ ܟܝ ܐ ܟܬܝܒܐ ܡܢܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢܝܢ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢܝܢ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܝ ܡܢ ܡܢ ܐܡܪܝܢ ܠܟ ܐܝܟ 20 ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܟ ܡܫܝܚ ܠܥܒܕ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ 21 ܠܥܒܕ ܡܝܢ ܡܫ ܠܡܫܝܚ
ܡܢܝܢ ,ܡܢܝܢ ܐܝܟܢܐ

וראיתי את העיר הקדשה חדשה ירושלים יורדת מן השמים מאת אלהים מוכנה ככלה
יפה לבעלה ושמעתי קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם האדם ושכן
עמהם והם יהיו לו לעם והאלהים עמהם יהיה אלהיהם ומחה אלהים כל
דמעה מעיניהם ומות לא יהיה עוד ואבל וצעקה ועצב לא יהיו עוד כי הראשונות
21:2,3 חלפו

Reader's Guide

ܥܕܝܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܝܢܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܐ
1:9 ܫܘܬܐ
2:9 ܫܘܬܐ
11:9 ܫܘܬܐ
7:11 ܫܘܬܐ
8:17 ܫܘܬܐ
1:20 ܫܘܬܐ
3:20 ܫܘܬܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܐ
6:1 ܡܠܘܡ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
19:4 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
14:11 ܥܕܝܢܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܝܐ
51:6 ܫܡܝܐ
58:6 ܫܡܝܐ
35:8 ܫܡܝܐ
51:8 ܫܡܝܐ
52:8 ܫܡܝܐ
32:9 ܫܡܝܐ
28:10 ܫܡܝܐ
26:11 ܫܡܝܐ
34:12 ܫܡܝܐ
8:13 ܫܡܝܐ
16:14 ܫܡܝܐ
21:3 ܫܘܬܐ
18:15 ܫܘܬܐ
25:1 ܡܬܗܘܡܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܐ
20:1 ܡܥܡܪܐ-ܕ
6:2 ܡܥܡܪܐ-ܕ
7:2 ܡܥܡܪܐ-ܕ
8:2 ܡܥܡܪܐ-ܕ
18:3 ܡܥܡܪܐ-ܕ
13:8 ܡܥܡܪܐ-ܕ
11:10 ܡܥܡܪܐ-ܕ
4:4 ܡܥܡܪܐ-ܕ
9:9 ܡܥܡܪܐ-ܕ
31:11 ܡܥܡܪܐ-ܕ
4:1 ܡܠܟܘܬ
5:1 ܡܠܟܘܬ
21:1 ܡܫܝܚܐ
2:2 ܡܫܝܚܐ
7:2 ܡܫܝܚܐ
9:3 ܡܫܝܚܐ
11:3 ܡܫܝܚܐ
21:3 ܡܫܝܚܐ
12:6 ܡܫܝܚܐ
20:4 ܡܫܝܚܘܬܐ
26:1 ܡܫܠܡܐ
17:1 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
17:6 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
10:4 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
18:4 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
12:2 ܥܠܠܐ
2:1 ܡܢܚܬܐ
8:1 ܡܢܚܬܐ
6:5 ܡܢܚܬܐ
5:6 ܡܢܚܬܐ
20:6 ܡܢܚܬܐ
17:7 ܡܢܚܬܐ
21:7 ܡܢܚܬܐ
24:7 ܡܢܚܬܐ
28:7 ܡܢܚܬܐ
26:9 ܡܢܚܬܐ
3:11 ܡܢܚܬܐ
8:13 ܡܢܚܬܐ
21:13 ܡܢܚܬܐ
23:1 ܥܠܠܐ-ܕ
25:1 ܥܠܠܐ-ܕ
11:4 ܥܠܠܐ-ܕ
11:5 ܥܠܠܐ-ܕ
18:3 ܥܠܠܐ-ܕ
17:2 ܫܡܝܐ-ܕ
2:1 ܫܡܝܐ-ܕ
13:1 ܡܠܘܡ
25:1 ܡܠܘܡ
6:1 ܫܘܬܐ
18:1 ܫܘܬܐ
9:4 ܫܘܬܐ
10:4 ܫܘܬܐ
13:5 ܫܘܬܐ
12:7 ܫܘܬܐ
6:10 ܫܘܬܐ
15:11 ܫܘܬܐ
11:14 ܫܘܬܐ
7:15 ܫܘܬܐ
3:19 ܫܘܬܐ
10:20 ܫܘܬܐ
5:22 ܫܘܬܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
17:10 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܝܐ
16:3 ܫܡܝܐ
36:3 ܫܡܝܐ
14:4 ܫܡܝܐ
36:4 ܫܡܝܐ
24:5 ܫܡܝܐ
39:5 ܫܡܝܐ
27:6 ܫܡܝܐ
40:6 ܫܡܝܐ
47:6 ܫܡܝܐ
54:6 ܫܡܝܐ
68:6 ܫܡܝܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

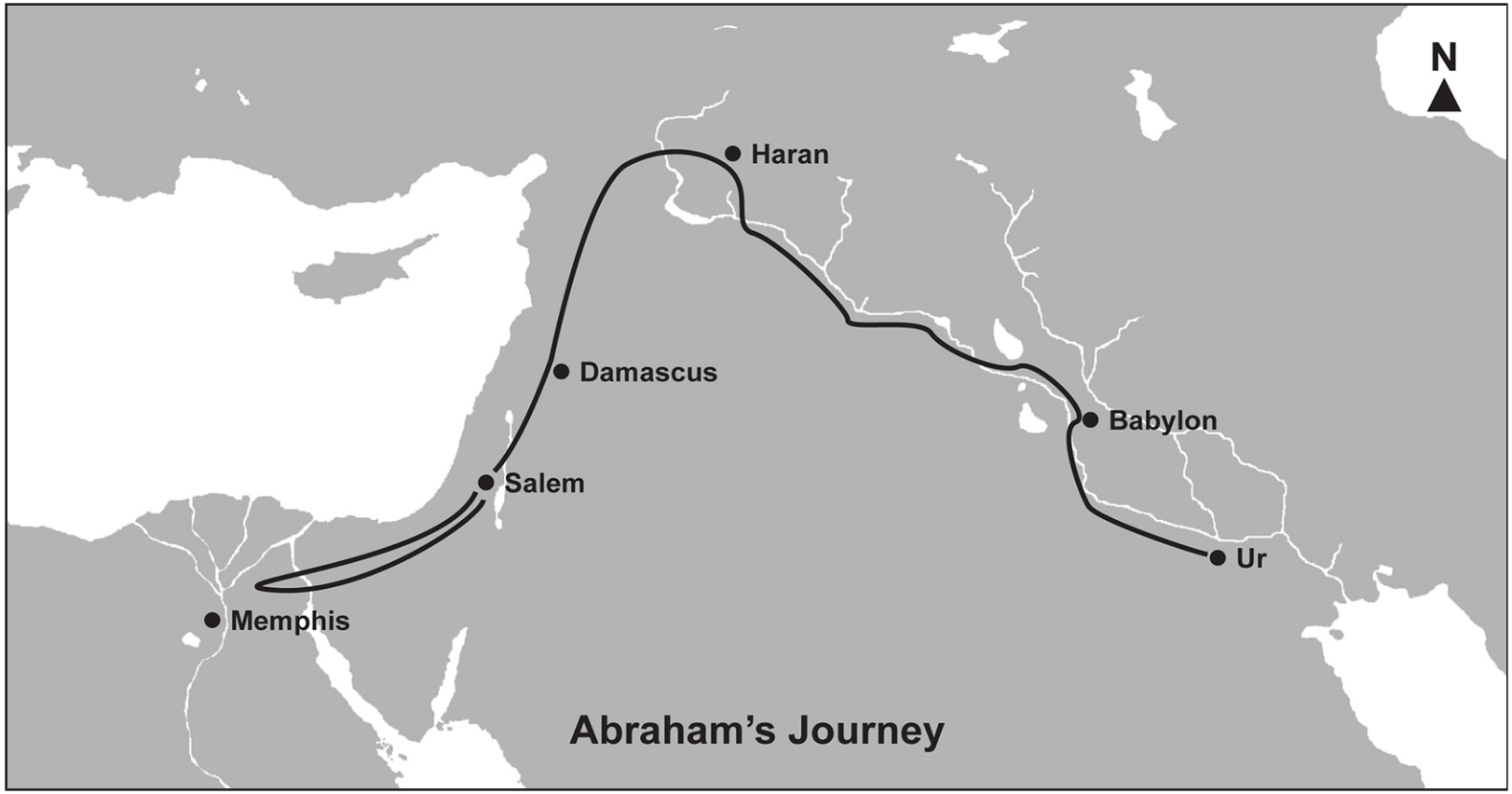

ܒܪܝܬܐ 11:8 - ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܕܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬ ܐܝܟܢܐ ܕܐܙܠܬ ܠܡܐܬܪܐ ܕܟܢܥܢ

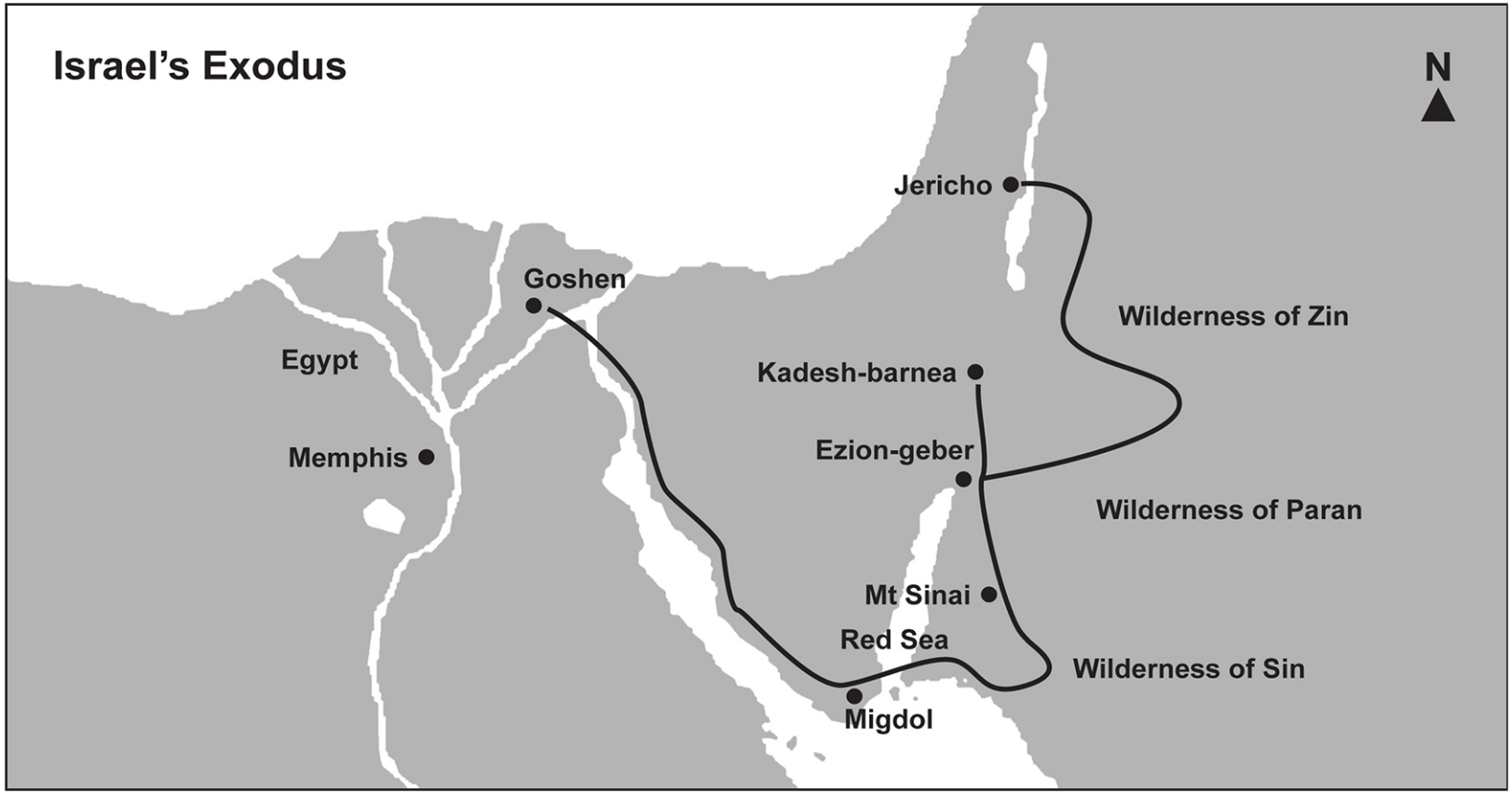

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

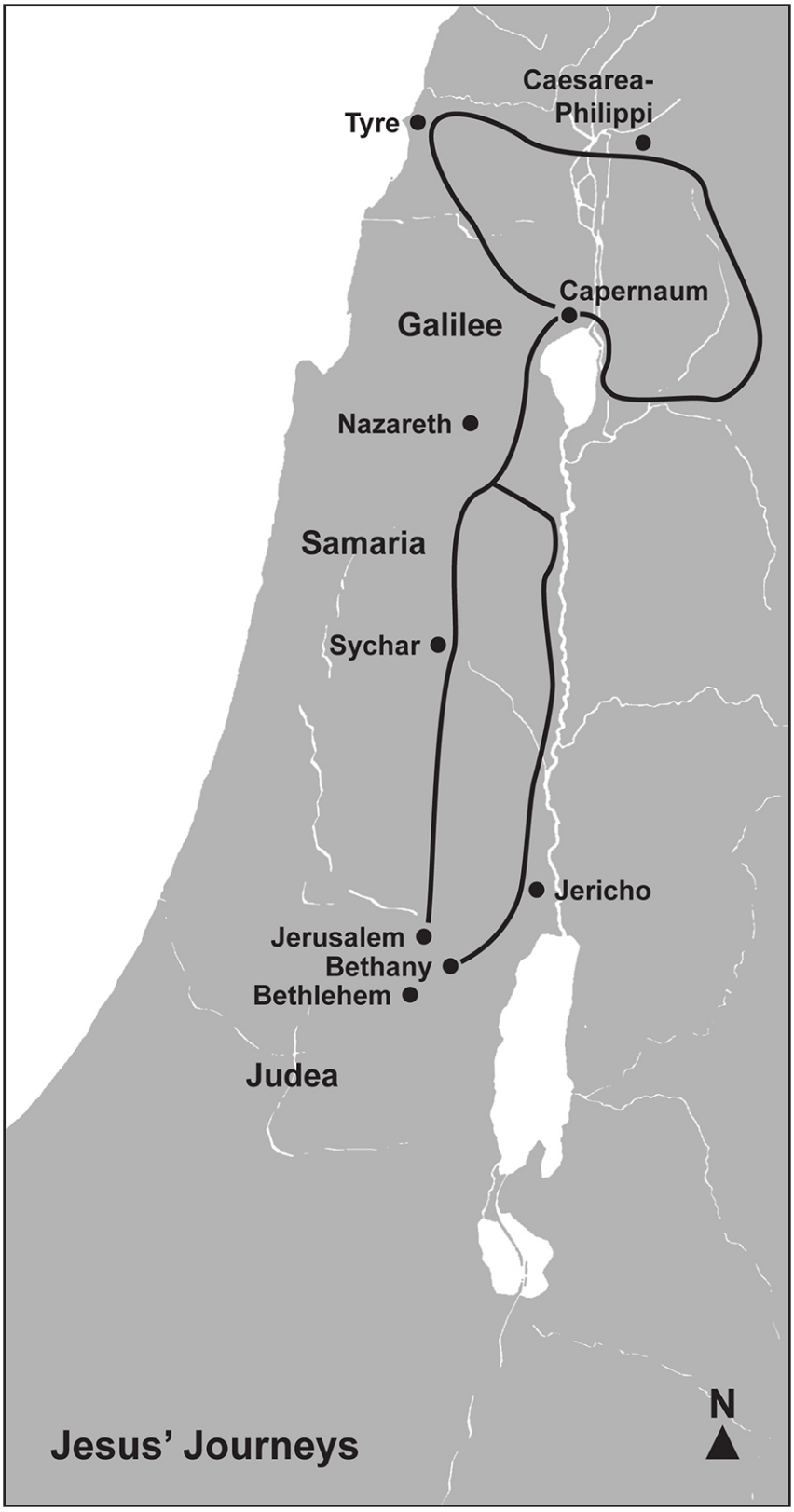

10:45 ܐܘܢܬܐ - ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܬܝܠܝܬ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܐܠܐ ܠܡܫܡܫ ܘܠܡܬܠ ܢܦܫܗ ܠܦܪܘܩܐ ܠܣܓܝܐܝܐ ܠܟܠܗܘܢ

1:1 ܪܘܡܝܐ - ܐܢܛܝܟܝܐ ܥܡ ܒܪܢܒܐ ܐܢܛܝܟܝܐ ܥܡ ܣܝܠܐ ܐܢܛܝܟܝܐ ܠܟܢܘܫܬܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

ܥܬܝܕܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

لله معك الذين اتقوا والذين هم محسنون - النحل 28:19